Katica Mataković Krmpotić

Kako su stari pripovidali

2.

Rječnik govora Gradišta

Katica Mataković Krmpotić

KAKO SU STARI PRIPOVIDALI
2.

RJEČNIK GOVORA GRADIŠTA

Katica Mataković Krmpotić

KAKO SU STARI PRIPOVIDALI
2.
RJEČNIK GOVORA GRADIŠTA

Biblioteka *Baština*
knjiga I., svezak 2.

Nakladnik
Piksel print, Cerna

Za nakladnika
Vinko Krmpotić, dipl. ing.

Recenzentica
dr. sc. Emina Berbić Kolar

Lektura
Ivana Petričević, prof.

Ilustracije, dizajn i grafička priprema
Katica Mataković Krmpotić

Fotografije
Katica Mataković Krmpotić

Tisak
Piksel print, Cerna

ISBN 978-953-49706-0-7 (svezak 1.)
ISBN 978-953-49706-1-4 (svezak 2.)

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001139427.

Katica Mataković Krmpotić

Kako su stari pripovidali

svezak 2.

RJEČNIK GOVORA GRADIŠTA

PIKSEL PRINT

Cerna / Gradište, 2022.

PREDGOVOR

Ovaj je rječnik sastavni dio opisa mjesnoga govora sela Gradišta. Zbog samoga obima građe djelo je izdano u dva sveska. Prvi dio obuhvaća fonološke, naglasne, morfološke, sintaktičke, tvorbene i leksičke osobitosti govora, dok ovaj drugi dio obuhvaća rječnik govora. Ukupan fond riječi prikupljen u ovom rječniku tek je dio sveukupnoga jezičnog blaga ovoga dijela slavonskoga dijalekta. Obuhvaćene su riječi karakteristične za gradiški govor (a mnoge od njih i za širu okolicu) koje se ne nalaze u korpusu hrvatskoga standardnog jezika ili se nalaze u njemu, ali (većinom) kao razgovorni, regionalni ili dijalektalni izrazi, ili pak kao zastarjele ili arhaične riječi. Obuhvaćen je i dio riječi koje se nalaze u standardnom jeziku, ali su porijeklom ili značenjem toliko vezane za kulturu i tradiciju slavonskoga podneblja da ih je nemoguće zaobići, npr. *kulen*. U rječniku nisu navedene riječi koje od standarda razlikuje samo odraz glasa jat – tako npr. nisu navedene riječi *mliko, dite* i sl. (takve su riječi navedene u opisu govora pod temom *Odrazi glasa jat*), ali su navedene poneke riječi koje u tom smislu predstavljaju zanimljivost. Tako su navedene ikavske riječi *jist*, *jilo* i *jizbina* jer u današnjem gradiškom govoru predstavljaju rijetkost, naime mnogo se češće čuju oblici *jest, jelo* i sl.

Treba napomenuti i da se u već spominjanom radu Šime Varnice nalazi mnogo riječi koje (nažalost) nisu uvrštene u ovaj rječnik. Radi se o riječima vezanim za razne poslove, postupke i oruđa, a koje se danas više ne koriste, npr. riječi vezane za obradu lana i vune, dijelove tkalačkoga stana, seljačkih kola, drvenoga pluga i sl. Kako danas ni najstariji govornici nisu sudjelovali u tim poslovima i služili se tim oruđima (ili su se služili u ranoj mladosti, a za poneke se tek sjećaju da su „tako radili stari“), tako i ne mogu potvrditi većinu navedenih riječi, već samo dio njih (taj dio poznatih riječi uvršten je u rječnik). Iz istoga razloga ne možemo sa sigurnošću ni zabilježiti naglasak riječi za koje ne postoji potvrda u današnjem govoru. Stoga bi taj fond riječi, svojim opsegom i značenjem zahtijevao temeljitije znanstveno proučavanje s većim brojem kazivača i proučavanjem etnografske literature. A to bi, barem za sada, s obzirom na obim ove jezične monografije, bilo teško izvedivo.

Naglasne kvalitete i kvantitete su u rječniku bilježene na onim pozicijama gdje je u gradiškom govoru njihovo pojavljivanje učestalo, tj. tamo gdje se takvo pojavljivanje i očekuje. Naravno, u živom su govoru moguće i drugačije

realizacije, tako npr. mogu alternirati naglasne kvalitete ´ / ́, ˜ / ̋, a u nekim slučajevima i ´ / ̂, ´ / ̃. Umjesto prednaglasne dužine mogu se čuti naglasci ´ i ́, a zanaglasna dužina može i izostajati u govoru.

Kod imenica je, uz kanonsku riječ u nominativu jednine, bilježen i oblik u genitivu jednine, a ponegdje i u drugim padežima, ako u paradigmi ima kakvih naglasnih ili glasovnih promjena (ili ako glasovne promjene izostaju, ali postoje u standardnom jeziku).

Pridjevi su bilježeni u nominativu jednine, neodređenom obliku za sva tri roda te u određenom obliku za muški rod. Kod pridjeva koji imaju komparaciju, naveden je komparativ muškoga roda jednine.

Glagoli imaju naveden infinitiv, prezent 1. lica jednine i glagoski pridjev radni za muški i ženski rod jednine. Pored toga, uz mnoge su glagole navedeni i drugi oblici koji su zabilježeni u govoru.

Autorica

Gradište, pogled na Crkveni kraj sa župnom crkvom, 90-ih godina 20. st.

SIMBOLI I SKRAĆENICE

✧ oznaka za postanak ili izvor riječi
← dolazi od
→ postaje
/ ili
* rekonstruirano (neposvjedočeno)
⟨ ⟩ gramatički oblici natuknice
[ ] rečenična potvrda

A – akuzativ
aor. – aorist
arh. – arhaično
augm. – augmentativ
bibl. – biblijski
br. – broj
čest. – čestica
D – dativ
def. gl. – defektni glagol
dem. – deminutiv
dv. – dvovidni glagol
ekspr. – ekspresivno
enkl. – enklitički oblik
G – genitiv
gl. – glagol
gl. im. – glagolska imenica
hip. – hipokoristik
I – instrumental
im. – imenica
imp. – imperativ
impf. – imperfekt
indekl. – indeklinabilno
jd. – jednina
komp. – komparativ
krat. – kratica
L – lokativ
m. – muški rod
mn. – množina
N – nominativ
nesvrš. – nesvršeni glagol
ob. – obično
odr. – određeni pridjev
pejor. – pejorativan, koji je pogrdnoga sadržaja
pl. tantum – pluralia tantum
pom. gl. – pomoćni glagol
pov. – povijesno
prenes. – preneseno značenje
prez. – prezent
prid. – pridjev
prid. rad. – pridjev radni
prid. trp. – pridjev trpni
prij. – prijedlog
pril. – prilog
pril. pr. – prilog prošli
pril. sad. – prilog sadašnji
razg. – u razgovoru
sg. tantum – singularia tantum
sin. – sinonim
sr. – srednji rod
svrš. – svršeni glagol
uzv. – uzvik
V – vokativ
vez. – veznik
vulg. – vulgarno značenje
zam. – zamjenica
zb. – zbirna imenica
ž. – ženski rod

Oznake za jezike i narječja

alb. – albanski
arap. – arapski
austr. *njem*. – austrijski njemački
čak. – čakavski
češ. – češki
engl. – engleski
fr. – francuski
grč. – grčki
kajk. – kajkavski
lat. – latinski
mađ. – mađarski
ngrč. – novogrčki
nlat. − novolatinski
njem. – njemački
perz. – perzijski
polj. – poljski
prasl. – praslavenski
rus. – ruski
slov. – slovenski
srp. – srpski
šp. – španjolski
tal. – talijanski
tur. – turski
tur. *tat.* – turskotatarski

Skraćenice za rječnike i mrežne izvore

Anić-Klaić-Domović – Anić, Šime; Klaić, Nikola; Domović, Želimir. 2002. *Rječnik stranih riječi.* Zagreb: Sani-Plus.

ARj – *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*. 1880 − 1976: 1−23. Zagreb: JAZU (tzv. Akademijin rječnik).

Bezlaj – Bezlaj, France. 1977 − 2007. *Etimološki slovar slovenskega jezika*: 1−5. Ljubljana: SAZU.

ESSJA – *Этимологический словарь славянских языков. Праславянский лексический фонд.* 1974 − 2014: 1−39. Moskva: Nauka.

Gluhak – Gluhak, Alemko. 1993. *Hrvatski etimološki rječnik.* Zagreb: August Cesarec.

HJP – *Hrvatski jezični portal*, https://hjp.znanje.hr, pregledavano 2018. − 2020. godine.

Skok – Skok, Petar. 1971. *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika.* Zagreb: JAZU.

Snoj – Snoj, Marko. 2016. *Slovenski etimološki slovar.* Ljubljana: Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU.

Škaljić – Škaljić, Abdulah. 1966. *Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku*. Sarajevo: Svjetlost.

TSD – *Толковый словарь Даля*, *Толковый словарь живого великорусского языка*; dostupno na https://gufo.me/dict/dal, pregledano 4. 12. 2020.

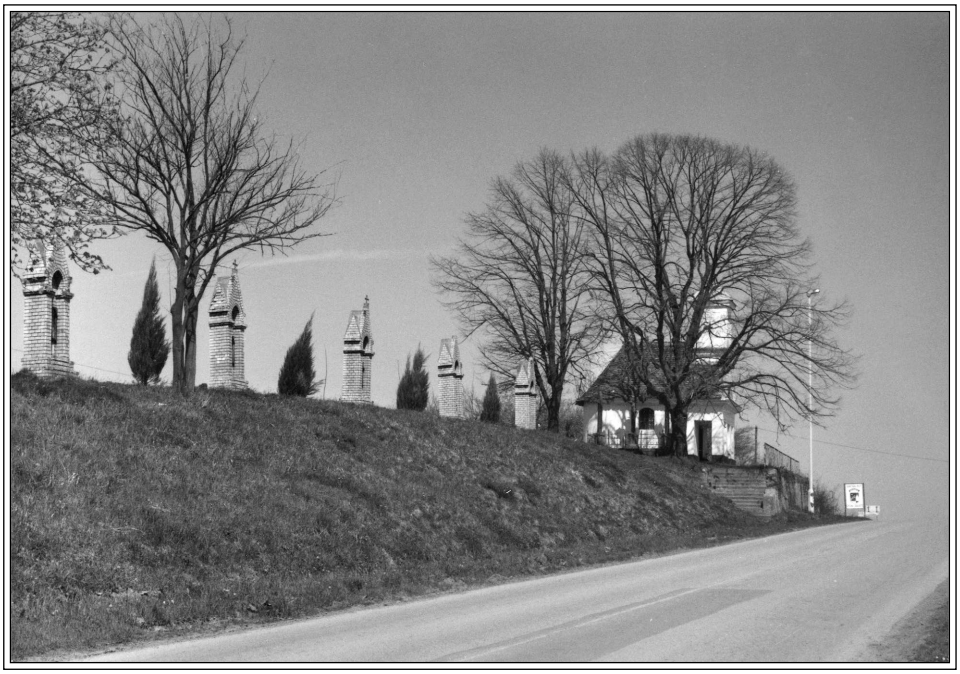

Kapelica na Gradiškom brdu i postaje Križnog puta (*Kalvarija*), 90-ih godina 20. st.

Gradište, dio sela zvan Lisićak, 90-ih godina 20. st.

Gradište, dio sela zvan Vršak, 90-ih godina 20. st.

A

A[1]**, a** *uzv.* – spontan izraz boli [*Â, bolĩ me tô!*], iznenađenja [*Â, tõde si se sakrȉjo!*], negodovanja [*Ã, nȉkāko!*], podsjećanja [*Â, sàd sam se sȉtila!*], pojačavanja izraza [*A bȁš néću!*], odazivanja

A-A, à-à *uzv.* – ne, jok, riječ za odricanje, negaciju [*– Jesi glâdan? – A᷈-ȁ.*], pojačavanje negacije [*A᷈-ȁ, nísi dòbro kāzàla*.]

A-A, a-à *uzv.* – aha, potvrđivanje (često u dijalogu)

A-HA, a-hã *uzv.* – potvrđivanje (često u dijalogu)

ABRIKTOVAT, abrȉktovat *dv.* ⟨*prez.* abrȉktujēm, *prid. rad.* abrȉktovō, abrȉktovala⟩ – dovoditi u red; dovesti, dotjerati u red ✧ *njem.*

ADUT, adũt *im. m.* ⟨*G* adúta⟩ – najjača boja u igraćim kartama ✧ *fr.*

AFTO, AVTO, àfto, àvto *im. m.* ⟨*G* äfta, ävta⟩ – auto, automobil

AFTOBUS, AVTOBUS, àftobus, àvtobus *im. m.* ⟨*G* äftobusa, ävtobusa⟩ – autobus [*A᷈vtobusīm ȉdē na posô.*]

AFTOPUT, AVTOPUT, àftopũt, àvtopũt *im. m.* ⟨*G* äftopúta, ävtopúta⟩ – autoput [*Trȅbā kràve priko ävtopúta pritȅrat*.]

AGA, àga *im. m.* ⟨*G* agē, *G mn*. âgā⟩ – vlasnik obradive zemlje u Osmanskom Carstvu, posjednik, plemić, feudalac ✧ *tur.*

AJ, àj *uzv.* – uzvik kojim se sugovornik odaziva ili stavlja do znanja da nije dobro čuo pitanje

AJDE[(1)]**, àjde (àj, àjd)** *uzv.* – hajde, izraz za poticanje, isticanje imperativa, daj, deder [*A᷈jde, kréni već jedâmpūt!*] ✧ *tur.*

AJDE[(2)]**, àjde (àjd)** *def. gl.* ⟨*imp.* äjde / äjd’, äj’; äjdemo / äj’mo, äjdete / äj’te⟩ – hajde, hajdemo, hajdete, pođi, pođimo, pođite [*A᷈j’mo kȕpit šljȉve*.] ✧ *tur.*

AJDE[(3)]**, àjde (àj, àjd, àjde-dê)** *čest.* – hajde, izraz odobravanja, dopuštanja [*A᷈jde-dê, nek ti bȕdē.*] ✧ *tur.*

---

[1] Svaka je natuknica u rječniku, pored oblika s naglaskom, napisana i u verzalu, bez naglaska. Razlog je praktične prirode – budući da je namjera da ovaj rječnik bude objavljen i u digitalnom obliku na *webu*, pisanje riječi bez označenih naglasaka osigurat će njihovo lako i brzo pretraživanje (jer još uvijek postoje programi za čitanje i pisanje teksta koji riječ bez naglaska i riječ s naglaskom tretiraju kao različite riječi).

AJDUK, ajdũk *im. m.* ⟨*G* ajdúka, *V* ȁjdūće, *N mn.* ajdúci, *G mn*. ajdūkâ⟩ – hajduk, razbojnik ✧ *mađ.*

AJGEMAHT SUPA, ȁjgemaht sȕpa *im. ž.* ⟨*G* ȁjgemaht sȕpē⟩ – krepka juha s mesom i povrćem ✧ *njem.*

AJNC, ȁjnc *im. m.* ⟨*G* ȁjnca⟩ – vrsta popularne kartaške igre ✧ *njem.*

AJNFOR, ȁjnfor *im. m.* ⟨*G* ȁjnfora⟩ – dio kuće, natkriveni ulaz u dvorište ✧ *njem.*

AJNPREN SUPA, ȁjnprēn supa *im. ž.* ⟨*G* ȁjnprēn sȕpē⟩ – „zafrigana ćorba“, juha s malo zaprženoga brašna, prežgana juha ✧ *njem.*

AJNZLOG, ȁjnzlog *im. m.* ⟨*G* ȁjnzloga, *N mn*. ȁjnzlozi⟩ – izlog ✧ *njem.*

AJOJ, ajôj *uzv.* – izraz bola, iznenađenja, divljenja i sl.

AJS, ȁjs *uzv.* – povik za tjeranje svinja

AJVAR, ȁjvār *im. m.* ⟨*G* ȁjvāra⟩ – prilog uz obrok oštra i pikantna okusa od paprike, patlidžana i rajčice ✧ *tur.*

AJZIBAN, ȁjzibān *im. m.* ⟨*G* ȁjzibāna⟩ – vlak, cug ✧ *njem.*

AL[(1)], ȁl *uzv.* – alaj, ala; uzvik divljenja, zadovoljstva, radosti, čuđenja, želje, negodovanja, bola, žalosti, neprijatnoga iznenađenja; srodno riječi *baš* [*Ȁl vam je lîpo!*] ✧ *tur.*

AL[(2)], ȁl *vez.* – ali

ALABUKA, alabȕka *im. ž.* ⟨*G* alabȕkē, *DL* alabȕki, *G mn.* alabûkā⟩ – vika, galama ✧ *tur.*

ALALIT, alálit *gl. svrš.* ⟨*prez.* alãlīm, *prid. rad.* alālī̏jo, alālī̏la⟩ – oprostiti, otpisati što komu, ✧ *tur.*

ALAMUNJA, alamȕnja *im. m.* ⟨*G* alamȕnjē, *G mn.* alamûnjā⟩ – nesmotren čovjek, vjetropir

ALAT, alāt *im. m.* ⟨*G* aláta, *G mn*. alātâ⟩ – oruđe, pribor, sprava ✧ *tur*. ← *arap.*

ALATLJIKA, alatljȉka *im. ž.* ⟨*G* alatljȉkē, *DL* alatljȉki, *G mn*. alatljîkā⟩ – alatka, komad oruđa ✧ *v. alat*

ALDUMAŠ, ȁldumāš *im. m.* ⟨*G* ȁldumāša⟩ – čašćenje pićem nakon kupnje ili prodaje nečega, za sudionike kupnje/prodaje ✧ *mađ.*

ALEM, alêm *im. m.* ⟨*G* alȅma⟩ – dragi kamen [*Lucȉfer je imô alêm kȁmen na ćèlu*.] ✧ *tur*. ← *arap.*

ALUGA, àluga *im. ž.* ⟨*G* àlugē, *DL* àlugi⟩ – haluga, trnje, visoki korov, travurina

ALVA, âlva *im. ž.* ⟨*G* âlvē⟩ – halva, orijentalna slastica ✧ *tur.* ← *arap.*

ALJINA, aljïna *im. ž.* ⟨*G* aljïnē⟩ – **1.** haljina; **2.** svečano ukrašena kabanica od čohe

AM, ām *im. m.* ⟨*G* áma, *N mn.* āmòvi, *G mn.* ãmōvā⟩ – ham, kožnata konjska oprema za uprezanje konja u kola ✧ *mađ.*

AMAN-TAMAN, amàn-tàman *pril.* – baš tako, baš koliko treba, upravo ✧ *tur.*

AMBAR, àmbār *im. m.* ⟨*G* àmbāra⟩ – hambar, gospodarska zgrada za držanje žitarica poslije žetve ✧ *tur.* ← *perz.*

AMBARINE, Àmbarine *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* Àmbarīnā⟩ – lokalitet istočno od sela uz autocestu Vinkovci – Županja, danas poduzetnička zona

AMBRELA, ambréla *im. ž.* ⟨*G* ambrēlê⟩ – kišobran ✧ *tal.*

AMENA BOGA, āmèna bòga ✧ *v. amena vika*

AMENA VIKA, āmèna vîka – stalno, neprestano, vječno [*Ôn āmèna vîka psȕjē.*]

AMENOVAT, āmènovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* āmènujēm, *prid. rad.* āmènovō, āmènovala⟩ – odobriti, potvrditi što

AMETICE, âmeticē *pril.* – posve, sasvim ✧ *tur.*

AMFOR, àmfor *im. m.* ⟨*G* àmfora⟩ ✧ *v. ajnfor*

AMIŠTE, amìšte *im. sr.* ⟨*G* amìšta⟩ – vagir, drvena prečaga kod kola na koju se pričvršćuju štrange koje se dalje vežu za ham na konju ✧ *v. am*

AMPER, àmper *im. m.* ⟨*G* àmpera⟩ – vjedro, kanta, posuda sa zaobljenom žičanom ručkom za grabljenje, kratkotrajno skladištenje te nošenje vode i drugih tekućina ✧ *njem.*

AMPERIĆ, àmperić *im. m.* ⟨*G* àmperića⟩ – *dem.* od *amper*

ANĐAR, anđār *im. m.* ⟨*G* anđára, *G mn.* anđārâ⟩ – veliki nož ✧ *tur.* ← *arap.*

ANĐEL, ânđel *im. m.* ⟨*G* ânđela⟩ – anđeo ✧ *grč.*

ANĐELAK, anđélak *im. m.* ⟨*G* anđélka, *N mn.* anđélci, *G mn.* anđēlākā⟩ – mali anđeo

ANGAR, àngār *im. m.* ⟨*G* àngāra⟩ – hangar, spremište ✧ *njem.* ← *fr.*

ANJC, ànjc *im. m.* ⟨*G* ànjca⟩ – ✧ *v. ajnc*

ANJCAT SE, ànjcat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ànjcām, *prid. rad.* ànjcō, ànjcala⟩ – kartati se anjca ✧ *v. ajnc, anjc*

ANJCUG, ànjcūg *im. m.* ⟨*G* ànjcūga⟩ – klasično muško odijelo ✧ *njem.*

APATEKA, apatéka *im. ž.* ⟨*G* apatēkê, *DL* apatéki⟩ ✧ *v. apoteka*

APCIGOVAT, apcìgovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* apcìgujēm, *prid. rad.* apcìgovō, apcìgovala, *prid. trp.* apcìgovān⟩ – skinuti, oduzeti, odbiti ✧ *njem.*

APOTEKA, apotéka *im. ž.* ⟨*G* apotēkê, *DL* apotéki, *G mn.* apotēkâ⟩ – ljekarna, usp. *apateka* ✧ *njem.* ← *grč.*

APOTEKAR, apotekār *im. m.* (**apotekarìca** *ž.*) ⟨*G* apotekára *m.*, apotekarìcē *ž.*⟩ – ljekarnik (ljekarnica *ž.*) ✧ *v. apoteka*

APS, àps *im. m.* ⟨*G* àpsa⟩ – zatvor, tamnica ✧ *tur.* ← *arap.*

APSIT, àpsit (koga) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* àpsīm, *prid. rad.* àpsijo, àpsila⟩ – hapsiti, uhićivati koga ✧ *v. aps*

ARAMBAŠA, àrambaša *im. m.*⟨*G* àrambašē⟩ – grubijan, silnik ✧ *tur.*

ARAT, àrat ⟨*prez.* àrām, *prid. rad.* àrō, àrala, *gl. im.* àrānje⟩ – trošiti (npr. odjeću), uništavati ✧ *tur.* ← *arap.*

ARLAUKAT, arlaúkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* arlaŭćēm, *prid. rad.* arlaūkô, arlaūkäla, *gl. im.* arlaūkânje⟩ – urlati, zavijati poput životinje ✧ *tur.*

ARMAN, armān *im. m.* ⟨*G* armána⟩ ✧ *v. orman*

ARMONIKA, armonìka *im. ž.* ⟨*G* armonìkē, *DL* armonìki, *G mn.* armonîkā⟩ – harmonika ✧ *njem.* ← *tal.* ← *lat.*

ARMONIKAŠ, armonikāš *im. m.* ⟨*G* armonikáša, *G mn.* armonikāšâ⟩ – harmonikaš ✧ *v. armonika*

ARŠOV, āršôv *im. m.* ⟨*G* āršòva, *G mn.* āršōvā⟩ – vrtni alat, štihača ✧ *mađ.*

ARŠOVIT, āršòvit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* āršòvīm, *prid. rad.* āršòvijo, āršòvila⟩ – prevrtati zemlju aršovom, štihačom ✧ *v. aršov*

ARTO, ARTAJ, àrto, àrtāj *uzv.* – povik govedu da se makne u stranu

ASPERATUS, asperàtus *im. m.* ⟨*G* asperàtusa⟩ – vrsta sobne biljke malih igličastih listova, ukrasna šparoga, *Asparagus sprengeri* ✧ *grč.*

ASTAL, āstâl *im. m.* ⟨*G* āstäla, *G mn*. ãstālā⟩ – stol za objedovanje, sinija ✧ *mađ.*

ASURA, asùra *im. ž.* ⟨*G* asùrē, *G mn*. àsūrā⟩ – velika prostirka od konoplje ili rogoza ✧ *tur.* ← *arap.*

AŠPARATUS, ašparàtus *im. m.* ⟨*G* ašparàtusa⟩ ✧ *v. asperatus*

ATAR, àtār *im. m.* ⟨*G* àtāra⟩ – kotar, kraj, općinsko područje ✧ *mađ.*

ATRESA, atrèsa *im. ž.* ⟨*G* atrèsē⟩ – adresa ✧ *fr.*

AUFINGER, àufīnger *im. m.* ⟨*G* àufīngera⟩ ✧ *v. ofinger*

AVAN, avân *im. m.* ⟨*G* avàna⟩ – mužar, metalna posuda s tučkom za usitnjavanje šećera i sl. ✧ *tur.* ← *perz.*

AVET, ávet *im. ž.* ⟨*G* āvèti, *N mn*. āvète⟩ – prikaza, utvara ✧ *tur.* ← *arap.*

AVIJON, avijõn *im. m.* ⟨*G* avijóna⟩ – avion

AVLICA, avlîca *im. ž.* ⟨*G* avlîcē⟩ – mala avlija, malo dvorište ✧ *v. avlija*

AVLIJA, avlìja *im. ž.* ⟨*G* avlʹijē, *G mn*. àvlījā⟩ – dvorište ✧ *tur.* ← *grč.*

AVSEC, àvsēc *im. m.* ⟨*G* àvsēca⟩ – okrugli stakleni poslužavnik na nožici za posluživanje kolača ✧ *njem.*

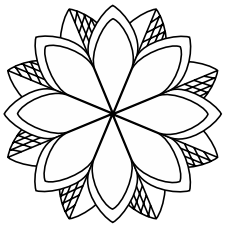

B

BABA, bȁba *im. ž.* ⟨*G* bäbē, *G mn.* bâbā⟩ – **1.** majčina majka ili očeva majka; baka **2.** stara žena; **3.** ženska osoba s lošim osobinama (duga jezika, ogovara, zanovijeta, dosađuje); **4.** punica, ženina majka, **baba téta** – bakina sestra, **štà se bȁbi tȉlo, tô se bȁbi snȉlo** – izraz kad tko što jako želi, to sanja ili o tome mašta, **tô mȍže i mòja bȁba** – to može svatko napraviti, i najnesposobniji, najnespretniji, **tȓla bȁba lân da joj prõjde dân** – izraz kada se tko bavi čim nesvrsishodnim, **za bȁbino brȁšno** – ni za što (na pitanje zašto?), **pròšla bȁba s kolāćima** –izraz kada tko propusti priliku, **da vȉdīmo ćȉja bȁba lȁžē** – da vidimo tko laže

BABAK, bábak *im. m.* ⟨*G* bábka, *N mn*. bábci⟩ – veliki čavao ili klin (kuka) zavrnut na kraju, zabijao se u zid ili drvo i služio da se što objesi

BABARICA, bȁbarica *im. ž.* ⟨*G* bäbaricē⟩ – četvrtasta ručna baterijska svjetiljka kojom su često starije žene (babe) navečer sebi osvjetljavale put idući ulicom

BABAROGA, Babarȍga *im. ž.* ⟨*G* Babarögē, *DL* Babarögi⟩ – mitološko ružno žensko biće koje živi u tami i kojim se plaše djeca (često u opominjanju da će ih Babaroga ugrabiti ako odlutaju na kakvo mračno mjesto, padnu u bunar i sl.)

BABICA, bȁbica *im. ž.* ⟨*G* bäbicē⟩ – primalja [*Barânka je bíla bȁbica u Gradȉštu.*]

BABICIN, bȁbicīn *prid*. ⟨bäbicina, bäbicino⟩ – babičin ✧ *v. babica*

BABIN BUĐAK, bȁbīn bȕđāk ⟨*G* bäbinog bȕđāka⟩ – strana svijeta odakle najčešće dolaze pogoršanja vremena [*Jooj, kakî tãvnī ȍblāk iz bȁbinog bȕđāka!*]

BABINE, bȁbīne *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* bäbīnā⟩ – vrijeme u žene poslije porođaja, traje oko šest tjedana

BABURA, babȕra *im. ž.* ⟨*G* babȕrē, *G mn*. bäbūrā⟩ – **1.** vrsta krupne, mesnate paprike; **2.** *pejor.* velik i krupan nos

BABUSKARA, babuskȁra *im. ž.* ⟨*G* babuskärē, *G mn*. babuskârā⟩ – babetina

BABUŠKA, babũška *im. ž.* ⟨*G* babũškē, *DL* babũški, *G mn*. babũškī/babũškījā⟩ – vrsta sitne riječne ribe

BACANJ, bâcanj *im. m.* ⟨*G* bâcnja⟩ – vrsta oruđa za ribolov cilindričnoga oblika, sastavljen od uzdužnih letvica, s otvorima na gornjoj i donjoj strani

BACNJARIT, bacnjárit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bacnjārīm, *prid. rad.* bacnjārī̏jo, bacnjārī̏la⟩ – loviti ribu bacnjem ✧ *v. bacanj*

BAĆA, bȁća *im. m.* ⟨*G* bȁćē⟩ – **1.** *hip.* od brat, stariji brat ili bratić; **2.** stariji čovjek, čiča

BAĆKA, bā́ćka *im. ž.* ⟨*G* bā́ćkē, *DL* bā́ćki, *G mn.* bā́ćkījā⟩ – sjemeni dio luka na vrhu stabljike; glavica u kojoj je sjeme [*Ostȁvīm ȕvīk bā́ćkījā za sȉme.*] ✧ *usp. bateljica* u istom značenju, postalo od riječi *bat* (prema *ARj*)

BADAVA, badàva *pril.* – bez nagrade ili naplate, besplatno, bez učinka, uzalud ✧ *tur.* ← *perz.*

BADLJEVI, bȁdljevi *im. m. mn.* ⟨*G mn.* bȁdljēvā⟩ – šiljasti korijeni perja kod peradi i ptica [*Pȁtke je tê̏ško ćùpat, bùdū pùne bȁdljēvā.*]

BADNJAĆA, bȁdnjaća *im. ž.* ⟨*G* bȁdnjaćē⟩ – okrugli ukrašeni kruh koji se peče za Badnjak

BADNJICA, bȁdnjica *im. ž.* ⟨*G* bȁdnjicē⟩ – mala kaca, npr. za držanje koma (za pečenje rakije)

BAĐA, báđa *im. ž.* ⟨*G* bāđê⟩ – **1.** otvor na krovištu kuće, krovni prozor; **2.** otvor na krovištu štaglja, djelomično zatvoren, služi za ubacivanje sijena i slame u štagalj ✧ *tur.* ← *perz.*

BAĐURICA, bađurȉca *im. ž.* ⟨*G* bađurȉcē, *G mn.* bađurȉcā⟩ – četvrtasto malo udubljenje u zidu prostorije za držanje sitnih predmeta; smještena u kuhinji (za držanje npr. šibica, ključeva i sl.) ili u sobi (npr. između dva ulična prozora); ponekad zatvorena malim oknima sa staklima, poput prozorčića ✧ *tur.?*

BAGA, bága *im. ž.* ⟨*G* bāgê, *DL* bági, *G mn.* bāgâ⟩ – buba, kukac, mala životinja člankastih nogu, bez kralježnice ✧ *tur.*

BAGAV, bȁgāv *prid.* ⟨bȁgava, bȁgavo, *odr.* bȁgavī, *komp.* bagavȉjī⟩ – šepav, koji teško hoda ✧ *tur.*

BAGLICA, BAGLJICA, bȁglica, bȁgljica *im. ž.* ⟨*G* bȁglicē, bȁgljicē⟩ – hrpica pokošenog sijena na livadi ✧ *mađ. dijal. baglya*, pored *boglya* ‘navilak sijena’

BAGUŠ, bâguš *im. m.* ⟨*G* bâguša⟩ – **1.** duhan; **2.** ostatak izgorjeloga duhana u luli ✧ *mađ.*

BAJA, bȁja *im. m.* ⟨*G* bäjē, *G mn*. bâjā⟩ – stariji čovjek, čiča

BAJA, bája *im. ž.* ⟨*G* bājê, *G mn*. bājâ⟩ – prase od milja

BAJAGE, bajãge *pril*. – bajagi, tobože, kao da ✧ *tur.*

BAJAT, bájat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bājām, *prid. rad.* bājô, bājäla, *gl. im.* bājânje⟩ – čarati, vračati

BAJBOK, bȁjbok *im. m.* ⟨*G* bäjboka⟩ – zatvor, tamnica, rešt ✧ *njem.*

BAJER, bajêr *im. m.* ⟨*G* bajȅra⟩ – riječna obala, nasip, uzdignuta zemlja ✧ *tur.*

BAKANĐA, bakânđa *im. ž.* ⟨*G* bakânđē⟩ – teška, često vojnička cipela [*Mlãdī sad bakânđe nòsū*.] ✧ *mađ.*

BAKĆAT SE, BAKTAT SE, bȁkćat se, bȁktat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bäkćēm, *prid. rad.* bäkćō, bäktō, bäkćala, bäktala⟩ – baviti se nečim, mučiti se s nekim ili nečim

BAKICA, bȁkica *im. ž.* ⟨*G* bäkicē⟩ – *hip*. od baka

BAKICIN, bȁkicīn *prid*. ⟨bäkicina, bäkicino⟩ – bakičin ✧ *v. bakica*

BAKSUZ, bȁksūz *im. m.* ⟨*G* bäksūza⟩ – nesretnik, gubitnik ✧ *tur.*

BALA, bȁla *im. ž.* ⟨*G* bälē⟩ – svežanj uvijene ili prešane mekane robe, sijena ili slame, naramak [*Ûjtru äjd u štāgâlj po bȁlu sîna, bȁlu slämē.*] ✧ *tal.*

BALAVANDER, balavȁnder *im. m.* ⟨*G* balavändera⟩ – *pejor.* balavac ✧ *v. bala*

BALE, bȁle *im. ž. mn*. ⟨*N* bäla, *G* bälē, *G mn*. bâlā⟩ – gust iscjedak iz nosa, šmrklje ✧ *dalmat., rum.?*

BALIRAT, balírat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* balīrām, *prid. rad.* balīrô, balīräla, *gl. im.* balīrânje⟩ – uvezivati sijeno ili slamu u bale ✧ *v. bala*

BALONJA, bālònja *im. m.* ⟨*G* bālönjē, *G mn*. bālönjā⟩ – balavac, dječak ✧ *v. bala*

BALJEZGAT, baljèzgat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* baljezgâm, *prid. rad.* bäljezgō, bäljezgāla, *gl. im.* baljezgânje⟩ – *ekspr*. govoriti gluposti, lupetati, beljezgati

BANAK, bának *im. m.* ⟨*G* bánka, *N mn*. bánci, *G mn*. bānākā⟩ – **1.** ognjište, mjesto na zemlji (podu) gdje se loži vatra [*Nȅkī su mêso za sveténje kȕvali na špòretu, a nȅkī u kòtliću nad bānkôm.*]; **2.** ograda oko ognjišta ✧ *tal.*

BANDERA, bandéra *im. ž.* ⟨*G* bandērê, *G mn*. bandērâ⟩ – stup (telefonski i sl.) ✧ *tal.*

BANIT, bànit *gl. svrš.* ⟨*prez.* bānēm, *prid. rad.* bänijo, bänila⟩ – naglo, iznenada doći ✧ *tur.*

BANKA, bânka *im. ž.* ⟨*G* bânkē, *DL* bânki, *G mn.* bânkī⟩ – **1.** kovanica ili papirna novčanica od 10 dinara; **2.** *prenes*. deset godina **ìmat pêt bânkī** – imati pedeset godina

BANTOVAT (SE), bântovat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bântujēm, *prid. rad.* bântovō, bântovala, *gl. im.* bântovānje⟩ – gnjaviti se nečim, gubiti vrijeme u dosadnim poslovima; gnjaviti nekoga ✧ *mađ. bant* ‘dosada’

BANJA, bànja *im. ž.* ⟨*G* bànjē, *G mn*. bânjā⟩ – toplice ✧ *tal.*

BANJAT SE, bànjat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bänjām, *prid. rad.* bänjō, bänjala⟩ – kupati se u toplicama ✧ *v. banja*

BARABAR, bàrabār *pril*. – ukorak, usporedo, **ìć bàrabār** – ići ukorak s kime [*Ìdū kònji bàrabār.*] ✧ *tur.* ← *perz.*

BARBINDE, bàrbīnde *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. bärbīndā⟩ – držači za brkove, pomagalo pri oblikovanju brkova ✧ *njem.*

BARDAT, bârdat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bârdām, *prid. rad.* bârdō, bârdala, *gl. im.* bârdānje⟩ – pamtiti ✧ *tal. vardare*, *guardare* ‘paziti, čuvati (u glavi), pamtiti’; *usp. srp. vardati*

BARJAK, bàrjak *im. m.* ⟨*G* barjäka⟩ – zastava ✧ *tur.*

BARZA, bárza *im. ž.* ⟨*G* bārzê, *G mn*. bārzâ⟩ – bazga, zova

BAŠĆA, bâšća *im. ž.* ⟨*G* bâšćē, *G mn*. bâšćī/bâšćījā⟩ – okućnica za uzgoj povrća i cvijeća, vrt ✧ *tur.* ← *perz.*

BAŠĆICA, bašćíca *im. ž.* ⟨*G* bašćīcê⟩ – cvjetnjak pored kuće

BATALIT, batálit *gl. svrš.* ⟨*prez.* batālīm, *prid. rad.* batālı̏jo, batālı̏la⟩ – ostaviti, napustiti neki posao ✧ *tur.* ← *arap.*

BATALJUŠKA, bataljüška *im. ž.* ⟨*G* bataljüškē, *DL* bataljüški, *G mn*. bataljüšākā⟩ – oklasak, kočanj, čokanj, komuša, drvenasta sredina kukuruznoga klipa [*Dê, mèti u špòret bataljüšākā da se razgòrī.*] ✧ *usp*. *batek, batica, batrljak, batrljica, baturica* itd. (u istom značenju u raznim hrv. govorima, prema Šatović 1999: 140, 141), sve vjerojatno porijeklom od riječi *bat*; drugo (manje vjerojatno) tumačenje porijekla riječi bilo bi od *batal* / *bataliti, tur.* ← *arap.*

BATINA, batȉna *im. ž.* ⟨*G* batȉnē, *G mn*. bȁtīnā⟩ – **1.** štap, duži komad drveta za udaranje; **2.** (*mn*.) udaranje štapom, šibom ili šakama

BATO, báto *im. m.* ⟨*G* bātê⟩ – mlađi brat od milja, braco

BATRGAT SE, batrgȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* batrgâm, *prid. rad.* bȁtrgō, bȁtrgāla, *gl. im.* batrgânje⟩ – otimati se, koprcati se

BATRLJAK, batŕljak *im. m.* ⟨*G* batŕljka⟩ ✧ *v. batvo*

BATURICA, batȕrica *im. ž.* ⟨*G* batȕricē⟩ – klip biljke rogoz

BATVO, bàtvo *im. sr.* ⟨*G* bàtva⟩ – stabljika bez listova (npr. kukuruza)

BAVULJAT, bavȕljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bavuljâm, *prid. rad.* bavuljô, bavuljȁla, *gl. im.* bavuljânje⟩ – bauljati, hodati uokolo bez cilja

BAZDALIKAT, bazdalíkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bazdalīćēm, *prid. rad.* bazdalīkô, bazdalīkȁla, *gl. im.* bazdalīkânje⟩ – besciljno lutati kojekuda ✧ *lat.*

BAZDIT, bázdit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bāzdîm, *prid. rad.* bāzdȉjo, bāzdȉla⟩ – smrdjeti

BEBA, béba *im. ž.* ⟨*G* bēbê, *G mn*. bēbâ⟩ – **1.** očna zjenica; **2.** lutka; **3.** novorođenče

BEĆ, Bẽć *im. m.* ⟨*G* Béća⟩ – dio sela koji vodi od nekadašnje Matajzove kuće i Štinćeva sokaka do autoceste Vinkovci − Županja, službeno dio Ulice braće Radića

BEĆAR, bećār *im. m.* ⟨*G* bećára, *V* bȅćāru, *G mn*. bećārâ⟩ – momak (ponekad i oženjen čovjek), veseljak, sklon piću, jelu i ženama ✧ *tur.* ← *perz.*

BEĆARAC, bećárac *im. m.* ⟨*G* bećárca, *G mn*. bećārācā⟩ – **1.** oblik narodne pjesme porijeklom iz ruralne Slavonije; **2.** sataraš, vrsta jela (variva) od nasjeckanoga luka, rajčica i paprika ✧ *v. bećar*

BEĆARINA, bećarȉna *im. m.* ⟨*G* bećarȉnē⟩ – *augm.* od bećar

BEĆARIT SE, bećárit se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bećārīm, *prid. rad.* bećārȉjo, bećārȉla⟩ – mijenjati seksualne partnere, biti neumjeren u sklapanju intimnih veza ✧ *v. bećar*

BEĆARSKI, bećārskī *prid.* – koji se odnosi na bećara ✧ *v. bećar*

BEĆARUŠA, bećarȕša *im. ž.* ⟨*G* bećarȕšē, *G mn*. bećarûšā⟩ – žena koja olako ulazi u veze s muškarcima, nevjerna žena ✧ *v. bećar*

BEĆIT (SE), bēćȉt (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bēćīm, *prid. rad.* bēćȉjo, bēćȉla⟩ – **1.** buljiti oči, začuđeno gledati; **2.** kreveljiti se

BEDAK, bedāk *im. m.* ⟨*G* bedáka, *V* bèdāće, *N mn*. bedáci⟩ – budala, glupan ✧ *tur.*

BEDEVIJA, bèdevija *im. ž.* ⟨*G* bèdevijē⟩ – krupna, visoka žena, često bez ženstvenosti ✧ *tur.* ← *arap.*

BEDRICA, bedrȉca *im. ž.* ⟨*G* bedrȉcē⟩ – donji dio svinjske noge između buta i nogice, buncek, koljenica

BEG, bèg *im. m.* ⟨*G* bèga, *N mn*. begòvi⟩ – **1.** plemićki naslov u Osmanskom Carstvu; **2.** visoki vojni ili civilni dostojanstvenik ✧ *tur.*

BEGAT, bègat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bègām, *prid. rad.* bègō, bègala, *gl. im.* bègānje⟩ – bježati, odmicati u bijegu

BEGENISAT, begenȉsat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* begenȉšēm, *prid. rad.* begenȉsō, begenȉsala, *gl. im.* begenȉsānje⟩ – sviđati se (o djevojci i mladiću), voljeti koga ✧ *tur.*

BEKELJIT SE, bekȅljit se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bekȅljīm, *prid. rad.* bekȅljijo, bekȅljila⟩ – ceriti se, kreveljiti se

BEKRIJA, bekrȉja *im. m.* ⟨*G* bekrȉjē, *G mn*. bȅkrījā⟩ – pijanica, lola ✧ *tur.*

BELA, bȅla *im. ž.* ⟨*G* bȅlē, *G mn*. bêlā⟩ – belot, popularna kartaška igra kartama „mađaricama“

BELAJ, belāj *im. m.* ⟨*G* belája⟩ – nesreća, muka, jad, nevolja ✧ *tur.* ← *arap.*

BELAT, bélat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bȅlām, *prid. rad.* bēlô, bēlăla, *gl. im.* bēlânje⟩ – zibati dijete u kolijevci ✧ *usp. češ. belkati* ‘hramati, šepati’; vjerojatno od *prasl. *bel’ati*

BELEGIJA, belegȉja *im. ž.* ⟨*G* belegȉjē⟩ – glatki duguljasti komad kamena za oštrenje kose, noževa i sl. ✧ *tur.*

BELKA, bêlka *im. ž.* ⟨*G* bêlkē, *DL* bêlki, *G mn*. bêlkījā⟩ – kolijevka, zipka ✧ *v. belat*

BELKICA, bêlkica *im. ž.* ⟨*G* bêlkicē⟩ – *dem*. od belka

BENDAT, bèndat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bendâm, *prid. rad.* bȅndō, bȅndāla⟩ – pridavati važnost nečemu, brinuti se za nešto, zanimati se za nešto ✧ *tur.* ← *perz.*

BENKICA, bènkica *im. ž.* ⟨*G* bènkicē⟩ – dječja potkošulja dugih rukava koja se navlači preko ruku i veže na leđima (najčešće se oblači novorođenčadi) ✧ *njem.*

BETEŽAN, betȅžān *prid.* ⟨betȅžna, betȅžno, *odr.* betȅžnī, *komp*. betežnȉjī⟩ – bolestan ✧ *mađ.*

BETLEM, Betlêm *im. m.* ⟨*G* Betlȅma⟩ – **1.** grad Betlehem; **2.** božićne jaslice, **svītlî kô u Betlȅmu** – izraz kada negdje jako svijetli

BEZECIRAT, bezecírat *dv.* ⟨*prez.* bezecīrām, *prid. rad.* bezecīrô, bezecīrȁla⟩ ✧ *v. bezecovat*

BEZECOVAT, bezȅcovat *dv.* ⟨*prez.* bezȅcujēm, *prid. rad.* bezȅcovō, bezȅcovala⟩ – zauzeti, zauzimati što ✧ *njem.*

BEZIMENA NEDILJA, Bezimenâ / Bezȉmenā nedȉlja ⟨*G* Bezimenê / Bezȉmenē nedȉljē⟩ – Bezimena nedjelja, treća korizmena nedjelja

BIBER, bībêr *im. m.* ⟨*G* bībȅra⟩ – papar ✧ *tur.* ← *perz.*

BICIKLI, bicȉkli *im. m.* ⟨*G* bicȉkla, *N mn*. bicȉkli *m*. / bicȉkla *sr.*⟩ – bicikl ✧ *lat.* ← *grč.*

BIĆA, bȉća *im. ž.* ⟨*G* bȉćē⟩ – tučnjava, udaranje

BIFLAT, bȉflat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bȉflām, *prid. rad.* bȉflō, bȉflala, *gl. im.* bȉflānje⟩ – *pejor.* učiti što napamet bez razumijevanja; bubati ✧ *njem.*

BIKA, bȉka *im. m.* ⟨*G* bikẽ⟩ – bik, neuškopljeno govedo

BILA, bȉla *im. sr. mn*. ⟨*G mn*. bîlā⟩ – dio stativa (tkalačkoga stana); drveni okvir za koji se hvatalo rukom i udaralo da bi se žice potke pribile na osnovu; *bila* su nosač brda kroz koje su bile provučene žice osnove

BILINA, bilȉna *im. ž.* ⟨*G* bilinẽ, *G mn*. bilīnâ⟩ – odjeća od bijeloga platna

BILMEZ, bȉlmez *im. m.* ⟨*G* bilmȅza⟩ – glupan, tupan ✧ *tur.*

BILOGRIV, bilogrîv *prid.* ⟨bilogrȉva, bilogrȉvo, *odr.* bilogrȉvī⟩ – koji ima bijelu kosu

BILOTREP, bilotrȅp *prid.* ⟨bilotrȅpa, bilotrȅpo, *odr.* bilotrȅpī⟩ – koji ima bijele trepavice

BILJEGA, biljȅga *im. ž.* ⟨*G* biljȅgē, *DL* biljȅgi⟩ – biljeg

BINA, bína *im. ž.* ⟨*G* bīnê, *G mn*. bīnâ⟩ – pozornica ✧ *njem.*

BIRCAUZ, bȉrcaūz *im. m.* ⟨*G* bȉrcaūza⟩ – *v. bircuz* [*... nego mlogi idu u bircauz pa piju, a ti što idu u bircauz, to su sve raspikuće i propalice.* (Varnica 1898:9)]

BIRCUZ, bȉrcūz *im. m.* ⟨*G* bȉrcūza⟩ – gostionica, krčma, birtija ✧ *njem.*

BIRTAŠ, birtā̃š *im. m.* ⟨*G* birtáša⟩ – birtijaš, krčmar ✧ *v. birtija*

BIRTIJA, birtȉja *im. ž.* ⟨*G* birtȉjē⟩ – gostionica, krčma ✧ *njem.*

BISKUP, bȉskup *im. m.* ⟨*G* bȉskupa⟩ – **1.** visoki crkveni dostojanstvenik; **2.** trtica u peradi ✧ *lat.* ← *grč.*

BISTRICE, bistrȉce *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* bȉstrīcā⟩ – sorta domaće plave šljive

BIŠKA SELA, Bȉškā sȅla ⟨*G mn.* Bȉškī sêlā⟩ – lokalitet istočno od sela gdje su njive i stanovi

BIT[(1)]**, bȉt** *dv.*⟨*prez.* jèsam*, prez*. *nenagl.* sam, *prez. svrš.* bȕdēm, *prez. odrični* nísam, *prid. rad.* bȉjo, bíla⟩ – biti

BIT (SE)[(2)]**, bȉt (se)** *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bȉjēm, *prid. rad.* bȉjo, bȉla⟩ – tući koga, tući se, udarati

BIVOL, bīvôl *im. m.* ⟨*G* bīvȍla⟩ – veliki vol

BLAGAJNIKOVICA, blagâjnikovica *im. ž.* ⟨*G* blagâjnikovicē⟩ – blagajnica [... *nego imamo jednu vlainu gospojicu blagajnikovicu koja popuši više duvana nego ijedan čovik...* (Varnica 1898: 42)]

BLAGOSOV, blȁgosov *im. m.* ⟨*G* blȁgosova⟩ – blagoslov

BLENTAV, blȅntāv *prid.* ⟨blȅntava, blȅntavo, *odr.* blȅntavī, *komp*. blentavȉjī⟩ – tupav

BLENTO, blénto *im. m.* ⟨*G* blēntê, *G mn*. blēntâ⟩ – tupan, blesan

BLIC, blȉc *im. m.* ⟨*G* blìca⟩ – bljeskalica, fleš ✧ *njem.*

BLICAT, blȉcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* blȉcām, *prid. rad.* blȉcō, blȉcala, *gl. im.* blȉcānje⟩ – bljeskati nekim izvorom svjetla ✧ *v. blic*

BLIJAT, blíjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* blȉjām, *prid. rad.* blījô, blījȁla⟩ – ići van proljevastom stolicom

BLINKER, blȉnker *im. m.* ⟨*G* blȉnkera⟩ – umjetni mamac za ribe ✧ *njem.*

BLOND, blȍnd *prid.* ⟨*indekl.*⟩ – koji je plave kose, plavokos ✧ *fr.*

BLONDINKA, blondīnka *im. ž.* ⟨*G* blondȉnkē, *DL* blondȉnki⟩ – plavuša, blondina ✧ *v. blond*

BLUDIT, blúdit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* blūdîm, *prid. rad.* blūdȉjo, blūdȉla⟩ – lutati

BLJUVAT, bljùvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bljùjēm, *prid. rad.* bljùvō, bljùvāla, *gl. im.* bljuvânje⟩ – povraćati

BLJUVOĆE, bljuvõće *im. sr.* ⟨*G* bljuvõća⟩ – bljuvotina

BOCA, bóca *im. ž.* ⟨*G* bōcê⟩ – **1.** oštrija iglica i sl. kod biljaka; **2.** sitna točka; **3.** vrsta korova

BODICA, bōdȉca *im. ž.* ⟨*G* bōdȉcē, *G mn*. bõdīcā⟩ – budica, kiosk, kućica za prodavanje novina i sl. ✧ *njem.*

BOGA, Bóga, bóga *im. m.* ⟨*G* Bōgê, bōgê⟩ – **1.** *hip*. od Bog (obično u razgovoru s djecom); **2.** kipić bilo kojega sveca

BOGARA TI, bȍgāra ti (**bȍgāra mu** itd.) – vrsta psovke; Boga ti

BOGARAT, bogàrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bogarâm, *prid. rad.* bȍgarō, bȍgarāla, *gl. im.* bogarânje⟩ – psovati Boga

BOGAŽIJA, bogâžija *im. ž.* ⟨*G* bogâžijē⟩ – **1.** odjeća; **2.** prtljaga, namještaj koji mlada nosi sa sobom kao miraz ✧ *fr.*

BOGEŠA TI, bõgeša ti (**bõgeša mu** itd.) – vrsta psovke; Boga ti

BOGO, Bógo, bógo *im. m.* ⟨*G* Bōgê, bōgê⟩ ✧ *v. Boga*

BOLJA, bólja *im. ž.* ⟨*G* bōljê⟩ ✧ *v. boljka*

BOLJKA, bôljka *im. ž.* ⟨*G* bôljkē, *DL* bôljki⟩ – rana na tijelu

BOMBONAŠ, bombonãš *im. m.* ⟨*G* bombonáša⟩ – slastičar koji proizvodi bombone

BOME, bòme *čest.* – bogme, skraćeno od izraza *boga mi,* pojačavanje rečenoga ili napisanoga, baš, uistinu, zaista

BORDOVSKI, bordôvskī *prid.* – koji je bordo boje

BORER, bõrer *im. m.* ⟨*G* bõrera⟩ – svrdlo kao dio, promjenjivi nastavak bušilice, „igla“ ✧ *njem.*

BORMAŠINA, bȍrmašina *im. ž.* ⟨*G* bȍrmašinē⟩ – bušilica kojom se ručno buši metal, drvo itd. ✧ *njem.*

BOSTAN, bostân *im. m.* ⟨*G* bostàna⟩ – **1.** lubenice i dinje; **2.** mjesto, dio zemlje gdje se uzgajaju dinje i lubenice ✧ *tur.* ← *perz.*

BOSTANĐIJA, bostanđȉja *im. m.* ⟨*G* bostanđȉjē, *G mn*. bostanđȉjā⟩ – uzgajatelj bostana ✧ *v. bostan*

BOŠNJAĆANIN, Bošnjāćànin *im. m.* (**Bošnjakùša** *ž.*) ⟨*G* Bošnjāćànina *m*., Bošnjakùšē *ž.*⟩ – stanovnik/stanovnica Bošnjaka

BOTUŠE, bòtuše *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. bòtūšā⟩ – mekana obuća od filca (počne i sl.) ✧ *mađ.*

BOŽI, bòžī *prid*. – božji

BOŽI VOLAK, BOŽI VOLO, bòžī vólak, bòžī vólo ⟨*G* bòžēg vólka, bòžēg vōlê⟩ – jelenak, vrsta kukca s čeljustima poput rogova

BRABONJAK, brȁbonjak *im. m.* ⟨*G* brȁbonjka⟩ – izmet u obliku tvrđe okruglice

BRACKI, brȁcki *pril*. – bratski

BRACO, BRATO, bráco, bráto *im. m.* ⟨*G* brācê, brātê⟩ – mlađi brat, brat od milja

BRADVA, brȁdva *im. ž.* ⟨*G* brȁdvē⟩ – kratka sjekira zakrivljene oštrice

BRAM, brȁm *prid.* ⟨*indekl.*⟩ – smeđ, koji je boje kestena ✧ *njem.*

BRAŠANĆEVO, Brašānćēvo *im. sr.* ⟨*G* Brašānćēva⟩ – crkveni blagdan, Tijelovo

BRAVAC, brávac *im. m.* ⟨*G* brávca⟩ – uškopljena svinja

BRDO, bŕdo *im. sr.* ⟨*G* bŕda, *G mn*. bŕdā⟩ – **1.** prirodno uzvišenje tla; **2.** hrpa čega; **3.** dio stativa (tkalačkoga stana) smješten unutar dijela zvanoga bila; češalj s gustim zupcima kroz koji su se provlačile žice osnove

BRENAJZLI, brȅnājzli *im. m.* ⟨*G* brȅnājzla⟩ – frizerski kalup za izradu valovite kose ✧ *njem.*

BRENER, brẽner *im. m.* ⟨*G* brẽnera⟩ – plamenik ✧ *njem.*

BRENOVAT, brȅnovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* brȅnujēm, *prid. rad.* brȅnovō, brȅnovala, *prid. trp*. brȅnovān, *gl. im.* brȅnovānje⟩ – uvijati kosu brenajzlom ✧ *njem.*

BRESKA, brȅska *im. ž.* ⟨*G* brȅskē, *DL* brȅski, *G mn*. brȅsākā⟩ – breskva

BRESTOVKE, brestõvke *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* brestõvkī⟩ – vrsta gljiva

BREŠĆICA, brȅšćica *im. ž.* ⟨*G* brȅšćicē⟩ – vrsta cvijeta, božur

BREZ, brȅz *prij.* – bez

BRICO, bríco *im. m.* ⟨*G* brīcê⟩ – brijač, frizer

BRIDIT, brídit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* brīdîm, *prid. rad.* brīd̓ijo, brīd̓ìla⟩ – peckati u rukama i nogama, osjećati trnce u tijelu ili pod dodirom

BRISKORKA, brīskôrka *im. ž.* ⟨*G* brīskôrkē, *DL* brīskôrki, *G mn*. brīskȍrākā⟩ – breskorka, misirača, vrsta bundeve svjetle kore i narančastoga mesa

BRISTOVKE, bristõvke *im. ž. mn*. ⟨*G mn.* bristõvkījā⟩ – vrsta gljiva koja raste na brestovim panjevima, brestovača

BRKULJA, brkȕlja *im. ž.* ⟨*G* brkȕljē⟩ – vrsta žita (pšenice)

BRLJA, bŕlja *im. ž.* ⟨*G* bŕljē⟩ – loša rakija

BRLJAT, bŕljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bŕljām, *prid. rad.* bŕljô, bŕljàla, *gl. im.* bŕljânje⟩ – mutiti po nečemu, loše raditi, kvariti nešto

BROBARCE, brobārce *im. sr.* ⟨*G* brobārca⟩ – brabonjak, izmet sitna zrnata oblika

BROJANICE, brojanȉce *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* brojanîcā⟩ – dani od sv. Lucije do Božića (12 dana); zapisivalo se kakvo je vrijeme koji dan jer se vjerovalo da će takvo vrijeme biti sljedećih 12 mjeseci iduće godine

BROKAT, brokāt *im. m.* ⟨*G* brokáta⟩ – skupocjena, teška svilena tkanina ✧ *tal.*

BRUNDE, brûnde *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. brûndā, brûndījā⟩ – *pejor.* usta

BRUNDAT, brûndat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* brûndām, *prid. rad.* brûndō, brûndala, *gl. im.* brûndānje⟩ – prigovarati, gunđati

BRUNDAT, brùndat *prid.* ⟨brundȁta, brundȁto, *odr.* brundȁtī, *komp*. brundaťìjī⟩ – koji ima velika usta

BRUS(A), brûs(a) *uzv*. – izraz nijekanja; nikako, nipošto, ma kakvi [*Jesù vam pomȍgli? Jèsu brûsa!*]

BRŽAM-BOLJAM, bŕžam-bòljam *pril.* – brže-bolje, na brzinu, zbrzano, navrat-nanos

BRŽJI, bŕžjī *prid. komp*. – brži

BUBANJ, bûbanj *im. m.* ⟨*G* bûbnja⟩ – **1.** udarački instrument; **2.** mala gvozdena prijenosna peć

BUBLA, bùbla *im. ž.* ⟨*G* bùblē⟩ – okrugao komad čega (npr. tijesta) ✧ *njem.*

BUBLAST, bùblast *prid.* ⟨bùblasta, bùblasto, *odr.* bùblastī, *komp*. bublasťìjī⟩ – okruglast, debeljuškast ✧ *v. bubla*

BUĆKETAT, bućkétat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* bućkētām, *prid. rad.* bućkētô, bućkētäla⟩ – pričati bez smisla

BUĆKURIŠ, bȕćkurīš *im. m.* ⟨*G* bȕćkurīša⟩ – miješano loše piće

BUDAK, bȕdāk *im. m.* ⟨*G* bȕdāka, *N mn*. bȕdāci⟩ – trnokop, kramp ✧ *tur.*

BUĐAK, bȕđāk *im. m.* ⟨*G* bȕđāka, *N mn*. bȕđāci⟩ – skrovito mjesto, unutarnji kut kuće, **bȁbīn bȕđāk** – strana odakle obično dolazi nevrijeme ✧ *tur.*

BUĐAV, bȕđāv *prid.* ⟨bȕđava, bȕđavo, *odr.* bȕđavī, *komp*. buđavȉjī⟩ – pljesniv ✧ *tur.*

BUGER, bũger *im. m.* ⟨*G* bũgera⟩ – loša ocjena, jedinica u školi

BUKARA, bukȁra *im. ž.* ⟨*G* bukārē⟩ – bokal, staklena posuda s uskim grlom ✧ *tal.* ← *grč.*

BULA, bȕla *im. ž.* ⟨*G* bȕlē⟩ – žena muslimanka, žena u dimijama, pokrivena zarom (feredžom) ✧ *tur.*

BULJO, búljo *im. m.* ⟨*G* būljê⟩ – vrsta ribe, grgeč

BULJOK, bȕljok *prid.* ⟨buljȍka, buljȍko, *odr.* buljȍkī⟩ – buljook [*Svȉ bîli crńi i buljȍki, ȍći im poispȁdāne*.]

BUNDAŠ, bȕndāš *im. m.* ⟨*G* bȕndāša⟩ – pas dugačke dlake

BUNDEVKA, bundēvka *im. ž.* ⟨*G* bundēvkē, *DL* bundēvki⟩ – *dem*. od bundeva

BURAN, bȕrān *im. m.* ⟨*G* bȕrāna, *L* buránu⟩ – bunar, zdenac ✧ *tur.*

BURE, bȕre *im. sr.* ⟨*G* bȕreta, *zb*. bȕrād⟩ – bačva

BUREK, bȕrek *im. m.* ⟨*G* burȅka⟩ – pita od razvučenog tijesta sa sirom, mesom, višnjama i sl. ✧ *tur.*

BUREKAŠ, burekȃš *im. m.* ⟨*G* burekáša⟩ – proizvođač bureka ✧ *v. burek*

BURENCE, burēnce *im. sr.* ⟨*G* burēnca/burēncēta⟩ – *dem.* od *bure*

BURGIJA, burgȉja *im. ž.* ⟨*G* burgȉjē⟩ – svrdlo ✧ *tur.*

BURGIJAT, burgìjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* burgijâm, *prid. rad.* bȕrgijō, bȕrgijāla, *gl. im.* burgijânje⟩ – svrdlati ✧ *v. burgija*

BURUNĐUK, bȕrūnđuk *im. m.* ⟨*G* bȕrūnđuka⟩ – **1.** tanka, prozirna tkanina; **2.** veo kojim muslimanke zaklanjaju lice, zar [*Kakî je ljȕbomōran, bȕrūnđuk bi joj metȉjo na líce.*] ✧ *tur.*

BUSA, bȕsa *im. ž.* ⟨*G* bȕsē⟩ – gruda zemlje

BUSEN, bȕsēn *im. m.* ⟨*G* bȕsena⟩ ✧ *v. busa*

BUŠARI, bušári *im. m. mn.* ⟨*G mn.* bušārâ⟩ – maškare, poklade, maskirane osobe

BUŠLJAVA, bȕšljava *prid*. ⟨*odr*. bȕšljavā⟩ – skotna, noseća, koja nosi plod (o ženki sisavaca) [*Ènо, nâ mäćka je ȍpē bȕšljava.*] ✧ *usp. nabušit se*

BUVA, bȕva *im. ž.* ⟨*G* buvȇ, *G mn*. būvâ⟩ – buha

BUVAĆ, buvȃć *im. m.* ⟨*G* buváća⟩ – sitan kukac, štetočina na kupusu

C

CAJGER, cȁjger *im. m.* ⟨*G* cäjgera⟩ – kazaljka na satu ✧ *njem.*

CAPARIT, capȁrit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* capärīm, *prid. rad.* capärijo, capärila⟩ – grubo sjeći što, otkidati

CEBANKA, cēbânka *im. ž.* ⟨*G* cēbânkē, *DL* cēbânki⟩ – ljuljačka

CEBAT (SE), cébat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cēbām, *prid. rad.* cēbô, cēbäla, *gl. im.* cēbânje⟩ – zibati, ljuljati (se, koga, što)

CEDULJA, cèdulja *im. ž.* ⟨*G* cèduljē⟩ – listić, komadić papira ili kartona za pisanje ✧ *tal.* ← *lat.*

CEDULJICA, cèduljica *im. ž.* ⟨*G* cèduljicē⟩ – *dem.* od *cedulja*

CEKER, cèker *im. m.* ⟨*G* cèkera⟩ – torba pletena od lika s ručkom ✧ *njem.*

CEKLA, cèkla *im. ž.* ⟨*G* cèklē⟩ – cikla

CEL, cẹ̄l *prid.* ⟨céla, célo, *odr.* cẹ̄lī⟩ – cio, cijel

CENER, cēner *im. m.* ⟨*G* cēnera⟩ – desetka u kartama „mađaricama“ ✧ *njem.*

CENERKA, cēnerka *im. ž.* ⟨*G* cēnerkē, *DL* cēnerki⟩ ✧ *v. cener*

CERETAN, Ceretān *im. m.* ⟨*G* Ceretána⟩ – fungicidno sredstvo u obliku praška za zaštitu sjemena pšenice ✧ tvorničko ime proizvoda

CERETANIT, ceretánit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ceretānīm, *prid. rad.* ceretānı̈jo, ceretānı̈la⟩ – tretirati sjeme pšenice „Ceretanom“

CERIĐANKE, cerīđânke *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* cerīđânkī⟩ – cerićanke, vrsta domaće bijele šljive, služi uglavnom za pečenje rakije

CEROVKA, cerõvka *im. ž.* ⟨*G* cerõvkē, *DL* cerõvki⟩ – starinska sorta dinje hrapave kore kao u cera, cerovača

CIC, cìc *im. m.* ⟨*G* cìca⟩ – vrsta šareno tiskane tanke pamučne tkanine za haljine, zaprege i sl. ✧ *njem.* ← *hind.*

CICA, cíca *im. ž.* ⟨*G* cīcê⟩ – mačka od milja, mica

CICAMACA, cicamáca *im. ž.* ⟨*G* cicamācê⟩ – cvijet vrbe

CICANI, cicànī *prid.* – koji je od cica ✧ *v. cic*

CICIJA, cicȉja *im. m.* ⟨*G* cicȉjē⟩ – škrtac ✧ *tur.*

CICVARA, cȉcvara *im. ž.* ⟨*G* cȉcvarē⟩ – kuhano jelo (čorba) od jaja, mlijeka i brašna

CIĆA, cȉćā *prid*. – vrlo hladna, vrlo studena (o zimi) [*Cȉćā zíma, a drȋvâ nestȁlo*. | *Kû'š po tôj cȉćōj zími?*]

CIĆKA, cȋćka *im. ž.* ⟨*G* cȋćkē, *DL* cȋćki⟩ – kuhinjska cjediljka (za rezance i sl.)

CIDILO, cidȉlo *im. sr.* ⟨*G* cidȉla⟩ – cjedilo (npr. za čaj)

CIDIT (SE), cídit (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cīdīm, *prid. rad.* cīdȉjo, cīdȉla⟩ – **1.** stišćući prstima istiskivati; **2.** propuštati tekućinu kroz cjedilo

CIFRA, cȉfra *im. ž.* ⟨*G* cȉfrē⟩ – **1.** ukras; **2.** brojka ✧ *mađ.*

CIFRAN, cȉfrān *prid.* ⟨cȉfrāna, cȉfrāno, *odr.* cȉfrānī⟩ – koji je ukrašen, urešen ukrasima, **cȉfrānī kòžu** – kožni prsluk s našivenim ukrasima ✧ *v. cifrat*

CIFRAT (SE), cȉfrat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cȉfrām, *prid. rad.* cȉfrō, cȉfrala, *prid. trp*. cȉfrān, *pril. sad.* cȉfrajūć(a), *gl. im.* cȉfrānje⟩ – dotjerivati, uređivati, stavljati ukrase ✧ *v. cifra*

CIGANĆIT, cȉgānćit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cȉgānćīm, *prid. rad.* cȉgānćijo, cȉgānćila⟩ – moljakati, prositi što

CIGANJSKI, cȉganjskī *prid*. – ciganski

CIGARA, cigára *im. ž.* ⟨*G* cigārê⟩ – cigareta ✧ *šp.*

CIGLA, cígla *im. ž.* ⟨*G* cīglê⟩ – opeka ✧ *njem.* ← *lat*.

CIGLANA, ciglàna *im. ž.* ⟨*G* ciglanȇ⟩ – tvornica za proizvodnju opeka

CIGLICA, cigl̏ica *im. ž.* ⟨*G* cigl̏icē⟩ – *dem*. od *cigla*

CIGOVAT, cȉgovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cȉgujēm, *prid. rad.* cȉgovō, cȉgovāla, *prid. trp*. cȉgovān⟩ – nabirati tkaninu ✧ *njem.*

CIHA, cȉhā *uzv*. – izgovor i pisanje za kihanje; apćiha

CIKLIĆ, cìklić *im. m.* ⟨*G* cikl̏ića⟩ – čik, opušak ✧ *njem.* ← *fr.*

CILINDER, cil̏ìnder *im. m.* ⟨*G* cil̏índera⟩ – staklena cijev na petrolejskoj lampi [*Kad idemo u štalu, u kučar il kad idemo na zornicu o Božiću, il k čojgod kuči, onda svitimo s malom lampicom što nema cilindera.* (Varnica 1898: 41)] ✧ *njem.* ← *lat.* ← *grč.*

CIMA, cȉma *im. ž.* ⟨*G* cȉmē⟩ – nadzemni dio nekih biljaka, npr. krumpira (lišće i stabljika) ✧ *tal*. ← *lat.* ← *grč*.

CIMAT, cȉmat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cȉmām, *prid. rad.* cȉmō, cȉmala, *gl. im.* cȉmānje⟩ – potezati, rasklimavati što

CIMENT, cìment *im. m.* ⟨*G* ciměnta⟩ – cement

CIMENTA, cimênta *im. ž.* ⟨*G* cimêntē⟩ – bždarena posuda za mjerenje količine mlijeka ✧ *tal.*

CIMENTICA, cimêntica *im. ž.* ⟨*G* cimênticē⟩ – *dem.* od *cimenta*

CINKAT, cȉnkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cȉnkām, *prid. rad.* cȉnkō, cȉnkala, *gl. im.* cȉnkānje⟩ – dojavljivati nekoga vlastima, „otkucavati“ ✧ *njem.*

CINKAT SE, cînkat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cînkām, *prid. rad.* cînkō, cînkala, *gl. im.* cînkānje⟩ – cjenkati se

CINTALICA, CINTELICA, cîntalica, cîntelica *im. ž.* ⟨*G* cîntalicē, cîntelicē⟩ – šibica, štapić sa zapaljivom glavom ✧ *njem.*

CIPELCUG, cȉpelcūg *im. m.* ⟨*G* cȉpelcūga⟩ – (u šali) hodanje, pješačenje ✧ *mađ.* + *njem.*

CIPELENDRA, cipelêndra *im. ž.* ⟨*G* cipelêndrē⟩ – *augm*. od cipela, cipeletina

CIPELKA, cipȇlka *im. ž.* ⟨*G* cipȇlkē, *DL* cipȇlki, *G mn.* cipȇlkījā⟩ – *dem*. od *cipela* ✧ *mađ.*

CIRIKAT SE, cirikȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cirikâm, *prid. rad.* cȉrikō, cȉrikāla, *gl. im.* cirikânje⟩ – cerekati se

CIRKULAR, cirkulȃr *im. m.* ⟨*G* cirkulára⟩ – kružna pila ✧ *njem.* ← *lat.*

CIRKUS, cȉrkūs *im. m.* ⟨*G* cȉrkūsa⟩ – **1.** prostor gdje se izvode razne cirkuske vještine; **2.** *prenes*. pometnja, zbrka, šaljiv događaj, **prȁvit cȉrkūs s kīm** – zbijati šale na nečiji račun ✧ *njem.* ← *lat.* ← *grč.*

CIRKUSANER, cirkusȃner *im. m.* ⟨*G* cirkusȃnera⟩ – izvođač cirkuske predstave ✧ *v. cirkus*

CIRKUSANT, cirkusȁnt *im. m.* ⟨*G* cirkusȁnta⟩ – veseljak, šaljivčina ✧ *v. cirkus*

CIRKUSIRAT SE, cirkusīrȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cirkusȋrām, *prid. rad.* cirkusīrô, cirkusīrȁla⟩ – izvoditi šale, nezrelo se ponašati ✧ *v. cirkus*

CITRONA, citróna *im. ž.* ⟨*G* citrônê⟩ – limunska kiselina u prahu ✧ *njem.* ← *tal.* ← *grč.*

CIV, cîv *im. ž.* ⟨*G* cîvi, *N mn*. cîve⟩ – **1.** cijev općenito; **2.** cjevčica od trske na koju se sukao konac potke i koja se stavljala u drveni dio zvan ćunak koji se prilikom tkanja provlačio između konaca osnove [*Na cîve se sūkô kònac.*]

CIVIL, civīl *im. m.* ⟨*G* civíla⟩ – građansko odijelo (za razliku od „šokaćkog“, seljačkog) ✧ *njem.* ← *fr.* ← *lat.*

CIVILKA, civīlka *im. ž.* ⟨*G* civīlkē, *DL* civīlki⟩ – žena koja nosi građansku odjeću ✧ *v. civil*

CIVILSKI, civīlskī *prid.* – građanski (ponajviše se odnosi na građansku odjeću) ✧ *v. civil*

CIVILSKI, civīlski *pril.* – na način građana, **nosìt se po civīlski** – nositi odjeću kao građani ✧ *v. civil*

CMAKAT (SE), cmákat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cmãkām, *prid. rad.* cmākô, cmākäla, *gl. im.* cmākânje⟩ – glasno ljubiti, cmoktati

CMAKLJAT (SE), cmákljat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cmãkljām, *prid. rad.* cmākljô, cmākljäla, *gl. im.* cmākljânje⟩ – *v. cmakat*

CMIZDRIT, cmȉzdrit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cmȉzdrīm, *prid. rad.* cmȉzdrijo, cmȉzdrila, *gl. im.* cmȉzdrēnje⟩ – plakati bez pravoga uzroka; cendrati (često o djeci)

CMIZDRONJA, cmȉzdronja *im. m.* ⟨*G* cmȉzdronjē⟩ – *pejor.* koji puno cmizdri, plačljivac

CMOLJAV, cmȍljāv *prid.* ⟨cmȍljava, cmȍljavo, *odr.* cmȍljavī, *komp.* cmoljavȉjī⟩ – ljepljiv, smolast

CMOLJIT, cmȍljit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cmȍljīm, *prid. rad.* cmȍljijo, cmȍljila, *gl. im.* cmȍljēnje⟩ – biti ljepljiv, sliniti

CMRLJUGAT, cmrljùgat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cmrljugâm, *prid. rad.* cmrljȕgō, cmrljȕgala, *gl. im.* cmrljugânje⟩ – glasno piti, srkati

COKA, cóka *im. ž.* ⟨*G* cōkê⟩ – slatki sok od prešanoga grožđa

COKAT, cȍkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cȍkām, *prid. rad.* cȍkō, cȍkala⟩ – hodajući lupati visokim potpeticama

COKLI, cȍkli *im. m.* ⟨*G* cȍklija, cȍkla⟩ – cokl, podnožje građevine, ispupčeni dio koji služi kao osnovica zgrade ✧ *njem.*

COKULA, cȍkula *im. ž.* ⟨*G* cȍkulē⟩ – teška, čvrsta vojnička cipela ✧ *tal.*

COLOVI, cōlȍvi *im. m. mn.* ⟨*G mn.* cōlōvā⟩ – sklopiva drvena mjera (u građevinarstvu) na kojoj su označeni centimetri i coli (palci) ✧ *njem.*

CRKONICA, crkônica *im. ž.* ⟨*G* crkônicē⟩ – vrlo hladno zimsko vrijeme, riječ se često koristi u izrazu **zíma crkônica**

CRKVENI KRAJ, Crkvȅnī krâj ⟨*G* Crkvȅnōg krȁja⟩ – dio sela koji vodi od crkve do nekadašnje Matajzove kuće i Štinćeva sokaka, službeno dio Ulice braće Radića

CRNINA, crnȉna *im. ž.* ⟨*G* crninē⟩ – odjeća od crnoga platna, *ob*. za kajanje

CRVENA, crvȅnā *im. ž.* ⟨*G* crvȅnē⟩ – papirna novčanica od 10.000 starih jugoslavenskih dinara (100 novih dinara), popularno zvana „crvena“ zbog svoje boje; krajem 70-ih i poč. 80-ih imala je vrijednost toliku da se npr. nekoliko „crveni“ posuđivalo prijatelju da izdrži do sljedeće plaće ili su imućniji djed i baka davali unuku „crvenu“ za koju je na vašaru mogao kupiti nekoliko igračaka

CRVENSVILA, crvênsvíla *im. ž.* ⟨*G* crvênsvīlê⟩ – vrsta pokrivala za glavu za udane mlađe žene (za manje svečane prigode), krupno karirana svilena marama u kombinaciji crvene i bijele boje

CUCLA, cùcla *im. ž.* ⟨*G* cùclē, *G mn.* cùclī/cùclījā⟩ – **1.** duda; gumeni klobučić koji se stavlja na grlić bočice s pomoću kojega malo dijete siše mlijeko; **2.** gumeni klobučić pričvršćen na komad plastike, služi za umirivanje djeteta (duda varalica) ✧ *njem.*

CUCLAT, cùclat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cùclām, *prid. rad.* cùclō, cùclala, *gl. im.* cùclānje⟩ – sisati (što) ✧ *v. cucla*

CUCLICA, cùclica *im. ž.* ⟨*G* cùclicē⟩ – *dem.* od cucla ✧ *v. cucla*

CUG, cûg *im. m.* (G cûga, *L* cúgu) – **1.** vlak; *sin*. ajziban; **2.** gutljaj; **3.** naprava na štednjaku za povećavanje ili smanjenje dovoda zraka (radi regulacije jačine plamena) ✧ *njem.*

CUGAT, cùgat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cùgām*, prid. rad.* cùgō*,* cùgala, *pril. sad.* cùgajūć(a), *gl. im.* cùgānje⟩ – piti, odavati se alkoholnom piću ✧ *v. cug*

CUGNIT, cùgnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* cùgnēm*, prid. rad.* cùgnijo*,* cùgnila⟩ – malo popiti ✧ *v. cugat*

CULE, cùle *im. sr.* ⟨*G* cùleta⟩ – manja platnena vreća (za brašno i sl.), cula ✧ *mađ.*

CUNAT, cùnat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cùnām, *prid. rad.* cùnō, cùnala, *gl. im.* cùnānje⟩ – ljuljati (dijete u kolijevci)

CUNJAT, cùnjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cùnjām, *prid. rad.* cùnjō, cùnjala, *gl. im.* cùnjānje⟩ – vrludati, hodati bez cilja, tumarati

CUNJAV, cùnjāv *prid.* ⟨cùnjava, cùnjavo, *odr.* cùnjavī, *komp*. cunjavȉjī⟩ – onaj koji voli znatiželjno vrludati

CUP, cùp *im. m.* ⟨*G* cùpa, *N mn*. cupòvi⟩ – pletenica, ispletena kosa od dvaju ili više dijelova ✧ *njem.*

CURA, cùra *im. ž.* ⟨*G* cùrē⟩ – djevojka, ženska osoba koja nije udana, **stāra cùra, baba cùra** – usidjelica

CURA, cúra *im. ž.* ⟨*G* cūrê⟩ – djevojčica, dijete ženskoga spola

CURICA, cùrica *im. ž.* ⟨*G* cùricē⟩ – *dem*. od cura, mlađa djevojka, djevojčica

CURIĆKA, curȋćka *im. ž.* ⟨*G* curȋćkē, *DL* curȋćki⟩ – djevojčurak, curetak

CURIK, curȉk *uzv.* – zapovijed konju u zaprezi da krene nazad ✧ *njem.*

CURIKAT, curȉkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* curȉkām*, prid. rad.* curȉkō, curȉkala⟩ – tjerati konja da krene nazad ✧ *v. curik*

CURKA, cũrka *im. ž.* ⟨*G* cũrkē, *D L* cũrki⟩ – djevojčurak, curetak

CURSKI, cûrskī *prid*. – koji se odnosi na cure, djevojke

CVAJER, cvȁjer *im. m.* ⟨*G* cvȁjera⟩ – nešto grublje samljeveno brašno (za kruh) ✧ *njem.*

CVAKNIT, cvȁknit *gl. svrš.* ⟨*prez.* cvȁknēm, *prid. rad.* cvȁknijo, cvȁknila⟩ – presjeći što škarama ili kliještima

CVARIT SE, cvȁrit se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cvȁrīm, *prid. rad.* cvȁrijo, cvȁrila⟩ – čvariti se, topiti se, peći se na vrućini

CVIĆKA, cvȋćka *im. ž.* ⟨*G* cvȋćkē, *DL* cvȋćki⟩ – crna baletanka, vrsta lagane obuće s mekanim ravnim đonom koju su koristile djevojčice za sate tjelesnoga odgoja, a proizvodio kombinat „Borovo“, za vrijeme SFRJ ✧ *češ.*

CVIKAT, cvȉkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cvȉkām*, prid. rad.* cvȉkō*,* cvȉkala, *gl. im.* cvȉkānje⟩ – bušiti (*npr*. kartu, ulaznicu) ✧ *njem.*

CVIKCANGE, cvȉkcānge *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* cvȉkcāngī⟩ – kliješta za rezanje žice ✧ *njem.*

CVIKERI, cvȉkeri *im. m. mn.* ⟨*G mn.* cvȉkērā⟩ – naočale ✧ *njem.*

CVITNA NEDILJA, Cvitnâ nedȉlja *im. ž.* ⟨*G* Cvitnê nedȉljē⟩ – tjedan prije Cvjetnice [*Kad je Cvitnâ nedȉlja, ônda se sȉjē i sādī cvȉće, jer će ùspit.*]

CVITNICA, Cvitnȉca *im. ž.* ⟨*G* Cvitnȉcē⟩ – Cvjetnica, šesta korizmena nedjelja

CVRCNIT, cvȓcnīt *prid.* ⟨cvȓcnīta, cvȓcnīto, *odr.* cvȓcnītī⟩ – pripit, malo pijan

CVRLJIT (SE), cvȓljit (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* cvȓljīm, *prid. rad.* cvȓljijo, cvȓljila⟩ – **1.** peći (što, se) na vrelom ulju ili masti; **2.** peći se na vrućini

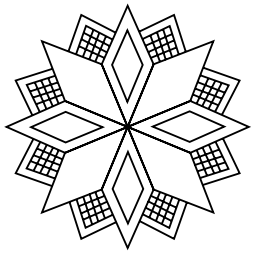

Ć[2]

ĆABAR, ćabâr *im. m.* ⟨*G* ćàbra⟩ – veća drvena posuda s dvije uške za držanje kiseloga kupusa i sl.

ĆABRENKA, ćabrênka *im. ž.* ⟨*G* ćabrênkē, *DL* ćabrênki⟩ – manji čabar, drvena posuda s dvije uške za držanje masti, često s drvenim poklopcem

ĆABRIC, ćabrĩc *im. m.* ⟨*G* ćabríca⟩ – *dem*. od *ćabar*

ĆAĆA, ćȁća *im. m.* ⟨*G* ćȁćē⟩ – *ekspr.* otac

ĆAĆANKE, ćāćânke *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* ćāćânkī⟩ – čačanke, vrsta šljive plavih duguljastih plodova

ĆAĆIN, ćȁćīn *prid.* ⟨ćȁćina, ćȁćino⟩ – očev

ĆAĐA, ćàđa *im. ž.* ⟨*G* ćađē, *A* ćàđu⟩ – čađ, gar

ĆAĐAV, ćàđāv *prid.* ⟨ćàđava, ćàđavo, *odr.* ćàđavī, *komp*. ćađavl̏jī⟩ – garav

ĆAKLJA, ćáklja *im. ž.* ⟨*G* ćāklje̋⟩ – čaklja, drvena motka s metalnom kukom na vrhu kojom se zakači grana i trese voće s drveta ✧ *mađ.*

ĆAKŠIRE, ćakšȉre *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* ćàkšīrā⟩ – hlače, odjevni predmet s nogavicama ✧ *tur.*

ĆAKŠIRICE, ćakšȉrice *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* ćakšȉrīcā⟩ – hlačice, *dem*. od *ćakšire*

ĆALABRCNIT, ćalabŕcnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ćalabr̂cnēm, *prid. rad.* ćalabrcnl̏jo, ćalabrcnl̏la⟩ – prigristi, prezalogajiti

ĆAMIT, ćámit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćāmîm, *prid. rad.* ćāml̏jo, ćāml̏la⟩ – čekati u osami

ĆAMOVINA, ćamȍvina *im. ž.* ⟨*G* ćamȍvinē⟩ – drvo bora, jele ili smreke ✧ *tur.*

ĆANTAT, ćàntat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćantâm, *prid. rad.* ćàntō, ćàntāla, *gl. im.* ćantânje⟩ – gunđati, čangrizati ✧ *usp*. *kajk*. i *čak*. *čandrat* ‘govoriti gluposti’, od *ča* + *drat* ‘derati se’ (prema Gluhak 1999: 15)

ĆAPAT, ćápat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćāpām, *prid. rad.* ćāpô, ćāpȁla, *gl. im.* ćāpânje⟩ – grabiti što ✧ *v. ćapit*

---

[2] Kako u gradiškom govoru ne postoji glas *č* (umjesto tog glasa izgovara se *ć*), ovdje su navedene i sve riječi koje inače u standardnom jeziku počinju glasom *č*.

ĆAPIT, ćàpit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ćäpīm, *prid. rad.* ćäpijo, ćäpila⟩ – zgrabiti što ✧ *tal.*

ĆARAPKA, ćarãpka *im. ž.* ⟨*G* ćarãpkē, *DL* ćarãpki⟩ – *dem.* od *ćarapa* (čarapa)

ĆARDAK, ćàrdāk *im. m.* ⟨*G* ćärdāka⟩ – drvena ili zidana zgrada na stupovima, spremište za kukuruz, stražarska kula ✧ *tur.*

ĆAST, ćâst *im. ž.* ⟨*G* ćâsti, *I* ćâsti⟩ – **1.** čast, dostojanstvo; **2.** svečano jelo, gozba za specijalnu priliku [*Kad je u selu kaki god, tj. župni patron, onda se tako isto pravi čast svedno ko i kad su svatovi...* (Varnica 1898: 9)]; **3.** dar na svadbi, **kūmȉna ćâst** – kumin dar mladencima

ĆAURA, ćaùra *im. ž.* ⟨*G* ćaùrē, *G mn*. čäūrā⟩ – čahura

ĆEBE, ćèbe *im. sr.* ⟨*G* ćèbeta, *N mn*. ćebetã, *zb. im*. ćèbād⟩ – deka, pokrivač u domaćoj izradi od vune [*Po nogàma se ćèbetom pȍkrijēm*.] ✧ *tur.*

ĆEBETARKA, ćèbetārka *im. ž.* ⟨*G* ćèbetārkē, *DL* ćèbetārki⟩ – velika marama štrikana od vune kojom su se ogrtale žene za hladnijega vremena ✧ *tur.*

ĆEF, ćêf *im. m.* ⟨*G* ćêfa⟩ – hir, prohtjev ✧ *tur.*

ĆEGLJUGAT, ćegljùgat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćegljùgām, *prid. rad.* ćegljùgō, ćegljùgala, *gl. im.* ćegljùgānje⟩ – škakljati, golicati koga

ĆEGLJUGAV, ćegljùgāv *prid.* ⟨ćegljùgava, ćegljùgavo, *odr.* ćegljùgavī, *komp*. ćegljugavȉjī⟩ – škakljiv, golicav

ĆEGRTALO, ćegrtàlo *im. sr.* ⟨*G* ćegrtàla⟩ ✧ *v. ćegrtaljka*

ĆEGRTALJKA, ćegrtâljka *im. ž.* ⟨*G* ćegrtâljkē, *DL* ćegrtâljki⟩ – naprava od drva koja se drži u ruci i okretanjem proizvodi zvuk (čegrtanje)

ĆEKA, ćéka *im. ž.* ⟨*G* ćēkê⟩ – lovačka promatračnica na stupovima

ĆEKIĆAR, ćekȉćār *im. m.* ⟨*G* ćekȉćāra⟩ – čekičar, električni mlin za krunjenje klipova kukuruza i mljevenje zrna žitarica ✧ *tur.*

ĆEKMEŽE, ćekmèže *im. sr.* ⟨*G* ćekmežèta⟩ – ladica na čelu stola ✧ *tur.*

ĆEKRK, ćèkrk *im. m.* ⟨*G* ćekŕka⟩ – drvena naprava s koturom za predenje, kolovrat ✧ *tur.*

ĆELA, ćèla *im. ž.* ⟨*G* ćelẽ, *A* ćèlu, *N mn*. ćèle⟩ – pčela

ĆELA(1), ćéla *im. ž.* ⟨*G* ćēlê⟩ – pčelica, pčela od milja

ĆELA(2), ćéla *im. ž.* ⟨*G* ćēlê⟩ – glava bez kose ✧ *tur.*

ĆELAC, ćélac *im. m.* ⟨*G* ćélca, *G mn*. ćēlācā⟩ – pčelac, pčelinji roj

ĆELAV, ćèlāv *prid.* ⟨ćèlava, ćèlavo, *odr.* ćèlavī, *komp*. ćelavȉjī⟩ – koji nema kose ✧ *v. ćela*(2)

ĆELINAK, ćelìnak *im. m.* ⟨*G* ćelînka⟩ – gležanj, zglob u kojem se spajaju stopalo i potkoljenična kost ✧ *usp*. *članak, član*; od *prasl*. **čelnъ* ‘ud, član’ (prema *Gluhak*)

ĆELINJAK, ćelīnjāk *im. m.* ⟨*G* ćelīnjāka⟩ – pčelinjak

ĆELO(1), ćèlo *im. sr.* ⟨*G* ćèla, *N mn*. ćēlā/ćèla⟩ – **1.** dio glave iznad očiju; **2.** središnji, povišeni dio na dijelu *stativa* (tkalačkoga stana) zvanom *bila*; za *ćelo* se hvatalo rukom i tako su se povlačila bila da se žice potke sabiju uz žice osnove; **3.** kraća, poprečna stranica betonskoga ili drvenoga korita kraj bunara, obično nešto šira od uzdužnih stranica

ĆELO(2), ćèlo *prij.* – iznad, pored (glave, nogu)

ĆELJAĆE, ćeljáće *im. sr.* ⟨*G* ćeljāćèta, *zb*. ćèljād⟩ – čeljade, ljudsko biće [*Za Uskrs skuvamo kulena, kobasice, slanine i kojekakog drugog suvog mesa svinskog; prokuvamo na svako čeljače (čeljade) po jedno il dvoj kokoši jajaca*... (Varnica 1898: 10)]

ĆELJAD, ćèljād *zb. im. ž.* ⟨*G* ćèljādi⟩ – ukućani

ĆELJADE, ćeljáde *im. sr.* ⟨*G* ćeljādèta, *zb*. ćèljād⟩ ✧ *v. ćeljaće*

ĆENIT, ćènit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ćènēm, *prid. rad.* ćènijo, ćènila⟩ – lagano dodirnuti, pipnuti nekoga ili nešto ✧ *usp*. *ćeniti* ‘taknuti, pipnuti, dirnuti’ (prema Jakšić: 2003: 49); *usp*. *čehnuti* (*ARj*) i *čehati* ‘odlamati, čerupati, čupati’ (prema *ARj*, *Anić*)

ĆERA, ćéra *im. ž.* ⟨*G* ćērê⟩ – kći od milja

ĆERGA, ćêrga *im. ž.* ⟨*G* ćêrgē⟩ – ciganski šator ✧ *tur.*

ĆERUPAT, ćerùpat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćerupâm, *prid. rad.* ćèrupō, ćèrupāla, *gl. im.* ćerupânje⟩ – čupati perje s peradi

ĆERUPAV, ćerùpāv *prid.* ⟨ćerùpava, ćerùpavo, *odr.* ćerùpavī, *komp*. ćerupavȉjī⟩ – očerupan, razbarušene kose

ĆEŠAGIJA, ćešagȉja *im. ž.* ⟨*G* ćešagȉjē⟩ – metalna četka koja služi da se čisti i njeguje dlaka konja ✧ *tur.*

ĆETRTAK, ćetȓtak *im. m.* ⟨*G* ćetȓtka⟩ – četvrtak

ĆETRTI, ćetr̃tī *br.* – četvrti

ĆEVALDUS, ćevȁldūs *im. m.* ⟨*G* ćevȁldūsa⟩ – velika igla za krpanje (vune, kože i sl.) ✧ *tal.* ← *lat.*

ĆEVRĆKAT, ćevr̃ćkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćevr̃ćkām, *prid. rad.* ćevr̃ćkō, ćevr̃ćkala⟩ – kovrčati, kuštrati kosu ✧ *če* + *frćkati, dijal.* 'kovrčati kosu'

ĆEVRĆKAV, ćevr̃ćkāv *prid.* ⟨ćevr̃ćkava, ćevr̃ćkavo, *odr.* ćevr̃ćkavī, *komp.* ćevrćkavȉjī⟩ – koji ima kovrčavu kosu ✧ v. *ćevrćkat*

ĆI, ćî (ćâ, ćê) *zam.* – čiji, čija, čije

ĆI BILO, ćî bîlo *zam.* – bilo čiji

ĆIĆKAN, ćīćkān *prid.* ⟨ćīćkāna, ćīćkāno, *odr.* ćīćkānī⟩ – koji ima uzorak na *ćićke,* **ćīćkāne ćaràpe** – vunene ženske čarape pletene reljefno, s uzorkom ravnomjerno raspoređenih *gulica* ili *ćićaka, v. gulicane čarape* ✧ *tur.*

ĆIĆKAT, ćićkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćīćkām, *prid. rad.* ćīćkô, ćīćkàla, *prid. trp.* ćīćkān, *gl. im.* ćīćkânje⟩ – plesti (štrikati) čarape od vune na formu čičaka ✧ *v. ćićkan*

ĆIJALO, ćijálo *im. sr.* ⟨*G* ćijála, *N mn.* ćijãla/ćijála⟩ – čijalo, slavonski običaj čijanja (čihanja) perja

ĆIJANJE, ćȉjānje *im. sr.* ⟨*G* ćȉjānja⟩ – čihanje; odvajanje paperja od šepurice, rožnatoga dijela pera

ĆIJAT, ćȉjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćȉjām, *prid. rad.* ćȉjō, ćȉjala, *prid. trp.* ćȉjān, *gl. im.* ćȉjānje⟩ – čihati; ručno čupati; odvajati paperje od šepurice, rožnatoga dijela pera

ĆIKOV, ćīkôv *im. m.* ⟨*G* ćīkôva⟩ – vrsta ribe, piškor ✧ *mađ.*

ĆILIM, ćȉlim *im. m.* ⟨*G* ćȉlima⟩ – sag; tepih; posebno tkana prostirka za sobni pod ✧ *tur.* ← *perz.*

ĆIR, ćīr *im. m.* ⟨*G* ćīra, *L* ćíru⟩ – čir, oštećenje kože ili sluznice, gnojna izraslina

ĆIRJAK, ćirjāk *im. m.* ⟨*G* ćirjáka⟩ – čirak, svijećnjak ✧ *tur.* ← *perz.*

ĆIRLICA, ćīrlȉca *im. ž.* ⟨*G* ćīrlȉcē⟩ – ćirilica

ĆISTA NEDILJA, Ćistâ / Ćȉstā nedȉlja ⟨*G* Ćistê / Ćȉstē nedȉljē⟩ – Čista nedjelja, 1. korizmena nedjelja

ĆISTOMELJAC, ćistoméljac *im. m.* (**ćistomẽljka** *ž.*) ⟨*G* ćistoméljca *m.*, ćistomẽljkē *ž.*⟩ – čistunac, pretjerano čist i pedantan čovjek (žena)

ĆITABA, ćitába *im. ž.* ⟨*G* ćitābê⟩ – ono što se čita, knjiga, novine i sl. ✧ *tur.* ← *arap.*

ĆIVIJA, ćivȉja *im. ž.* ⟨*G* ćivȉjē⟩ – drveni ili željezni klin ✧ *tur.*

ĆIŽMA, ćȉžma *im. ž.* ⟨*G* ćȉžmē⟩ – čizma, **Bȁtine ćȉžme** – crne visoke gumene čizme proizvođača „Bata“ iz Borova, *usp*. *opanak*, *Batini opanci* ✧ *tur.*

ĆKILJIT, ćkíljit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćkīljîm, *prid. rad.* ćkīljȉjo, ćkīljȉla⟩ – **1.** škiljiti, razroko gledati; **2.** žmirkati na suncu ✧ *njem.*

ĆOBAN, ćobân *im. m.* ⟨*G* ćobȁna⟩ – pastir ✧ *tur.* ← *perz.*

ĆOJEK, ĆOEK, ćòjek, ćòek *im. m.* ⟨*G* ćojȅka, ćoȅka⟩ – čovjek, muž

ĆOMAT (SE), ćómat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćõmām, *prid. rad.* ćõmô, ćõmäla, *gl. im.* ćõmânje⟩ – lagano češati; češkati (leđa npr.)

ĆOMKAT (SE), ćòmkat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćòmkām, *prid. rad.* ćòmkō, ćòmkala, *gl. im.* ćòmkānje⟩ – *v*. *ćomat* ✧ *usp. čimkat se* (prema *ARj*)

ĆOPAT, ćópat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćõpām, *prid. rad.* ćõpô, ćõpäla, *prid. trp*. ćõpān, *gl. im.* ćõpânje⟩ – čupkati, otkidati što (npr. koricu s kruha)

ĆORAPE, ćorȁpe *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. ćòrāpā⟩ – čarape

ĆORAV, ćȍrāv *prid.* ⟨ćȍrava, ćȍravo, *odr.* ćȍravī, *komp*. ćoravȉjī⟩ – koji je slaboga vida ili slijep, **ćȍravī pȁprikāš** – paprikaš bez mesa, „lažljivi paprikaš“ ✧ *tur.*

ĆORBA, ćôrba *im. ž.* ⟨*G* ćôrbē⟩ – juha s mesom ili povrćem, **ćôrba od bedrȉcē** – juha kojoj kao temeljac služi dio vode u kojoj se kuhala svinjska bedrica, **kisȅla ćôrba** – kisela juha od kiseloga mlijeka ili soka od rajčica, **rȉblja ćôrba** – juha od ribe, **lūtȉna ćôrba** – juha od rajčice, **zafrȉgāna ćôrba** – juha sa zaprškom ✧ *tur.*

ĆORBANAC, ćorbánac *im. m.* ⟨*G* ćorbánca⟩ – čobanac, vrsta jela ✧ *tur.*

ĆORBASTO, ćȍrbasto *prid*. *sr*. – ono što je rijetko poput ćorbe, juhe ✧ *v. ćorba*

ĆORDA, ćôrda *im. ž.* ⟨*G* ćôrdē⟩ – čorda, krdo, stado (*ob*. goveda) ✧ *mađ.*

ĆORDAŠ, ćordāš *im. m.* ⟨*G* ćordáša⟩ – čordaš, čuvar koji tjera ćordu na pašu, čuvar stoke na pašnjaku ✧ *v. ćorda*

ĆOŠAK, ćȍšak *im. m.* ⟨*G* ćȍška, *N mn*. ćoškòvi⟩ – kut, ugao ✧ *tur.*

ĆOŠKAST, ćȍškast *prid.* ⟨ćȍškasta, ćȍškasto, *odr.* ćȍškastī, *komp*. ćoškastȉjī⟩ – uglat ✧ *v. ćošak*

ĆOŠKAT, ćòškat *prid.* ⟨ćoškȁta, ćoškȁto, *odr.* ćoškȁtī, *komp*. ćoškaťijī⟩ – uglat ✧ *v. ćoškast*

ĆOVA, ćóva *im. ž.* ⟨*G* ćōvê⟩ – čoha, čoja, debelo sukno od valjane vune ✧ *tur.* ← *perz.*

ĆOVIK, ćòvik *im. m.* ⟨*G* ćovȉka⟩ – čovjek, muž

ĆUCA, ćùca *im. m.* ⟨*G* ćùcē⟩ – *hip.* od *ćuka*, pas od milja

ĆUCKO, ćùcko *im. m.* ⟨*G* ćùckē⟩ – *hip.* od hipokoristika *ćuca*

ĆUĆAVAC, ćūćȁvac *im. m.* ⟨*G* ćūćâvca⟩ – nužnik u kojem se čuči, poljski nužnik

ĆUFTA, ćùfta *im. ž.* ⟨*G* ćùftē⟩ – okruglica od mljevenoga mesa, **ćùfte** – jelo od mesnih okruglica u juhi od rajčice ✧ *tur.* ← *perz.*

ĆUKA, ćúka *im. m.* ⟨*G* ćūkê, *G mn*. ćūkâ⟩ – pas

ĆUKICA, ćùkica *im. m.* ⟨*G* ćùkicē⟩ – mali pas od milja

ĆULA, ćúla *im. ž.* ⟨*G* ćūlê⟩ – drvo okrugloga oblika koje se udaralo štapom u nekim dječim igrama, npr. u igri šica, *v. šic* ✧ *tur.*

ĆUNAK, ćùnak *im. m.* ⟨*G* ćûnka⟩ – **1.** pribor kod tkanja na tkalačkom stanu, naprava u obliku lađice kojom se provlači potka u tkanju; **2.** dio stroja za šivanje u obliku metalne lađice

ĆUNJEVCI, Ćūnjêvci *im. m. pl. tantum* ⟨*G* Ćūnjêvci⟩ – naziv šume istočno od sela

ĆUP, ćùp *im. m.* ⟨*G* ćùpa, *N mn*. ćupòvi⟩ – zemljana posuda širega otvora za držanje tekućine (mlijeka, vrhnja i sl.) ✧ *tur.* ← *arap.*

ĆUPAVE KATE, ćùpavē káte ⟨*G mn.* ćùpavī kātâ⟩ – vrsta slatkih kolačića u obliku kuglica; načinjene od sjeckanih i mljevenih oraha, šećera i bjelanjaka

ĆUPRICA, ćuprîca *im. ž.* ⟨*G* ćuprîcē⟩ – *dem*. od *ćuprija*

ĆUPRIJA, ćuprȉja *im. ž.* ⟨*G* ćuprȉjē⟩ – most, mostić (na ulici ili u polju) kojim se premošćuje kanal ✧ *tur.* ← *grč.*

ĆURAT, ćúrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćūrām, *prid. rad.* ćūrô, ćūrȁla⟩ – gurati, udarati nogom (loptu i sl.)

ĆURNIT, ćùrnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ćùrnēm, *prid. rad.* ćùrnijo, ćùrnila⟩ – gurnuti, udariti nogom (loptu i sl.); *v. ćurat*

ĆURŠIJA, ćuršȉja *im. ž.* ⟨*G* ćuršȉjē⟩ – turšija, ukiseljeno povrće (karfiol, paprika, zelena rajčica itd.); obično se ukiseljavalo u omanjem ćabricu ✧ *tur.* ← *perz*.

ĆUŠIT, ćûšit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ćûšīm *prid. rad.* ćûšijo, ćûšila⟩ – dati komu ćušku, pljusnuti koga po licu

ĆUŠKA, ćûška *im. ž.* ⟨*G* ćûškē, *DL* ćûški, *G mn.* ćûškākā⟩ – udarac dlanom po licu, pljuska

ĆUŠKAT, ćûškat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćûškām, *prid. rad.* ćûškō, ćûškala⟩ – davati ćuške, pljuske

ĆUŠPAJZ, ćûšpajz *im. m.* ⟨G ćûšpajza⟩ – varivo od povrća ✧ *njem.*

ĆUTIT, ćútit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćūtîm, *prid. rad.* ćūtȉjo, ćūtȉla, *imp*. ćúti, *gl. im.* ćūtânje⟩ – šutjeti

ĆUTURA, ćutùra *im. ž.* ⟨*G* ćutùrē⟩ – drvena okrugla posudica za piće (*ob.* rakiju) ✧ *tur.*

ĆUTURICA, ćutùrica *im. ž.* ⟨*G* ćutùricē⟩ – *dem.* od *ćutura*

ĆUVARAN, ćûvāran *prid.* ⟨ćûvārna, ćûvārno, *odr.* ćûvārnī⟩ – štedljiv, koji zna čuvati

ĆVARAK, ćvárak *im. m.* ⟨*G* ćvárka, *N mn*. ćvárki/ćvárci⟩ – čvarak, škvarak, ocvirak, komad koji ostane nakon topljenja svinjskoga sala

ĆVARIT (SE), ćvàrit (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćvàrīm, *prid. rad.* ćvàrijo, ćvàrila⟩ – **1.** topiti svinjsko salo u čvarke; **2.** *prenes*. topiti se na suncu i vrućini, cijediti se, kuhati se u znoju od vrućine [*Dòkle ćemo se mȉ ćvàrit na vȍm sûncu?*] ✧ *v. ćvarak*

ĆVOKA, ćvóka *im. ž.* ⟨*G* ćvōkê⟩ – lagan udarac koji se daje kada se jedan prst odapne s palca; čvoka, čvrga, čvokac

ĆVOKAT, ćvókat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ćvõkām, *prid. rad.* ćvōkô, ćvōkȁla, *gl. im.* ćvōkânje⟩ – udarati čvoke na koga ✧ *v. ćvoka*

ĆVOKNIT, ćvòknit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ćvòknēm, *prid. rad.* ćvòknijo, ćvòknila⟩ – udariti komu čvoku ✧ *v. ćvoka*

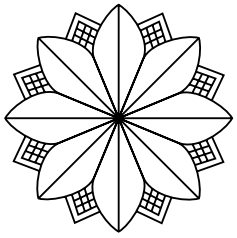

D

DABOME, dabòme *čest.* – da bogme, dakako, naravno

DADA(1), dȁda *im. m.* ⟨*G* dädē⟩ – otac od milja

DADA(2), dȁda *pril.* – dašto, dakako, svakako, nego što [*A dȁda ću jȃ namirljȉvat, kò će drȕgī?*] ✧ da + da

DADIN, dȁdīn *prid.* ⟨dädina, dädino⟩ – očev, koji pripada dadi ✧ *v. dada(1)*

DADIN, dādȋn *prid.* ⟨dādȉna, dādȉno⟩ – očev, koji pripada dadi ✧ *v. dado*

DADO, dádo *im. m.* ⟨*G* dādê⟩ – otac od milja

DAJDESET, dājdèset *br.* ⟨*indekl.*⟩ – oko deset, desetak [*Ȉmām dājdèset jȁjācā.*]

DAMAST, dàmast *im. m.* ⟨*G* damȁsta⟩ – skupocjena svilena, vunena ili platnena tkanina s ornamentalnim ili cvjetnim uzorcima koji se ističu sjajem ✧ *tal.* ← *lat.* ← *grč.* ← *arap.*

DAMASTANI, damastȁnī *prid.* – koji je od damasta

DAMFERICA, dàmferica *im. ž.* ⟨*G* dämfericē⟩ – pogonski parni stroj kod vršidbe ✧ *njem.*

DANAK, dȁnak *im. m.* ⟨*G* dânka⟩ – *dem.* od *dan*

DANCE, dãnce *im. sr.* ⟨*G* dãnca⟩ – **1.** *dem.* od *dano*, dno; **2.** *prenes.* stražnjica

DANGUBA, dāngùba *im. m.* i *ž.* ⟨*G* dāngùbē⟩ – besposličar, neradnik

DANGUBIT, dāngùbit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dāngùbīm, *prid. rad.* dāngùbijo, dāngùbila⟩ – besposličariti, gubiti vrijeme

DANIT, dànit *gl. svrš.* ⟨*prez.* dànēm, *prid. rad.* danȉjo, danȉla⟩ – dahnuti, predahnuti

DANO, dàno *im. sr.* ⟨*G* dnä̀⟩ – dno (od bačve i sl.)

DAPTAT, dȁptat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* däpćēm, *prid. rad.* däptō, däptala, *gl. im.* däptānje⟩ – dahtati

DAPTIT, dàptit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* daptȋm, *prid. rad.* daptȉjo, daptȉla, *gl. im.* daptânje⟩ – dahtati

DATURA, datúra *im. ž.* ⟨*G* datūrê⟩ – vrsta ukrasne biljke trubastih cvjetova, anđeoska truba, drvoliki kužnjak

DE, dê (dête, dèd, dède, dèder) *imp*. i *uzv.* – izrazi nutkanja, poticanja (umjesto *imp*. glagola *dât* ili kao uzvici) [*Dê mi vodẽ.* | *Dête jèdite.* | *Dèder dójdi vàmo!*]

DEBEL, debêl *prid.* ⟨debèla, debèlo, *odr.* debèlī, *komp*. dȅbljī⟩ – debeo

DECI, dèci *im. m.* ⟨*G* dèca, *G mn*. dêcā⟩ – decilitar ✧ *lat. + grč.*

DEDER, dèder ✧ *v. de*

DEKA(1), dèka *im. ž.* ⟨*G* dèkē, *DL* dèki, *G mn*. dêkā⟩ – **1.** vuneni pokrivač; **2.** betonska ploča na kući ✧ *njem.*

DEKA(2), dèka *im. ž.* ⟨*G* dèkē, *DL* dèki, *G mn*. dêkā⟩ – dekagram, mjera od deset grama ✧ *grč. deka + lat. gram*

DELIJA, delȉja *im. m.* ⟨*G* delȉjē, *G mn*. dȅlījā⟩ – junak; kršan, snažan momak ✧ *tur.*

DERAT SE, derȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dȅrēm, *prid. rad.* dȅrō, dȅrāla, *gl. im.* derânje⟩ – **1.** plakati; **2.** vikati, galamiti

DERLJIV, derljîv *prid.* ⟨derljȉva, derljȉvo, *odr.* derljȉvī, *komp*. derljivȉjī⟩ – plačljiv, koji često plače

DESETKA, desẽtka *im. ž.* ⟨*G* desẽtkē⟩ – igraća karta s deset znakova u kartama „mađaricama“, cener, cenerka

DESEVO, Dèsevo *im. sr.* ⟨*G* Dèseva⟩ – lokalitet istočno od sela gdje su njive i stanovi

DESIT SE, dèsit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* dèsīm, *prid. rad.* dèsijo, dèsila⟩ – dogoditi se [*Dèsī se i da lêd svȅ pȍbijē.*]

DEVENICA, devenȉca *im. ž.* ⟨*G* devenȉcē⟩ – djevenica, stariji naziv za krvavicu

DEVERAT, devèrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* deverâm, *prid. rad.* dȅverō, dȅverāla⟩ – patiti, mučiti se s čime ✧ *tur.* ← *arap*.

DEVERIKA, deverȉka *im. ž.* ⟨*G* deverȉkē⟩ – vrsta šarana, bijelka, kesega, ploska ✧ *mađ.*

DEVETAK, devetāk *im. m.* ⟨*G* devetáka⟩ – hrpa od devet snopova žita (o žetvi) [*Snopȍvi se skûpljau u devetáke.*]

DEVETAT, devètat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* devetâm, *prid. rad.* dȅvetō, dȅvetāla⟩ – mlatiti, tući koga

DEVETKA, devẽtka *im. ž.* ⟨*G* devẽtkē⟩ – igraća karta s devet znakova u kartama „mađaricama“

DI, dȉ *pril.* i *vez.* – gdje

DIĆI, dȉćī *prid*. – dječji

DIDA, dȉda *im. m.* ⟨*G* dȉdē⟩ – djed odmila

DIDAK, dȉdāk *im. m.* ⟨*G* dȉdāka, *V* dȉdāće, *N mn*. dȉdāci, *A mn*. dȉdāce/ dȉdāke⟩ – djed

DIDAKOV, dȉdākov *prid*. ⟨dȉdākova, dȉdākovo⟩ – djedov ✧ *v. didak*

DIDICA, dȉdica *im. m.* ⟨*G* dȉdicē⟩ – djed od milja

DIDIN, dȉdīn *prid*. ⟨dȉdina, dȉdino⟩ – djedov, koji pripada didi ✧ *v. dida*

DIDIN, dīdȋn *prid*. ⟨dīdȋna, dīdȋno⟩ – djedov, koji pripada didi ✧ *v. dido*

DIDO, dído *im. m.* ⟨*G* dīdê⟩ – djed odmila

DIDUŠINA, didušȉna *im. m.* ⟨*G* didušȉnē⟩ – *augm.* od *dida* ‘djed’

DIGOD, dȉgod *pril*. – gdjegod, ponegdje, tu i tamo

DIGOD KO, dȉgod kõ *zam*. – ponetko

DIGOD KOJI, dȉgod kȍjī *zam*. – gdjekoji, pokoji

DIJAT, díjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dȉšēm, *prid. rad.* dījô, dījȁla⟩ – disati

DIKA, díka *im. m.* i *ž.* ⟨*G* dīkê, *DL* díki, *V* dȋko⟩ – voljena djevojka ili mladić

DIKIN, dīkȋn *prid*. ⟨dīkȋna, dīkȋno⟩ – koji pripada diki, **dīkȋno ȍko** – vrsta kolača, krancle, sastoji se od dvaju keksića u obliku cvjetića koji se preklapaju (gornji „cvjetić“ ima rupu u sredini), između keksića je nadjev od pekmeza ✧ *v. dika*

DIL, dīl *im. m.* ⟨*G* díla⟩ – dio, element cjeline

DILAT, dȉlat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dȉlām, *prid. rad.* dȉlō, dȉlala, *gl. im.* dȉlānje⟩ – raditi

DILUCKAT, dilùckat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* diluckâm, *prid. rad.* dȉluckō, dȉluckāla⟩ – pomalo raditi [*Diluckau po avliji*. (Varnica 1898: 65)]

DILJAT, dȉljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dȉljām, *prid. rad.* dȉljō, dȉljala, *gl. im.* dȉljānje⟩ – djeljati sjekirom ili nožem drvo

DIMLIJE, dimlȉje *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* dȉmlījā⟩ – dimije, ženske široke hlače istočnjačkoga kroja ✧ *tur.*

DINSTAT, DIMSTAT, dȉnstat, dȉmstat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dȉnstām, dȉmstām, *prid. rad.* dȉnstō, dȉmstō, dȉnstala, dȉmstala, *prid. trp*. dȉnstān, dȉmstān, *gl. im.* dȉnstānje, dȉmstānje⟩ – pirjati što ✧ *njem.*

DINJAĆKO, Dȉnjaćkō *im. sr.* ⟨*G* Dȉnjaćkōga⟩ – lokalitet istočno od sela gdje su njive i stanovi

DITELJ, dȉtelj *im. m.* ⟨*G* dȉtelja⟩ – vrsta ptice, djetlić

DITELJINA, dȉteljina *im. ž.* ⟨*G* dȉteljinē⟩ – djetelina

DITENCE, ditênce *im. sr.* ⟨*G* ditênca⟩ – djetešce

DIVAN, divān *im. m.* ⟨*G* divána⟩ – **1.** razgovor; **2.** sijelo uz razgovor ✧ *tur.* ← *arap.* ← *perz.*

DIVANIT, divánit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* divānīm, *prid. rad.* divānȉjo, divānȉla, *prid. trp*. divānīt⟩ – razgovarati s kime ✧ *v. divan*

DIVER, dȉver *im. m.* ⟨*G* dȉvera⟩ – **1.** djever; mužev brat; **2.** mužev brat ili rođak koji mladu vodi na vjenčanje

DIVERUŠA, diverùša *im. ž.* ⟨*G* diverùšē⟩ – djeveruša; djevojka koja hoda uz mladoženju u svatovskoj povorci prije vjenčanja; obično je to koja rođakinja ili sestra mladoženje

DIVLJAKA, divljàka *im. ž.* ⟨*G* divljàkē⟩ – divlja, samonikla voćka

DIVOJKA, divôjka *im. ž.* ⟨*G* divôjkē⟩ – djevojka

DOBOŠ, dôboš *im. m.* ⟨*G* dôboša⟩ – bubanj ✧ *mađ.*

DOBOŠAR, dobošār *im. m.* ⟨*G* dobošára⟩ – bubnjar ✧ *v. doboš*

DODANIT, dodànit *gl. svrš.* ⟨*prez.* dodànēm, *prid. rad.* dodanȉjo, dodanȉla⟩ – dahnuti, doći do daha ✧ *v. danit*

DODIJAT, dodȉjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* dodȉjām, *prid. rad.* dodȉjō, dodȉjala⟩ – dosaditi [*Dodȉjalo mi pripovȉdat jèdno tȅ jedno*.]

DODIJAVAT, dodijávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dodijāvām, *prid. rad.* dodijāvô, dodijāvȁla⟩ – dosađivati

DOGOD, dógod *vez.* – dokle god

DOJADIT, dojádit *gl. svrš.* ⟨*prez.* dojādīm, *prid. rad.* dojādȉjo, dojādȉla⟩ – dosaditi

DOJDIT, dójdit *gl. svrš.* ⟨*prez*. dõjdēm, *prid. rad.* dõjdȉjo, dõjdȉla⟩ – doći [*I cūrȁ je dõjdȉla.*]

DOJEDAT SE, dojēdȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dojẽdām, *prid. rad.* dojēdô, dojēdȁla⟩ – jesti preko mjere, prejedati se; jesti dulje vremena određenu hranu u tolikoj mjeri da se izgubi tek na tu hranu ✧ *v. dojest se*

DOJEST SE, dojȅst se *gl. svrš.* ⟨*prez.* dojȅdēm, *prid. rad.* dojȅo, dojȅla⟩ – zasititi se neke hrane često je jedući [*Vȅće smo se dojȅli tî žgãnjācā.*]

DOJIT, dòjit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dojĩm, *prid. rad.* doȉjo, dojȉla, *gl. im.* dojênje⟩ – musti (kravu i sl.)

DOJKINJA, dõjkinja *im. ž.* ⟨*G* dõjkinjē⟩ – žena koja doji tuđe dijete

DOJT, dõjt *gl. svrš.* ⟨*prez*. dõjdēm, *prid. rad.* dȍšō, dȍšla, *imp*. dójdi⟩ – doći

DOKAZIVAT, dokazȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dokazȉvām, *prid. rad.* dokazȉvō, dokazȉvala, *gl. im.* dokazȉvānje⟩ – **1.** objašnjavati kome što; **2.** prokazivati, odavati koga [*Ȉmā svîta što ȉdū kod pòpa drȕgē dokazȉvat. Ônda tô pȍp svȅ na prȉdiki kãžē. Nȅće ȉmenovat, al opē se znâ na kȍg mȉslī.*]

DOKUSURIT, dokusúrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* dokusūrīm, *prid. rad.* dokusūrȉjo, dokusūrȉla⟩ – dotući koga, dovršiti, okončati što ✧ *do* + *kusur*

DOKUVAT, dokȕvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* dokȕvām, *prid. rad.* dokȕvō, dokȕvala, *prid. trp*. dokȕvān⟩ – dokuhati ✧ *v. kuvat*

DOKUVAVAT, dokuvávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dokuvãvām, *prid. rad.* dokuvãvô, dokuvãvȁla, *prid. trp*. dokuvãvān⟩ – dokuhavati ✧ *v. dokuvat*

DOLA, dóla *im. ž.* ⟨*G* dōlê, *G mn*. dōlâ⟩ – niski puteljak u bašći

DOLAŽAT, dolâžat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dolâžām, *prid. rad.* dolâžō, dolâžala, *gl. im.* dolâžānje⟩ – dolaziti [*Sȁd ȉstom svît dolâžā, kad ponamirljȉvā.*]

DOLJAT, dòljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* dȍljēm, *prid. rad.* dȍljō, dȍljāla, *prid. trp*. dȍljān, *imp.* doljî⟩ – doliti što

DOLJNJAK, doljnjāk *im. m.* ⟨*G* doljnjáka⟩ – jedna od karata iz garniture karata „mađarica“, unter, dečko u franc. kartama

DOLJNJI, dôljnji *prid.* – donji

DOMA, dòma *pril.* – kod kuće [*Sêko, je l ti dȁda dȍma?*]

DONADOJT, donadõjt *gl. svrš.* ⟨*prez*. donadõjdēm, *prid. rad.* donadȍšō, donadȍšla⟩ – *prenes*. oporaviti se od bolesti, vratiti se u život

DONAMETNIT, donamȅtnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* donamȅtnēm, *prid. rad.* donamȅtnijo, donamȅtnila, *prid. trp*. donamȅtnīt⟩ – dodati još čega na postojeću količinu [*Donamȅtni tȋ jȍš mêsa u sȕpu.*]

DONAŠAT, donášat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* donãšām, *prid. rad.* donāšô, donāšȁla⟩ – donositi

DORANIT, doránit *gl. svrš.* ⟨*prez.* dorãnīm, *prid. rad.* dorānȉjo, dorānȉla, *prid. trp*. dorãnīt⟩ – dohraniti koga, zbrinuti do smrti ✧ *v. ranit*

DORAT, dȍrāt *im. m.* ⟨*G* dȍrāta⟩ – konj smeđe boje ✧ *tur.*

DORKA, dõrka *im. ž.* ⟨*G* dõrkē⟩ – kobila smeđe boje ✧ *v. dorat*

DOŠLJO, dóšljo *im. m.* ⟨*G* dōšljê⟩ – *pejor.* došljak

DOVAĐAT, dováđat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dovãđām, *prid. rad.* dovāđô, dovāđȁla⟩ – dovoditi

DOVAŽAT, dovážat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dovãžām, *prid. rad.* dovāžô, dovāžȁla⟩ – dovoziti

DOVE, Dôve *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* Dōvâ⟩ – Duhovi, crkveni blagdan

DOVLE, dôvle *pril.* – dovde, do ovoga mjesta

DRAGOLJUB, drȁgoljub *im. m.* ⟨*G* drȁgoljuba⟩ – vrsta cvijeta, *lat*. *Trapaeolum majus*

DRAP, drȁp *prid.* ⟨*indekl*.⟩ – koji je svjetlosmeđe boje, boje kože ✧ *njem.*

DRAPAT, drápat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* drãpām, *prid. rad.* drāpô, drāpȁla⟩ – kidati, derati što

DRASLIT (SE), drȁslit (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* drȁslīm, *prid. rad.* drȁslijo, drȁslila⟩ – snažno grebati što (npr. glavu češljem); snažno češati (što, se) [*Nȅ znā me lȋpo poćèšljat, nego me svȅ drȁslī.*] ✧ *usp. prasl. *drastiti* ‘drapati, derati’ (prema *ESSJA*)

DRĆAT, dŕćat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* drćîm, *prid. rad.* drćô, drćȁla, *gl. im.* drćânje⟩ – proizvoditi buku, drndati, kloparati

DREĆAT, dréćat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* drēćîm, *prid. rad.* drēćô, drēćȁla, *gl. im.* drēćânje⟩ – derati se

DREĆKAV, drȅćkāv *prid.* ⟨drȅćkava, drȅćkavo, *odr.* drȅćkavī, *komp*. drećkavȉjī⟩ – plačljiv

DREK, drȅk *im. m.* ⟨*G* drèka⟩ – izmet, beznačajna sitnica ✧ *njem.*

DRELJIT SE, drȅljit se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* drȅljīm, *prid. rad.* drȅljijo, drȅljila⟩ – vikati, derati se

DRELJIV, dreljîv *prid.* ⟨dreljȉva, dreljȉvo, *odr.* dreljȉvī, *komp*. dreljivȉjī⟩ – plačljiv

DREŽDAT, dréždat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* drēždîm, *prid. rad.* drēždô, drēždȁla, *gl. im.* drēždânje⟩ – dugo čekati, čamiti

DRIK, DREIK, drīk, drēik *im. m.* ⟨*G* dríka, dréika⟩ – jaka zaprežna kola rasklopljenih stranica, za prijevoz većih tereta (npr. drva iz šume)

DRINAK, drínak *im. m.* ⟨*G* drínka⟩ – drijenak

DRISKAT, drískat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* drīskām, *prid. rad.* drīskô, drīskȁla, *gl. im.* drīskânje⟩ – imati proljevastu stolicu

DRLJAĆA, drljȁća *im. ž.* ⟨*G* drljȁćē⟩ – oruđe za usitnjavanje zemlje nakon oranja; zubača

DRLJAT, dŕljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dr̄ljām, *prid. rad.* dr̄ljô, dr̄ljȁla, *gl. im.* dr̄ljânje⟩ – **1.** usitnjavati zemlju drljačom; **2**. patiti se s nečim

DRMNIT, dr̄mnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* dr̄mnēm, *prid. rad.* dr̄mnijo, dr̄mnila⟩ – **1.** drmnuti, udariti što; **2.** naglo popiti kakvo piće

DRNDA, dŕnda *im. ž.* ⟨*G* dr̄ndê⟩ – hrpa raznoraznih predmeta ili kakav stari stroj koji drnda, proizvodi buku

DRNDAT (SE), dr̄ndat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dr̄ndām, *prid. rad.* dr̄ndō, dr̄ndala⟩ – praviti buku, kloparati, tresti se (u vožnji)

DRNDOLIJA, drndoľija *im. ž.* ⟨*G* drndoľijē⟩ ✧ *v. drnda*

DROB, drôb *im. m.* ⟨*G* drôba⟩ – unutarnji organi u trbušnoj šupljini ljudi i životinja (crijeva, jetra itd.)

DROPAT, drópat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* drōpām, *prid. rad.* drōpô, drōpȁla, *gl. im.* drōpânje⟩ – učestali glagol od *dropit*

DROPIT, dròpit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dropȋm, *prid. rad.* dropȉjo, dropȉla, *gl. im.* dropênje⟩ – pritiskati, stiskati, masirati što [*Nèka dròpit tê maľìne, zgnjȅšće se.*] ✧ *usp. drop* ‘ostatak nakon prešanja grožđa’, vjerojatno povezano s *njem*. *Treber,* u istom značenju (prema *ARj*); drugo objašnjenje je da je osnova *drop* povezana s riječju *drob*, od *prasl. *drobь* (prema *HJP*)

DRPAT, dŕpat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dr̄pām, *prid. rad.* dr̄pô, dr̄pȁla, *gl. im.* dr̄pânje⟩ – **1.** kidati što; **2.** krasti što

DRPIT, dȓpit *gl. svrš.* ⟨*prez.* dȓpīm, *prid. rad.* dȓpijo, dȓpila⟩ – **1.** otkinuti što; **2.** ukrasti što

DRSLAT, dȓslat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dȓslām, *prid. rad.* dȓslō, dȓslala⟩ – drmati, nespretno baratati čime [*Svȅ nèšta dȓmā, dȓslā uzâm tû mašìnu.*] ✧ *usp. drsati* ‘drmati, tresti’ (prema *Skok*), *usp. prasl.* ***dьrsati* i *dьrskati*** ‘povlačiti, klizati, grebati, udarati, škripati’ (prema *ESSJA*)

DRUG, drûg *im. m.* ⟨*G* drûga⟩ – prijatelj

DRUGA, drúga *im. ž.* ⟨*G* drūgê, *A* drúgu, *V* drûgo, *N mn.* drûge/drúge⟩ – prijateljica

DRUKĆE, drùkće *pril.* – drugačije

DRUKĆI, drùkći *prid.* – drukčiji, drugačiji

DRUKER, drùker *im. m.* ⟨*G* drùkera⟩ – sitni metalni gumb, kopča od dva dijela, učvrsnica ✧ *njem.*

DRUM, drûm *im. m.* ⟨*G* drùma⟩ – ulica, cesta, **zīdāni drûm** – makadamski put od nabijenoga pijeska i šljunka [*U našem selu je zidani drum iduća od Cerne k Županji, više nije nigdi.* (Varnica 1900: 301)] ✧ *grč.*

DRUMAR, drùmār *im. m.* ⟨*G* drùmāra⟩ – radnik koji održava makadamsku cestu i kosi travu u ulici ✧ *v. drum*

DRUMARICE, drùmarice *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* drùmarīcā⟩ – žene koje često sjede na drumu i razgovaraju ✧ *v. drum, drumar*

DRUŽBA, drùžba *im. ž.* ⟨*G* družbē⟩ – družina

DRVARA, drvàra *im. ž.* ⟨*G* drvārē, *G mn.* dȓvārā⟩ – drvarnica, prostorija za skladištenje narezanih drva

DRVENJACI, drvenjáci *im. m. mn.* ⟨*G mn.* drvenjākâ⟩ – drveni opanci, klompe

DRVOTONJ, drvotônj *im. m.* ⟨*G* drvotònja⟩ – mjesto na dvorištu gdje se cijepaju i režu drva ✧ *prasl.* ***drъvotonь,*** od ***drъvo*** ‘drvo’ + ***tonь,*** od ***tęti*, *tьnǫ*** (prema ESSJA); ***tęti*, *tьnǫ*** znači ‘rezati, cijepati’ (prema *Snoj*, uz natuknicu *zatęti*); *usp. slov. drvoton, češ. drvoteň, polj. drewutnia, rus. дровотня* (sve u istom ili sličnom značenju; prema ESSJA)

DUĆAN, dućān *im. m.* ⟨*G* dućána, *G mn.* dućānâ⟩ – trgovina (prostorija), prodavaonica ✧ *tur.* ← *perz.*← *arap.*

DUĆANĐIJA, dućanđija *im. m.* ⟨*G* dućanđijē⟩ – onaj koji drži dućan, vlasnik dućana ✧ *v. dućan*

DUĆKAT, dȕćkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. dȕćkām, *prid. rad.* dȕćkō, dȕćkala, *gl. im.* dȕćkānje⟩ – udarati glavom o vime prilikom sisanja (o teletu)

DUDA, dùda *im. ž.* ⟨*G* dùdē⟩ – dud, murva (listopadno stablo i plod toga stabla) ✧ *tur.* ← *perz.*

DUDA, dúda *im. ž.* ⟨*G* dūdê⟩ – cijev za izlijevanje na kanti, kazanu i sl.

DUDIT, dúdit *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. dūdîm, *prid. rad.* dūdȉjo, dūdȉla⟩ – kunjati, boležljivo sjediti, biti u polusnu [*Vâ kȍkōš nĕšta dūdî, mōrȁću je zàklat.*]

DUDUK, dùduk *im. m.* ⟨*G* dudùka⟩ – **1.** zviždaljka, fućkalica, svirala; **2.** *prenes*. glupan, blesan ✧ *tur.*

DUKSER, dùkser *im. m.* ⟨*G* dùksera⟩ – vrsta tople tkanine; duks, **dùkser mȁjica** i **dùkser gȁće** (ili samo **dùkser**) – topla potkošulja s dugim rukavima i duge tople gaće (za spavanje ili za oblačenje ispod vanjske odjeće zimi) ✧ vjerojatno generički naziv od imena češkoga grada Duchcova koji se u Austro-Ugarskoj zvao Dux i imao dobro razvijenu tekstilnu industriju

DUKSERICE, dùkserice *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* dùkserīcā⟩ – duge tople gaće od duksera ✧ *v. dukser*

DUMST FLAŠA, dùmst flȁša *im. ž.* ⟨*G* dùmst flȁšē⟩ – staklenka za zimnicu ✧ *njem.*

DUNIT, dúnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* dūnēm, *prid. rad.* dūnȉjo, dūnȉla⟩ – duhnuti, pustiti dah

DUNKAT, dùnkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dùnkām, *prid. rad.* dùnkō, dùnkala⟩ – drijemati, kunjati ✧ *usp. dunjkati* ‘vući praznu sisu’ (prema rječniku mjesta Bojna kod Gline, dosupno na https://obljajbojna.webs.com/staridivan.htm); *usp*. *dunkati* ‘sisati prst’, vjerojatno disimilacija iz *dudlati*, onomatopejska osnova (prema *Bezlaj*); *usp*. *dunkiti* ‘uspavljivati dijete’ (Jakšić 2003: 60)

DUPLIT SE, dùplit se *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. dùplīm, *prid. rad.* dùplijo, dùplila⟩ – guziti se, isticati stražnjicu

DUPOTRIS, dùpotrīs *im. m.* ⟨*G* dùpotrīsa⟩ – toalet papir

DURBIN, durbȋn *im. m.* ⟨*G* durbína⟩ – dalekozor ✧ *tur.* ← *perz.*

DURAT, dȕrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dȕrām, *prid. rad.* dȕrō, dȕrala, *gl. im.* dȕrānje⟩ – **1.** trpjeti, podnositi što [*A štà ću, jã tô svȅ dȕrām.*]; **2.** trajati [*Tê igrȁlice s vāšȁra, tô trî dâna dȕrā, pa se pokȉdā.*] ✧ *tur.*

DUŠEK, dȕšek *im. m.* ⟨*G* dušȅka, *N mn*. dušȅci, *G mn*. dȕšēkā⟩ – madrac ✧ *tur.*

DUŠICA, dušȉca *im. ž.* ⟨*G* dušȉcē, *G mn*. dȕšīcā⟩ – unutarnji, gumeni dio u kožnoj lopti koji se napuhava

DUV, Dȕv *im. m.* ⟨*G* Dȕva⟩ – *rel.* Duh (u izrazu Sveti Duh) [*U ȉme Òca i Sîna i Dȕva Svẽtōga, ámen.*]

DUVA, dȕva *im. ž.* ⟨*G* dȕvē, *G mn*. dûvā⟩ – duha, vonj, zadah

DUVAN, duvān, duvân *im. m.* ⟨*G* duvána⟩ – duhan ✧ *tur.* ← *arap*.

DUVANKESA, duvankȅsa *im. ž.* ⟨*G* duvankȅsē⟩ – vrećica za duhan koja se nosila o pojasu ✧ *tur.*

DUVAR, dȕvār *im. m.* ⟨*G* dȕvāra) – zid, **spávat od dȕvāra** – spavati na onoj strani kreveta koja je do zida ✧ *tur.*

DUVAT, dúvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* dȗvām, *prid. rad.* dūvô, dūvàla, *gl. im.* dūvânje⟩ – duhati, puhati

DUŽ, dûž *im. ž.* ⟨*G* dûži⟩ – dužina, razmak između čega, **u svù dûž** – svom dužinom

DUŽJI, dȕžjī *prid. komp*. – duži

DVANAJST, DVANEIST, dvānâjst, dvānêist *br*. – dvanaest

DVODINAR, dvȍdinār *im. m.* ⟨*G* dvȍdināra⟩ – kovanica od dva dinara

DVOICA, dvoȉca *im. ž.* ⟨*G* dvoȉcē⟩ – dvojica

DVOJ', dvôj' *br. sr*. ⟨G dvõjga⟩ – dvoje

DVOJCI, dvójci *im. m. mn*. ⟨*G* dvõjākā⟩ – blizanci

DVOJKINJE, dvõjkinje *im. ž. mn*. ⟨*G* dvõjkīnjā⟩ – blizanke

Đ[3]

ĐABE, đȁbe *pril.* – besplatno, badava, uzalud ✧ *tur.*

ĐAK(1), đȃk *im. m.* ⟨*G* đáka⟩ – džak, vreća ✧ *mađ., tur.*

ĐAK(2), đȃk *im. m.* ⟨*G* đáka⟩ – učenik ✧ *lat.* ← *grč.*

ĐAKA, đȁka im. ž. ⟨*G* đȁkē⟩ – vanjština jastuka, četvrtasto sašiveno platno u koje se stavlja perje; na đaku se navlači jastučnica ✧ *mađ., tur.*

ĐERAM, đērȃm *im. m.* ⟨*G* đérma, *G mn*. đērāmā⟩ – naprava za izvlačenje vode iz bunara na principu poluge s protutegom ✧ *tur.*

ĐERDAN, đerdȃn *im. m.* ⟨*G* đerdána⟩ – ogrlica, niska ✧ *tur.*

ĐERĐE, đèrđe *im. sr.* ⟨*G* đerđèta, *N mn*. đerđèta⟩ – đerđef, okvir na koji se nateže platno za vez ili goblen ✧ *tur.* ← *perz.*

ĐERMA, đérma im. ž. ⟨*G* đērmê⟩ – *v*. *đeram*

ĐEZA, đèza im. ž. ⟨*G* đèzē, *G mn*. đêzā⟩ – džezva, posuda s drškom za kuhanje kave ✧ *tur.* ← *arap.*

ĐIGERE, đigère *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* đìgērā⟩ – jetra (najčešće životinjska) ✧ *tur.*

ĐIGERICE, đigèrice *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* đigèrīcā⟩ – *v*. *đigere* **cr̃ne đigèrice** – jetra, **bī̃le đigèrice** – pluća (svinjska *npr.*)

ĐIJA, đȉja *uzv.* – uzvik kojim se tjera konja na kas

ĐIKAN, đikȃn *im. m.* ⟨*G* đikȁna, *G mn*. đȉkānā⟩ – neotesan čovjek, primitivac, čovjek zarastao u dugu kosu i bradu

ĐINĐUVA, đȉnđuva *im. ž.* ⟨*G* đȉnđuvē⟩ – jeftin nakit s vašara, bižuterija ✧ *mađ.*

ĐIPAT, đípat *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. đȉpām, *prid. rad.* đīpô, đīpȁla, *gl. im.* đīpânje⟩ – skakati

ĐIPIT, đìpit *gl. svrš.* ⟨*prez*. đìpīm, *prid. rad.* đìpijo, đìpila⟩ – skočiti

---

[3] Kako u gradiškom govoru ne postoji glas *dž* (umjesto tog glasa izgovara se *đ*), ovdje su navedene i sve riječi koje inače u standardnom jeziku počinju glasom *dž*.

ĐOMBA, đômba *im. ž.* ⟨*G* đômbē, *G mn*. đômbījā⟩ – neravnina na putu ✧ *tur.* ← *arap.*

ĐOMBAV, đômbāv *prid*. ⟨đômbava, đômbavo, *odr*. đômbavī, *komp*. đombavȉjī⟩ – neravan, kvrgav, pun đombi ✧ *v. đomba*

ĐON, đôn *im. m.* ⟨*G* đòna, *N mn*. đonȍvi⟩ – potplata na cipeli ✧ *tur.*

ĐONJAT, đónjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. đõnjām, *prid. rad.* đõnjô, đõnjäla, *gl. im.* đõnjânje⟩ – *pejor.* spavati (često o lijenim osobama) [*Samo đõnjāš po cẹ̑lī dân.*]

ĐUBRE, đùbre *im. m.* ⟨*G* đùbreta, *N mn*. đubretã, *G mn*. đubrētâ⟩ – đubar, stajski gnoj ✧ *tur.*

ĐUBRIT, đùbrit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* đùbrīm, *prid. rad.* đùbrijo, đùbrila, *gl. im.* đùbrēnje⟩ – gnojiti zemlju, sipati stajski gnoj ✧ *v. đubre*

ĐUKELA, đukȅla *im. m.* i *ž.* ⟨*G* đukȅlē⟩ – *pejor*. seoski pas, pseto, džukela ✧ *tur.* ← *arap.*

ĐUMBUS, đùmbūs *im. m.* ⟨*G* đùmbūsa⟩ – nered ✧ *tur.*

ĐURĐEVAČA, đûrđevaća *im. ž.* ⟨*G* đûrđevaćē⟩ – gljiva listićarka; jurjevka

ĐUTURE, đùtūre *pril.* – sve skupa, bez pojedinačnoga mjerenja, vaganja i sl. [*Nô bostàna što ostànē prodãmo na đùtūre*.] ✧ *tur.*

ĐUVEGIJA, đuvegȉja *im. m.* ⟨*G* đuvegȉjē⟩ – momak za ženidbu, mladić ✧ *tur.*

E

E(1) e – *čest*. [*E, tãko*.]

E(2) e – *vez.* – sastavni veznik [*Tî se klãmeri po nòćі nȍsū, e ônda se skȉnū.*]

EGEDE, egède *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* ègēdā⟩ – violina ✧ *mađ.*

EKLAN, èklān *prid.* ⟨èklāna, èklāno, *odr.* èklānī⟩ – koji je izrađen tehnikom *eklanja* ‘heklanja’ ✧ *v. eklat*

EKLANJE, èklānje *im. sr.* ⟨*G* èklānja⟩ – **1.** kukičanje; **2.** proizvod kukičanja ✧ *v. eklat*

EKLAT, èklat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* èklām, *prid. rad.* èklō, èklala, *prid. trp*. èklān, *gl. im.* èklānje⟩ – heklati, kukičati, izrađivati čipke posebnom iglom s kukicom ✧ *njem.*

EKLOVAN, èklovān *prid.* ⟨èklovāna, èklovāno, *odr.* èklovānī⟩ – koji je izrađen tehnikom *eklovanja* ‘heklanja’ ✧ *v. eklovat*

EKLOVAT, èklovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* èklujēm, *prid. rad.* èklovō, èklovala, *prid. trp*. èklovān, *gl. im.* èklovānje⟩ – *v. eklat*

EKONOMIJA, ekonomȉja *im. ž.* ⟨*G* ekonomȉjē⟩ – poljoprivredno imanje u državnom / društvenom vlasništvu (u doba socijalizma) [*Màrtīn rãdī na ekonomȉji.*] ✧ *grč.*

EKSER, eksêr *im. m.* ⟨*G* eksȅra, *G mn*. ȅksērā⟩ – čavao ✧ *tur.*

EKSERĆIĆ, eksêrćić *im. m.* ⟨*G* eksêrćića⟩ – *dem*. od *ekser*

EKSTRA, EKSTRAJ, èkstra, èkstraj *prid*. ⟨*indekl*.⟩ i *pril.* – zasebno ✧ *lat.*

ENAC, ènac *im. m.* ⟨*G* ènca⟩ – zabranjeno igranje rukom u nogometu ✧ *engl.*

EREZA, erèza *im. ž.* ⟨*G* erȅzē⟩ – reza, zasun, naprava koja vodoravnim ili okomitim pokretanjem zatvara i otvara vrata ✧ *tur.*

ERLAV, èrlāv *prid.* ⟨èrlava, èrlavo, *odr.* èrlavī⟩ – koji je nagnut na jednu stranu; iskrivljen, koji se gega u hodu ✧ *tur.*

ESCAJG, èscajg *im. m.* ⟨*G* èscajga⟩ – pribor za jelo ✧ *njem.*

F

FABRIKA, fabrȉka *im. ž.* ⟨*G* fabrȉkē, *DL* fabrȉki⟩ – tvornica ✧ *njem.* ← *lat.*

FAFARON, fafarõn *im. m.* ⟨*G* fafaróna⟩ ✧ *v. feferon*

FAFARONKA, fafarõnka *im. ž.* ⟨*G* fafarõnkē, *DL* fafarõnki⟩ – paprika koja je ljuta poput *fafarona* ✧ *v. fafaron*

FAJERCAK, fȁjercāk *im. m.* ⟨*G* fȁjercāka⟩ – upaljač ✧ *njem.*

FAJGER, fȁjger *im. m.* ⟨*G* fȁjgera⟩ – vrsta sitnoga mirišljavog cvijeta za kićenje ženskoga oglavlja, fajgl, šeboj ✧ *njem.*

FAJRONT, fȁjront *im. m.* ⟨*G* fajrȍnta⟩ – razlaz ✧ *njem.*

FAJTAT, fȁjtat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fȁjtām, *prid. rad.* fȁjtō, fȁjtala, *gl. im.* fȁjtānje⟩ – prskati odjeću vodom prije peglanja ✧ *mađ.*

FALA, fála *im. ž.* ⟨*G* fālê⟩ – hvala

FALIĆAN, falȉćān *prid.* ⟨falȉćna, falȉćno, *odr.* falȉćnī⟩ – neispravan, bolestan ✧ *njem.*

FALINKA, falînka *im. ž.* ⟨*G* falînkē, *DL* falînki⟩ – mana, nedostatak ✧ *tal.*

FALIT (SE), fálit (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fālīm, *prid. rad.* fālȉjo, fālȉla⟩ – hvaliti (koga, što, se)

FALIT, fȁlit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fȁlīm, *prid. rad.* fȁlijo, fȁlila⟩ – nedostajati ✧ *njem., tal.*

FALTA, fâlta *im. ž.* ⟨*G* fâltē⟩ – bora, nabor ✧ *njem.*

FALTAT, fâltat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fâltām, *prid. rad.* fâltō, fâltala, *prid. trp.* fâltān, *gl. im.* fâltānje⟩ – nabirati, praviti bore na tkanini ✧ *v. falta*

FAMILIJA, famîlija *im. ž.* ⟨*G* famîlijē⟩ – obitelj, rodbina ✧ *lat.*

FANJ, fȁnj *pril.* – puno, dosta ✧ *njem.*

FARBA, fârba *im. ž.* ⟨*G* fârbē⟩ – boja ✧ *njem.*

FARBAR, fȁrbār *im. m.* ⟨*G* fȁrbāra⟩ – obojana tkanina ✧ *v. farba*

FARBAR, farbār *im. m.* ⟨*G* farbára⟩ – obrtnik koji boja tkanine [*I farbār mi ofârbā tû mȍju sȕknju u zelèno.*] ✧ *v. farba*

FARBARA, farbȁra *im. ž.* ⟨*G* farbārē⟩ – suknja ili marama obojana tekstilnom bojom ✧ *v. farba*

FARBAT, fârbat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fârbām, *prid. rad.* fârbō, fârbala, *prid. trp.* fârbān, *gl. im.* fârbānje⟩ – bojati što ✧ *v. farba*

FASOVAT, fàsovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* fàsujēm, *prid. rad.* fàsovō, fàsovala⟩ – stradati, dobiti batine ✧ *njem.*

FAŠ, fâš *im. m.* ⟨*G* fâša⟩ – svajin muž ✧ *v. svaja*

FAT, fât *im. ž.* ⟨*G* fâti, *N mn.* fâte, *G mn.* fâtī⟩ – mjera za drva, hvat; **fâte** – naslagane drvene oblice, obično izrezane na dužinu cca 1 m

FATLJIKA, fatljïka *im. ž.* ⟨*G* fatljïkē, *DL* fatljïki, *G mn.* fàtljīkā⟩ – oblica, komad posječenog debla prirađen za rezanje ✧ *v. fat*

FAZAN, fazān *im. m.* ⟨*G* fazána⟩ – gnjetao ✧ *njem.* ← *lat.* ← *grč.*

FAZONA, fazóna *im. ž.* ⟨*G* fazōnê⟩ – kroj odjeće za šivanje, fazon ✧ *fr.*

FEDER, fēder *im. m.* ⟨*G* fēdera⟩ – **1.** opruga; **2.** drvena pernica ✧ *njem.*

FEFERON, feferōn *im. m.* ⟨*G* feferóna⟩ – vrsta ljute paprike ✧ *njem.*

FELA, féla *im. ž.* ⟨*G* fēlê⟩ – vrsta, soj ✧ *mađ.*

FELER, fèler *im. m.* ⟨*G* fèlera⟩ – greška, nedostatak ✧ *njem.*

FELGA, fèlga *im. ž.* ⟨*G* fèlgē, *DL* fèlgi⟩ – naplatak na kotaču ✧ *njem.*

FEN, fên *im. m.* ⟨*G* fêna⟩ – sušilo za kosu ✧ *njem.*

FENJER, fenjêr *im. m.* ⟨*G* fenjèra⟩ – staklom obložena prijenosna svjetiljka ✧ *tur.* ← *grč.*

FERGUSON, fèrguson *im. m.* ⟨*G* fèrgusona⟩ – vrsta traktora ✧ *engl.*

FERIJE, fêrije *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* fêrījā⟩ – školski praznici ✧ *lat.*

FERKET, fèrket *im. m.* ⟨*G* ferkèta⟩ – petlja obrnuto, jedna od dviju osnovnih petlji u pletenju (*štrikanju*) ✧ *njem.*

FERMAT, fèrmat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fermâm, *prid. rad.* fèrmō, fèrmāla⟩ – uvažavati koga, mariti za koga ✧ *tur.*

FEŠTER, fèšter *im. m.* ⟨*G* fèštra⟩ – šumar ✧ *njem.*

FIĆALJKA, fićâljka *im. ž.* ⟨*G* fīćâljkē, *DL* fīćâljki⟩ – pištaljka, zviždaljka

FIĆKAT, fíćkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fīćkām, *prid. rad.* fīćkô, fīćkäla, *gl. im.* fīćkânje⟩ – zviždati

FIĆUKAJLA, fićukâjla *im. ž.* ⟨*G* fićukâjlē⟩ – ženska osoba koja voli fićukati

FIĆUKAT, fićùkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fićukâm, *prid. rad.* fìćukō, fićukāla, *gl. im.* fićukânje⟩ – fućkati

FIJAKER, fijàker *im. m.* ⟨*G* fijäkera⟩ – **1.** kočija; **2.** vrsta metalnoga šporeta ✧ *njem.* ← *fr.*

FIJAT, fíjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fȉjām, *prid. rad.* fȉjô, fȉjāla, *gl. im.* fȉjânje⟩ – lunjati, skitati se

FIL, fȉl *im. m.* ⟨*G* fȉla, *L* fȉlu, *N mn*. fȉlòvi⟩ – nadjev, krema (za kolače) ✧ *njem.*

FILA I JAKŠA, Fȉla i Jȁkša ⟨*G* Fȉlē i Jäkšē⟩ – blagdan sv. Filipa i Jakova, 3. svibnja

FILOVAN, fȉlovān *prid.* ⟨fȉlovāna, fȉlovāno, *odr.* fȉlovānī⟩ – **1.** punjen (*npr*. paprika); **2.** ukrašen kremom (*npr*. torta) ✧ *v. filovat*

FILOVAT, fȉlovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fȉlujēm, *prid. rad.* fȉlovō, fȉlovala, *prid. trp*. fȉlovān, *gl. im.* fȉlovānje⟩ – puniti nadjevom, ukrašavati kremom (torte i kolače) ✧ *v. fil*

FILJIT, fíljit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fȉljîm, *prid. rad.* fȉljȉjo, fȉljȉla⟩ – piljiti, buljiti u koga ili što

FINĐAN, finđān *im. m.* ⟨*G* finđána⟩ – fildžan, mala šalica za crnu kavu ✧ *tur.* ← *arap*. ← *perz*.

FINOJKA, finôjka *im. ž.* ⟨*G* finôjkē, *DL* finôjki⟩ – žena koja pretjeruje u finoći, čistoći i sl. ✧ *njem., tal.*

FIRANGA, FIRANJGA, fȉrānga, fȉrānjga *im. ž.* ⟨*G* fȉrāngē, fȉrānjgē, *DL* fȉrāngi/fȉrānjgi⟩ – prozorska zavjesa ✧ *njem.*

FIRCA, fȉrca *im. ž.* ⟨*G* fȉrcē⟩ – konac za pričvršćivanje dvaju dijelova tkanine prije strojnoga šivanja ✧ *mađ.*

FIRCAT, fȉrcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fȉrcām, *prid. rad.* fȉrcō, fȉrcala, *gl. im.* fȉrcānje⟩ – pričvršćivati jednu tkaninu za drugu koncem, prošivati ✧ *v. firca*

FIŠ, fȉš *im. m.* ⟨*G* fȉša⟩ – riblji paprikaš ✧ *njem.*

FIŠEK, fišek *im. m.* ⟨*G* fišèka⟩ – tuljak za sladoled i sl. ✧ *tur.*

FIŠKAL, fiškāl *im. m.* ⟨*G* fiškála⟩ – odvjetnik, advokat ✧ *njem.* ← *lat.*

FITILJ, fitȋlj *im. m.* ⟨*G* fitílja, *I* fitȋljôm⟩ – stijenj, žižak, platnena vrpca u petrolejskoj lampi natopljena petrolejem ✧ *tur.* ← *arap*.

FLAJBAZ, flȁjbāz *im. m.* ⟨*G* flȁjbāza, *N mn.* flȁjbāzovi⟩ – olovka ✧ *njem.*

FLANEL, flanēl *im. m.* ⟨*G* flanéla⟩ – mekana pamučna tkanina ✧ *engl., fr.*

FLAŠA, flȁša *im. ž.* ⟨*G* flȁšē⟩ – boca, staklenka ✧ *njem.*

FLAŠA, fláša *im. ž.* ⟨*G* flāšê⟩ – *dem.* od *flaša*

FLAŠICA, flȁšica *im. ž.* ⟨*G* flȁšicē⟩ – *dem.* od *flaša*

FLEKA, flèka *im. ž.* ⟨*G* flèkē, *DL* flèki⟩ – mrlja ✧ *njem.*

FLISPAPIR, flìspapīr *im. m.* ⟨*G* flìspapíra⟩ – vrlo tanki, gotovo prozirni papir, **blída ko flìspapīr** – izraz za osobu blijede, „prozirne“ kože ✧ *njem.*

FLOBER, flōber *im. m.* ⟨*G* flōbera⟩ – vrsta lovačke puške ✧ *fr.*

FLOBERICA, flōberica *im. ž.* ⟨*G* flōbericē⟩ ✧ *v. flober*

FODRUKAT, fòdrukat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fòdrukām, *prid. rad.* fòdrukō, fòdrukala, *prid. trp*. fòdrukān, *gl. im.* fòdrukānje⟩ – spisivati, tehnikom preslikavanja prenositi neki motiv na platno (kao predložak za vezenje, šlinganje i sl.) ✧ *njem.*

FORAMETLA, fòrametla *im. ž.* ⟨*G* fòrametlē⟩ – ukrasni (pripletani, raspletani, šlingani, toledo ili vezeni) umetak za prsa muške *rubine* ‘košulje’ ✧ možda od *tal./lat. foramen* ‘otvor’, jer se taj umetak našiva uz otvor za kopčanje

FORINTA, forínta *im. ž.* ⟨*G* forīntê, *G mn*. forīntî⟩ – novčana jedinica u ugarskom dijelu Austro-Ugarske Monarhije (dijeli se na 100 krajcera) ✧ *mađ.* ← *tal.*

FORMA, fôrma *im. ž.* ⟨*G* fôrmē, *G mn*. fôrmījā⟩ – **1.** vrsta; **2.** kalup za kolače ✧ *lat.*

FORMAST, fòrmast *prid.* ⟨fòrmasta, fòrmasto, *odr.* fòrmastī⟩ – koji je lijepoga oblika, naočit ✧ *v. forma*

FORT, FORTOM, fȍrt, fȍrtōm *pril*. – stalno, neprestano ✧ *njem.*

FOSNA, fòsna *im. ž.* ⟨*G* fosnē⟩ – deblja daska ✧ *njem.*

FRAJ, frâj *prid.* ⟨*indekl.*⟩ – slobodan ✧ *njem.*

FRAJLA, frâjla *im. ž.* ⟨*G* frâjlē⟩ – gospođica, gospodska djevojka ✧ *njem.*

FRAJLICA, frâjlica *im. ž.* ⟨*G* frâjlicē⟩ – *dem.* od *frajla*

FRAKLIĆ, frȁklić *im. m.* ⟨*G* frȁklića⟩ – mala trbušasta bočica za pijenje rakije, čokanjčić, sajtluk ✧ *njem.*

FRANĐA, FRANŽA, frânđa, frânža *im. ž.* ⟨*G* frândē, frânžē⟩ – kita, rojta, ukras od niti vezanih na gornjem, a slobodnih na donjem kraju ✧ *fr.*

FRANĐARA, franđȁra *im. ž.* ⟨*G* franđārē⟩ – marama ukrašena *franđama* ✧ *v. franđa*

FRANŽAT, frânžat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* frânžām, *prid. rad.* frânžō, frânžala⟩ – dodavati *franže* (franđe) na tkaninu ✧ *v. franđa*

FRAS, frãs *im. m.* ⟨*G* frása⟩ – grč s trzajem ili ukočenošću kod male djece, vjeruje se da nastaje uslijed velikoga plača ✧ *njem.*

FRCAT, fŕcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fŕcām, *prid. rad.* fŕcô, fŕcäla, *gl. im.* fŕcânje⟩ – izbijati, iskakati

FRĆA, fŕća *im. ž.* ⟨*G* fŕćê⟩ – vitica, ukras u obliku vitice

FRĆICA, fŕćica *im. ž.* ⟨*G* fŕćicē⟩ – *dem*. od *frća*; napose zavinuto pero na repu patka

FRĆKAT, fŕćkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fŕćkām, *prid. rad.* fŕćkō, fŕćkala⟩ – trošiti, rasipati novac

FRES ROZA, frês róza *prid.* ⟨*indekl*.⟩ – blago roza boja koja vuče na crvenkastu boju

FREZA, fréza *im. ž.* ⟨*G* frēzê⟩ – poljoprivredni stroj za rastresanje, rahljenje zemlje ✧ *njem.*

FRFLJAT, fŕ̀fljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fŕfljām, *prid. rad.* fŕfljō, fŕfljala, *gl. im.* fŕfljānje⟩ – nerazumljivo govoriti

FRIGAN, frȉgān *prid.* ⟨frȉgāna, frȉgāno, *odr.* frȉgānī⟩ – koji je sa zaprškom (o jelu), npr. *frȉgānā ćôrba* ✧ *v. frigat*

FRIGAT, frȉgat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* frȉgām, *prid. rad.* frȉgō, frȉgala, *prid. trp*. frȉgān, *gl. im.* frȉgānje⟩ – pržiti, praviti *zafrig* [*Ȅvo, frȉgām grȁ.*] ✧ *tal.*

FRIŠKO, frȉško *pril.* – svježe ✧ *v. frižak*

FRIŽ, frîž *im. m.* ⟨*G* fríža⟩ – vriježa, lozica, izboj kod nekih biljaka (krastavaca, bostana itd.), *usp*. *vrîž*

FRIŽAK, frȉžak *prid.* ⟨frȉška, frȉško, *odr.* frȉškī, *komp*. frišk̏jī⟩ – svjež ✧ *njem.*

FRIŽIDER, frižidēr *im. m.* ⟨*G* frižidéra⟩ – hladnjak ✧ *fr.* ← *lat.*

FRKNIT, fŕknit *gl. svrš.* ⟨*prez.* fŕknēm, *prid. rad.* fŕknȉjo, fŕknȉla⟩ – iskočiti, naglo se odvaliti i odletjeti

FRNTLAV, fŕntlāv *prid.* ⟨fŕntlava, fŕntlavo, *odr.* fŕntlavī, *komp.* frntlavȉjī⟩ – koji je iskrivljen (o tijelu)

FRONT, frȍnt *im. m.* ⟨*G* frȍnta⟩ – pročelje, prednji dio kuće ✧ *njem.* ← *lat.*

FRŠLAG, fršlāg *im. m.* ⟨*G* fršlága⟩ – veliki drveni sanduk s poklopcem za čuvanje žitarica ✧ *njem.*

FRTALJ, fŕtālj *im. m.* ⟨*G* fŕtālja⟩ – **1.** četvrtina [*Dê mi fŕtālj dȉnjē.*]; **2.** četvrtina sata, 15 minuta [*Ȅvo, sȁd je trî fŕtālja pêt* (tj. 4 sata i 45 minuta).] ✧ *njem.*

FRTUTMA, frtùtma *im. ž.* ⟨*G* frtùtme⟩ – metež, zbrka ✧ *tur.*

FRUŠTUK, frùštuk *im. m.* ⟨*G* fruštùka⟩ – doručak ✧ *njem.*

FRUŠTUKAT, fruštùkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fruštùkām, *prid. rad.* fruštùkō, fruštùkala⟩ – doručkovati ✧ *v. fruštuk*

FUFLA, fùfla *im. ž.* ⟨*G* fùflē⟩ – ženska osoba lakoga morala, sklona promiskuitetu [*Nȉkog i nēmā, sȁmo nȅkē fùfle ōdȁju.*]

FUGLA, fùgla *im. ž.* ⟨*G* fùglē, *G mn.* fùglījā⟩ – ručna drvena blanja s metalnim nožem; alat za struganje drva ✧ možda od *njem. Vogel* ‘ptica’ (zbog oblika koji podsjeća na tijelo ptice; okomita ručka kao glava i vrat, postolje u kojem je nož kao rep ptice)

FUGLAT, fùglat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fùglām, *prid. rad.* fùglō, fùglala, *gl. im.* fùglānje⟩ – blanjati, blanjom strugati drvo ✧ *v. fugla*

FUKSIJA, fuksȉja *im. ž.* ⟨*G* fuksȉjē, *G mn.* fùksījā⟩ – ukrasna biljka (*Fuchsia*) s visećim cvjetovima ✧ *nlat.* (prema njemačkom botaničaru L. Fuchsu)

FUNJAT, fúnjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fūnjām, *prid. rad.* fūnjô, fūnjàla, *gl. im.* fūnjânje⟩ – skitati se, lunjati

FUR, fûr *im. ž.* ⟨*G* fûri⟩ – otvor na kupoli krušne peći za odvod dima i dovod zraka [*Ako bùdē vrúća jâko pêć, ônda se fûr otvȍrī.*] ✧ *njem.*

FURIJA, fûrija *im. ž.* ⟨*G* fûrijē⟩ – jarost, zlo (navaliti kao furija) ✧ *lat.*

FURIT, fùrit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* fùrīm, *prid. rad.* fùrijo, fùrila⟩ – polijevati što vrelom vodom, šuriti ✧ *njem.*

FURTOM, fùrtōm *pril.* – stalno, neprekidno, neprestano, uvijek [*Njëmu zíma, pa fùrtōm ložĩ.*] ✧ *njem.*

FURUNA, furùna *im. ž.* ⟨*G* furùnē, *G mn*. fùrūnā⟩ – zidana ili limena peć ✧ *tur.*

FUSEKLE, fùsēkle *im. ž. mn*. ⟨*N* fùsēkla, *G* fùsēklē, *G mn*. fùsēklījā⟩ – čarape od domaće vune ✧ *njem.*

FUSEKLICE, fùsēklice *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. fùsēklīcā⟩ – *dem*. od *fusekle*

FUTROLA, futróla *im. ž.* ⟨*G* futrōlê⟩ – navlaka ✧ *njem.*

G

GAĆAN, gaćãn *im. m.* ⟨*G* gaćána, *G mn*. gaćānâ⟩ – vrsta goluba kojemu su noge obrasle perjem

GAĆAVICA, gaćȁvica *im. ž.* ⟨*G* gaćävicē⟩ – dio gaća (dugih) koji obuhvaća nogu (*usp*. nogavica kod hlača)

GAD, gȁd *im. m.* ⟨*G* gäda, *N mn*. gadȍvi⟩ – **1.** pokvaren, zao čovjek; **2.** prljavština, nečistoća [*Nitko te nitko drži svoju sobu, kuću, avliju i suđe u redu, a nitko opet u gadu i u smetu.* (Varnica 1898: 53)]

GAGAT, gȁgat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gȁgām, *prid. rad.* gȁgō, gȁgala, *gl. im.* gȁgānje⟩ – gakati, gaktati, glasati se kao guska

GAGRICA, gagrȉca *im. ž.* ⟨*G* gagrȉcē⟩ – vrsta malog kukca štetnika na suhomesnatim proizvodima ✧ *ngrč.*

GAJBA, gâjba *im. ž.* ⟨*G* gâjbē, *G mn*. gâjbī/gâjbījā⟩ – **1**. kavez za piliće; **2.** plastični sanduk za boce piva, mineralne vode i sl. ✧ *istroroman., tal.*

GAJDAŠ, gajdãš *im. m.* ⟨*G* gajdáša⟩ – svirač u gajde ✧ *v. gajde*

GAJDE, gâjde *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* gâjdījā⟩ – dude, narodni puhački instrument od svirale i mijeha, **ȉć u gâjde, ȉć gâjdama** – ići nepozvan u svatove (kasno navečer, poslije večere i stajati pokraj kola i svirača) ✧ *tur.*

GAMARA, gamȁra *im. ž.* ⟨*G* gamȁrē, *G mn*. gämārā⟩ – kamara, slama ili sijeno složeni bez stožera ✧ *tur.*

GANAK, gȁnak *im. m.* ⟨*G* gânka⟩ – hodnik ✧ *njem.*

GANC, gȁnc *pril.* – posve, sasvim ✧ *njem.*

GARAV, gȁrāv *prid.* ⟨gäravа, gäravo, *odr.* gäravī, *komp*. garavȉjī⟩ – čađav, crn, crnomanjast

GARAVUŠA, garavȕša *im. ž.* ⟨*G* garavȕšē⟩ – djevojka ili žena crne kose

GAREŽ, gárež *im. ž.* ⟨*G* gārȅži⟩ – čađa

GARNIR, garnȋr *im. m.* ⟨*G* garníra⟩ – preklop, volan na haljini ✧ *tal.*

GAROV, garôv *im. m.* ⟨*G* garȍva⟩ – garavi, crni pas

GASTERBAJTER, gasterbȁjter *im. m.* ⟨*G* gasterbäjtera⟩ – radnik u tuđini (*ob*. u Njemačkoj, Austriji i Švicarskoj) ✧ *njem.*

GAT, gât *im. m.* ⟨*G* gâta, *L* gátu⟩ – riječni nasip

GAZDA, gȁzda *im. m.* (**gȁzdarica** *ž.*) ⟨*G* gȁzdē *m*., gȁzdaricē *ž.*⟩ – **1.** domaćin (domaćica); **2.** bogataš; **3.** poslodavac; **4.** stanodavac; **5.** vlasnik; **6.** suprug ✧ *mađ.*

GAZDOVANJE, gȁzdovānje *im. sr.* ⟨*G* gȁzdovānja⟩ – upravljanje

GAZDOVAT, gȁzdovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gȁzdujēm, *prid. rad.* gȁzdovō, gȁzdovala, *gl. im.* gȁzdovānje⟩ – upravljati, gospodariti

GECRKEN, gecŕken – crknuo, crknula, crknulo ✧ pseudogermanizam

GEDORA, gedóra *im. ž.* ⟨*G* gedōrê⟩ – nasadni ključ za odvrtanje navoja ✧ naziv po njemačkom proizvođaču „Gedore“

GEFUFNA I CINCILATOR, gefùfna i cincilâtor ⟨*G* gefùfnē i cincilâtora⟩ – šaljivi nazivi za nepostojeće dijelove traktora, kombajna, automobila i sl.; pseudogermanizmi nastali kao odraz prekobrojnih riječi njemačkoga porijekla u tehnologiji

GEGAT SE, gēgȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gẽgām, *prid. rad.* gēgô, gēgȁla, *gl. im.* gēgânje⟩ – hodati ljuljajući se

GELIPTER, gelȉpter *im. m.* ⟨*G* gelȉptera⟩ – mangup, smušenjak ✧ *njem.*

GEORGINA, georgína *im. ž.* ⟨*G* georgīnê⟩ – vrsta cvijeta, dalija

GEPEK, gèpek *im. m.* ⟨*G* gepȅka⟩ – prtljažnik u automobilu ✧ *njem.*

GEŠTORNIT, geštòrnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* geštòrnēm, *prid. rad.* geštòrnijo, geštòrnila⟩ – *pejor*. umrijeti, crknuti ✧ *njem.*

GEVIKT, gèvikt, gevȉkt *im. m.* ⟨*G* gevȉkta⟩ – uteg (na satu i sl.) ✧ *njem.*

GIBANICA, gibànica *im. ž.* ⟨*G* gibànicē⟩ – štrudla, pita od savijanoga tankog vučenog tijesta s nadjevom (nadjev može biti sir, ribane jabuke (*jabućarka*), ribane *briskorke*, višnje ili mak; a gibanica može biti i *suva* – bez nadjeva).

GIC-GIC, gȉc-gȉc *uzv.* – doziv za svinje

GICA, gíca *im. ž.* ⟨*G* gīcê⟩ – svinja od milja

GIRTLI, gȉrtli *im. m.* ⟨*G* gȉrtla, gȉrtlija⟩ – pojas (na haljini, kaputu) ✧ *njem.*

GIT, gȉt *im. m.* ⟨*G* gìta⟩ – kit, meka smjesa (sušiva na zraku) koja služi za spajanje, zaptivanje (*npr*. staklo na prozoru spaja s okvirom prozora) ✧ *njem.*

GITOVAT, gȉtovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gȉtujēm, *prid. rad.* gȉtovō, gȉtovala, *gl. im.* gȉtovānje⟩ – spajati što gitom ✧ *v. git*

GLAJZAT, glȁjzat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* glȁjzām, *prid. rad.* glȁjzō, glȁjzala⟩ – tumarati bez cilja ✧ *njem.*

GLANCAT, glâncat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* glâncām, *prid. rad.* glâncō, glâncala, *gl. im.* glâncānje⟩ – laštiti, sjajiti ✧ *njem.*

GLAT, glȁt *prid.* ⟨*indekl.*⟩ i *pril.* – **1.** ravno, glatko, bez problema; **2.** čisto, bez ukrasa ✧ *njem.*

GLE(1), glȅ *gl. imp.* – imperativ nastao od od glagola gledati; izražava poziv da se nešto uoči ili pak izražava čuđenje

GLE(2), glȅ *uzv.* – izražava neugodno iznenađenje

GLEDIT, glédit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* glēdîm, *prid. rad.* glēdȉjo, glēdȉla⟩ – gledati

GLISTICA, glistȉca *im. ž.* ⟨*G* glistȉcē⟩ – vrsta jednostavnoga veza u obliku ravne linije, ravni bod

GLOBURA, globȕra *im. ž.* ⟨*G* globȕrē, *G mn*. glȍbūrā⟩ – zglob krupne stoke (goveđi, svinjski) s vrlo malo mesa, koji se gloda

GLOGOVKE, glogõvke *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. glogõvkī, glogõvkīj̄ā⟩ – vrsta gljiva crvene boje koje rastu u trnju, pod šušnjem

GLOKNA, glȍkna *im. ž.* ⟨*G* gloknē⟩ – metalna naprava u obliku stošca ili zvona koja služi za struganje dlake sa svinje nakon šurenja ✧ *njem.*

GLOT, glȍt *im. m.* ⟨*G* glòta⟩ – petlja pravo, jedna od dviju osnovnih petlji u pletenju (*štrikanju*) ✧ *njem.*

GLUVA NEDILJA, GLUŠNICA, Glũvā nedȉlja, Glūšnȉca ⟨*G* Glũvē nedȉljē, Glūšnȉcē⟩ – Gluha nedjelja, 5. korizmena nedjelja

GLUV, glûv *prid.* ⟨glúva, glûvo, *odr.* glũvī, *komp*. glȕvljī⟩ – gluh

GLJISTA, gljísta *im. ž.* ⟨*G* gljīstê⟩ – glista

GMURAT, gmȕrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gmȕrām, *prid. rad.* gmȕrō, gmȕrala⟩ – hodati pogureno, zgrbljeno

GMURAV, gmȕrāv *prid.* ⟨gmȕrava, gmȕravo, *odr.* gmȕravī, *komp*. gmuravȉjī⟩ – poguren, zgrbljen ✧ *v. gmurat*

GMURIT, gmúrit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gmūrîm, *prid. rad.* gmūrȉjo, gmūrȉla⟩ – gnjuriti, roniti

GNJECAT, gnjècat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gnjècām, *prid. rad.* gnjècō, gnjècala⟩ – gnječkati što među prstima

GNJIZDO, gnjízdo *im. sr.* ⟨*G* gnjízda, *N mn*. gnjīzdā/gnjīzda⟩ – gnijezdo [*Kakî si kìkat i ćŭpāv, kô da ti je rōdĭno gnjízdo na glávi.*]

GNJUCAT, gnjúcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gnjūcām, *prid. rad.* gnjūcô, gnjūcȁla⟩ – gnječiti (koga, što), stiskati, gnjaviti koga

GNJUŠIT (SE), gnjūšìt (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gnjūšīm, *prid. rad.* gnjūšijo, gnjūšìla⟩ – stiskati (koga, što, se), gnječiti, pokrivati stiskanjem, daviti

GOJSPA, Gójspa *im. ž.* ⟨*G* Gōjspê⟩ – Gospa, Djevica Marija

GOLOGUZ, gologùz *prid.* ⟨gologùza, gologùzo, *odr.* gologùzī⟩ – **1.** onaj koji je gole stražnjice; **2.** *prenes.* siromah

GOLOTRB, golotr̄b *prid.* ⟨golotr̄ba, golotr̄bo, *odr.* golotr̄bī⟩ – goluždrav, oskudno odjeven, gola trbuha

GOLOVRAT, golovràt *prid.* ⟨golovràta, golovràto, *odr.* golovrȁtī⟩ – gologa vrata (npr. o ženi – bez marame oko vrata) [*Nĭ lîpo ĭjt golovràta med svît.*]

GOLUBAN, golubân *im. m.* ⟨*G* golubȁna⟩ – **1.** mužjak goluba; **2.** *prenes*. dragi, voljeni

GOLJO, góljo *im. m.* ⟨*G* gōljê⟩ – siromašan čovjek

GOMBA, gômba *im. ž.* ⟨*G* gômbē, *G mn*. gômbījā⟩ – ukrasna kuglica od vune na odjeći i obući, coflek ✧ *mađ.* gömböc (okruglica, debeljko)

GOMBICA, gômbica *im. ž.* ⟨*G* gômbicē⟩ – *dem.* od *gomba*

GORE, Góre *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* Gōrâ⟩ – naziv za lokalitet gdje je nekada bilo seosko smetlište, do Gora se (iz smjera sela) dolazi Štinćevim sokakom; drugi naziv za *Gore* je *Rupe*

GORJI, gȍrjī *prid*. ⟨*komp*.⟩ – gori

GORNJAK, gornjãk *im. m.* ⟨*G* gornjáka, *N mn*. gornjáci⟩ – jedna od karata iz garniture karata „mađarica“, ober, dama u franc. kartama

GOROPADAN, goropȁdān *prid.* ⟨goropȁdna, goropȁdno, *odr.* goropȁdnī, *komp*. goropadn̆jī⟩ – zao, zle naravi

GOSPOCKI, gȍspockī, gȍspocki *prid*. i *pril*. – gospodski

GOSPOJA, gȍspoja *im. ž.* ⟨*G* gȍspojē⟩ – gospođa

GOSPOJICA, gȍspojica *im. ž.* ⟨*G* gȍspojicē⟩ – gospođica

GOSPOJINSKI LJILJAN, gospojīnskī ljiljân ⟨*G* gospojīnskōg ljiljäna⟩ – vrsta ukrasne biljke za dvorišta velikih širokih listova i omanjih bijelih cvjetova sličnih ljiljanu (cvate o Gospojinu); hosta

GOVORIT, govórit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* govõrīm, *prid. rad.* govōrȉjo, govōrȉla⟩ – grditi koga

GOTOVAN, gotovãn *im. m.* ⟨*G* gotována⟩ – lijenčina, onaj kome sve drugi rade, koji dolazi kad je posao gotov

GRA, grȁ *im. m.* ⟨*G* grâ, *DL* grȁu, *I* grȁom⟩ – **1.** biljka grah; **2.** vrsta cvijeta, begonija (prozvana tako vjerojatno zbog sličnosti cvijeta s cvijetom graha); inače se za begoniju može još čuti i naziv *vinograd* (zabilježeno u Cerni)

GRABLJE, grȁblje *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* grȁbljījā⟩ – oruđe s metalnim ili drvenim zupcima na držalu; za kupljenje pokošene trave, sijena i sl.

GRABLJICE, grȁbljice *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* grȁbljīcā⟩ – *dem*. od *grablje*

GRACKI, grȁckī *prid.* – gradski

GRAD, grâd *im. m.* ⟨*G* grâda, *N mn*. grâdi, *G mn*. grādî⟩ – stupanj, mjera za količinu alkohola u rakiji ✧ *lat.*

GRADI, grâdi *im. m. mn*. ⟨*G mn*. grādî⟩ – alkoholometar, naprava za mjerenje količine alkohola u rakiji ✧ *v. grad*

GRAMAFON, grȁmafōn *im. m.* ⟨*G* grȁmafōna⟩ – gramofon ✧ tvorničko ime proizvoda, inverzijom od fonogram ← *grč.*

GRANATIR, granatīr *im. m.* ⟨*G* granatíra⟩ – vrsta jela, valjušci s krumpirom ✧ *njem.* ← *fr.*

GRANIĆAR, granȉćār *im. m.* ⟨*G* granȉćāra⟩ – **1.** vojnik u bivšoj Vojnoj krajini; **2.** stanovnik Vojne krajine

GRAORAST, grȁorast *prid.* ⟨grȁorasta, grȁorasto, *odr.* grȁorastī, *komp*. graorastȉjī⟩ – koji je sivkasto-smeđe boje s gustim, sitnim, prugastim ili točkastim tamnim šarama ✧ *njem. grau* ‘siv’

GRAORKA, graõrka *im. ž.* ⟨*G* graõrkē, *DL* graõrki⟩ – graorasta kokoš ili mačka ✧ *v. graorast*

GRBAVICA, Gȓbavica *im. ž.* ⟨*G* Gȓbavicē⟩ – lokalitet lijevo od ulice Matije Gupca, tj. Ive Šepavog sokaka (idući od centra sela)

GRDAT SE, gr̄dȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gr̄dām, *prid. rad.* gr̄dô, gr̄dȁla, *gl. im.* gr̄dânje⟩ – gaditi se, osjećati odbojnost ili mučninu prema čemu

GRDLJIV, grdljîv *prid.* ⟨grdljȉva, grdljȉvo, *odr.* grdljȉvī, *komp.* grdljivȉjī⟩ – gadljiv, koji je sklon gađenju

GREBEN, grȅben *im. m.* ⟨*G* grȅbena⟩ – **1.** četka za vunu; **2.** kresta kod kokoši

GRECA, gréca *im. ž.* ⟨*G* grēcê⟩ – **1.** zagoreni ili jače pečeni dio hrane na dnu posude; **2.** kožica na kuhanom mlijeku

GRECAT, grécat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* grẽcām, *prid. rad.* grēcô, grēcȁla, *gl. im.* grēcânje⟩ – grebati što skoreno ili zagoreno s nečega (npr. nožem ili žlicom skidati skoreni, jače pečeni krumpir s dna lima za pečenje)

GRGLJAV, gȓgljāv *prid.* ⟨gȓgljava, gȓgljavo, *odr.* gȓgljavī, *komp.* grgljavȉjī⟩ – naboran, zgužvan [*Dȍle u mašȉni ȉmā gȓgljavo crîvo, tô trȅbā oćȉstit.*] ✧ *usp. nagrgljan, nagrgljat*

GRIĆ, grȉć *im. m.* ⟨*G* gríća⟩ – vrlo malo stabalce, izboj iz korijena većeg stabla, najčešće šljive [*Kȕpili šljȉve, jooj izbȍla se na grīćȅve!*]

GRIJ, grȉj *im. m.* ⟨*G* gríja⟩ – grijeh

GRIJOTA, grijòta *im. ž.* ⟨*G* grijotē⟩ – grjehota

GRINCAJG, grȉncājg *im. m.* ⟨*G* grȉncājga⟩ – zelenje za juhu (mrkva, peršin, celer) ✧ *njem.*

GRIVURINA, grivurȉna *im. ž.* ⟨*G* grivurȉnē⟩ – *augm.* od *griva*; duga, raščupana kosa

GRLENJE, gȓlēnje *im. sr.* ⟨*G* gȓlēnja⟩ – grljenje

GRNKAV, gȓnkāv *prid.* ⟨gȓnkava, gȓnkavo, *odr.* gȓnkavī⟩ – koji ima govornu manu (poteškoće s izgovorom glasa *r* i sl.)

GROMESENC, grȍmesenc *im. m.* ⟨*G* grȍmesenca⟩ – jaka, koncentrirana octena kiselina

GROTOM, grôtom *pril.* – grohotom [*Grôtom se smȉjāla*.]

GROVAĆA, grovȁća *im. ž.* ⟨*G* grovȁćē⟩ – kalotine, jabuke (ili kakvo drugo voće) izrezane na ploške i nanizane na konac; sušile se na suncu, a zatim dosušivale u vanjskoj peći nakon vađenja kruha ✧ *usp. grohatuša* (*grovatuša*) – naziv za vrstu slatke jabuke u Slavoniji (prema *ARj*)

GRSTAT SE, gȓstat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gȓstām, *prid. rad.* gȓstō, gȓstala⟩ ✧ *v. grdat se*; *usp*. *grstonica* ‘gadljivost’, također zabilježeno u Gradištu (Kadić 1980: 65)

GRUDVA, grȕdva *im. ž.* ⟨*G* grȕdvē⟩ – gruda; grumen zemlje ili snijega

GRUDVAT SE, grȕdvat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* grȕdvām, *prid. rad.* grȕdvō, grȕdvala, *gl. im.* grȕdvānje⟩ – grudati se, nabacivati se grudama snijega

GRUJO, grújo *im. m.* ⟨*G* grūjê⟩ – jak čovjek, snažno građen čovjek

GRUNTAT, grûntat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* grûntām, *prid. rad.* grûntō, grûntala⟩ – promišljati ✧ *njem*.

GRUŠAVA, grušȁva *im. ž.* ⟨*G* grušȁvē⟩ – kolostrum; kuhanjem zgrušano mlijeko krave koja se tek otelila [*Dōjdȉte nam na grušȁvu*.]

GRUVAT, grúvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* grȗvām, *prid. rad.* grūvô, grūvȁla, *gl. im.* grūvânje⟩ – jako lupati

GUBA, gȕba *im. ž.* ⟨*G* gȕbē⟩ – gljiva na drvetu, trud

GUJA, gúja *im. ž.* ⟨*G* gūjê⟩ – zmija

GULA, gȕla *im. ž.* ⟨*G* gȕlē⟩ – **1.** kvrga, čvoruga; **2.** grba (na leđima i sl.) [*Tko ima na leđa gulu, zovemo ga gulav.* (Varnica 1900: 127)]; **3.** kvrgav komad drveta (za loženje u peći) [*Kad jã namȅćēm gûlā u pêć, to sve ućī, gorī̃.*]; **4.** *prenes*. nedovoljan, jedinica kao ocjena u školi, kulja, guliver ✧ *prasl. *gula* ‘gruda, klada, ljuska’ (prema *ESSJA*); *ARj, Skok* i *Anić* nemaju zabilježene riječi takvoga postanka i značenja, ali je, osim već citiranoga Varnice u Gradištu, u Slavoniji bilježi i J. Lovretić u Otoku (kao i pridjev *gulav*): „Gulav je svaki čovik, komu izraste gula na prsima i na leđima...“ (Lovretić 1990: 23), a zapisana je i u rječniku dr. Marka Kadića (Kadić 1980: 65): „Gula – kvrgav i neupotrebljiv komad (hrastovog) drveta, osim za ogrjev.”

GULAV, gȕlāv *prid.* ⟨gȕlava, gȕlavo, *odr.* gȕlavī, *komp*. gulavȉjī⟩ – koji ima grbu; grbav ✧ *v. gula*

GULICA, gȕlica *im. ž.* ⟨*G* gȕlicē⟩ – *dem*. od *gula*

GULICANE ŠTRINFE, gȕlicāne štrînfe ⟨*G mn.* gȕlicāni štrînfīјā⟩ – čarape od vune s *gulicama*

GULICAT, gȕlicat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gulicâm, *prid. rad.* gȕlicō, gȕlicala, *prid. trp*. gȕlicān⟩ – raditi tehnikom guličanja, štrikati čarape s *gulicama*

GULJIT, gúljit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gũljīm, *prid. rad.* gūljȉjo, gūljȉla⟩ – guliti (što) [*Ȅno gũljī jäbuke za štrúdlu*.]

GUNDULISAT, gunduli̇̏sat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gunduli̇̏šēm, *prid. rad.* gunduli̇̏sō, gunduli̇̏sala⟩ – glasnicama tiho izvoditi zvuke kakve melodije zatvorenih usta, pjevušiti kakvu melodiju ispod glasa ✧ *usp. gundulovat* ‘gunđati’ u Tolisi (prema *Tolisa portal – Posavski rječnik*); *usp*. *gundoriti* – popjevati nešto u sebi tako da se ne razumije što je, te *gundati* – vrndati, presti (o mački); što je vjerojatno (u oba slučaja) srodno s *gudjeti* ‘svirati u gusle’ (prema *ARj*), od *prasl*. **guděti* (prema *HJP,* uz natuknicu *guditi*)

GURAV, gȕrāv *prid.* ⟨gȕrava, gȕravo, *odr.* gȕravī, *komp*. guravȉjī⟩ – grbav

GURIT SE, gùrit se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* gȕrīm, *prid. rad.* gùrijo, gùrila⟩ – saginjati se

GURTNA, gùrtna *im. ž.* ⟨*G* gurtnȇ⟩ – traka (s kukama) za vezivanje tereta ✧ *njem.*

GUS, gũs *uzv.* – uzvik tjeranja gusaka

GUSA, gúsa *im. ž.* ⟨*G* gūsê⟩ – *hip.* od guska

GUSAN, gusân *im. m.* ⟨*G* gusȁna⟩ – gusak, mužjak guske

GUŠA, gȕša *im. ž.* ⟨*G* gȕšē⟩ – gula na vratu, uvećana štitnjača

GUŠAV, gȕšāv *prid.* ⟨gȕšava, gȕšavo, *odr.* gȕšavī⟩ – koji ima gušu

GUŠĆI, gȕšćī *prid*. – guščji

GUTANJ, gûtanj *im. m.* ⟨*G* gûtnja⟩ – gutljaj

GUVERNALA, guvernála *im. ž.* ⟨*G* guvernālê⟩ – upravljač na biciklu ✧ *fr.*

GUVNO, gúvno *im. sr.* ⟨*G* gúvna⟩ – gumno, mjesto na kojem se vrši žito

GUZIĆKI, guzi̇̏ćki *pril*. – natraške

GUZOBRIS, gȕzobrīs *im. m.* ⟨*G* gȕzobrīsa⟩ – toalet papir

GUZONJA, gūzònja *im. m.* ⟨*G* gūzònjē⟩ – koji ima veliku stražnjicu

GUŽNJAK, gũžnjāk *im. m.* ⟨*G* gũžnjāka⟩ – debelo crijevo u životinje, *ob*. svinje (za punjenje debele kobasice)

GUŽVARA, gužvàra *im. ž.* ⟨*G* gužvȁrē⟩ – vrsta kolača od kora tijesta koje su namočene u nadjev, zgužvane i postavljene jedna do druge u tepsiju. Nadjev je od sira, ulja i jaja.

GVALA, gvȁla *im. ž.* ⟨*G* gvälē⟩ – gruda, kugla sačinjena gnječenjem kakvoga materijala (prožvakane hrane, đubreta, kose i sl.)

GVALICA, gvȁlica *im. ž.* ⟨*G* gvälicē⟩ – *dem*. od *gvala*

GVOZDENI, gvozdȅnī *prid.* – željezni, metalni

GVOŽĐE, gvòžđe, gvôžđe *im. sr.* ⟨*G* gvòžđa, gvôžđa⟩ – **1.** željezo, metal; **2.** lemeš, raonik, metalni oštri dio pluga koji ore brazdu [*Ìdēm kováću da poklèpā gvôžđe, ne môž' òrat ako je gvôžđe tûpo.*]

GVOŽĐURINJE, gvožđurīnje *im. sr.* ⟨*G* gvožđurīnja⟩ – *ekspr*. gvožđe, hrpa željeznih predmeta [*A avlìja nam pùna kojekakôg gvožđurīnja*.]

H

HAHAR, hȁhār *im. m.* ⟨*G* hȁhāra⟩ – fakin, obješenjak, mangup [*Dovedẽ i tê svȍje hȁhāre pa mi tõde đȕmbūs naprȁvū.*] ✧ *mađ.*

HAUBA, hȁuba *im. ž.* ⟨*G* hȁubē⟩ – poklopac motora automobila ili traktora ✧ *njem.*

HOBLAT, hȍblat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* hȍblām, *prid. rad.* hȍblō, hȍblala, *gl. im.* hȍblānje⟩ – strugati, blanjati drvo, *usp. fuglat* ✧ *njem.*

HOBLERICA, hȍblerica *im. ž.* ⟨*G* hȍblericē⟩ – stolarska alatka, blanjalica, fugla ✧ *v. hoblat*

HOKLICA, hȍklica (češće: **ȍklica**) *im. ž.* ⟨*G* hȍklicē⟩ – kuhinjski stolac bez naslona; češći je oblik bez glasa *h: oklica* ✧ *njem.*

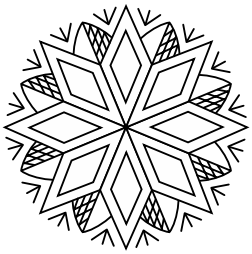

I

IGRALICA, igrȁlica *im. ž.* ⟨*G* igrȁlicē⟩ – dječja igračka

IGRANKA, igrânka *im. ž.* ⟨*G* igrânkē, *DL* igrânki⟩ – plesna zabava

IGRAT, ìgrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ìgrām, *prid. rad.* ìgrō, ìgrāla, *gl. im.* igrânje⟩ – **1.** plesati u kolu; **2.** ritmično skakati

IJAJ, ijáj *uzv.* – izraz divljenja, iznenađenja, ushita, ali i podrugivanja [*Ijáj, što vȁm je lîpo.* | *Ijáj, što sȁm se pripȁla.*]

IJT, IT, IĆ, ȋjt, ȋt, ȉć *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. ìdēm, *prid. rad.* ìšō, ìšla, *pril. sad*. ìdūć(a), *imp*. ìdi⟩ – ići

IJU, ijȕ *uzv*. – uzvik čuđenja, iznenađenja, zatečenosti ili pak neodobravanja čega [*Ijȕ, kako se tô znâ svȁđat!*]

IJU-JU, ȉju-jû *uzv*. – uzvik veselja prilikom pjevanja ili igranja kola

IKAKI, ȉkaki *zam*. – ikakav

IKO, ȉko *zam*. – itko

IL, ȉl *vez.* – ili

ILINO, Ilíno *im. sr.* ⟨*G* Ilína⟩ – dan sv. Ilije

ILJADA, iljȁda *im. ž.* ⟨*G* iljādē, *G mn*. ȉljādā⟩ – tisuća ✧ *grč.*

ILJADARKA, iljadārka *im. ž.* ⟨*G* iljadārkē, *DL* iljadārki, *G mn*. iljadārkī⟩ – hiljadarka; papirna novčanica od 1000 starih jugoslavenskih dinara (10 novih dinara) s poznatom slikom „rudara“; u prvoj polovici 80-ih (bliže sredini 80-ih) za taj se iznos mogao kupiti jedan sladoled ✧ *v. iljada*

IMAVAT, imávat *gl. nesvrš.* ⟨*prid. rad.* imāvô, imāvȁla⟩ – povremeno što imati [*Imāvȁli smo mȋ ônda mlíka i za prȍdat.*]

IMENJAK, ȉmenjāk *im. m.* (**ȉmenjaća** *ž.*) ⟨*G m*. ȉmenjāka, *N mn*. ȉmenjāci, *G* ȉmenjaćē *ž.*⟩ – imenjak (imenjakinja *ž.*)

INAT, ināt *im. m.* ⟨*G* ináta⟩ – prkos, **tèrat ináte** – prkositi kome, inatiti se [*Šta gȍd kāžēm, ne slȕšā; sȁmo tèrā ináte*.] ✧ *tur.* ← *arap*.

INEKCIJA, inȅkcija *im. ž.* ⟨*G* inȅkcijē⟩ – injekcija, **ȉć na inȅkcije** – ići na cijepljenje ili na terapiju injekcijama ✧ *lat.*

INOĆA, inȍća *im. ž.* ⟨*G* inȍćē⟩ – inoča, ženina (ili djevojčina) suparnica (u borbi za istoga muškarca)

INŽINJER, inžinjēr *im. m.* (**inžinjērka** *ž.*) ⟨*G* inžinjéra *m*., inžinjērkē *ž.*⟩ – inženjer (inženjerka *ž.*) ✧ *fr.* ← *lat*.

IRUD, ìrud *im. m.* ⟨*G* irȕda⟩ – riječ česta u psovkama, **jȅbō te ìrud**, **irȕda ti tvōga** i sl. ✧ *pov. bibl.* Herod (židovski kralj)

IRUDAŠ, irȕdāš *im. m.* ⟨*G* irȕdāša⟩ ✧ *v. irud*

ISCIGANĆIT, iscȉgānćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* iscȉgānćīm, *prid. rad.* iscȉgānćijo, iscȉgānćila, *prid. trp*. iscȉgānćīt⟩ – izmoliti, isprositi što

ISCMEKAT, iscmékat *gl. svrš.* ⟨*prez.* iscmȅkām, *prid. rad.* iscmȅkô, iscmȅkȁla, *prid. trp*. iscmȅkān⟩ – izmlatiti, pretući koga

ISFLEKAT, isflȅkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* isflȅkām, *prid. rad.* isflȅkō, isflȅkala, *prid. trp*. isflȅkān⟩ – zaprljati što, posuti flekama ✧ *v. fleka*

ISICKAT, isȉckat *gl. svrš.* ⟨*prez.* isȉckām, *prid. rad.* isȉckō, isȉckala, *prid. trp*. isȉckān⟩ – isjeckati, nasjeckati što ✧ *v. sickat*

ISKAJAT, iskȁjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* iskȁjēm, *prid. rad.* iskȁjō, iskȁjala⟩ – prestati kajati (prestati nositi crninu kao znak žalovanja za pokojnikom), *v. kajat*

ISKAJIŠAT, iskajìšat *gl. svrš.* ⟨*prez.* iskajišâm, *prid. rad.* ȉskajišō, ȉskajišāla⟩ – izmlatiti koga kaišem

ISKALJAT, iskáljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* iskãljām, *prid. rad.* iskāljô, iskāljäla, *prid. trp*. iskãljān⟩ – zaprljati što blatom, učiniti kaljavim (npr. cipele)

ISKAPĆAT, iskápćat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* iskãpćām, *prid. rad.* iskāpćô, iskāpćäla⟩ – iskopčavati što

ISKAT, ìskat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ȉšćēm, *prid. rad.* ȉskō, ȉskāla⟩ – tražiti što, zahtijevati [*Ne ȉšćū krȕva ni màsti, sàmo nȍvācā*.]

ISKEFAT, iskèfat *gl. svrš.* ⟨*prez.* iskefȃm, *prid. rad.* ȉskefō, ȉskefāla, *prid. trp*. ȉskefān⟩ – istući (koga, što) ✧ *v. kefat*

ISKERIT SE, iskērȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* iskẽrīm, *prid. rad.* iskērȉjo, iskērȉla⟩ – bučno se veseliti do mile volje (u svatovima i sl.)

ISKIJAT, iskíjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* iskȋjām, *prid. rad.* iskījô, iskījäla⟩ – platiti za što, okajati što, „iskihati“ [*Iskījȁćeš tȉ râd tȍga!*]

ISKLJEŠTIT SE, iskljẽštit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* iskljẽštīm, *prid. rad.* iskljẽštijo, iskljẽštila⟩ – izbečiti, izbuljiti oči

ISKOBELJAT SE, iskobeljȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* iskobeljâm, *prid. rad.* ȉskobeljō, ȉskobeljāla⟩ – izvući se, izvaljati se iz čega (doslovno ili u prenesenom značenju)

ISKUIVAT, iskuȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* iskuȉvām, *prid. rad.* iskuȉvō, iskuȉvala, *prid. trp*. iskuȉvān⟩ ✧ *v. iskuvavat*

ISKUVAT, iskùvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* iskùvām, *prid. rad.* iskùvō, iskùvala, *prid. trp*. iskùvān⟩ – iskuhati ✧ *v. kuvat*

ISKUVAVAT, iskuvávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* iskuvãvām, *prid. rad.* iskuvãvô, iskuvãvàla, *prid. trp*. iskuvãvān⟩ – iskuhavati ✧ *v. iskuvat*

ISKVITAT (SE), iskvȉtat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* iskvȉtām, *prid. rad.* iskvȉtō, iskvȉtala⟩ – namiriti s kime račun, izravnati dug ✧ *fr.*

ISPEĆIT SE, ispēćīt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ispẽćīm, *prid. rad.* ispēćījo, ispēćīla, *prid. trp*. ispẽćīt⟩ – namjestiti se prkosno, isprsiti se

ISPEGLAT, ispéglat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ispẽglām, *prid. rad.* ispēglô, ispēglàla⟩ – **1.** izglačati odjeću peglom (glačalom); **2.** *prenes*. namlatiti, istući koga

ISPERJAŠIT, isperjášit *gl. svrš.* ⟨*prez.* isperjãšīm, *prid. rad.* isperjãšījo, isperjãšīla⟩ ✧ *v. isperjat*

ISPERJAT, ispèrjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* isperjâm, *prid. rad.* ȉsperjō, ȉsperjāla, *prid. trp*. ȉsperjān⟩ – istući koga

ISPIZMIT, ispȉzmit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ispȉzmīm, *prid. rad.* ispȉzmijo, ispȉzmila, *prid. trp*. ispȉzmīt⟩ – posvađati se sa svima redom ✧ *v. popizmit, pizma*

ISPIZMIT, ispȉzmīt *prid.* ⟨ispȉzmīta, ispȉzmīto, *odr.* ispȉzmītī⟩ – posvađan sa svima, omražen

ISPODEŠAVAT, ispodešávat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ispodešãvām, *prid. rad.* ispodešãvô, ispodešãvàla, *prid. trp*. ispodešãvān⟩ – sve prilagoditi, uskladiti

ISPOKAZIVAT, ispokazȉvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ispokazȉvām, *prid. rad.* ispokazȉvō, ispokazȉvala⟩ – pokazati sve redom [*Ispokazȉvā ôn nȁma svè nòšnje što ȉmā u ormānâ.*]

ISPOKRIVAT, ispokrívat *gl. svrš.* ⟨*prez*. ispokrȉvām, *prid. rad.* ispokrȉvô, ispokrȉvàla, *prid. trp*. ispokrȉvān⟩ – sve redom pokriti (npr. rasadu u bašći)

ISPONOVA, ȉsponova *pril*. – iznova, nanovo

ISPOSIPAT, isposȉpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* isposȉpām, *prid. rad.* isposȉpō, isposȉpala⟩ – posuti sve redom

ISPOTIJA, ȉspotīja *pril.* – potiho, polagano ✧ *usp. istija*

ISPOZDOL, ȉspozdōl *pril*. – odozdola

ISPRDAK, īspȓdak *im. m.* ⟨*G* īspȓtka⟩ – ono što je malo, neugledno

ISPREST, ȉsprest *gl. svrš.* ⟨*prez.* isprēdêm, *prid. rad.* isprȅo, isprȅla⟩ – izraditi što predenjem

ISPRIKRŠTAT, isprikȓštat *gl. svrš.* ⟨*prez.* isprikȓštām, *prid. rad.* isprikȓštō, isprikȓštala⟩ – prekrižiti, prekrstiti što, složiti jedno preko drugoga da bude ukršteno [*Tôrba se mëćē na lẽđa, ùzice se isprikȓštaju priko pȓsā.*]

ISPRIMIŠĆAT, isprimîšćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* isprimîšćām, *prid. rad.* isprimîšćō, isprimîšćala, *prid. trp*. isprimîšćān⟩ – ispremještati što

ISPRIPOVIDAT, ispripovídat / ispripovȉdat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ispripovīdām / ispripovȉdām, *prid. rad.* ispripovīdô / ispripovȉdō, ispripovīdȁla / ispripovȉdala⟩ – ispripovijedati, ispričati što ✧ *v. pripovidat*

ISPROMALJAT, ispromáljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ispromãljām, *prid. rad.* ispromãljô, ispromãljäla⟩ – promoliti sve redom

ISPROŠIVAT, isprošívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* isprošīvām, *prid. rad.* isprošīvô, isprošīvȁla, *prid. trp.* isprošīvān⟩ – proširi sve redom (npr. *falte* ‘nabore na tkanini’) [*Tkanje se pokupi i s vulim se isprošiva*... (Varnica 1898:16)]

ISPUĆIT, ispúćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ispũćīm, *prid. rad.* ispūćȉjo, ispūćȉla⟩ – *prenes*. istjerati što do kraja (npr. mirovinu do kraja mjeseca), izdržati krizu

ISPUNIT, ispúnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ispũnēm, *prid. rad.* ispūnȉjo, ispūnȉla⟩ – ispuhnuti što

ISPUŠĆAN, ispùšćān *prid.* ⟨ispùšćāna, ispùšćāno, *odr.* ispùšćānī⟩ – ispušten

ISPUŠĆAT, ispùšćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ispùšćām, *prid. rad.* ispùšćō, ispùšćala, *prid. trp*. ispùšćān⟩ – ispustiti (koga, što) ✧ *v. pušćat*

ISPUVAT (SE), ispúvat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* ispũšēm, *prid. rad.* ispūvô, ispūvȁla⟩ – ispuhati (što, se)

ISPUVAVAT, ispuvávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ispuvãvām, *prid. rad.* ispuvãvô, ispuvãvȁla⟩ – ispuhavati što

ISTABAT, istȁbat *gl. svrš.* ⟨*prez.* istȁbām, *prid. rad.* istȁbō, istȁbala, *prid. trp*. istȁbān⟩ – istući koga ✧ *tur.*

ISTAMBURAT, istambùrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* istamburâm, *prid. rad.* ȉstamburō, ȉstamburāla, *prid. trp*. ȉstamburān⟩ – istući koga

ISTIJA, ȉstīja *pril.* – potiho, polagano

ISTINABOG, ȉstinabōg *čest.* – istina, uistinu

ISTOVARLJAT, istovârljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* istovârljām, *prid. rad.* istovârljō, istovârljala, *prid. trp*. istovârljān, *gl. im.* istovârljānje⟩ – istovarivati što

ISTRIBIT, istríbit *gl. svrš.* ⟨*prez.* istrȉbīm, *prid. rad.* istrȉbȉjo, istrȉbȉla, *prid. trp*. istrȉbīt⟩ – očistiti (npr. bundevu od sjemenki)

IŠ, ȉš *uzv.* – povik za tjeranje kokoši

IŠAVAT, išávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* išāvām, *prid. rad.* išāvô, išāväla⟩ – često ići nekamo [*Išāvälo se po divānâ.*]

IŠĆEFRLJIT, išćefŕljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* išćefŕljīm, *prid. rad.* išćefŕljȉjo, išćefŕljȉla, *prid. trp*. išćefŕljīt⟩ – prstima ili kakvim alatom izvući ili izbaciti nešto van iz nečega (o sitnim predmetima; npr. trn iz kože, komad zuba iz čeljusti) ✧ *iz* + *če* + *vrljiti*; *usp. dijal. nafrljiti* ‘naviti, nategnuti što’; *usp. slov. frljiti* ‘navijati, kudrati kosu’ i *frlẹ̑ti* ‘letjeti, stršati’ od *prasl.*xvъrleti* ‘napraviti brzi potez’ (prema *Snoj*); *usp. vrljiti* ‘baciti’ (prema *ARj*); *usp. prasl *xvъrliti* ‘baciti’ (prema *ESSJA*)

IVANĆICA, ivānćȉca *im. ž.* ⟨*G* ivānćȉcē⟩ – vrsta domaće jabuke

IVE ŠEPAVOG SOKAK, Īvê Šȅpavōg sòkāk ⟨*G* Īvê Šȅpavōg sòkāka⟩ – seoski naziv za Ulicu Matije Gupca

IZALJAT, izàljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izȁljēm, *prid. rad.* ȉzaljō, ȉzaljāla, *prid. trp*. ȉzaljān⟩ – izliti, istresti tekućinu iz kakve posude

IZAPRAT, izàprat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izȁprēm, *prid. rad.* ȉzaprō, ȉzaprāla, *prid. trp*. ȉzaprān⟩ – isprati

IZARAN, izȁrān *prid.* ⟨izȁrāna, izȁrāno, *odr.* izȁrānī⟩ – istrošen ✧ *v. izarat*

IZARAT, izȁrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izȁrām, *prid. rad.* izȁrō, izȁrala, *prid. trp*. izȁrān⟩ – istrošiti, pohabati (npr. odjeću) ✧ *v. arat*

IZARŠOVIT, izāršòvit *gl. svrš.* ⟨*prez.* izāršòvīm, *prid. rad.* izāršòvijo, izāršòvila⟩ – prevrnuti zemlju aršovom, štihačom ✧ *v. aršovit*

IZATKAT, izàtkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izatkâm, *prid. rad.* ȉzatkō, ȉzatkāla, *prid. rad*. ȉzatkān⟩ – istkati, izraditi tkaninu na stativama (tkalačkom stanu)

IZAZDOL, ȉzazdōl *pril*. – odozdola

IZBLJUVAT SE, izbljuvȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* izbljȕjēm, *prid. rad.* ȉzbljuvō, ȉzbljuvāla⟩ – ispovraćati se

IZDAĆAN, ȉzdaćān *prid.* ⟨ȉzdaćna, ȉzdaćno, *odr.* ȉzdaćnī, *komp*. izdaćnȉjī⟩ – izdašan, obilan

IZDEVETAN, ȉzdevetān *prid.* ⟨ȉzdevetāna, ȉzdevetāno, *odr.* ȉzdevetānī⟩ – izmlaćen, premlaćen ✧ *v. izdevetat*

IZDEVETAT, izdevètat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izdevetâm, *prid. rad.* ȉzdevetō, ȉzdevetāla, *prid. trp*. ȉzdevetān⟩ – izmlatiti, premlatiti, istući koga

IZDILIT, izdílit *gl. svrš.* ⟨*prez.* izdȉlīm, *prid. rad.* izdīlȉjo, izdīlȉla⟩ – **1.** sve podijeliti; **2.** ostaviti koga bez kakvoga dijela (*usp*. u *ARj*. pod natuknicom *izdijeliti* značenje pod. 1.b) [*Dȉco, èvo jȁbūkā... Ostȁvićemo i Mȁrtīnu, nȅćemo njȅga izdílit.*]

IZDIVANIT SE, izdivānȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* izdivānīm, *prid. rad.* izdivānȉjo, izdivānȉla⟩ – **1.** napričati se, napripovijedati se ✧ *v. divan*, *divanit*

IZDREKNIT SE, izdrēknȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* izdrēknēm, *prid. rad.* izdrēknȉjo, izdrēknȉla⟩ – izderati se na koga

IZDRELJIT SE, izdrȅljit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* izdrȅljīm, *prid. rad.* izdrȅljijo, izdrȅljila⟩ – izbuljiti se, napadno gledati u koga

IZDRLJIT, izdŕljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* izdȑljīm, *prid. rad.* izdȑljȉjo, izdȑljȉla, *prid. trp.* izdȑljīt⟩ – iznuditi, iskamčiti što od koga [*Svȅ su izdȑljȉle od mȅne.*] ✧ *usp. izdrljančiti* ‘iznuditi, izmamiti, iskamčiti’ (prema Jakšić 2003: 92); *usp. drljančiti* ‘neprestano prosjačiti’, možda od *tur.* ← *perz. derjuz* ‘prosjačenje’ (prema *ARj*); *usp*. *drančiti* ‘izmamljivati, žicati, musti novac’, od *dram*, *tur*. mjera za težinu (prema *HJP*); moguć je i nastanak tipa *iz* + *drljiti* ‘otkrivati dio tijela’, od *drijeti* ‘derati, guliti, trgati’, od *prasl*. **dьrati* (tumačenje postanka riječi *drljiti* je prema *ARj*)

IZDROPIT, izdròpit *gl. svrš.* ⟨*prez.* izdròpīm, *prid. rad.* izdropȉjo, izdropȉla, *prid. trp*. izdròpīt⟩ – ispritiskati, izmasirati koga [*Dê mi màlo izdròpi lẽđa.*] ✧ *v. dropit*

IZDURAT, izdùrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izdȕrām, *prid. rad.* izdȕrō, izdȕrala⟩ – otrpjeti, podnijeti što ✧ *v. durat*

IZDUVAT, izdúvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izdȗvām, *prid. rad.* izdūvô, izdūvȁla, *prid. trp*. izdȗvān⟩ – **1.** ispuhati; **2.** namlatiti koga

IZGLANCAT, izglâncat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izglâncām, *prid. rad.* izglâncō, izglâncala⟩ – ulaštiti što (npr. četkom cipele) ✧ *v. glancat*

IZGLEDAT, izglédat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* izglẽdām/izglẽđēm, *prid. rad.* izglẽdô, izglẽdäla⟩ – **1.** biti onakav kakav se vidi, doimati se; **2**. činiti se [*Izglẽđē da će bȉt kod vâs svȁtōvā.*]; **3.** gledati kroz prozor na ulicu; **4.** (koga) gledati na ulicu i čekati da se neka određena osoba pojavi [*Jã sam ônda vȅće na pênđeru momćȉće izglẽdàla.*]

IZGUSTIRAT SE, izgustīràt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* izgustīrām, *prid. rad.* izgustīrô, izgustīràla, *prid. trp*. izgustīrān⟩ – (koga, čega) izgubiti sklonost prema komu ili čemu, prestati voljeti koga ili što [*Tâ se dìca dànas svegã izgustīràju.*] ✧ *tal.* ← *lat.*

IZIJT, izȉjt *gl. svrš.* ⟨*prez.* izȉjdēm, *prid. rad.* ȉzišō, ȉzišla, *imp*. izíjdi⟩ – izaći

IZLAĆIT, izláćit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* izlãćīm, *prid. rad.* izlāćȉjo, izlāćȉla⟩ – izvlačiti koga ili što

IZLAJAT SE, izlȁjat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* izlȁjēm, *prid. rad.* izlȁjō, izlȁjala⟩ – izlanuti se, odati se, reći što nehotice

IZLAPIT, izlápit *gl. svrš.* ⟨*prez.* izlāpîm, *prid. rad.* izlāpȉjo, izlāpȉla⟩ – ishlapiti, ispariti

IZLAŽAT, izlâžat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* izlâžām, *prid. rad.* izlâžō, izlâžala, *gl. im.* izlâžānje⟩ – izlaziti [*Jã ne mògu izlâžat nȁpolje vãkā mȍkra.*]

IZLEMAT, izlémat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izlẽmām, *prid. rad.* izlēmô, izlēmȁla, *prid. trp*. izlẽmān⟩ – istući koga

IZMANIT, izmànit *gl. svrš.* ⟨*prez.* izmànēm, *prid. rad.* izmanȉjo, izmanȉla⟩ – istrljati (o odjeći i sl.) ✧ *v. manit* ‘trljati’

IZMED, ȉzmed *prij.* – između

IZMINJIT, izmínjit *gl. svrš.* ⟨*prez.* izmĩnjīm, *prid. rad.* izmīnjȉjo, izmīnjȉla⟩ – izmijeniti

IZMODAT, izmódat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izmõdām, *prid. rad.* izmōdô, izmōdȁla⟩ – izmisliti, razmišljanjem doći do rješenja ✧ *lat.*

IZMRZNIT, izmr̂znit *gl. svrš.* ⟨*prez.* izmr̂znēm, *prid. rad.* izmr̂znijo, izmr̂znila⟩ – smrznuti u cijelosti [*Kùpus u bâšći je sâv izmr̂znijo.*]

IZNAJEDAT SE, iznajēdȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* iznajēdām, *prid. rad.* iznajēdô, iznajēdȁla⟩ – najesti se više puta

IZNAPIJAT SE, iznapījȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* iznapījām, *prid. rad.* iznapījô, iznapījȁla⟩ – napiti se više puta

IZNAPOLJA, ìznapolja *pril.* – izvana

IZNAŠAT, iznášat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* iznāšām, *prid. rad.* iznāšô, iznāšäla, *gl. im.* iznāšânje⟩ – iznositi koga ili što

IZNEŠEN, iznešên *prid.* ⟨iznešèna, iznešèno, *odr.* iznešènī⟩ – iznesen

IZNET, iznēt *gl. svrš.* ⟨*prez.* iznesēm, *prid. rad.* ìzneo, ìznēla, *prid. trp.* iznešên⟩ – iznijeti što

IZNOSAT, iznósat *gl. svrš.* ⟨*prez.* iznõsām, *prid. rad.* iznõsô, iznõsäla, *prid. trp.* iznõsān⟩ – nošenjem istrošiti do kraja (odjeću, obuću)

IZNOSIT, iznòsit *gl. svrš.* ⟨*prez.* iznòsīm, *prid. rad.* iznosȉjo, iznosȉla, *prid. trp.* iznòsīt⟩ – nošenjem istrošiti obuću ili odjeću do kraja

IZNOSIT, iznòsīt *prid.* ⟨iznòsīta, iznòsīto, *odr.* iznòsītī⟩ – iznošen do kraja (o obući i odjeći)

IZOSTRAG, ìzostrāg *pril.* – odostraga, sa stražnje strane

IZOŠIVAT, izošívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izošīvām, *prid. rad.* izošīvô, izošīväla⟩ – izmlatiti, izudarati koga ✧ *v. ošinit*

IZRAJBOVAT, izrâjbovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izrâjbujēm, *prid. rad.* izrâjbovō, izrâjbovala⟩ – kružnim pokretima izmiješati, izraditi (*npr.* smjesu za kolače) ✧ *njem.*

IZRAKNIT SE, izrāknȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* izrãknēm, *prid. rad.* izrāknȉjo, izrāknȉla⟩ – izbaciti ispljuvak, hraknuti

IZRAZBIJAT, izrazbíjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izrazbījām, *prid. rad.* izrazbījô, izrazbījäla⟩ – razbiti sve redom

IZREKOMCE, izrekomcẽ *pril.* – izrijekom, izričito, doslovno

IZUBIJAN, izubījān *prid.* ⟨izubījāna, izubījāno, *odr.* izubījānī⟩ – pretučen, premlaćen

IZUBIJAT (SE), izubíjat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* izubȉjām, *prid. rad.* izubījô, izubījȁla, *prid. trp*. izubȉjān⟩ – **1.** (koga) pretući, izudarati; **2.** (se) ozlijediti se, natući se, udariti se na mnogo mjesta

IZUGRIVAT SE, izugrīvȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* izugrȉvām, *prid. rad.* izugrīvô, izugrīvȁla⟩ – **1.** izugrijavati se, ugrijati se svi redom; **2.** ugrijati se do mile volje

IZUMRT, izumr̃t *gl. svrš.* ⟨*prez.* izùmrēm, *prid. rad.* ȉzumrō, ȉzumr̄la⟩ – izumrijeti

IZVAĐAT, izváđat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* izvãđām, *prid. rad.* izvāđô, izvāđȁla, *gl. im.* izvāđânje⟩ – izvoditi koga ili što

IZVAŽAN, izvā̃žān *prid.* ⟨izvā̃žāna, izvā̃žāno, *odr.* izvā̃žānī⟩ – izvožen

IZVAŽAT, izvážat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* izvā̃žām, *prid. rad.* izvāžô, izvāžȁla, *prid. trp*. izvā̃žān, *gl. im.* izvāžânje⟩ – izvoziti koga ili što

IZVIKSAN, izvȉksān *prid*. ⟨izvȉksāna, izvȉksāno, *odr.* izvȉksānī⟩ – sav namazan, ulašten kremom za cipele ✧ *v. izviksat*

IZVIKSAT, izvȉksat *gl. svrš.* ⟨*prez.* izvȉksām, *prid. rad.* izvȉksō, izvȉksala, *prid. trp*. izvȉksān⟩ – očistiti svu redom obuću kremom za cipele ✧ *v. viksa, viksat*

IZVILIT SE, izvīlȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* izvīlīm, *prid. rad.* izvīlȉjo, izvīlȉla, *prid. trp*. izvīlīt⟩ – izviti se, naglo narasti uvis (o mladim biljkama)

IZVILIT, izvīlīt *prid*. ⟨izvīlīta, izvīlīto, *odr.* izvīlītī⟩ – koji je naglo narastao uvis (o mladim biljkama)

IZVRATIT, izvrátit *gl. svrš.* ⟨*prez.* izvrãtīm, *prid. rad.* izvrātȉjo, izvrātȉla⟩ – vratiti sve (npr. do zadnjega novčića) [*Izvrātȉla mi kȕsūr.*]

IZVRIŠTAT SE, izvrīštȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* izvrīštām, *prid. rad.* izvrīštô, izvrīštȁla⟩ – prokisnuti, ukiseliti se do te mjere da se pojave mjehurići na površini (o mlijeku)

IZVRNDAT, izvr̄ndat *gl. svrš.* ⟨*prez*. izvr̄ndām, *prid*. *rad*. izvr̄ndō, izvr̄ndala⟩ – preturiti stvari, pretražiti što ✧ *v. vrndat*

J

JABUĆARKA, jȁbućārka *im. ž.* ⟨*G* jäbućārkē, *DL* jäbućārki, *G mn*. jäbućārkī⟩ – gibanica (štrudla) s jabukama

JADAT SE, jȁdat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* jädām, *prid. rad.* jädō, jädala, *gl. im.* jädānje⟩ – žaliti se, iznositi svoje jade

JAGNJID, jȁgnjīd *im. m.* ⟨*G* jägnjīda⟩ – vrsta drveta, crna topola

JAGORĆIKA, jagorćȉka *im. ž.* ⟨*G* jagorćȉkē, *DL* jagorćȉki⟩ – vrsta poljskoga cvijeta, proljetni jaglac

JAJCE, jájce, jā̧jce *im. sr.* ⟨*G* jájca, jā̧jca, jājcēta, jā̧jcēta, *N mn*. jâjca⟩ – jaje, **jā̧jce na ȍko** – pečeno jaje, **jā̧jce nȁtvrdo** – tvrdo kuhano jaje, **jā̧jce nȁumāko** – meko kuhano jaje

JAJĆANKA, jā̧jćânka *im. ž.* ⟨*G* jā̧jćânkē, *DL* jā̧jćânki⟩ – žena koja trguje jajima i skuplja jaja po selu

JAL, jȁl *čest.* – jel, je li?

JALDA, jàlda *čest.* – je li da jest? (upotrebljava se u pitanju kada govornik očekuje da se sugovornik složi s njime) [*Jaldà su lîpo ispàle krȍfne?*]

JALOVA, jàlova *prid. ž.* ⟨*odr.* jälovā⟩ – koja je neplodna (krava *npr*.)

JALOVICA, jàlovica *im. ž.* ⟨*G* jälovicē⟩ – neplodna krava

JAPARAN, jȁpāran *prid.* ⟨jäpārna, jäpārno, *odr*. jäpārnī⟩ – snažan, krupan, debeo [*Bíla j' debȅla, krũpna tâ baba Stàna, jâko je bíla jȁpārna.*] ✧ *usp. tur*. *japija* ‘materijal, građa, tjelesna građa’

JARAC, jàrac *im. m.* ⟨*G* jârca, *N mn*. jârci⟩ – **1.** mužjak koze **jârca!** – nikako, nipošto, **ìdi dȍ jārca** – isto značenje kao „idi do vraga“, **kȍji mu je jàrac** – što mu je (u ljutnji), **ȍće jârca!** – ne vjerujem (da će se što dogoditi), **nek te jàrac nȍsī** – u dijaloškoj situaciji kada se nevoljko pristaje na što samo da se otarasi dosadnoga sugovornika; **2.** ječmenac, upalna kvržica na očnom kapku

JARAK, jârak *im. m.* ⟨*G* jārka, jârka, *L* jārku, *N mn*. jârci⟩ – kanal ✧ *tur*.

JASLE, jàsle *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* jäsālā⟩ – vrsta otvorenoga sanduka za hranjenje konja i goveda

JASLICE, jȁslice *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* jäslīcā⟩ – *dem*. od *jasle*

JAŠAT (SE), jášat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* jāšām, *prid. rad.* jāšô, jāšäla⟩ – **1.** stalno jašiti koga; **2.** (koga, se) *vulg*. spolno općiti

JAŠTERICA, JAŠTARICA, jȁšterica, jȁštarica *im. ž.* ⟨*G* jäštericē, jäštaricē⟩ – prišt na jeziku ✧ *usp. jašter* ‘gušter, grlobolja’, riječ praslavenskoga porijekla (prema *ARj*)

JEBOBRIGA, jebobrȉga *im. m.* ⟨*G* jebobrȉgē, *DL* jebobrȉgi⟩ – *vulg*. površna osoba, jebivjetar

JEDAMPUT, jedâmpūt *pril*. – jedanput, jednom

JEDANAJST, JEDANEIST, jedanâjst, jedanêist *br*. – jedanaest

JEDEĆIĆ, jedȅćić *im. m.* ⟨*G* jedȅćića⟩ – *dem*. od *jedek*; tanko uže

JEDEK, jèdek *im. m.* ⟨*G* jedȅka⟩ – uže, konopac ✧ *tur.*

JEDINAK, jedínak *im. m.* ⟨*G* jedínka⟩ – jedinac, jedini sin

JEDINICA, jedinȉca *im. ž.* ⟨*G* jedinȉcē⟩ – **1.** jedina kći u roditelja; **2.** brojka jedan

JEFTIMBA, jeftîmba *im. ž.* ⟨*G* jeftîmbē⟩ – sniženje, dražba ✧ *jeftin*

JEGEDE, jegȅde *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* jȅgēdā⟩ ✧ *v. egede*

JEL[(1)], jȅl *vez.* – **1.** ili, rastavni veznik [*Ȕvīk mi dādê jel jäbuku jel kakî bombònćić.*]; **2.** ako, pogodbeni veznik koji iskazuje uvjet [*Jȅl jã sȉdnēm, òmā vȉćē, òmā mu nȅšta trȅbā.*]

JEL[(2)], jȅl *vez.* – jer, veznik koji kazuje uzrok [*Trȅbā ȋt spávat jel je kàsno.*] ✧ postao od veznika *jer* (prema *ARj*)

JEL[(3)], jȅl *čest.* – je li?

JEKSER, jeksȇr *im. m.* ⟨*G* jeksȅra⟩ – *v. ekser*

JELENKE, jelẽnke *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* jelẽnkī⟩ – vrsta gljiva

JER, jȇr – **1.** *vez*. u zavisnoj rečenici kazuje uzrok [*Mõj je jer sam ga jã nȁšō.*] **2.** *pril*. upitna riječ koja se upotrebljava u značenju upitnih priloga *što* i *zašto* [*Jȇr si tãka blída? | Jȇr revẽš?*]

JETKAT, jȅtkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* jȅtkām, *prid. rad.* jȅtkō, jȅtkala, *gl. im.* jȅtkānje⟩ – pomalo jesti (o djeci), papati, slatko jesti [*Jȅtkāj, sînko!*]

JETRVA, jȅtrva *im. ž.* ⟨*G* jȅtrvē⟩ – supruga muževa brata

JILO, jȉlo *im. sr.* ⟨*G* jȉla⟩ – jelo

JIST, jȉst *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* jȉdēm, *prid. rad.* jȉo, jȉla⟩ – jesti što

JIZBINA, jȉzbina *im. ž.* ⟨*G* jȉzbinē⟩ – jelo, jestvina [*Mòja je máma bíla níma, al je znȁla naprît svakȁkī jȉzbīnā.*]

JODAT, jȍdat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* jȍdām, *prid. rad.* jȍdō, jȍdala, *gl. im.* jȍdānje⟩ – grcati u plaču

JOGUNAST, jogȕnast *prid.* ⟨ jogȕnasta, jogȕnasto, *odr.* jogȕnastī, *komp.* jogunastȉjī⟩ – samovoljan, tvrdoglav ✧ *tur.*

JOJ, jôj *uzv.* – **1.** uzvik bola ili neugodnoga čuđenja; **2.** uzvik u pučkom pjevanju

JOK, jȍk *čest.* – ne, nije [*– Jel te strâ? –A, jȍk!*] ✧ *tur.*

JORGAN, jorgân *im. m.* ⟨*G* jorgȁna, *G mn*. jȍrgānā⟩ – debeli prekrivač kao dio posteljnoga rublja, poplun ✧ *tur.*

JORGANSKA, jorganskâ *prid. ž.* – koja pripada jorganu (navlaka za jorgan) ✧ *v. jorgan*

JORGINA, jorgína *im. ž.* ⟨*G* jorgīnê⟩ – vrsta cvijeća, georgina, dalija

JU, jȕ *uzv.* – uzvik iznenađenja, veselja u kolu, pojačavanja tvrdnje

JUĆE, jućẽ *pril.* – jučer

JUĆERANJI, jućerânjī *prid.* – jučerašnji

JUKAT, jûkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* jûćēm, *prid. rad.* jûkō, jûkala⟩ – jaukati

JUNICA, junȉca *im. ž.* ⟨*G* junȉcē, *G mn*. jùnīcā⟩ – mlada krava koja još nije za rasplod

JUTRO, jȕtro *im. sr.* ⟨*G* jȕtra⟩ – **1.** dio dana poslije svitanja; **2.** stara mjera za površinu zemlje, ral (0,57 hektara)

K

K VEĆERI, K VEĆERE, k već̀eri, k već̀ere *pril*. – navečer

KABANICA, kabȁnica *im. ž.* ⟨*G* kabȁnicē⟩ – ogrtač ili plašt preko odjeće, kišni ogrtač

KABLI, kãbli *im. m.* ⟨*G* kãbla, *N mn*. kãblövi⟩ – kabel, žica za provođenje struje ✧ *engl.*

KABLIĆ, kȁblić *im. m.* ⟨*G* kȁblića⟩ – *dem*. od *kabo, kabov*

KABO, KABOV, kabô, kabôv *im. m.* ⟨*G* kàbla, *N mn*. kablövi⟩ – kabao, drvena posuda s dva uha, čabar

KACA, kȁca *im. ž.* ⟨*G* kȁcē⟩ – veliko bure za držanje koma za rakiju, soljenje mesa itd. ✧ *tal.*

KAĆICA, kȁćica *im. ž.* ⟨*G* kȁćicē⟩ – *dem*. od *kaca*, manji drveni sud, badnjica

KADAŠNJI, kadȁšnjī *prid.* – davnašnji, nekadašnji, koji je iz davnoga vremena [*Nísam ni jã vìšē mláda, i jã sam kadȁšnjā.*]

KADGOD, kȁdgod *pril.* – nekad davno

KADIFICE, kadīfȉce *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. kadīfȉcā⟩ – vrsta cvijeta, kadifa, *lat*. *Tagetes* ✧ *tur.* ← *arap*.

KADIONICA, kadȉonica *im. ž.* ⟨*G* kadȉonicē⟩ – **1.** metalna posuda za kađenje u crkvi; **2.** trud (suha gljiva) zapaljen na vatri koja je blagoslovljena pred crkvom na Veliku subotu; nosi se kući pa se njime kadi pčelinjak

KAJASI, kȁjāsi *im. m. mn*. ⟨*G mn.* kājāsā⟩ – *v. uzde* ✧ *tur.*

KAJAT, kȁjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kājēm, *prid. rad.* kājō, kājala, *gl. im.* kājānje⟩ – žalovati za pokojnikom noseći crninu

KAJGANA, kȁjgana *im. ž.* ⟨*G* kājganē⟩ – razmućena pržena jaja ✧ *tur.*

KAJIŠ, kȁjiš *im. m.* ⟨*G* kajȉša, *G mn*. kājīšā⟩ – remen, opasač ✧ *tur.*

KAJLA, kâjla *im. ž.* ⟨*G* kâjlē, *G mn*. kâjlī⟩ – potporanj, podupirač ✧ *njem.*

KAJLAT, kâjlat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kâjlām, *prid. rad.* kâjlō, kâjlala⟩ – podupirati, podmetati ✧ *v. kajla*

KAJMAK, kȁjmak *im. m.* ⟨*G* kajmäka⟩ – vrhnje ✧ *tur.*

KAJSIJA, KAJSLIJA, kājsïja, kājslïja *im. ž.* ⟨*G* kājsïjē, kājslïjē, *G mn*. kājsījā, kājslījā⟩ – vrsta stabla i voćke, marelica ✧ *tur.*

KAKA, káka *im. ž.* ⟨*G* kākê, *DL* káki⟩ – izmet, nečistoća iz nosa

KAKI, kakî (kakâ, kakô) *zam*. – kakav, kakva, kakvo

KAKI BILO, kakî bîlo *zam*. – bilo kakav

KAKIGOD, kakígod *zam.* – kakavgod

KALABUZA, kalabúza *im. ž.* ⟨*G* kalabūzê⟩ – neukusno, loše jelo ✧ ?

KALADONT, kaladònt *im. m.* ⟨*G* kaladònta⟩ – pasta za njegu zuba (nastalo od imena robne marke „Kalodont“) ✧ *grč.*

KALAISAN, kalaïsān *prid.* ⟨kalaïsāna, kalaïsāno, *odr.* kalaïsānī⟩ – prevučen kalajem, **sûnce ti kalaïsānō** – jedan od uobičajenih izraza kod psovanja ✧ *v. kalaj, kalaisat*

KALAISAT, kalaïsat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kalaïšēm, *prid. rad.* kalaïsō, kalaïsala, *prid. trp*. kalaïsān, *gl. im.* kalaïsānje⟩ – prevlačiti što kalajem ✧ *v. kalaj*

KALAJ, kalâj *im. m.* ⟨*G* kalâja⟩ – kositar ✧ *tur.*

KALANĆORI, kalanćóri *im. m. mn.* ⟨*G* kalanćōrâ⟩ – ukrasni remeni od kože (na opancima, kožusima, konjskim oglavinama i sl.) ✧ *mađ.*

KALEM, kalêm *im. m.* ⟨*G* kalèma⟩ – cijep na stablu ✧ *tur.*

KALEMIT, kalèmit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kalèmīm, *prid. rad.* kalèmijo, kalèmila, *prid. trp*. kalèmīt⟩ – cijepiti, okulirati biljke ✧ *v. kalem*

KALFA, kâlfa *im. m.* ⟨*G* kâlfē, *G mn*. kâlfījā⟩ – šegrt, obrtnički pomoćnik ✧ *tur.*

KALFIJA, kâlfījā – igra koju su igrali momci i cure; cure sjede momcima u krilu, a jedan ide redom i govori: „Ja bi‘ tu kalfu“; ako momak ne da curu, dobije na ruku batina; ako je da, onda on postaje onaj koji ide redom i traži kalfu ✧ *v. kalfa*

KALOTINE, kalòtine *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. kalòtīnā⟩ – kriške jabuka sušene u pušnici ili na zraku (nanizane na konac)

KALVARIJA, Kalvârija *im. ž.* ⟨*G* Kalvârijē⟩ – naziv za kapelice križnoga puta postavljene na brdu, na izlasku iz sela prema Cerni

KALJAV, kàljāv *prid.* ⟨kàljava, kàljavo, *odr.* kàljavī, *komp*. kaljavïjī⟩ – blatan

KALJUGA, kaljùga *im. ž.* ⟨*G* kaljùgē, *DL* kaljùgi, *G mn*. kàljūgā⟩ – kaljuža, bara, lokva puna blata

KALJUŽA, kaljùža *im. ž.* ⟨*G* kaljùžē, *G mn*. kàljūžā⟩ ✧ *v. kaljuga*

KAMFOR, KAMPOR, kâmfor, kâmpor *im. m.* ⟨*G* kâmfora, kâmpora⟩ – aromatična i ljekovita biljna tvar prepoznatljiva mirisa, za masiranje ✧ *nlat.* ← *arap.*

KAMIJON, kamijõn *im. m.* ⟨*G* kamijóna⟩ – kamion

KAMIZOL, kamizõl *im. m.* ⟨*G* kamizóla⟩ – muški kratki prsluk, dio narodne nošnje ✧ *fr.* ← *lat.*

KANAPE, kanàpe *im. sr.* ⟨*G* kanapẽta⟩ – dio namještaja, drvena klupa s naslonom ✧ *fr.* ← *grč.*

KANĆILO, kānćìlo *im. sr.* ⟨*G* kānćìla, *G mn*. kãnćīlā⟩ – kančelo, namotaj konca ili vune nakon predenja ✧ *tur. kangal*

KANĐIJA, kanđìja *im. ž.* ⟨*G* kanđijē, *G mn*. kànđījā⟩ – bič za tjeranje konja ✧ *tur.*

KANIT, kánit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kānīm, *prid. rad.* kānìjo, kānìla⟩ – planirati, namjeravati što

KANTAR, kàntār *im. m.* ⟨*G* kàntāra⟩ – vrsta dvokrake ručne vage s pliticom za teret obješenom za jedan krak i kliznim utegom na drugom (dužem) kraku ✧ *tur.* ← *arap*.

KANJO, kánjo *im. m.* ⟨*G* kānjê⟩ – vrsta ptice grabežljivice, škanjac

KANJURA, kanjùra *im. ž.* ⟨*G* kanjùrē⟩ – namotaj konca lana nakon predenja, namotaj konca pamuka [*Vìtlić je za mòtat lân kòji je u kanjùrama.*]

KAPA, kàpa *im. ž.* ⟨*G* kàpē⟩ – **1.** pokrivalo za glavu bez oboda (npr. dječja kapa); **2.** muško pokrivalo za glavu s obodom, šešir; **3.** svinjski burag (za punjenje švargla) ✧ *tal.*

KAPAK, kápak *im. m.* ⟨*G* kápka, *N mn*. kápci, *A mn.* kápce⟩ – **1.** krilo na prozoru; **2.** dio oka, vjeđa ✧ *tur.*

KAPARA, kàpara *im. ž.* ⟨*G* kàparē⟩ – novčani predujam ✧ *tal.*

KAPARISAT, kaparìsat *gl. svrš.* ⟨*prez.* kaparìšēm, *prid. rad.* kaparìsō, kaparìsala⟩ – dati kaparu, predujam ✧ *v. kapara*

KAPETAN, kapetãn *im. m.* ⟨*G* kapetána⟩ – čauš u svatovima

KAPICA, kapîca *im. ž.* ⟨*G* kapîcē⟩ – mala ulazna vrata u dvorište (mala kapija) ✧ *v. kapija*, *mala kapija*

KAPIJA, kapìja *im. ž.* ⟨*G* kapȉjē, *G mn*. kàpījā⟩ – ulazna vrata u dvorište, **vèlikā kapìja** – velika ulazna vrata za stoku, zaprežna i ostala vozila, **mālā kapìja** – kapîca, mala vrata za ulazak osoba ✧ *tur.*

KARABIN, kàrabīn *im. m.* ⟨*G* kàrabīna⟩ – **1.** vrsta vojničke kratke puške; **2.** lovačka puška ižlijebljenih cijevi za zrno ✧ *fr.*

KARAMFIL, karamfīl *im. m.* ⟨*G* karamfíla⟩ – cvijet karanfil ✧ *tur.* ← *arap*.

KARAT, kárat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kārām, *prid. rad*. kārô, kāràla⟩ – grditi, koriti koga

KARFIJOL, karfijōl *im. m.* ⟨*G* karfijóla⟩ – cvjetača ✧ *tal.*

KARIRAN, karīrān *prid.* ⟨karīrāna, karīrāno, *odr.* karīrānī⟩ – koji ima kockast uzorak (najčešće tkanina) ✧ *fr.*

KARLICA, kârlica *im. ž.* ⟨*G* kârlicē⟩ – velika zdjela od izdubljenoga drveta s dva uha za držanje ✧ *njem.*

KARNIŠA, karnìša *im. ž.* ⟨*G* karnȉšē⟩ – držač, zidni nosač za zavjese ✧ *fr.*← *tal.*← *lat.*

KARTAROŠ, kàrtaroš *im. m.* ⟨*G* kàrtaroša⟩ – kartaš, ljubitelj kartaških igara

KARUCE, karùce *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* kārūcā⟩ – ukrašeni drveni sanduk na saonama (koje vuku konji) [*Imȁli smo sône s karȕcama.*] ✧ *tal.*

KASARNA, kasârna *im. ž.* ⟨*G* kasârnē⟩ – vojarna ✧ *njem.* ← *fr.* ← *lat.*

KAST, KAZAT, kāst, kázat *gl. svrš.* ⟨*prez.* kāžēm, *prid. rad.* kāzô, kāzàla⟩ – reći (što) [*Nēće slȕšat kad joj se lîpo kāžē.* | *Ajde káži kȍg nâjvȍlīš*.]

KAŠIĆKA, kašȉćka *im. ž.* ⟨*G* kašȉćkē, *DL* kašȉćki⟩ – *dem.* od *kašika*

KAŠIKA, kašȉka *im. ž.* ⟨*G* kašȉkē, *DL* kašȉki, *G mn*. kàšīkā⟩ – žlica ✧ *tur.*

KAŠIKICA, kašȉkica *im. ž.* ⟨*G* kašȉkicē, *DL* kašȉkici⟩ – *dem.* od *kašika*

KATORI, kâtori *im. m. mn.* ⟨*G mn.* kâtōrā⟩ – vezene ispune na platnu, dijelovi ručnoga rada (najčešće zlatoveza) koji su u potpunosti, cijelom površinom ispunjeni nekom od tehnika veza (katorima su obično ispunjeni motivi veće površine – listovi, latice cvijeća i sl.) ✧ možda od *grč. κάτοπτρο* ‘ogledalo’, jer se na orijentalnim rukotvorinama koriste i ogledalca kao jedan od načina za ispunu veza

KATRAN, katrân *im. m.* ⟨*G* katrâna, *G mn*. kàtrānā⟩ – crna smola ✧ *tur.*

KAURMA, kaùrma *im. ž.* ⟨*G* kaurmē⟩ – varivo od usitnjenih svinjskih iznutrica [*... kuvamo kad su svatovi salmu, kaurmu, na friškoj čorbi rezanca...* (Varnica 1898: 9)] ✧ *tur.*

KAVEĐIJA, kaveđija *im. m.* i *ž.* ⟨*G* kaveđijē⟩ – ljubitelj/ljubiteljica kave ✧ *tur.*

KAVENISAT, kavenìsat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kavenìšēm, *prid. rad.* kavenìsō, kavenìsala, *gl. im.* kavenìsānje⟩ – lagano i uživajući piti kavu

KAZAN, kazân *im. m.* ⟨*G* kazȁna, *G mn*. kȁzānā⟩ – kotao za pečenje rakije ✧ *tur.* ← *perz.*

KEC, kẽc *im. m.* ⟨*G* kéca⟩ – as, najjača karta u kartama „mađaricama“ ✧ *mađ.*

KECAT SE, kẽcȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kẽcām, *prid. rad.* kẽcô, kẽcȁla, *gl. im.* kẽcânje⟩ – kartati se ✧ *v. kec*

KECELJA, kecȅlja *im. ž.* ⟨*G* kecȅljē, *G mn*. kȅcēljā⟩ – vrsta zaštitne pregače koja, osim dijela koji se veže oko pasa, ima i dio koji prekriva prsa ✧ *mađ.*

KECELJICA, kecȅljica *im. ž.* ⟨*G* kecȅljicē⟩ – *dem*. od *kecelja*

KEĆIT SE, kȅćit se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kȅćīm, *prid. rad.* kȅćijo, kȅćila⟩ – sagnuti se i pokazivati stražnjicu

KEFA, kèfa *im. ž.* ⟨*G* kefẽ, *L* kèfu, *N mn*. kèfe, *G mn*. kēfâ⟩ – četka ✧ *tur.*

KEFAT, kèfat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kefâm, *prid. rad.* kèfō, kèfāla, *gl. im.* kefânje⟩ – **1.** čistiti što četkom; **2.** tući (koga, što) ✧ *v. kefa*

KEFICA, kefìca *im. ž.* ⟨*G* kefìcē, *G mn*. kèfīcā⟩ – *dem*. od *kefa*, četkica

KELERABA, kelerába *im. ž.* ⟨*G* kelerābê⟩ – koraba, vrsta povrća ✧ *njem.*

KELNER, kȅlner *im. m.* (**kȅlnerica** *ž.*) ⟨*G* kȅlnera *m*., kȅlnericē *ž.*⟩ – konobar (konobarica) ✧ *njem.*

KELJA, kȅlja *im. ž.* ⟨*G* kȅljē⟩ – kulja, „top“, loša ocjena, jedinica u školi

KEPEC, kèpec *im. m.* ⟨*G* kèpeca⟩ – patuljak

KER, kêr *im. m.* ⟨*G* kêra⟩ – pas, ćuka ✧ *grč.*

KEREBEĆIT SE, kerebēćȉt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kerebẽćīm, *prid. rad.* kerebēćȉjo, kerebēćȉla⟩ – šepiriti se, praviti se važan, razmetati se

KEREBEKA, kerebéka *im. ž.* ⟨*G* kerebēkê⟩ – šepirenje, razmetanje ✧ *v. kerebećit se*

KEREFEKA, kereféka *im. ž.* ⟨*G* kerefēkê⟩ – tričarija, sitnica ✧ *mađ.*

KERIT SE, kērȉt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kērīm, *prid. rad.* kērȉjo, kērȉla, *gl. im.* kērênje⟩ – bučno se veseliti uz pjesmu i svirku (npr. u svatovima)

KERMA, kérma *im. ž.* ⟨*G* kērmê⟩ – germa, kvasac ✧ *njem.* ← *lat*.

KESA, kèsa *im. ž.* ⟨*G* kèsē⟩ – vrećica ✧ *tur.*

KESICA, kèsica *im. ž.* ⟨*G* kèsicē⟩ – *dem*. od *kesa,* vrećica

KESIT SE, kēsìt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kēsīm, *prid. rad.* kēsìjo, kēsìla⟩ – podrugljivo se smijati

KESKA, kēska *im. ž.* ⟨*G* kēskē, *DL* kēski, *G mn*. kēskījā⟩ – *dem.* od *kesa*

KICOŠ, kȋcoš *im. m.* ⟨*G* kȋcoša⟩ – onaj tko se voli gizdati, dotjerivati, lijepo oblačiti ✧ *mađ.*

KIFELI, kìfeli *uzv.* – izraz za tjeranje, idi van, bježi, goni se ✧ *mađ.*

KIJAT, kíjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kȋjām/kȋšēm, *prid. rad.* kījô, kījàla, *imp*. kíši, *gl. im*. kījânje⟩ – kihati

KIJAVICA, kījàvica *im. ž.* ⟨*G* kījàvicē⟩ – kihavica

KIKA, kìka *im. ž.* ⟨*G* kìkē⟩ – kosa, vlasi na glavi

KIKA, kíka *im. ž.* ⟨*G* kīkê⟩ – kukuruzna svila

KIKAT, kìkat *prid.* ⟨kikàta, kikàto, *odr.* kikàtī, *komp*. kikatȉjī⟩ – koji ima dugu kosu ✧ *v. kika* ‘kosa’

KIKURAĆA, kikuràća *im. ž.* ⟨*G* kikuràćē⟩ – *augm.* od *kika* ‘kosa’

KILA, kìla *im. ž.* ⟨*G* kìlē⟩ – **1.** kilogram; **2.** bruh

KILAV, kìlāv *prid.* ⟨kìlava, kìlavo, *odr.* kìlavī, *komp*. kilavȉjī⟩ – **1.** koji ima bruh; **2.** spor, nesposoban za posao

KILAVIT SE, kilāvìt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kilãvīm, *prid. rad.* kilāvìjo, kilāvìla⟩ – sporo, teško raditi ✧ *v. kila, kilav*

KINDERBET, kìnderbet *im. m.* ⟨*G* kìnderbeta⟩ – dječji krevet, krevetac ✧ *njem.*

KINIT, kínit *gl. svrš.* ⟨*prez.* kȋnēm, *prid. rad.* kīnȉjo, kīnȉla⟩ – kihnuti

KIRBAJ, kìrbāj *im. m.* ⟨*G* kìrbāja⟩ – crkveni god ✧ *njem.*

KISEL, kìsēl *prid.* ⟨kìsela, kìselo, *odr.* kisèlī, *komp*. kiselȉjī⟩ – kiseo

KISELA VODA, kisèlā vòda *im. ž.* ⟨*G* kisèlē vodȇ⟩ – kiseli napitak od voća (divlje jabuke, kruške, gunje, kukinje) ukiseljenoga u vodi

KISELICA, kȉselica *im. ž.* ⟨*G* kȉselicē⟩ – vrsta juhe (unutra se stavlja bijeli i crveni luk, začini se brašnom i kajmakom, doda se malo sirćeta i jedno jaje)

KISELOŠĆA, kiselȍšća *im. ž.* ⟨*G* kiselȍšćē⟩ – kiselost, kiseloća [*Smrdȉ po kiselȍšći.*]

KISELJAK, kiseljȃk *im. m.* ⟨*G* kiseljáka⟩ – vrsta livadske biljke kiselih listova i stabljike, kiselica

KISIT, kísit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kīsîm, *prid. rad.* kīsȉjo, kīsȉla⟩ – imati kiselkast okus

KLAFRAT, klȁfrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* klȁfrām, *prid. rad.* klȁfrō, klȁfrala, *gl. im.* klȁfrānje⟩ – brbljati, blebetati ✧ *njem.*

KLAMAT, klàmat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* klàmām, *prid. rad.* klàmō, klàmala⟩ – klimati se, micati se amo-tamo (npr. prevelika obuća na nozi) [*Tê cipȅle su ti vȅlike, sve klàmaju kad õdāš.*] ✧ *usp*. *klamati* (u istom značenju, u *ARj*); od *prasl*. **klamati* ‘njihati, mahati’ (prema *ESSJA*)

KLAMER, klãmer *im. m.* ⟨*G* klãmera⟩ – metalna stezaljka za uvijanje kose (bez zagrijavanja) u obliku maloga kalupa [*Tî se klãmeri po nòći nȍsū, e ônda se skȉnū.*] ✧ *njem.*

KLAST, klàst *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* klādêm, *imp*. kládi⟩ – grabiti što (npr. juhu) i istresati u tanjur

KLEBERIT SE, klebȅrit se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* klebȅrīm, *prid. rad.* klebȅrijo, klebȅrila⟩ – cerekati se

KLECALA, klȅcala *im. sr. mn*. ⟨*G mn*. klȅcālā⟩ – drvene klupe u crkvi

KLEMBAT, klêmbat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* klêmbām, *prid. rad.* klêmbō, klêmbala⟩ – šepati, klimati se u hodu ✧ *prasl*. **klemati* (*sę*) ‘njihati se, usporeno hodati’

KLEMBAV, klêmbāv *prid.* ⟨klêmbava, klêmbavo, *odr.* klêmbavī, *komp.* klembavȉjī⟩ – šepav ✧ *v. klembat*

KLEPATAT, klepàtat *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. klepȃćēm, *prid. rad.* klepātô, klepātäla⟩ – klepetati

KLEPKA, klȅpka *im. ž.* ⟨*G* klȅpkē, *DL* klȅpki, *G mn*. klȅpkījā⟩ – limeno zvono ovješeno o vrat životinji

KLICA, klȉca *im. ž.* ⟨*G* klȉcē⟩ – **1.** izdanak iz sjemenke; **2.** krnja, ostatak pokvarenoga zuba **klȉcē u jãrku** – vrsta dječje igre gdje jedno dijete (*klica*)

trči uzduž jarka (kanala) i pokušava uloviti ostalu djecu koja poprijeko pretrčavaju preko jarka; ulovljeno dijete postaje nova *klica*

KLIĆIT, klȉćit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* klȉćīm, *prid. rad.* klȉćijo, klȉćila⟩ – u igri skrivača: žmiriti i brojiti neko vrijeme dok se ostali igrači ne sakriju

KLIĆKA, klíćka *im. ž.* ⟨*G* klīćkê, *DL* klíćki⟩ – **1.** proljev; **2.** *pejor*. moderni kremasti kolači

KLIĆKAT, klíćkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* klīćkām, *prid. rad.* klīćkô, klīćkȁla, *gl. im.* klīćkânje⟩ – izbacivati proljev

KLINCA, klȉnca *im. ž.* ⟨*G* klȉncē⟩ – klinka, zločesta djevojčica

KLINĆARICE, klȋnćarice *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* klȋnćarīcā⟩ – zidna vješalica za odjeću s klinovima

KLINĆIT SE, klȋnćit se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* klȋnćīm, *prid. rad.* klȋnćijo, klȋnćila, *gl. im.* klȋnćēnje⟩ – praviti se važan, razmetati se, kurčiti se

KLINE, klȉne *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* klȋnā⟩ – drveni klinovi zabijeni u gredu koja je postavljena na oveće drvene nogare; na svinjokolji se o njih objesi netom zaklana i ošurena svinja (kroz stražnje nožne tetive) da bi se olakšala dalja obrada i rezanje mesa

KLIPARA, klipȁra *im. ž.* ⟨*G* klipȁrē, *G mn*. klȉpārā⟩ – djevojčura, balavica ✧ *usp. klipača,* u istom značenju (prema Jakšić 2003)

KLIPSAT, klȉpsat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* klȉpsām, *prid. rad.* klȉpsō, klȉpsala, *gl. im.* klȉpsānje⟩ – teško hodati

KLOFAT, klófat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* klõfām, *prid. rad.* klōfô, klōfȁla, *gl. im.* klōfânje⟩ – tući, udarati što (npr. tepih) ✧ *njem.*

KLOMPE, klômpe *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. klômpījā⟩ – drvene natikače

KLOPAV, klȍpāv *prid.* ⟨klȍpava, klȍpavo, *odr.* klȍpavī, *komp*. klopavȉjī⟩ **– 1.** klempav, kojem uši nisu dovoljno priljubljene uz glavu (o ljudima), koji ima velike bočno stršeće ili preklopljene uši (o životinjama) [*Na kög ȉmā tȃke klȍpave ȕše?*]; **2.** koji visi bez imalo otpora, mlohav (ob. o platnu) [*Klȍpava ti je tȃ sȕknja.*]

KLUPĆICA, klupćȉca *im. ž.* ⟨*G* klupćȉcē, *G mn*. klȕpćīcā⟩ – klupica za sjedenje na ulici ispred kuće [*A néću vȁlda po cȩ̑lī dân na klupćȉci sìdit.*]

KLJAKAV, kljȁkāv *prid.* ⟨kljȁkava, kljȁkavo, *odr.* kljȁkavī, *komp*. kljakavȉjī⟩ – onaj koji nema jednu ili obje ruke ili noge

KLJAŠTRIT, kljäštrit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kljäštrīm, *prid. rad.* kljäštrijo, kljäštrila, *gl. im.* kljäštrēnje⟩ – odsijecati grančice

KLJIŠTA, KLIŠTA, kljîšta, klîšta *im. sr. pl. tantum* ⟨*G* kljīštâ, klīštâ⟩ – kliješta

KLJUKAT, kljùkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kljùkām, *prid. rad.* kljùkō, kljùkala, *prid. trp.* kljùkān, *pril. sad.* kljùkajūć(a), *gl. im.* kljùkānje⟩ – (što) nasilno gurati u nešto

KMEZA, kméza *im. m.* i *ž.* ⟨*G* kmēzê⟩ – plačljivo dijete, plačko

KMEZAV, kmȅzāv *prid.* ⟨kmȅzava, kmȅzavo, *odr.* kmȅzavī, *komp.* kmezavȉjī⟩ – plačljiv

KNAP, knȁp *pril.* – jedva dostatno ✧ *njem.*

KO, kȍ *zam.* – tko

KO, kô *vez.* – kao

KO BILO, ko bîlo *zam.* – bilo tko

KOBAJAGE, kobajāge *pril.* – tobože ✧ *v. bajage*

KOBASIĆKA, kobasīćka *im. ž.* ⟨*G* kobasīćkē, *DL* kobasīćki⟩ – *dem.* od kobasica

KOBILAŠ, kobilāš *im. m.* ⟨*G* kobiláša⟩ – drveni sanduk za odjeću (s poklopcem) ukrašen jednostavnim urezbarenim šarama

KOĆAK, kȍćāk *im. m.* ⟨*G* kȍćāka, *N mn.* kȍćāci⟩ – kokošinjac

KOĆANJA, koćànja *im. ž.* ⟨*G* koćànjē, *G mn.* kȍćānjā⟩ – drvena pregrada za krmače i praščiće u svinjcu (mjesto gdje se krmača prasi i gdje doji praščiće, mjesto gdje borave praščići)

KOGOD, kògod *zam.* – tkogod

KOJE KAKI, koje kakî *zam.* – kojekakav

KOJE ŠTA, koje štȁ *zam.* – koješta

KOJI BILO, koji bîlo *zam.* – bilo koji

KOKORUZ, kokorùz *im. m.* ⟨*G* kokorùza⟩ – kukuruz

KOKORUŽNJAK, kokorùžnjāk *im. m.* ⟨*G* kokorùžnjāka, *N mn.* kokorùžnjāci⟩ ✧ *v. kukuružnjak*

KOKOŠI, kokošî *prid.* – kokošji

KOLAĆARE, kolaćàre *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* kolaćârā⟩ – žene iz momkove rodbine koje nose kolače u košarama kao poklon curi (budućoj snaši) tri nedjelje zaredom (nakon navještaja vjenčanja mladenaca u crkvi)

KOLAĆI UKISELO, koláći ùkiselo ⟨*G mn*. kolāćâ ùkiselo⟩ – kolači od dizanoga tijesta (krofne, kiflice, salenjaci itd.)

KOLAĆIĆAK, kolaćíćak *im. m.* ⟨*G* kolaćíćka⟩ – *dem*. od *kolaćić* 'kolačić'

KOLAM, kolâm *im. m.* ⟨*G* kolȁma⟩ – kolan, kožni remen oko konjskoga trbuha ✧ *tur.*

KOLEBA, kolèba *im. ž.* ⟨*G* kolȅbē, *G mn*. kȍlēbā⟩ – koliba ✧ *grč.*

KOLESO, kolèso *im. sr.* ⟨*G* kolȅsa⟩ – točak na drvenim kolima

KOLIĆ, kòlić *im. m.* ⟨*G* kȍlića⟩ – drveni kolčić u bašći

KOLINAK, kolînak *im. m.* ⟨*G* kolînka, *N mn*. kolînci⟩ – koljence, nodij, zadebljanje na stabljici biljke iz kojega rastu listovi i cvjetovi

KOLKO, kòlko *pril.* – koliko

KOLOMAZ, kòlomāz *im. m.* ⟨*G* kȍlomāza⟩ – crno mazivo za točkove kola i sl.

KOLOVODNICA, kolovòdnica *im. ž.* ⟨*G* kolovȍdnicē⟩ – povorka, kolona ljudi, svita (često u *pejor*. značenju) [*Kad ẽvo ti njî, ȉdē cẽlā kolovȍdnica. Ȁjd, štä'š, ponȕdi ji jẽst, pȉt.*] ✧ *usp. kolovođica* u Štitaru (Dominković: 39)

KOLJEBA, koljèba *im. ž.* ⟨*G* koljȅbē, *G mn*. kȍljēbā⟩ ✧ *v. koleba*

KOM, kôm *im. m.* ⟨*G* kòma, *N mn*. komȍvi⟩ – provrelo voće (npr. šljive) za pečenje rakije [*Ônda se iz kàcē kôm istrēsê u kazân.*] ✧ *grč.*

KOMAĐE, komađẽ *zb. im. sr.* ⟨*G* komađā⟩ – komadi

KOMANJIT, komànjit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* komànjīm, *prid. rad.* komànjijo, komànjila, *prid. trp*. komànjīt⟩ – komiti, ljuštiti, trijebiti (npr. grašak iz mahuna, kukuruz s klipa)

KOMBINET, kombinẽt *im. m.* ⟨*G* kombinéta⟩ – negliže, žensko svileno donje rublje, kombinezon ✧ *fr.*

KOMENCIJA, komẽncija *im. ž.* ⟨*G* komẽncijē⟩ – uzdržavanje stare i nemoćne osobe uz primanje naknade u vidu njezine imovine (kuće i sl.) [*Prȉdō se nȁma u komẽnciju.*] ✧ *lat.*

KOMENCIJAŠ, komencijãš *im. m.* ⟨*G* komencijáša⟩ – skrbnik, osoba koja komencijom uzdržava stariju i nemoćnu osobu ✧ *v. komencija*

KOMENCIRAT, komencírat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* komencīrām, *prid. rad.* komencīrô, komencīrȁla⟩ – uzdržavati koga komencijom ✧ *v. komencija*

KOMENDIJA, komêndija *im. ž.* ⟨*G* komêndijē⟩ – komedija u značenju šala, podrugivanje [*Prȁvū komêndiju sȁ mnjōm*.] ✧ *lat.* ← *grč.*

KOMESACIJA, komesācȉja *im. ž.* ⟨*G* komesācȉjē⟩ – komasacija, spajanje manjih zemljišnih posjeda u veći ✧ *njem.* ← *lat.*

KOMETINCI, Kòmetīnci *im. m. mn.* ⟨*G mn.* Kòmetīnci⟩ – Komletinci

KOMOCIJA, komōcȉja *im. ž.* ⟨*G* komōcȉjē⟩ – lagodnost ✧ *v. komotan*

KOMORA, komòra *im. ž.* ⟨*G* komòrē, *DL* komòri/komòre⟩ – smočnica, ostava, špajz ✧ *tal.* [*Nek se ljūbī di ko mòre, a mī ćemo u komòre.*]

KOMORAT, komorāt *im. m.* ⟨*G* komoráta⟩ – cimer, kolega, drug po službi ✧ *njem.* ← *fr., tal.*

KOMOTAN, kòmotān *prid.* ⟨kòmotna, kòmotno, *odr.* kòmotnī, *komp*. komotnȉjī⟩ – lagodan, udoban, prostran, širok ✧ *njem.* ← *lat.*

KOMŠIJA, komšȉja *im. m.* (**komšînica** *ž.*) ⟨*G* komšȉjē *m*., komšînicē *ž.*⟩ – susjed (susjeda *ž.*) [*Svȁko ȉmā dvòje komšȉje – na sèlu i na stānu*.] ✧ *tur.*

KOMŠILUK, komšìluk *im. m.* ⟨*G* komšilȕka⟩ – susjedstvo ✧ *v. komšija*

KOMŠISKI, komšîskī *prid*. – komšijski, koji se odnosi na komšije [*Znâ žȉvād prilètit u komšîskū avlȉju*.] ✧ *v. komšija*

KOMŠO, kómšo *im. m.* ⟨*G* kōmšê⟩ – susjed od milja

KOMUŠAT, komùšat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* komušâm, *prid. rad.* kòmušō, kòmušāla, *gl. im.* komušânje⟩ – otkidati šušku s kukuruznoga klipa

KONAK, kònak *im. m.* ⟨*G* konȁka, *N mn*. konȁci, *G mn*. kònākā⟩ – noćenje ✧ *tur.*

KONĆAV, konćâv *prid.* ⟨konćȁva, konćȁvo, *odr.* konćȁvī, *komp*. konćavȉjī⟩ – koji je končast, pun konaca, vlaknast [*Nè veljā šûnku dùgo kùvat, bȉće konćȁva.*]

KONTAT, kòntat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kontâm, *prid. rad.* kòntō, kòntāla⟩ – **1.** računati što; **2.** razmišljati ✧ *tal.*

KONTEN, kòntēn *prid*. ⟨kòntena, kònteno, *odr.* kòntenī⟩ – ubrojiv, uračunljiv ✧ *tal.*

KONJOGRIZ, kònjogrīz *im. m.* ⟨*G* kònjogrīza⟩ – vrsta poljskoga cvijeta, cikorija

KONJSKA BARA, Kònjskā bàra ⟨*G* Kònjskē bārē⟩ – lokalitet jugoistočno od sela gdje su šuma, njive i stanovi

KOPĆA, kòpća *im. ž.* ⟨*G* kòpćē, *G mn*. kòpćī/kòpćījā⟩ – naprava za pričvršćivanje, fibula, spona ✧ *tur.*

KOPĆAT, kòpćat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kòpćām, *prid. rad.* kòpćō, kòpćala, *gl. im.* kòpćānje⟩ – zatvarati dugmetom ili kopčom ✧ *v. kopća*

KOPERTA, kopêrta *im. ž.* ⟨*G* kopêrtē, *G mn.* kopêrtījā⟩ – ukrasni prekrivač za krevet od bijeloga tkanja ukrašen sa strane bogatim ručnim radom (najčešće bijelom šlingom) ✧ *tal.*

KOPILAN, kopilân *im. m.* (**kopilȁća** *ž.*) ⟨*G* kopilàna *m*., kopilȁćē *ž.*⟩ – izvanbračni sin/kći ✧ *v. kopile*

KOPILE, kòpīle *im. sr.* ⟨*G* kòpīleta, *zb. im.* kòpilād⟩ – izvanbračno dijete ✧ *alb.*

KOPITA, kopȉta *im. ž.* ⟨*G* kopȉtē⟩ – kopito [*Lũpāš ko da kopȉtama udȁrāš.*]

KOPUS, kòpus *im. m.* ⟨*G* kopȕsa⟩ – kupus [*... kuvamo kopus, repice, kobasice, devenice, kulenje...* (Varnica 1898:9)]

KORICE, kòrice *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* kòrīcā⟩ **1.** vanjska zaštita knjige, bilježnice ili čega drugoga uvezanog; **2.** sušeni rogač koji se mljeo i stavljao u kolače [*Prȁvīm masnȉcu u kòrīcā.*]; **3.** obloga u kojoj se drži hladno oružje koje se nosi za pasom ili preko ramena (sablja, mač, nož)

KORISAN, kòrisān *prid.* ⟨kòrisna, kòrisno, *odr.* kòrisnī, *komp*. korisnȉjī⟩ – koristan

KORITANCE, korȉtānce *im. sr.* ⟨*G* korȉtānca⟩ – *dem*. od *korito*, koritašce

KORKA, kõrka *im. ž.* ⟨*G* kõrkē, *DL* kõrki, *G mn*. kõrkījā⟩ – *dem*. od *kora* [*Ni kõrku krȕva ne mògu grȉst.*]

KOŠOV, kōšôv *im. m.* ⟨*G* kōšòva⟩ – šibom opletena velika staklena boca za rakiju, obično i s ispletenom ručkom

KOŠTUNAK, koštúnak *im. m.* ⟨*G* koštúnka, *N mn*. koštúnci⟩ – tvrdi orah koji je teško razbiti

KOTO, KOTOV, kotô, kotôv *im. m.* ⟨*G* kòtla⟩ – kotao

KOVERTA, kovèrta *im. ž.* ⟨*G* kovèrtē, *G mn*. kovèrtī, kovèrtījā⟩ – kuverta, omotnica za pismo ✧ *fr.*

KOZJAĆE, kòzjaće *im. ž. mn.* ⟨*G mn*. kòzjāćā⟩ – **1.** ožiljci od cijepljenja; **2.** vodene kozice

KOZLE, kòzle *im. sr.* ⟨*G* kòzleta⟩ – kozlić, drvena naprava, nogari za piljenje na četiri noge na koje se stavljaju klade drva prilikom rezanja

KOŽU, kòžu *im. m.* ⟨*G* kožùva, *N mn.* kožùvi, *G. mn*. kožûvā/ kȍžūvā⟩ – kožuh

KOŽUŠAK, kožùšak *im. m.* ⟨*G* kožùška, *G mn*. kožùšākā⟩ – *dem*. od *kožu*, kožuščić

KOŽUŠĆIĆ, kožùšćić *im. m.* ⟨*G* kožùšćića⟩ – *dem*. od *kožu*

KRAGNA, krãgna, krágna *im. ž.* ⟨*G* krãgnē, krāgnê, *G mn*. krãgnī, krãgnījā⟩ – ovratnik ✧ *njem.*

KRAJCARA, krajcàra *im. ž.* ⟨*G* krajcārē, *G mn*. krȁjcārā⟩ – sitan bakreni austrougarski novac ✧ *njem.*

KRALJ, krãlj *im. m.* ⟨*G* králja, *N mn*. krāljèvi⟩ – **1.** vladar; **2.** jedna od figura na kartama „mađaricama“

KRAMPUS, krȁmpūs *im. m.* ⟨*G* krȁmpūsa⟩ – strašilo za djecu, vrag (ide sa sv. Nikolom) ✧ *njem.*

KRAVSKI, krâvskī *prid.* – koji se odnosi na krave, npr. krâvskō đùbre

KRBAT, kŕbat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kr̄bām, *prid. rad.* kr̄bô, kr̄bȁla, *prid. trp*. kr̄bān, *gl. im.* kr̄bânje⟩ – udarcima grebati, udarcima kakvim oštrim predmetom skidati, odlamati gornji sloj s čega (*npr*. malter sa zida)

KRBULJIT, krbúljit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* krbũljīm, *prid. rad.* krbūljȉjo, krbūljȉla⟩ – brljati kakvom posudom po vodi

KRCAV, kr̄cāv *prid.* ⟨kr̄cava, kr̄cavo, *odr.* kr̄cavī, *komp*. krcavȉjī⟩ – malen, kržljav

KRCO, kŕco *im. m.* ⟨*G* kr̄cê⟩ – malena, kržljava životinja ili čovjek ✧ *v. krcav*

KREĆ, krȅć *im. m.* ⟨*G* krèća, *I* krećôm⟩ – vapno ✧ *tur.*

KREĆAT, kréćat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* krēćîm, *prid. rad.* krēćȉjo/krēćô, krēćȁla, *gl. im.* krēćânje⟩ – kreštati, prodorno se glasati

KREĆIT, krèćit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* krećīm, *prid. rad.* krećȉjo, krećȉla, *prid. trp*. krȅćīt, *gl. im.* krećênje⟩ – bojiti što vapnom ✧ *v. kreć*

KREDENAC, kredènac *im. m.* ⟨*G* kredènca⟩ – kuhinjski ormar ✧ *tal.*

KREMENADLI, kremenãdli *im. m.* ⟨*G* kremenãdla⟩ ✧ *v. krmenadli*

KREP PAPIR, krèp papīr ⟨*G* krèp papíra⟩ – izboran, rastezljiv, mekan ukrasni papir, obično obojan jarkim bojama; koristio se za izradu šarenih lanaca koji su se vješali unutar šatora za svatove ✧ *fr. crêpe* + *papir*

KREPAN, krȅpān *prid.* ⟨krȅpāna, krȅpāno, *odr.* krȅpānī⟩ – **1.** crknut; **2.** *prenes*. vrlo umoran

KREPAT, krȅpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* krȅpām, *prid. rad.* krȅpō, krȅpala, *prid. trp*. krȅpān⟩ – crknuti

KREPAVAT, krepávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* krepãjēm, *prid. rad.* krepāvô, krepāvȁla⟩ – crkavati

KREVENICA, krevenȉca *im. ž.* ⟨*G* krevenȉcē⟩ ✧ *v. krvavica* i *krvenica*

KREVETAC, krevétac *im. m.* ⟨*G* krevéca⟩ – *hip*. od *krevet*; dječji krevet

KREZAV, krȅzāv *prid.* ⟨krȅzava, krȅzavo, *odr.* krȅzavī, *komp*. krezavȉjī⟩ – krezub, koji nema zubi

KRILCA, krīlca *im. sr. pl. tantum* ⟨*G* krīlācā⟩ – ženska podsuknja, najdonja i najkraća rubina kod oblačenja (redoslijed oblačenja donjega dijela ženske nošnje bio je sljedeći: 1. krilca, 2. veća krilca ili krila, 3. untorok i 4. gornja rubina (ukrašena vezom) ili suknja); služila su i kao spavaćica

KRIPIŠTOL, kripȉštol *im. m.* ⟨*G* kripȉštola⟩ – zločesto dijete

KRIZBAN, krȉzbān *im. m.* ⟨*G* krȉzbāna⟩ – okićeno božićno drvce ✧ *njem.*

KRLETKA, krlētka *im. ž.* ⟨*G* krlētkē, *DL* krlētki⟩ – kavez za ptice

KRMADIT, krmȁdit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* krmädīm, *prid. rad.* krmädijo, krmädila⟩ – vrlo ružno i prostački psovati ✧ *v. krme*

KRME, krȓme *im. sr.* ⟨*G* krȓmeta⟩ – prase

KRMELJIVŠA, krmeljȉvša *im. m.* ⟨*G* krmeljȉvšē⟩ – krmeljivac

KRMENADLI, krmenãdli *im. m.* ⟨*G* krmenãdla⟩ – komad svinjskoga mesa uz kralježnicu, s komadićima rebara, rtište ✧ *njem.*

KRMOVAT, krmòvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* krmȕjēm, *prid. rad.* krȓmovō, krȓmovala⟩ – raditi što prljajući sve oko sebe ✧ *v. krme*

KRMUŽA, krmȕža *im. m.* i *ž.* ⟨*G* krmȕžē⟩ – neuredna osoba

KRNJAUKAT, krnjaúkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* krnjaũćēm, *prid. rad.* krnjaūkô, krnjaūkȁla, *gl. im.* krnjaūkânje⟩ – glasati se poput mačke

KROFNA, krȍfna *im. ž.* ⟨*G* krȍfnē, *N mn*. krȍfne, *G mn*. krōfnâ / krȍfnījā⟩ – krafna ✧ *njem.*

KROMPIR, krȍmpīr *im. m.* ⟨*G* krȍmpīra⟩ – krumpir, **krȍmpīr u gâćā** – krumpir pečen u ljusci ✧ *njem.*

KROMPIRAĆA, krompirȁća *im. ž.* ⟨*G* krompirȁćē⟩ – *krompir u tepsiji*, vrsta jela od kriški krumpira, brašna i mlijeka, pečeno u pećnici ✧ *v. krompir*

KRPARA, krpȁra *im. ž.* ⟨*G* krpȁrē, *G mn*. kȓpārā⟩ – lopta načinjena od starih krpa (krpe su se trpale u čarapu koja bi se zatim zašila); služila za igru djeci dok nije bilo pravih lopti

KRPAT SE, kȓpat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kȓpām, *prid. rad.* kȓpō, kȓpala, *gl. im.* kȓpānje⟩ – tući se, mlatiti se

KRPICE, kȓpice *im. ž. mn*. ⟨*G mn.* kȓpīcā⟩ – tjestenina u obliku sitnih četverokuta

KRPIGUZA, kȓpigūza – vrsta igre koju su igrali momci i cure; jedan od igrača se sagne, okrene prema zidu i pokrije oči; netko ga udari po turu; ako pogodi tko ga je udario, onda taj što ga je udario, stane uza zid i igra se nastavlja

KRPILONAC, krpilȍnac *im. m.* ⟨*G* krpilónca⟩ – osoba koja uslužno krpa lonce i drugo posuđe

KRST, kȓst *im. m.* ⟨*G* kȓsta⟩ – kupa od složenih snopova žita, čine ga dva devetaka

KRSTA, kȓsta *im. sr. pl. tantum* ⟨*G* kȓstâ⟩ – križa, donji dio kralježnice

KRSTITKE, krstītke *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* krstītkī⟩ – proslava krštenja

KRTLOG, kŕtlog *im. m.* ⟨*G* kȓtlȍga⟩ – nered u prostoriji, zakrčen prostor, razbacane stvari ✧ *prasl.* ***kъrtiti*** ‘rovati, grebati’ (*v. HJP,* pod natuknicom *krtica*); *usp*. *krtol*, *krtog*, *brlog* – šumsko ležište svinja (prema Kadić 1980: 69); *usp*. *krtog* ‘smetište, đubre’ (prema *ARj*)

KRU, krȕ *im. m.* ⟨*G* krȕva, *N mn*. kruȍvi⟩ – kruh

KRUNIĆIT, krȕnićit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* krȕnićīm, *prid. rad.* krȕnićijo, krȕnićila⟩ – moliti krunicu

KRUNJAĆ, krunjā̃ć *im. m.* ⟨*G* krunjáća⟩ – stroj za krunjenje klipova kukuruza na ručni pogon, pokretao se okretanjem ručke

KRUNJIT, krúnjit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* krūnjīm, *prid. rad.* krūnjȉjo, krūnjȉla⟩ – kruniti, runiti, skidati zrnje s klipa

KRUŠKOVAĆA, krȕškovaća *im. ž.* ⟨*G* krȕškovaćē⟩ – rakija od krušaka

KRVAVICA, krvavȉca *im. ž.* ⟨*G* krvavȉcē⟩ – kuhana kobasica od krvi, iznutrica, mesa, kožica i dr.

KRVENICA, krvenȉca *im. ž.* ⟨*G* krvenȉcē⟩ ✧ *v. krvavica*

KRŽA, kȓža *im. ž.* ⟨*G* kȓžē⟩ – metalna ručka koja okretanjem pokreće kakav mehanizam (npr. krunjač kukuruza ili točak na bunaru)

KUBURA, kubȕra *im. ž.* ⟨*G* kubȕrē⟩ – **1.** vrsta starinskoga oružja; **2.** muka, patnja ✧ *tur.*

KUBURIT, kubȕrit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kubȕrīm, *prid. rad.* kubȕrijo, kubȕrila⟩ – patiti se, teško živjeti ✧ *v. kubura*

KUĆA, kȕća *im. ž.* ⟨*G* kȕćē⟩ – **1.** zgrada za stanovanje **2.** kuhinja, *kujna* **3.** obitelj, ukućani, porodica, **lūdā kȕća** – kaos, pometnja, **kȕća svîta** – kuća s brojnim ukućanima, puna kuća

KUĆAR, kućā̃r *im. m.* ⟨*G* kućára⟩ – dvorišna sobica za mlade bračne parove

KUĆINE, kućȉne *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* kȕćīnā⟩ – kučine; sitnije, lošije niti lana i konoplje (za tkanje prostirki zvanih *asure* i sl.)

KUDIT, kȕdit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kȕdīm, *prid. rad.* kȕdijo, kȕdila⟩ – (koga) govoriti loše o kome, nalaziti nedostatke

KUDROV, kudrôv *im. m.* ⟨*G* kudrȍva⟩ – kudravi pas

KUFER, kȕfer *im. m.* ⟨*G* kȕfera⟩ – putni kovčeg ✧ *njem.*

KUJNA, kûjna *im. ž.* ⟨*G* kûjnē⟩ – kuhinja, **ljȅtnā kûjna** – ljetna dvorišna kuhinja

KUKINJE, kukȉnje *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* kȕkīnjā⟩ – trnina; vrsta plavkastocrnoga bobičastog kiselkastog voća koje raste kao grm uz rubove šuma i pašnjaka [*Ȉmā krȗpnē cr̃nē ȍći kô kukȉnje.*]

KUKMA, kȕkma *im. ž.* ⟨*G* kȕkmē⟩ – dio kose (kod udanih žena) spleten u pletenice i skupljen odostraga na potiljku tako da se izdiže ispod marame

KUKTIT, kȕktit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kuktȋm, *prid. rad.* kuktȉjo, kuktȉla, *pril. sad.* kuktḗć(a)⟩ – „huhtiti“, proizvoditi šum sličan hukanju (*npr.* tiho se smijući) [*Sve kuktẽ, smījû se.*]

KUKURUŽNJAK, kukurȕžnjāk *im. m.* ⟨*G* kukurȕžnjāka, *N mn.* kukurȕžnjāci⟩ – stabljike kukuruza sa suhim listovima (s kojih su obrani klipovi kukuruza), služi za stočnu ishranu

KULAK, kùlāk *im. m.* ⟨*G* kùlāka, *N mn*. kùlāci⟩ – u komunizmu, bogati seljak čiji posjed prelazi zemljišni maksimum (koji mu se potom oduzima) ✧ *rus.* ← *tur. tat*.

KULEN, kùlēn *im. m.* ⟨*G* kùlēna, *N mn*. kùlēnovi, *zb*. kulẽnje⟩ – suhomesnati proizvod od najboljega mljevenog svinjskog mesa, začinjen solju, paprikom i češnjakom, punjen u svinjsko slijepo crijevo

KULENJE, kulẽnje *zb. im. sr.* ⟨*G* kulẽnja⟩ – kulenovi

KUMAT, kùmat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kùmām, *prid. rad.* kùmō, kùmala, *pril. sad.* kùmajūć(a)⟩ – gurkati, dodirivati laktom koga ✧ *prasl. *komati* (prema *ESSJA*); *usp. komati* (*ARj*)*, komnuti*, *komati* i *komiti* (Kadić 1980: 68)

KUMICA, kumìca *im. ž.* ⟨*G* kumìcē⟩ – kuma od milja, kumina kći

KUMICE, kùmicē *pril.* – komice, okomito, uspravno ✧ *prasl. *komъ* ‘strm, okomit’

KUMIĆ, kùmić *im. m.* ⟨*G* kumìća⟩ – mali kum, kumov sin

KUMKAT, kùmkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kùmkām, *prid. rad.* kùmkō, kùmkala, *pril. sad.* kùmkajūć(a)⟩ – lagano gurkati, lagano dodirivati laktom koga ✧ *v. kumat*

KUMNIT, kùmnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* kùmnēm, *prid. rad.* kùmnijo, kùmnila⟩ – gurnuti, lagano dodirnuti laktom koga ✧ *v. kumat*

KUMSAJD, kùmsajd *im. m.* ⟨*G* kùmsajda⟩ – vrsta svilenoga konca za vezenje ✧ *tur.* ?

KUNDRAVI, kùndrāvi *im. m. mn.* ⟨*G mn.* kùndrāvā⟩ – riječ koja se koristi za nervoznu osobu u izrazu „ko da ima kundrave u turu“, što bi imalo slično značenje kao izraz „ko da ima crve u turu“ ✧ *usp. srp. dijal. kondraci* ‘analne uši’; *usp. pundrav* ‘crv nametnik’ (prema *ARj*)

KUNJAT, kúnjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kũnjām, *prid. rad.* kūnjô, kūnjȁla⟩ – drijemati

KUPATILO, kupatìlo *im. sr.* ⟨*G* kupatìla⟩ – kupaonica

KUPUSNICA, kupùsnica *im. ž.* ⟨*G* kupùsnicē⟩ – glavica kupusa

KURDAĆIT, kurdȁćit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kurdȁćīm, *prid. rad.* kurdȁćijo, kurdȁćila⟩ – *pejor*. pušiti; pušiti lulu

KURIT, kúrit ⟨*prez.* kũrīm, *prid. rad.* kūrȉjo, kūrìla⟩ – ložiti, poticati vatru

KURJAK, kùrjāk *im. m.* ⟨*G* kùrjāka⟩ – vuk ✧ *mađ. ?*

KURVALUK, kurvàluk *im. m.* ⟨*G* kurvalùka, *N mn*. kurvalùci⟩ – kurvanje

KUSA, kúsa *im. ž.* ⟨*G* kūsê⟩ – krema za kolače i torte

KUSAT, kúsat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kũsām, *prid. rad.* kūsô, kūsȁla, *gl. im.* kūsânje⟩ – jesti žlicom

KUSAT, kùsat *prid.* ⟨kusȁta, kusȁto, *odr.* kusȁtī⟩ – bezrep

KUSUR, kùsūr *im. m.* ⟨*G* kùsūra⟩ – ostatak novca za povrat ✧ *tur.*

KUSURAT SE, kusùrat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kusurâm, *prid. rad.* kùsurō, kùsurāla⟩ – izravnavati račune ✧ *v. kusur*

KUVAĆ, kùvāć *im. m.* (**kùvaćica** *ž.*) ⟨*G* kùvāća *m*., kùvaćicē *ž.*⟩ – kuhar u svatovima (kuharica *ž.*)

KUVARICA, kùvarica *im. ž.* ⟨*G* kùvaricē⟩ – **1.** kuharica; **2.** vezeni crtež (ponekad i popratni tekst uz crtež) na bijelom platnu koje visi na kuhinjskom zidu kao ukras

KUVAT, kùvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kùvām, *prid. rad.* kùvō, kùvala, *prid. trp*. kùvān, *gl. im.* kùvānje⟩ – kuhati

KUZOL, kùzōl *im. m.* ⟨*G* kùzōla⟩ – naprtnjača pletena od kore drveta ili od šiba ✧ *prasl.* **kuzobъ* (prema *ESSJA*)

KVARTIR, kvartȋr *im. m.* ⟨*G* kvartíra⟩ – stan, stanovanje, **otȋjt u kvartȋr** – unajmiti kuću ili stan ✧ *njem.* ← *fr.*

KVITAT SE, kvìtat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kvìtām, *prid. rad.* kvìtō, kvìtala⟩ – razduživati se ✧ *fr.*

KVOCAT, kvòcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kvòcām, *prid. rad.* kvòcō, kvòcala⟩ – glasati se kao kvočka

KVRCAT, kvř̀cat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* kvř̀cām, *prid. rad.* kvř̀cō, kvř̀cala⟩ – lagano udarati prstima po čemu

L

LABRNJAT, labȓnjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* labrnjâm, *prid. rad.* läbrnjō, läbrnjāla, *gl. im.* labrnjânje⟩ – blebetati, lupetati ✧ *v. labrnje*

LABRNJE, labȓnje *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* läbrȓnjā⟩ – *pejor*. usta ✧ *tal.*

LABRTAT, labȓtat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* labrtâm, *prid. rad.* läbrtō, läbrtāla, *gl. im.* labrtânje⟩ – blebetati, lupetati

LAĆAT SE, lâćat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lâćām, *prid. rad.* lâćō, lâćala, *gl. im.* lâćānje⟩ – prihvaćati se čega (npr. posla) ✧ *usp. latit se*

LADAN, lâdan *prid.* ⟨ládna, lâdno, *odr.* lãdnī, *komp*. ladnȉjī⟩ – hladan

LADIĆAR, làdićār *im. m.* ⟨*G* làdićāra⟩ – ormar s ladicama; obično dolazi kao donji dio u paru sa staklenjakom (ormarom sa staklenim vratima) kao gornjim dijelom

LADOVINA, ladovȉna *im. ž.* ⟨*G* ladovȉnē⟩ – hladovina

LAGODIT, làgodit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* làgodīm, *prid. rad.* làgodijo, làgodila⟩ – vaditi utrobu iz zaklane životinje (svinje, peradi itd.) ✧ *usp. lagoditi* (značenje pod 1.b) ‘olakšavati’ (prema *ARj*)

LAJAT, làjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* läjēm, *prid. rad.* läjō, läjala, *gl. im.* läjānje⟩ – **1.** glasati se (o psu); **2.** *pejor.* mnogo govoriti

LAJAV, làjāv *prid.* ⟨läjava, läjavo, *odr.* làjavī, *komp*. lajavȉjī⟩ – *pejor.* onaj koji mnogo govori, koji „ima dugačak jezik“

LAJOTINA, lajȍtina *im. ž.* ⟨*G* lajȍtinē⟩ – prosta, uvredljiva riječ

LAJSNA, làjsna *im. ž.* ⟨*G* lajsnẽ, *G mn*. lajsnî⟩ – letvica ✧ *njem.*

LAKOMŠTINA, lakōmšt̏ina *im. ž.* ⟨*G* lakōmšt̏inē⟩ – **1.** lakomost, pohlepa; **2.** lakoma osoba

LALOKE, làloke *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. làlōkā⟩ – *pejor*. usne

LAMATAT, lamàtat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lamȁćēm, *prid. rad.* lamātô, lamātàla⟩ – mlatarati (čime)

LANDRAT, lândrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lândrām, *prid. rad.* lândrō, lândrala⟩ – slobodno se gibati, lamatati nečim oko nečega (npr. prevelika, preširoka odjeća na osobi *lândra*) ✧ *njem.*

LANDRAV, lândrāv *prid.* ⟨lândrava, lândravo, *odr.* lândravī⟩ – koji se slobodno giba, lamata ✧ *v. landrat*

LANE, lãne *pril.* – prošle godine

LANIT, lànit *gl. svrš.* ⟨*prez.* lànēm, *prid. rad.* lànijo, lànila⟩ – zucnuti, izustiti nešto

LANSKI, lanskî *prid.* – lanjski, koji je od lani, od prošle godine

LANTRA, lântra *im. ž.* ⟨*G* lântrē, *G mn*. lântrī⟩ – trbušna ovojnica oko iznutrica kod životinja

LANTRICA, lântrica *im. ž.* ⟨*G* lântricē⟩ – *dem*. od *lantra*

LAPIT, lápit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lāpîm, *prid. rad.* lāpi̯jo, lāpi̯la⟩ – hlapiti, isparavati se

LAPRDAT, lapr̀dat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* laprdâm, *prid. rad.* làprdō, làprdāla, *gl. im.* laprdânje⟩ – govoriti besmislice

LARMA, lârma *im. ž.* ⟨*G* lârmē⟩ – vika, galama ✧ *njem.*

LARMAT, lârmat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lârmām, *prid. rad.* lârmō, lârmala, *gl. im.* lârmānje⟩ – vikati, galamiti ✧ *v. larma*

LASNO, làsno *pril*. – lako [*Lasnȍ je vȁma kad ȉmāte mōbê*.]

LATICA, làtica *im. ž.* ⟨*G* làticē⟩ – **1.** dio cvijeta; **2.** komadić tkanja ušiven ispod pazuha (*npr*. na oplećku)

LATIT SE, làtit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* làtīm, *prid. rad.* làtijo, làtila⟩ – prihvatiti se čega (npr. posla)

LAVOR, lavõr *im. m.* ⟨*G* lavóra⟩ – posuda za umivanje ✧ *fr.* ← *lat.*

LAZ, lâz *im. m.* ⟨*G* lâza⟩ – uski prolaz kroz šikaru, uski prolaz između dviju kuća

LEAKRIL, leakrîl *im. m.* ⟨*G* leakríla⟩ – vrsta sintetičkoga platna za vez (stolnjaka, odjeće i sl.) ✧ *tal.*

LEDENICA, ledenȉca *im. ž.* ⟨*G* ledenȉcē⟩ – ledena siga

LEGAT, lêgat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lêgām/lêžēm, *prid. rad.* lêgō, lêgala, *gl. im.* lêgānje⟩ – lijegati

LEGOVAN, lègovān *prid.* ⟨lègovāna, lègovāno, *odr.* lègovānī⟩ – nabran (o platnu) ✧ *v. legovat*

LEGOVAT, lègovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lègujēm, *prid. rad.* lègovō, lègovala, *prid. trp*. lègovān, *gl. im.* lègovānje⟩ – nabirati platno ✧ *njem.*

LEISTVA, lèistva *im. sr. pl. tantum* ⟨*G* lèistāvā⟩ – ljestve

LEMAT, lémat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lēmām, *prid. rad.* lēmô, lēmàla, *gl. im.* lēmânje⟩ – tući, udarati koga

LEMOJZINA, lemôjzina *im. ž.* ⟨*G* lemôjzinē⟩ – sitan novac, milodar koji se daje u crkvi ✧ *grč.*

LEMUN, lèmūn *im. m.* ⟨*G* lèmūna⟩ – limun ✧ *tal.* ← arap. ← *perz.*

LENDOV, lendôv *im. m.* ⟨*G* lendȍva⟩ – lijenčina

LENĐER, lenđêr *im. m.* ⟨*G* lenđêra⟩ – željezna naprava nalik sidru s tri savinuta šiljka, privezana za konopac; služi za hvatanje predmeta iz bunara ✧ *tur.* ← *perz*.

LENIJA, lênija *im. ž.* ⟨*G* lênijē⟩ – poljski put ✧ *usp*. *linija* od *lat. linea*

LESKAT, lèskat *gl. svrš.* ⟨*prez.* lèskām, *prid. rad.* lèskō, lèskala⟩ – leći (o djeci)

LEŠNJAK, lèšnjāk *im. m.* ⟨*G* lèšnjāka, *N mn*. lèšnjāci, *A mn*. lèšnjāce⟩ – plod lijeske, lješnjak

LETVA, lètva *im. ž.* ⟨*G* lètvē, *G mn*. lètāvā⟩ – tanak i uzak komad drveta ✧ *njem.*

LETVAT, lètvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lètvām, *prid. rad.* lètvō, lètvala, *gl. im.* lètvānje⟩ – pribijati letve ✧ *v. letva*

LEVATOR, levâtor *im. m.* ⟨*G* levâtora⟩ – stroj elevator, dizač, transporter za kukuruz, sijeno i slamu ✧ *lat.*

LEVENTA, levênta *im. m.* i *ž.* ⟨*G* levêntē, *G mn*. levêntī⟩ – lijenčina, neradnik, besposličar ✧ *tur.* ← *perz.*

LICITER, licȉter *im. m.* ⟨*G* licȉtera⟩ – licitar, medičar, slastičar ✧ *njem.*

LICKAT SE, lȉckat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lȉckām, *prid. rad.* lȉckō, lȉckala, *gl. im.* lȉckānje⟩ – uređivati se, uljepšavati se

LIFROVAT, lȉfrovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* lȉfrujēm, *prid. rad.* lȉfrovō, lȉfrovala⟩ – odbaviti što od sebe ✧ *njem.*

LIGA-LIGA, lȉga-lȉga *uzv.* – povik za dozivanje pataka

LIJA, líja *im. ž.* ⟨*G* lījê⟩ – lijeha, gredica, komad obrađene zemlje za uzgajanje povrća ili cvijeća

LILA, lilâ *prid.* ⟨*indekl.*⟩ – koji je svjetloljubičaste boje, boje jorgovana ✧ *fr.* ← *arap.* ← *perz.*

LINDULJA, lindȕlja *im. ž.* ⟨*G* lindȕljē⟩ – lijena žena

LINGUZA, lingùza *im. m.* i *ž.* ⟨*G* lingùzē⟩ – lijena osoba, lijenčina [*Ju, tô je lingùza, tâ nȉkad nȉj' motȉkē ùzēla ù rūke.*]

LIPA ĐULA, lȋpā đúla *im. ž.* ⟨*G* lȋpē đūlê⟩ – vrsta cvijeta, turski karanfil

LIPA KATA, lȋpā káta *im. ž.* ⟨*G* lȋpē kātê⟩ – vrsta cvijeta, ljetni zvjezdan

LIPOSTVORAN, lȉpostvōrān *prid.* ⟨lȉpostvōrna, lȉpostvōrno, *odr.* lȉpostvōrnī⟩ – prirodno lijep

LIPOTICA, lipotȉca *im. ž.* ⟨*G* lipotȉcē⟩ – **1.** ljepotica; **2.** vrsta šljive

LISIĆAK, Lisȉćāk *im. m.* ⟨*G* Lisȉćāka⟩ – dio sela, ulica koja vodi od centra sela (kapelica Sv. Križa) do križanja s Ulicom braće Radića (kod Veterinarske stanice), službeno Ulica Vladimira Nazora

LISTARIĆI, listarȉći – *im. m. mn.* ⟨*N* listàrić, *G* listarȉća, *G mn.* listarȋćā⟩ – vrsta peciva od dizanoga tijesta četvrtastoga oblika s prorezom u sredini, prži se na masti

LITRENKA, litrênka *im. ž.* ⟨*G* litrênkē, *DL* litrênki⟩ – boca od jedne litre

LOBANJA, lobànja *im. ž.* ⟨*G* lobànjē, *G mn.* lòbānjā⟩ – lubanja

LOJTRE, lôjtre *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* lôjtrījā⟩ – bočne stranice drvenih kola (izgledom podsjećaju na ljestve) ✧ *njem.*

LOKAT, lòkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lòćēm, *prid. rad.* lòkō, lòkāla, *gl. im.* lokânje⟩ – neumjereno piti alkohol

LOKŠA, lòkša *im. ž.* ⟨*G* lòkšē⟩ – komad razvaljanoga tijesta

LOKŠIR, lòkšīr *im. m.* ⟨*G* lòkšīra⟩ – nokšir, noćna posuda ✧ *njem.*

LOLA, lóla *im. m.* ⟨*G* lōlê⟩ – vragolan, dragan, voljeni ✧ *tur.* ← *perz.*

LOMAĆA, lomȁća *im. ž.* ⟨*G* lomȁćē, *G mn.* lòmāćā⟩ – brajda, sjenica, rešetka od drvenih ili željeznih motki na stupovima koja služi kao podloga za penjanje vinove loze

LONA, lóna *im. m.* ⟨*G* lōnê⟩ ✧ *v. lokšir*

LONDRAT, lôndrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lôndrām, *prid. rad.* lôndrō, lôndrala, *gl. im.* lôndrānje⟩ – praviti buku, pretraživati, prevrtati stvari uz buku ✧ možda povezano s *landrat*

LONJIT, lònjit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lonjȉm, *prid. rad.* lonjȉjo, lonjȉla⟩ – lupati čime, praviti buku

LOPAR, lòpār *im. m.* ⟨*G* lòpāra⟩ – poklopac za suđe (lonac, šerpu i sl.), **ìmat ùši ko lòpāre** – imati velike klempave uši ✧ *usp*. *lopar* (u Dalmaciji i Primorju) – drvena ravna kružna lopata pomoću koje se meće kruh u krušnu peć (slično i u *Anić*); ovo značenje moglo je prijeći i na poklopac za suđe jer su prvobitni poklopci bili ravni, okrugli i od drveta; porijeklo je vezano za riječ *lopata* (prema *Skok*)

LOPARIĆ, lòparić *im. m.* ⟨*G* lòparića⟩ – *dem*. od *lopar*

LOPATICA, lopàtica *im. ž.* ⟨*G* lopätică̄⟩ – *dem*. od *lopata*

LOPATKA, lopãtka *im. ž.* ⟨*G* lopãtkē, *DL* lopãtki⟩ – *dem*. od lopata

LOPATNJA BARA, Lopàtnjā bàra ⟨*G* Lopätnjē bärē⟩ – dio sela, ulica koja vodi od križanja s tzv. *Bećom* do ceste Vinkovci − Županja, službeno Ulica dr. Marka Kadića

LOPUŽA, lopȕža *im. m.* i *ž.* ⟨*G* lopȕžē, *G mn*. lòpūžā⟩ – kradljivac, lopov ✧ *mađ.*

LOTA, lòta *im. ž.* ⟨*G* lòtē⟩ – prljava, neuredna žena ✧ *usp. lotrak* ‘prljav čovjek’ (prema rječniku Joakima Stullija); usp. *austr. njem*. *Lotter* ‘nemaran čovjek’; *usp. lotar* ‘lupež, bludnik, pijanac, ljenivac’ – baltičko-slavenska riječ, pretpostavlja se od *lat. latro* ili od *germ*. riječi *lotar, loter, lotterbube, loddere* u značenjima ‘prazan, tašt, nevaljalac, zlikovac’ (prema *ARj*)

LOTAST, lòtast *prid.* ⟨lòtasta, lòtasto, *odr.* lòtastī, *komp*. lotastȉjī⟩ – prljav, neuredan ✧ *v. lota*

LOVICA, lovȉca *im. ž.* ⟨*G* lovȉcē⟩ – životinja koja dobro lovi (najčešće mačka)

LUBENIĆARKA, lubenȉćārka *im. ž.* ⟨*G* lubenȉćārkē, *DL* lubenȉćārki⟩ – vrsta kruške crvene unutrašnjosti

LUBENIĆKA, lubenȉćka *im. ž.* ⟨*G* lubenȉćkē, *DL* lubenȉćki⟩ – *dem*. od lubenica

LUBURA, lubȕra *im. ž.* ⟨*G* lubȕrē⟩ – crijep sljemenjak, crijep u obliku žlijeba ili oluka koji se stavlja na sljeme krova ✧ *usp. lub*, *lubura* (*Anić, Skok*)

LUĆEVINE, lȕćevine *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* lȕćevīnā⟩ – hladetina, ohlađena i želatinizirana juha s kuhanim svinjskim mesom od ušiju, repa, nogica i sl., začinjena solju, paprikom i češnjakom

LUDAST, lùdast *prid.* ⟨lùdasta, lùdasto, *odr.* lùdastī, *komp.* ludastȉjī⟩ – luckast

LUDESAT SE, ludēsȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ludēsām, *prid. rad.* ludēsô, ludēsȁla, *gl. im.* ludēsânje⟩ – ludovati, ludirati se

LUDINJAK, lūđȉnjāk *im. m.* ⟨*G* lūđȉnjāka⟩ – luđak

LUFT, lùft *im. m.* ⟨*G* lùfta⟩ – zrak ✧ *njem.*

LUFTAT (SE), lùftat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lùftām, *prid. rad.* lùftō, lùftala, *prid. trp*. lùftān, *gl. im.* lùftānje⟩ – provjetravati (što, se) ✧ *v. luft*

LUFTERICA, lùfterica *im. ž.* ⟨*G* lùftericē⟩ – zračna puška ✧ *v. luft*

LUG, lūg *im. m.* ⟨*G* lūga⟩ – **1.** pepeo, ostatak gorenja; **2.** voda u kojoj je prokuhan pepeo ✧ *njem.*

LUKNO, lūkno *im. sr.* ⟨*G* lūkna⟩ – crkveni porez, davanje Crkvi u novcu ili u proizvodima

LUNJAT, lúnjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lūnjām, *prid. rad.* lūnjô, lūnjȁla, *gl. im.* lūnjânje⟩ – skitati se

LUTA, lúta *im. ž.* ⟨*G* lūtê⟩ – rajčica, paradajz

LUTAN, lutân *im. m.* ⟨*G* lutȁna, *G mn*. lùtānā⟩ – lutak

LUTINA ĆORBA, lūtȉna ćôrba ⟨*G* lūtȉnē ćôrbē⟩ – juha od rajčice, paradajz supa ✧ *v. luta*

LUTINKA, lūtînka *im. ž.* ⟨*G* lūtînkē⟩ – *lutina ćorba*, juha od rajčice, paradajz supa ✧ *v. luta*

LUŽIT, lúžit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* lūžīm, *prid. rad.* lūžȉjo, lūžȉla, *gl. im.* lūžênje⟩ – prati odjeću u lugu

LUŽNICA, lūžnica *im. ž.* ⟨*G* lūžnicē⟩ – oveća bačva u kojoj se pere odjeća postupkom luženja [*U lūžnici se vȅš lūžī jedân dân – rubȉne, gȁće, oplȅćki, ponjȁve.*]

LJ

LJESE, ljèse[(1)] *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* ljêsā⟩ – rešetka od šiba ili tankih daščica na koju se stavlja voće za sušenje pa se zatim ulaže u pušnicu (sušionicu)

LJESE, Ljèse[(2)] *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* Ljêsā⟩ – dio sela gdje je smješteno nogometno igralište i današnja nova zgrada osnovne škole

LJESTVA, ljèstva *im. sr. pl. tantum* ⟨*G* ljëstāvā⟩ – ljestve

LJEVAT, ljèvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ljëvām, *prid. rad.* ljëvō, ljëvala, *gl. im.* ljëvānje⟩ – lijevati (npr. o kiši) [*Ljëvā kô iz kàbla.*]

LJOSNIT, ljösnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ljösnēm, *prid. rad.* ljösnijo, ljösnila⟩ – pasti udarivši o što

LJUBA, ljúba *im. ž.* ⟨*G* ljūbê⟩ – jetrva (žena muževa brata) odmila

LJUBOTAK, ljubòtak *im. m.* ⟨*G* ljubötka⟩ – poljubac

LJUCKI, ljùcki *pril*. – ljudski, čestito

LJUCNIT, ljùcnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ljücnēm, *prid. rad.* ljücnijo, ljücnila⟩ – uliti malo tekućine u što, „lijevnuti“, „ljevucnuti“ [*Dê, ljùcni jöš mȁlo vodẽ u sȁlmu.*]

LJUŠTRIT (SE), ljùštrit se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ljùštrīm, *prid. rad.* ljùštrijo, ljùštrila, *gl. im.* ljùštrēnje⟩ – ljuštiti (se), guliti (se)

M

MA, mâ *zam*. – moja

MACA, máca *im. ž.* ⟨*G* mācê⟩ – **1.** mačka od milja; **2.** krzneni ovratnik na bundi, jakni i sl.

MACAN, macân *im. m.* ⟨*G* macäna, *G mn*. mäcānā⟩ – mačak

MAĆE, mȁće *im. sr.* ⟨*G* mäćeta, *N mn*. mäćići⟩ – mačić, mladunče mačke

MAĆI, mȁćī *prid*. – mačji

MAĆKOVI, māćkòvi *im. m. mn*. ⟨*G mn*. mãćkōvā⟩ – bijeli duguljasti četvrtasti bomboni umotani u raznobojne sjajne aluminijske folijice koji su se vješali na krizban (božićno drvce)

MAĆUVA, mȁćuva *im. ž.* ⟨*G* mäćuvē⟩ – maćeha

MAĐARICE, mađarȉce *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. mađarîcā⟩ – popularne igraće karte (u Hrvatskoj, Austriji, Mađarskoj, Slovačkoj, Češkoj i Sloveniji) čiji se špil sastoji od 32 karte

MAGACIN, mȁgacīn *im. m.* ⟨*G* mägacīna⟩ – magazin u značenju skladište ✧ *njem*. ← *tal*. ← *arap*.

MAGADIT, magàdit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* magädīm, *prid. rad.* magädijo, magädila⟩ – oskudijevati, štedjeti na čemu, škrtariti, žaliti utrošiti materijala [*Uzēću bàtāk, nè bi bäš magàdijo.* | *Napràvi līpē koláće, nèka magàdit.*]

MAJKA, mâjka *im. ž.* ⟨*G* mâjkē, *DL* mâjki⟩ – baka od milja, **stārā mâjka** – stara baka, prabaka

MAJKA, mājka *im. ž.* ⟨*G* mājkē, *DL* mājki⟩ – majka, mama

MAJKICA, majkȉca *im. ž.* ⟨*G* majkȉcē⟩ – *hip.* od *majka* (mama)

MAJSTORISAT, majstorȉsat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* majstorȉšēm, *prid. rad.* majstorȉsō, majstorȉsala⟩ – raditi što kakvim alatom poput majstora; radom glumiti majstora

MAKARKAKO, makarkàko *pril*. – loše, nekvalitetno [*Bȍlje ne naprȁvit nȅgo makarkàko naprȁvit.*]

MAKLJAT, màkljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* makljâm, *prid. rad.* mäkljō, mäkljāla, *gl. im.* makljânje⟩ – tući, udarati (koga, što)

MAKOVIĆI, makovȉći *im. m. mn.* ⟨*G mn*. makovîćā⟩ – rezanci s makom

MAL, mãl *prid.* ⟨mála, málo, *odr.* mãlī, *komp*. mànjī⟩ – malen

MAL, màl *pril.* – malo

MALECAK, màlecāk *prid.* ⟨mälecka, mälecko, *odr.* malȅckī⟩ – malen

MALEĆAK, màlećāk *prid.* ⟨mälećka, mälećko, *odr.* malȅćkī⟩ ✧ *v. malecak*

MALKOC, mãlkoc *pril.* – malko

MALTER, màlter *im. m.* ⟨*G* mältera⟩ – žbuka ✧ *njem.*

MALTERISAT, malterȉsat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* malterȉšēm, *prid. rad.* malterȉsō, malterȉsala, *prid. trp*. malterȉsān, *gl. im.* malterȉsānje⟩ – žbukati ✧ *v. malter*

MALJAN, mãljān *prid.* ⟨mãljāna, mãljāno, *odr.* mãljānī⟩ – naslikan (uljem, temperama i sl.), **mãljāna slȉka** – umjetnička slika (ulje na platnu i sl.) ✧ *v. maljat*

MALJAT (SE), máljat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mãljām, *prid. rad.* māljô, mäljäla, *prid. trp*. mãljān, *gl. im.* mäljânje⟩ – slikati, raditi sliku slikarskim bojama (ulje, tempera i sl.), **mäljàt se** – šminkati se ✧ *njem.*

MANDULA, màndula *im. ž.* ⟨*G* màndulē⟩ – krajnik, tonzila ✧ *lat.* ← *grč*.

MANILA, manȉla *im. ž.* ⟨*G* manȉlē, *G mn*. mànīlā⟩ – vezivo, špaga od sintetičkih vlakana za vezanje bala sijena i slame

MANIT (SE) , mánit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* mãnēm, *prid. rad.* mānȉjo, mānȉla⟩ – mahnuti (npr. rukom), **mānȉt se** – ostaviti se nečega

MANIT, mànit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* manîm, *prid. rad.* manȉjo, manȉla⟩ – (što) trljati jedan predmet o drugi (npr. kod pranja rublja) [*Nȉ' bîlo vȅš mašinẽ, žène svè manȉle nà rūke.*] ✧ *prasl*. **męti*, *prez*. *mьnǫ* 'gnječiti, stiskati, trti' (prema *ESSJA*); *usp*. *slov*. *męti*, *manem* 'gnječiti' (prema *Snoj*) i hrvatski kajkavski oblik *meti*, *prez*. *menem* 'tarem, gnječim, bijem' (iz *ARj,* a tamo naveden kao jedini izvor te riječi Belostenčev rječnik). Prema ispitanoj rječničkoj građi, ta riječ izgleda nije do sada bilježena u općim rječnicima hrvatskoga jezika kao štokavska riječ (već samo kao kajkavska); međutim, može se naći u pokojim rječnicima slavonskih govora – tako kod dr. Marka Kadića (inače rođenoga Gradišca) u njegovu popisu starih i zaboravljenih riječi u Slavoniji postoji glagol *maniti* 'trljati rubine pri pranju' (Kadić 1980: 71). Zanimljivo da Kadić isti glagol koristi i u nekim

svojim opisima narodnih običaja i poslova čak i kada piše standardnim jezikom [*Tako izlupano rublje još se jednom rukama trlja i mani te pere u toj vrućoj vodi na bunaru u koritu.* (Kadić 1974: 29)]. Bilježi ga i Martin Jakšić u svom rječniku slavonskih riječi (Jakšić 2003). U gradiškom govoru glagol *manit* ima i nekoliko tvorenica: *v*. *izmanit*, *promanit*, *razmanit.*

MANTAT SE, mantȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mantâm, *prid. rad.* mȁntō, mȁntāla⟩ – imati vrtoglavicu, gubiti ravnotežu ✧ *lat.* ← *grč*.

MARAMA, maràma *im. ž.* ⟨*G* maràmē⟩ – rubac na glavi ili oko vrata ✧ *tur.*

MARAMICA, maràmica *im. ž.* ⟨*G* maràmicē⟩ – rupčić ✧ *v. marama*

MARINO, Maríno *im. sr.* ⟨*G* Marína⟩ – „Marijino“, blagdan Svijećnice, 2. veljače

MARIT, márit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mārīm, *prid. rad.* mārȉjo, mārȉla⟩ – brinuti se za nešto

MARODIJA, marodȉja *im. ž.* ⟨*G* marodȉjē⟩ – bolest, slabost, iznemoglost (*ob.* o vojsci) ✧ *njem.* ← *fr*.

MARŠ, màrš *uzv.* – povik za tjeranje psa

MARVA, mârva *im. ž.* ⟨*G* mârvē⟩ – stoka ✧ *mađ.*

MARVENI, marvènī *prid.* – koji se odnosi na marvu

MARVENJSKI, marvenjskî *prid.* – koji se odnosi na marvu (npr. *vašar*)

MARVINĆE, marvínće *im. sr.* ⟨*G* marvīnćēta, *N mn*. *zb. im.* mârva⟩ – grlo stoke ✧ *v*. *marva*

MASAN, mâsan *prid.* ⟨másna, mâsno, *odr.* mãsnī, *komp*. masnȉjī⟩ – mastan, **mãsnī krȕ** – kriška kruha premazana svinjskom mašću

MASNICA, mãsnȉca *im. ž.* ⟨*G* mãsnȉcē⟩ – mjesto na tijelu podliveno krvlju od udarca; modrica, hematom, plavica

MASNICA, masnȉca *im. ž.* ⟨*G* masnȉcē⟩ – kolač od dizana tijesta punjena mljevenim makom, orasima ili rogačem (*koricama*), savijača

MASTILO, mastȉlo *im. sr.* ⟨*G* mastȉla⟩ – ono što je masno, prljavo (npr. odjeća) [*Skȉdāj tâ mastȉla sa sȅbe.*]

MAŠĆURINA, mašćurȉna *im. ž.* ⟨*G* mašćurȉnē⟩ – *augm. pejor.* od *mast*

MAŠAT SE, mâšat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mâšām, *prid. rad.* mâšō, mâšala⟩ – posezati za čime

MAŠINA, mašìna *im. ž.* ⟨*G* mašinẽ⟩ – stroj ✧ *njem.* ← *fr.* ← *lat.* ← *grč.*

MAŠIT SE, màšit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* mäšīm, *prid. rad.* mäšijo, mäšila⟩ – posegnuti za čime

MAŠLJA, mášlja *im. ž.* ⟨*G* māšljê, *G mn*. māšljî⟩ – mašna, uzao ✧ *njem.*

MAŠTRAFIT, maštràfit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* maštràfīm, *prid. rad.* maštràfijo, maštràfila⟩ – pohlepno jesti [*Jù, glâdno; tô maštràfī svë rêdom.*] ✧ *tur.*

MAT, màt *im. ž.* ⟨*G* mäterē⟩ – majka, mati

MATER, màtēr *im. ž.* ⟨*G* mäterē⟩ ✧ *v. mat*

MATIKA, matȉka *im. ž.* ⟨*G* matȉkē, *G mn*. mätīkā⟩ – motika

MAUNA, maùna *im. ž.* ⟨*G* maùnē, *G mn*. mäūnā⟩ – mahuna

MAUZERKA, màuzerka *im. ž.* ⟨*G* mäuzerkē⟩ – puška njem. proizvođača „Mauser“

MAVAT, mávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mäšēm, *prid. rad.* māvô, māväla, *gl. im.* māvânje⟩ – mahati (čime)

MAZ, mâz *im. m.* ⟨*G* mâza⟩ – smjesa blata i pljeve kojom se premazuju zidovi

MAZNIT, màznit *gl. svrš.* ⟨*prez.* mäznēm, *prid. rad.* mäznijo, mäznila⟩ – maznuti, ukrasti što

MAZULJICA, mazuljȉca *im. ž.* ⟨*G* mazuljȉcē⟩ – mozuljica, bubuljica, akna

MEANA, meàna *im. ž.* ⟨*G* meanẽ⟩ – mehana, krčma, birtija pod velikim šatorom (obično o kirbajima i sl.; veliki šator s ponudom pića i živom muzikom (svirači i pjevači narodne glazbe ili kafanski pjevači)) ✧ *tur.* ← *perz*.

MEĆIT, méćit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mēćīm, *prid. rad.* mēćijo, mēćila⟩ – (što) udarati praćakom po rublju (kod pranja rublja) [*Dvî žène perũ na dvî strâne korȉta uzâm prȁćāke i safũn, udàrau i mēćū.*] ✧ *prasl.* **męčati*, **męčiti* ‘gnjesti’; *usp. mečiti* ‘gnječiti, udarati’ (prema *ARj*)

MED, mèd *prij.* – među, između

MEDECINSKA SESTRA, mèdecinskā sèstra ⟨*G* mèdecinskē sestrẽ⟩ – medicinska sestra

MEDNIK, Mednīk *im. m.* ⟨*G* Medníka⟩ – lokalitet jugoistočno od sela gdje su njive i stanovi

MEĐA, mèđa *im. ž.* ⟨*G* međȅ, *A* mèđu, *N mn*. mèđe, *G mn*. mēđâ⟩ – granica

MEJANA, mejàna *im. ž.* ⟨*G* mejanȅ⟩ ✧ *v. meana*

MEKINJE, mekȉnje *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* mèkīnjā⟩ – meko samljevena zrna zobi, ječma i sl. (zajedno s ljuskama)

MEKLJI, mèkljī *prid. komp*. – mekši

MELJAT, méljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mēljām, *prid. rad.* mēljô, mēljäla, *gl. im.* mēljânje⟩ – gnječiti što jezikom i zubima u ustima (o hrani); prebacivati s jedne strane usta na drugu [*Ne vòlī tô jèst, sàmo mẽljā po ūstâ.*] ✧ *usp. meljati* pod a) ‘gnječiti prstima ili rukama’ (prema *ARj*); povezano s glagolom *mljeti* od *prasl. *melti*

MELJAVA, meljáva *im. ž.* ⟨*G* meljāvê⟩ – mljevenje

MENTOVAT SE, mêntovat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* mêntujēm, *prid. rad.* mêntovō, mêntovala⟩ – riješiti se čega, otarasiti se, manuti se čega ✧ *mađ.*

MERAST, mȅrāst *im. m.* ⟨*G* mȅrāsta⟩ – nerast, neuškopljen mužjak svinje

MERAVA, meráva *im. ž.* ⟨*G* merāvê⟩ – meraja, seoski pašnjak ✧ *tur.*← *arap*.

MEREDOV, merèdov *im. m.* ⟨*G* meredȍva⟩ – mreža na okviru za vađenje ribe iz vode ✧ *mađ.*

MERIS, mȅrīs *im. m.* ⟨*G* mȅrīsa⟩ – miris

MESING, mèsing *im. m.* ⟨*G* mèsinga⟩ – mjed ✧ *njem.*

MESINGANI, mesingànī *prid*. – koji je od mesinga

MEŠĆIM, mešćīm *def. gl.* (zabilježeno samo *1. l. jd*. prezenta) – mislim, smatram, prosuđujem [*Mešćīm da je tô bîlo o pȍklādā.*] ✧ *usp. tur. mešćema*, *mehćema* ‘sud, sudska zgrada’ (prema *Škaljić*)

MEŠTAR, mȅštar *im. m.* (**mȅštrovica** *ž.*) ⟨*G* mȅštra *m*., mȅštrovicē *ž.*⟩ – **1.** učitelj (ž. učiteljica); **2.** majstor (majstorova žena) ✧ *njem.*

MEŠTROVAC, mȅštrovac *im. m.* ⟨*G* mȅštrōvca⟩ – vrsta cvijeta, „lipi ćojek“, cinija

METAT, mètat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mȅćēm, *prid. rad.* mètō, mètāla⟩ – stavljati

METER, mȅter *im. m.* ⟨*G* mȅtera⟩ – **1.** dužni metar; **2.** kubni metar, npr. *mȅter drvâ*; **3.** 100 kg, npr. *bîk od sȅdam mȅtērā*; **4.** mjerač dužine (drveni sklopivi građevinarski, savitljivi krojački itd.) ✧ *grč.*

METIT, METNIT, mètit, mètnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* mètnēm, *prid. rad.* mètijo, mètnijo, mètila, mètnila, *prid. trp*. mètīt, mètnīt, *gl. im.* metânje⟩ – staviti (koga, što)

METLICA, metlȉca *im. ž.* ⟨*G* metlȉcē⟩ – **1.** mala metla; **2.** cvijet kukuruza

METLJA, mètlja *im. ž.* ⟨*G* metljẽ, *A* mètlju, *N mn*. mètlje⟩ – metla

MEZIMAC, mezímac *im. m.* (**mezimȉca** ž.) ⟨*G* mezímca *m*., mezimȉcē *ž.*⟩ – ljubimac (ljubimica)

MIC, mȉc *uzv*. – doziv za mačke

MIJUR, mȉjūr *im. m.* ⟨*G* mȉjūra⟩ – mjehur [*Mȉjūr pȕkō, a nēmā tēlê!*]

MILAT, mílat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mīlām, *prid. rad.* mīlô, mīlȁla⟩ – gladiti, milovati (npr. nečiju kosu, životinju itd.) [*Mètnē mȁćku u krílo pa mīlā.*]

MILENKA, milênka *im. ž.* ⟨*G* milênkē, *DL* milênki⟩ – mila i draga ženska osoba

MILIJON, milijõn *im. m.* ⟨*G* milijóna⟩ – milijun ✧ *tal.*

MILOST, mȉlōst *im. ž.* ⟨*G* mȉlosti⟩ – dar, poklon

MILOSTIVA, milostīva *im. ž.* ⟨*G* milostīvē, *DL* milostīvoj⟩ – uvažena gospođa

MILUN, mȉlūn *im. m.* ⟨*G* mȉlūna⟩ – dragan, mili, dragi

MILJE, miljẽ *im. sr.* ⟨*G* miljèta, *N mn.* miljetã⟩ – tabletić, vezeni ili kukičani ukras, *ob.* za stolić, ormarić i sl., ili kao podložak za vazu s cvijećem ✧ *fr.*

MILJETIĆ, miljètić/miljètić *im. m.* ⟨*G* miljetȉća/miljètića⟩ – *dem.* od *milje*

MINĐA, mȉnđa *im. ž.* ⟨*G* mȉnđē⟩ – *pejor*. ženski spolni organ

MINIT, mínit *gl. svrš.* ⟨*prez.* mīnēm, *prid. rad.* mīnȉjo, mīnȉla⟩ – minuti, proći, prestati (npr. fizička bol)

MIRAKUL, mirâkul *im. m.* ⟨*G* mirâkula⟩ – čudo, neobičan događaj ✧ *lat.*

MIRAZ, mȉrāz *im. m.* ⟨*G* mȉrāza⟩ – imovina udavače koju unosi u brak ✧ *tur.*

MIRISAVKA, mirȉsāvka *im. ž.* ⟨*G* mirȉsāvkē, *DL* mirȉsāvki⟩ – vrsta domaće vinove loze

MIRIT, mírit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mīrîm, *prid. rad.* mīrȉjo, mīrȉla⟩ – blago mirisati, imati miris po čemu [*Cẽlā sȍba mīrî na gȕnje.*]

MISAR, mȉsār *im. m.* ⟨*G* mȉsāra⟩ – sudionik mise, onaj koji prolazi ulicom idući na misu ✧ *lat.*

MISEĆARKA, mȉsećārka *im. ž.* ⟨*G* mȉsećārkē, *DL* mȉsećārki⟩ – vrsta jagode

MIŠAJFLI, mȉšājfli *im. m.* ⟨*G* mȉšājfla⟩ – lopatica za smeće ✧ *njem.*

MIŠAKINJA, mȉšakinja *im. ž.* ⟨*G* mȉšakinjē⟩ – vrsta korova, gustih srcastih ili ovalnih listova

MIŠI, mȉšī *prid.* – mišji [*... onda se ni kru smisiti sa sumporom metne na miše rupe.* (Varnica 1898: 44)]

MIŠJA GUZICA, mȉšjā guzìca *im. ž.* ⟨*G* mȉšjē guzìcē⟩ – vrsta biljke, kurika obična

MIŠLINGER, mȉšlinger *im. m.* ⟨*G* mȉšlingera⟩ – gusto posijan kukuruz koji se žanje srpom ili kosi dok je zelen i služi za stočnu hranu (stabljika i listovi) ✧ *njem.*

MLADENCI, mlȁdēnci *im. m. pl. tantum* ⟨*G* mlȁdenācā⟩ – dan poznat u kalendaru kao Nevina dječica

MLADEŽ, mládež *zb. im. ž.* ⟨*G* mlādȅži⟩ – omladina, mladi ljudi

MLADIĆI, mlādīći *im. m. mn.* ⟨*G mn.* mlādīćā⟩ – mladenci u svatovima

MLADIN, mlādīn *prid.* ⟨mlādina, mlādino⟩ – koji pripada mladoj (mladenki u svatovima) [*Tô su svàtovi s mlādine strānê.*]

MLADINA, mladìna *im. ž.* ⟨*G* mladinē⟩ – mladež, omladina, mladi ljudi [*Sve mlādā mladìna gȉnē.*]

MLAĐARIJA, mlađarȉja *im. ž.* ⟨*G* mlađarȉjē⟩ – mladež, mladi ljudi

MLITO, mlíto *im. m.* ⟨*G* mlītê⟩ – mlitavac

MLITONJA, mlītònja *im. m.* ⟨*G* mlītònjē⟩ ✧ *v. mlito*

MLOGI, mlògī *prid.* – mnogi

MLOGO, mlògo *pril.* – mnogo

MOBA, móba *im. ž.* ⟨*G* mōbê, *A* móbu/môbu⟩ – skupljanje ljudi pri zajedničkom obavljanju većih poslova (žetva, svinjokolja, šuškanje kukuruza i sl.) [*Ju, zvȁću ga ù mōbu.*]

MODLA, módla *im. ž.* ⟨*G* mȍdlē⟩ – kalup za pravljenje kolača ✧ *njem.*

MODLICA, mȍdlīca *im. ž.* ⟨*G* mȍdlīcē⟩ – *dem.* od *modla* [*Tô su jȍš od bākê stārē ostàle mȍdlīce za šápe.*]

MOGUĆAN, mȍgūćan *prid.* ⟨mȍgūćna, mȍgūćno, *odr.* mȍgūćnī⟩ – imućan, dobrostojeći

MOLER, mȍler *im. m.* (**mȍlerica** ž.) ⟨*G* mȍlera *m*., mȍlericē *ž.*⟩ – soboslikar (soboslikarica) ✧ *njem.*

MOLERAJ, molerãj *im. m.* ⟨*G* molerája⟩ – **1.** soboslikarstvo; **2.** šara na zidu izvedena soboslikarskom tehnikom ✧ *v. moler*

MOLOVAT, mȍlovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mȍlujēm, *prid. rad.* mȍlovō, mȍlovala, *prid. trp*. mȍlovān, *gl. im*. mȍlovānje⟩ – (što) molerskim valjkom izvlačiti šare po zidu ✧ *njem.*

MOLOVAN, mȍlovān *prid.* ⟨mȍlovāna, mȍlovāno, *odr.* mȍlovānī⟩ – oličen ✧ *v. molovat*

MOMKOVAT, momkòvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* momkȕjēm, *prid. rad.* mȍmkovō⟩ – živjeti momačkim životom

MONGOLICA, MANGALICA, mongolȉca, mangalȉca *im. ž.* ⟨*G* mongolȉcē, mangalȉcē⟩ – pasmina masnih svinja nastala uzgojem u Mađarskoj

MOREM, mȍrem (mȍreš, mȍre, mȍremo, mȍrete) *dv.* – mogu (možeš, može, možemo, možete) – prezent glagola *moći* (pored *mogu, možeš* itd.)

MOSUR, mȍsūr *im. m.* ⟨*G* mȍsūra⟩ – stalak na koji se namata konac, kalem, špula ✧ *tur.* ← *arap*.

MOTKA, mȍtka *im. ž.* ⟨*G* mȍtkē⟩ – **1.** pritka, duže tanje drvo; **2.** dio đerme; dugačko drvo pričvršćeno za gredu zvanu šiba; na kraju motke pričvršćen je kabao za grabljenje vode

MRAZOVA SESTRICA, mrȁzova sestrȉca *im. ž.* ⟨*G* mrȁzovē sestrȉcē⟩ – vrsta cvijeta koji cvjeta ujesen, jesenski mrazovac, leskovik

MRAZOVKA, mrȁzōvka *im. ž.* ⟨*G* mrȁzōvkē⟩ – gljiva koja se bere u kasnu jesen, dvobojna koturnica

MRCINA, mrcȉna *im. m.* i *ž.* ⟨*G* mrcȉnē, *G mn*. mŕcīnā⟩ – **1.** strvina životinje; **2.** loš, pokvaren čovjek

MRĆA, mr̋ća *im. ž.* ⟨*G* mr̋ćē⟩ – leš životinje, crkotina, strvina [*Smrdī ko mr̋ća.*]

MRĆAT, mŕćat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mr̄ćîm, *prid. rad.* mr̄ćô, mr̄ćȁla⟩ – režati

MREZGA, mrézga *im. ž.* ⟨*G* mrēzgê, *DL* mrézgi⟩ – jezgra ploda oraha ✧ *usp*. *mrezga* ‘nabor’ (prema *ARj*), *mezgra* ‘tkivo između kore i srži drveta, sok drveta’ (prema *ARj*)

MRGA, mr̋ga *im. m.* ⟨*G* mr̋gē, *DL* mr̋gi⟩ – krupan, snažan čovjek

MRKO, mr̋ko *pril*. – zagasito, tamno; ovim se prilogom često označavaju tamne nijanse boja: *mr̋ko plãvā, mr̋ko žũtā, mr̋ko crvȅnā* itd.

MRMAK, mr̀mak *im. m.* ⟨*G* mr̀mka, *G mn*. mr̃mākā⟩ – vrsta kukca, rovac

MRNJAUKAT, mrnjaúkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mrnjaŭćēm, *prid. rad*. mrnjaūkô, mrnjaūkȁla⟩ – glasati se poput mačke

MRTAVAĆKI SOKAK, Mrtavȁćkī sòkāk ⟨*G* Mrtavȁćkōg sòkāka⟩ – dio sela koji vodi od križanja s ulicom Vršak do groblja, službeno Nova ulica

MRZI ME, mr̄zî me – ne da mi se

MUĆENJACI, mućenjáci *im. m. mn*. ⟨*G mn*. mućenjākâ⟩ – vrsta kolača od brašna, jaja, mlijeka i germe; od navedenih sastojaka umiješa se gusta tekuća smjesa koja se grabi žlicom i stavlja pržiti u vrelu mast

MUDLAT, mùdlat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mùdlām, *prid. rad.* mùdlō, mùdlala, *gl. im.* mùdlānje⟩ – driblati, voditi loptu u nogometu

MUKTE, mȕktē *pril*. – besplatno, badava ✧ *tur.*

MULINA, mulìna *im. ž.* ⟨*G* mulinȇ⟩ – konac za vez u više boja ✧ *fr.*

MUNDIR, mundīr *im. m.* ⟨*G* mundíra⟩ – **1.** odijelo, nošnja; **2.** uniforma, **krȍmpīr u mundíru** – krumpir pečen u ljusci (poznat i kao *krȍmpīr u gâćā*) ✧ *fr.*

MUNIT, múnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* mũnēm, *prid. rad.* mūnȉjo, mūnȉla⟩ – (što) ukrasti

MUS, mȕs *im. m.* ⟨*indekl.*⟩ – ono što se mora, prisila, **pod mȕs** – prisilno, preko volje ✧ *njem.*

MUSTRA, mùstra *im. ž.* ⟨*G* mùstrē⟩ – **1.** uzorak (npr. na ručnom radu); **2.** neradnik, šarlatan, osoba posebnih (ne baš dobrih) svojstava ✧ *njem.*

MUŠKACONI, muškacóni *im. m. mn.* ⟨*G mn*. muškacōnâ⟩ – starinski kolačići od oraha u obliku kuglica u koje se zabode jedna polovica jezgre oraha

MUŠKARANĐA, muškarȁnđa *im. ž.* ⟨*G* muškarȁnđē⟩ – muškobanjasta žena

MUŠKATLI, muškàtli *im. m.* ⟨*G* muškàtla⟩ – vrsta cvijeta, pelargonija

MUŠTERIJA, mušterȉja *im. m.* ⟨*G* mušterȉjē⟩ – kupac ✧ *tur.*

MUŠTIK, mȕštīk *im. m.* ⟨*G* mȕštīka⟩ – cigaretnik, drveni tuljac, cjevčica za cigaretu ✧ *njem.*

MUTAV, mùtāv *prid.* ⟨mùtava, mùtavo, *odr.* mùtavī, *komp*. mutavȉjī⟩ – **1.** nijem; **2.** koji se ne zna izraziti

MUTKAT, mùtkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mùtkām, *prid. rad.* mùtkō, mùtkala⟩ – (što) pomalo mutiti (npr. fil za kolače)

MUTLJIKAV, mutljȉkāv *prid.* ⟨mutljȉkava, mutljȉkavo, *odr.* mutljȉkavī⟩ – koji je prilično mutan

MUVA, mùva *im. ž.* ⟨*G* muvẽ, *N mn*. mùve/mȕve, *G mn*. mūvâ⟩ – muha

MUVAR, mùvār *im. m.* ⟨*G* mȕvāra⟩ – vrsta korova, muhar

MUVAT SE, mùvat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* mȕvām, *prid. rad.* mȕvō, mȕvala, *gl. im.* mȕvānje⟩ – hodati bez razloga

MUZIKA, muzȉka *im. ž.* ⟨*G* muzȉkē, *D L* muzȉki⟩ – glazba, **ȉć na muzȉku** – ići slušati glazbu (na koncert i sl.) ✧ *lat.* ← *grč.*

MUZIKANT, muzikȁnt *im. m.* ⟨*G* muzikȁnta⟩ – glazbenik ✧ *v. muzika*

N

NABAKAT (SE), nabȁkat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* nabäkām, *prid. rad.* nabäkō, nabäkala⟩ – najesti se obilno, natrpati (se), napuniti (se)

NABASADIT SE, nabasādȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nabasādīm, *prid. rad.* nabasādȉjo, nabasādȉla⟩ – nasaditi se, sjesti, zasjesti negdje

NABIFLAT, nabȉflat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nabȉflām, *prid. rad.* nabȉflō, nabȉflala, *prid. trp*. nabȉflān⟩ – (što) naučiti napamet

NABIRAT, nabírat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nabȉrām, *prid. rad.* nabīrô, nabīrȁla⟩ – odlučiti se biranjem za više komada čega [*Ȉmā u mȅne pȕno štofȁnī kȓpā, nabȉrāj si kakí god ôš.*]

NABIRAT, nabȉrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* nabȉrām, *prid. rad.* nabȉrō, nabȉrala, *prid. trp*. nabȉrān⟩ – (što) praviti bore na tkanini

NABRAJAT, nabrájat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nabrājām, *prid. rad.* nabrājô, nabrājȁla, *gl. im.* nabrājânje⟩ – **1.** redom navoditi što; **2.** kod oplakivanja pokojnika spominjati njegove zasluge ili navoditi tužne misli i osjećaje (ponekad i u stihovima) zbog njegove smrti [*Kad nȅko ȕmrē, tô se nȅkad nabrājȁlo; sȁd nȉko vȉše; sȁd se sȁmo mȍlī.*]

NABRAŠNIT, nabrȁšnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* nabrȁšnīm, *prid. rad.* nabrȁšnijo, nabrȁšnila⟩ – posuti što brašnom u dovoljnoj mjeri

NABRDIT, nabȓdit *gl. svrš.* ⟨*prez.* nabȓdīm, *prid. rad.* nabȓdijo, nabȓdila⟩ – **1.** natovariti komu kakav fizički teret na leđa; **2.** *prenes*. natovariti komu kakvu obavezu ✧ *brdo*

NABRUNDAN, nabrûndān *prid.* ⟨nabrûndāna, nabrûndāno, *odr.* nabrûndānī⟩ – uvrijeđen, ljutit

NABRUNDAT SE, nabrûndat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nabrûndām, *prid. rad.* nabrûndō, nabrûndala, *prid. trp*. nabrûndān⟩ – naljutiti se, uvrijediti se, napućiti usne (u smislu ljutnje i negodovanja) ✧ *v. brunde*

NABUBREŽIT, nabubrȅžit *gl. svrš.* ⟨*prez.* nabubrȅžīm, *prid. rad.* nabubrȅžijo, nabubrȅžila⟩ – namlatiti, pretući koga

NABUŠIT SE, nabūšȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nabūšīm, *prid. rad.* nabūšijo, nabūšȉla⟩ – nadignuti se, naduti se, povećati volumen (o tijestu, kolačima, jastucima i sl.) [*Kad se sȕpita nabūšī i mȁlo porumȅnī, vȁdi ju iz rērnê.*] ✧ *usp. napuhnuti* (prema *ARj*); moguća i veza od *prasl.* **buxnǫti* ‘oteći’

NACIFRAN, nacȉfrān *prid*. ⟨nacȉfrāna, nacȉfrāno, *odr.* nacȉfrānī⟩ – dotjeran, ukrašen

NACIFRAT, nacȉfrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nacȉfrām, *prid. rad.* nacȉfrō, nacȉfrala, *prid. trp*. nacȉfrān⟩ – dotjerati, urediti (što, se), staviti ukrase na što ✧ *v. cifra*

NACIGOVAT, nacȉgovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nacȉgujēm, *prid. rad.* nacȉgovō, nacȉgovala, *prid. trp*. nacȉgovān⟩ – napraviti nabore na odjeći kod šivanja ✧ *njem.*

NACMEKAT, nacmékat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nacmēkām, *prid. rad.* nacmēkô, nacmēkäla, *prid. trp*. nacmēkān⟩ – namlatiti, pretući koga

NACUGAN, nacȕgān *prid*. ⟨nacȕgāna, nacȕgāno, *odr.* nacȕgānī⟩ – pijan

NACUGAT SE, nacȕgat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nacȕgām, *prid. rad.* nacȕgō, nacȕgala, *prid. trp*. nacȕgān⟩ – napiti se ✧ *v. cugat*

NACVRCKAN, nacvȓckān *prid.* ⟨nacvȓckāna, nacvȓckāno, *odr.* nacvȓckānī⟩ – pijan, pripit

NACVRCKAT SE, nacvȓckat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nacvȓckām, *prid. rad.* nacvȓckō, nacvȓckala, *prid. trp*. nacvȓckān⟩ – napiti se

NAĆULJIT, naćúljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* naćūljīm, *prid. rad.* naćūljȉjo, naćūljȉla⟩ – naćuliti (o ušima)

NAĆVE, nãćve *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* nãćvījā⟩ – izdubljeno drveno korito (za miješenje kruha) na nogarama

NADAJAT, nadájat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* nadājām, *prid. rad.* nadājô, nadājäla, *prid. trp*. nadājān, *gl. im.* nadājânje⟩ – (koga) davati mladunčetu koje sisa mlijeka, puštati mladunče majci da sisa

NADERAT SE, naderȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadȅrēm, *prid. rad.* näderō, näderāla, *prid. trp*. näderān⟩ – napiti se

NADESIT, nadȅsit *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadȅsīm, *prid. rad.* nadȅsijo, nadȅsila, *prid. trp*. nadȅsīt⟩ – urediti, namjestiti, staviti što na određeno mjesto

NADESIT, nadȅsīt *prid.* ⟨nadȅsīta, nadȅsīto, *odr.* nadȅsītī⟩ – uređen, namješten

NADEŠAT, nadêšat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* nadêšām, *prid. rad.* nadêšō, nadêšala, *gl. im.* nadêšānje⟩ – namještati, uređivati što

NADILJAT, nadȉljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadȉljām, *prid. rad.* nadȉljō, nadȉljala, *prid. trp*. nadȉljān⟩ – nadjeljati, istanjiti komade čega (npr. drva) do željenoga oblika

NADIT, nàdit *gl. svrš.* ⟨*prez.* nȁdijēm, *prid. rad.* nadȉjo, nadȉla, *prid. trp*. nadȉt⟩ – nadjenuti (ime) kome

NADIVANIT SE, nadivānȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadivānīm, *prid. rad.* nadivānȉjo, nadivānȉla⟩ – **1.** napričati se; **2.** nahodati se po divanima ✧ *v. divan*, *divanit*

NADNICA, nàdnica *im. ž.* ⟨*G* nȁdnicē⟩ – **1.** posao koji obavljaju najamni radnici; **2.** novac za jedan dan rada

NADNIĆAR, nàdnićār *im. m.* (**nàdnićārka** *ž.*) ⟨*G* nȁdnićāra *m*., nȁdnićārkē *ž.*⟩ – najamni radnik (radnica) koji radi za nadnicu

NADOJEDAT SE, nadojēdȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* nadojēdām, *prid. rad.* nadojēdô, nadojēdȁla⟩ – jesti preko mjere, prejedati se ✧ *v. dojedat se*

NADOJT, nadõjt *gl. svrš.* ⟨*prez*. nadõjdēm, *prid. rad.* nȁdošō, nȁdošla⟩ – *prenes*. **1.** nadoći, shvatiti što naknadno [*Pȍsljē sam jã nȁdošla šta bȉ joj kāzȁla.*]; **2.** oporaviti se nakon bolesti

NADOLJAT, nadòljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadȍljēm, *prid. rad.* nȁdoljō, nȁdoljāla, *prid. trp*. nȁdoljān, *imp.* nadoljî⟩ – nadoliti što

NADONAŠAT, nadonášat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadonāšām, *prid. rad.* nadonāšô, nadonāšȁla⟩ – nadonositi (čega u velikoj količini)

NADOŠTIKLAT, nadoštȉklat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadoštȉklām, *prid. rad.* nadoštȉklō, nadoštȉklala, *prid. trp*. nadoštȉklān⟩ – nadodati, nadovezati na što ✧ *v. naštiklat*

NADOVAĐAT, nadováđat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadovāđām, *prid. rad.* nadovāđô, nadovāđȁla⟩ – dovesti (od dovoditi) sve redom

NADOVAŽAT, nadovážat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadovāžām, *prid. rad.* nadovāžô, nadovāžȁla⟩ – dovesti (od dovoziti) sve redom

NADOVRST SE, nadovr̃st se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadovr̃zêm, *prid. rad*. nadovr̃zō, nadovr̃zla⟩ – naturiti se kome, naći se na smetnji kome

NADREPAK, nādrèpak *im. m.* ⟨*G* nādrèpka⟩ – dio mesa iznad repa (npr. kod peradi)

NADRLJAT, nadŕljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadr̃ljām, *prid. rad.* nadr̃ljô, nadr̃ljȁla⟩ – **1.** nastradati; **2.** loše, neuredno što napisati

NADRNDAT SE, nadr̃ndat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadr̃ndām, *prid. rad.* nadr̃ndō, nadr̃ndala, *prid. trp*. nadr̃ndān⟩ – naljutiti se, „dići nos“

NADRNDAN, nadr̂ndān *prid.* ⟨nadr̂ndāna, nadr̂ndāno, *odr.* nadr̂ndānī⟩ – ljut, ljutito uobražen

NADRT, nadr̂t *gl. svrš.* ⟨*prez.* nädrēm, *prid. rad.* nädrō, nädrla⟩ – nadrijeti, navaliti

NADUPLIT (SE), nadùplit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez*. nadùplīm, *prid. rad.* nadùplijo, nadùplila, *prid. trp*. nadùplīt⟩ – naguziti (se), istaknuti stražnjicu

NADUPLJAT (SE), nadûpljat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. nadûpljām, *prid. rad.* nadûpljō, nadûpljala⟩ – guziti (se), isticati stražnjicu

NADUŠAK, nàdūšak *pril.* – u jednom dahu, u jednom gutljaju

NADUVAN, nadũvān *prid.* ⟨nadũvāna, nadũvāno, *odr.* nadũvānī⟩ – umišljen, napuhan

NADUVAT SE, nadūvàt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nadũvām, *prid. rad.* nadūvô, nadūväla, *prid. trp*. nadũvān⟩ – **1.** napuhati se; **2.** naljutiti se na nekoga

NAĐUBRIT, nađùbrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* nađùbrīm, *prid. rad.* nađùbrijo, nađùbrila⟩ – posuti što đubretom (njivu, bašću) ✧ *v. đubrit*

NAEKLAT, naèklat *gl. svrš.* ⟨*prez.* naèklām, *prid. rad.* naèklō, naèklala, *prid. trp*. naèklān⟩ – nakukičati što ✧ *v. eklat*

NAFAJTAT, nafàjtat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nafàjtām, *prid. rad.* nafàjtō, nafàjtala, *prid. trp*. nafàjtān⟩ – naprskati odjeću vodom prije peglanja ✧ *v. fajtat*

NAFASOVAT, nafàsovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nafàsujēm, *prid. rad.* nafàsovō, nafàsovala⟩ – nastradati, dobiti batine ✧ *v. fasovat*

NAFILOVAT, nafilovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nafilujēm, *prid. rad.* nafilovō, nafilovala, *prid. trp*. nafilovān⟩ – napuniti što nadjevom ✧ *v. filovat*

NAGAL, nāgâl *prid.* ⟨nágla, náglo, *odr.* nãglī, *komp*. nagl̃jī⟩ – nagao, silovit

NAGARIT, nagàrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* nagàrīm, *prid. rad.* nagàrijo, nagàrila⟩ – navaliti, potjerati što punom snagom

NAGET (SE), nagēt (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* nägnēm, *prid. rad.* nägeo, nägēla, *prid. trp*. nägēt⟩ – nagnuti (se)

NAGET, nàgēt *prid.* ⟨nägēta, nägēto, *odr.* nägētī⟩ – nagnut (pridjev)

NAGLAVCE, naglavcẽ *pril*. – naglavačke

NAGRAJSAT, nagrâjsat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nagrâjsām, *prid. rad.* nagrâjsō, nagrâjsala⟩ – stradati, loše proći, izvući deblji kraj ✧ *na* + *ograisati*, od *tur*. *ograma* ‘nervoza, živčano oboljenje’ (prema *Škaljić*)

NAGRGLJAN, nagr̂gljān *prid.* ⟨nagr̂gljāna, nagr̂gljāno, *odr.* nagr̂gljānī⟩ – naboran, zgužvan

NAGRGLJAT, nagr̂gljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nagr̂gljām, *prid. rad.* nagr̂gljō, nagr̂gljala, *prid. trp*. nagr̂gljān⟩ – naborati, zgužvati što

NAGUMAT SE, nagȕmat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nagȕmām, *prid. rad.* nagȕmō, nagȕmala, *prid. trp*. nagȕmān⟩ – nagomilati što (novac i sl.), obogatiti se, najesti se ✧ vjerojatno nastalo od imenice *guma*

NAIJT, naĩjt *gl. svrš.* ⟨*prez.* naĩjdēm, *prid. rad.* nȁišō, nȁišla, *imp*. naíjdi⟩ – naići

NAISTOVARLJAT, naistovârljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* naistovârljām, *prid. rad.* naistovârljō, naistovârljala⟩ – naistovarati što

NAIZABIRAT, naizabírat *gl. svrš.* ⟨*prez.* naizabīrām, *prid. rad.* naizabīrô, naizabīrȁla⟩ – izabrati više komada čega

NAIZUST, nȁizūst *pril*. – napamet

NAJ(1), nâj *zam.* ✧ *v. ni*

NAJ(2), NAJTE, nâj, nâjte *uzv.* – na, uzvik kada se kome što nudi

NAJERIT, najẽrīt *prid.* ⟨najẽrīta, najẽrīto, *odr.* najẽrītī⟩ – nagnut ✧ *v. najerit se*

NAJERIT SE, najẽrȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* najẽrīm, *prid. rad.* najẽrȉjo, najẽrȉla, *prid. trp*. najẽrīt⟩ – naheriti se, nagnuti se, nakriviti se ✧ *v. najero*

NAJERO, nȁjēro *pril.* – nahero, nakoso ✧ *na* + *tur. eğri* ‘kriv, nakrivljen’

NAJPOTLJAM, nâjpȍtljam *pril*. – najposlije

NAJPREĆI, nâjprȅćī *prid*. – najvažniji

NAJPRVI, nâjpr̃vī *prid.* – prvi od svih

NAJPRVO, nâjprvo *pril*. – najprije

NAJRAĐE, nâjrȁđe *pril.* – najradije

NAJT, nãjt *gl. svrš.* ⟨*prez.* nãjdēm, *prid. rad.* nȁšō, nȁšla, *imp*. nájdi⟩ – naći

NAJVOLIT, nâjvòlit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* nâjvȍlīm, *prid. rad.* nâjvolȉjo, nâjvolȉla⟩ – najviše voljeti koga ili što [*Jã nâjvȍlīm lȕka upârkanog s kajmȁkīm jȅst.*]

NAJZADNJI, nâjzȁdnjī *prid.* – posljednji, zadnji od svih

NAKALEMIT, nakalèmit *gl. svrš.* ⟨*prez.* nakalèmīm, *prid. rad.* nakalèmijo, nakalèmila, *prid. trp*. nakalèmīt⟩ – nadodati što čemu (*ob.* nepotrebno)

NAKEFAT, nakèfat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nakefâm, *prid. rad.* nȁkefō, nȁkefāla⟩ – istući nekoga ✧ *v. kefat*

NAKERIT SE, nakērȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nakērīm, *prid. rad.* nakērȉjo, nakērȉla⟩ – dugo se keriti do mile volje, bučno se proveseliti uz pjesmu i svirku

NAKEĆIT SE, nakèćit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nakȅćīm, *prid. rad.* nakȅćijo, nakȅćila, *prid. trp*. nakȅćīt⟩ – naguziti se

NAKI nãki (nãka, nãko) *prid. zam*. – onakav, onakva, onakvo

NAKITIT SE, nakȉtit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nakȉtīm, *prid. rad.* nakȉtijo, nakȉtila, *prid. trp*. nakȉtīt⟩ – **1.** ukrasiti se; **2.** *prenes.* napiti se

NAKO, nãko *pril.* – onako

NAKRBAT SE, nakr̄bȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nakr̄bām, *prid. rad.* nakr̄bô, nakr̄bäla⟩ – obilno se najesti i napiti ✧ *na* + *krbat*

NAKRESAN, nȁkresān *prid.* ⟨nȁkresāna, nȁkresāno, *odr.* nȁkresānī⟩ – pijan

NAKREĆIT SE, nakrećȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nakrȅćīm, *prid. rad.* nakrećȉjo, nakrećȉla⟩ – naraditi se bojajući vapnom ✧ *v. krećit*

NAKRESAT SE, nakresȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nakrȅšēm, *prid. rad.* nȁkresō, nȁkresala, *prid. trp*. nȁkresān⟩ – napiti se

NAKUMIĆIT, nakȕmićit *gl. svrš.* ⟨*prez.* nakȕmićīm, *prid. rad.* nakȕmićijo, nakȕmićila, *prid. trp*. nakȕmićīt⟩ – staviti što da bude okomito, ispravno ✧ *v. kumice*

NALADIT SE, nalādȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nalādīm, *prid. rad.* nalādȉjo, nalādȉla, *prid. trp*. nalādīt⟩ – navući nahladu, prehladiti se

NALEMAT, nalémat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nalēmām, *prid. rad.* nalēmô, nalēmäla, *prid. trp*. nalēmān⟩ – istući koga

NALJAT, nàljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* näljēm, *prid. rad.* näljō, näljāla, *prid. trp*. näljān, *imp*. naljî⟩ – naliti što

NALJAT SE, naljȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* näljēm, *prid. rad.* näljō, näljāla, *prid. trp*. näljān, *imp*. naljî⟩ – napiti se

NALJEVAT, naljèvat / naljévat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* naljèvām/naljẽvām, *prid. rad.* naljèvō/naljēvô, naljèvala/naljēvȁla⟩ – nalijevati što

NALJOSKAN, naljõskān *prid.* ⟨naljõskāna, naljõskāno, *odr.* naljõskānī⟩ – pijan

NALJOSKAT SE, naljõskȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* naljõskām, *prid. rad.* naljõskô, naljõskäla, *prid. trp*. naljõskān⟩ – napiti se

NAMAKAT, namȁkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* namäkām, *prid. rad.* namäkō, namäkala, *prid. trp*. namäkān⟩ – uspavati koga napitkom od maka [*Ženȅ su znäle namäkat díte da spãvā.*]

NAMEĆIT, naméćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* namẽćīm, *prid. rad.* namēćïjo, namēćïla⟩ – namečiti, namlatiti koga ✧ *v. mećit*

NAMIRIT, namírit *gl. svrš.* ⟨*prez.* namĩrīm, *prid. rad.* namīrȉjo, namīrȉla, *prid. trp*. namĩrīt⟩ – nahraniti (stoku)

NAMIRIT, namĩrīt *prid.* ⟨namĩrīta, namĩrīto, *odr.* namĩrītī⟩ – nahranjen (o stoci)

NAMIRLJIVAT, namirljȉvat / namirljívat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* namirljȉvām, namirljüjēm/namirljȉvām, *prid. rad.* namirljȉvō/namirljīvô, namirljȉvala/ namirljīvȁla, *prid. trp*. namirljȉvān/namirljȉvān, *gl. im.* namirljȉvānje/ namirljīvânje⟩ – hraniti (stoku)

NAMIŠĆAT, namîšćat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* namîšćām, *prid. rad.* namîšćō, namîšćala, *prid. trp*. namîšćān, *gl. im.* namîšćānje⟩ – namještati što

NAMO, nȁmo *pril.* – onamo

NAMOLOVAN, namȍlovān *prid.* ⟨namȍlovāna, namȍlovāno, *odr.* namȍlovānī⟩ – oslikan molerajem ✧ *v. namolovat*, *moleraj*

NAMOLOVAT, namȍlovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* namȍlujēm, *prid. rad.* namȍlovō, namȍlovala, *prid. trp*. namȍlovān⟩ – (što) molerskim valjkom izvući šare po zidu ✧ *v. molovat*

NAMOLOVAT SE, namȍlovat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* namȍlujēm, *prid. rad.* namȍlovō, namȍlovala, *prid. trp*. namȍlovān⟩ – našminkati se ✧ *v. molovat*

NAMULJAT SE, namūljȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* namũljām, *prid. rad.* namūljô, namūljäla, *prid. trp*. namũljān⟩ – najesti se svačega, naslagati svašta (na stol i sl.)

NAMUSIT SE, namūsȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* namũsīm, *prid. rad.* namūsȉjo, namūsȉla⟩ – naljutiti se

NANULE, nȁnule *im. ž. mn.* ⟨*G mn*. nȁnūlā⟩ – natikače, drvene papuče s remenom preko prstiju ✧ *tur.* ← *arap*.

NAOSTAJAT, naostȁjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* naostäjēm, *prid. rad.* naostȁjō, naostäjala⟩ – ostati sve redom [*Naostȁjalo nam pȕno mêsa poslje kȉrbāja.*]

NAPAKOVAT, napȁkovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* napäkujēm, *prid. rad.* napäkovō, napäkovala⟩ – složiti što u pakete (torbe i sl.) u velikim količinama

NAPANJIT, napánjit *gl. svrš.* ⟨*prez.* napānjīm, *prid. rad.* napānjȉjo, napānjȉla⟩ – odvrnuti što do kraja, nagurati do maksimuma [*Štà si napānjȉjo tolȉko tû pêć?*] ✧ *usp. zapanjiti, napinjati, napeti* (prema *HJP*)

NAPAR, nȁpār *pril.* – u isti čas, istovremeno [*Ȉmā ji tolȉko pȕno da trôj-ćëtvero nȁpār dõjdē.*] ✧ *na* + *par*(1)

NAPARKAT, napârkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* napârkām, *prid. rad.* napârkō, napârkala, *prid. trp*. napârkān⟩ – naparati, narezati, rastaviti što ✧ *v. parkat*

NAPAST (SE), napãst (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* napāsêm, *prid. rad.* napãsō, napãsla⟩ – **1.** najesti se pasući travu (o stoci); **2.** nahraniti stoku čuvajući je na paši

NAPEĆIT SE, napēćȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* napȇćīm, *prid. rad.* napēćȉjo, napēćȉla, *prid. trp*. napȇćīt⟩ – namjestiti se prkosno, isprsiti se ✧ *na* + *pećit se*

NAPERIT, napérit *gl. svrš.* ⟨*prez.* napȇrīm, *prid. rad.* napērȉjo, napērȉla, *prid. trp*. napȇrīt⟩ – naciljati, točno namjestiti, uperiti što

NAPIĆIT, napȉćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* napȉćīm, *prid. rad.* napȉćijo, napȉćila, *prid. trp*. napȉćīt⟩ – grubo nagurati, grubo nabosti što

NAPOJ, nāpôj *im. m.* ⟨*G* nāpòja⟩ – tekuća hrana za svinje koja je sastoji od sperina, mekinja i šrota popurenih, ofurenih vrućom vodom

NAPOLAK, nȁpolak *pril.* – napola

NAPOLJU, nȁpolju *pril.* – vani

NAPOMADIT SE, napomādȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* napomãdīm, *prid. rad.* napomādȉjo, napomādȉla⟩ – namazati se pomadom

NAPOPRIKO, nȁpoprīko *pril.* – poprijeko

NAPOTIJANU, napotijānu *pril.* – polako, na miru, bez žurbe ✧ *na* + *po* + *tur. tehnan*

NAPRĆIT SE, naprȆćȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* naprȆćīm, *prid. rad.* naprȆćȉjo, naprȆćȉla, *prid. trp*. naprȆćīt⟩ – uvrijediti se, „dići nos“

NAPRĆIT, napr̃ćīt *prid.* ⟨napr̃ćīta, napr̃ćīto, *odr.* napr̃ćītī⟩ – uvrijeđen, uobražen, koji je „digao nos“

NAPRIDA, naprīda *pril.* – naprijed

NAPRIPOVIDAT (SE), napripovídat/napripovȉdat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* napripovīdām/napripovȉdām, *prid. rad.* napripovīdô/napripovȉdō, napripovīdäla/napripovȉdala⟩ – napripovijedati (se), napričati (se) ✧ *v. pripovidat*

NAPRIPREMAT, napriprèmat *gl. svrš.* ⟨*prez.* napriprèmām, *prid. rad.* napriprèmō, napriprèmala⟩ – sve redom pripremiti [*Pȕno im svîta nȉj' dȍšlo u svȁtove, a tolȉko tȍga napriprèmali.*]

NAPRISKOKCE, napriskokcẽ *pril*. – napreskokce, s preskakanjima

NAPRIT, NAPREIT, naprît, naprȅit *gl. svrš.* ⟨*prez.* naprîm, naprȅim, *prid. rad.* naprîjo, naprȅijo, naprîla, naprȅila⟩ – napraviti što

NAPRŠNJAK, nāpr̃šnjāk *im. m.* ⟨*G* nāpr̃šnjāka⟩ – naprstak, metalni štitnik za prst kod šivanja

NAPRTIT, napr̃tit *gl. svrš.* ⟨*prez.* napr̃tīm, *prid. rad.* napr̃tijo, napr̃tila, *prid. trp*. napr̃tīt⟩ – natovariti što na leđa (vreću, ruksak)

NAPRVO, nȁprvo *pril*. – naprijed

NAPUCAT SE, napȕcat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* napȕcām, *prid. rad.* napȕcō, napȕcala⟩ – slatko se najesti, natrpati se hranom

NAPUCKAT, napȕckat *gl. svrš.* ⟨*prez.* napȕckām, *prid. rad.* napȕckō, napȕckala, *prid. trp*. napȕckān⟩ – nahuškati (npr. psa na nekoga)

NAPUVAT (SE), napúvat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* napũšēm, *prid. rad.* napūvô, napūvȁla⟩ – napuhati (što, se)

NARANIT, naránit *gl. svrš.* ⟨*prez.* narãnīm, *prid. rad.* narānȉjo, narānȉla, *prid. trp*. narãnīt⟩ – nahraniti koga

NAREDIT (SE), narēdȉt (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* narẽdīm, *prid. rad.* narēdȉjo, narēdȉla, *prid. trp*. narẽdīt⟩ – lijepo se obući, **narédit krèvet (pòstelju)** – spremiti krevet i ukrasiti ga ponjavom i jastucima

NAREDIT, narēdīt *prid.* ⟨narẽdīta, narẽdīto, *odr.* narẽdītī⟩ – lijepo obučen, lijepo spremljen

NARENDAT, narèndat *gl. svrš.* ⟨*prez.* narendâm, *prid. rad.* närendō, närendāla⟩ – naribati što na rende (kuhinjski ribež)

NAREZUCKAT, narezùckat *gl. svrš.* ⟨*prez.* narezùckām, *prid. rad.* narezùckō, narezùckala, *prid. trp*. narezùckān⟩ – sitno nasjeći što

NARIKTAT, narȉktat *gl. svrš.* ⟨*prez.* narȉktām, *prid. rad.* narȉktō, narȉktala, *prid. trp*. narȉktān⟩ – podesiti, udesiti, namjestiti što ✧ *njem.*

NARISAT, narȉsat *gl. svrš.* ⟨*prez.* narȉšēm, *prid. rad.* narȉsō, narȉsala⟩ – nacrtati što

NAROLJAN, narõljān *prid.* ⟨narõljāna, narõljāno, *odr.* narõljānī⟩ – pijan

NAROLJAT SE, narõljȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* narõljām, *prid. rad.* narõljô, narõljäla, *prid. trp*. narõljān⟩ – napiti se

NAROZAN, narõzān *prid.* ⟨narõzāna, narõzāno, *odr.* narõzānī⟩ – naboran

NAROZAT, narózat *gl. svrš.* ⟨*prez.* narõzām, *prid. rad.* narōzô, narōzȁla, *prid. trp*. narõzān⟩ – naborati što

NASADIT, nasádit *gl. svrš.* ⟨*prez.* nasãdīm, *prid. rad.* nasãdi̇̏jo, nasãdi̇̏la, *prid. trp*. nasãdīt⟩ – **1.** posaditi biljke; **2.** nabiti, naglaviti što na držalo; **3.** staviti jaja u gnijezdo da kvočka, guska ili patka sjedi na jajima

NASAFUNAT, nasafùnat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nasafunâm, *prid. rad.* nasȁfunō, nasȁfunāla⟩ – natrljati što sapunom ✧ *v. safunat*

NASICKAT, nasȉckat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nasȉckām, *prid. rad.* nasȉckō, nasȉckala, *prid. trp*. nasȉckān⟩ – nascjeckati što ✧ *v. sickat*

NASMAGAT, nasmágat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nasmãžēm, *prid. rad.* nasmāgô, nasmāgäla⟩ – nadavati smažući, priskrbiti što

NASPRAM, nȁspram *prij.* – nasuprot, naprema ✧ *na* + *spram*

NAŠKI, nȁškī *prid.* – naš [*U svȁkōj nȁškōj kȕći starȉje se slȕšalo.*]

NAŠKI, nȁški *pril.* – na naš način [*Pripovȉdā po nȁški.*]

NAŠKOBIT SE, naškōbȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* naškõbīm, *prid. rad.* naškõbi̇̏jo, naškõbi̇̏la⟩ – nasmiješiti se ✧ *usp. naškubiti se* ‘napućiti usne’*, skupsti* ‘čupati’

NAŠKRNIT, naškŕnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* naškr̃nēm, *prid. rad.* naškr̃nȉjo, naškr̃nȉla, *prid. trp*. naškr̃nīt⟩ – malo otvoriti, odškrinuti (kapke na prozorima i sl.)

NAŠLJOKAN, našljõkān *prid.* ⟨našljõkāna, našljõkāno, *odr.* našljõkānī⟩ – pijan

NAŠLJOKAT SE, našljōkȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* našljõkām, *prid. rad.* našljōkô, našljōkäla, *prid. trp*. našljõkān⟩ – napiti se

NAŠNITAT, našnȉtat *gl. svrš.* ⟨*prez.* našnȉtām, *prid. rad.* našnȉtō, našnȉtala, *prid. trp*. našnȉtān⟩ – narezati što na šnite (kruh i sl.)

NAŠOPAT, našópat *gl. svrš.* ⟨*prez.* našõpām, *prid. rad.* našõpô, našõpȁla, *prid. trp*. našõpān⟩ – prisilno nahraniti koga ✧ *njem.*

NAŠPANOVAT, našpȁnovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* našpȁnujēm, *prid. rad.* našpȁnovō, našpȁnovala, *prid. trp*. našpȁnovān⟩ – nategnuti što ✧ *njem.*

NAŠPRICAT (SE), našprícat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* našprīcām, *prid. rad.* našprīcô, našprīcȁla, *prid. trp*. našprīcān⟩ – naprskati (što, se) kakvim sprejem ✧ *v. špricat*

NAŠTELOVAT, naštȅlovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* naštȅlujēm, *prid. rad.* naštȅlovō, naštȅlovala, *prid. trp*. naštȅlovān⟩ – namjestiti što ✧ *njem.*

NAŠTIKLAT, naštȉklat *gl. svrš.* ⟨*prez.* naštȉklām, *prid. rad.* naštȉklō, naštȉklala, *prid. trp*. naštȉklān⟩ – dodati što, spojiti na što ✧ *njem.*

NAŠTIMAT, naštȉmat *gl. svrš.* ⟨*prez.* naštȉmām, *prid. rad.* naštȉmō, naštȉmala, *prid. trp*. naštȉmān⟩ – uskladiti što ✧ *njem.*

NAŠUŠURIT SE, našušūrȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* našušūrīm, *prid. rad.* našušūrȉjo, našušūrȉla, *prid. trp*. našušūrīt⟩ – nakostriješiti se, razbarušiti se

NAŠUŠURIT, našušūrīt *prid.* ⟨našušūrīta, našušūrīto, *odr.* našušūrītī⟩ – razbarušen

NATANKAT SE, natȁnkat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* natȁnkām, *prid. rad.* natȁnkō, natȁnkala, *prid. trp*. natȁnkān⟩ – napiti se ✧ *engl.*

NATEMPIRAN, natempīrān *prid.* ⟨natempīrāna, natempīrāno, *odr.* natempīrānī⟩ – namješten, podešen

NATEMPIRAT, natempírat *gl. svrš.* ⟨*prez.* natempīrām, *prid. rad.* natempīrô, natempīrȁla, *prid. trp*. natempīrān⟩ – naciljati, namjestiti što ✧ *tal.* ← *lat.*

NATENANE, natenáne *pril.* – polako, bez žurbe ✧ *tur. tehnan*

NATENFAT SE, natênfat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* natênfām, *prid. rad.* natênfō, natênfala⟩ – slatko se najesti „do grla“ ✧ *v. tenfat*

NATKASLI, nȁtkasli *im. m.* ⟨*G* nȁtkasla⟩ – noćni ormarić ✧ *njem.*

NATKOVISIT SE, natkovȉsit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* natkovȉsīm, *prid. rad.* natkovȉsijo, natkovȉsila⟩ – nadvisit se, objesiti se nad nečim

NATOMBAT, natômbat *gl. svrš.* ⟨*prez.* natômbām, *prid. rad.* natômbō, natômbala⟩ – natabati, nabiti, natiskati što

NATOFRĆIT (SE), natofr̀ćit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* natofr̀ćīm, *prid. rad.* natofr̀ćijo, natofr̀ćila⟩ – nametnuti se kome, doći gdje nepoželjan, nabaciti, „nakalemiti“ što gdje mu nije mjesto ✧ *usp. frk* ‘nagao pokret, zamah polijetanja ptice’ (prema *HJP*, uz natuknicu *frkati*)

NATRAG, nàtrāg *pril.* – nazad

NATRĆIT (SE), natŕćit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* natr̃ćīm, *prid. rad.* natr̃ćȉjo, natr̃ćȉla, *prid. trp.* natr̃ćīt⟩ – nadignuti, istaknuti nešto na neprimjereno mjesto, (se) pokazati stražnjicu

NATRESKAN, natrèskān *prid.* ⟨natrèskāna, natrèskāno, *odr.* natrèskānī⟩ – pijan

NATRESKAT SE, natrèskat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* natrèskām, *prid. rad.* natrèskō, natrèskala, *prid. trp.* natrèskān⟩ – napiti se

NATRUDIT, natrúdit *gl. svrš.* ⟨*prez.* natrũdīm, *prid. rad.* natrūd̀ijo, natrūd̀ila, *prid. trp.* natrũdīt⟩ – mehaničkim radom ili pritiscima nadražiti kožu (prst, dlan i sl.) tako da otekne ili se stvori žulj [*Nī’ naūćȉla rūkôm krúnjit, svȅ je pȓste natrūd̀ila*.]

NATRUNJIT, natrúnjit *gl. svrš.* ⟨*prez.* natrũnjīm, *prid. rad.* natrūnj̏ijo, natrūnj̏ila⟩ – posuti trunke po čemu ili u što

NATVRDO, nàtvr̄do *pril.* – tvrdo (npr. tvrdo kuhano jaje)

NAUDIT, naùdit *gl. svrš.* ⟨*prez.* naùdīm, *prid. rad.* naùdijo, naùdila, *prid. trp.* naùdīt⟩ – nanijeti štetu, naškoditi komu ili čemu

NAUMAKO, nàumāko *pril.* – meko tako da se može umakati (npr. kuhati jaje)

NAVADA, nâvada *im. ž.* ⟨*G* nâvadē⟩ – navika

NAVADIT SE, navàdit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* navàdīm, *prid. rad.* navàdijo, navàdila⟩ – naviknuti se

NAVAĐAT, naváđat *gl. svrš.* ⟨*prez.* navãđām, *prid. rad.* navāđô, navāđȁla⟩ – navoditi koga

NAVARNI, nāvârnī *prid.* – koji je bez zaprške (nāvârnī grȁ)

NAVATAT, navàtat *gl. svrš.* ⟨*prez.* navàtām, *prid. rad.* navàtō, navàtala, *prid. trp.* navàtān⟩ – nahvatati (čega)

NAVELIKO, navelìko *pril.* – umišljeno, oholo, uobraženo [*Onà je navelìko.* | *Navelikȍ se držũ.*]

NAVIKAT, navíkat (nešto na nekoga) *gl. svrš.* ⟨*prez.* navȉćēm, *prid. rad.* navīkô, navīkȁla, *prid. trp*. navīkān⟩ – (na koga) raširiti lažne glasine o nekome [*Svȉ navīkȁli na njû da otȉmā čojȅka od ženȇ*.]

NAVIKE, nȁvīke *pril*. – uvijek, vječno

NAVIKSAN, navȉksān *prid*. ⟨navȉksāna, navȉksāno, *odr.* navȉksānī⟩ – namazan, ulašten kremom za cipele ✧ *v. naviksat*

NAVIKSAT, navȉksat *gl. svrš.* ⟨*prez.* navȉksām, *prid. rad.* navȉksō, navȉksala, *prid. trp*. navȉksān⟩ – očistiti obuću kremom za cipele ✧ *v. viksa*, *viksat*

NAVILAK, NAVILJAK, nāvȉlak, nāvȉljak *im. m.* ⟨*G* nāvîlka, nāvîljka, *N mn*. nāvîlci, nāvîljci, *A mn*. nāvîlke, nāvîljke⟩ – količina sijena koja se može nabosti na vile

NAVILĆIT, nāvîlćit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* nāvîlćīm, *prid. rad.* nāvîlćijo, nāvîlćila⟩ – nabadati sijeno na vile, praviti navilke ✧ *v. navilak*

NAVIŠĆAN, navîšćān *prid*. ⟨navîšćāna, navîšćāno, *odr.* navîšćānī⟩ – naviještan

NAVIŠĆAT, navîšćat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* navîšćām, *prid. rad.* navîšćō, navîšćala, *prid. trp*. navîšćān, *gl. im.* navîšćānje⟩ – naviještati što

NAVIŠĆIVAT, navišćȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* navišćȉvām, *prid. rad.* navišćȉvō, navišćȉvala, *prid. trp*. navišćȉvān, *gl. im.* navišćȉvānje⟩ – navještavati u crkvi tko će se ženiti/udavati [*Pȍp je trî pũt navišćȉvō u cr̃kvi*.]

NAVORAN, navõrān *prid.* ⟨navõrāna, navõrāno, *odr.* navõrānī⟩ – naboran, nabran u nabore

NAVORAT, navórat *gl. svrš.* ⟨*prez.* navõrām, *prid. rad.* navōrô, navōrȁla, *prid. trp*. navõrān⟩ – naborati što, nabrati u nabore

NAVR, nàvr *prij.* – navrh

NAVRĆKAT, navr̂ćkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* navr̂ćkām, *prid. rad.* navr̂ćkō, navr̂ćkala, *prid. trp*. navr̂ćkān⟩ – nakovrčati kosu

NAVRKAT, navr̂kat *gl. svrš.* ⟨*prez.* navr̂kām, *prid. rad.* navr̂kō, navr̂kala⟩ – nagovoriti koga ✧ *v. vrkat*

NAVUKERIT SE, navukȅrit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* navukȅrīm, *prid. rad.* navukȅrijo, navukȅrila⟩ – *pejor*. navući se fizički golemoga ili teškoga tereta

NAZOR, nȁzōr *pril*. – fizički teško, mučno [*Bolî me gláva nȁzōr.*] ✧ *na* + *tur. zor*

NAZUBRAT, nazùbrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* nazùbrām, *prid. rad.* nazùbrō, nazùbrala, *prid. trp.* nazùbrān⟩ – ukrasiti što (npr. navesti) cik-cak motivima ✧ *v. zubra*

NAŽBURAT SE, nažbūràt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* nažbūrām, *prid. rad.* nažbūrô, nažbūräla⟩ – mnogo se napiti (vode ili kakve druge tekućine) ✧ *v. žburat*

NAŽDRALJAN, naždrãljān *prid.* ⟨naždrãljāna, naždrãljāno, *odr.* naždrãljānī⟩ – nažvrljan, neuredno napisan

NAŽDRALJAT, naždráljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* naždrãljām, *prid. rad.* naždrãljô, naždrãljäla, *prid. trp*. naždrãljān⟩ – nažvrljati, neuredno što napisati

NAŽDURAT, naždúrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* naždūrām, *prid. rad.* naždūrô, naždūräla⟩ – naubacivati što uz tresak i buku [*Ćù kako ućĩ gorĩ, bäš ste naždūràli drvâ u pêć.*] ✧ *v. ždurat*

NE VELJAM, nȅ veljām (nȅ veljāš, nȅ veljā, ne veljâmo itd.) – ne valjam, ne valjaš, ne valja, ne valjamo itd. (niječni oblici prezenta glagola vàljat, väljām)

NECAN, nȅcān *prid.* ⟨nȅcāna, nȅcāno, *odr.* nȅcānī⟩ – rađen tehnikom necanja ✧ *v. necat*

NECAT, nȅcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* nȅcām, *prid. rad.* nȅcō, nȅcala, *prid. trp*. nȅcān, *gl. im.* nȅcānje⟩ – plesti što mrežicom, jednom od tehnika ručnoga rada na platnu ✧ *njem.*

NEĆI, NJEĆI, nȅćī, njȅćī (nȅćā, nȅćē) *zam.* – nečiji (nečija, nečije)

NEDOKAZAN, nedokãzān *prid.* ⟨nedokãzāna, nedokãzāno, *odr.* nedokãzānī⟩ – tvrdoglav, kojemu se ne može ništa objasniti

NEDOTUPAN, nedotùpān *prid.* ⟨nedotùpna, nedotùpno, *odr.* nedotùpnī, *komp*. nedotupnȉjī⟩ – nedotupavan, tup, glup

NEDOVAREN, nedovarên *prid.* ⟨nedovarèna, nedovarèno, *odr.* nedovarènī⟩ – koji je mentalno zaostao, koji je rođen s mentalnim poteškoćama ✧ *ne* + *do* + *varen* ‘nedokuhan’, *usp*. *variti* ‘kuhati’. Možda moguća usporedba s običajem iz ruske tradicije da se djeca rođena s razvojnim poteškoćama stavljaju u toplu pećnicu da se „dopeku“ (izvor: Обряд „ПЕРЕПЕКАНИЯ” ребёнка: на лопату и в печь; https://www.perunica.ru/etnos/7615-obryad-perepekaniya-rebenka-na-lopatu-i-v-pech.html), tj. u oba slučaja analogija razvoja ploda u majčinoj utrobi i termičkih procesa pripreme hrane.

NEDRA, nèdra *im. sr. pl. tantum* ⟨*G* nèdārā⟩ – njedra

NEG, nèg *vez.* – nego

NEGDI, nègdi *pril.* – negdje

NEKA, NEKATE, nèka, nekàte – riječ koja izriče zabranu; nemoj, nemojte

NEKAKI, NJEKAKI, nèkaki, njèkaki *zam*. – nekakav

NEKI, NJEKI, nèkī, njèkī *zam*. – neki

NEKO, NJEKO, nèko, njèko *zam*. – netko

NEKONTEN, nèkontēn *prid.* ⟨nèkontena, nèkonteno, *odr.* nèkontenī⟩ – neubrojiv, neuračunljiv ✧ *tal.*

NEMOGA, nemóga *im. ž.* ⟨*G* nemōgê, *DL* nemógi⟩ – fizička nemoć

NEMPAR, nèmpār *im. m.* ⟨*G* nèmpāra⟩ – nepar

NENA, nèna *im. ž.* ⟨*G* nènē⟩ – starija sestra

NENA, néna *im. ž.* ⟨*G* nēnê⟩ – nena, starija sestra od milja

NENICA, nènica *im. ž.* ⟨*G* nènicē⟩ – *dem*. od nena, nena, starija sestra od milja

NENKA, nênka *im. ž.* ⟨*G* nênkē, *DL* nênki⟩ – *hip*. od nena, starija sestra od milja

NESETNI, nesètnī *prid.* ⟨nesètnā, nesètnō⟩ – sav, bez izuzetka, i posljednji

NEŠTA, NJEŠTA, nèšta, njèšta *zam*. – nešto

NET, nēt *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* nesẽm, *prid. rad.* nèo, nèla / néla⟩ – nesti jaja

NEUPUTAN, neupùtān *prid.* ⟨neupùtna, neupùtno, *odr.* neupùtnī⟩ – nesnalažljiv, nespretan, koji se ne može uputiti u posao

NEVELJAL, neveljâl *prid.* ⟨neveljàla, neveljàlo, *odr.* neveljàlī, *komp*. neveljaľijī⟩ – nevaljao, neposlušan

NEVIJORK, Nèvijork *im. m.* ⟨*G* Nèvijorka⟩ – ime grada New Yorka, kako su ga stariji nekad čitali

NEVRIME, nèvrīme *im. sr.* ⟨*G* nèvrīmena⟩ – nevrijeme

NEVRIME, nevríme *im. sr.* ⟨zabilježen samo NA⟩ – krivo vrijeme, nezgodan trenutak [*Sàd mi je bàš nevríme.* | *Dòšō si u nevríme.*]

NEVOLJNJAĆA, nevôljnjaća *im. ž.* ⟨*G* nevôljnjaćē⟩ – zločesta, pakosna žena

NEZNABOŽAC, neznabȍžac *im. m.* ⟨*G* neznabȍšca⟩ – nevjernik

NEZNAN, neznãn *prid*. ⟨neznána, neznáno, *odr.* neznãnī⟩ – koji ništa ne zna [*Jȍš je tô díte neznãnō!*]

NI nî /nâj (nâ, nô) *zam*. – onaj, ona, ono

NIĆI, nȉćī *zam*. – ničiji

NIGDI, nȉgdi *pril.* – nigdje

NIKAKI, nȉkaki *zam*. – nikakav

NIKO, nȉko *zam*. – nitko

NIMCI, Nímci *im. m. mn.* ⟨*G mn.* Nĩmācā⟩ – Nijemci (naselje)

NIŠTICA, nȉštica *im. ž.* ⟨*G* nȉšticē⟩ – brojka 0

NIT, nȉt *vez.* – niti

NITE, nȉte *im. ž. mn.* – niti; dio stativa (tkalačkoga stana); tanki čvrsti konci razapeti između dva horizontalna pruta; kroz nite se provlače žice (konci) osnove tkanja, a svake stative imaju po dvoje takve nite (kroz jedne se provlače parne, a kroz druge neparne žice osnove)

NITNA, nìtna *im. ž.* ⟨*G* nitnẽ, *G mn*. nitnî⟩ – zakovica ✧ *njem.*

NOĆOM, noćõm *pril.* – noću, po noći

NODE, nõde *pril.* – ondje

NOGAĆKI, nogȁćki *pril*. – nogom

NOGARE, nogáre *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. nogārâ⟩ – nogari, postolje od po dva trupca koji se sastaju, noge od stola

NOKLICE, nȍklice *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. nȍklīcā⟩ – vrsta tjestenine, žličnjaci ✧ *njem.*

NOLICKI, NOLIĆKI, nolȉckī, nolȉćkī *prid.* – onolicni, onoliko malen

NOLICKO, NOLIĆKO, nolȉcko, nolȉćko *pril.* – onolicno, onoliko malo

NOLIKI, nolȉkī *prid.* ⟨nolȉkā, nolȉkō⟩ – onoliki, onolika, onoliko

NOLIKO, nolȉko *pril.* – onoliko

NOSEĆA, nosẽćā *prid*. *ž*. – trudna (o ženi)

NOZDRVA, nȍzdrva *im. ž.* ⟨*G* nȍzdrvē⟩ – nosnica

NUDA, NUDAM, nȕda, nȕdam *pril.* – onuda

NULER, nȕler *im. m.* ⟨*G* nȕlera⟩ – fino samljeveno brašno (za kolače i sl.) ✧ *lat.*

NUMERA, nȕmera *im. ž.* ⟨*G* nȕmerē⟩ – kuća s okućnicom, zemljište za gradnju kuće ✧ *tal.*

NUNAT, nȕnat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* nȕnām, *prid. rad.* nȕnō, nȕnala, *prid. trp.* nȕnān, *gl. im.* nȕnānje⟩ – uspavljivati koga ljuljanjem (dijete u kolijevci)

NUŠTRAT, nȕštrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* nȕštrām, *prid. rad.* nȕštrō, nȕštrala, *gl. im.* nȕštrānje⟩ – zadirkivati koga ✧ *njem.*

NUTKAT, nȕtkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* nȕtkām, *prid. rad.* nȕtkō, nȕtkala⟩ – pomalo nuditi koga

NUZ, NUZA, nȕz, nȕza *prij.* – uz

NJ

NJIOV, njȉōv (njȉova, njȉovo) *zam.* – njihov, njihova, njihovo

NJIVOJ, njȉvōj (njȉvoja, njȉvoje) *zam.* – njihov, njihova, njihovo

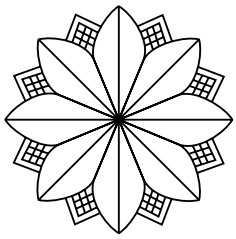

O

OBADVA, ȍbadvā *br. m.* i *sr*. – oba

OBADVI, ȍbadvī *br. ž*. – obje

OBADVOJ, ȍbadvōj *br. sr*. ⟨*G* obadvōjgâ⟩ – oboje

OBAGAVIT, obȁgavit *gl. svrš.* ⟨*prez.* obȁgavīm, *prid. rad.* obȁgavijo, obȁgavila⟩ – postati bagav, šepav ✧ *v. bagav*

OBARINE, ȍbarine *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. ȍbarīnā⟩ – prokuhano svinjsko meso (iznutrice, kožice, uši, rep i sl.) za punjenje krvavica i švargla

OBARIT, obárit *gl. svrš.* ⟨*prez.* obãrīm, *prid. rad.* obārȉjo, obārȉla, *prid. trp*. obãrīt⟩ – prokuhati meso za punjenje (krvavica, švargla)

OBARIT, obãrīt *prid.* ⟨obãrīta, obãrīto, *odr.* obãrītī⟩ – koji je obaren

OBAŠURIT, obašúrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* obašūrīm, *prid. rad.* obašūrȉjo, obašūrȉla, *prid. trp*. obašūrīt⟩ – napraviti što ofrlje, na brzinu, prikrivajući pravo stanje [*Ôn fȉno krećī, ôn nēće sȁmo obašúrit.*] ✧ *usp. zabašuriti* ‘zataškati, sakriti’ i *bašuriti* ‘prikrivati, sakrivati’ (prema *HJP*)

OBAŽGAT SE, obažgȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* obȁžgēm, *prid. rad.* ȍbažgō, ȍbažgāla⟩ – opeći se

OBDAN, ȍbdān *pril.* – danju, po danu

OBEGENISAT, obegenȉsat (koga) *gl. svrš.* ⟨*prez.* obegenȉšēm, *prid. rad.* obegenȉsō, obegenȉsala⟩ – zavoljeti koga (o djevojci i mladiću) [*Tȁ, obegenȉsō si je, ȍmā se vȉdī.*] ✧ *v. begenisat*

OBEKLAT, obȅklat *gl. svrš.* ⟨*prez.* obȅklām, *prid. rad.* obȅklō, obȅklala, *prid. trp*. obȅklān⟩ – (što) dodati čipku na komad platna ili odjevni predmet (npr. rubinu) ✧ *v. eklat*

OBEKLIV, ȍbeklīv *im. m.* ⟨*G* ȍbeklīva⟩ – dodana čipka na npr. rubini ✧ *v. obeklat*

OBER, õber *im. m.* ⟨*G* õbera⟩ – jedna od karata iz garniture karata „mađarica“, gornjak, dama u franc. kartama ✧ *njem*.

OBGORIT, obgòrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* obgȍrīm, *prid. rad.* obgorȉjo, obgorȉla, *prid. trp*. obgȍrīt⟩ – obgorjeti, obžeći, opaliti što vatrom

OBGORIT, obgȍrīt *prid.* ⟨obgȍrīta, obgȍrīto, *odr.* obgȍrītī⟩ – obgoren, koji je opaljen vatrom [*Cȕre su gȁrile ȍbrve obgȍrītōm šȉbicom.*]

OBIAĐAT, obiáđat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* obiãđām, *prid. rad.* obiãđô, obiãđȁla⟩ – obilaziti što

OBIJT, obȉjt *gl. svrš.* ⟨*prez.* obȉjdēm, obȉđēm, *prid. rad.* ȍbišō, ȍbišla, *imp*. obȉjdi⟩ – obići (koga, što)

OBILAŽAT, obilâžat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* obilâžām, *prid. rad.* obilâžō, obilâžala, *gl. im.* obilâžānje⟩ – obilaziti što

OBLAZNIT (SE), oblaznȉt (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* oblȁznēm, *prid. rad.* oblaznȉjo, oblaznȉla⟩ – obliznuti (se)

OBLITO, ȍblito *pril.* – ljeti, za vrijeme ljeta

OBLIZALO, oblizȁlo *im. sr.* ⟨*G* oblizȁla⟩ – lizalica

OBLUKA, oblȕka *im. ž.* ⟨*G* oblȕkē⟩ – drška u obliku luka (npr. drvena drška na sepetu, metalna na amperu i kanti) [*Sa strānȃ kȁbla su ȕši za kȍje je zakvȁćīta oblȕka.*] ✧ *usp*. *obluk*, *ob* + *luk* (prema *HJP*)

OBNEVIDIT, obnevȉdit *gl. svrš.* ⟨*prez.* obnevȉdīm, *prid. rad.* obnevȉdijo, obnevȉdila⟩ – izgubiti vid

OBNOĆ, ȍbnōć *pril.* – noću, po noći

OBOĆIĆ, obȍćić *im. m.* ⟨*G* obȍćića⟩ – naušnica

OBOJAK, ōbȍjak *im. m.* ⟨*G* ōbôjka, *N mn*. ōbôjci, *A mn*. ōbôjce⟩ – platneni omotač oko noge, ono što se obavije oko noge

OBOJĆIĆ, ōbôjćić *im. m.* ⟨*G* ōbôjćića⟩ – *dem*. od *obojak*

OBRAŠNJAVIT SE, obrȁšnjavit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* obrȁšnjavīm, *prid. rad.* obrȁšnjavijo, obrȁšnjavila⟩ – posuti se brašnom (nehotice, tijekom kakvoga posla vezanoga uz brašno)

OBREVAT, obrèvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* obrevēm, *prid. rad.* ȍbrevō, ȍbrevāla⟩ – naplakati se u određenoj mjeri, otplakati [*Obrevȁćeš tȋ rad tȍga.*]

OBRITKO, ȍbrītko *pril.* – prilično rijetko

OBRLATIT, obrlátit *gl. svrš.* ⟨*prez.* obrlãtīm, *prid. rad.* obrlãtī̈jo, obrlãtī̈la, *prid. trp*. obrlãtīt⟩ – prevariti, zavesti, nagovoriti koga na što

OBRLIHT, ȍbrliht *im. m.* ⟨*G* ȍbrlihta⟩ – prozorčić (u kupaonici ili iznad vrata) ✧ *njem.*

OBRTANKA, obrtãnka *im. ž.* ⟨*G* obrtãnkē, *DL* obrtãnki⟩ – komad drva koji se zakreće i tako zatvaraju vrata na tački ili tarabi

OBZIĐIVAT, obziđìvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* obziđìvām, *prid. rad.* obziđìvō, obziđìvala⟩ – ograđivati što zidom

OBZIMU, ȍbzīmu *pril.* – zimi, za vrijeme zime

OCERETANIT, oceretánit *gl. svrš.* ⟨*prez.* oceretānīm, *prid. rad.* oceretānȉjo, oceretānȉla⟩ – tretirati sjeme pšenice „Ceretanom“

OĆALE, ȍćāle *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* ućālâ⟩ – naočale

OĆORAVIT, oćȍravit *gl. svrš.* ⟨*prez.* oćȍravīm, *prid. rad.* oćȍravijo, oćȍravila⟩ – oslijepiti, postati slabovidan

OĆUV, ȍćuv *im. m.* ⟨*G* ȍćuva⟩ – očuh

ODALJAT, odàljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* odàljēm, *prid. rad.* ȍdaljō, ȍdaljāla, *prid. trp*. ȍdaljān⟩ – odliti što

ODANIT, odànit *gl. svrš.* ⟨*prez.* odànēm, *prid. rad.* odanȉjo, odanȉla⟩ – odmoriti se

ODANKA, ōdânka *im. ž.* ⟨*G* ōdânkē⟩ – hodalica za djecu

ODANLE, ȍdānle *pril*. – odande

ODAPRAT, odàprat *gl. svrš.* ⟨*prez.* odaperēm, *prid. rad.* ȍdaprō, ȍdaprāla, *prid. trp*. ȍdaprān⟩ – isprati, proprati što

ODAT, ódat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ȏdām, *prid. rad.* ōdô, ōdàla, *gl. im.* ōdânje⟩ – hodati

ODAVLE, ȍdāvle *pril*. – odavde

ODAŽGAT, odàžgat *gl. svrš.* ⟨*prez.* odàžgēm, *prid. rad.* ȍdažgō, ȍdažgāla⟩ – **1.** jako udariti što; **2.** pustiti „vjetar“

ODBAVIT, odbàvit *gl. svrš.* ⟨*prez.* odbàvīm, *prid. rad.* odbàvijo, odbàvila⟩ – poslati koga gdje, otpraviti

ODGRABLJAT, odgrâbljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* odgrâbljām, *prid. rad.* odgrâbljō, odgrâbljala⟩ – učestali glagol od odgrabiti, odgrabljivati [*Trȅbā odgrâbljat tû sȕpu u zdȉle.*]

ODI, ODITE, ȍdi, ȍdite *gl. nesvrš. imp*. – hodi, hodite; imperativi 2. lica *jd*. i *mn*. glagola *hoditi*; ostali gramatički oblici nisu zabilježeni, **ȍdi vàmo** – hodi ovamo

ODILCE, odȋlce *im. sr.* ⟨*G* odȋlca, *G mn*. odȋlācā⟩ – odijelce

ODILJAT, odȉljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* odȉljām, *prid. rad.* odȉljō, odȉljala, *prid. trp*. odȉljān⟩ – otesati što

ODJAZIT, odjázit *gl. svrš.* ⟨*prez.* odjãzīm, *prid. rad.* odjāzȉjo, odjāzȉla, *prid. trp*. odjãzīt⟩ – raširiti, otvoriti što (npr. vrata) [*Štà si odjāzȉjo tâ vrãta?*]

ODLAGAT, odlágat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* odlāžēm, *prid. rad.* odlāgô, odlāgäla, *prid. trp*. odlãgān, *gl. im.* odlāgânje⟩ – paliti vatru

ODLANIT, odlànit (kome) *gl. svrš.* ⟨*prez.* odlànēm, *prid. rad.* odlanȉjo, odlanȉla⟩ – odlaknuti, osjetiti olakšanje

ODLAŽAT, odlâžat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* odlâžām, *prid. rad.* odlâžō, odlâžala, *gl. im.* odlâžānje⟩ – odlaziti

ODLOG, ódlog *im. m.* ⟨*G* ōdlȍga, *N mn*. ōdlȍzi⟩ – potpala; sitna drva (skalje), bataljuške i sl. za potpalu vatre

ODLOŽIT, odlòžit *gl. svrš.* ⟨*prez.* odlȍžīm, *prid. rad.* odložȉjo, odložȉla, *prid. trp*. odlȍžīt⟩ – zapaliti vatru

ODLUNJAT, odlúnjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* odlũnjām, *prid. rad.* odlūnjô, odlūnjäla⟩ – odlutati ✧ *v. lunjat*

ODMA, ȍdmā *pril.* – odmah, *usp*. *oma*

ODMAIVAT, odmaȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* odmaȉvām, *prid. rad.* odmaȉvō, odmaȉvala⟩ – odmahivati

ODMALOĆI, odmȁloći *pril*. – odmalena, od malih nogu [*Tô se jȍš odmȁloći vȉdī da će vàljat.*]

ODMINJIT, odmínjit *gl. svrš.* ⟨*prez.* odmĩnjīm, *prid. rad.* odmīnjȉjo, odmīnjȉla⟩ – zamijeniti koga (u poslu)

ODNAPRID, ȍdnaprīd *pril*. – sprijeda

ODNAŠAT, odnášat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* odnāšām, *prid. rad.* odnāšô, odnāšäla, *prid. trp*. odnãšān⟩ – odnositi

ODNEKALE, ODNJEKALE, ȍdnekāle, ȍdnjekāle *pril*. – odnekle, odnekud

ODNUD, ȍdnud *pril.* – odonud

ODORAT, odòrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* odȍrēm, *prid. rad.* ȍdorō, ȍdorāla, *prid. trp.* ȍdorān⟩ – (što) oranjem odvaditi dio zemlje od cjeline (npr. dio zemlje od susjedove njive i sl.)

ODOZDOL, ȍdozdōl *pril.* – odozdo

ODRAVLJAT, odrávljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* odrãvljām, *prid. rad.* odrāvljô, odrāvljäla⟩ – vaditi što (npr. krumpir) iz rovića ✧ *v. odrovit*

ODRINIT SE, odrȉnit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* odrȉnēm, *prid. rad.* odrȉnijo, odrȉnila⟩ – odroniti se, odvaliti se

ODROVIT, odròvit *gl. svrš.* ⟨*prez.* odròvīm, *prid. rad.* odrovȉjo, odrovȉla, *prid. trp*. odròvīt⟩ – izvaditi što (npr. krumpir) iz rovića

ODUMINIT, odumínit *gl. svrš.* ⟨*prez.* odumīnēm, *prid. rad.* odumīnȉjo, odumīnȉla⟩ – uminuti, smanjiti žestinu, lagano proći, prestati (npr. fizička bol) [*Odumīnȉla mi je gláva.*]

ODUPRT SE, odupr̃t se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ȍduprēm, *prid. rad.* ȍduprō, ȍdupr̄la⟩ – oduprijeti se

ODUVAT, odúvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* odũvām, *prid. rad.* odūvô, odūväla⟩ – otpuhati što

ODVAŽAT, odvážat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* odvãžām, *prid. rad.* odvāžô, odvāžäla, *prid. trp*. odvãžān⟩ – odvoziti što

ODVEŽEN, odvežȇn *prid.* ⟨odvežèna, odvežèno, *odr.* odvežènī⟩ – odvezen

ODVOJĆIT SE, odvōjćȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* odvõjćīm, *prid. rad.* odvōjćȉla⟩ – roditi blizance (o ženi), dobiti dva mladunčeta blizanca (o životinji)

ODVUD, ȍdvud *pril*. – odovud, odavde

ODZAMANDE, ODAMANDE, odzamânde, odamânde *pril*. – oduvijek, od pamtivijeka ✧ *od* + *tur. zeman* (vrijeme, doba) (vjerojatno takvoga postanja, prema *ARj*)

OĐAĆAR, ođȁćār *im. m.* ⟨*G* ođȁćāra⟩ – dimnjačar ✧ *v. ođak*

OĐAK, ȍđak *im. m.* ⟨*G* ođȁka, *N mn*. ođȁci, *G. mn.* ȍđākā⟩ – dimnjak ✧ *tur.*

OFINGER, ȍfīnger *im. m.* ⟨*G* ȍfīngera⟩ – vješalica za odjeću ✧ *njem.*

OFIRAT, ofírat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ofīrām, *prid. rad.* ofīrô, ofīräla, *gl. im.* ofīrânje⟩ – ljubovati, udvarati se ✧ *njem.*

OFRLJ, OFRLJE, ȍfr̄lj, ȍfr̄lje *pril.* – površno, aljkavo ✧ *njem.*

OFRLJOTAK, ofrljótak *im. m.* ⟨*G* ofrljótka, *N mn*. ofrljóci⟩ – prcvoljak; sitan, bezvrijedan predmet

OFRUĆIT SE, ofrȕćit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ofrȕćīm, *prid. rad.* ofrȕćijo, ofrȕćila⟩ – omaknuti se, odskočiti, iskliznuti iz ruku [*Šta nȍsīš tolȉko tanjūrâ, ofrȕćiće ti se.*]

OFURIT, ofùrit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* ofùrīm, *prid. rad.* ofùrijo, ofùrila, *prid. trp*. ofùrīt⟩ – ošuriti, popuriti što vrelom vodom ✧ *njem.*

OGLAVINA, oglàvina *im. ž.* ⟨*G* oglàvinē⟩ – dio konjske opreme koji se stavlja konju na glavu, oglav

OGLOBIT, oglòbit *gl. svrš.* ⟨*prez.* oglòbīm, *prid. rad.* oglobȉjo, oglobȉla, *prid. trp.* oglòbīt⟩ – novčano kazniti koga

OGLUNIT, oglùnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* oglùnēm, *prid. rad.* oglùnijo, oglùnila⟩ – ogluhnuti, postati gluh

OGOLUBIT, ogolúbit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ogolūbīm, *prid. rad.* ogolūbȉjo, ogolūbȉla, *prid. trp*. ogolūbīt⟩ – ošišati koga do gole kože

OGOVARAT SE, ogovārȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ogovārām se, *prid. rad.* ogovārô, ogovārȁla, *gl. im.* ogovārânje⟩ – neizravno tražiti od koga kakav predmet ili uslugu, okolišati [*Ogovārā se òna mȅni, kāžē njȇ Màrtīn vȍlī jȅst brīskôrke – jooj, znâ òna da kod mȅne ȉmā!*]

OGREBAĆA, ogrebȁća *im. ž.* ⟨*G* ogrebȁćē⟩ – **1.** gruba, istrošena metla za čišćenje svinjare, kokošinjca itd.; **2.** greben, mikač, naprava za obradu lana u obliku daske na kojoj se nalazi čelična četka sa zupcima kroz koje se provlače vlakna lana da bi se odvojila duga vlakna od kratkih

OGREBLO, ogrèblo *im. sr.* ⟨*G* ogrèbla⟩ – alat za izgrtanje pepela i žari iz krušne peći koji se sastoji od drvene drške i vrha (metalnoga, u obliku polumjeseca ili pak poprečne daščice)

OGRECAT, ogrécat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ogrēcām, *prid. rad.* ogrēcô, ogrēcȁla, *prid. trp*. ogrēcān⟩ – grecajući skinuti što ✧ *v. grecat*

OGRIZOĆE, ogrizõće *zb. im. sr*. ⟨*G* ogrizõća⟩ – ogrisci ✧ *v. ogrizotak*

OGRIZOTAK, ogrizótak *im. m.* ⟨*G* ogrizótka, *N mn*. ogrizóci, *G mn*. ogrizõtākā⟩ – ogrizak nekog voća (jabuke npr.)

OGRLJE, ogȓlje *im. sr.* ⟨*G* ogȓlja⟩ – kožni remen oko vrata konja

OGULJIT, ogúljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ogūljīm, *prid. rad.* ogūljȉjo, ogūljȉla, *prid. trp*. ogūljīt⟩ – oguliti ✧ *v. guljit*

OGULJOTINA, oguljòtina *im. ž.* ⟨*G* oguljòtinē⟩ – ostatak guljenja (npr. oguljena kora od jabuke)

OGURAVIT, ogùravit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ogùravīm, *prid. rad.* ogùravijo, ogùravila⟩ – postati pogrbljen

OJ(1), ôj *uzv.* – uzvik dozivanja ljudi

OJ(2), ôj *uzv.* – uzvik konju da stane

OJALOVIT SE, ojàlovit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ojälovīm, *prid. rad.* ojälovijo, ojälovila⟩ – pobaciti, ne donijeti plod (o životinji)

OKA, óka *im. ž.* ⟨*G* ōkê, *D L* óki⟩ – malo oko, oko od milja

OKANIT SE, okānìt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* okãnēm, *prid. rad.* okānȉjo, okānȉla⟩ – ostaviti se čega, napustiti što

OKAPAT, okápat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* okãpām, *prid. rad.* okāpô, okāpäla, *gl. im.* okāpânje⟩ – okopavati što

OKAPAT SE, okàpat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* okäpām, *prid. rad.* okàpō, okäpala, *prid. trp.* okäpān⟩ – iskapati se (npr. sir kod cijeđenja)

OKISEL, òkisēl *prid*. ⟨òkisela, òkiselo, *odr.* òkiselī⟩ – pomalo kiseo

OKLATIT, oklátit *gl. svrš.* ⟨*prez.* oklãtīm, *prid. rad.* oklātȉjo, oklātȉla, *prid. trp.* oklãtīt⟩ – udaranjem pootkidati što (vrhove grana s drveta i sl.)

OKLICA, òklica *im. ž.* ⟨*G* òklicē⟩ – hoklica, stolica bez naslona ✧ *njem.*

OKLJAŠTRIT, okljäštrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* okljäštrīm, *prid. rad.* okljäštrijo, okljäštrila, *prid. trp.* okljäštrīt⟩ – (što) odsjeći grane s drveta

OKNO, òkno *im. sr.* ⟨*G* òkna, *N mn*. òknā/ôkna⟩ – **1.** dio prozora, staklo i okvir koji drži staklo; **2.** pregrada za žito u hambaru

OKOL, ōkôl *im. m.* ⟨*G* ōkòla⟩ – obor, ograđen prostor za krupnu stoku

OKOMANJIT, okomànjit *gl. svrš.* ⟨*prez.* okomànjīm, *prid. rad.* okomànjijo, okomànjila, *prid. trp*. okomànjīt⟩ – ✧ *v. okomit*

OKOMIT, okòmit *gl. svrš.* ⟨*prez.* okòmīm, *prid. rad.* okomȉjo, okomȉla, *prid. trp*. okòmīt⟩ – oljuštiti što (npr. grašak iz mahuna)

OKOPILIT SE, okopīlìt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* okopīlīm, *prid. rad.* okopīlȉla⟩ – roditi vanbračno dijete

OKRAJĆIT, okrâjćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* okrâjćīm, *prid. rad.* okrâjćijo, okrâjćila, *prid. trp*. okrâjćīt⟩ – **1.** odrezati krajeve s čega; **2.** obrubiti, opšiti

OKRBAN, okř̄bān *prid.* ⟨okř̄bāna, okř̄bāno, *odr.* okř̄bānī⟩ – koji je udarcima ogreban, oštećene površine

OKRBAT, okŕbat *gl. svrš.* ⟨*prez.* okř̄bām, *prid. rad.* okř̄bô, okř̄bȁla, *prid. trp*. okř̄bān⟩ – (što) udarcima kakvim oštrim predmetom skinuti, odlomiti gornji sloj s čega ili oštrim predmetom zagrebati i oštetiti površinu čega ✧ *o + krbat*

OKREZAVIT, okrȅzavit *gl. svrš.* ⟨*prez.* okrȅzavīm, *prid. rad.* okrȅzavijo, okrȅzavila⟩ – postati krezub, ostati bez zubi ✧ *v. krezav*

OKRŠIT, okr̀šit *gl. svrš.* ⟨*prez*. okř̄šīm, *prid. rad.* okršȉjo, okršȉla, *prid. trp.* okř̄šīt⟩ – otkinuti, odlomiti dio od cjeline (npr. klicu, izdanak od krumpira)

OKRUGAL, okrũgāl *prid.* ⟨okrúgla/okrũgla, okrúglo/okrũglo, *odr.* okrũglī, *komp*. okrugl̓ijī⟩ – okrugao

OLADIT (SE), oládit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* olãdīm, *prid. rad.* olādȉjo, olādȉla, *prid. trp*. olãdīt⟩ – ohladiti (što, se)

OLADIT, olãdīt *prid.* ⟨olãdīta, olãdīto, *odr.* olãdītī⟩ – ohlađen

OLAJAT, olȁjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* olȁjēm, *prid. rad.* olȁjō, olȁjala⟩ – naogovarati, oklevetati koga

OLAJAVAT, olajávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* olajãvām, *prid. rad.* olajāvô, olajāväla, *gl. im.* olajāvânje⟩ – ogovarati, klevetati koga

OLOKAT SE, olokȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* olȍćēm, *prid. rad.* ȍlokō, ȍlokāla⟩ – napiti se

OLJUT, ȍljūt *prid*. ⟨ȍljūta, ȍljūto, *odr.* ȍljūtī⟩ – pomalo ljut, ljutkastoga okusa

OLJUTIT SE, oljūtȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* oljũtīm, *prid. rad.* oljūtȉjo, oljūtȉla⟩ – pojesti što ljuto

OMA, ȍmā *pril.* – odmah, *usp*. *odma*

OMALIT, omálit *gl. svrš.* ⟨*prez*. omãlīm, *prid. rad.* omālȉjo, omālȉla⟩ – (komu) postati malo, tijesno (o odjeći, obući i sl.) [*Omālȉla mi je tâ sȕknja.*]

OMALIT, omàlit (koga) *gl. svrš.* ⟨*prez*. omàlīm, *prid. rad.* omàlijo, omälila⟩ – oštetiti koga [*Ta, néću jã pȕno uzẽt paradȁjza, da vas ne omàlīm.*]

OMAZAN, omȁzān *prid.* ⟨omȁzāna, omȁzāno, *odr.* omȁzānī⟩ – namazan mazom ✧ *v. omazat*

OMAZAT, omȁzat *gl. svrš.* ⟨*prez.* omȁžēm, *prid. rad.* omȁzō, omȁzala, *prid. trp*. omȁzān⟩ – namazati što mazom (smjesom gline i pljeve)

OMEĐIT, omèđit *gl. svrš.* ⟨*prez.* omèđīm, *prid. rad.* omeđȉjo, omeđȉla, *prid. trp*. omèđīt⟩ – ograničiti što, označiti među

OMELO, omélo *im. sr.* ⟨*G* oméla, *N mn*. omēlā/oměla⟩ – alat za čišćenje krušne peći od pepela koji se sastoji od drvene motke i krpe koja je pričvršćena na jednom kraju motke

OMOLOVAT, omòlovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* omòlujēm, *prid. rad.* omòlovō, omòlovala⟩ – (što) molerskim valjkom izvući šare po zidu ✧ *v. molovat*

ONDALE, òndā**le** *pril.* – odanle, odande

ONDULIRAT, ondulīrȁt *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. ondulīrām, *prid. rad.* ondulīrô, ondulīrȁla⟩ – kovrčati kosu ✧ *njem.* ← *fr.*

OP, òp (òpa, òpa-la, òpacāk) *uzv.* – hop, uzvici prilikom skoka, doskoka ili pada

OPA-CUPA, òpa-cȕpa *uzv.* – hopa-cupa, uzvik prilikom igranja, skakanja (često s malom djecom)

OPAJDARA, opajdȁra *im. ž.* ⟨*G* opajdārē⟩ – žena lakoga morala, bestidnoga ponašanja

OPAKA STRANA, opākā strána ⟨*G* opākē strānê⟩ – naličje tkanine na kojoj se veze (ili radi koja druga vrsta ručnoga rada); u razgovoru se još čuje i oblik bez početnoga *o*: *pãkā strána*

OPANAK, opȁnak *im. m.* ⟨*G* opânka, *N mn*. opânci, *G mn.* opȁnākā, *A mn*. opânce⟩ – seljačka kožna ili gumena obuća, **šnīrāni opânci** – opanci koji se vežu uzicom (šnirom), **bāgôm opânci** – opanci koji se kopčaju bagom (kopčom), **opânci kajȉšāri** – starinski opanci s kajišima (remenima) koji se opliću oko noge, **Bȁtini opânci** – crni gumeni opanci proizvođača „Bata“ iz Borova (nakon Drugoga svjetskoga rata tvornica mijenja ime u kombinat „Borovo“, ali se opanci i dalje zovu „Batini“) koji su kao svakodnevna, radna obuća postupno istisnuli starije kožne opanke zanatske izrade, **ȉmā òbraz ko opȁnak** – ima debeo obraz, nema osjećaj časti i dostojanstva, **cr̃n ko opȁnak** – koji je vrlo tamne puti, **tvr̃d ko opȁnak** – koji je vrlo tvrd i žilav

OPANĆAR, opânćār *im. m.* ⟨*G* opânćāra⟩ – majstor zanatlija koji izrađuje opanke

OPANJKAT, opânjkat *gl. svrš.* ⟨*prez*. opânjkām, *prid. rad.* opânjkō, opânjkala⟩ – osramotiti koga ogovaranjem

OPAPRIT SE, opȁprit se *gl. svrš.* ⟨*prez*. opȁprīm, *prid. rad.* opȁprijo, opȁprila⟩ – pojesti što papreno

OPASAT (SE), opȁsat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* opȁsām, *prid. rad.* opȁsō, opȁsala, *prid. trp*. opȁsān⟩ – svezati tkanicu i slično oko pasa

OPASIVAT (SE), opasȉvat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* opasȉvām, *prid. rad.* opasȉvō, opasȉvala⟩ – vezati tkanicu i slično oko pasa

OPAUĆIT, opaúćit *gl. svrš.* ⟨*prez*. opaûćīm, *prid. rad.* opaûćījo, opaûćīla⟩ – udariti koga

OPE, OPET, ȍpē, ȍpēt *pril.* i *čest.* – opet

OPERISAT, operȉsat *dv.* ⟨*prez.* operȉšēm, *prid. rad.* operȉsō, operȉsala, *prid. trp*. operȉsān⟩ – operirati koga

OPETAK, opȅtak *im. m.* ⟨*G* opȅtka, *N mn*. opȅtci, *G mn*. opȅtākā⟩ – **1.** peta (potpetica) na obući; **2.** kožna podloga na obući na mjestu gdje je peta

OPETOVNICA, opetōvnȉca *im. ž.* ⟨*G* opetōvnȉcē⟩ – nastavak školovanja nakon završenoga 4. razreda pučke škole, usmjeren na utvrđivanje ranije naučenoga gradiva i na teme iz gospodarstva i domaćinstva (krajem 19. stoljeća i u prvoj polovici 20. stoljeća)

OPICA, ȍpica *im. ž.* ⟨*G* ȍpicē⟩ – plesačica u baru [*Skãćēš ko ȍpica.*] ✧ *njem.* A*ffe* ‘majmun’; *usp. slov*. *opica* ‘majmun’

OPIĆIT, opȉćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* opȉćīm, *prid. rad.* opȉćijo, opȉćila, *prid. trp*. opȉćīt⟩ – *ekspr.* grubo udariti koga

OPIĆIT, opȉćīt *prid.* ⟨opȉćīta, opȉćīto, *odr.* opȉćītī⟩ – luckast, „udaren“

OPIVAT, opívat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* opīvām, *prid. rad.* opīvô, opīvȁla⟩ – opjevati umrloga (pjevati prigodne pjesme, naricati), oplakivati

OPIZDIT, opízdit *gl. svrš.* ⟨*prez.* opīzdīm, *prid. rad.* opīzdȉjo, opīzdȉla⟩ – *ekspr.* udariti koga, ošamariti

OPLEĆAK, oplȅćak *im. m.* ⟨*G* oplȅćka, *N mn*. oplȅćki, oplȅćci, *G mn*. oplȅćākā⟩ – kratka ženska košulja od domaćega platna ✧ *oplećje* ← *pleća* (prema *HJP*)

OPLEĆIĆ, oplȅćić *im. m.* ⟨*G* oplȅćića⟩ – *dem*. od *oplećak*

OPLEST, òplest *gl. svrš.* ⟨*prez.* opletẽm, *prid. rad.* oplèo, oplèla⟩ – udariti koga šibom ili bičem

OPLINDRAN, oplîndrān *prid.* ⟨oplîndrāna, oplîndrāno, *odr.* oplîndrānī⟩ – opljačkan

OPLINDRAT, oplîndrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* oplîndrām, *prid. rad.* oplîndrō, oplîndrala, *prid. trp*. oplîndrān⟩ – opljačkati koga

OPLIVIT, oplívit *gl. svrš.* ⟨*prez.* oplĩvīm, *prid. rad.* oplīv̀ijo, oplīv̀ila, *prid. trp.* oplĩvīt⟩ – oplijeviti što

OPOĆINIT, opoćìnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* opoćìnēm, *prid. rad.* opoćìnijo, opoćìnila⟩ – odmoriti se

OPOĆIVAT, opoćívat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* opoćĩvām, *prid. rad.* opoćīvô, opoćīväla⟩ – odmarati se

OPRAŠICA, opràšica *im. ž.* ⟨*G* opràšicē⟩ – sitan snijeg

OPRAVA, òprava *im. ž.* ⟨*G* òpravē⟩ – svečana odjeća

OPRAVIT SE, opràvit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* opràvīm, *prid. rad.* opràvijo, opràvila⟩ – lijepo se obući

OPRLJIT, opŕljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* opr̃ljīm, *prid. rad.* opr̃ljȉjo, opr̃ljȉla, *prid. trp*. opr̃ljīt⟩ – opeći koga po površini kože [*Mrâv opr̃ljī.*]

OPSNITIT, opsnítit *gl. svrš.* ⟨*prez.* opsnĩtīm, *prid. rad.* opsnītȉjo, opsnītȉla⟩ – opsjeniti, obmanuti koga, zavesti, zaslijepiti [*Sve lîpo s tòbom razgovārā, ju ćȉsto te opsnĩtī.*]

OPŠIVALO, opšivàlo *im. sr.* ⟨*G* opšivàla⟩ – uski komad tkanja, pojas kojim se opšiju ženska krila (podsuknje), rubine i slično oko pasa, iznad roze

OPŠLINGAT, opšlîngat *gl. svrš.* ⟨*prez.* opšlîngām, *prid. rad.* opšlîngō, opšlîngala, *prid. trp*. opšlîngān⟩ – (što) ukrasiti rub tkanine tehnikom šlinganja ✧ *v. šlinga*

OPUĆIT SE, opūćit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* opũćīm, *prid. rad.* opūćȉjo, opūćȉla⟩ – puknuti na suncu (npr. mahune graha) tako da sjemenke poispadaju van [*Grà se opūćȉjo*.]

OPURIT (SE), opùrit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* opùrīm, *prid. rad.* opùrijo, opùrila, *prid. trp*. opùrīt⟩ – ožgati, ožariti, opeći (se)

ORAJ, orâj *im. m.* ⟨*G* orȁja, *N mn.* orȁji, *G mn*. ȍrājā⟩ – orah (kao stablo i kao plod oraha)

ORANIJA, oranȉja *im. ž.* ⟨*G* oranȉjē⟩ – kotluša, veliki kotao s dvije ručke ✧ *tur*.

ORANJAVIT SE, orànjavit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* orànjavīm, *prid. rad.* orànjavijo, orànjavila⟩ – postati ranjav, prekriven ranama

ORAOV, orȁōv *prid*. ⟨orȁova, orȁovo⟩ – orahov, koji se odnosi na orahovo drvo (npr. list)

ORAOVINA, orȁovina *im. ž.* ⟨*G* orȁovinē⟩ – orahovina, orahovo drvo

ORAS, òras *im. m.* ⟨*G* orȁsa, *N mn.* orȁsi, *G mn*. ȍrāsā⟩ ✧ *v. oraj*

ORGAN, orgân *im. m*. ⟨*G* orgȁna, *G mn*. ȍrgānā⟩ ✧ *v. jorgan*

ORGANSKA, organskâ *prid*. – koja se odnosi na (j)organ (npr. navlaka)

ORINIT SE, orȉnit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* orȉnēm, *prid. rad.* orȉnijo, orȉnila⟩ – odroniti se, odvaliti se ✧ *v. odrinit se*

ORLO, órlo *im. m.* ⟨*G* órla⟩ – orao

ORMA, ôrma *im. ž.* ⟨*G* ôrmē⟩ – kompletna zaprežna oprema za konja ili vola ✧ *lat.*

ORMAN, ormān *im. m.* ⟨*G* ormána⟩ – ormar ✧ *fr.*

ORNICE, ōrnȉce *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* ōrnīcā⟩ – plužna kolica kod pluga sa stočnom zapregom; dva točka povezana osovinom na kojima se plug kreće, kolečke

ORUŽE, ȍrūže *im. sr.* ⟨*G* ȍrūža⟩ – oružje

OSMICA, osmȉca *im. ž.* ⟨*G* osmȉcē⟩ – igraća karta s osam znakova u kartama „mađaricama“

OSNITIT SE, osnītȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* osnītīm, *prid. rad.* osnītȉjo, osnītȉla⟩ – dobiti snijet (o žitu)

OSOLIT SE, osolȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* osȍlīm, *prid. rad.* osolȉjo, osolȉla⟩ – pojesti što slano [*Dê, uzmî kobasȉcē, osolî se màlo.*]

OSTALOĆE, ostalõće *zb. im. sr.* ⟨*G* ostalõća⟩ – ostaci (hrane i sl.)

OSTRAG, OSTRAGA, ostrãg, ostrãga *pril*. – odostrag

OSTRAŠNIT, ostrášnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ostrãšnīm, *prid. rad.* ostrãšnȉjo, ostrãšnȉla⟩ – postati strašan (u značenju fizički ružan), poružnjeti [*Ostrãšnȉću bez zūbî.*]

OSUV, ȍsūv *prid*. ⟨ȍsuva, ȍsuvo, *odr.* ȍsuvī⟩ – osuh, prilično suh

OŠIKNIT SE, ošȉknit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ošȉknēm, *prid. rad*. ošȉknijo, ošȉknila⟩ – omaknuti se, izmaknuti se, izbaciti se [*Akȍ ti se tâ ȍklica ošȉknē, bȉće zlȁ*.] ✧ *šikati*, *šiknuti* ‘ljuljati, ljuljnuti’ (prema *ARj*)

OŠINIT, ošȉnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ošȉnēm, *prid. rad*. ošȉnijo, ošȉnila, *prid. trp*. ošȉnīt⟩ – udariti koga ili što

OŠINIT, ošȉnīt *prid.* ⟨ošȉnīta, ošȉnīto, *odr.* ošȉnītī⟩ – *prenes*. udaren, neuračunljiv

OŠKLJIZNIT SE, oškljīznȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* oškljīznēm, *prid. rad.* oškljīznȉjo, oškljīznȉla⟩ – okliznuti se

OŠMULJIT SE, ošmūljȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ošmūljīm, *prid. rad.* ošmūljȉjo, ošmūljȉla⟩ – omaknuti se, okliznuti se [*Ošmūljȉće ti se tâ ȍklica, pȁšćeš*.]

OŠURIT, ošȕrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ošȕrīm, *prid. rad.* ošȕrijo, ošȕrila, *prid. trp*. ošȕrīt⟩ – popuriti vrelom vodom što (zaklanu perad ili svinju, radi lakšega skidanja perja i dlake)

OŠTROKONĐA, oštrokônđa *im. ž.* ⟨*G* oštrokônđē⟩ – opaka, svadljiva žena

OTAJ, OTA, OTO, otâj, otâ, otô *zam*. – taj, ta, to

OTALE, ȍtāle *pril.* – odatle

OTALJIZNIT, otaljíznit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otaljīznēm, *prid. rad.* otaljīznȉjo, otaljīznȉla⟩ – *pejor.* umrijeti

OTAPAT, otȁpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* otȁpām, *prid. rad.* otȁpō⟩ – (koga) dovršiti spolno općenje (o nekim životinjama), *v*. *tapat*

OTAPILJIT, otapíljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otapīljīm, *prid. rad*. otapīljȉjo, otapīljȉla⟩ – *pejor.* umrijeti

OTARAK, otȁrak *im. m.* ⟨*G* otârka, *N mn*. otârci, *G mn*. otȁrākā, *A mn*. otârce/otârke⟩ – ručnik

OTARĆIĆ, otârćić *im. m.* ⟨*G* otârćića⟩ – *dem*. od *otarak*

OTCAPARIT, otcapȁrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otcapȁrīm, *prid. rad.* otcapȁrijo, otcapȁrila, *prid. trp*. otcapȁrīt⟩ – grubo odsjeći što, otkinuti ✧ *v. caparit*

OTĆUTIT, otćútit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otćūtīm, *prid. rad.* otćūtȉjo, otćūtȉla⟩ – prešutjeti što

OTEPAT, otèpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* otepēm, *prid. rad.* ȍtepō, ȍtepāla⟩ – **1.** udaranjem otresti što (npr. blato s nogu); **2.** *prenes*. odbiti koga ✧ *tepati*, *tepsti* ‘tući po čemu, udarati’

OTETIVIT SE, otetīvȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* otetīvīm, *prid. rad.* otetīvȉjo, otetīvȉla⟩ – „otfrknuti“, odskočiti u rastu, uspjeti izrasti usprkos nepovoljnim uvjetima [*Tî pȕrići nèšta bȍlesni bîli – al, èto, otetīvȉli se.*]

OTFRKNIT, otfŕknit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otfŕknēm, *prid. rad.* otfŕknȉjo, otfŕknȉla⟩ – **1.** odskočiti; **2.** naglo porasti

OTIBAN, otībān *prid.* ⟨otībāna, otībāno, *odr.* otībānī⟩ – operušan (npr. kokoš)

OTIJT, OTIT, otījt, otīt *gl. svrš.* ⟨*prez.* otȋjdēm / ȍjdēm, *prid. rad.* ȍšō, ȍšla, *imp*. otíjdi / ȍdi⟩ – otići

OTILAŽAT, otilâžat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* otilâžām, *prid. rad.* otilâžō, otilâžala⟩ – odlaziti

OTKALE, ȍtkāle *pril.* – odakle

OTKALJAT, otkáljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* otkãljām, *prid. rad.* otkāljô, otkāljäla⟩ – (što) razdvajati nešto od nečega

OTKLENIT, otklènit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otklènēm, *prid. rad.* otkleníjo, otkleníla, *prid. trp*. otklènīt⟩ – otključati što

OTKLENIT, otklènīt *prid.* ⟨otklènīta, otklènīto, *odr.* otklènītī⟩ – otključan

OTKOLJIT, otkòljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otkòljīm, *prid. rad.* otkoljȉjo, otkoljȉla, *prid. trp*. otkòljīt⟩ – otkoliti što

OTKRNJIT, otkŕnjit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otkr̃njīm, *prid. rad.* otkr̄njȉjo, otkr̄njȉla, *prid. trp*. otkr̃njīt⟩ – okrnjiti, odlomiti komadić od cjeline [*Otkr̄njȉjo mi se zûb.*]

OTKUĆIT, otkúćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otkũćīm, *prid. rad.* otkūćȉjo, otkūćȉla⟩ – odmaknuti što, suprotno od prikučiti [*Dê, otkúći tâ vrãta da dõjdē zrâka.*]

OTKUVAT, otkùvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* otkùvām, *prid. rad.* otkùvō, otkùvala, *prid. trp*. otkùvān⟩ – otkuhati, prokuhati ✧ *v. kuvat*

OTKUVAVAT, otkuvávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* otkuvãvām, *prid. rad.* otkuvāvô, otkuvāväla⟩ – otkuhavati

OTOMAN, ȍtomān *im. m.* ⟨*G* ȍtomāna⟩ – kauč, divan s jastukom ✧ *tur.*

OTPAĆAT, otpàćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* otpaćâm, *prid. rad.* ȍtpaćō, ȍtpaćāla⟩ – raspraviti što

OTPERJAŠIT, otperjášit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otperjãšīm, *prid. rad.* otperjāšȉjo, otperjāšȉla, *prid. trp.* otperjãšīt⟩ – otjerati koga

OTPIVAJLA, otpivâjla *im. ž.* ⟨*G* otpivâjlē⟩ – djevojka ili žena koja pjeva drugi glas

OTPODNE, otpōdnê *pril*. – poslije podne

OTPRAVIT, otpràvit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otpràvīm, *prid. rad.* otpràvijo, otpràvila, *prid. trp.* otpràvīt⟩ – ispratiti koga

OTPUIVAT, otpuȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* otpuȉvām, *prid. rad.* otpuȉvō, otpuȉvala, *gl. im.* otpuȉvānje⟩ – otpuhivati

OTPUŠĆAT, otpȕšćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* otpȕšćām, *prid. rad.* otpȕšćō, otpȕšćala⟩ – otpustiti ✧ *v. pušćat*

OTPUŠĆAT, otpúšćat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* otpũšćām, *prid. rad.* otpūšćô, otpūšćäla⟩ – otpuštati (koga, što)

OTRAĆIT, otràćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otràćīm, *prid. rad.* otràćijo, otràćila, *prid. trp.* otràćīt⟩ – (što) obaviti sve potrebno u vezi kakve svečanosti (zaruke, svadba), proslaviti svečanost [*Vàljā nàma svàtove otràćit nàjesēn.*]

OTRAĆIT, otràćīt *prid.* ⟨otràćīta, otràćīto, *odr.* otràćītī⟩ – obavljen, proslavljen (o zarukama, svatovima)

OTRANIT, otránit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otrānīm, *prid. rad.* otrānȉjo, otrānȉla, *prid. trp*. otrānīt⟩ – othraniti koga

OTRBLAVIT, otȓblavit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otȓblavīm, *prid. rad.* otȓblavijo, otȓblavila⟩ – postati trblav, dobiti velik trbuh

OTRCAN, otȓcān *prid*. ⟨otȓcāna, otȓcāno, *odr.* otȓcānī⟩ – koji je fizički istrošen, pohaban ✧ *v. otrcat se*

OTRCAT SE, otȓcàt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* otȓcām, *prid. rad.* otȓcô, otȓcäla, *prid. trp.* otȓcān⟩ – izlizati se, ofucati se, iskidati se [*Vâ se mètlja skrôz otȓcäla.*] ✧ *v. trcat* (*se*)

OTRĆ, òtrć *gl. svrš.* ⟨*prez.* otȓgnēm, *prid. rad.* otȓgō, otȓgnijo, otȓgla, otȓgnila, *prid. trp.* otȓgnīt⟩ – otrgnuti što

OTREBEĆIT SE, otrebēćìt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* otrebẽćīm, *prid. rad.* otrebēćȉjo, otrebēćȉla, *prid. trp.* otrebẽćīt⟩ – odvaliti se, odvojiti se

OTRIBIT, otríbit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otrȉbīm, *prid. rad.* otrȉbȉjo, otrȉbȉla, *prid. trp.* otrȉbīt⟩ – oguliti, otrijebiti što

OTRIBIT, otrȋbīt *prid.* ⟨otrȋbīta, otrȋbīto, *odr.* otrȋbītī⟩ – oguljen, otrijebljen

OTRIPAT SE, otrīpȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* otrīpām, *prid. rad.* otrīpô, otrīpȁla, *prid. trp.* otrīpān⟩ – otresti se (o kokoši i sl.) ✧ *prasl.* korijen **trep* ‘tresti, drhtati’ (prema *ARj*)

OTRISAT (SE), otrȉsat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* otrȉšēm, *prid. rad.* otrȉsō, otrȉsala, *prid. trp.* otrȉsān⟩ – obrisati (se)

OTRT, òtrt *gl. svrš.* ⟨*prez.* otȁrēm, *prid. rad.* òtrō⟩ – tarući skinuti što

OTŠARAFIT, otšaráfit *gl. svrš.* ⟨*prez.* otšarãfīm, *prid. rad.* otšarāfȋjo, otšarāfȋla, *prid. trp.* otšarãfīt⟩ – odviti što ✧ *njem.*

OTUKAT, otùkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* otùkām, *prid. rad.* otùkō, otùkala⟩ – otjerati koga ✧ *v. tukat*

OTVARIZAT, otvarízat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* otvarīzām, *prid. rad.* otvarīzô, otvarīzȁla, *gl. im.* otvarīzânje⟩ – često otvarati vrata

OVAŠLJIVIT SE, ovašljȉvit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ovašljȉvīm, *prid. rad.* ovašljȉvijo, ovašljȉvila⟩ – dobiti vaši (uši u kosi)

OVĆI, ovćî *prid.* ⟨ovćâ, ovćê⟩ – ovčji, koji je od ovce

OVDALE, òvdāle *pril.* – odavle, odavde

OVELIK, òvelīk *prid*. ⟨òvelika, òveliko, *odr*. òvelikī⟩ – prilično velik

OVOLICKI, ovolȉckī *prid.* ⟨ovolȉckā, ovolȉckō⟩ – ovoliko malen

OVRIMENIT SE, ovrimenȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ovrimȅnīm, *prid. rad.* ovrimenȉjo, ovrimenȉla⟩ – proljepšati se (o vremenskim prilikama)

OVRLJ, òvrlj *im. m.* ⟨*G* òvrlja⟩ – dvije pletenice kose koje se na potiljku omotaju kružno jedna oko druge, skupe i pričvrste

OZDOL, òzdōl *pril.* – odozdo [*Pûšē mi òzdōl po nogàma.*]

OZGOR, òzgōr *pril.* – odozgo [*Sûnce grȁ spȓžī òzgōr.*]

OZOVNIT SE, ozōvnȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ozõvnēm, *prid. rad.* ozōvnȉjo, ozōvnȉla⟩ – odazvati se [*Je’ se tȋ nȅ znāš ozóvnit ka’ te zovȇm?*]

P

PAĆAT SE, paćȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* paćâm, *prid. rad.* pȁćō, pȁćāla, *gl. im.* paćânje⟩ – miješati se u što, petljati se ✧ *tal.*

PAĆI, pȁćī *prid*. ⟨pȁćā, pȁćē⟩ – pačji

PAĆISTA NEDILJA, Paćistâ / Paćȉstā nedȉlja ⟨*G* Paćistê / Paćȉstē nedȉljē⟩ – Pačista nedjelja, druga korizmena nedjelja

PAJAC, pȁjac *im. m.* ⟨*G* pȁjaca⟩ – klaun ✧ *tal.*

PAJACKO, pajȁcko *im. m.* ⟨*G* pajȁcka⟩ ✧ *v*. *pajac*

PAJDAŠ, pajdȃš *im. m.* ⟨*G* pajdáša⟩ – drug, prijatelj ✧ *mađ.*

PAKA STRANA, pākā strána ⟨*G* pākē strānê⟩ ✧ *v*. *opaka strana*

PAKLIĆ, pȁklić *im. m.* ⟨*G* pȁklića⟩ – paketić (npr. paketić kutija šibica)

PAKO, pakô *im. m.* ⟨*G* pàkla⟩ – pakao

PAKOSAN, pȁkosān *prid.* ⟨pȁkosna, pȁkosno, *odr.* pȁkosnī, *komp*. pakosnȉjī⟩ – pakostan

PAKPAPIR, pȁkpapīr *im. m.* ⟨*G* pȁkpapíra⟩ – papir za umatanje

PALAMUTIT, palamútit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* palamũtīm, *prid. rad.* palamūtȉjo, palamūtȉla⟩ – lagati, muljati, prikrivati pravu sliku čega

PALIJA, palȉja *im. ž.* ⟨*G* palȉjē⟩ – velika motka, poluga koja se podmetala pod točak kola prilikom podizanja kola iz blata ✧ *usp. palica*

PALOCIJA, palōcȉja *im. ž.* ⟨*G* palōcȉjē⟩ – prljava, zamazana osoba (osobito prljave i zamazane odjeće) ✧ *palocija* ‘soj svinje iz Mađarske’, prema *mađ.* pokrajini Palóc

PANĐA, pânđa *im. ž.* ⟨*G* pânđē⟩ – kandža ✧ *tur.*

PANTIT, pântit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pântīm, *prid. rad.* pântijo, pântila⟩ – pamtiti (koga, što)

PANTLIKA, PANTLJIKA, pāntlȉka, pāntljȉka *im. ž.* ⟨*G* pāntlȉkē, pāntljȉkē, *DL* pāntlȉki, pāntljȉki⟩ – traka, vrpca ✧ *njem.*

PAPE, pápe *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. pāpâ⟩ – ručno štrikane vunene počne s donje strane podšivene kožom

PAPEĆAK(1), pȁpećak *im. m.* ⟨*G* pȁpećka, *N mn*. pȁpećci, *G. mn*. pȁpećākā⟩ – zakržljali klip kukuruza s malo zrna [*Ne vrīdî ti krúnjit tê pȁpećke.*]

✧ *v*jerojatno nastalo obezvučenjem od *babećak* (*dijal*.); *usp*. *babić* i *babica* u nekim čakavskim govorima (s istim značenjem), vjerojatno nastalo od *baba*, tj. ‘ono što je sitno, manje vrijedno kao – baba’; *usp*. *baba* – narodni naziv za različite vrste sitne nevrijedne morske ribe

PAPEĆAK(2), pȁpećak *im. m.* ⟨*G* päpećka, *N mn*. päpećci, *G. mn*. päpećākā⟩ – vatralj, žarač, širajzli [*„...na banku je papećak* (*vatralj; to je ona stvar, što se š njim vatra namišća i potiče, a od gvožđa je*)*”* (Varnica 1900: 302)] ✧ Šimo Varnica u svom opisu života i običaja u Gradištu (iz 1900. godine) piše da se u kući na banku (ognjištu) nalazi *papećak* u značenju vatralj, žarač. Ovaj je *papećak* vjerojatno nastao zamjenom samoglasnika od riječi *popećak* koja postoji u hrvatskom jeziku u značenju ožeg, žarač (*v. ARj, Skok*). Prema Skoku ta je riječ nastala od *po* + *peći*. Za pretpostaviti je stoga da su u gradiškom govoru (a možda i u ponekim susjednim govorima) postojale dvije morfološki vrlo slične riječi (ali različite u značenju) – *popećak* ‘žarač’ i *papećak* ‘zakržljali klip kukuruza’. S vremenom su se, upravo zbog međusobne sličnosti, izjednačile u oblik – *papećak*.

PAPUĆKA, papũćka *im. ž.* ⟨*G* papũćkē, *DL* papũćki, *G mn*. papũćkījā⟩ – *dem*. od *papuća* ‘papuča’ [*Kù’ ćeš u tî papũćkījā, svè je pùno èksērā!*]

PAPULA, pȁpula *im. ž.* ⟨*G* päpulē⟩ – jelo od kuhanoga gnječenog graha začinjeno paprikom ✧ *ngrč.*

PAR(1), pâr *im. m.* ⟨*G* pâra⟩ – čas, trenutak [*Èvo, bȁš u vî pâr je ȍšō*. | *U jedân pâr je pȍćeo pȁdat lêd*.]

PAR(2), pâr *im. m.* ⟨*G* pâra, *L* pãru, *N mn*. pärovi⟩ – **1.** dva podjednaka predmeta koji idu zajedno; **2.** vršnjak, osoba iste starosti [*Mî smo pȁrovi, skùpa u škùlu ȉšli*.] ✧ *njem.* ← *lat.*

PAR(3), pâr *pril.* – nekoliko [*Nàbrāla sam pâr jȁbūkā*. | *Tô je bîlo prȉje pâr gȍdīnā*.]

PARADA, paráda *im. ž.* ⟨*G* parādê⟩ – svečana povorka, mimohod ✧ *njem*. ← *fr.* ← *šp*.

PARADAJSKINJA, paradȁjskinja *im. ž.* ⟨*G* paradäjskinjē⟩ – vrsta okrugle i plosnate crvene paprike

PARADAJZ, paradȁjz *im. m.* ⟨*G* paradäjza⟩ – rajčica, *luta,* **paradȁjz sùpa** – juha od rajčice, *lutina ćorba* ✧ *njem.*

PARCOV, pārcôv *im. m.* ⟨*G* pārcòva⟩ – štakor

PARGAR, pargār *im. m.* ⟨*G* pargára⟩ – vrsta gustoga pamučnog platna, šifon ✧ *fr.*

PARICA, parȉca *im. ž.* ⟨*G* parȉcē, *G mn*. pārīcā⟩ – vršnjakinja ✧ *v. par*$^{(2)}$

PARKAT, pârkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pârkām, *prid. rad.* pârkō, pârkala⟩ – parati, razrezivati, rastavljati što (npr. listove luka po dužini)

PAROK, pȁrok *im. m.* ⟨*G* pȁroka⟩ – župnik ✧ *lat.*

PARTIKLI, pȁrtikli *im. m.* ⟨*G* pȁrtikla⟩ – platneni ubruščić koji se veže djeci oko vrata da se ne zaprljaju kod jela ✧ *njem*.

PASAT, pȁsat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pāšēm, *prid. rad.* pāsō, pāsala⟩ ✧ *v. pasirat*

PASIRAT, pasírat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pasīrām, *prid. rad.* pasīrô, pasīrȁla⟩ – (komu) dobro stajati, biti prikladan ✧ *lat., tal.*

PASOM, pâsom *pril.* – pasući (o stoci)

PASOŠ, pȁsoš *im. m.* ⟨*G* pȁsoša⟩ – putovnica ✧ *lat*.

PASTORAK, pȁstorak *im. m.* ⟨*G* pȁstorka, *N mn*. pȁstorci⟩ – posinak

PASTORĆE, pȁstōrće *im. sr.* ⟨*G* pȁstōrćeta⟩ – mladi posinak ili pokćerka

PASTORKA, pȁstōrka *im. ž.* ⟨*G* pȁstōrkē, *DL* pȁstōrki⟩ – pokćerka

PAŠKANAT, pȁškanāt *im. m.* ⟨*G* pȁškanāta⟩ – biljka pastrnjak ✧ *lat*.

PAŠNIK, PAŠNJIK, pȁšnīk, pȁšnjīk *im. m.* ⟨*G* pȁšnīka, pȁšnjīka, *N mn*. pȁšnīci/ pȁšnjīci⟩ – pašnjak

PATA, páta *im. ž.* ⟨*G* pātê⟩ – *hip.* od *patka*

PATAN, patân *im. m.* ⟨*G* patȁna, *G mn*. pȁtānā⟩ – patak, mužjak patke

PATENT, pȁtent *im. m.* ⟨*G* patȅnta, *G mn*. patȅnātā⟩ – smičak, zatvarač na odjeći ✧ *lat*.

PATKA, pȁtka *im. ž.* ⟨*G* pȁtkē, *G mn*. pȁtākā⟩ – **1.** vrsta vodene ptice i domaće peradi; **2.** vrsta plitke posude koja se stavlja ispod bolesnika u krevet radi obavljanja nužde

PATOKE, pȁtoke *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. pȁtōkā⟩ – zadnja, najslabija rakija kod pečenja rakije

PATOS, pȁtos *im. m.* ⟨*G* patȍsa⟩ – pod od dasaka ✧ *grč.*

PATRICE, pâtrice *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* pâtrīcā⟩ – niska zrna koja se drži među prstima za vrijeme molitve; krunica, brojanice ✧ *lat*.

PATRON, patrõn *im. m.* ⟨*G* patróna⟩ – svetac zaštitnik kuće ✧ *lat*.

PATRONA, patróna *im. ž.* ⟨*G* patrõnê⟩ – čahura s kapislom, nabojem i metkom ✧ *njem*. ← *fr*.

PAVARUŠA, pavarùša *im. ž.* ⟨*G* pavarùšē⟩ – kuhača, varnjača ✧ vjerojatno od *po* + *variti*

PAZAR, pazãr *im. m.* ⟨*G* pazára⟩ – trgovanje, kupovanje, prodavanje ✧ *tur*. ← *perz*.

PAZARIT, pazárit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pazãrīm, *prid. rad.* pazārȉjo, pazārȉla⟩ – kupovati, prodavati, trgovati [*Lîpo sam dànas pazārȉla.*] ✧ *v. pazar*

PAZUVO, pȁzuvo *im. sr.* ⟨*G* pȁzuva⟩ – pazuh

PECAROŠ, pȅcāroš *im. m.* ⟨*G* pȅcāroša⟩ – ribič

PEĆENKA, pećênka *im. ž.* ⟨*G* pećênkē, *DL* pećênki⟩ – pečeno svinjsko meso (u peći ili na ražnju)

PEĆENJAK, pećenjãk *im. m.* ⟨*G* pećenjáka, *N mn*. pećenjáci⟩ – kukuruz za pečenje

PEĆIT SE, pēćȉt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pēćīm, *prid. rad.* pēćȉjo, pēćȉla⟩ – gizdavo hodati, praviti se važan

PEGLA, pégla *im. ž.* ⟨*G* pēglê⟩ – glačalo za odjeću ✧ *njem.*

PEGLAT, péglat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pēglām, *prid. rad.* pēglô, pēglȁla, *gl. im.* pēglânje⟩ – glačati odjeću peglom (glačalom)

PELCER, pȅlcer *im. m.* ⟨*G* pȅlcera⟩ – mladica, kalem, cijep ✧ *njem.*

PELCOVANJE, pȅlcovānje *im. sr.* ⟨*G* pȅlcovānja⟩ – cijepljenje (životinja) ✧ *v. pelcer*

PELCOVAT, pȅlcovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pȅlcujēm, *prid. rad.* pȅlcovō, pȅlcovala, *prid. trp*. pȅlcovān, *gl. im.* pȅlcovānje⟩ – cijepiti životinje ✧ *v. pelcer*

PELERINA, pelerína *im. ž.* ⟨*G* pelerīnê⟩ – kišni ogrtač bez rukava ✧ *tal*.

PELGAR, pȅlgār *im. m.* ⟨*G* pȅlgāra⟩ – konac za vez obojan u više nijansi neke boje

PENDREK, pèndrek *im. m.* ⟨*G* pendrèka, *N mn*. pendrèci, *G mn.* pèndrēkā⟩ – policijska palica ✧ *njem*.

PENDREKAT, pendrèkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pendrekâm, *prid. rad.* pèndrekō, pèndrekāla, *gl. im.* pendrekânje⟩ – tući koga pendrekom ✧ *v. pendrek*

PENĐER, pênđer *im. m.* ⟨*G* pênđera⟩ – prozor ✧ *tur*.

PENĐERAŠI, penđeráši *m. mn.* ⟨*N jd.* penđerãš, *G jd.* penđeráša, *G mn.* penđerãšâ⟩ – nepozvani gosti u svatovima; obično žene i babe koje dođu uvečer prije prikazivanja darova, stoje pred kućom i slušaju koliko i što je tko dao ✧ *v. penđer*

PENĐERIĆ, pênđerić *im. m.* ⟨*G* pênđerića⟩ – *dem.* od *penđer*

PENTRAT SE, pēntrȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pēntrām, *prid. rad.* pēntrô, pēntrȁla, *gl. im.* pēntrânje⟩ – penjati se (po stablu i sl.)

PENZIJA, penzȉja *im. ž.* ⟨*G* penzȉjē⟩ – mirovina ✧ *lat*.

PENZIONER, penzionēr *im. m.* (**penzionērka ž.**) ⟨*G* penzionéra *m.*, penzionērkē *ž.*⟩ – umirovljenik (umirovljenica ž.) ✧ *v. penzija*

PENJA, pȅnja *im. ž.* ⟨*G* pȅnjē⟩ – pjena

PEPEL, pȅpel *im. m.* ⟨*G* pȅpela⟩ – pepeo

PEPELIT, pepèlit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pepelȋm, *prid. rad.* pepelȉjo, pepelȉla⟩ – mazati, trljati što pepelom (npr. mazati čelo pepelom na Čistu srijedu (Pepelnicu) ili trljati suđe u pepelu) [*Na Pepēlnȉcu se ćèlo pepelȋ.*]

PEPELNICA, Pepēlnȉca *im. ž.* ⟨*G* Pepēlnȉcē⟩ – Čista srijeda, početak razdoblja korizme

PEPELJAK, pepeljãk *im. m.* ⟨*G* pepeljáka⟩ – krpa od lana koja se prilikom luženja odjeće stavljala na vrh lužnice, između odjeće i pepela

PEPITO, pepȉto *prid.* ⟨pepȉta, *odr.* pepȉtī⟩ – ono što ima tamno-bijeli uzorak u obliku kvadratića (poput šahovskoga polja) ✧ *šp*.

PERAĆ, perãć *im. m.* ⟨*G* peráća⟩ – krpa za pranje posuđa

PERDE, pèrde *im. sr.* ⟨*G* perdȅta, *N mn.* perdȅta⟩ – dio taćke (drvene niske ograde). Sastoji se od niza međusobno razmaknutih okomitih daščica povezanih dvjema dugim vodoravnim motkama (žiokama). Perdeta se pričvršćuju za drvene stupove zabijene u zemlju. Niz perdeta i stupova čini nisku ogradu, plot (taćku). ✧ *tur*.

PERETAK, perétak *im. m.* ⟨*G* perétka, *N mn.* peréci⟩ – vrsta peciva, perec ✧ *njem*.

PERINA, pèrina *im. ž.* ⟨*G* pȅrinē⟩ – donji dio posteljine napunjen perjem na kojem se leži (nalazi se ispod plahte)

PERSONA, persóna *im. ž.* ⟨*G* persônê⟩ – **1.** istaknuta ličnost; **2.** umišljena, narcisoidna osoba ✧ *lat.*

PERŠINA, pêršina *im. ž.* ⟨*G* pêršinē⟩ – peršin

PERTLA, pȅrtla *im. ž.* ⟨*G* pȅrtlē, *G mn*. pȅrtlījā⟩ – vezica za cipele ✧ *njem*.

PERUŠKA, perũška *im. ž.* ⟨*G* perũškē, *DL* perũški⟩ – pernata metlica od guščjega ili pačjega krila (za čišćenje pećnica, zgrtanje brašna sa stola i sl.)

PESAT, pȅsat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pȅsām, *prid. rad.* pȅsō, pȅsala, *gl. im.* pȅsānje⟩ – šuškati u govoru, imati smetnje u artikulaciji glasova *s* i *z*

PESAV, pȅsāv *prid.* ⟨pȅsava, pȅsavo, *odr.* pȅsavī, *komp*. pesavȉjī⟩ – koji pesa, šuška u govoru ✧ *v. pesat*

PEŠKIR, peškīr *im. m.* ⟨*G* peškíra⟩ – ručnik ✧ *tur*.

PEŠKIRIĆ, peškȉrić *im. m.* ⟨*G* peškirȉća⟩ – mali ručnik, otarčić ✧ *v. peškir*

PETACKAT SE, petāckȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* petãckām, *prid. rad.* petāckô, petāckȁla⟩ – otimati se, bacati se nogama i rukama

PETOBANKA, pȅtobānka *im. ž.* ⟨*G* pȅtobānkē, *DL* pȅtobānki⟩ – kovani novac od 50 para (50 starih dinara) iz doba SFRJ

PETOPOLKA, petopôlka *im. ž.* ⟨*G* petopôlkē, *DL* petopôlki, *G mn*. petopôlkījā⟩ – ženska rubina s prutovina izvezenim od crne, crvene ili tamno plave svile, načinjena od pet (ili više) pola platna

PETROLEJKA, petrolējka *im. ž.* ⟨*G* petrolējkē, *DL* petrolējki, *G. mn*. petrolējkī⟩ – lampa u kojoj gori petrolej

PETROVKA, petrõvka *im. ž.* ⟨*G* petrõvkē⟩ – vrsta domaće jabuke koja sazrijeva o Petrovu

PI-PI, pî-pî *uzv.* – povik dozivanja pilića

PICAN, picân *im. m.* ⟨*G* picȁna⟩ – ženskast muškarac

PICKO, pȉcko *im. m.* ⟨*G* pȉckē⟩ ✧ *v. pican*

PICMELJIV, picmeljîv *prid.* ⟨picmeljȉva, picmeljȉvo, *odr.* picmeljȉvī, *komp*. picmeljivȉjī⟩ – plačljiv, kmečljiv

PIĆIT, pȉćit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pȉćīm, *prid. rad.* pȉćijo, pȉćila⟩ – **1.** brzo voziti, brzo se kretati; **2.** *pejor.* plakati

PIĆVAJZ, pȉćvajz *im. m.* ⟨*G* pȉćvajza⟩ – pičvajz, nered, tučnjava

PIJAC, pȉjac *im. m.* ⟨*G* pijȁca⟩ – tržnica ✧ *tal*.

PIJACNI, pijȁcnī *prid.* – onaj koji se odnosi na pijacu, tržnicu, **pijȁcnī dân** – dan kada posluje tržnica ✧ *v. pijac*

PIJANDURA, pijandȕra *im. m.* ⟨*G* pijandȕrē⟩ – pijanac

PIK, pȉk *im. m.* ⟨*G* pȉka⟩ – **1.** u frazama: uzeti koga na zub; **2.** mjesto spasa u dječjoj igri hvatanja ili skrivanja ✧ *njem*. ← *fr.*

PIKIRAT, pikírat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pikīrām, *prid. rad*. pikīrô, pikīrȁla⟩ – ciljati na nešto ✧ *v. pik*

PIKNJA, pȉknja *im. ž.* ⟨*G* pȉknjē⟩ – točka, pjegica

PIKNJAST, pȉknjast *prid.* ⟨pȉknjasta, pȉknjasto, *odr.* pȉknjastī, *komp*. piknjastȉjī⟩ – točkast

PIKSA, pȉksa *im. ž.* ⟨*G* pȉksē⟩ – limena kutija s poklopcem (za šećer, kavu i sl.) ✧ *njem*. ← *lat.* ← *grč.*

PILA, píla *im. ž.* ⟨*G* pīlê, *G mn*. pīlâ⟩ – pile od milja

PILIĆNJAK, pȉlićnjāk *im. m.* ⟨*G* pȉlićnjāka, *N mn*. pȉlićnjāci⟩ – objekt za hranjenje pilića (sastoji se obično od 3-4 drvena kolca povezanih tako da tvore bridove piramide; između kolaca je isprepleteno granje tako da veće životinje ne mogu ući unutra; unutra se stave pilići (i kvočka) te hrana i voda za njih)

PILIR, pilīr *im. m.* ⟨*G* pilíra⟩ – filir, austrougarski kovani novac, stoti dio krune (1892. – 1918.)

PILO, pȉlo *im. sr.* ⟨*G* pȉla⟩ – zagađena voda koja curi iz hrpe đubreta

PILJEVARA, piljevàra *im. ž.* ⟨*G* piljevārē⟩ – peć koja se loži piljevinom drveta

PILJIT, píljit *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. pīljîm, *prid. rad.* pīljȉjo, pīljȉla, *gl. im.* pīljênje⟩ – buljiti u što

PINKALO, pinkálo *im. sr.* ⟨*G* pinkála, *N mn*. pinkālā/pinkāla⟩ – penkala, kemijska olovka ✧ po konstruktoru Slavoljubu Penkali

PINKLAT, pȉnklat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pȉnklām, *prid. rad.* pȉnklō, pȉnklala, *gl. im.* pȉnklānje⟩ – vezati što u zamotuljak ✧ *njem.*

PIPAV, pȉpāv *prid*. ⟨pȉpava, pȉpavo, *odr*. pȉpavī, *komp*. pipavȉjī⟩ – spor, nespretan

PIPICE, pȉpice *im. ž. mn.* ⟨*G mn*. pȉpīcā⟩ – pilići od milja

PIRIKA, pirȉka *im. ž.* ⟨*G* pirȉkē, *DL* pirȉki⟩ – vrsta korova iz obitelji trava

PIRIT, pírit *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. pīrîm, *prid. rad.* pīrȉjo, pīrȉla, *gl. im.* pīrênje⟩ – lagano puhati

PIRIZ, pȉriz *im. m.* ⟨*G* pȉriza⟩ – jedan od štapova u istoimenoj dječjoj igri bacanja štapova do određene mete

PIŠALO, pišálo *im. sr.* ⟨*G* pišála, *N mn*. pišālā/pišāla⟩ – mokraća

PIŠICE, pȉšicē *pril.* – pješke

PIŠKOTA, piškóta *im. ž.* ⟨*G* piškōtê⟩ – biskvit ✧ *tal.*

PITOL, pītôl *im. m.* ⟨*G* pítla, *N mn*. pítli, pītlòvi⟩ – pijetao

PIZMA, pȉzma *im. ž.* ⟨*G* pȉzmē⟩ – ljutnja, neprijateljstvo ✧ *grč.*

PIZMEN, pȉzmēn *prid.* ⟨pȉzmena, pȉzmeno, *odr.* pȉzmenī⟩ – ljut, mrzovoljan ✧ *v. pizma*

PJEVE, pjēvê *pril.* – pješke

PLAC, plȁc *im. m.* ⟨*G* plàca, *N mn*. placȅvi, *G mn*. plȁcēvā⟩ – zemljište ✧ *njem.*

PLAFON, plafõn *im. m.* ⟨*G* plafóna⟩ – strop ✧ *fr.*

PLANCE, plãnce *im. sr.* ⟨*G* plãnca⟩ – registarska pločica na zaprežnim kolima ✧ *tal. plancia* ‘ploča’

PLANJAT, plánjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* plãnjām, *prid. rad.* plānjô, plānjäla⟩ – gaziti, hodati po čemu (npr. krevetu), valjati se (po krevetu i sl.) [*Dȉco, nekàte mi plánjat po krevȅtu!*] ✧ *usp. plântati* ‘šepati, krivo hodati’ (prema *Bezlaj*); *usp. plantav* ‘hrom, šepav’ i *planta* ‘potplat’, od *lat. planta* ‘taban’ (prema *ARj*)

PLAST, plãst *im. m.* ⟨*G* plásta, *N mn.* plāstòvi⟩ – stog sijena ili slame složen oko stožera [*Slāgàlo se sîno u plāstȍve.*]

PLATNA, plàtna *im. ž.* ⟨*G* platnȅ, *G. mn*. platnîjā⟩ – metalna ploča na štednjaku na koju se stavljaju posude prilikom kuhanja [*Orībȁu se u pȅpelu i plàtne na špòretu.*] ✧ *njem.*

PLAVICA, plavȉca *im. ž.* ⟨*G* plavȉcē, *G mn*. plȁvīcā⟩ – sorta šljiva

PLAVIT, plàvit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* plȁvīm, *prid. rad.* plȁvijo, plȁvila⟩ – poplavljati izlijevajući se iz korita [*Nâs Sáva níje plàvila.*]

PLEĆKA, plȅćka *im. ž.* ⟨*G* plȅćkē, *DL* plȅćki, *G mn*. plȅćkī⟩ – prednji but životinje, lopatica (svinje i sl.) [*Ȅvo vam i jèdna plȅćka, iz salamȕrē izvȁdīta.*]

PLEJ, plȅj *im. m.* ⟨*G* plèja⟩ – lim ✧ *njem.*

PLEJANI, plejȁnī *prid.* – koji je od lima, limeni [*Dê mi nô plejȁnō korȉto.*] ✧ *v. plej*

PLIŠ, plȉš *im. m.* ⟨*G* plȉša⟩ – vrsta meke tkanine s kratkim i gustim površinskim dlačicama, baršun ✧ *fr.*

PLIŠANI, plišȁnī *prid.* – koji je od pliša ✧ *v. pliš*

PLIŠANJ, plīšanj *im. m.* ⟨*G* plīšnja⟩ – plijesan

PLIVIT, plívit *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. plīvîm, *prid. rad.* plīvȉjo, plīvȉla, *prid. trp.* plīvīt⟩ – (što) plijeviti, odstranjivati korov čupanjem

PLIVNICA, plîvnica *im. ž.* ⟨*G* plîvnicē⟩ – pomoćna zgradica u dvorištu za držanje pljeve

PLJEVA, pljèva *im. ž.* ⟨*G* pljèvē⟩ – ovojnice žitnoga zrnja koje ostanu nakon vršidbe

PLJUNKA, pljûnka *im. ž.* ⟨*G* pljûnkē, *DL* pljûnki⟩ – pljuvačka, ispljuvak

PLJUVOĆE, pljuvõće *im. sr.* ⟨*G* pljuvõća⟩ – pljuvačka, ispljuvak

POBIBERIT, pobȉbèrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pobȉbèrīm, *prid. rad.* pobȉbèrijo, pobȉbèrila, *prid. trp*. pobȉbèrīt⟩ – posuti što biberom

POBIBERIT, pobȉbèrīt *prid.* ⟨pobȉbèrīta, pobȉbèrīto, *odr.* pobȉbèrītī⟩ – posut biberom

POBIT SE, pobȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* pȍbijēm, *prid. rad.* pobȉjo, pobȉla⟩ – potući se s kime

POBRAŠNIT, pobrȁšnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pobrȁšnīm, *prid. rad.* pobrȁšnijo, pobrȁšnila, *prid. trp*. pobrȁšnīt⟩ – posuti što brašnom

POBRAŠNIT, pobrȁšnīt *prid.* ⟨pobrȁšnīta, pobrȁšnīto, *odr.* pobrȁšnītī⟩ – posut brašnom

POBRO, póbro *im. m.* ⟨*G* pōbrê⟩ – pobratim, bliski prijatelj

POĆAPAT, poćápat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poćāpām, *prid. rad.* poćāpô, poćāpȁla⟩ – pootimati što od koga

POĆEPIT (SE), poćèpit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* poćèpīm, *prid. rad.* poćepȉjo, poćepȉla, *prid. trp*. poćèpīt⟩ – **1.** sve redom zatvoriti čepom (npr. boce); **2.** postepeno se začepiti iznutra (npr. vodovodna cijev ili krvne žile)

POĆEPIT, poćèpīt *prid.* ⟨poćèpīta, poćèpīto, *odr.* poćèpītī⟩ – **1.** koji su svi redom zatvoreni čepom (govori se uvijek u množini – *poćèpīte flȁše* i sl.); **2.** koji je postepeno začepljen iznutra

POĆIMAJLA, poćimâjla *im. ž.* ⟨*G* poćimâjlē⟩ – vodeća pjevačica u kolu, crkvi i sl.

POĆIMAT, poćìmat *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. poćìmām, *prid. rad.* poćìmō, poćìmala⟩ – počinjati što

POĆIPAT SE, poćīpȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez*. poćīpām, *prid. rad.* poćīpô, poćīpȁla, *prid. trp.* poćīpān⟩ – uznemiriti se, pobjeći pred stršljenima (o govedima)

POĆNE, pȍćne *im. ž. mn.* ⟨*G mn*. pȍćnījā⟩ – kućna obuća od valjane vune ili kojega drugog debljeg materijala ✧ *tur.*

PODALJAT, podàljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* podàljēm, *prid. rad.* pȍdaljō, pȍdaljāla⟩ – podliti što

PODAPINJAĆ, podapinjā̃ć *im. m.* ⟨*G* podapinjáća⟩ – drvena motka kojom se podupirao vucak (uže na kojem se sušilo oprano rublje)

PODAPINJAT, podapȉnjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. podapȉnjām, *prid. rad.* podapȉnjō, podapȉnjala⟩ – podupirati što kakvim predmetom (motkom i sl.)

PODAŠĆAT, podàšćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* podašćâm, *prid. rad.* pȍdašćō, pȍdašćāla⟩ – postaviti i prišiti daske na što

PODAŠIT, podàšit *gl. svrš.* ⟨*prez.* podašȉjēm, *prid. rad.* podašȉjo, podašȉla, *prid. trp*. podašȉt⟩ – podšiti, zašiti što s donje strane, npr. podšiti čarape kožom s donje strane (na stopalima)

PODAŠIVAT, podašívat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* podašȉvām, *prid. rad.* podašȉvô, podašȉvȁla, *prid. trp*. podašȉvān⟩ – podšivati što ✧ *v. podašit*

PODBRADIT, podbrádit *gl. svrš.* ⟨*prez.* podbrādīm, *prid. rad.* podbrādȉjo, podbrādȉla, *prid. trp.* podbrādīt⟩ – podvezati maramu ispod brade

PODERANE GAĆE, pȍderane gȁće *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* pȍderanī gâćā⟩ – vrsta peciva, listarići s rupom u sredini

PODEŠAT, podêšat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* podêšām, *prid. rad.* podêšō, podêšala, *gl. im.* podêšānje⟩ – podešavati, usklađivati što

PODGOVARAT, podgovárat (koga) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* podgovārām, *prid. rad.* podgovārô, podgovāräla, *gl. im*. podgovārânje⟩ – huškati koga

PODIVANIT, podivánit *gl. svrš.* ⟨*prez.* podivānīm, *prid. rad.* podivānȉjo, podivānȉla⟩ – porazgovarati s kime ✧ *v. divanit*

PODLAGAT, podlágat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* podlāžēm, *prid. rad.* podlāgô, podlāgäla, *prid. trp.* podlãgān⟩ – potpaljivati vatru

PODLATIT SE, podlàtit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* podlàtīm, *prid. rad.* podlàtijo, podlätila⟩ – prihvatiti se kakvoga posla, poduzeti što u vezi kakvoga posla; ✧ *usp*. *latit se*

PODLOŽIT, podlòžit *gl. svrš.* ⟨*prez.* podlòžīm, *prid. rad.* podložȉjo, podložila, *prid. trp*. podlòžīt⟩ – zapaliti vatru ispod čega (kotla i sl.)

PODMISTIT, podmìstit *gl. svrš.* ⟨*prez.* podmìstīm, *prid. rad.* podmìstijo, podmìstila⟩ – (koga) sjesti na nečije mjesto

PODNIMIT SE, podnīmìt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* podnȉmīm, *prid. rad.* podnīmȉjo, podnīmȉla⟩ – prilikom sjedenja osloniti se na laktove držeći glavu dlanovima

PODOĆEKIVAT, podoćekívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* podoćekȉvām, *prid. rad.* podoćekīvô, podoćekīväla⟩ – dočekati sve redom

PODOJDIT, podójdit *gl. svrš.* ⟨*prid. rad.* podōjdȉjo, podōjdȉla⟩ – doći malo-pomalo, s raznih strana (npr. gosti na svečanost)

PODOJIT, podòjit *gl. svrš.* ⟨*prez.* podòjīm, *prid. rad.* podoȉjo, podojȉla, *prid. trp.* podòjīt⟩ – pomusti (kravu i sl.)

PODONAŠAT, podonášat *gl. svrš.* ⟨*prez.* podonãšām, *prid. rad.* podonāšô, podonāšäla, *prid. trp.* podonãšān⟩ – podonositi, donijeti sve redom

PODOSTAVA, podòstava *im. ž.* ⟨*G* podòstavē⟩ – podstava na odjeći

PODOVAĐAT, podováđat *gl. svrš.* ⟨*prez.* podovãđām, *prid. rad.* podovāđô, podovāđäla⟩ – dovesti sve redom

PODSVE, pòdsve *pril.* – posve, sasvim

PODŠPRAJCAT, podšprȁjcat *gl. svrš.* ⟨*prez.* podšprȁjcām, *prid. rad.* podšprȁjcō, podšprȁjcala, *prid. trp.* podšprȁjcān⟩ – poduprijeti, podbočiti što ✧ *njem.*

PODUPRT, podupr̃t *gl. svrš.* ⟨*prez.* pȍduprēm, *prid. rad.* pȍduprō, pȍduprla, *prid. trp.* pȍduprt⟩ – poduprijeti (koga, što)

PODVEST SE, podvèst se *gl. svrš.* ⟨*prez.* podvezēm, *prid. rad.* podvȅzō, podvȅzla⟩ – potklizati se ispod čega

PODZIBIT, podzíbit *gl. svrš.* ⟨*prez.* podzībīm, *prid. rad.* podzībȉjo, podzībȉla⟩ – pogurnuti što s donje strane, klimnuti odozdol, odignuti gurajući odozdol (npr. nožem pogurnuti poklopac ispod njegova ruba da se može lakše odvrnuti sa staklenke) ✧ *usp*. *zibliti* ‘pokrenuti, potaknuti’; *zibljati* ‘pokretati, poticati’ (prema *ARj*); *usp*. *rus*. *зыблить*, čije je značenje isto što i *зыбать* ‘zibati, klimati, njihati’ (prema *TSD*), *usp*. *prasl*. **zybati* (prema *HJP,* uz natuknicu *zibati*)

PODZIBLJIVAT, podziblj̏ivat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* podziblj̏ivām, *prid. rad.* podziblj̏ivō, podziblj̏ivala⟩ – *nesvrš.* glagol od *podzibit*

POĐUBRIT, pođùbrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pođùbrīm, *prid. rad.* pođùbrijo, pođùbrila⟩ – posuti sve đubretom (njive, bašće)

POFAJTAT, pofȁjtat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pofȁjtām, *prid. rad.* pofȁjtō, pofȁjtala⟩ – poprskati svu odjeću vodom prije peglanja ✧ *v. fajtat*

POFALIT, pofálit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pofālīm, *prid. rad.* pofālȉjo, pofālȉla⟩ – pohvaliti koga ✧ *v. falit* ‘hvaliti’

POFALIT, pofȁlit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pofȁlīm, *prid. rad.* pofȁlijo, pofȁlila⟩ – ponestati čega, uzmanjkati ✧ *v. falit* ‘nedostajati’

POFANJ, pȍfānj *pril.* – prilično puno, podosta ✧ *v. fanj*

POFILOVAT, pofȉlovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pofȉlujēm, *prid. rad.* pofilovō, pofilovala⟩ – (što) staviti fil (nadjev) u sve torte ili kolače

POFURIT, pofùrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pofùrīm, *prid. rad.* pofùrijo, pofùrila, *prid. trp.* pofùrīt⟩ – preliti što vrelom vodom

POGNJEST, pògnjest *gl. svrš.* ⟨*prez.* pognjetēm, *prid. rad.* pognjȅo, pognjȅla⟩ – zgnječiti sve redom [*Pȁzi da krmȁća ne pognjetẽ prȁšce.*]

POHOVAN, pòhovān *prid.* ⟨pòhovāna, pòhovāno, *odr.* pòhovānī⟩ – paniran ✧ *v. pohovat*

POHOVAT, pòhovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pòhujēm, *prid. rad.* pòhovō, pòhovala, *prid. trp.* pòhovān, *pril. sad.* pòhujūć(a), *gl. im.* pòhovānje⟩ – pohati što, pržiti namirnice uvaljane u brašno, jaja i mrvice na vrućem ulju ✧ *njem.*

POISKAKAT, poiskákat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poiskãćēm, *prid. rad.* poiskākô, poiskākäla⟩ – postepeno sve / svi iskočiti

POISKAPAT, poiskápat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poiskãpām, *prid. rad.* poiskāpô, poiskāpäla, *prid. trp.* poiskãpān⟩ – postepeno sve iskopati

POISKAPĆAT, poiskápćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poiskãpćām, *prid. rad.* poiskāpćô, poiskāpćäla, *prid. trp.* poiskãpćān⟩ – postepeno sve iskopčati

POISKRUŽIVAT, poiskružívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poiskružîvām, *prid. rad.* poiskružîvô, poiskružîväla⟩ – iskružiti sve redom

POISKUVAVAT, poiskuvávat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poiskuvãvām, *prid. rad.* poiskuvāvô, poiskuvāväla, *prid. trp.* poiskuvãvān⟩ – postepeno sve iskuhati

POISPRILAĐIVAT SE, poisprilađìvat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* poisprilađìvām, *prid. rad.* poisprilađìvō, poisprilađìvala⟩ – postepeno se svi prehladiti

POISPRIMIŠĆAT, poisprimîšćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poisprimîšćām, *prid. rad.* poisprimîšćō, poisprimîšćala⟩ – postepeno sve premjestiti

POISPRISTAVLJAT, poispristâvljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poispristâvljām, *prid. rad.* poispristâvljō, poispristâvljala⟩ – postepeno sve pristaviti (staviti hranu na stol) [*Reklà sam Marìji da poispristâvljā jèlo.*]

POISPRODAVAT, poisprodávat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poisprodãjēm, *prid. rad.* poisprodāvô, poisprodāväla⟩ – postepeno sve prodati

POISPROSIPAT, poisprosìpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poisprosìpām, *prid. rad.* poisprosìpō, poisprosìpala⟩ – postepeno sve prosuti

POISTERIVAT, poisterìvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poisterìvām, *prid. rad.* poisterìvō, poisterìvala⟩ – istjerati sve redom

POISTRESAT, poistrésat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poistrēsām, *prid. rad.* poistrēsô, poistrēsäla, *prid. trp.* poistrēsān⟩ – postepeno sve istresti

POITAT, poìtat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poìtām, *prid. rad.* poìtō, poìtala, *prid. trp.* poìtān⟩ – pobacati što

POIZBACIVAT, poizbacìvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poizbacìvām, *prid. rad.* poizbacìvō, poizbacìvala⟩ – izbaciti sve redom

POIZLAŽAT, poizlâžat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poizlâžām, *prid. rad.* poizlâžō, poizlâžala⟩ – postepeno svi izaći

POIZNAŠAT, poiznášat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poiznãšām, *prid. rad.* poiznãšô, poiznãšäla, *prid. trp.* poiznãšān⟩ – iznijeti sve redom

POJATA, pojàta *im. ž.* ⟨*G* pojātē, *G mn*. pŏjātā⟩ – zgrada za držanje stoke, otvorena s jedne strane ✧ možda od *mađ. pajta* ‘šupa, staja’

POJETKAT, pojètkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pojètkām, *prid. rad.* pojètkō, pojètkala, *prid. trp.* pojètkān⟩ – pojesti pomalo (o djeci)

POKEFAT SE, pokefàt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* pokefām, *prid. rad.* pŏkefō, pŏkefāla⟩ – potući se

POKLADE, pòklade *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* pŏklādā⟩ – **1.** maškare (kao običaj); **2.** sudionici maškara, bušari

POKLEPAT, poklèpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poklèpām, *prid. rad.* poklèpō, poklèpala⟩ – udarcima čekića naoštriti što (o kovaču) [*Ìdēm kováću da poklèpā gvôžđe.*]

POKOLĆIT, pokôlćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pokôlćīm, *prid. rad.* pokôlćijo, pokôlćila⟩ – (što) zabiti kolce u zemlju oko čega ili pokraj čega (npr. pokraj biljaka penjačica)

POKREĆIT, pokrèćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pokrèćīm, *prid. rad.* pokrećïjo, pokrećïla, *prid. trp*. pokrèćīt⟩ – obojiti sve vapnom ✧ *v. krećit*

POKROVAC, pokróvac *im. m.* ⟨*G* pokróvca⟩ – pokrov, pokrivalo za mrtvaca [*Èvo, motâm pàmuk za pokróvce.*]

POKRPAT SE, pokŕpat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* pokŕpām, *prid. rad.* pokŕpō, pokŕpala⟩ – potući se

POKRUNJIT, pokrúnjit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pokrũnjīm, *prid. rad.* pokrūnjïjo, pokrūnjïla, *prid. trp.* pokrũnjīt⟩ – pokruniti, poruniti, poskidati zrnje s klipa

POLA, pòla *im. ž.* ⟨*G* pŏlē⟩ – **1.** polovica; **2.** širina platna koje je izrađeno na domaćem tkalačkom stanu

POLAK, pòlak *pril.* – pola

POLETVAT, polètvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* polètvām, *prid. rad.* polètvō, polètvala⟩ – (što) postaviti i prišiti letve na što

POLIĆ, pòlić *im. m.* ⟨*G* pŏlića⟩ – boca od pola litre

POLOM, pōlôm *im. m.* ⟨*G* pōlȍma⟩ – krš, nered, hrpa nabacanih (čitavih ili polomljenih) predmeta [*Kàko mȍreš u tãkōm pōlȍmu žívit?*]

POLOVANJI, polovânjī *prid.* – koji je u sredini, središnji

POLOVNJAĆA, polovnjȁća *im. ž.* ⟨*G* polovnjȁćē⟩ – žena srednjih godina

POLOŽAJ, pȍložāj *im. m.* ⟨*G* pȍložāja⟩ – **1.** jutarnji čestitar na Božić (obično zet) koji dolazi po ustaljenom običaju; **2.** sam običaj toga čestitanja **3.** oveće pecivo u obliku pletenice svinute u krug koje položaj (čestitar) dobije za svoje čestitanje [*Zȅt se zovȇ pȍložāj, kãžē se i da ôn „ȉdē na pȍložāj ”. Ȉsto se za tâj krȕ kȍji dȍbijē kãžē „ôn dȍbijē pȍložāj*”.]

POLOŽAK, polȍžak *im. m.* ⟨*G* polȍška, *N mn*. polȍšci, *G mn*. polȍžākā⟩ – jaje koje se stavi na kokošje gnijezdo i ne kupi se; služi kao mamac da se kokoš privikne da na tom mjestu nese jaja

POLUĆIĆKI, pȍlućićki *im. m. mn.* – vrsta štrikanja čarapa

POLUTAN, polutãn *im. m.* (**polutãnka** *ž.*) ⟨*G* polutána *m*., polutãnkē *ž.*⟩ – mješanac (mješanka *ž.*) dvaju naroda, etničkih skupina i sl.

POLJAT, pȍljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pȍljēm, *prid. rad.* pȍljō, pȍljāla, *prid. trp.* pȍljān, *imp*. poljî⟩ – politi što

POMADA, pomáda *im. ž.* ⟨*G* pomādê⟩ – mirisna krema za lice i ruke ✧ *njem*. ← *fr.* ← *tal.*

POMANJE, pȍmanjē *pril.* – pomalo

POMASTIT, pomástit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pomãstīm, *prid. rad.* pomāstȉjo, pomāstȉla⟩ – pomazati što

POMETAT, pomètat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pomȅćēm, *prid. rad.* pȍmetō, pȍmetāla, *prid. trp.* pȍmetān⟩ – poslagati što, staviti jedno do drugoga

POMETINE, pomètine *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* pomȅtīnā⟩ – posteljica, placenta u životinja, **vũć se ko pomètine** – sporo i lijeno hodati

POMILAT, pomílat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pomīlām, *prid. rad.* pomīlô, pomīlāla⟩ – pogladiti, pomilovati koga (npr. nečiju glavu, kosu, životinju itd.) [*Nȉšta nȉj’ kāzàla, sàmo me pomīlāla po glávi.*]

POMORANĐA, pomorânđa *im. ž.* ⟨*G* pomorânđē⟩ – naranča ✧ *tal*.

POMOST, pȍmost *im. m.* ⟨*G* pomȍsta⟩ – pod od debelih dasaka ✧ *po* + *most*

POMRT, pomr̃t *gl. svrš.* ⟨*prez.* pȍmrēm, *prid. rad.* pȍmrō, pȍmrla⟩ – pomrijeti

PONABAVLJAT, ponabâvljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ponabâvljām, *prid. rad.* ponabâvljō, ponabâvljala, *prid. trp.* ponabâvljān⟩ – nabaviti sve redom

PONADIVAT, ponadívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ponadȉvām, *prid. rad.* ponadȉvô, ponadȉväla⟩ – postepeno sve nadjenuti

PONADIZAT, ponadízat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ponadȉžēm, *prid. rad.* ponadȉzô, ponadȉzäla⟩ – postepeno sve nadignuti

PONADUPLJAT, ponadûpljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ponadûpljām, *prid. rad.* ponadûpljō, ponadûpljala⟩ – postepeno sve nadupliti, naguziti

PONAMIRLJIVAT, ponamirljȉvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ponamirljȉvām, *prid. rad.* ponamirljȉvō, ponamirljȉvala, *prid. trp.* ponamirljȉvān⟩ – postepeno sve namiriti (o stoci)

PONAMIŠĆAT, ponamîšćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ponamîšćām, *prid. rad.* ponamîšćō, ponamîšćala, *prid. trp.* ponamîšćān⟩ – postepeno sve namjestiti

PONAPAJAT, ponapájat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ponapȃjām, *prid. rad.* ponapājô, ponapājäla⟩ – postepeno sve napojiti (o stoci)

PONAPIJAT (SE), ponapíjat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* ponapȋjām, *prid. rad.* ponapījô, ponapījäla⟩ – napiti se svi redom, napiti sve redom (alkoholnim pićima)

PONAPOLJU, pònapolju *pril.* – svugdje napolju, svugdje vani [*Po zími jã rùćnī râd rãdīm, a Màrtīn pònapolju svè namȋrī (mârvu), okrũnjī, oćìstī štäle i svinjäre.*]

PONATICAT, ponatȉcat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ponatȉćēm, *prid. rad.* ponatȉcō, ponatȉcala, *prid. trp.* ponatȉcān⟩ – postepeno sve nataknuti

PONOĆKA, pōnȍćka *im. ž.* ⟨*G* pōnȍćkē⟩ – polnoćka

PONOVA, pònova *im. ž.* ⟨*G* pȍnovē⟩ – nova odjeća ili obuća

PONOVIT SE, ponovȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ponȍvīm, *prid. rad.* ponovȉjo, ponovȉla⟩ – obući novu odjeću, obuti novu obuću

PONUDE, pònude *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* pȍnūdā⟩ – **1.** darovi koje gosti daju novorođenčetu kada ga prvi put posjete (novac, odjeća za dijete, kolači za ukućane); **2.** isti naziv ima i sam spomenuti običaj posjete i darivanja – **ȉć u pònude**

PONUNAT, ponùnat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ponùnām, *prid. rad.* ponùnō, ponùnala⟩ – kraće vrijeme poljuljati koga (npr. dijete u kolijevci da zaspi)

PONJAVA, ponjàva *im. ž.* ⟨*G* ponjàvē, *G mn*. pònjāvā⟩ – **1.** plahta; **2.** prekrivač za krevet

PONJAVAC, ponjávac *im. m.* ⟨*G* ponjávca, *G mn*. ponjãvācā⟩ – mali prekrivač (za klecalo u crkvi i sl.)

PONJAVĆIĆ, ponjãvćić *im. m.* ⟨*G* ponjãvćića⟩ – *dem.* od *ponjavac*

POP, pòp *im. m.* ⟨*G* pòpa⟩ – *razg*. svećenik (katolički ili pravoslavni)

POPA, pópa *im. m.* ⟨*G* pōpê⟩ – *hip*. od pop (svećenik)

POPAKOVAT, popàkovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* popäkujēm, *prid. rad.* popäkovō, popäkovala⟩ – složiti što u pakete (torbe i sl.) sve redom

POPARA, pòpara *im. ž.* ⟨*G* pòparē⟩ – jelo od suhih komada kruha koji su popareni vrelom vodom i zamašćeni

POPEĆ, pòpeć *gl. svrš.* ⟨*prez.* popećēm, *prid. rad.* popèkō, popèkla⟩ – ispeći sve (komade mesa i sl.)

POPEGLAT, popéglat *gl. svrš.* ⟨*prez.* popēglām, *prid. rad.* popēglô, popēglàla⟩ – izglačati svu odjeću *peglom* ‘glačalom’

POPEKMEZIT, popekmèzit *gl. svrš.* ⟨*prez.* popekmèzīm, *prid. rad.* popekmèzijo, popekmèzila, *prid. trp.* popekmèzīt⟩ – namazati što pekmezom

POPEKMEZIT, popekmèzīt *prid.* ⟨popekmèzīta, popekmèzīto, *odr.* popekmèzītī⟩ – namazan pekmezom

POPIZMIT, popìzmit *gl. svrš.* ⟨*prez.* popìzmīm, *prid. rad.* popìzmijo, popìzmila⟩ – (koga) naljutiti se na koga, postati kome neprijatelj ✧ *v. pizma*

POPOLA, POPOLAK, pòpola, pòpolak *pril.* – napola

POPORIT, popòrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* popòrīm, *prid. rad.* poporȉjo, poporȉla, *prid. trp*. popòrīt⟩ – sve oporiti

POPRAŠIT, poprášit *gl. svrš.* ⟨*prez.* poprãšīm, *prid. rad.* poprãšijo, poprãšila⟩ – posuti što kakvim prahom (npr. biljke ili životinje insekticidom)

POPREST, pòprest *gl. svrš.* ⟨*prez.* poprēdêm, *prid. rad.* poprèo, poprèla⟩ – izraditi predenjem, ispresti sve redom [*Poprèli smo već vùnu.*]

POPRIĆIT (SE), poprićit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* poprȉćīm, *prid. rad.* poprīćijo, poprīćila, *prid. trp.* poprȉćīt⟩ – popriječiti (se), stati na put

POPURIT (SE), popùrit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* popùrīm, *prid. rad.* popùrijo, popùrila, *prid. trp*. popùrīt⟩ – preliti što vrelom vodom, pofuriti, ožgati, ožariti, opeći (se) [*Kad tko s vatrom se obažge, kažemo: popurijo se.* (Varnica 1900: 128)]

POPUŠĆAT, popùšćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* popùšćām, *prid. rad.* popùšćō, popùšćala⟩ – popustiti što ✧ *v. pušćat*

PORASKALJAT, poraskàljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poraskàljām, *prid. rad.* poraskàljō, poraskàljala, *prid. trp*. poraskàljān⟩ – raskoliti sve redom (npr. šljive prije pečenja pekmeza)

PORASKLADAT, poraskl̀adat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poraskl̀adām, *prid. rad.* poraskl̀adō, poraskl̀adala, *prid. trp*. poraskl̀adān⟩ – postepeno sve „rasklasti“, tj. grabilicom rasporediti dijelove nečega i staviti u manje cjeline (npr. razliti juhu iz lonca u zdjele) [*Jesi poraskl̀adala sȕpu u zdȉle?*] ✧ *usp. uklast*

PORASKLAPAT, porasklápat *gl. svrš.* ⟨*prez.* porasklāpām, *prid. rad.* porasklāpô, porasklāpȁla, *prid. trp.* porasklāpān⟩ – rasklopiti sve redom

PORASKRĆIVAT, poraskrćìvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poraskrćìvām, *prid. rad.* poraskrćìvō, poraskrćìvala⟩ – raskrčiti sve redom

PORASPARAT, poraspárat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poraspārām, *prid. rad.* poraspārô, poraspārȁla, *prid. trp.* poraspārān⟩ – rasporiti sve redom

PORASPRAVLJAT, porasprâvljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* porasprâvljām, *prid. rad.* porasprâvljō, porasprâvljala⟩ – raspraviti sve redom

PORASTERIVAT, porasterȉvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* porasterȉvām, *prid. rad.* porasterȉvō, porasterȉvala⟩ – postepeno sve rastjerati

PORAŠIRIVAT, poraširívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poraširīvām, *prid. rad.* poraširīvô, poraširīvȁla, *prid. trp.* poraširīvān⟩ – raširiti sve [*Poraširûj tê rezânce.*]

PORAZALJEVAT, porazaljȅvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* porazaljȅvām, *prid. rad.* porazaljȅvō, porazaljȅvala⟩ – razliti sve redom

PORAZDAVAT, porazdávat *gl. svrš.* ⟨*prez.* porazdājēm, *prid. rad.* porazdāvô, porazdāvȁla⟩ – dati sve redom

PORAZGAŽAT, porazgâžat *gl. svrš.* ⟨*prez.* porazgâžām, *prid. rad.* porazgâžō, porazgâžala⟩ – razgaziti sve redom

PORAZGRIZAT, porazgrízat *gl. svrš.* ⟨*prez.* porazgrȉzām, *prid. rad.* porazgrȉzô, porazgrȉzäla, *prid. trp.* porazgrȉzān⟩ – razgristi sve redom

PORAZILAŽAT SE, porazilâžat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* porazilâžām, *prid. rad.* porazilâžō, porazilâžala⟩ – postepeno se razići

PORAZMATAT, porazmátat *gl. svrš.* ⟨*prez.* porazmãtām, *prid. rad.* porazmātô, porazmātäla, *prid. trp.* porazmãtān⟩ – razmotati sve redom

PORAZMIŠĆAT, porazmîšćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* porazmîšćām, *prid. rad.* porazmîšćō, porazmîšćala, *prid. trp.* porazmîšćān⟩ – porazmještati sve redom

PORAZNAŠAT, poraznášat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poraznãšām, *prid. rad.* poraznāšô, poraznāšäla, *prid. trp.* poraznãšān⟩ – raznijeti (od raznositi) sve redom

PORAZVAŽAT, porazvážat *gl. svrš.* ⟨*prez.* porazvãžām, *prid. rad.* porazvāžô, porazvāžäla, *prid. trp.* porazvãžān⟩ – razvesti (od razvoziti) sve redom

PORKET, pȍrket *im. m.* ⟨*G* pȍrketa⟩ – vrsta čvrste tkanine s dlačicama na naličju (za toplu odjeću), parhent, parhet [*Sad istom kad dica proodau, onda jim se pravi, a nitko kupi gotovu suknjicu od tankog porketa*... (Varnica 1898: 13)] ✧ *njem.* ← *lat.* ← *arap.*

PORKETSKI, pȍrketskī *prid.* – koji je od porketa ✧ *v. porket*

PORONDAT, porôndat *gl. svrš.* ⟨*prez.* porôndām, *prid. rad.* porôndō, porôndala⟩ – isprevrtati što uz buku

PORUBA, pȍruba *im. ž.* ⟨*G* pȍrubē⟩ – porub na tkanini

POSAPINJAT, posapȉnjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posapȉnjām, *prid. rad.* posapȉnjō, posapȉnjala⟩ – postepeno sve sapeti

POSARANJIVAT, posaranjȉvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posaranjȉvām, *prid. rad.* posaranjȉvō, posaranjȉvala⟩ – sahraniti sve redom

POSAŠIVAT, posašívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posašȉvām, *prid. rad.* posašȉvô, posašȉväla, *prid. trp.* posašȉvān⟩ – postepeno sve sašiti

POSAZIVAT, posazívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posazȉvām, *prid. rad.* posazȉvō, posazȉväla⟩ – postepeno sve sazvati (npr. svatove)

POSEOĆARKA, posȅoćārka *im. ž.* ⟨*G* posȅoćārkē, *DL* posȅoćārki⟩ – ženska osoba koja voli hodati po selu

POSERVIRAT, poservírat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poservĩrām, *prid. rad.* poservĩrô, poservĩrȁla, *prid. trp.* poservĩrān⟩ – završiti sa serviranjem hrane (na više mjesta za stolom) [*Svȅ je poservĩrāno, zòvi ljûde da jȅdū.*]

POSIRĆETIT, posirćètit *gl. svrš.* ⟨*prez.* posirćètīm, *prid. rad.* posirćètijo, posirćètila, *prid. trp.* posirćètīt⟩ – politi što sirćetom ✧ *v. sirće*

POSIRĆETIT, posirćètīt *prid.* ⟨posirćètīta, posirćètīto, *odr.* posirćètītī⟩ – poliven sirćetom ✧ *v. sirće, posirćetit*

POSKLAPAT, posklápat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posklãpām, *prid. rad.* posklāpô, posklāpȁla, *prid. trp.* posklãpān⟩ – sklopiti sve redom

POSLADIT SE, poslādȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* poslãdīm, *prid. rad.* poslāđijo, poslādȉla⟩ – osladiti se, pojesti što slatko

POSLEN, pòslēn *prid.* ⟨pòslena, pòsleno, *odr.* pòslenī⟩ – radni, **pòslēn dân** – radni dan

POSLENICA, poslènica *im. ž.* ⟨*G* poslènicē⟩ – radnica

POSLENIK, poslènīk *im. m.* ⟨*G* poslènīka, *N mn*. poslènīci⟩ – radnik

POSLJE, pòsljē *pril*. i *prij*. – poslije

POSLJEDAK, posljèdak *im. m.* ⟨*G* posljètka⟩ – placenta, posteljica nakon poroda

POSO, POSOV, posô, posôv *im. m.* ⟨*G* pòsla, *N mn*. poslòvi, *G mn*. pòslōvā⟩ – posao

POSOBIJAĐAT, posobijáđat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posobijāđām, *prid. rad.* posobijāđô, posobijāđȁla⟩ – obići sve redom

POSOBIJAT, posobíjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posobĩjām, *prid. rad.* posobījô, posobījȁla⟩ – obiti sve redom

POSOBILAŽAT, posobilâžat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posobilâžām, *prid. rad.* posobilâžō, posobilâžala⟩ – obići sve redom

POSODBIJAT, posodbíjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posodbĩjām, *prid. rad.* posodbījô, posodbījȁla⟩ – odbiti sve redom

POSODNAŠAT, posodnášat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posodnãšām, *prid. rad.* posodnāšô, posodnāšȁla, *prid. trp*. posodnãšān⟩ – poodnašati, odnijeti sve redom

POSODREZIVAT, posodrezȉvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posodrezȉvām, *prid. rad.* posodrezȉvō, posodrezȉvala, *prid. trp*. posodrezȉvān⟩ – odrezati sve redom

POSODSICAT, posodsícat *gl. svrš.* ⟨posodsĩcām, *prid. rad.* posodsĩcô, posodsĩcäla, *prid. trp*. posodsĩcān⟩ – odsjećі sve redom

POSODVAŽAT, posodvážat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posodvãžām, *prid. rad.* posodvãžô, posodvãžäla, *prid. trp*. posodvãžān⟩ – odvesti sve redom

POSODVEZIVAT, posodvezívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posodvezĩvām, *prid. rad.* posodvezĩvô, posodvezĩväla, *prid. trp*. posodvezĩvān⟩ – odvezati sve redom

POSODVLAĆIT, posodvlaćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* posodvlãćīm, *prid. rad.* posodvlãćĩjo, posodvlãćĩla, *prid. trp*. posodvlãćīt⟩ – odvući sve redom

POSOGRECAT, posogrécat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posogrẽcām, *prid. rad.* posogrẽcô, posogrẽcäla, *prid. trp*. posogrẽcān⟩ – ogrecati sve redom ✧ *v. grecat*, *ogrecat*

POSOPARAT, posopárat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posopãrām, *prid. rad.* posopārô, posopāräla, *prid. trp*. posopārān⟩ – pooparati, oporiti sve redom

POSOPIJAT (SE), posopījàt (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* posopĩjām, *prid. rad.* posopĩjô, posopĩjäla, *prid. trp*. posopĩjān⟩ – opiti se svi, opiti sve redom

POSOPIRAT, posopìrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posopìrām, *prid. rad.* posopìrō, posopìrala, *prid. trp*. posopìrān⟩ – oprati sve redom

POSOPLITAT, posoplìtat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posoplìtām, *prid. rad.* posoplìtō, posoplìtala, *prid. trp*. posoplìtān⟩ – oplesti sve redom

POSOSTAJAT, posostàjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posostäjēm, *prid. rad.* posostäjō, posostäjala⟩ – ostati sve redom

POSOSTAVLJAT, posostâvljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posostâvljām, *prid. rad.* posostâvljō, posostâvljala, *prid. trp*. posostâvljān⟩ – ostaviti sve redom

POSOTECAT, posotècat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posotècām, *prid. rad.* posotècō, posotècala, *prid. trp*. posotècān⟩ – oteći, nateći sve redom

POSOTILAŽAT, posotilâžat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posotilâžām, *prid. rad.* posotilâžō, posotilâžala⟩ – otići svi redom

POSOTIMAT, posotìmat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posotìmām, *prid. rad.* posotìmō, posotìmala, *prid. trp*. posotìmān⟩ – oteti sve redom

POSOTKAPĆAT, posotkápćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posotkãpćām, *prid. rad.* posotkãpćô, posotkãpćäla, *prid. trp*. posotkãpćān⟩ – otkopčati sve redom

POSOTKIDAT, posotkídat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posotkĩdām, *prid. rad.* posotkīdô, posotkīdȁla, *prid. trp*. posotkĩdān⟩ – otkinuti sve redom

POSOTKLAPAT, posotklápat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posotklãpām, *prid. rad.* posotklãpô, posotklãpȁla, *prid. trp*. posotklãpān⟩ – otklopiti sve redom

POSOTKRIVAT, posotkrívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posotkrĩvām, *prid. rad.* posotkrīvô, posotkrīvȁla, *prid. trp*. posotkrĩvān⟩ – otkriti sve redom

POSOTPRAVLJAT, posotprâvljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posotprâvljām, *prid. rad.* posotprâvljō, posotprâvljala, *prid. trp*. posotprâvljān⟩ – otpraviti sve redom

POSOTRANJIVAT, posotranjívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posotranjĩvām, *prid. rad.* posotranjīvô, posotranjīvȁla, *prid. trp*. posotranjĩvān⟩ – othraniti sve redom

POSOTRESAT, posotrésat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posotrẽsām, *prid. rad.* posotrēsô, posotrēsȁla, *prid. trp*. posotrẽsān⟩ – otresti sve redom

POSOTVARAT, posotvȁrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posotvȁrām, *prid. rad.* posotvȁrō, posotvärala, *prid. trp.* posotvȁrān⟩ – pootvarati, otvoriti sve redom

POSPADAT, pospȁdat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pospädām, *prid. rad.* pospädō, pospädala⟩ – pasti svi / sve redom (npr. voće s debla)

POSPISIVAT, pospisïvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pospisïvām, *prid. rad.* pospisïvō, pospisïvala, *prid. trp*. pospisïvān⟩ – spisati više ručnih radova ✧ *v. spisivat*

POSPRDALO, posprdȁlo *im. sr.* ⟨*G* posprdäla⟩ – osoba za sprdnju, izrugivanje

POSPRDLJIV, posprdljîv *prid.* ⟨posprdljïva, posprdljïvo, *odr.* posprdljïvī, *komp*. posprdljivȉjī⟩ – posprdan; podrugljiv; koji se rado sprda, ruga

POSPRDNIT SE, pospŕdnit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* pospŕdnēm, *prid. rad.* pospŕdnijo, pospŕdnila⟩ – narugati se kome

POSRANI SOKAK, Pȍsranī sȍkāk ⟨*G* Pȍsranōg sȍkāka⟩ – seoski naziv za Kolodvorsku ulicu

POSRBIT SE, posrbȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* posrbĩm, *prid. rad.* posrbȉjo, posrbȉla⟩ – „posvrbjeti“ se, počešati se

POSRO, pósro *im. m*. ⟨*G* pōsrê⟩ – **1.** posran čovjek **2.** sroljo, šeprtlja, nespretnjaković [*Ȉdēš ko pósro za vōjskôm.*]

POSTARAT SE, postȁrat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* postȁrām, *prid. rad.* postȁrō, postȁrala⟩ – dobiti stariji izgled

POSTAVIT, postȁvit *gl. svrš.* ⟨*prez.* postȁvīm, *prid. rad.* postȁvijo, postȁvila, *prid. trp*. postȁvīt⟩ – spremiti što na svoje mjesto [*Postȁvi mi ȍćāle u làdicu*.]

POSUDAVAT, posudávat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posudājēm, *prid. rad.* posudāvô, posudāvȁla⟩ – udati sve redom

POSUKLANJAT, posuklȁnjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posuklȁnjām, *prid. rad.* posuklȁnjō, posuklȁnjala, *prid. trp*. posuklȁnjān⟩ – pouklanjati, ukloniti sve redom

POSUMATAT, posumátat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posumātām, *prid. rad.* posumātô, posumātȁla, *prid. trp*. posumātān⟩ – umotati sve redom

POSUNAŠAT, posunášat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posunāšām, *prid. rad.* posunāšô, posunāšȁla, *prid. trp*. posunāšān⟩ – unijeti sve redom

POSUTECAT, posutècat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posutècām, *prid. rad.* posutècō, posutècala⟩ – pobjeći, utećisvi redom

POSUVAŽAT, posuvážat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posuvāžām, *prid. rad.* posuvāžô, posuvāžȁla, *prid. trp*. posuvāžān⟩ – uvesti sve redom

POSUZIMAT, posuzìmat *gl. svrš.* ⟨*prez.* posuzìmām, *prid. rad.* posuzìmō, posuzìmala, *prid. trp*. posuzìmān⟩ – pouzimati, uzeti sve redom

POŠANDRCAT, pošandŕcat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pošandr̄cām, *prid. rad.* pošandr̄cô, pošandr̄cȁla⟩ – poludjeti, poblesaviti

POŠIĆERIT, pošićèrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pošićèrīm, *prid. rad.* pošićèrijo, pošićèrila, *prid. trp*. pošićèrīt⟩ – posuti što šećerom

POŠIĆERIT, pošićèrīt *prid.* ⟨pošićèrīta, pošićèrīto, *odr.* pošićèrītī⟩ – posut šećerom

POŠMILJAT, pošmíljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pošmīljām, *prid. rad.* pošmīljô, pošmīljȁla⟩ – prljajući uništiti što, zamazati što [*Ȁl ste mi stôljnjak pošmīljȁli.*] ✧ *usp. šmiljati se* ‘hodati po blatu i drugom gadu’; onomatopejska riječ (prema *ARj*)

POŠPRICAT, pošprícat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pošprīcām, *prid. rad.* pošprīcô, pošprīcȁla, *prid. trp*. pošprīcān⟩ – poprskati što ✧ *v. špricat*

POŠTELAT, poštȅlat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poštȅlām, *prid. rad.* poštȅlō, poštȅlala, *prid. trp*. poštȅlān⟩ – srediti, popraviti što ✧ *njem*.

POŠTOPAT SE, poštòpat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* poštòpām, *prid. rad.* poštòpō, poštòpala, *prid. trp*. poštòpān⟩ – zatvoriti se postepeno, počepiti se tako da se zaustavi tok (npr. vodovodna cijev) ✧ *v*. *štopat*(1)

POŠTOPAT, poštòpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* poštòpām, *prid. rad.* poštòpō, poštòpala, *prid. trp*. poštòpān⟩ – prošiti što ✧ *v*. *štopat*(2)

POTAKNIT, potàknit *gl. svrš.* ⟨*prez.* potȁknēm, *prid. rad.* potȁkō, potaknȉjo, potȁkla, potaknȉla, *prid. trp*. potȁknīt⟩ – dodati drva u vatru, podjariti vatru da bolje gori

POTANJURAT, potanjùrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* potanjurâm, *prid. rad.* pȍtanjurō, pȍtanjurāla, *prid. trp*. pȍtanjurān⟩ – završiti s tanjuranjem zemlje

POTAPAT, potàpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* potȁpām, *prid. rad.* potȁpō, potȁpala⟩ – pogaziti, pritiskom nogu nabiti što

POTARACKAT, potarȁckat *gl. svrš.* ⟨*prez.* potarȁckām, *prid. rad.* potarȁckō, potarȁckala, *prid. trp*. potarȁckān⟩ – popločiti što ciglama ✧ *v. tarackat*

POTEPAT SE, potepȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* potepēm, *prid. rad.* pȍtepō, pȍtepāla⟩ – spotaknuti se

POTKASAT SE, potkȁsat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* potkȁšēm, *prid. rad.* potkȁsō, potkȁsala⟩ – podići, zapregnuti, zavrnuti suknju ili skute ✧ *pod* + *kasati*; prosti glagol *kasati* u značenju ‘zaprezati, zavraćati’ nije zabilježen (u *ARj*), ali se u tom značenju nalazi u nekim slavenskim jezicima, *usp*. *češ*. *kasati* i *polj*. *kasać* (prema *ARj*); od *prasl*. **kasati* (*se*) (prema *ESSJA*)

POTKITIT, potkȉtit *gl. svrš.* ⟨*prez.* potkȉtīm, *prid. rad.* potkȉtijo, potkȉtila⟩ – opšiti što (maramu i sl.) kitama, resama (franđama)

POTKUPIT, potkȕpit *gl. svrš.* ⟨*prez.* potkȕpīm, *prid. rad.* potkȕpijo, potkȕpila⟩ – pokupiti što odozdola, ispod čega (npr. plodove zrelih šljiva koje same padnu ispod stabla) [*Ûjtru potkȕpīmo šljîvā i jȁbūkā što spādê, da nè bi krȁve potȁpale i pojȅle.*]

POTKUPLJAT, potkûpljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* potkûpljām, *prid. rad.* potkûpljō, potkûpljala⟩ – *nesvrš*. glagol od *potkupiti* [*Šljȉve se potkûpljau svȁkī dân, a kad sȁzrū skrôz, ônda se zovẽ mȍba, ônda se uzâm mȍtku otrēsû i kȕpū se svȅ.*]

POTLAĆIT SE, potlāćȉt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* potlāćīm, *prid. rad.* potlāćijo, potlāćȉla⟩ – potepati se, povlačiti se, upropaštavati se [*Tû brīskôrku nȉko ne jȉdē, sȁmo se potlāćī po sinȉji.*]

POTLJE, POTLJAM, pȍtljē, pȍtljam *pril*. i *prij*. – poslije

POTPREGNIT (SE), potprēgnȉt (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* potprēgnēm, *prid. rad.* potprēgō, potprēgla, *prid. trp*. potprēgnīt⟩ – podići i podvezati gornju rubinu sa strana tako da se vide ukrašeni dijelovi donjih rubina

POTPREZAT (SE), potprēzȁt (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* potprēžēm, *prid. rad.* potprēzô, potprēzȁla⟩ – nesvršeni glagol od *potpregnit* (*se*)

POTPRIŠTIT SE, potprīštȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* potprīštīm, *prid. rad.* potprīšt̏jo, potprīšt̏ila, *prid. trp*. potprīštīt⟩ – razljutiti se, razjariti se

POTRBUŠINA, potrbȕšina *im. ž.* ⟨*G* potrbȕšinē⟩ – masno tkivo sa svinjskoga trbuha [*A jẽ ti mâstān pȁprikāš, kô da si ga od potrbȕšinē skȕvala.*]

POTREFIT, potrèfit *gl. svrš.* ⟨*prez.* potrèfīm, *prid. rad.* potrèfijo, potrèfila, *prid. trp*. potrèfīt⟩ – pogoditi što ✧ *njem*.

POTREFIT, potrèfīt *prid.* ⟨potrèfīta, potrèfīto, *odr.* potrèfītī⟩ – pogođen

POTUKAT, potùkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* potùkām, *prid. rad.* potùkō, potùkala⟩ – potjerati, pojuriti koga [*Dê, potùkāj tê kȍkoše iz avlîcē.*] ✧ *po + tukat*

POULJIT, poûljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* poûljīm, *prid. rad.* poûljijo, poûljila, *prid. trp*. poûljīt⟩ – posuti ili premazati što uljem

POULJIT, poûljīt *prid.* ⟨poûljīta, poûljīto, *odr.* poûljītī⟩ – premazan uljem ✧ *v. pouljit* (glagol)

POURAMLJIVAT, pouramljívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pouramljīvām, *prid. rad.* pouramljīvô, pouramljīvȁla, *prid. trp*. pouramljīvān⟩ – uramiti sve redom, staviti u rame (npr. slike u okvire)

POVAZDAN, pȍvazdān *pril.* ✧ *v. vazdan*

POVEGETIT, povegètit *gl. svrš.* ⟨*prez.* povegètīm, *prid. rad.* povegètijo, povegètila⟩ – posuti što „Vegetom“

POVILIT SE, povīlȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* povīlīm, *prid. rad.* povīl̏ijo, povīl̏ila⟩ – ustati se rano zorom ✧ vjerojatno povezano s riječju *vila* (vile su mitološka bića za koja se (ponegdje) vjerovalo da su aktivne noću ili da se mogu vidjeti rano zorom ili u sumrak; s tim u skladu je i izraz da onaj tko se rano ustane *tùkā vîle*, tj. tjera vile)

POVISMO, povìsmo *im. sr.* ⟨*G* povìsma⟩ – povjesmo, svežanj vune ili finih niti lana (nakon češljanja na ogrebaći i tepaljki) što se veže oko preslice

da se prede [*Od povìsāmā se isprēdû kônci za tkânje, bākà mi tãko prȁvila sȕknju, kad nĩ bîlo drȕgī.*]

POVR, pòvr *prij.* – povrh

POVRST, povr̃st *gl. svrš.* ⟨*prez.* povrzêm, *prid. rad.* povr̃zō, povr̃zla⟩ – povezati, svezati što (uzicom i sl.); svezati slobodne krajeve marame [*Paradȁjz sȕpa se ȕspē u flȁšu, pòkrijē se kòmādom crȉveta i povr̄zê se.* | *Mȁma povr̄zê marȁmu na glávi.*] ✧ *usp. povrsti*, *povraziti* ‘svezati povrazom’; *povraz* ‘uže, uzica’; što je nastalo od korijena *verz* čije je značenje ‘vezati’ (prema *ARj*); pretpostavljeni praslavenski glagol je **verzti* ‘vezati’ (prema *Snoj*, uz natuknicu *vrzę̑l*)

POVRZIVAT, povrzìvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* povrzìvām, *prid. rad.* povrzìvō, povrzìvala⟩ – *nesvrš.* glagol od *povrst* [*Reduša ostane doma spremlja kojšta za ručak... spremlja sebe, povrziva lonce i nosi ručak svitu na njivu, a svit radi na njivi do mraka.* (Varnica 1898: 63)]

POZAJMIT, pozájmit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pozãjmīm, *prid. rad.* pozājmȉjo, pozājmȉla, *prid. trp.* pozãjmīt⟩ – posuditi, dati kome ili uzeti od koga nešto u zajam

POZAJMIT, pozãjmīt *prid.* ⟨pozãjmīta, pozãjmīto, *odr.* pozãjmītī⟩ – posuđen

POZAKLEPAT, pozaklépat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pozaklẽpām, *prid. rad.* pozaklẽpô, pozaklẽpäla, *prid. trp.* pozaklẽpān⟩ – pozaključavati što

POZALJEVAT, pozaljévat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pozaljẽvām, *prid. rad.* pozaljẽvô, pozaljẽväla⟩ – zaliti sve redom

POZALJEVAT, pozaljèvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pozaljèvām, *prid. rad.* pozaljèvō, pozaljèvala⟩ – zaliti sve redom

POZAMIRLJAT SE, pozamîrljat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* pozamîrljām, *prid. rad.* pozamîrljō, pozamîrljala, *prid. trp.* pozamîrljān⟩ – posvađati se s više osoba [*A štà ću jã sȁd, pozamîrljat se sa svimã?*]

POZAPREZAT SE, pozaprēzȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* pozaprẽzām, *prid. rad.* pozaprẽzô, pozaprẽzäla, *prid. trp.* pozaprẽzān⟩ – malo dignuti rubove suknje i podvezati ih tako da se ispod suknje vidi čipka na rubini [*Cȕre se pozaprēzȁle*.]

POZASPAIVAT, pozaspaïvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pozaspaïvām, *prid. rad.* pozaspaïvō, pozaspaïvala⟩ – zaspati svi redom

POZAVAĐAT (SE), pozavâđat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* pozavâđām, *prid. rad.* pozavâđō, pozavâđala, *prid. trp.* pozavâđān⟩ – zavaditi, posvađati sve redom, zavaditi se sa svima redom

POZVIRIT SE, pozvīrȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* pozvȋrīm, *prid. rad.* pozvīrȉjo, pozvīrȉla, *prid. trp.* pozvȋrīt⟩ – jako se uplašiti

PRAĆAK, pràćāk *im. m.* ⟨*G* prȁćāka, *N mn*. prȁćāci, *G mn.* prȁćākā⟩ – prakljača, plosnati drveni bat kojim se udara rublje prilikom pranja [*Pȍsljē lūžênja vȁljā rubȉne izlúpat u korȉtu prȁćākom.*]

PRAKAT, pràkāt *im. m.* ⟨*G* prȁkāta⟩ ✧ *v. prakatur*

PRAKATUR, prakatūr *im. m.* ⟨*G* prakatúra⟩ – crkvenjak, osoba koja se brine za održavanje crkve ✧ *lat*.

PRAM, pràm *prij. – v. spram*

PRASUNJE, prāsûnje *im. sr.* ⟨*G* prāsûnja⟩ – mjesto djelomično izloženo suncu (npr. kućni trijem ili prostor ispod sjenice vinove loze) [*Krȁstāvci i bóbe grôžđa se pomȅćū u dȕmst flȁše, nȁljē se vodẽ, zatvȍrī se i mȅtnē se u trȋm, u prāsûnje, na pâr dānâ, da se ukȉselī. Pȍtljē se sprȅmī nȁ lādno.* | *Màćke vȍlū drímat tõde ispod lozẽ, u prāsûnju.*] ✧ *usp. prisunje* (u susjednoj Cerni s istim značenjem)

PRAŠANCIJON, prašancijõn *im. m.* ⟨*G* prašancijóna⟩ – crkvena procesija u svečanim prigodama

PRAŠCI, pràšci *im. m. mn*. ⟨*G mn*. prȁsācā⟩ – prasci

PRAV, prâv *im. m.* ⟨*G* prâva, *L* právu⟩ – prah

PRAVAC, pràvac *pril.* – pravo, pravocrtno [*Ȉdēš pràvac i izȋjdēš na Mednȉćkī drûm.*]

PRAVOUŽITNIK, pravoužȉtnīk *im. m.* ⟨*G* pravoužȉtnīka, *N mn*. pravoužȉtnīci⟩ – graničar bivše Vojne krajine koji ima pravo uživanja šuma i šumskih zemljišta (pravoužitništvo na građevno i ogrjevno drvo te pašarenje)

PRĆKAT, pȓćkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pȓćkām, *prid. rad.* pȓćkō, pȓćkala, *gl. im.* pȓćkānje⟩ – čeprkati, petljati

PRĆKAV, pȓćkāv *prid.* ⟨pȓćkava, pȓćkavo, *odr.* pȓćkavī, *komp.* prćkavȉjī⟩ – zamazan po licu, musav

PRDEKNIT, prdéknit *gl. svrš.* ⟨*prez.* prdȇknēm, *prid. rad.* prdēknȉjo, prdēknȉla⟩ – *pejor*. umrijeti

PRDEŽ, pȓdež *im. m.* ⟨*G* pȓdeža⟩ – isprdak

PRDINA BARA, Pȓdīna bȁra ⟨*G* Pȓdīnē bārē⟩ – izmišljeni naziv za zabito, zabačeno i zaostalo mjesto, selendru ✧ postanje nejasno

PREĆAGA, prećȁga *im. ž.* ⟨*G* prećāgē, *DL* prećȁgi, *G mn*. prȅćāgā⟩ – poprečna greda ili štap, prečka na ljestvama i sl.

PREGAĆA, pregȁća *im. ž.* ⟨*G* pregȁćē, *G mn*. prȅgāćā⟩ – ukrasni ženski dio narodne nošnje koji se pripasuje

PREIJ, prêij *pril.* i *prij.* – prije [*Mȉ smo dȍšli prêij njȋ.*]

PRELO, prélo *im. sr.* ⟨*G* préla, *N mn*. prȅlā/prȅla⟩ – sijelo, divan na koje dođu žene i predu (na prelju ili ćekrk)

PRELJA, prȅlja *im. ž.* ⟨*G* prȅljē⟩ – preslica, naprava za predenje

PRERONDAT, prerôndat *gl. svrš.* ⟨*prez.* prerôndām, *prid. rad.* prerôndō, prerôndala⟩ – prekopati, pretresti što

PRESIJAVAT, presijávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* presijãvām, *prid. rad.* presijāvô, presijāväla⟩ – ponovno što sijati (npr. kukuruz) ako prvo sijanje nije uspjelo

PREST, prȅst *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* prēdêm, *prid. rad.* prȅō, prȅla, *gl. im.* prēdênje⟩ – **1.** presti, praviti niti konca sukajući prstima ili vretenom; **2.** glasati se zadovoljno (o mački)

PREŠALTAT (SE), prešȁltat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* prešältām, *prid. rad.* prešältō, prešältala, *prid. trp*. prešältān⟩ – prebaciti nešto s nečega, prijeći iz jedne brzine u drugu ✧ *v. šaltat*

PREZAT, prézat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* prēžēm, *prid. rad.* prēzô, prēzäla, *gl. im.* prēzânje⟩ – vezati konja za kola, uprezati

PRGAT, pȓgat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pȓgām, *prid. rad.* pȓgō, pȓgala, *gl. im.* pȓgānje⟩ – frigati, pržiti što

PRIDANIT, pridànit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pridȁnēm, *prid. rad.* pridanȉjo, pridanȉla⟩ – predahnuti

PRIDIĆIT, prȉdićit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* prȉdićīm, *prid. rad.* prȉdićijo, prȉdićila⟩ – **1.** propovijedati; **2.** *prenes.* pametovati, „držati lekciju“ ✧ *v. pridika*

PRIDIKA, prȉdika *im. ž.* ⟨*G* prȉdikē, *DL* prȉdiki⟩ – **1.** svećenikova propovijed u crkvi; **2.** *prenes*. pametovanje, prigovaranje, „držanje lekcije“ ✧ *lat*.

PRIDIKONICA, pridȉkōnica *im. ž.* ⟨*G* pridȉkōnicē⟩ – propovjedaonica u crkvi ✧ *v. pridika*

PRIDNOĆ, prȉdnōć *pril.* – prije noći

PRIDURAT, pridȕrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pridȕrām, *prid. rad.* pridȕrō, pridȕrala⟩ – pretrpjeti, podnijeti što ✧ *v. durat*

PRIDVEĆE, prȉdvećē *pril.* – predvečer

PRIDZORU, prȉdzoru *pril.* – pred zoru

PRIFALIT, prifálit *gl. svrš.* ⟨*prez.* prifȃlīm, *prid. rad.* prifȃlȉjo, prifȃlȉla, *prid. trp*. prifȃlīt⟩ – prehvaliti koga, pretjerati s hvaljenjem [*Bȉži od prifȃlītē jȁbukē*.]

PRIFIRCAT, prifȉrcat *gl. svrš.* ⟨*prez.* prifȉrcām, *prid. rad.* prifȉrcō, prifȉrcala⟩ – pričvrstiti koncem, prošiti što ✧ *v. firca*

PRIFRIGAN, prifrȉgān *prid.* ⟨prifrȉgāna, prifrȉgāno, *odr.* prifrȉgānī⟩ – lukav, prepreden

PRIGIB, prígib *im. m.* ⟨*G* prīgȉba⟩ – zglob; pregib, mjesto na tijelu (zglob i oko zgloba)

PRIGLUNIT, priglùnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* priglùnēm, *prid. rad.* priglùnijo, priglùnila⟩ – prečuti što, ne čuti što dobro, krivo čuti i razumjeti izgovoreno

PRIGRĆIT (SE), prigȑćit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* prigȑćīm, *prid. rad.* prigȑćijo, prigȑćila, *prid. trp*. prigȑćīt⟩ – presaviti (se)

PRIJA, príja *im. ž.* ⟨*G* prījê⟩ – majka jednoga od bračnih drugova majci, ocu, braći, sestrama, baki, djedu drugoga bračnog druga

PRIJT, prījt *gl. svrš.* ⟨*prez.* prījdēm, *prid. rad.* prȉšō, prȉšla⟩ – prijeći

PRIKANTARIT SE, prikantȁrit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* prikantȁrīm, *prid. rad.* prikantȁrijo, prikantȁrila⟩ – prevagnuti se, prevaliti se zbog težine ✧ *pri* + *kantar*

PRIKAPAT, prikápat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* prikãpām, *prid. rad.* prikāpô, prikāpȁla, *prid. trp*. prikãpān⟩ – prekopavati što

PRIKARDAŠIT, prikardášit *gl. svrš.* ⟨*prez.* prikardāšīm, *prid. rad.* prikardāšȉjo, prikardāšȉla⟩ – pretjerati, prijeći mjeru

PRIKAZAT, prikázat *gl. svrš.* ⟨*prez.* prikāžēm, *prid. rad.* prikāzô, prikāzȁla⟩ – (što) pokazati svadbeni dar gosta svim svatovima i dati ga mladencima (na svatovskoj večeri to obično obavlja kapetan nakon večere)

PRIKAZIVAT, prikazȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* prikazȉvām, *prid. rad.* prikazȉvō, prikazȉvala, *gl. im.* prikazȉvānje⟩ – nesvršeni glagol od *prikazat*

PRIKLANE, prȉklāne *pril.* – preklani, pretprošle godine

PRIKLANSKI, priklanskî *prid.* – preklanjski, koji je od preklani, od pretprošle godine

PRIKNOĆAS, prȉknoćas *pril.* – pretprošle noći

PRIKOBACIT SE, prikobācȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* prikobãcīm, *prid. rad.* prikobācȉjo, prikobācȉla⟩ – prevrnuti se u skoku, napraviti salto

PRIKOBRĆIT SE, prikobr̄ćȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* prikobr̃ćīm, *prid. rad.* prikobr̄ćȉjo, prikobr̄ćȉla⟩ – prekobaciti se, prevrnuti se u skoku

PRIKOJASA, prȉkojasa *im. ž.* ⟨*G* prȉkojasē⟩ – vračka, privid

PRIKOTURIT SE, prikotȕrit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* prikotȕrīm, *prid. rad.* prikotȕrijo, prikotȕrila⟩ – prekobaciti se, prevrnuti se u skoku

PRIKSTRA, PRIKSUTRA, prȉkstra, prȉksutra *pril.* – prekosutra

PRIKUBURIT, prikubȕrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* prikubȕrīm, *prid. rad.* prikubȕrijo, prikubȕrila⟩ – pretrpjeti, propatiti što ✧ *v. kubura*

PRIKUĆE, prȉkućē *pril.* – prekjučer

PRILADIT SE, prilādȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* prilãdīm, *prid. rad.* prilādȉjo, prilādȉla, *prid. trp*. prilãdīt⟩ – prehladiti se, dobiti prehladu

PRILADIT, prilādīt *prid.* ⟨prilãdīta, prilãdīto, *odr.* prilãdītī⟩ – prehlađen, koji ima prehladu

PRILAŽAT, prilâžat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* prilâžām, *prid. rad.* prilâžō, prilâžala, *gl. im.* prilâžānje⟩ – prelaziti preko čega [*Bīlà je tõde i drvènā ćuprȉja di su kȍla prilâžala.*]

PRILJAT, prȉljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* prȉljēm, *prid. rad.* prȉljō, prȉljāla, *prid. trp*. prȉljān⟩ – preliti što

PRIMISIT, primísit *gl. svrš.* ⟨*prez.* primȉsīm, *prid. rad.* primīsȉjo, primīsȉla, *prid. trp*. primȉsīt⟩ – premijesiti, još jedanput mijesiti što [*Dȇ, primísi tȇ krȍfne.*]

PRIMIŠĆAT, primîšćat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* primîšćām, *prid. rad.* primîšćō, primîšćala, *prid. trp*. primîšćān, *gl. im.* primîšćānje⟩ – premještati što

PRINAŠAT, prinášat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* prinãšām, *prid. rad.* prinãšô, prinãšäla, *prid. trp*. prinãšān, *gl. im.* prinãšânje⟩ – prenositi što

PRINENAVLJAT SE, prinenâvljat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* prinenâvljām, *prid. rad.* prinenâvljō, prinenâvljala⟩ – prenavljati se, prenemagati se

PRINOVA, prȉnova *im. ž.* ⟨*G* prȉnovē⟩ – novorođeno dijete

PRIPECAT, pripȅcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pripȅcām, *prid. rad.* pripȅcō, pripȅcala⟩ – peći što (npr. rakiju) po drugi put

PRIPEĆ, prìpeć *gl. svrš.* ⟨*prez.* pripećȇm, *prid. rad.* pripȅkō, pripȅkla, *prid. trp*. pripećȇn⟩ – prepeći; ispeći s obje strane (npr. krišku kruha); dva ili više puta ispeći što (npr. rakiju)

PRIPLET, prîplet *im. m.* ⟨*G* prîpleta⟩ – vrsta ručnoga rada, čipka između dviju širina platna

PRIPLETAN, priplètān *prid.* ⟨priplètāna, priplètāno, *odr.* priplètānī⟩ – koji je rađen tehnikom pripleta ✧ *v. priplet*, *pripletat*

PRIPLETAT, priplètat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* priplètām, *prid. rad.* priplètō, priplètala⟩ – raditi ručni rad tehnikom pripleta ✧ *v. priplet*

PRIPOVIDAT, pripovȉdat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pripovȉdām, *prid. rad.* pripovȉdō, pripovȉdala, *gl. im*. pripovȉdānje⟩ – pričati s nekim, razgovarati

PRIPOVIDAT, pripovídat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pripovīdām, *prid. rad.* pripovīdô, pripovīdȁla, *gl. im*. pripovīdânje⟩ – pripovijedati, pričati

PRIPOVITKA, pripovȉtka *im. ž.* ⟨*G* pripovȉtkē, *DL* pripovȉtki⟩ – pripovijetka, priča, bajka ✧ *v. pripovidat*

PRIPUNJAT, pripûnjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. pripûnjām, *prid. rad*. pripûnjō, pripûnjala⟩ – (što) puniti više nego što stane u što [*Nèka pripûnjat sèpet*.]

PRIRONDAT, prirôndat *gl. svrš.* ⟨*prez.* prirôndām, *prid. rad.* prirôndō, prirôndala⟩ – sve bučno isprevrtati

PRISLAĆIT (SE), prislāćȉt (*se*) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* prislãćīm, *prid. rad.* prislāćȉjo, prislāćȉla⟩ – presvlačiti (se)

PRISMAGNIT SE, prismȁgnit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* prismȁgnēm, *prid. rad.* prismȁgō, prismȁgla⟩ – zaželjeti se neke hrane ✧ *v*. *smagnit se*

PRISMRDIT, prismȓdit *gl. svrš.* ⟨*prez.* prismȓdīm, *prid. rad.* prismrdȉjo, prismrdȉla⟩ – *ekspr.* doći blizu, približiti se čemu

PRISNAPIT, prisnápit *gl. svrš.* ⟨*prez.* prisnãpīm, *prid. rad.* prisnāpȉjo, prisnāpȉla⟩ – halapljivo navaliti na jelo ✧ *usp. snapati* ‘naglo prodirati, izlaziti kamo’ (prema *ARj*)

PRISPIT, prìspit *gl. svrš.* ⟨*prez.* prȉspijēm, *prid. rad.* prispȉjo, prispȉla⟩ – dospjeti, dozriti (o voću i povrću)

PRISTAVIT, pristȁvit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pristȁvīm, *prid. rad.* pristȁvijo, pristȁvila, *prid. trp*. pristȁvīt⟩ – prirediti i staviti što da se kuha ili peče, **pristȁvit sùpu** – staviti meso i povrće za juhu u vodu da se kuha, **pristȁvit kazân** – staviti kom u kazan, naložiti vatru i prirediti sve ostalo potrebno da se ispeče rakija

PRISTAVLJAT, pristâvljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pristâvljām, *prid. rad.* pristâvljō, pristâvljala⟩ – nesvršeni glagol od *pristavit*

PRISVUĆ SE, prisvũć se *gl. svrš.* ⟨*prez.* prisvūćêm, *prid. rad.* prisvũkō, prisvũkla⟩ – **1.** preodjenuti se; **2.** promijeniti seljački način odijevanja u civilni, građanski

PRIŠA, prȉša *im. m.* ⟨*G* prȉšē⟩ – otac jednoga od bračnih drugova majci, ocu, braći, sestrama, djedu, baki drugoga bračnog druga

PRIŠKRINJIT, priškrínjit *gl. svrš.* ⟨*prez.* priškrīnjīm, *prid. rad.* priškrīnjȉjo, priškrīnjȉla⟩ – stisnuti što, ozlijediti što (npr. prst) zatvaranjem i stiskanjem (npr. vrata)

PRIŠPARAT, prišpárat *gl. svrš.* ⟨*prez.* prišpārām, *prid. rad.* prišpārô, prišpāräla⟩ – uštedjeti ✧ *v. šparat*

PRITELJ, PRIJATELJ, prîtelj, prȉjatelj *im. m.* ⟨*G* prîtelja, prȉjatelja⟩ ✧ *v. priša*

PRITERAN, pritȅrān *prid.* ⟨pritȅrāna, pritȅrāno, *odr.* pritȅrānī⟩ – koji pretjeruje u čemu

PRITERAT, pritȅrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pritȅrām, *prid. rad.* pritȅrō, pritȅrala, *prid. trp*. pritȅrān⟩ – **1.** pretjerati s jednoga mjesta na drugo (npr. stoku); **2.** prevršiti mjeru

PRITEREZIT SE, priterēzȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* priterẽzīm, *prid. rad.* priterēzȉjo, priterēzȉla⟩ – prevagnuti se, prevaliti se zbog težine ✧ *pri* + *terazije* ‘*vaga*’, *tur.* ← *perz*.

PRITERIVAT, priterívat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* priterīvām, *prid. rad.* priterīvô, priterīväla, *gl. im.* priterīvânje⟩ – (što) tjerati, voziti s jednoga mjesta na drugo (npr. traktor s prikolicom kod kupljenja sijena)

PRITERIVAT SE, priterȉvat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* priterȉvām, *prid. rad.* priterȉvō, priterȉvala, *gl. im.* priterȉvānje⟩ – objašnjavati se, nadmudrivati se s kime

PRITKAVAN, pritkãvān *prid.* ⟨pritkãvāna, pritkãvāno, *odr.* pritkãvānī⟩ – koji je rađen pritkavanjem [*Ȉmām od bākê pregȁću pritkãvānu srmõm.*] ✧ *v. pritkavat*

PRITKAVAT, pritkávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pritkãvām, *prid. rad.* pritkāvô, pritkāväla, *prid. trp*. pritkãvān, *gl. im*. pritkāvânje⟩ – (što) tehnikom tkanja umetati u tkaninu niti koje su drugačije boje ili sastava od ostalih niti u tkanini

PRITRIPAT, pritrípat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pritrīpām, *prid. rad.* pritrīpô, pritrīpäla⟩ – povremeno naglašeno treptati očima (u nevjerici i sl.)

PRITROPIT, pritròpit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pritròpīm, *prid. rad.* pritròpijo, pritròpila⟩ – naglo sjesti i ostati tako sjedeći ✧ *v. tropnit*

PRIVATIT, privàtit *gl. svrš.* ⟨*prez.* privàtīm, *prid. rad.* privàtijo, privàtila⟩ – prihvatiti, pridržati (koga, što)

PRIVAŽAT, privážat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* privãžām, *prid. rad.* privāžô, privāžäla, *prid. trp*. privãžān, *gl. im.* privāžânje⟩ – prevoziti (koga, što)

PRIVRNDAT, privȓndat *gl. svrš.* ⟨*prez.* privȓndām, *prid. rad.* privȓndō, privȓndala⟩ – preturiti stvari, pretražiti što ✧ *v. vrndat*

PRIŽABIT (SE), prižàbit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* prižàbīm, *prid. rad.* prižàbijo, prižàbila, *prid. trp*. prižàbīt⟩ – presaviti (npr. crijevo tako da voda ne teče)

PRIŽABIT, prižàbīt *prid.* ⟨prižàbīta, prižàbīto, *odr.* prižàbītī⟩ – presavijen

PRIŽIMAT, prižímat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* prižīmām, *prid. rad.* prižīmô, prižīmäla⟩ – preživati, ponovno žvakati hranu (o životinjama preživačima)

PRKAT, pȓkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pȓkām, *prid. rad.* pȓkō, pȓkala, *gl. im.* pȓkānje⟩ – (komu) zadirkivati, bockati koga, prkositi komu

PRKONJICA, pȓkònjica *im. m.* i *ž.* ⟨*G* pȓkònjicē⟩ – osoba koji prkosi, izaziva

PRKOS, pȓkos *im. m.* ⟨*G* prkòsa⟩ – **1.** tvrdoglavost, inat; **2.** vrsta cvijeta, *lat*. *Portulaca grandiflora Hooker*

PRNJOKALICA, prnjōkàlica *im. ž.* ⟨*G* prnjōkälicē⟩ – *pejor*. nos, njuška [*Dobȉćeš po prnjōkàlici!*] ✧ *tal*.

PROARAT, proárat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* proãrām, *prid. rad.* proārô, proārȁla, *prid. trp*. proãrān⟩ – prolaziti oranjem između čega ✧ *v. proorat*

PROBEĆARIT SE, probećārȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* probećārīm, *prid. rad.* probećārȉjo, probećārȉla⟩ – postati spolno raspušten, razvratan, razbludan ✧ *v. bećar*

PROBODUŠA, probodȕša *im. ž.* ⟨*G* probodȕšē⟩ – komad kuhinjskoga posuđa, zdjela rupičasta dna, služi za cijeđenje

PROCRTIT, procŕtit *gl. svrš.* ⟨*prez.* procr̃tīm, *prid. rad.* procr̃tȉjo, procr̃tȉla, *prid. trp.* procr̃tīt⟩ – urezati crtu u čemu, povući brazdu plugom [*Dȁda nam procr̃tī plȕgōm, a mī vȁdīmo (krȍmpīr).*]

PROĆERDAT, proćêrdat *gl. svrš.* ⟨*prez.* proćêrdām, *prid. rad.* proćêrdō, proćêrdala, *prid. trp*. proćêrdān⟩ – (što) spiskati novac, rasuti imanje (kuću i sl.)

PRODAVA, prȍdava *im. ž.* ⟨*G* prȍdavē⟩ – prodaja

PRODINSTAT, prodȉnstat *gl. svrš.* ⟨*prez.* prodȉnstām, *prid. rad.* prodȉnstō, prodȉnstala, *prid. trp*. prodȉnstān⟩ – lagano termički obraditi što dinstanjem ✧ *v. dinstat*

PROFRĆKAT, profr̀ćkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* profr̀ćkām, *prid. rad.* profr̀ćkō, profr̀ćkala, *prid. trp*. profr̀ćkān⟩ – spiskati novac ✧ *v. frćkat*

PROFUĆKAT, profùćkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* profùćkām, *prid. rad.* profùćkō, profùćkala, *prid. trp*. profùćkān⟩ – spiskati novac

PROGORĆAT (SE), progòrćat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* progorćâm, *prid. rad.* prȍgorćō, prȍgorćāla⟩ – postati gorak, dobiti gorak okus

PROGORET SE, progorȅt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* progȍrīm, *prid. rad.* progorȉjo, progorȅo, progorȉla, progorȅla, *prid. trp*. progȍrīt⟩ – razgorjeti se (o vatri) [*Je' se progorȅlo u špȍretu?*]

PROGORIT, progòrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* progȍrīm, *prid. rad.* progorȉjo, progorȅo, progorȉla, progorȅla, *prid. trp*. progȍrīt⟩ – dobiti ili napraviti rupu djelovanjem vatre [*Progorȉjo si mi stôljnjāk uzâm tê cigáre.*]

PROJT, prõjt *gl. svrš.* ⟨*prez.* prõjdēm, *prid. rad.* prȍšō, prȍšla⟩ – proći

PROKAJAT, prokȁjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* prokȁjēm, *prid. rad.* prokȁjō, prokȁjala⟩ – prestati kajati (koga) (prestati nositi crninu kao znak žalovanja za pokojnikom) ✧ *kajat*; *usp*. *iskajat*

PROKERIT SE, prokẽrȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* prokẽrīm, *prid. rad.* prokẽrȉjo, prokẽrȉla⟩ – provesti neko vrijeme kereći se, bučno se proveseliti uz pjesmu i svirku [*Ȁl ću se prokérit u tvȍjī svȁtōvā!*]

PROKINIT SE, prokȉnit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* prokȉnēm, *prid. rad.* prokȉnijō, prokȉnila⟩ – puknuti uz curenje tekućine (o nečemu što sadrži tekućinu, npr. čir, vodenjak pri porodu i sl.) [*Na kraj prsta se napne gula i prokine se.* (Varnica 1900: 128)]

PROKISNIT, prokȉsnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* prokȉsnēm, *prid. rad.* prokȉsnijō, prokȉsnila / prokȉsla⟩ – ukiseliti se

PROKIŠLJAK, prokišljȃk *im. m.* ⟨*G* prokišljáka⟩ – prokislo mlijeko

PROKLET, prȍklēt *prid.* ⟨prȍklēta, prȍklēto, *odr.* prȍklētī, *komp*. prokleťjī⟩ – pohlepan za materijalnim dobrima

PROKLETINJA, proklētȉnja *im. m.* i *ž.* ⟨*G* proklētȉnjē⟩ – osoba pohlepna za materijalnim dobrima

PROKLJUKAT, prokljȕkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* prokljȕkām, *prid. rad.* prokljȕkō, prokljȕkala, *prid. trp.* prokljȕkān⟩ – proturiti, provući što između čega ili kroz što, npr. provući žicu (konac za tkanje) kroz češalj (tj. brdo) tkalačkoga stana

PROKLJUKIVAT, prokljukȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* prokljukȉvām, *prid. rad.* prokljukȉvō, prokljukȉvala⟩ – učestali glagol od glagola *prokljukat* [*Ônda se žȉca prokljukȉvā kroz bȑdo, pa ako pȕknē, ônda se vẽžē.*]

PROKUIVAT, prokuȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* prokuȉvām, *prid. rad.* prokuȉvō, prokuȉvala⟩ – prokuhavati što [*Ôn vȍlī da se prokuȉvā šûnka.*]

PROLUFTAT (SE), prolȕftat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* prolȕftām, *prid. rad.* prolȕftō, prolȕftala, *prid. trp.* prolȕftān⟩ – provjetriti, prozračiti (što, se) ✧ *njem*.

PROLJAT (se), prȍljat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* prȍljēm, *prid. rad.* prȍljō, prȍljāla, *prid. trp.* prȍljān, *imp*. proljî⟩ – proliti (što, se) [*Nâ nevôljnā Šȁra udȁrila mȕzlu i mlīkȍ se prȍljālo.*]

PROLJEVAT, proljȅvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* proljȅvām, *prid. rad.* proljȅvō, proljȅvala, *gl. im.* proljȅvānje⟩ – prolijevati što

PROMAJA, prȍmaja *im. ž.* ⟨*G* prȍmajē⟩ – propuh [*Bȉži od pênđera, prȍmaja će te!*]

PROMALJAT, promáljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* promãljām, *prid. rad.* promãljô, promãljäla, *gl. im.* promãljânje⟩ – izvirivati, izlaziti iz čega

PROMANIT, promànit *gl. svrš.* ⟨*prez.* promȁnēm, *prid. rad.* promanȉjo, promanȉla⟩ – protrljati što (o odjeći kod pranja i sl.) [*Mõrāš tê kȓpe iskȕvat i dòbro promànit.*] ✧ *v. manit* ‘trljati’

PROMINJIT, promínjit *gl. svrš.* ⟨*prez.* promĩnjīm, *prid. rad.* promīnjȉjo, promīnjȉla, *prid. trp*. promĩnjīt⟩ – promijeniti što

PROMINJIT, promĩnjīt *prid.* ⟨promĩnjīta, promĩnjīto, *odr.* promĩnjītī⟩ – promijenjen

PROMOLJIT, promòljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* promȍljīm, *prid. rad.* promoljȉjo, promoljȉla, *prid. trp*. promȍljīt⟩ – proviriti, izviriti iz čega [*Mȉš se promoljȉjo iz rȕpē.*]

PROMOLJIT, promȍljīt *prid.* ⟨promȍljīta, promȍljīto, *odr.* promȍljītī⟩ – onaj koji je izvirio van

PRONAJT, pronãjt *gl. svrš.* ⟨*prez.* pronãjdēm, *prid. rad.* prȍnašō, prȍnašla⟩ – pronaći (koga, što)

PRONEVELJALIT SE, proneveljàlit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* proneveljälīm, *prid. rad.* proneveljälijo, proneveljälila⟩ – moralno se pokvariti, prokurvati se

PROODAT, proódat *gl. svrš.* ⟨*prez.* proõdām, *prid. rad.* proõdô, proõdàla⟩ – prohodati

PROORAT, proòrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* proȍrēm, *prid. rad.* prȍorō, prȍorāla, *prid. trp.* prȍorān⟩ – (što) proći oranjem između čega (npr. između redova kukuruza da što manje ostane za okopavanje)

PROPADIVAT, propadȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* propadȉvām, *prid. rad.* propadȉvō, propadȉvala⟩ – pomalo padati (o kiši i sl.)

PROPEĆ, pròpeć *gl. svrš.* ⟨*prez.* propećēm, *prid. rad.* propȅkō, propȅkla, *prid. trp.* propećên⟩ – ispeći što nakratko, lagano popržiti

PROPRŽIT, propȓžit *gl. svrš.* ⟨*prez.* propȓžīm, *prid. rad.* propȓžijo, propȓžila, *prid. trp*. propȓžīt⟩ – popržiti što

PRORAJTAT, prorâjtat *gl. svrš.* ⟨*prez.* prorâjtām, *prid. rad.* prorâjtō, prorâjtala⟩ – potrošiti što (o novcu i sl.), rasuti, raskućiti ✧ *v. rajtat*

PRORAST, prȍrāst *im. m.* ⟨*G* prȍrāsta⟩ – stabljika i lišće prezreloga povrća koje je proraslo u vis [*Sȁlat je ȍšla u prȍrāst.*]

PROSIKA, pròsika *im. ž.* ⟨*G* pròsikē⟩ – šumski put, prosijek kroz šumu

PROSLUK, pròslūk *im. m.* ⟨*G* pròslūka, *N mn*. pròslūci⟩ – prsluk ✧ *mađ.* ← *njem.*

PROSTIT, pròstit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pròstīm, *prid. rad.* prostȉjo, prostȉla, *prid. trp*. pròstīt⟩ – **1.** oprostiti što; **2**. otpustiti, zaboraviti (dug ili loše djelo)

PROSTITO, pròstīto *prid. sr.* – oprošteno

PROŠNI, prõšnī *prid.* – koji se odnosi na ono što je dobiveno od kukuruznog zrna **prõšnō brȁšno** – kukuruzno brašno; **prõšnā káša** – sos od kukuruznoga brašna ✧ *v*. *prova*

PROŠTUNDIRAT, proštundírat *gl. svrš.* ⟨*prez.* proštundȋrām, *prid. rad.* proštundīrô, proštundīrȁla⟩ – promisliti o čemu ✧ *v*. *štundirat*

PROŠVERCAT, prošvèrcat *gl. svrš.* ⟨*prez.* prošvèrcām, *prid. rad.* prošvèrcō, prošvèrcala⟩ – prokrijumčariti što ✧ *v*. *švercat*

PROTRAJBAT, protrâjbat *gl. svrš.* ⟨*prez.* protrâjbām, *prid. rad.* protrâjbō, protrâjbala⟩ – uludo potrošiti novac, spiskati ✧ *njem.*

PROTRALJAVIT (SE), protràljavit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* protràljavīm, *prid. rad.* protràljavijo, protràljavila⟩ – poderati (se); postati poderan, traljav [*Evo kȓpām, vrȅće se protràljavile.*]

PROVA, próva *im. ž.* ⟨*G* prōvê⟩ – proha, proja, deblja pogača od kukuruznoga brašna ✧ staro značenje riječi *proha* i *proja* je ‘proso’ (prema *ARj*), a *proso* dolazi od *prasl*. **proso* (prema *HJP*)

PROVARA, provàra *im. ž.* ⟨*G* provārē⟩ – nešto tanja, masna pogača od kukuruznoga brašna pečena u tepsiji ✧ *v. prova*

PROVARIT SE, provārȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* provārīm, *prid. rad.* provārȉjo, provārȉla, *prid. trp*. provārīt⟩ – zgrušati se kuhanjem, pretvoriti se u sir kuhanjem (o mlijeku) [*Vô mlíko kô da je kȉselo – provārȉlo se.*]

PROVOZ, pròvoz *im. m.* ⟨*G* provòza⟩ – natkriveni prolaz kroz štagalj [*Ȉmā u provòzu dȉteljinē pa dádi svinjȁma.*]

PROŽDRT, proždȓt *gl. svrš.* ⟨*prez.* pròždrēm, *prid. rad.* pròždrō, pròždrla⟩ – proždrijeti što

PROŽGAN, pròžgān *prid.* ⟨pròžgāna, pròžgāno, *odr.* pròžgānī⟩ – propaljen (npr. ćilim prožgan komadom žeravice)

PROŽGAT, pròžgat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pròžgēm, *prid. rad.* pròžgō, pròžgāla, *prid. trp*. pròžgān⟩ – prožeći, propaliti što

PROŽUKNIT, prožùknit *gl. svrš.* ⟨*prez.* prožùknēm, *prid. rad.* prožùkō/prožùknijo, prožùkla/prožùknila, *prid. trp*. prožùknīt⟩ – užeći se, pokvariti se od stajanja i vrućine, promijeniti okus (o masti i ulju) [*Vâ mâst se prožùknila.*] ✧ *usp. žuč* od *prasl. *žlьčь* ‘žuč’ (prema *HJP*), *usp. prasl*. **žьlkъ* ‘gorak’, *kajk*. *žuk* ‘gorak’, *žuhak, žuknuti* (Vodice)*, slov. žolhek* (prema *Skok,* uz natuknicu *žuč*); drugo tumačenje je moguća povezanost s glagolom *prožeći* ‘probušiti plamenom’ i *žeći* ‘grijati, paliti’, od *prasl*. **žegti* (značenja i etimologija navedeni u *HJP*), usp. *slov*. *žugati* ‘žgati’, od **žugak*, srodno s *prasl*. **žegti* (prema *Bezlaj*)

PRSTENA, pȓstena – dječja igra pogađanja u koga se nalazi skriveni predmet zvan „prsten“; pri tom igrači drže zatvorene šake, a samo jedan ima taj predmet; jedan igrač koji pogađa ide redom od igrača do igrača i govori: „Smrdi“ ako misli da taj igrač nema predmet; ili govori: „Miriše” ako misli da taj igrač ima predmet; ako pogodi, sjeda na mjesto toga igrača, a ovaj ide pogađati i igra se nastavlja

PRŠNJAK, pȓšnjāk *im. m.* ⟨*G* pȓšnjāka, *N mn*. pȓšnjāci⟩ – mali kožuh koji se kopča ispod pazuha i na ramenima

PRTIT, pȓtit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pȓtīm, *prid. rad.* pȓtijo, pȓtila⟩ – stavljati torbu na rame

PRUTAK, prútak *im. m.* ⟨*G* prútka, *N mn*. prútci⟩ – razdjeljak kose na glavi

PRUTOVI, prȕtovi *im. m. mn*. ⟨*G* prȕtōvā⟩ – uski okomiti vezovi plavom, crnom ili crvenom pređicom na stražnjoj strani ženske rubine

PRVOPRASKINJA, prvopràskinja *im. ž.* ⟨*G* prvopräskinjē⟩ – krmača koja se prvi put prasi

PRVOTELKA, prvotêlka *im. ž.* ⟨*G* prvotêlkē⟩ – krava koja se prvi put teli

PSIHA, psȉha *im. ž.* ⟨*G* psȉhē⟩ – veliko i pokretno sobno ogledalo ugrađeno u nizak toaletni ormarić ✧ *tal*. ← *fr.* ← *grč.*

PUCE, pȕce *im. sr.* ⟨*G* pȕceta, *N mn*. pucȅta, pȕca, *G mn.* pucētâ, pûcā⟩ – dugme

PUCKAT, pȕckat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pȕckām, *prid. rad.* pȕckō, pȕckala⟩ – huškati psa

PUĆICA, pũćica *im. ž.* ⟨*G* pũćicē⟩ – niti potke u tkanju ✧ *dem*. od *poutka* (prema Ivšić 1913: 184)

PUĆIT, púćit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pũćīm, *prid. rad.* pūćȉjo, pūćȉla⟩ – dodavati niti potke u tkanje, tkati potkom (pućicom) [*Pokrõvćići, tô se tkȁlo da je osnòva bíla pàmuk, a rȅzanīm trȁljama se pūćȉlo.*]

PUDERISAT SE, puderȉsat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* puderȉšēm, *prid. rad.* puderȉsō, puderȉsala⟩ – stavljati puder

PUKET, pukȇt *im. m.* ⟨*G* pukéta⟩ – buket ✧ *fr.*

PULIN, pùlīn *im. m.* ⟨*G* pùlīna⟩ – vrsta psa, hrvatski ovčar ✧ *mađ.*

PUNAC, púnac *im. m.* ⟨*G* púnca, *N mn.* púnci, *G mn.* pũnācā⟩ – ženin otac

PUNIT, púnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* pũnēm, *prid. rad.* pūnȉjo, pūnȉla⟩ – puhnuti

PUPUROGA, pupuróga *im. ž.* ⟨*G* pupurōgê, *DL* pupurógi⟩ – vrsta ptice, grlica

PURA, pùra *im. ž.* ⟨*G* pùrē⟩ – **1.** ženka purana; **2.** *prenes.* muško spolovilo

PURICA, pùrica *im. ž.* ⟨*G* pùricē⟩ – **1.** *dem.* od pura; **2.** *prenes.* muško spolovilo (dječje)

PURIT (SE), pùrit (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pùrīm, *prid. rad.* pùrijo, pùrila⟩ – žgati, žariti, vrlo jako grijati, paliti, furiti (što, se) [*Trèbā pùrit nāpôj svinjȁma.*]

PUSLICE, pùslice *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* pùslīcā⟩ – jednostavni kolači napravljeni od smjese tučenih bjelanjaka i šećera koja se kroz špricu istiskuje na lim (u obliku malih svinutih pužića) pa se zapeče (obično se prave za svatove)

PUST, pûst *prid.* ⟨pústa, pûsto, *odr.* pũstī, *komp.* pustȉjī⟩ – **1.** pustopašan, razmažen [*pûsto i lûdo – jèdnāko*]; **2.** bez ljudi, nenaseljen

PUSTAIJA, pustaȉja *im. m.* ⟨*G* pustaȉjē⟩ – obijestan, nasilan, silovit čovjek

PUŠĆAT, pùšćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* pùšćām, *prid. rad.* pùšćō, pùšćala, *prid. trp.* pùšćān, *gl. im.* pūštânje⟩ – pustiti (koga, što) [*Pùšćali smo krȁve u pȁšnjīk.*]

PUŠELICA, pušèlica *im. ž.* ⟨*G* pušèlicē⟩ – zarazna bolest koja se brzo širi ✧ *usp.* *pošaljica*, *pošlica*, *pošljica* u nekim dijalektima; sve porijeklom od *pošast*

PUŠILULA, pušilùla *im. m.* ⟨*G* pušilùlē⟩ – osoba koja puno puši

PUŠLJIV, pušljîv *prid.* ⟨pušljȉva, pušljȉvo, *odr.* pušljȉvī, *komp.* pušljivȉjī⟩ – crvljiv

PUTAR, pȕtar *im. m.* ⟨*G* pȕtra⟩ – maslac ✧ *njem*.

PUTAT SE, pȕtat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pȕtām, *prid. rad.* pȕtō, pȕtala⟩ – petljati se, pačati se, miješati se u što

PUTERNICA, pȕtērnica *im. ž.* ⟨*G* pȕtērnicē⟩ – posuda s ručkom i lopaticom, služi za dobivanje maslaca ✧ *v*. *putar*

PUTLJAT, pȕtljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pȕtljām, *prid. rad.* pȕtljō, pȕtljala⟩ – **1.** hodati sputan, upetljan u što; **2.** (s čime) bakćati se sitnim poslovima koji traže mnogo vremena

PUTNJICA, putnjȉca *im. ž.* ⟨*G* putnjȉcē, *G mn*. pȕtnjīcā⟩ – stara mrtva koža pomiješana s prljavštinom i prirodnom masnoćom koja se pri trljanju odvaja i pretvara u sitne valjkaste komadiće ✧ *put* ‘ljudsko tijelo, boja kože’

PUTNJIĆAV, putnjȉćāv *prid.* ⟨putnjȉćava, putnjȉćavo, *odr.* putnjȉćavī⟩ – koji je pun putnjica ✧ *v*. *putnjica*

PUVANJE, pūvânje *im. sr.* ⟨*G* pūvânja⟩ – puhanje

PUVAT, púvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* pȗšēm, *prid. rad.* pūvô, pūvȁla, *gl. im.* pūvânje⟩ – puhati

PUZDER, pūzdêr *im. m.* ⟨*G* pūzdȅra⟩ – pozder, izlomljeni komadići drvenastih stabljika lana [*Kad se tȓlī lân, otklòpī se tȓlica da pūzdêr izȉjdē.*] ✧ od *prasl.* prefiksa *poz-* (*usp. lat*. *post* ‘poslije’) i riječi *der* nastale od glagola *drijeti*, *derati* (prema *Skok*, pod natuknicom *poz-*); možda moguće i da je nastalo od *po* + *sterati* jer se pozder (sličan slami) koristio i za steranje, tj. prostiranje ispod životinja (npr. kao ležaj za psa i sl.)

R

RABOTA, rabȍta *im. ž.* ⟨*G* rabȍtē, *G mn*. rȁbōtā⟩ – težak, ropski rad

RAĆUNĐIJA, raćunđȉja *im. m.* ⟨*G* raćunđȉjē⟩ – računovođa

RAD, rȁd *prij*. – radi

RADA, rȁda *pril*. – rado, **rȁda bi** – rado bi

RADEN, râdēn *prid.* ⟨râdena, râdeno, *odr.* râdenī⟩ – vrijedan

RADENICA, râdenica *im. ž.* ⟨*G* râdenicē⟩ – radnica

RADIJO, râdijo *im. m.* ⟨*G* râdija⟩ – radioprijemnik

RADOSAN, rȁdosān *prid.* ⟨rȁdosna, rȁdosno, *odr.* rȁdosnī, *komp*. radosnȉjī⟩ – radostan

RADOZNAL, radoznâl *prid.* ⟨radoznäla, radoznälo, *odr.* radoznälī, *komp*. radoznaľȉjī⟩ – radoznao

RAĐE, rȁđē *pril*. – radije

RAJBOVAT, rȁjbovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rȁjbujēm, *prid. rad.* rȁjbovō, rȁjbovala⟩ – trljati, strugati, snažno miješati što, izrađivati (npr. kremu kolača) ✧ *njem.*

RAJF, rȁjf *im. m.* ⟨*G* rȁjfa, *N mn*. rajfȍvi⟩ – polukružni češalj na glavi, sprječava padanje kose u oči ✧ *njem.*

RAJFEŠLUS, rȁjfešlus *im. m.* ⟨*G* rȁjfešlusa⟩ – smićak, naprava za zatvaranje rubova odjeće ✧ *njem*.

RAJLIKA, rājlȉka *im. ž.* ⟨*G* rājlȉkē, *DL* rājlȉki⟩ – šerpa, posuda za kuhanje hrane ✧ *njem*.

RAJON, rajõn *im. m.* ⟨*G* rajóna⟩ – područje, dio naselja ✧ *fr*.

RAJSNEDLA, rȁjsnēdla *im. ž.* ⟨*G* rȁjsnēdlē, *G mn*. rȁjsnēdlī⟩ – pribadača ✧ *njem.*

RAJTAT, râjtat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* râjtām, *prid. rad.* râjtō, râjtala, *gl. im.* râjtānje⟩ – **1.** (po čemu) praviti nered (u kući i sl.); **2.** (što) trošiti, rasipati ✧ *njem*.

RAJTOZNE, rȁjtōzne *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* rȁjtōznījā⟩ – vrsta hlača, odozgor široke, a uz listove uske (hlače za jahanje) ✧ *njem.*

RAKAT, rákat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rȃćēm, *prid. rad.* rākô, rākȁla, *gl. im.* rākânje⟩ – hrakati

RAKICA, rakîca *im. ž.* ⟨*G* rakîcē⟩ – mala količina rakije, čašica rakije

RAKIJA, rakȉja *im. ž.* ⟨*G* rakȉjē, *G. mn*. rȁkījā⟩ – žestoko alkoholno piće proizvedeno destilacijom prevreloga voća ✧ *tur*.

RAKISKO BURE, rakîsko bȕre ⟨*G* rakîskōg bȕreta⟩ – bačva za rakiju

RAKOTAK, rakótak *im. m.* ⟨*G* rakótka, *N mn*. rakótci⟩ – sluz izbačena hrakanjem, ispljuvak

RAM, rām *im. m.* ⟨*G* ráma, *N mn*. rāmòvi⟩ – okvir za slike ✧ *njem.*

RAMA, ráma *im. ž.* ⟨*G* rāmê⟩ ✧ *v. ram*

RAMPA, râmpa *im. ž.* ⟨*G* râmpē, *G mn*. râmpī⟩ – brklja ✧ *njem.* ← *fr.*

RANA, rána *im. ž.* ⟨*G* rānê⟩ – hrana

RANIDBA, ranȉdba *im. ž.* ⟨*G* ranȉdbē⟩ – hranidba, prehrana

RANIT, ránit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rānīm, *prid. rad.* rānȉjo, rānȉla, *prid. trp*. rānīt⟩ – hraniti koga

RANIT, rȁnīt *prid.* ⟨rȁnīta, rȁnīto, *odr.* rȁnītī⟩ – ranjen

RANKA, rânka *im. ž.* ⟨*G* rânkē, *DL* rânki⟩ – vrsta šljive

RANJAV, rȁnjāv *prid.* ⟨rȁnjava, rȁnjavo, *odr.* rȁnjavī, *komp*. ranjavȉjī⟩ – prekriven ranama

RANJENICE, ranjenȉce *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. ranjenîcā⟩ – svinje koje se tove

RANJENJE, rānjênje *im. sr.* ⟨*G* rānjênja⟩ – hranjenje

RAPAV, rȁpāv *prid.* ⟨rȁpava, rȁpavo, *odr.* rȁpavī, *komp*. rapavȉjī⟩ – hrapav

RAPORT, ràport *im. m.* ⟨*G* rapȍrta⟩ – **1.** službeni izvještaj; **2**. *prenes*. izvještaj, objašnjavanje onoga tko je odgovoran za što pred nekim tko mu je pretpostavljen, **ȉć na ràport** – ići pretpostavljenom na raport ✧ *fr*.

RASADA, rȁsada *im. ž.* ⟨*G* rȁsadē⟩ – rasad, mlade biljke (povrća i cvijeća) za presađivanje

RASCIPAT, rascípat *gl. svrš.* ⟨*prez.* rascīpām, *prid. rad.* rascīpô, rascīpȁla, *prid. trp*. rascīpān⟩ – rascijepati što

RASCOPAT, rascópat *gl. svrš.* ⟨*prez.* rascōpām, *prid. rad.* rascōpô, rascōpȁla, *prid. trp*. rascōpān⟩ – jakim udarcem razbiti koga ili što

RASFRIŽIT SE, rasfrīžȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* rasfrīžīm, *prid. rad.* rasfrīžȉjo, rasfrīžȉla⟩ – razvriježiti se; razviti se u vriježe, raširiti se i razmnožiti pomoću vriježa (o nekim biljkama – bundeva, krastavac, jagoda itd.) ✧ *v. frīž*

RASFRIŽIVAT SE, rasfrižīvȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rasfrižȕjēm, *prid. rad.* rasfrižīvô, rasfrižīvȁla⟩ – učestali glagol od *rasfrižit se* [*Jȁgode se rasfrižȕju.*]

RASFUĆKAT, rasfȕćkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* rasfȕćkām, *prid. rad.* rasfȕćkō, rasfȕćkala⟩ – rastrošiti novac ili imovinu

RASKALJAT, raskáljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* raskãljām, *prid. rad.* raskāljô, raskāljäla⟩ – raskalati što

RASKOLJIT, raskòljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* raskȍljīm, *prid. rad.* raskoljȉjo, raskoljȉla, *prid. trp*. raskȍljīt⟩ – raskoliti što

RASKREĆIT SE, raskrȅćit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* raskrȅćīm, *prid. rad.* raskrȅćijo, raskrȅćila, *prid. trp*. raskrȅćīt⟩ – raskoračiti, raširiti noge

RASKRETAT SE, raskrētȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* raskrētām, *prid. rad.* raskrētô, raskrētȁla, *gl. im.* raskrētânje⟩ – širiti ruke i noge u neskladnim kretnjama

RASKRMELJIT SE, raskrmēljȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* raskrmēljīm, *prid. rad.* raskrmēljȉjo, raskrmēljȉla⟩ – *pejor*. probuditi se

RASKUĆIT (SE), raskȕćit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* raskȕćīm, *prid. rad.* raskȕćijo, raskȕćila⟩ – (koga) ostaviti koga bez imanja, (se) ostati bez kuće nerazumno trošeći imovinu

RASKUSURAT SE, raskusurȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* raskusurâm, *prid. rad.* rȁskusurō, rȁskusurāla⟩ – izravnati račune ✧ *tur*. *kusur*

RASKVASIT SE, raskvàsit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* raskvàsīm, *prid. rad.* raskvàsijo, raskvàsila, *prid. trp*. raskvàsīt⟩ – razmočiti se

RASOL, rāsôl *im. m.* ⟨*G* rāsȍla⟩ – slana tekućina u kojoj se kiselio kupus

RASPAZARIT (SE), raspazārȉt (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* raspazārīm, *prid. rad.* raspazārȉjo, raspazārȉla⟩ – raširiti, razbacati stvari svuda okolo, kao na tezgi; *usp*. *razvašarit* ✧ *v. pazar*, *pazarit*

RASPEKMEZIT, raspekmēzīt *prid.* ⟨raspekmēzīta, raspekmēzīto, *odr.* raspekmēzītī⟩ – razmažen ✧ *v. raspekmezit se*

RASPEKMEZIT SE, raspekmēzȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* raspekmēzīm, *prid. rad.* raspekmēzȉjo, raspekmēzȉla, *prid. trp.* raspekmēzīt⟩ – razmaziti se

RASPIŠTOLJIT SE, raspištōljȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* raspištȏljīm, *prid. rad.* raspištōljȉjo, raspištōljȉla, *prid. trp.* raspištȏljīt⟩ – opustiti se preko svake mjere

RASPLET, râsplet *im. m.* ⟨*G* râspleta⟩ – jedna od starih tehnika ručnoga rada kod koje se izvlače niti iz tkanine, a zatim se pojedini snopići niti omataju koncem i međusobno spajaju

RASPLETAN, rasplètān *prid.* ⟨rasplètāna, rasplètāno, *odr.* rasplètānī⟩ – koji je rađen tehnikom raspleta ✧ *v. rasplet, raspletat*

RASPLETAT, rasplètat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rasplèćēm, *prid. rad.* rasplètō, rasplètala⟩ – **1.** rasplitati što; **2.** raditi ručni rad tehnikom raspleta ✧ *v. rasplet*

RASPRAVIT, raspràvit *gl. svrš.* ⟨*prez.* raspràvīm, *prid. rad.* raspràvijo, raspràvila, *prid. trp.* raspràvīt⟩ – (što) **1.** razgovorom razjasniti probleme; **2**. razmrsiti (kosu, crijeva i sl.)

RASPRAVLJAT, rasprâvljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rasprâvljām, *prid. rad.* rasprâvljō, rasprâvljala, *gl. im.* rasprâvljānje⟩ ✧ *v. raspravit*

RASPRDNIT SE, raspř̀dnit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* raspř̀dnēm, *prid. rad.* raspř̀dnijo, raspř̀dnila⟩ – raspasti se, rastepati se

RASPREGNIT, rasprégnit (kònje) *gl. svrš.* ⟨*prez.* rasprẽgnēm, *prid. rad.* rasprẽgō, rasprẽgla⟩ – ispregnuti konje iz zaprege

RASPREMLJAT, rasprèmljat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rasprèmljām, *prid. rad.* rasprèmljō, rasprèmljala, *gl. im.* rasprèmljānje⟩ – raspremati se

RASPUSTIT, raspùstīt *prid.* ⟨raspùstīta, raspùstīto, *odr.* raspùstītī⟩ – razmažen

RASPUŠĆAN, raspùšćān *prid.* ⟨raspùšćāna, raspùšćāno, *odr.* raspùšćānī⟩ – razmažen

RAST, rāst *im. m.* ⟨*G* rásta, *N mn.* rāstòvi⟩ – hrast

RASTAV, rāstâv *im. m.* ⟨*G* rāstȁva⟩ – miješano brašno (od više vrsta žitarica)

RASTAVCE, rastavcẽ *pril.* – odvojeno [*Kad joj bude devet, deset godina, onda veče nosi rubinu rastavce, tj. oplećak za se, a krila za se.* (Varnica 1898: 84)]

RASTEPAT, rastèpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* rastepẽm, *prid. rad.* rȁstepō, rȁstepāla, *prid. trp.* rȁstepān⟩ – razgrnuti, rasuti što

RASTOV, rastôv *prid.* ⟨rastòva, rastòvo⟩ – hrastov

RASTOVINA, rastòvina *im. ž.* ⟨*G* rastòvinē⟩ – hrastovina

RASTRAJBAT, rastrâjbat *gl. svrš.* ⟨*prez.* rastrâjbām, *prid. rad.* rastrâjbō, rastrâjbala, *prid. trp.* rastrâjbān⟩ – rastrošiti imovinu

RASTREFULJAN, rastrefùljān *prid.* ⟨rastrefùljāna, rastrefùljāno, *odr.* rastrefùljānī⟩ – raščupan

RASTRIZNIT SE, rastrīznȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* rastrīznīm, *prid. rad.* rastrīznȉjo, rastrīznȉla⟩ – rastrijezniti se

RAŠAK, ràšak *im. m.* ⟨*G* ràška⟩ – motovica, mahalo, drveno pomagalo u obliku slova T na koje se namatalo predivo radi razbrojavanja niti [*Kad se isprēdê, namotâ se na ràšak, pa sa ràška na vȉtlić.*]

RAŠĆERDAT, rašćêrdat *gl. svrš.* ⟨*prez.* rašćêrdām, *prid. rad.* rašćêrdō, rašćêrdala⟩ – rastrošiti imovinu

RAŠĆINIT, rašćìnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* rašćìnēm, *prid. rad.* rašćinȉjo, rašćinȉla, *prid. trp*. rašćȉnīt⟩ – razvodniti, razrijediti vodom

RATLUK, ràtluk *im. m.* ⟨*G* ratlùka⟩ – rahatlokum, istočnjačka poslastica ✧ *tur.* ← *perz*. ← *arap*.

RAZABIRAT, razabȉrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* razabȉrām, *prid. rad.* razabȉrō, razabȉrala, *gl. im.* razabȉrānje⟩ – prebirati, razvrstavati što (zrna graha i sl.)

RAZALJEVAT, razaljèvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* razaljèvām, *prid. rad.* razaljèvō, razaljèvala⟩ – razlijevati što

RAZAMRT SE, razamr̄t se *gl. svrš.* ⟨*prez.* razàmrēm, *prid. rad.* ràzamrō, ràzamrla⟩ – izumrijeti, umrijeti svi jedan za drugim [*Tê ćetȉr' kùće – svȅ bîlo njȉovo, sàd se tô svȅ ràzamr̄lo*.]

RAZAPRAT, razàprat *gl. svrš.* ⟨*prez.* razaperēm, *prid. rad.* ràzaprō, ràzaprāla⟩ – isprati što u više voda

RAZBAŠKAT, razbàškat *gl. svrš.* ⟨*prez.* razbaškâm, *prid. rad.* ràzbaškō, ràzbaškāla, *imp*. razbaškâj⟩ – razdvojiti što [*Dê, razbaškâj tô – šta nȅ veljā, báci u smêt*.] ✧ *tur. baška*

RAZDILNIK, rāzdîlnik *im. m.* ⟨*G* rāzdîlnika, *N mn*. rāzdîlnici⟩ – bivši član obiteljske zadruge koji se odijelio

RAZDIONIK, rāzdìonīk *im. m.* ⟨*G* rāzdìonika, *N mn*. rāzdìonici⟩ ✧ *v. razdilnik*

RAZDREGLJAT, razdrègljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* razdrègljām, *prid. rad.* razdrègljō, razdrègljala, *prid. trp.* razdrègljān⟩ – razvezati, razriješiti [*Štà su tê vrèće razdrègljāne?*] ✧ *usp. razdregnuti* u istom značenju, srodno *rus. раздрянить* ‘razmotati’ (prema *ARj*); *usp. slov. zadrega*, od *prasl*. **zadręgnǫti* ‘zavezati, zategnuti’ i **dręgnǫti* ‘sunuti, udariti, povući brz

potez, napeti, zavezati' (prema *Bezlaj*); *usp*. **dreg-* kao korijen u *razdregnuti*, temelj korijena je *drijeti* 'derati' (prema *Skok*); *usp*. i *zadregniti* 'čvrsto svezati, zategnuti' (prema Jakšić 2003.)

RAZDRELJIT, razdréljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* razdrēljīm, *prid. rad.* razdrēljȉjo, razdrēljȉla, *prid. trp*. razdrēljīt⟩ – razdrljiti, raskopčati npr. košulju preko grudi, razgolititi se ✧ *raz* + *drljati* 'grebati, strugati', od *prasl*. **dьrljati* (prema *HJP*), *usp*. *razdrljit*

RAZDRELJIT, razdrēljīt *prid.* ⟨razdrēljīta, razdrēljīto, *odr.* razdrēljītī⟩ – raskopčan, razdrljenih grudi

RAZDREZAT, razdrèzat *gl. svrš.* ⟨*prez.* razdrèžēm, *prid. rad.* razdrèzō, razdrèzala, *prid. trp*. razdrèzān⟩ – razrezati što

RAZDRLJIT, razdŕljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* razdr̄ljīm, *prid. rad.* razdr̄ljȉjo, razdr̄ljȉla, *prid. trp.* razdr̄ljīt⟩ – razgolititi prsa, razgolititi se općenito

RAZDRLJIT, razdr̄ljīt *prid.* ⟨razdr̄ljīta, razdr̄ljīto, *odr.* razdr̄ljītī⟩ – raskopčan, koji ima vrlo širok ovratnik

RAZDRNDAT, razdr̄ndat *gl. svrš.* ⟨*prez.* razdr̄ndām, *prid. rad.* razdr̄ndō, razdr̄ndala⟩ – rasklimati što silnom trešnjom, vožnjom i sl.

RAZDRT, razdr̄t *gl. svrš.* ⟨*prez.* ràzdrēm, *prid. rad.* ràzdrō, ràzdrla, *prid. trp*. ràzdr̄t⟩ – razdrijeti što

RAZDUVAT, razdúvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* razdȗvām, *prid. rad.* razdūvô, razdūvàla⟩ – raspuhati koga [*Àl će te razdúvat pròmaja.*]

RAZGANJAT, razgánjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* razgãnjām, *prid. rad.* razgānjô, razgānjàla⟩ – progoniti koga

RAZGAŽAT, razgâžat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* razgâžām, *prid. rad.* razgâžō, razgâžala⟩ – hodanjem razgazivati što (cipele i sl.)

RAZGLAVIT, razglãvīt *prid.* ⟨razglãvīta, razglãvīto, *odr*. razglãvītī⟩ – razvaljen

RAZGLAVIT, razglávit *gl. svrš.* ⟨*prez.* razglãvīm, *prid. rad.* razglāvȉjo, razglāvȉla, *prid. trp.* razglãvīt⟩ – razvaliti što

RAZGOVORAN, ràzgovōrān *prid.* ⟨ràzgovōrna, ràzgovōrno, *odr.* ràzgovōrnī, *komp*. razgovornȉjī⟩ – govorljiv

RAZJAZIT, razjázit *gl. svrš.* ⟨*prez.* razjãzīm, *prid. rad.* razjāzȉjo, razjāzȉla, *prid. trp*. razjãzīt⟩ – jako raširiti, otvoriti što širom (npr. vrata, prozor i sl.) [*Štà si razjāzȉla tâj pênđer, pròmaja je!*]

RAZLAĆIT, razláćit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* razlãćīm, *prid. rad.* razlāćȉjo, razlāćȉla⟩ – razvlačiti što

RAZLAGODIT, razlȁgodit *gl. svrš.* ⟨*prez.* razlȁgodīm, *prid. rad.* razlȁgodijo, razlȁgodila, *prid. trp.* razlȁgodīt⟩ – izvaditi utrobu iz zaklane životinje (svinje, peradi itd.) ✧ *v. lagodit*

RAZMANIT (SE), razmànit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* razmȁnīm, *prid. rad.* razmanȉjo, razmanȉla⟩ – **1.** rastrljati što, istrljati jedan predmet o drugi (npr. kod pranja rublja); **2.** rastrljati se, istrošiti se, pohabati se uslijed dugoga nošenja i upotrebe (o odjeći) [*Tê su ti se ćakšȉre već razmanȉle.*] ✧ *v. manit* ‘trljati’

RAZMAVAT SE, razmāvàt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* razmãšēm, *prid. rad.* razmāvô, razmāvȁla⟩ – razmahati se

RAZMINJIT, razmínjit *gl. svrš.* ⟨*prez.* razmȉnjīm, *prid. rad.* razmīnjȉjo, razmīnjȉla, *prid. trp*. razmȉnjīt⟩ – razmijeniti što (npr. novac)

RAZNAŠAT, raznášat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* raznãšām, *prid. rad.* raznāšô, raznāšȁla⟩ – raznositi što

RAZOL, râzol *im. m.* ⟨*G* râzola⟩ – brazda između dvaju dijelova njive ili bašće

RAZORAT, razòrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* razȍrēm, *prid. rad.* ràzorō, ràzorāla⟩ – preorati što

RAZRAJTAT, razrâjtat *gl. svrš.* ⟨*prez.* razrâjtām, *prid. rad.* razrâjtō, razrâjtala⟩ – potrošiti, rasuti imovinu

RAZVAŠARIT, razvāšȁrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* razvāšȁrīm, *prid. rad.* razvāšȁrijo, razvāšȁrila⟩ – (što) raširiti stvari svuda okolo, napraviti „vašar“

RAZVAŽAT, razvážat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* razvãžām, *prid. rad.* razvāžô, razvāžȁla, *gl. im.* razvāžânje⟩ – razvoziti (koga, što)

RAZVRGNIT, razvȓgnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* razvȓgnēm, *prid. rad.* razvȓgnijo/ razvȓgō, razvȓgnila/razvȓgla⟩ – raskinuti, prekinuti, razmetnuti što (npr. zaruke)

RAZVRST, razvȓst *gl. svrš.* ⟨*prez.* razvȓzêm, *prid. rad.* razvȓzō, razvȓzla⟩ – razmotati, raširiti što svuda okolo (o stvarima) ✧ *usp. vrsti se* – motati se, vrzmati se

RCANJE, RKANJE, rcânje, rkânje *im. sr.* ⟨*G* rcânja, rkânja⟩ – hrkanje

RCAT, ŕcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ř̃cām, *prid. rad.* rcô, rcȁla, *gl. im.* rcânje⟩ – hrkati

RDAT, ŕdat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ř̃dām, *prid. rad.* rdô, rdȁla, *gl. im.* rdânje⟩ – bučno gurati predmete, premještati što uz buku, bučno lupati nečim velikim (npr. vratima kapije)

RDNIT, ŕdnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ř̃dnēm, *prid. rad.* ŕdnijo, ŕdnila⟩ – bučno gurnuti što, lupiti nečim velikim proizvodeći buku

RĐA, ȑđa *im. ž.* ⟨*G* rđẽ, *A* ȑđu, *V* ŕđo⟩ – hrđa

RĐAV, rđâv *prid.* ⟨rđȁva, rđȁvo, *odr.* rđȁvī, *komp*. rđavȉjī⟩ – ljut, bijesan, loše volje, strog

REBAV, rȅbāv *prid.* ⟨rȅbava, rȅbavo, *odr.* rȅbavī⟩ – **1.** koji ima iskrenute noge; **2.** grbav, gulav ✧ *usp. hreb*, *hrev* ‘panj, stablo, deblo’ (prema *ARj*)

REBEDAT, rebȅdat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rebedâm, *prid. rad.* rebedô, rebedȁla⟩ – gegati se u hodu, teško hodati

REDAR, redār *im. m.* ⟨*G* redára⟩ – policajac

REDIT, rédit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rēdīm, *prid. rad.* rēdȉjo, rēdȉla⟩ – uređivati što, sređivati, slagati

REDNJA, rednjâ *im. ž.* ⟨*G* rednjê, *DL* rednjôj⟩ – ciklična smjena stanara na stanu; u Gradištu je smjena bila nakon tri tjedna ili mjesec dana

REDUŠA, redȕša *im. ž.* ⟨*G* redȕšē, *G mn*. rȅdūšā⟩ – žena u zadruzi koja kuha i uređuje kuću kada na nju dođe red

REN, rȇn *im. m.* ⟨*G* rȅna⟩ – hren

RENDAT, rȅndat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rendâm, *prid. rad.* rȅndō, rȅndāla⟩ – ribati što na rende (kuhinjski ribež) ✧ *v. rende*

RENDE, rȅnde *im. sr.* ⟨*G* rendȅta⟩ – kuhinjski ribež ✧ *tur*.

REPA, répa *im. ž.* ⟨*G* rēpê⟩ – krumpir (jedan gomolj krumpira)

REPA, rȅpa *im. ž.* ⟨*G* rȅpē⟩ – repa

REPELJ, repȇlj *im. m.* ⟨*G* repȅlja⟩ – naslon stolice

REPETE, rȅpete *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. rȅpētā⟩ – ponavljanje ✧ *lat*.

REPICA, rȅpica *im. ž.* ⟨*G* rȅpicē⟩ – **1**. ripica, *dem*. od répa (krumpir); **2.** mala repa

REPUVANJ, repuvânj *im. m.* ⟨*G* repuvànja⟩ – repuh, repušina, lopuh; vrsta biljke širokih listova

RERNA, rẽrna, rérna *im. ž.* ⟨*G* rẽrnē, rērnê⟩ – pećnica ✧ *njem*.

RESKIRAT, reskírat *dv.* ⟨*prez.* reskĩrām, *prid. rad.* reskīrô, reskīrāla⟩ – riskirati što, stavljati što na kocku ✧ *tal*., *fr.* ← *grč.* ← *ar.*

REŠ, rȅš *prid.* i *pril*. – hrskavo pečen [*Vòlīm mêso rȅš pećèno*.] ✧ *njem.*

REŠETO, rešèto *im. sr.* ⟨*G* rešèta, *N mn*. rešȅtā/rešȅta⟩ – vrsta velikoga sita s rijetkom mrežicom, za čišćenje graha i sl.

REŠIT, réšit, rẹ́šit *gl. svrš.* ⟨*prez.* rẽšīm, rẹ̃šīm, *prid. rad.* rẽšȉjo, rẹ̃šȉjo, rẽšȉla, rẹ̃šȉla⟩ – odlučiti, riješiti što [*Mĩ rẹ̃šȉli kràve pròdat*.]

REŠO, rešô *im. m.* ⟨*G* rešòva⟩ – električno kuhalo ✧ *fr*.

REŠT, rȅšt *im. m.* ⟨*G* rȅšta⟩ – zatvor, **òstat u rȅštu** – ostati duže u školi (za kaznu) ✧ *njem.*

REVANJE, revânje *im. sr.* ⟨*G* revânja⟩ – plakanje

REVAT, rèvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* revẽm, *prid. rad.* rèvō, rèvāla, *pril. sad.* revṹć(a), *gl. im.* revânje⟩ – plakati [*Ne vrīdî rèvat.* | *Díte dȍšlo revṹća iz škôlē*.]

REVERENDA, reverênda *im. ž.* ⟨*G* reverêndē⟩ – duga crna svećenička mantija ✧ *lat.*

REVEŠ, rêveš *im. m.* ⟨*G* rêveša⟩ – plač

RG, RK, r̂g, r̂k *im. m.* ⟨*G* r̂ga, r̂ka⟩ – hrg, zaimač, posuda za grabljenje vode načinjena od tikve kojoj je odrezana jedna bočna strana, a vrat tikve služi kao držak ✧ vjerojatno od *vrg* ‘krčag od tikve’ (prema *ARj*)

RIBEŽ, ríbež *im. m.* ⟨*G* rībȅža⟩ – kuhinjsko pomagalo za ribanje

RIBIZLI, rȉbīzli *im. m.* ⟨*G* rȉbīzla⟩ – ribiz ✧ *lat*.

RIBONKA, rībônka *im. ž.* ⟨*G* rībônkē, *DL* rībônki⟩ – ribež za kupus ✧ *njem.*

RIDAT, rȉdat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rȉdām, *prid. rad.* rȉdō, rȉdala, *gl. im.* rȉdānje⟩ – glasno plakati

RIĐAN, riđān *im. m.* ⟨*G* riđána⟩ – konj riđe dlake

RIĐO, ríđo *im. m.* ⟨*G* rīđê⟩ – *hip.* od *riđan*

RIĐOVKA, riđôvka *im. ž.* ⟨*G* riđôvkē, *DL* riđôvki⟩ – kobila riđe dlake

RIFLJAT, rȉfljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rifljâm, *prid. rad.* rȉfljō, rȉfljāla, *gl. im.* rifljânje⟩ – snažno trljati što, prati rublje trljanjem

RIGAT, rȉgat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rȉgām, *prid. rad.* rȉgō, rȉgala, *gl. im.* rȉgānje⟩ – povraćati

RIKTANJE, rȉktānje *im. sr.* ⟨*G* rȉktānja⟩ – uređivanje, sređivanje ✧ *v. riktat*

RIKTAT, rȉktat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rȉktām, *prid. rad.* rȉktō, rȉktala, *gl. im.* rȉktānje⟩ – uređivati, sređivati što ✧ *njem*.

RINA, rȉna *im. ž.* ⟨*G* rȉnē⟩ – oluk, žlijeb na krovu ✧ *njem.*

RINGERAJA, ringerája *im. ž.* ⟨*G* ringerājê⟩ – popularna dječja pjesmica koja se pjeva uz hodanje u kolu

RINGIŠPIL, rȉngišpīl *im. m.* ⟨*G* rȉngišpīla⟩ – vrtuljak ✧ *njem*.

RINGLA, ríngla *im. ž.* ⟨*G* rīnglê, *G mn*. rīnglī/rīnglîjā⟩ – **1.** ringl, željezni kolut umetnut u ploču štednjaka na drva; **2.** plamenik na plinskom štednjaku; **3.** okrugla grijaća ploča na električnom štednjaku ✧ *njem.*

RINGLOVKE, ringlôvke *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. ringlôvkī⟩ – vrsta domaće šljive okruglih crvenih i žutih plodova, ringl, ringlov, dženarika ✧ *njem.*

RINTAT, rîntat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rîntām, *prid. rad.* rîntō, rîntala, *gl. im.* rîntānje⟩ – teško i dugo raditi

RIPANJE, rīpânje *im. sr.* ⟨*G* rīpânja⟩ – hripanje, kašljanje

RIPAT, rípat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rīpām, *prid. rad.* rīpô, rīpȁla, *gl. im.* rīpânje⟩ – hripati, kašljati

RIPICA, rȉpica *im. ž.* ⟨*G* rȉpicē⟩ – *dem*. od *répa* ‘krumpir’

RISAT, rȉsat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rȉšēm, *prid. rad.* rȉsō, rȉsala, *pril. sad.* rȉšūć(a), *gl. im.* rȉsānje⟩ – crtati

RIŠALJANI, rišaljànī *prid.* – šlingani ✧ *v*. *rišalje*

RIŠALJE, rišaljẽ *im. sr.* ⟨*G* rišàlja, *N mn*. rišaljã⟩ – platno obrađeno tehnikom šlinganja, šlingeraj ✧ *franc. Richelieu*

RITAT SE, rītȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rȋtām, *prid. rad.* rītô, rītȁla, *gl. im*. rītânje⟩ – otresati nogama

RLJAT, ŕljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* r̄ljām, *prid. rad.* r̄ljô, r̄ljȁla, *gl. im.* r̄ljânje⟩ – krkljati, ispuštati neartikulirane glasove kroz poluzačepljeno grlo [*R̄ljȁla je cȩ̄lū nôć.*]

RMBAT, r̂mbat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* r̂mbām, *prid. rad.* r̂mbō*,* r̂mbala, *pril. sad.* r̂mbajūć(a), *gl. im*. r̂mbānje⟩ – teško fizički raditi

RNDAT, r̂ndat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* r̂ndām, *prid. rad.* r̂ndō, r̂ndala⟩ – lupati, praviti buku

RNJAK, r̀njāk *im. m.* ⟨*G* r̀njāka, *N mn*. r̀njāci⟩ – rasječen ili raspuknut nos ✧ *usp*. *rnja* (*ARj*)

RNJAST, r̀njast *prid.* ⟨r̀njasta, r̀njasto, *odr.* r̀njastī⟩ – onaj koji ima raspuknuta ili razrezana usta ili nos ✧ *usp*. *hrnjav* (*ARj*)

ROBLJICE, rôbljice *im. sr.* ⟨*G* rôbljica⟩ – *dem*. od *roblje*; rob

ROD, rôd *im. m.* ⟨*G* rȍda, *N mn*. rodȍvi⟩ – **1.** rodbina; **2.** urod

RODINJAK, rōdȉnjak *im. m.* ⟨*G* rōdȉnjaka⟩ – krupni snijeg

ROĐAĆA, rȍđaća *im. ž.* ⟨*G* rȍđaćē⟩ – rođakinja

ROĐAKA, rȍđaka *im. ž.* ⟨*G* rȍđakē, *DL* rȍđaki⟩ – rođakinja

ROĐAKAT SE, rođakȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rođakâm, *prid. rad.* rȍđakō*,* rȍđakāla, *gl. im.* rođakânje⟩ – smatrati se u rodu s kime, držati do toga srodstva

ROĐENKA, rođênka *im. ž.* ⟨*G* rođênkē, *DL* rođênki⟩ – „rođena“, draga i bliska ženska osoba

ROGA, róga *im. ž.* ⟨*G* rōgê, *DL* rógi⟩ – kapuljača

ROGAT, rógat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rõgām, *prid. rad.* rōgô*,* rōgȁla, *pril. sad.* rōgȁjūć(a), *gl. im.* rōgânje⟩ – pjevati drugi glas

ROJTA, rôjta *im. ž.* ⟨*G* rôjtē⟩ – resa ✧ *mađ.*

ROKTAT, rȍktat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rȍkćēm, *prid. rad.* rȍktō*,* rȍktala, *pril. sad.* rȍkćūć(a)*, gl. im.* rȍktānje⟩ – glasati se kao svinja

ROLETNA, rolȅtna *im. ž.* ⟨*G* rolȅtnē⟩ – roleta, prozorski štitnik ✧ *njem.*

RONDAT, rôndat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rôndām, *prid. rad.* rôndō, rôndala, *pril. sad.* rôndajūć(a)*, gl. im.* rôndānje⟩ – praviti buku, prevrtati

ROVIĆ, rȍvić *im. m.* ⟨G rȍvića⟩ – trap, rupa u zemlji ili kupa od zemlje i slame u kojoj se čuva povrće (najčešće krumpir) preko zime

ROVIĆIT, rȍvićit *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. rȍvićīm, *prid. rad.* rȍvićijo, rȍvićila⟩ – praviti roviće, stavljati povrće u rović

ROVIT, ròvit *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. rovĩm, *prid. rad.* rovȉjo, rovȉla⟩ – (što) stavljati krumpir (i sl. povrće) u rović (trap)

ROZA(1), róza *prid.* ⟨*indekl*.⟩ – ružičasta boja ✧ *fr.* ← *lat*.

ROZA(2), róza *im. ž.* ⟨*G* rōzê⟩ – gornji dio ženskih krila (podsuknje) oko pasa, koji je srozan, nabran

ROZNI, rõznī *prid*. – koji je roza boje ✧ *v. roza*

RPA, ŕpa *im. ž.* ⟨*G* rpẽ, *G mn*. rpâ⟩ – hrpa

RSKAT, ŕskat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ŕskām, *prid. rad.* ŕskō, ŕskala, *gl. im.* ŕskānje⟩ – hrskati, hruskati

RSNIT, ŕsnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ŕsnēm, *prid. rad.* ŕsnijo, ŕsnila⟩ – hrsnuti (pod zubima i sl.)

RŠTAT, ŕštat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rštĩm, *prid. rad.* ŕštō, ŕštāla⟩ – hrstati; proizvoditi šum lomljenjem čega krhkoga [*Ta, tô nĩ dòbro skȕvāno, sve rštĩ pod zūbȉma.*]

RTENICA, rtènica *im. ž.* ⟨*G* rtènicē⟩ – hrptenica, hrptenjača, kralježnica

RTIŠTE, ŕtīšte *im. sr.* ⟨*G* ŕtīšta⟩ ✧ *v. krmenadli*

RUBINA, rubȉna *im. ž.* ⟨*G* rubȉnē, *G mn*. rȕbīnā⟩ – **1.** suknja od domaćega platna; **2.** muška košulja

RUBINKA, rubĩnka *im. ž.* ⟨*G* rubĩnkē, *DL* rubĩnki⟩ – *dem*. od *rubina*

RUBINJAK, rubĩnjāk *im. m.* ⟨*G* rubĩnjāka⟩ – sapun domaće izrade koji se kuhao od svinjske masti i sode

RUDO, rúdo *im. sr.* ⟨*G* rúda⟩ – drvena poluga na prednjem dijelu kola

RUKOVETAT, rukovétat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* rukovētām, *prid. rad.* rukovētô, rukovētäla⟩ – rukovedati, skupljati pokošeno žito u snop pomoću srpa

RUMENKA, rùmēnka *im. ž.* ⟨*G* rùmēnkē, *DL* rùmēnki⟩ – krava crvenkasto-smeđe boje

RUPE, Rùpe *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* Rûpā⟩ – naziv za lokalitet gdje je nekada bilo seosko smetlište (tzv. *Gore*), naziv dobilo po velikom udubljenju u zemlji nastalom zbog iskapanja ilovače

RUSKINJA, rùskinja *im. ž.* ⟨*G* rùskinjē⟩ – vrsta korova, ambrozija

RUSVAJ, rùsvāj *im. m.* ⟨*G* rùsvāja⟩ – nered, metež ✧ *tur*.

RUŠCAK, rȕšcāk *im. m.* ⟨*G* rȕšcāka, *N mn*. rȕšcāki⟩ – ruksak ✧ *njem.*

RUTAV, rȕtāv *prid.* ⟨rȕtava, rȕtavo, *odr.* rȕtavī, *komp*. rutavȉjī⟩ – dlakav

RUVO, rȕvo *im. sr.* ⟨*G* rȕva⟩ – ruho, odjeća

RVACKI, rvãckī *prid.* – hrvatski

RVAT, Rvãt (**Rvatȉca** *ž*.) ⟨*G* Rváta *m*., Rvatȉcē *ž*.⟩ – Hrvat, Hrvatica

RZANJE, ř̀zānje *im. sr.* ⟨*G* ř̀zānja⟩ – hrzanje, glasanje konja

RZAT, ř̀zat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ř̀zām, *prid. rad.* ř̀zō, ř̀zala, *pril. sad.* ř̀zaūć(a), *gl. im.* ř̀zānje⟩ – hrzati, glasati se kao konj

S

SABLJICA, sȁbljica *im. ž.* ⟨*G* säbljicē⟩ – vrsta cvijeta, gladiola

SADANJI, sadānjī *prid.* – sadašnji

SAĐAK, sȁđāk *im. m.* ⟨*G* säđāka, *N mn*. säđāci⟩ – željezni tronožac koji služi kao postolje za stavljanje hrane iznad vatre ✧ *tur*.

SAFT, sȁft *im. m.* ⟨*G* säfta⟩ – sok koji pusti meso pri kuhanju i pirjanju ✧ *njem*.

SAFTAN, sȁftān *prid.* ⟨säftna, säftno, *odr.* säftnī, *komp*. saftnȉjī⟩ – pun safta, sočan

SAFUN, safūn *im. m.* ⟨*G* safúna⟩ – sapun ✧ *lat.*

SAFUNAT, safùnat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* safunâm, *prid. rad.* säfunō, säfunāla, *gl. im.* safunânje⟩ – trljati što sapunom ✧ *v. safun*

SAFUNICA, safunȉca *im. ž.* ⟨*G* safunȉcē⟩ – sapunica ✧ *v. safun*

SAFUNJARA, safunjȁra *im. ž.* ⟨*G* safunjärē⟩ – slanina s mnogo sala i malo mesa ✧ *v. safun*

SAGA, sȁga *im. ž.* ⟨*G* sägē, *DL* sägi⟩ – para, miris jela koji se osjeća kroz isparavanje tijekom kuhanja ✧ *mađ.*

SAGET (SE), sagēt (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* sȁgnēm, *prid. rad.* sägeō, sägēla⟩ – sagnuti (se)

SAJĐIJA, sājđȉja *im. m.* ⟨*G* sājđȉjē⟩ – urar ✧ *tur*.

SAJLA, sâjla *im. ž.* ⟨*G* sâjlē⟩ – željezno uže ✧ *njem.*

SAJT, sājt *gl. svrš.* ⟨*prez.* sājdēm, *prid. rad.* säšō, säšla⟩ – sići

SAKAT, sȁkat *prid.* ⟨sakäta, sakäto, *odr.* sakätī⟩ – koji je bez ruke ili noge, bogalj ✧ *tur*.

SAKATIT, sakȁtit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sakätīm, *prid. rad.* sakätijo, sakätila⟩ – sjeći, uništavati koga ✧ *v. sakat*

SAKATUN, sakatūn *im. m.* ⟨*G* sakatúna⟩ – sakat čovjek, bogalj ✧ *v. sakat*

SAKSIJA, saksȉja *im. ž.* ⟨*G* saksȉjē, G *mn.* säksījā⟩ – kalenica, tegla za cvijeće ✧ *tur.*

SALAMURA, salamȕra *im. ž.* ⟨*G* salamȕrē⟩ – pac, slana otopina u buretu (voda, sol, crveni i bijeli luk) u kojem se drže svježi nasoljeni komadi svinjskoga mesa nekoliko tjedana (ovisno o vrsti mesa), a zatim se suše u pušnici (mogu se i peći) ✧ *lat*.

SALAMURIT, salamùrit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* salamùrīm, *prid. rad.* salamùrijo, salamùrila⟩ – stavljati meso u salamuru ✧ *v. salamura*

SALANDRKAST, salandŕkast *prid.* ⟨salandŕkasta, salandŕkasto, *odr.* salandŕkastī⟩ – lagano smotan, smušen

SALAT, sàlāt *im. ž.* ⟨*G* sàlāti⟩ – salata (kao vrsta biljke) ✧ *tal*.

SALAUKA, salaùka *im. ž.* ⟨*G* salaùkē, *DL* salaùki⟩ – nevrijeme, oluja ✧ *tur.*

SALENJAK, salenjāk *im. m.* ⟨*G* salenjáka, *N mn*. salenjáci, *A mn*. salenjáce⟩ – vrsta domaćega motanog kolača od lisnatoga tijesta (u koje se zamijesi svinjsko salo); puni se pekmezom, mljevenim orasima ili makom

SALER, sàler *im. m.* ⟨*G* sàlera⟩ – užar ✧ *njem.*

SALETAT, salétat *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. salētām, *prid. rad*. salētô, salētäla, *gl. im*. salētânje⟩ – slijetati koga, dosađivati

SALICINA, salicína *im. ž.* ⟨*G* salicīnê⟩ – prah koji se dodavao kao konzervans u pripremanju zimnice (preteča vinobrana) ✧ *lat*.

SALIKADA, salikáda *im. ž.* ⟨*G* salikādê⟩ – ledeni kvasac, licitarski kvasac, lagarija. Po sastavu to je amonij bikarbonat – bijeli prašak, preteča sode bikarbone i praška za pecivo. ✧ *usp. mađ.* „Szalalkáli“ (ime praška za pecivo)

SALINCI, Sālînci *im. m. pl. tantum* ⟨*G* Sālînci⟩ – lokalitet istočno od sela gdje su njive i stanovi

SALMA, sàlma *im. ž.* ⟨*G* salmẽ, *A* sälmu, *N mn*. sälme⟩ – sarma [*... govecko i ovče meso kuvamo, kuvamo kad su svatovi salmu...* (Varnica 1898:9)] ✧ *tur.*

SALVIJA, sâlvija *im. ž.* ⟨*G* sâlvijē⟩ – vrsta cvijeta, salvia, vražji jezik

SALJAT (SE), sàljat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* säljēm, *prid. rad.* säljō, säljāla, *prid. trp.* säljān⟩ – sliti (se) npr. o kiši; uliti kakvu tekućinu u što [*A, što se nòćas sàljālo, kô iz kàbla!*]

SAMONIK, sàmonīk *im. m.* ⟨*G* sämonīka⟩ – biljka koja u bašći ili na njivi sama nikne iz prošlogodišnjega sjemena ili gomolja

SAMOPOSLUGA, samopòsluga *im. ž.* ⟨*G* samopöslugē, *DL* samopöslugi⟩ – **1.** prodavaonica sa samoposluživanjem; **2.** *prenes*. šaljivi naziv za „Gore“ ili „Rupe“, bivše seosko smetlište gdje su navraćali poneki „uradi sam“ majstori i seoska sirotinja u potrazi za kakvim upotrebljivim predmetom [*Òtkāle ti tâj blàtobran? Iz „samopöslugē”.*]

SANAK, sànak *im. m.* ⟨*G* sânka⟩ – *dem*. od san

SANDALETE, sandalète *im. ž. mn.* ⟨*G* sandalêtā⟩ – posebne sandale kao obuća uz svečanu žensku narodnu nošnju

SANDUK, sànduk *im. m.* ⟨*G* sandȕka, *N mn*. sandȕci, *G mn*. sȁndūkā⟩ – kovčeg ✧ *tur*.

SANEN, sanên *prid.* ⟨saněna, saněno, *odr.* saněnī⟩ – pospan

SANIT, sànit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sanĩm, *prid. rad.* sanȉjo, sanȉla⟩ – sahnuti, venuti, sušiti se (*ob*. o biljkama)

SANKA, sânka *im. ž.* ⟨*G* sânkē, *DL* sânki⟩ – san, sanjanje

SAONIK, saonīk *im. m.* ⟨*G* saoníka⟩ – utaban snijeg na putu pogodan za vožnju saona

SAPERLOT, saperlòt *uzv.* – uzvik neugodnoga iznenađenja ili neodobravanja; prokletstvo, dovraga ✧ *njem.*

SAPINJAĆ, sapinjāć *im. m.* ⟨*G* sapinjáća⟩ – vrsta korova; sapinjača, priljepača, broćika

SAPIT (SE), sápit (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sãpīm, *prid. rad.* sāpȉjo, sāpȉla⟩ – ubrajati što, uračunavati, smatrati (se) [*Onȉ se sãpū u bogatȉjī svît.* | *Ȉmā pȕno stànōvā, al tô se ne sãpī u sèlo.*] ✧ *tur.* ← *arap*. *esap*, *hesab* ‘račun, broj, procjena’, *esapiti*, *hesabiti* ‘računati, misliti, smatrati’

SARANA, sàrana *im. ž.* ⟨*G* sȁranē⟩ – sahrana

SARANIT, saránit *gl. svrš.* ⟨*prez.* sarãnīm, *prid. rad.* sarānȉjo, sarānȉla, *prid. trp.* sarānīt⟩ – sahraniti koga

SASANIT SE, sasanȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* sasȁnēm, *prid. rad.* sasanȉjo, sasanȉla⟩ – svenuti, sasušiti se (*ob*. o biljkama) ✧ *v. sanit*

SASMA, sàsma *pril*. – posve

SATARISAT, satarȉsat *dv.* ⟨*prez.* satarȉšēm, *prid. rad.* satarȉsō, satarȉsala⟩ – uništiti/uništavati, satrti/satirati što [*Jã dála da se lîpo sȉgrāte, a vĩ svȅ satarȉsali.*] ✧ *tur. satara*

SAVLETA, savlêta *im. ž.* ⟨*G* savlêtē⟩ – salveta, ubrus ✧ *tal*.

SAVLETICA, savlêtica *im. ž.* ⟨*G* savlêticē⟩ – *dem*. od *savleta*

SECER, sècer im. m. ⟨*G* sècera⟩ – poljoprivredni stroj, sijačica ✧ *njem.*

SECOVAT SE, sȅcovat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* sȅcujēm, *prid. rad.* sȅcovō, sȅcovala⟩ – staložiti se ✧ *njem.*

SEDMICA, sedmȉca *im. ž.* ⟨*G* sedmȉcē, *G mn*. sȅdmīcā⟩ – igraća karta sa sedam znakova u kartama „mađaricama“, **kârtat se sȅdmīcā** – igrati popularnu kartašku igru „sedmice“

SEFORT, sȅfort *pril*. – stalno, neprekidno, neprestano, uvijek ✧ *v. furtom*

SEGEDNJAĆA, segednjȁća *im. ž.* ⟨*G* segednjȁćē⟩ – vrsta domaće jabuke

SEKA, séka *im. ž.* ⟨*G* sēkê, *V* sêko⟩ – sestra od milja

SEKIRACIJA, sekirācȉja *im. ž.* ⟨*G* sekirācȉjē⟩ – uzrujavanje ✧ *v. sekirat se*

SEKIRANCIJA, sekirȁncija *im. ž.* ⟨*G* sekirȁncijē⟩ ✧ *v. sekiracija*

SEKIRAT SE, sekirȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sekirâm, *prid. rad.* sȅkirō, sȅkirāla⟩ – uzrujavati se ✧ *tal*.

SEKIRLJIV, sekirljȉv *prid.* ⟨sekirljȉva, sekirljȉvo, *odr.* sekirljȉvī⟩ – koji se lako uzruja ✧ *v. sekirat se*

SELCE, sȇlce *im. sr.* ⟨*G* sȇlca, *G mn*. sȇlācā⟩ – seoce

SELENJE, selênje *im. sr.* ⟨*G* selênja⟩ – seljenje, selidba

SELSKI, sȅlskī *prid.* – seoski

SENIJA, senȉja *im. ž.* ⟨*G* senȉjē, *G. mn*. sȅnījā⟩ – stol ✧ *v. sinija*

SEPET, sȅpet *im. m.* ⟨*G* sȅpeta⟩ – vrsta košare s jednom ručkom ✧ *tur*.

SER, sȇr *im. m.* ⟨*G* sȅra⟩ – sir

SERA, séra *im. ž.* ⟨*G* sērê⟩ – **1.** proljevasta stolica, izmet; **2**. *prenes*. glupost, budalaština

SERVIZ, servīz *im. m.* ⟨*G* servíza⟩ – komplet posuđa za jelo ili za piće ✧ *fr*.

SESTRIĆNA, sȅstrićna *im. ž.* ⟨*G* sȅstrićnē⟩ – tetkina, ujakova ili stričeva kći

SI DVA, si dvâ *m.* i *sr*., **si dvî** *ž.*– oba, obje

SI DVOJ, si dvôj’, si obadvôj’ *sr.* – oboje

SIC, sȉc *im. m.* ⟨*G* sȉca, *N mn.* sicȅvi⟩ – sjedalo na biciklu ili u vozilima ✧ *njem*.

SICKAT, sȉckat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sȉckām, *prid. rad.* sȉckō, sȉckala, *prid. trp*. sȉckān⟩ – sjeckati što

SIĆIJA, sićïja – samo u izrazu *ljût* (*ljúta*) *ko sićïja* (označava vrlo ljutu osobu) [*Mȁtēr ti je ljúta ko sićïja, ȁl će te namlátit!*] ✧ *sičija* ‘sušica, tuberkuloza’ (prema *ARj*); *šićija*, *šućija* ‘sušica, tuberkuloza’ (prema *HJP*)

SIĆURAV, sićurâv *prid.* ⟨sićurȁva, sićurȁvo, *odr*. sićurȁvī⟩ – prilično sitan [*Ȉmā òna dvî kćëri, òbadvī sićurȁve.*]

SIGRAT SE, sigrȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sȉgrām, *prid. rad.* sȉgrō, sȉgrāla⟩ – igrati se

SIJALICA, sȉjalica *im. ž.* ⟨*G* sȉjalicē⟩ – žarulja [*Nȉšta od strūjê nísu imȁli, sȁmo sȉjalicu u sȍbi i kûjni.*]

SIJANAC, sijánac *im. m.* ⟨*G* sijánca⟩ – ono što se sije (npr. *lȕk sijánac*)

SIKERA, sikȅra *im. ž.* ⟨*G* sikȅrē, *G mn*. sȉkērā⟩ – sjekira

SIKERICA, sikȅrica *im. ž.* ⟨*G* sikȅricē⟩ – *dem.* od *sikera*

SIKERKA, sikẽrka *im. ž.* ⟨*G* sikẽrkē, *DL* sikẽrki⟩ – *dem.* od *sikera*

SIMT, sȉmt *im. m.* ⟨*G* sȉmta⟩ – sims, krovni vijenac, istaka na fasadi ispod kućne strehe ✧ *njem. Gesims* (krovni vijenac)

SINGERICA, sȉngerica *im. ž.* ⟨*G* sȉngericē⟩ – poznata šivaća mašina marke „Singer“

SINICA, sinȉca *im. ž.* ⟨*G* sinȉcē⟩ – ptica sjenica

SINICA, sinîca *im. ž.* ⟨*G* sinîcē⟩ – mala sinija, obično u obliku okrugloga stolčića za kojim objeduju djeca ✧ *v. sinija*

SINIJA, sinȉja *im. ž.* ⟨*G* sinȉjē, *G. mn*. sȉnījā⟩ – stol ✧ *tur.* ← *perz.* ← *arap.*

SINKO, sînko *im. m.* ⟨*V*⟩ – način obraćanja djetetu (muškom i ženskom) od milja

SIPAV, sȉpāv *prid.* ⟨sȉpava, sȉpavo, *odr.* sȉpavī, *komp*. sipavȉjī⟩ – sipak, rastresit

SIPLJIV, sipljîv *prid.* ⟨sipljȉva, sipljȉvo, *odr.* sipljȉvī⟩ – koji otežano diše ili kašljuca

SIRAK, sírak *im. m.* ⟨*G* sírka⟩ – vrsta korova

SIRĆE, sȉrće *im. sr.* ⟨*G* sirćëta⟩ – ocat ✧ *tur*.

SIRĆETIT, sirćëtit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sirćëtīm, *prid. rad.* sirćëtijo, sirćëtila⟩ – zalijevati što sirćetom (octom) ✧ *v. sirće*

SIRIŠTE, sȉrīšte *im. sr.* ⟨*G* sȉrīšta⟩ – sirilo, tvar koja ubrzava sirenje mlijeka

SIROMA, sirȍma *im. m.* i *ž.* ⟨*G* siromẽ ⟩ – siromah

SIROMAK, siromãk *im. m.* ⟨*G* siromáka⟩ – siromah

SIRUTKA, sȉrutka *im. ž.* ⟨*G* sȉrutkē, *DL* sȉrutki⟩ – surutka, ostatak od procijeđenoga mlijeka nakon sirenja

SISA, sȉsa *im. ž.* ⟨*G* sȉsē⟩ – dojka

SISVETE, Sȉsvete *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* Sȉsvētā⟩ – blagdan Svih svetih

SITKAT, sȉtkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* sȉtkām, *prid. rad.* sȉtkō, sȉtkala⟩ – sjesti (o djeci) [*Dê, mîlo, sȉtkāj na šȁmlicu*.]

SITNAĆAK, sȉtnaćāk *prid.* ⟨sȉtnaćka, sȉtnaćko, *odr.* sȉtnaćkī⟩ – koji je prilično sitan [*Pântīm ju, nãko ko cũrka ȕvīk sȉtnaćka bíla*.]

SITNEŽ, SITNJEŽ, sítnež, sítnjež *im. m.* ⟨*G* sītnȅža, sītnjȅža⟩ – sitni dijelovi (npr. mesa)

SIVNICA, sîvnica *im. ž.* ⟨*G* sîvnicē⟩ – sjenica, konstrukcija od drveta ili grana okićena ručnim radovima i cvijećem koja se pravi za blagdan Brašančeva (Tijelova) i služi kao stajalište procesiji

SIVONJA, sīvȍnja *im. m.* ⟨*G* sīvȍnjē⟩ – **1.** sivi vol; **2.** *pejor. prenes.* grub čovjek, čovjek koji grubo i teško radi

SIVTAT, sîvtat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sîvćēm, *prid. rad.* sîvtō, sîvtala⟩ – sjevkati, sijevati pomalo, povremeno sijevati (npr. o munji)

SKAKAVICA, skȁkavica *im. ž.* ⟨*G* skȁkavicē⟩ – vrsta jednostavne brave (obično na kolebama stanova) koja se sastoji od željeznoga zatvarača koji je na jednom kraju vezan za uzicu; povlačenjem uzice podiže se, „skače“ zatvarač iz ležišta (koje je pribijeno na okvir vrata) i vrata se otvaraju

SKALINE, skalíne *im. ž. mn.* ⟨*N* skalína, *G* skalīnê, *G mn.* skalīnâ⟩ – stepenice, stube ✧ *tal.* ← *lat*.

SKALJE, skaljȇ *im. sr.* ⟨*G* skȁlja⟩ – sitno nacijepana drva za potpalu, iverje, triješće

SKALJICE, skȁljice *im. sr.* ⟨*G* skȁljīcā⟩ – *dem*. od *skalje*

SKANDEL, skȁndel *im. m.* ⟨*G* skȁndela⟩ – veliki, bogato ukrašen luster u crkvi ✧ *tal. candela* ‘svijeća’, *usp. kandelabar* ‘veliki, bogato ukrašen svijećnjak’ (prema *Anić-Klaić-Domović*)

SKAPAT, skȁpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* skȁpām, *prid. rad.* skȁpō, skȁpala⟩ – crknuti

SKAPAVAT, skapávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* skapājēm, *prid. rad.* skapāvô, skapāvàla⟩ – crkavati

SKAŠIT SE, skȁšit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* skȁšīm, *prid. rad.* skȁšijo, skȁšila⟩ – pretvoriti se u kašu

SKELA, skȅla *im. ž.* ⟨*G* skȅlē⟩ – **1.** splav; **2.** pomoćna konstrukcija u građevini ✧ *tur*.

SKIĆAT, skíćat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* skīćîm, *prid. rad.* skīćô, skīćàla⟩ – vrištati

SKISELIT, skȉselit *gl. svrš.* ⟨*prez.* skȉselīm, *prid. rad.* skȉselijo, skȉselila⟩ – ukiseliti što

SKISIVAT, skisȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* skisȉvām, *prid. rad.* skisȉvō, skisȉvala, *prid. trp*. skisȉvān, *gl. im.* skisȉvānje⟩ – stavljati mlijeko da se kiseli

SKISNIT (SE), skȉsnit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* skȉsnēm, *prid. rad.* skȉsnijo, skȉsnila⟩ – (što) staviti mlijeko da se kiseli; (se) ukisnuti se

SKITIT, skȉtit *gl. svrš.* ⟨*prez.* skȉtīm, *prid. rad.* skȉtijo, skȉtila⟩ – naborati, nafaltati, presaviti što (maramu i sl.)

SKLEPAT, sklèpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* sklepâm, *prid. rad.* sklȅpō, sklȅpala, *gl. im.* sklȅpān⟩ – površno, nevješto što napraviti

SKLJOKAT SE, skljōkȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* skljõkām, *prid. rad.* skljõkô, skljōkàla⟩ – pasti, nemoćno se srušiti

SKOBIT, skòbit *gl. svrš.* ⟨*prez.* skòbīm, *prid. rad.* skobȉjo, skobȉla⟩ – susresti koga

SKONTAT, skòntat *gl. svrš.* ⟨*prez.* skontâm, *prid. rad.* skòntō, skòntāla⟩ – izračunati, shvatiti što ✧ *v. kontat*

SKOPĆAT, skòpćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* skòpćām, *prid. rad.* skòpćō, skòpćala, *prid. trp*. skòpćān⟩ – **1.** zatvoriti odjeću dugmetom ili kopčom; **2.** razumjeti, shvatiti što ✧ *v. kopćat*

SKORET SE, skorȅt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* skòrīm, *prid. rad.* skorȉjō, skorȉla, *prid. trp.* skòrīt⟩ – skoriti (skorjeti) se

SKORO, skòro *pril.* – **1.** uskoro **2.** nedavno **3.** već dugo vremena **4.** umalo, zamalo

SKOTNA, skòtna *prid.* – gravidna (o nosećoj životinji – mački, kuji, zečici)

SKRESAT, skrèsat *gl. svrš.* ⟨*prez.* skrȅšēm, *prid. rad.* skrèsō, skrèsāla⟩ – **1.** izravno reći nekome što u lice; **2.** sasjeći što

SKRKNIT SE, skȓknit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* skȓknēm, *prid. rad.* skȓkō, skȓkla⟩ – sudariti se, zabiti se jedno u drugo

SKROZ, skrôz *pril*. – dokraja, potpuno, u cijelosti, **skrôz nàskrōz** – pojačano značenje riječi *skroz*

SKUĆIT SE, skùćit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* skùćīm, *prid. rad.* skùćijo, skùćila⟩ – stambeno se zbrinuti, napraviti i urediti kuću

SKUDIT, skùdit *gl. svrš.* ⟨*prez.* skùdīm, *prid. rad.* skùdijo, skùdila⟩ – (koga) reći što loše o kome, dati koga na zao glas [*Njû je cẽlo sélo skùdilo.*] ✧ *v. kudit*

SKUPIT, skùpit *gl. svrš.* ⟨*prez.* skùpīm, *prid. rad.* skùpijo, skùpila⟩ – **1.** sabrati, prikupiti što; **2.** uzeti koga za ljubavnika/ljubavnicu [*Onà je svõg dȉvera skùpila.*]

SKUTE, skúte *im. ž. pl. tantum* ⟨G skūtâ⟩ – ženska podsuknja ✧ *v. krilca*

SKUVAT, skùvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* skùvām, *prid. rad.* skùvō, skùvala, *prid. trp.* skùvān⟩ – skuhati što

SKVASIT, skvàsit *gl. svrš.* ⟨*prez.* skvàsīm, *prid. rad.* skvàsijo, skvàsila⟩ – natopiti što

SLADA, sláda *im. ž.* ⟨*G* slādȇ⟩ – slast, ugodan okus slatkoga (voća, meda, šećera)

SLADOGUZAC, sladogúzac *im. m.* ⟨*G* sladogúsca, *N mn*. sladogúsci⟩ – sladokusac; koji uživa u jelu i piću

SLAMARICA, slàmarica *im. ž.* ⟨*G* slàmaricē⟩ – slamnjača, slamom (ili kukuruznom šuškom) ispunjena platnena navlaka koja se stavlja na dno kreveta

SLANINA, slanìna *im. ž.* ⟨*G* slanȉnē, *G. mn*. slānīnā⟩ – masni potkožni sloj od svinje koji se suši; špek

SLANINKA, slanīnka *im. ž.* ⟨*G* slanīnkē, *DL* slanīnki⟩ – *dem*. od *slanina* [*Dȇ, màlo si slanīnkē narȅži.*]

SLATKORAN, slatkorân *prid.* ⟨slatkorȁna, slatkorȁno, *odr.* slatkorȁnī⟩ – koji se voli dobro najesti

SLAVAK, slâvak *im. m.* ⟨*G* slâvka⟩ – vrsta korova, slak

SLIPE BABE, slīpē bȁbē – igra koju su igrali momci i cure; jedan od igrača bude „slipa baba“, tj. ide po sobi zavezanih očiju i hvata ostale igrače; ako pogodi koga je uhvatio, onda taj uhvaćeni postaje „slipa baba“

SLUĆIT SE, slȕćit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* slȕćīm, *prid. rad.* slȕćijo, slȕćila⟩ – zgusnuti se (npr. mlijeko kod kiseljenja)

SLUŽAVKA, služâvka *im. ž.* ⟨*G* služâvkē, *DL* služâvki⟩ – sluškinja

SMAGNIT SE, smȁgnit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* smȁgnēm, *prid. rad.* smȁgō, smȁgla⟩ – zaželjeti se neke hrane, dobiti tek na neku hranu [*Tȃko slȁtko jȅdē mâsna krȕva, i mèni se smȁglo*.]

SMANDRLJAT, smandȑljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* smandrljâm, *prid. rad.* smȁndrljō, smȁndrljāla⟩ – površno uraditi, zbrljati što

SMANTAT SE, smantȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* smantâm, *prid. rad.* smȁntō, smȁntāla⟩ – zavrtjeti se u glavi

SMEST, smèst *gl. svrš.* ⟨*prez.* smetẽm, *prid. rad.* smèo, smèla, *prid. trp.* smetẽn⟩ – pomesti što metlom na jednu hrpu

SMEST SE, smẽst se *gl. svrš.* ⟨*prez.* smētêm, *prid. rad.* smèo, smèla, *prid. trp.* smetên⟩ – zbuniti se

SMET, smêt *im. m.* ⟨*G* smèta⟩ – smeće

SMIJ, SMEIJ, smĩj, smẽij *im. m.* ⟨*G* smíja, sméija⟩ – smijeh

SMISIT, smísit *gl. svrš.* ⟨*prez.* smĩsīm, *prid. rad.* smīsȉjo, smīsȉla, *prid. trp*. smĩsīt⟩ – zamijesiti što

SMLAVIT, smlávit *gl. svrš.* ⟨*prez.* smlãvīm, *prid. rad.* smlāvȉjo, smlāvȉla⟩ – zdrobiti, smrskati što

SMOK, smôk *im. m.* ⟨*G* smôka⟩ – dimljeno svinjsko meso koje se sprema za zimsku prehranu

SMOTLJO, smótljo *im. m.* ⟨*G* smōtljê⟩ – nespretan, smotan čovjek

SMRAKAT SE, smrȁkat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* smrȁkām, *prid. rad.* smrȁkō, smrȁkala⟩ – mrštiti se

SMRDAT, smȑdat *gl. svrš.* ⟨*prez.* smȑdām, *prid. rad.* smȑdō, smȑdala⟩ – pokvariti što

SMRDLJIVŠA, smrdljîvša *im. m.* ⟨*G* smrdljîvšē⟩ – smrdljivac

SMRKIVAT SE, smrkīvȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* smrkĩvām, *prid. rad.* smrkīvô, smrkīvȁla⟩ – postajati tamno, postajati oblačno [*Zĩmskā je dòba, zȁrāna se smrkĩvā.*]

SMRKIVAT SE, smrkȉvat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* smrkȉvām, *prid. rad.* smrkȉvō, smrkȉvala⟩ – postajati tamno, postajati oblačno

SMRKNIT SE, smŕknit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* smŕknēm, *prid. rad.* smŕknijo/smŕkō, smŕknila/smŕkla, *prid. trp.* smŕknīt⟩ – **1.** namrgoditi se; **2.** smračiti se, naoblačiti se, zatamnjeti se [*Òmā mi se smŕklo prid oćìma.*]

SMRZAVICA, smŕzavica *im. ž.* ⟨*G* smŕzavicē⟩ – velika hladnoća kada vani voda mrzne

SMRZLA, smŕzla *im. ž.* ⟨*G* smŕzlē⟩ – zimogrozna osoba

SMUVAT (SE), smȕvat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* smȕvām, *prid. rad.* smȕvō, smȕvala⟩ – smesti, zbuniti (koga, se)

SNA, snā *im. ž.* ⟨*G* snajē⟩ – snaha

SNAJA, snȁja *im. ž.* ⟨*G* snajē⟩ – snaha

SNAŠA, snáša *im. ž.* ⟨*G* snāšē⟩ – udana mlađa žena

SNAŠAT, snášat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* snāšām, *prid. rad.* snāšô, snāšäla, *gl. im.* snāšânje⟩ – snositi, prenositi što s nekoga mjesta gore na mjesto dolje

SNIJT (SE), snĩjt (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* snĩjdēm, *prid. rad.* snȉšō, snȉšla, *imp*. snȉjdi⟩ – sići

SNIT, snît *im. ž.* ⟨*G* snîti⟩ – snijet, gljivična bolest žitarica

SNITLJIV, snitljîv *prid.* ⟨snitljȉva, snitljȉvo, *odr.* snitljȉvī⟩ – koji je pun snijeti

SNIVAT, snívat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* snĩvām, *prid. rad.* snīvô, snīvȁla⟩ – učestali glagol od glagola *snovat* ‘navijati pređu za tkanje’. Predstavlja zanimljiv primjer zabilježen u Gradištu stoga što taj glagol nije zabilježen u rječnicima (*ARj, Anić*), već je zabilježen samo homonimni glagol *snivati* u značenju ‘sanjati’. Zašto je tome tako, navodi *Skok* kod natuknice *snovati*: „Samo *snivati* ne govori se zbog sukoba homonimija sa *snivati* (v.) spavati“; međutim, primjer iz Gradišta barem djelomično opovrgava spomenuti navod [*Motâm* (pamuk)*, pa ću ônda snívat i dȁljē tkȁt.*].

SNOVA, OSNOVA, snȍva, osnȍva *im. ž.* ⟨*G* snȍvē, osnȍvē⟩ – niti osnove kod tkanja

SNOVAĆE, snovȁće *im. ž. mn.* ⟨*G mn*. snȍvāćā⟩ – drvena naprava na koju se snuje, tj. navija pređa za tkanje [*Snȗjē se na snovȁće.*]

SNOVAT, snȍvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* snȗjēm, *prid. rad.* snȍvō, snȍvala⟩ – navijati pređu na snovaču i tako je pripremati za tkanje [*Žene po sobi navijau, suču, snuju, krpau, vezu, pribirau itd*. (Varnica 1898: 62)]

SNUŽDIT SE, snȕždit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* snȕždīm, *prid. rad.* snȕždijo, snȕždila, *prid. trp*. snȕždīt⟩ – postati žalostan

SOC, sȍc *im. m.* ⟨*G* sòca, *N mn*. socȅvi⟩ – talog od kuhane kave ✧ *njem*.

SODA BIKABONA, sóda bikabóna *im. ž.* ⟨*G* sōdê bikabōnê⟩ – natrijev bikarbonat, sredstvo za rahljenje tijesta ✧ *tal*., *lat.*

SODVLAĆIT, sodvlȁćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* sodvlȃćīm, *prid. rad.* sodvlȃćījo, sodvlȃćīla, *prid. trp*. sodvlȃćīt⟩ – odvući sve redom ✧ *v. posodvlaćit*

SOJA, sója *im. ž.* ⟨*G* sōjê⟩ – **1.** biljka mahunarka; **2.** grad (tuča) u obliku sitnih okruglih zrnaca

SOKAK, sȍkāk *im. m.* ⟨*G* sȍkāka, *N mn*. sȍkāci⟩ – manja ulica ✧ *tur.* ← *arap*.

SOLDAT, sȍldāt *im. m.* ⟨*G* sȍldāta⟩ – vojnik ✧ *tal.*

SOLENICA, solenȉca *im. ž.* ⟨*G* solenȉcē⟩ – posudica za sol

SOLENJE, solênje *im. sr.* ⟨*G* solênja⟩ – soljenje, posipanje solju

SOMOT, sȍmot *im. m.* ⟨*G* sȍmota⟩ – samt, baršun, vrsta tkanine ✧ *njem*.

SOMOTNI, sȍmotnī *prid.* – koji je od somota [*Ìvi sam kūpȉla sȍmotnē ćakšȉre.*]

SONĆICE, sônćice *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* sônćīcā⟩ – *dem*. od *sone*

SONE, sône *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* sônā⟩ – saone

SONICE, sônice *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* sônīcā⟩ – *dem*. od *sone*

SOPIRAT, sopȉrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* sopȉrām, *prid. rad.* sopȉrō, sopȉrala, *prid. trp*. sopȉrān⟩ – oprati sve redom ✧ *v. posopirat*

SORTA, sôrta *im. ž.* ⟨*G* sôrtē, *G mn*. sôrtījā⟩ – vrsta, soj ✧ *tal*.

SORTIRAT, sortírat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sortȋrām, *prid. rad.* sortīrô, sortīrȁla, *gl. im.* sortīrânje⟩ – razvrstavati što ✧ *v. sorta*

SOSTAJAT, sostȁjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* sostȁjēm, *prid. rad.* sostȁjō, sostȁjala⟩ – ostati sve redom ✧ *v*. *posostajat*

SOTKIDAT, sotkídat *gl. svrš.* ⟨*prez.* sotkȉdām, *prid. rad.* sotkīdô, sotkīdȁla, *prid. trp*. sotkȉdān⟩ – otkinuti sve redom ✧ *v*. *posotkidat*

SOTKRIVAT, sotkrívat *gl. svrš.* ⟨*prez.* sotkrȉvām, *prid. rad.* sotkrīvô, sotkrīvȁla, *prid. trp*. sotkrȉvān⟩ – otkriti sve redom ✧ *v*. *posotkrivat*

SOTVARAT, sotvàrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* sotvàrām, *prid. rad.* sotvàrō, sotvàrala, *prid. trp.* sotvàrān⟩ – pootvarati, otvoriti sve redom ✧ *v*. *posotvarat*

SOVURINA, sovurìna *im. ž.* ⟨*G* sovurȉnē⟩ – *augm.* od *sova*

SPALAMUTIT, spalamútit *gl. svrš.* ⟨*prez.* spalamūtīm, *prid. rad.* spalamūtȉjo, spalamūtȉla⟩ – **1.** smućkati, napraviti što na brzinu (o jelu) **2.** slagati, smuljati što, prikriti pravu sliku čega ✧ *usp. palamuditi* ‘isprazno govoriti, mudrijašiti’ (prema *HJP*); *v. prasl.* **balamǫtiti* ‘mutiti, obmanjivati’ (prema *ESSJA*)

SPALOGAĆA, spalogáća *im. m.* ⟨*G* spalogāćê⟩ – osoba kojoj padaju gaće

SPANĐAT SE, spànđat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* spànđām, *prid. rad.* spànđō, spànđala⟩ – spetljati se s kime, združiti se s kime ✧ *njem*.

SPAST, spàst *gl. svrš.* ⟨*prez.* spādêm, *prid. rad.* spô, spȁla⟩ – pasti, srušiti se

SPAVKAT, spãvkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* spãvkām, *prid. rad.* spãvkō, spãvkala⟩ – spavati (o djeci)

SPEĆ, spȅć *gl. svrš.* ⟨*prez.* spećȇm, *prid. rad.* spȅkō, spȅkla⟩ – ispeći što

SPERINE, spèrine *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* spȅrīnā⟩ – mješavina tekućih i krutih ostataka ljudske hrane (koji se stavljaju u napoj za svinje)

SPIĆIT, spȉćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* spȉćīm, *prid. rad.* spȉćijo, spȉćila, *prid. trp.* spȉćīt⟩ – grubo ugurati, grubo ubosti što

SPINKLAT, spȉnklat *gl. svrš.* ⟨*prez.* spȉnklām, *prid. rad.* spȉnklō, spȉnklala⟩ – svezati što u zamotuljak ✧ *v. pinklat*

SPISIVAT, spisȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* spisȉvām, *prid. rad.* spisȉvō, spisȉvala⟩ – tehnikom preslikavanja ili izravnoga crtanja prenositi neki motiv na platno, tikvu i sl. (kao predložak za vezenje, šlinganje, šaranje i sl.), *usp*. *fodrukat* [*Išlà sam kod Mârte spisȉvat miljȇ.*]

SPISKAT, spȉskat *gl. svrš.* ⟨*prez.* spȉskām, *prid. rad.* spȉskō, spȉskala⟩ – nerazumno potrošiti što

SPLAVIT, splȁvit *gl. svrš.* ⟨*prez.* splȁvīm, *prid. rad.* splȁvijo, splȁvila⟩ – skinuti nanos koji pliva na kakvoj tekućini, npr. mast s juhe ✧ *s + plavit*

SPOPAST, spòpast *gl. svrš.* ⟨*prez.* spopādêm, *prid. rad.* spopô, spopäla⟩ – napasti, uhvatiti koga

SPRAM, sprȁm *prij.* – prema, ispred, nasuprot, u odnosu na koga ili što [*Spram kȕće ȉmā klupćȉca.*], **neko sprȁm koga** – netko tko priliči kome [*Nājdȉ si nȅkog spram sȅbe.*] ✧ *s + prema*

SPRAŠIT, sprášit *gl. svrš.* ⟨*prez.* sprāšīm, *prid. rad.* sprāšijo, sprāšila⟩ – pojesti sve

SPRĆIT, spr̂ćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* spr̂ćīm, *prid. rad.* spr̂ćijo, spr̂ćila⟩ – nešto napraviti aljkavo i na brzinu

SPRDAT SE, spr̄dȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* spr̄dām, *prid. rad.* spr̄dô, spr̄dȁla, *gl. im.* spr̄dânje⟩ – rugati se kome

SPRDNJA, spŕdnja *im. ž.* ⟨*G* spr̄dnjê⟩ – predmet sprdanja

SPREMA, SPREMLJA, sprȅma, sprȅmlja *im. ž.* ⟨*G* sprȅmē, sprȅmljē⟩ – miraz, oprema, odjeća

SPREMAT (SE), sprȅmat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sprȅmām, *prid. rad.* sprȅmō, sprȅmala, *gl. im.* sprȅmānje⟩ – **1.** oblačiti se; **2.** prirađivati što (npr. jelo)

SPREMLJAT (SE), sprêmljat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sprêmljām, *prid. rad.* sprêmljō, sprêmljala, *gl. im.* sprêmljānje⟩ ✧ *v. spremat se* [*... reduša spremlja za večeru...* (Varnica 1898: 62)]

SPOPAST, spòpast *gl. svrš.* ⟨*prez.* spopādêm, *prid. rad.* spopô, spopäla⟩ – zgrabiti, uhvatiti koga (o pojavama, pojmovima) [*Spopȁlo ga nȅko ludȉlo*.]

SPURMAT, spȕrmat *gl. svrš.* ⟨*prez.* spȕrmām, *prid. rad.* spȕrmō, spȕrmala⟩ – (što) neuredno presaviti kakve stvari i zgurati ih jednu do druge (npr. odjeću u ormaru)

SPUŠĆAT, spȕšćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* spȕšćām, *prid. rad.* spȕšćō, spȕšćala⟩ – spustiti (koga, što) ✧ *v. pušćat*

SRAB, srâb *im. m.* ⟨*G* srâba, *L* srãbu, *N mn*. srȁbovi⟩ – svrab, svrbež

SRAĆKA, sráćka *im. ž.* ⟨*G* srā́ćkê, *DL* sráćki⟩ – proljev

SRAĆKAVICA, sràćkavica *im. ž.* ⟨*G* srȁćkavicē⟩ ✧ *v. sraćka*

SRADAT, srádat *dv.* ⟨*prez.* srãdām, *prid. rad.* srādô, srādȁla⟩ – stradati, patiti

SRAJTAT, srâjtat *gl. svrš.* ⟨*prez.* srâjtām, *prid. rad.* srâjtō, srâjtala⟩ – potrošiti što (o novcu i sl.), rasuti, raskućiti ✧ *v. rajtat*

SRANKA, srânka *im. ž.* ⟨*G* srânkē, *DL* srânki⟩ – *prenes*. glupost, besmislica

SRBIT, sr̀bit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* srbī̃m, *prid. rad.* srbȉjo, srbȉla⟩ – svrbjeti (koga)

SRCETA, srcȅta *im. sr. mn.* ⟨*G mn.* srcētâ⟩ – ukrasi u obliku srca

SREDA, srȅda *im. ž.* ⟨*G* srȅdē⟩ – sredina (kruha i sl.)

SREDICA, srèdica *im. ž.* ⟨*G* srèdicē⟩ – *dem*. od *sreda* (kruha i sl.)

SREDPOSNA NEDILJA, Sredposnâ / Sredpȍsnā nedȉlja ⟨*G* Sredposnê / Sredpȍsnē nedȉljē⟩ – Sredoposna nedjelja, četvrta korizmena nedjelja

SREĐAJ, srȅđāj *im. m.* ⟨*G* srȅđāja⟩ – sređenost, osobina/stanje onoga koji je sređen; svojstvo onoga što je sređeno

SREM, Srẽm *im. m.* ⟨*G* Sréma⟩ – Srijem

SREMAC, Srémac *im. m.* (**Sremȉca** *ž.*) ⟨*G* Srémca *m*., Sremȉcē *ž.*⟩ – stanovnik (stanovnica) Srijema

SRIKTAT, sr̀iktat *gl. svrš.* ⟨*prez.* sr̀iktām, *prid. rad.* sr̀iktō, sr̀iktala, *prid. trp*. sr̀iktān⟩ – podesiti, udesiti, namjestiti što ✧ *njem.*

SRNDAĆ, srndā́ć *im. m.* ⟨*G* srndáća⟩ – srnjak, mužjak srne

SRONDAT SE, srôndat se *gl. svrš.* ⟨*prez*. srôndām, *prid. rad.* srôndō, srôndala⟩ – strmoglaviti se uz prevrtanje, srušiti se uz buku

SROVNJAK, srôvnjāk *im. m.* ⟨*G* srôvnjāka⟩ – **1.** mjesto (na dvorištu i sl.) na kojem se obavlja velika nužda; **2.** *pren.* jako prljavo, zapušteno mjesto

SROZAN, srõzān *prid.* ⟨srõzāna, srõzāno, *odr.* srõzānī⟩ – narozan, nabran (o tkanini) ✧ *v. srozat*

SROZAT, srózat *gl. svrš.* ⟨*prez.* srõzām, *prid. rad.* srōzô, srōzȁla, *prid. trp.* srõzān⟩ – narozati, nabrati što (o tkanini)

SRPIT, sr̀pit *gl. svrš.* ⟨*prez.* sr̀pīm, *prid. rad.* srp̏ijo, srp̏ila⟩ – pokupiti što na hrpu

STAKLENJAK, staklenjāk *im. m.* ⟨*G* staklenjáka, *N mn*. staklenjáci⟩ – ormar za odjeću i ručne radove sa staklenim vratima; obično dolazi u paru s ormarom ladićarom (ormar za odjeću s velikim ladicama); staklenjak je gornji ormar ispod kojega je ormar ladićar

STALAŽA, staláža *im. ž.* ⟨*G* stalāžê⟩ – stelaža, polica ✧ *njem*.

STAN, stân *im. m.* ⟨*G* stâna, *L* stãnu, *N mn*. stànovi, *G mn*. stanōvâ/stànōvā⟩ – salaš; imanje; gospodarstvo izvan sela; koliba i gospodarske zgrade za stoku [*Za Šȉmu se i ne sãpī da žīvî tõde, na stãnu se i rodȉjo*.]

STAPAT, stȁpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* stȁpām, *prid. rad.* stȁpō, stȁpala, *prid. trp.* stȁpān⟩ – pogaziti, pregaziti koga ili što

STARAC, stȁrac *im. m.* (**stȁrica** *ž.*) ⟨*G m*. stârca, *G mn*. stȁrācā, *G ž*. stȁricē⟩ – punac, ženin otac (punica, ženina majka *ž.*), osim naziva *starica* za punicu se koristi i naziv *baba*

STAREŠINA, staréšina *im. m.* ⟨*G* staréšinē⟩ – osoba na čelu kućne zadruge, onaj koji upravlja zadrugom

STARI SVAT, stārī svȁt ⟨*G* stārōg svȁta⟩ – drugi svjedok na vjenčanju, jedna od važnijih uloga u svatovima, obično ujak ili koji drugi stariji rođak mladoženje

STARICA, stȁrica *im. ž.* ⟨*G* stȁricē⟩ – punica, ženina majka

STARINA, starìna *im. ž.* ⟨*G* starinē⟩ – **1.** staro, minulo doba, prošlost, davnina [*Tãko je tô od starīnâ.*]; **2.** materijalni ostaci staroga doba [*Ȉmāmo na tavȁnu svȁkakī starīnâ.*]

STARKA, stârka *im. ž.* ⟨*G* stârkē, *DL* stârki⟩ – starica, stara mudra žena

STAROSVATICA, starosvȁtica *im. ž.* ⟨*G* starosvȁticē⟩ – žena staroga svata

STAROVIRSKI, starovîrskī *prid*. i *pril.* – starinski, koji se odnosi na starinu, na starinski način

STATIVE, stȁtīve *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* stȁtīvā⟩ – tkalački stan

STAVIT, stávit *gl. svrš.* ⟨*prez.* stãvīm, *prid. rad.* stāvȉjo, stāvȉla⟩ – zaustaviti koga

STELNA, STEONA, stêlna, stèona *prid*. – gravidna (o kravi koja nosi tele)

STEPEN, stepên *prid.* ⟨stepèna, stepèno, *odr.* stepènī⟩ – smotan, nespretan

STERAT UŽA, stèrat úža – prostirati užad ispletenu od stabljika žita kojima će se vezati snoplje (o žetvi)

STEŠKAT SE, stȅškat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* stȅškām, *prid. rad.* stȅškō, stȅškāla⟩ – fizički ili psihički pozliti kome [*Ka' sam tô ćȕla, ȍmā mi se stȅškālo.*]

STID, stîd *im. m.* ⟨*G* stîda⟩ – **1.** sram; **2.** divlja mrkva (biljka sa sitnim bijelim cvjetićima složenim u štitac s karakterističnim tamnocrvenim, gotovo crnim cvjetićem u sredini; u narodu se taj tamni cvjetić zove *stid* (pa i biljka nosi to ime) i vjeruje se da je nekoć tih tamnih cvjetića u sredini štita bilo više, tj. da je „u narodu bilo više stida")

STIJAT SE, stijȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* stȉjām, *prid. rad.* stȉjō, stȉjāla⟩ – stišati se, oslabiti (npr. o vatri, žari i sl.) [*Kad se žâr stȉjā, mȅće se pogȁća.*]

STINICA, stinȉca *im. ž.* ⟨*G* stinȉcē, *G. mn*. stȉnīcā⟩ – stjenica, vrsta kukca

STINIT SE, stȉnit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* stȉnēm, *prid. rad.* stȉnijo, stȉnila⟩ – skupiti se, stegnuti se, stisnuti se (o topljenoj masti, vosku i sl.)

STISKA, stȉska *im. ž.* ⟨*G* stȉskē, *DL* stȉski⟩ – gužva

STOJA, STOJKA, stója, stôjka *im. ž.* ⟨*G* stōjê, stôjkē, *DL* stóji, stôjki⟩ – novčanica od tisuću dinara (sto tisuća starih dinara)

STOJAT, stòjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* stojȋm, *prid. rad.* stȍjō, stȍjāla, *gl. im.* stojânje⟩ – stajati

STOJEĆKI, stojȇćki *pril.* – stojećke, stojeći

STOLA, stóla *im. ž.* ⟨*G* stōlê⟩ – *dem*. i *hip*. od stolac, stolica [*Bīlà je jèdna mãlā stóla di su dìca sidȉla.*]

STOLAC, stòlac *im. m.* ⟨*G* stólca, *N mn*. stôlci, *G mn*. stȍlācā⟩ – stolica

STOLJNJAK, stôljnjāk *im. m.* ⟨*G* stôljnjāka, *N mn*. stôljnjāci, *A mn*. stôljnjāce⟩ – stolnjak

STRA, strâ *im. m.* ⟨*G* strâja, *L* strãju, *N mn*. strâji⟩ – strah [*Ȁl sam se napȁtila strâja!*], **dòbit strâje** – oboliti od kakvoga psihičkog poremećaja koji se manifestira raznim strahovima [*Oće díte strâje dòbit râd tȅbe?*]

STRAĆIT, strȁćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* strȁćīm, *prid. rad.* strȁćijo, strȁćila⟩ – potrošiti, spiskati što

STRAJ, strâj *im. m.* ⟨*G* strâja, *L* strãju, *N mn*. strâji⟩ ✧ *v. stra*

STRANĐAT, strânđat *gl. svrš.* ⟨*prez.* strânđām, *prid. rad.* strânđō, strânđala⟩ – uništiti što, **strânđat díte** – izvršiti abortus

STRANJSKI, strȁnjskī *prid.* – strani

STRAOTA, straòta, strȁota *im. ž.* ⟨*G* straotẽ, *A* straòtu, strȁotu⟩ – strahota, grozota

STRAŠAN, strâšān *prid.* ⟨strášna, strâšno, *odr.* strãšnī, *komp*. strašnȉjī⟩ – fizički ružan

STRAŠNO, strâšno *pril.* – ružno

STREFIT (SE), strèfit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* strèfīm, *prid. rad.* strèfijo, strèfila⟩ – **1.** (koga) zadesiti, pogoditi; **2.** (se) dogoditi se slučajno ✧ *v. trefit*

STREJA, strèja *im. ž.* ⟨*G* strèjē⟩ – streha, krajnji dio krova koji prelazi zidove kuće

STRIĆIC, strȉćic *im. m.* ⟨*G* strȉćica⟩ – vrsta kukca, cvrčak [*Cvrčî ko strȉćic.*], **kô da jèdēš bāgâ i strȉćīcā** – izraz za vrlo mršavu osobu koja slabo jede

STRINKA, strînka *im. ž.* ⟨*G* strînkē, *DL* strînki⟩ – strina od milja

STRKAT SE, strkȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* strćēm, *prid. rad.* strkô, strkȁla⟩ – strčati se

STRNJAK, strnjāk *im. m.* ⟨*G* strnjáka, *N mn*. strnjáci, *A mn.* strnjáce⟩ – strnište, pokošeno žitno ili kukuruzno polje

STRŠEN, strȓšen *im. m.* ⟨*G* strȓšena⟩ – stršljen

STRUKA, strùka *im. ž.* ⟨*G* strùkē, *DL* strùki⟩ – **1.** staza za pješake na ulici; **2.** uska traka, uski pojas čega

STUBANJ, stûbanj *im. m.* ⟨*G* stûbnja⟩ – stubalj, ograda oko bunara

STUBLJIKA, stubljȉka *im. ž.* ⟨*G* stubljȉkē, *DL* stubljȉki⟩ – velika drvena valjkasta posuda (s našivenim okruglim dnom) u kojoj se čuvalo sjemenje žitarica, brašno, grah, sjeme lana, bundeva i dr.

STUCAT SE, stùcat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* stùcām, *prid. rad.* stùcō, stùcala, *prid. trp*. stùcān⟩ – sudariti se, nabiti se

STUPICA, stùpica *im. ž.* ⟨*G* stùpicē⟩ – zamka

STUPKA, stùpka *im. ž.* ⟨*G* stùpkē, *DL* stùpki, *G mn*. stùpkījā⟩ – **1.** duboka valjkasta drvena posuda (za tucanje paprike i sl.) [*Crvènā paprȉka mõrā bȉt dòbro osũšīta za tùkīvo u drvènōj stùpki.*]; **2.** stupa, drvena naprava u obliku golemih čeljusti za drobljenje drvenastoga dijela stabljika lana da bi se drvenasti dio odvojio od neprekinutih vlakana

STUŠIT SE, stùšit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* stùšīm, *prid. rad.* stùšijo, stùšila⟩ – stuštiti se, naoblačiti se, natmuriti se

STUŽIT SE, stūžìt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* stũžīm, *prid. rad.* stūžìjo, stūžìla⟩ – **1**. postati tužan; **2.** osjetiti slabost i nemoć uslijed kakve bolesti

STVARE, stvâre *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. stvārî⟩ – odjeća, stvari

SUDIJA, sudìja *im. m.* ⟨*G* sudȉjē⟩ – sudac

SUĐE, suđē *im. sr.* ⟨*G* suđā⟩ – posuđe

SUKAT, súkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sũćēm, *prid. rad.* sūkô, sūkäla⟩ – upredati (vlakna lana, vune) u jednu nit [*Povìsmo se mȅćē súkat na ćèkrk.*]

SUKLANJAT, suklànjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* suklànjām, *prid. rad.* suklànjō, suklànjala, *prid. trp*. suklànjān⟩ – pouklanjati, ukloniti sve redom ✧ *v. posuklanjat*

SUKNO, súkno *im. sr.* ⟨*G* súkna, *N mn*. sūkna⟩ – gruba tkanina od vune, vuneno tkanje, vunena pređa

SUKNEN, suknên *prid.* ⟨sukněna, sukněno, *odr.* suknênī⟩ – koji je izrađen od sukna

SUKNJIĆKA, suknjȉćka *im. ž.* ⟨*G* suknjȉćkē, *DL* suknjȉćki⟩ – *dem*. od *suknjica*

SUMLJAT, sùmljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sumljâm, *prid. rad.* sùmljō, sùmljāla⟩ – sumnjati

SUMLJIV, sumljîv *prid.* ⟨sumljìva, sumljìvo, *odr.* sumljìvī⟩ – sumnjiv

SUPA, sùpa *im. ž.* ⟨*G* sùpē⟩ – juha, **frìškā sùpa** – bistra juha sa svježim mesom i svježim povrćem (mrkvom, peršinom, celerom) ✧ *njem*.

SUPARICA, sùparica *im. ž.* ⟨*G* sùparicē⟩ – grabilica za juhu ✧ *v. supa*

SUPRASNA, sùprasna *prid.* – pridjev za krmaču koja je noseća

SUPROĆ, sùproć *prij.* – prema, napram, nasuprot [*To se je sve prominjilo suproč velike gizde*. (Varnica 1898: 33)]

SURDUK, sùrdūk *im. m.* ⟨*G* sùrdūka, *N mn*. sùrdūci⟩ – uzak i dugačak prolaz između dvaju zidova ✧ *mađ., tur.*

SUSTAT, sústat *gl. svrš.* ⟨*prez.* sūstānēm, *prid. rad.* sūstô, sūstäla⟩ – umoriti se (fizički), posustati [*Cẽlī dân smo kòpāli, àl smo sūstàli!*]

SUSTO, sūstô *prid.* ⟨sūstäla, sūstälo, *odr.* sūstälī⟩ – koji se umorio (fizički), umoran [*Oću jã, vãka sūstàla, tèbe slúžit?*]

SUŠICA, sušìca *im. ž.* ⟨*G* sušìcē⟩ – tuberkuloza

SUŠIĆAV, sušìćāv *prid.* ⟨sušìćava, sušìćavo, *odr.* sušìćavī⟩ – tuberkulozan

SUŠIONA, sušióna *im. ž.* ⟨*G* sušiōnê⟩ – pušnica, prostorija za sušenje mesa

SUTECAT, sutècat *gl. svrš.* ⟨*prez.* sutècām, *prid. rad.* sutècō, sutècala⟩ – pobjeći, utećisvi redom ✧ *v. posutecat*

SUTECAT SE, sutècat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* sutècām, *prid. rad.* sutècō, sutècala⟩ – bježati jedno od drugoga, utrkivati se [*Àjd', sà' ćemo se mī̃ sutècat... Al ôn mène uvàtī, pa zavr̀tī oko sèbe da se mèni sve mantâ u glávi, pa õn ônda tr̀ć... I bùdē br̀žjī od mène!*] ✧ *v. sutecat*

SUV, sûv *prid.* ⟨súva, sûvo, *odr.* sũvī, *komp*. sùvljī⟩ – suh

SUVONJAV, suvonjâv *prid.* ⟨suvonjàva, suvonjàvo, *odr.* suvonjàvī⟩ – suhonjav

SUVOPARAN, sùvopāran *prid.* ⟨sùvopārna, sùvopārno, *odr.* sùvopārnī, *komp*. suvoparǹjī⟩ – suhoparan, prilično suh, bez vode, koji nije sočan (o jelu)

SUZIMAT, suzìmat *gl. svrš.* ⟨*prez.* suzìmām, *prid. rad.* suzìmō, suzìmala, *prid. trp*. suzìmān⟩ – pouzimati, uzeti sve redom [*Nô što vrīdî, to suzìmaju i ǹikom ǹišta!*] ✧ *v. posuzimat*

SUŽANJ, sûžanj *im. m.* ⟨*G* sûžnja⟩ – rob, zatočenik

SVAĆI, svàćī (svàćā, svàćē) *zam.* – svačiji, svačija, svačije

SVADIT SE, svàdit se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* svädīm, *prid. rad.* svädijo, svädila⟩ – svađati se

SVAGDI, svàgdi *pril*. – svagdje

SVAJA, svája *im. ž.* ⟨*G* svājê⟩ – ženina sestra

SVAK, svãk *im. m.* ⟨*G* sváka⟩ – sestrin muž

SVAKAKI, svàkaki (svàkaka, svàkako) *zam*. – svakakav, svakakva, svakakvo

SVAKO, svàko *zam*. – svatko

SVATIT, svàtit *gl. svrš.* ⟨*prez.* svätīm, *prid. rad.* svätijo, svätila⟩ – shvatiti (koga, što)

SVATOVAC, svatóvac *im. m.* ⟨*G* svatóvca, *N mn*. svatóvci⟩ – svadbena pjesma

SVAŽAT, svážat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* svãžām, *prid. rad.* svãžô, svãžäla, *prid. trp*. svãžān, *gl. im.* svãžânje⟩ – svoziti, voziti što s jednoga na drugo mjesto (npr. slamu s njive u dvorište i sl.)

SVEDNO, svédno *pril*. i *čest*. – svejedno

SVEKAR, svȅkar *im. m.* ⟨*G* svȅkra⟩ – mužev otac

SVEKRVA, svȅkrva *im. ž.* ⟨*G* svȅkrvē⟩ – muževa majka

SVENIT, svènit *gl. svrš.* ⟨*prez.* svènēm, *prid. rad.* svenȉjo, svenȉla, *prid. trp.* svènīt⟩ – uvenuti

SVETA PETKA, svētā Pétka ⟨*G* svētē Pētkê⟩ – šaljiv izraz za nepostojeću sveticu (sv. Petka inače postoji kao svetica u Pravoslavnoj crkvi) **Õ, svētā Pêtko!** – izraz čuđenja pri čemu se govornik u šali, tobože obraća svecu

SVETAK, svétak *im. m.* ⟨*G* svétka, *N mn*. svéci, *G mn*. svētācā⟩ – crkveni blagdan

SVETENJE, sveténje *im. sr.* ⟨*G* sveténja⟩ – hrana blagoslovljena u crkvi za Uskrs

SVETINJE, svētȉnje *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* svētīnjā⟩ – kapelice sa slikom ili kipom kojega sveca (u selu ili izvan sela)

SVILENI BOMBON, svilènī bombõn *im. m.* ⟨*G* svilènōg bombóna⟩ – vrsta bombona koji se prodavao u rinfuzi

SVILENKA, svilẽnka *im. ž.* ⟨*G* svilẽnkē, *DL* svilẽnki⟩ – svilena marama

SVINĆE, svínće *im. sr.* ⟨*G* svínća/svīnćēta⟩ – manja svinja

SVINOKOLJA, svinokȍlja *im. ž.* ⟨*G* svinokȍljē⟩ – svinjokolja

SVINSKI, svȉnskī *prid.* – svinjski [*... kažu stari da su svitili s cripkom, u njemu je gorila svinska mast.* (Varnica 1898: 42)]

SVINJAR, svinjãr *im. m.* ⟨*G* svinjára⟩ – čuvar svinja

SVINJARA, svinjȁra *im. ž.* ⟨*G* svinjārē, *G mn*. svȉnjārā⟩ – svinjac, prostor za držanje svinja

SVINJARIJA, svinjarȉja *im. ž.* ⟨*G* svinjarȉjē⟩ – bezobrazluk

SVIROKA, svīrôka *im. ž.* ⟨*G* svīrôkē⟩ – **1.** svirala; **2.** usna harmonika

SVISNIT, svȉsnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* svȉsnēm, *prid. rad.* svȉsnijo, svȉsnila⟩ – naglo umrijeti od tuge, žalosti

SVIT, svît *im. m.* ⟨*G* svîta, *L* svîtu⟩ – narod, ljudi

SVITAL, svȉtāl *prid.* ⟨svȉtla, svȉtlo, *odr.* svȉtlī, *komp*. svitlȉjī⟩ – svijetao

SVITIT, svítit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* svītīm, *prid. rad.* svītȉjo, svītȉla⟩ – svijetliti, isijavati svjetlo [*... vidijo sam dosta put da gospoda svitu sa svičom...* |

Kažu stari da se je prije svitilo sa svičama. (Varnica 1898: 41)] ✧ *usp. svijetiti* ‘svijetliti, sjati’, izvedeno od imenice *svijet* kojoj je prvobitno značenje bilo ‘svjetlost’ (prema *ARj*); *prasl.* ***světъ***: ‘svjetlost, svijet’ (prema *HJP*)

SVITNJAK, svȉtnjāk *im. m.* ⟨*G* svȉtnjāka, *N mn.* svȉtnjāki, svȉtnjāci, *A mn.* svȉtnjāke, svȉtnjāce⟩ – uzica za vezivanje gaća

SVORAN, svõrān *prid.* ⟨svõrāna, svõrāno, *odr.* svõrānī⟩ – naboran, nabran u nabore

SVORAT (SE), svórat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* svõrām, *prid. rad.* svõrô, svõrȁla, *prid. trp*. svõrān⟩ – naborati, nabrati u nabore (što, se)

SVRNDAT, svȓndat *gl. svrš.* ⟨*prez.* svȓndām, *prid. rad.* svȓndō, svȓndala⟩ – smotati, uvrpati što [*Kôjskē dlȁke se svȓndaju, mȁlo se pokvȁsū, i ȅto ti lȍptē!*] ✧ *v. vrndat*

SVRNIT, svȑnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* svȑnēm, *prid. rad.* svrnȉjo, svrnȉla⟩ – **1.** navratiti kod koga; **2.** (koga) zavesti, zbuniti koga, navesti na pogrešan put

SVRPAN, svȓpān *prid.* ⟨svȓpāna, svȓpāno, *odr.* svȓpānī⟩ – uvrpan, usukan, smotan

SVRPAT, svȓpat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* svȓpām, *prid. rad.* svȓpō, svȓpȁla, *prid. trp.* svȓpān⟩ – uvrpati, usukati, smotati (se)

SVRTAK, svȓtak *im. m.* ⟨*G* svȓtka⟩ – smotani pramen kose

SVRTOLJAK, svȓtoljak *im. m.* ⟨*G* svȓtōljka, *N mn*. svȓtōljci⟩ – vrsta peciva; uvrnuti štapić od dizanoga tijesta koji se prži na masnoći

Š

ŠAJBA, šâjba *im. ž.* ⟨*G* šâjbē, *G mn*. šâjbī/šâjbījā⟩ – **1.** vjetrobransko staklo; **2.** metalna okrugla ploča (npr. dio stroja za mljevenje mesa – izmjenjiva ploča s otvorima kroz koje izlazi usitnjeno meso) ✧ *njem*.

ŠAKAĆKI, šakȁćki *pril.* – šakama, pomoću šaka (npr. udarati)

ŠAKAT, šȁkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šäkām, *prid. rad.* šäkō, šäkala, *gl. im.* šäkānje⟩ – šakama razbacivati gnojivo u brazde njive

ŠALABAJZAT, šalabájzat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šalabājzām, *prid. rad.* šalabājzô, šalabājzäla⟩ – lutati, skitati se

ŠALOVAT, šȁlovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šälujēm, *prid. rad.* šälovō, šälovala, *gl. im.* šälovānje⟩ – praviti okvir od dasaka koji će se ispuniti betonom ✧ *v. šalung*

ŠALTAT, šȁltat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šältām, *prid. rad.* šältō, šältala, *gl. im.* šältānje⟩ – prebacivati, mijenjati što (brzine na vozilu, TV programe) ✧ *njem*.

ŠALTER, šȁlter *im. m.* ⟨*G* šältera⟩ – **1.** prekidač; **2.** otvor na radnom mjestu službenika ✧ *njem*.

ŠALUFE, šȁlufe *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. šälūfā⟩ – rebrasti drveni kapci na prozoru, žaluzine ✧ *njem*.

ŠALUNG, šȁlung *im. m.* ⟨*G* šälunga⟩ – oplata od dasaka koja služi kao okvir za lijevanje betona ✧ *njem*.

ŠAMAR, šamâr *im. m.* ⟨*G* šamȁra⟩ – pljuska, ćuška ✧ *tur*.

ŠAMARAT, šamàrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šamarâm, *prid. rad.* šämarō, šämarāla, *gl. im.* šamarânje⟩ – pljuskati, ćuškati koga ✧ *v. šamar*

ŠAMLICA, šȁmlica *im. ž.* ⟨*G* šämlicē⟩ – niska klupica bez naslona ✧ *njem.*

ŠANTAV, šântāv *prid.* ⟨šântava, šântavo, *odr.* šântavī⟩ – šepav ✧ *mađ.*

ŠANJAT, šánjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šānjām, *prid. rad.* šānjô, šānjäla⟩ – šepati ✧ *v. šantav*

ŠAPE, šápe *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. šāpâ⟩ – pracne, vrsta suhih kolača (od brašna, masti, šećera, meda, oraha) pečena u posebnim modlama

ŠARAF, šarāf *im. m.* ⟨*G* šaráfa⟩ – vijak ✧ *njem*.

ŠARAFCIGER, šarafcīger *im. m.* ⟨*G* šarafcīgera⟩ – odvijač ✧ *njem*.

ŠARAFIT, šaráfit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šarãfīm, *prid. rad.* šarãfīo, šarãfīla⟩ – zavrtati vijak ✧ *v. šaraf*

ŠARAGE, ŠARAGLJE, šarȁge, šarȁglje *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* šȁrāgā, šȁrāgljā⟩ – stražnja poprečna stranica kola ✧ *njem*.

ŠARAT, šárat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šãrām, *prid. rad.* šārô, šārȁla⟩ – **1.** praviti crte, šare; **2.** uljepšavati šarama; **3.** *prenes*. mutiti, varati ženu/muža

ŠARICA, šȁrica *im. ž.* ⟨*G* šȁricē⟩ – šarena krava

ŠAROV, šarôv *im. m.* ⟨*G* šarȍva⟩ – šareni pas

ŠAŠAV, šȁšāv *prid.* ⟨šȁšava, šȁšavo, *odr.* šȁšavī, *komp*. šašavȉjī⟩ – luckast

ŠAŠIC, šãšic *im. m.* ⟨*G* šãšica⟩ – cvijet karanfil

ŠATIRAN, šatīrān *prid.* ⟨šatīrāna, šatīrāno, *odr.* šatīrānī⟩ – išaran poprečnim linijama ✧ *njem*.

ŠATRA, šâtra *im. ž.* ⟨*G* šâtrē, *G mn*. šâtrījā⟩ – šator na vašarima i sajmovima ✧ *tur.* ← *perz*.

ŠATVOSER, šatvȍser *im. m.* ⟨*G* šatvȍsera⟩ – dušična kiselina (najčešće se koristi za bojanje kod šaranja tikava; daje crvenkastosmeđu boju) ✧ *njem*.

ŠĆEPAT, šćȅpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* šćȅpām, *prid. rad.* šćȅpō, šćȅpāla⟩ – zgrabiti (koga, što)

ŠĆIPIT, šćȉpit *gl. svrš.* ⟨*prez.* šćȉpīm, *prid. rad.* šćȉpijo, šćȉpila⟩ – čvrsto stisnuti, zgrabiti (koga, što) ✧ *usp*. *prasl.* **šćipati* ‘štipati’ (prema *HJP*)

ŠĆURIT, šćúrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* šćũrīm, *prid. rad.* šćūrȉjo, šćūrȉla⟩ – naglim pokretom ruke ili noge srušiti što ✧ *usp*. *ćurat*

ŠEBLAV, šȅblāv *prid.* ⟨šȅblava, šȅblavo, *odr.* šȅblavī⟩ – šepav

ŠECOVAT, šȅcovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šȅcujēm, *prid. rad.* šȅcovō, šȅcovāla, *gl. im.* šȅcovānje⟩ – procjenjivati što odoka ✧ *njem*.

ŠENIT, šȅnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* šȅnēm, *prid. rad.* šȅnijo. šȅnila⟩ – poludjeti

ŠEPKA, šȅpka *im. ž.* ⟨*G* šȅpkē, *DL* šȅpki⟩ – vrsta kape sa štitnikom ✧ *tur*.

ŠEPURICA, šepurȉca *im. ž.* ⟨*G* šepurȉcē⟩ – batrljica, os pera ptice ✧ *usp. šepuriti se/šepiriti se* ‘hodati uzdignute glave, napuhanih prsa i lepezasto raširenog repa (o pticama)’ (prema *HJP*)

ŠERBE, šèrbe *im. sr.* ⟨*G* šerbȅta⟩ – vrsta slatkoga pića ✧ *tur*.

ŠETALJKA, šētâljka *im. ž.* ⟨*G* šētâljkē, *DL* šētâljki⟩ – njihalo na zidnom satu

ŠIBA, šȉba *im. ž.* ⟨*G* šȉbē⟩ – **1.** prut, tanka stabljika; **2.** dugačka greda koja se nalazi u rašljama šošice đerme na čijem prednjem kraju visi motka s kablom za izvlačenje vode, a za stražnji kraj je pričvršćen kakav teret (drvena gula, panj, betonski blok i sl.) radi ravnoteže

ŠIC, šȉc *im. m.* ⟨*G* šíca⟩ – rupa u sredini kruga u istoimenoj dječjoj igri (kaže se: „Igramo se šica“) gdje se dugačkim štapovima udara okruglo drvo (ćula), a cilj je da ćula uđe u rupu u sredini (šic)

ŠIC, šȉc *uzv.* – povik na mačku (tjeranje)

ŠICAT SE, šȉcât se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šīcām, *prid. rad.* šīcô, šīcȁla⟩ – igrati se šica [*Tô su se sȉgrāla mȕškā dìca, tô se nèšta šīcȁu.*] ✧ *v. šic*

ŠIĆE, šíće *im. sr.* ⟨*G* šíća⟩ – šivanje, proizvod šivanja [*Pedès't ȉljādā sam plātȉla šíće.*]

ŠIĆER, šićêr *im. m.* ⟨*G* šićȅra⟩ – šećer [*Nèko ȍpē mãsnī krȕ sa šićȅrīm jȅdē.*] ✧ *tur.* ← *perz*.

ŠIFON, šifõn *im. m.* ⟨*G* šifóna⟩ – fino, gusto tkano platno (npr. za posteljinu) ✧ *fr.*

ŠIFUNJER, šifunjȇr *im. m.* ⟨*G* šifunjéra⟩ – visoki ormar za odjeću ✧ *fr*.

ŠILTERICA, šȉlterica *im. ž.* ⟨*G* šȉltericē⟩ – kapa sa štitnikom (šiltom) ✧ *njem.*

ŠILJA, šȉlja *im. ž.* ⟨*G* šȉljē⟩ – šiljasti vrh jajeta

ŠINJE, šȉnje *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. šînjā⟩ – željezničke tračnice ✧ *njem.*

ŠINJOBUS, šinjõbus *im. m.* ⟨*G* šinjõbusa⟩ – motorni vlak ✧ *njem.*

ŠINTER, šȉnter *im. m.* ⟨*G* šȉntera⟩ – živoder ✧ *njem.*

ŠIPKA, šȉpka *im. ž.* ⟨*G* šȉpkē, *DL* šȉpki, *G mn*. šȉpākā, šȉpkījā⟩ – **1.** metalna palica; **2.** slastica od topljenoga šećera u obliku dužega ili kraćega valjčića koja se prodavala sa sajmovima

ŠIR, šȉr *im. ž.* ⟨*G* šîri⟩ – širina, **na svȕ šȉr** – širom, cijelom širinom [*Odjāzȉli ste vrãta na svȕ šȉr.*]

ŠIRAJZLI, šȉrājzli *im. m.* ⟨*G* šȉrājzla⟩ – žarač, vatralj ✧ *njem.*

ŠIŠAT, šìšat *prid.* ⟨šišȁta, šišȁto, *odr.* šišȁtī⟩ – koji ima šiške

ŠIŠKA, šȉška *im. ž.* ⟨*G* šȉškē, *G mn.* šȉšākā⟩ – **1.** pramen kose na čelu; **2.** šišarka

ŠIRJI, šȉrjī *prid. komp.*– širi

ŠKAF, škȁf *im. m.* ⟨*G* škȁfa⟩ – oveća posuda za vodu s dva uha, čabar ✧ *njem.*

ŠKATULJA, škatȕlja *im. ž.* ⟨*G* škatȕljē, *G mn.* škȁtūljā⟩ – kutija (naročito kartonska) ✧ *tal.* ← *lat.*

ŠKICAT, škȉcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* škȉcām, *prid. rad.* škȉcō, škȉcala, *gl. im.* škȉcānje⟩ – pogledavati, promatrati (koga, što)

ŠKILJAV, škȉljāv *prid.* ⟨škȉljava, škȉljavo, *odr.* škȉljavī, *komp.* škiljavȉjī⟩ – razrok

ŠKLJIZAK, škljȉzak *prid.* ⟨škljȉska, škljȉsko, *odr.* škljȉskī⟩ – klizak

ŠKLJIZAT SE, škljīzȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* škljĩzām, *prid. rad.* škljīzô, škljīzȁla, *gl. im.* škljīzânje⟩ – klizati se

ŠKLJOCA, škljóca *im. ž.* ⟨*G* škljōcê⟩ – džepni nožić na preklapanje

ŠKLJOCAT, škljȍcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* škljȍcām, *prid. rad.* škljȍcō, škljȍcala, *gl. im.* škljȍcānje⟩ – proizvoditi zvuk udaranjem kovine (u strojnom mehanizmu) ili udaranjem zuba o zub

ŠKODIT, škȍdit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* škȍdīm, *prid. rad.* škȍdijo, škȍdila⟩ – štetiti, smetati kome ✧ *njem.*

ŠKODLJIV, škodljîv *prid.* ⟨škodljȉva, škodljȉvo, *odr.* škodljȉvī⟩ – štetan ✧ *v. škodit*

ŠKRABAT, škrábat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* škrãbām, *prid. rad.* škrābô, škrābȁla, *gl. im.* škrābânje⟩ – piskarati, šarati ✧ *njem.*

ŠKRCA, škȑca *im. ž.* ⟨*G* škȑcē⟩ – džepni sklopivi nožić

ŠKRINJA, škrȉnja *im. ž.* ⟨*G* škrȉnjē⟩ – mrtvački sanduk

ŠKRIPA, škrȉpa *im. ž.* ⟨*G* škrȉpē⟩ – stolarska drvena ili metalna naprava za stezanje predmeta prilikom obrade, pokreće se okretanjem ručice ili koluta

ŠKROPIONICA, škropȉonica *im. ž.* ⟨*G* škropȉonicē⟩ – kamena posuda s blagoslovljenom vodom na ulazu u crkvu

ŠKROPIT, škròpit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* škropĩm, *prid. rad.* škropȉjo, škropȉla⟩ – lagano prskati po čemu sitnim kapljicama

ŠKULA, škùla *im. ž.* ⟨*G* škùlē⟩ – škola ✧ *tal.* ← *lat.* ← *grč.*

ŠKULARAC, škulárac *im. m.* (**škùlarica** *ž.*) ⟨*G* škulárca *m.*, škùlaricē *ž.*⟩ – učenik (učenica) u školi ✧ *v. škula*

ŠKUMICAT, škumícat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* škumīcām, *prid. rad.* škumīcô, škumīcäla⟩ – cviliti

ŠKVARAK, škvárak *im. m.* ⟨*G* škvárka, *N mn.* škvárci, *G mn.* škvārākā⟩ – čvarak

ŠKVARĆIĆI, škvarćìći *im. m. mn.* ⟨*G mn.* škvarćîćā⟩ – tanki listići slanine prženi na masti (jedu se uz kruh i crveni ili bijeli sos, obično za doručak)

ŠLAG, šlâg *im. m.* ⟨*G* šlâga, *L* šlãgu⟩ – **1.** tučeno vrhnje ili bjelanjci; **2.** možđana kap, udar ✧ *njem.*

ŠLAGIRAN, šlagīrān *prid.* ⟨šlagīrāna, šlagīrāno, *odr.* šlagīrānī⟩ – udaren od možđane kapi, oduzet ✧ *v. šlag*

ŠLAJBOK, šlàjbok *im. m.* ⟨*G* šlàjboka, *N mn.* šlàjboci⟩ – novčanik ✧ *njem.*

ŠLAJDER, šlàjder *im. m.* ⟨*G* šlàjdera⟩ – praćka ✧ *njem.*

ŠLAJER, šlàjer *im. m.* ⟨*G* šlàjera⟩ – veo, koprena ✧ *njem.*

ŠLAJM, šlàjm *im. m.* ⟨*G* šlàjma⟩ – **1.** sluz, slina; **2.** masna naslaga na svinjskim crijevima ✧ *njem.*

ŠLAJMAT, šlàjmat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šlàjmām, *prid. rad.* šlàjmō, šlàjmala, *gl. im.* šlàjmānje⟩ – čistiti crijeva ✧ *v. šlajm*

ŠLAJMOVAT, šlàjmovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šlàjmujēm, *prid. rad.* šlàjmovō, šlàjmovala, *gl. im.* šlàjmovānje⟩ – čistiti crijeva ✧ *v. šlajm*

ŠLAMPAV, šlâmpāv *prid.* ⟨šlâmpava, šlâmpavo, *odr.* šlâmpavī, *komp.* šlampavȉjī⟩ – neuredan, nemaran, aljkav ✧ *njem.*

ŠLAMPERAJ, šlamperāj *im. m.* ⟨*G* šlamperája⟩ – neurednost, aljkavost ✧ *v. šlampav*

ŠLANG, šlàng *prid. indekl.* – vitak, tanak ✧ *njem.*

ŠLAUF, šlàuf *im. m.* ⟨*G* šlàufa⟩ – **1.** gumeno crijevo za zalijevanje; **2.** unutarnji dio kotača ✧ *njem.*

ŠLIC, šlȉc *im. m.* ⟨*G* šlìca⟩ – prorez, rasporak na odjeći ✧ *njem.*

ŠLIFER, šlȉfer *im. m.* ⟨*G* šlȉfera⟩ – navlaka za jorgan ✧ *njem.*

ŠLINGA, šlînga *im. ž.* ⟨*G* šlîngē, *DL* šlîngi⟩ – vrsta ručnoga rada (ručno ili šivaćim strojem) tehnikom bijeloga veza na bušenom platnu ✧ *njem.*

ŠLINGAN, šlîngān *prid.* ⟨šlîngāna, šlîngāno, *odr.* šlîngānī⟩ – načinjen šlinganjem ✧ *v. šlinga*

ŠLINGANJE, šlîngānje *im. sr.* ⟨*G* šlîngānja⟩ – **1.** vezenje šlinge; **2.** ručni rad šlinge koji je u izradi [*Pȍnēla sam šlîngānje nȁ stān, da zavr̃šīm, ako Bôg dã*.] ✧ *v. šlinga*

ŠLINGAT, šlîngat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šlîngām, *prid. rad.* šlîngō, šlîngala, *prid. trp*. šlîngān, *gl. im.* šlîngānje⟩ – vesti šlingu ✧ *v. šlinga*

ŠLINGERAJ, šlingerãj *im. m.* ⟨*G* šlingerája⟩ – ručni rad načinjen tehnikom šlinganja ✧ *v. šlinga*

ŠLINGICA, šlîngica *im. ž.* ⟨*G* šlîngicē⟩ – *dem*. od *šlinga*

ŠLINGIĆICA, šlîngićica *im. ž.* ⟨*G* šlîngićicē⟩ – *dem*. i *hip*. od *šlingica*

ŠLJAPAT, šljápat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šljãpām, *prid. rad.* šljāpô, šljāpȁla, *gl. im.* šljāpânje⟩ – šljapkati, hodati po vodi ili blatu uz karakterističan zvuk

ŠLJEM, šljȅm *im. m.* ⟨*G* šljèma, *N mn*. šljemȍvi⟩ – kaciga ✧ *njem*.

ŠLJEVIK, šljevīk *im. m.* ⟨*G* šljevíka, *N mn*. šljevíci⟩ – šljivik

ŠLJIOV, šljȉōv *prid.* ⟨šljȉova, šljȉovo, *odr.* šljȉovī⟩ – šljivov, koji je od šljive

ŠLJIOVAĆE, šljȉovaće *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* šljȉovaćī⟩ – vrsta gljiva koje rastu oko debala šljiva

ŠLJIOVICA, šljȉovica *im. ž.* ⟨*G* šljȉovicē⟩ – rakija šljivovica

ŠLJOKA, šljóka *im. ž.* ⟨*G* šljōkê⟩ – svjetlucava sitna okrugla pločica koja se kao ukras šiva na odjeću

ŠLJOKICA, šljōkȉca *im. ž.* ⟨*G* šljōkȉcē⟩ – *dem*. od *šljoka*

ŠLJUNKARA, šljunkȁra *im. ž.* ⟨*G* šljunkȁrē⟩ – poljski put posut šljunkom

ŠMAJSER, šmȁjser *im. m.* ⟨*G* šmȁjsera⟩ – kratka strojnica, vrsta automatskoga oružja iz Drugoga svjetskog rata ✧ *njem*.

ŠMEK, šmȅk *im. m.* ⟨*G* šmèka⟩ – okus, miris hrane ✧ *njem*.

ŠMEKAT, šmȅkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šmȅkām, *prid. rad.* šmȅkō, šmȅkala⟩ – mirisati što, kušati hranu ✧ *v. šmek*

ŠMIRGLAT, šmȉrglat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šmȉrglām, *prid. rad.* šmȉrglō, šmȉrglala⟩ – brusiti što šmirglom ✧ *v. šmirgli*

ŠMIRGLI, šmȉrgli *im. m.* ⟨*G* šmȉrgla⟩ – brusni papir ✧ *njem*.

ŠMIZLA, šmízla *im. ž.* ⟨*G* šmīzlê⟩ – plačljiva, osjetljiva osoba ✧ *fr*.

ŠMOKLJO, šmókljo *im. m.* ⟨*G* šmōkljê⟩ – nespretan čovjek

ŠMRCAT, šmȓcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šmȓcām, *prid. rad.* šmȓcō, šmȓcala, *gl. im.* šmȓcānje⟩ – slinaviti, baliti

ŠMRCAV, šmȓcāv *prid.* ⟨šmȓcava, šmȓcavo, *odr.* šmȓcavī⟩ – balav, kojem cure šmrklji iz nosa

ŠMUCAT SE, šmūcȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šmūcām, *prid. rad.* šmūcô, šmūcȁla, *gl. im.* šmūcânje⟩ – skitati se

ŠMUDLJAT SE, šmȕdljat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šmȕdljām, *prid. rad.* šmȕdljō, šmȕdljala⟩ – šuljati se, motati se okolo, vrzmati se ✧ *usp. slov. šmuglat* i *šmudlat* ‘krijumčariti’, od *njem*. *schmuggeln*, u istom značenju (prema *Bezlaj*)

ŠNAJDER, šnȁjder *im. m.* (**šnȁjderica** *ž.*) ⟨*G* šnȁjdera *m*., šnȁjdericē *ž.*⟩ – krojač (krojačica) ✧ *njem.*

ŠNALA, šnála *im. ž.* ⟨*G* šnālê⟩ – kopča za kosu, ukosnica, španga ✧ *njem.*

ŠNAPSA, šnȁpsa ⟨*G*⟩ – vrsta kartaške igre, šnapsl ✧ *njem.*

ŠNEKLE, šnékle *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. šnēklījā⟩ – ukrasi, umetci (napravljeni od pletene kose) što se stavljaju ispod zlatare (pokrivala za glavu udanih žena), s bočnih strana glave ✧ *njem.*

ŠNEL, šnêl *im. m.* ⟨*G* šnêla⟩ – snijeg od tučenih bjelanjaka za torte i kolače ✧ *njem.*

ŠNICLI, šnȉcli *im. m.* ⟨*G* šnȉcla⟩ – šnicla, mesni odrezak ✧ *njem.*

ŠNIRA, šníra *im. ž.* ⟨*G* šnīrê⟩ – vezica na cipeli ✧ *njem*.

ŠNIRAN, šnīrān *prid.* ⟨šnīrāna, šnīrāno, *odr.* šnīrānī⟩ – koji ima na sebi šnire, vezice, **šnīrānī opânci** – opanci sa šnirama

ŠNIRAT, šnírat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šnīrām, *prid. rad.* šnīrô, šnīrȁla, *prid. trp*. šnīrān, *gl. im.* šnīrânje⟩ – vezati vezicu na cipeli ✧ *v. šnira*

ŠNITA, ŠNJITA, šnȉta, šnjȉta *im. ž.* ⟨*G* šnȉtē, šnjȉtē⟩ – kriška (o kruhu i sl.) ✧ *njem.*

ŠNJOFAT, šnjȍfat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šnjȍfām, *prid. rad.* šnjȍfō, šnjȍfala, *gl. im.* šnjȍfānje⟩ – njušiti, udisati što ✧ *njem.*

ŠNJOFOVAT, šnjȍfovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šnjȍfujēm, *prid. rad.* šnjȍfovō, šnjȍfovala⟩ – *v. šnjofat* [*Ima ljudi, al je malo, koji šnjofuju burmut, a duvan čisti nitko ne šnjofuje.* (Varnica 1898: 43)]

ŠNJURA, šnjúra *im. ž.* ⟨*G* šnjūrê⟩ – kabel ✧ *njem.*

ŠOBONJIT, šobònjit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šobonjȉm, *prid. rad.* šobonjȉjo, šobonjȉla⟩ – tupo odjekivati pod udarom (o nečem šupljem, praznom), davati mukao, tup zvuk

ŠODER, šõder *im. m.* ⟨*G* šõdera⟩ – šljunak ✧ *njem*.

ŠOFER, šofẽr *im. m.* ⟨*G* šoféra⟩ – vozač ✧ *fr*.

ŠOFERŠAJBA, šȍferšâjba *im. ž.* ⟨*G* šȍferšâjbē⟩ – prednje vjetrobransko staklo automobila ✧ *fr., njem.*

ŠOGOR, šôgor *im. m.* (**šogorȉca** *ž.*) ⟨*G* šôgora *m*., šogorȉcē *ž.*⟩ – noviji naziv za ženina brata, šurjak ✧ *mađ.* ← *njem*.

ŠOJLICA, šôjlica *im. ž.* ⟨*G* šôjlicē⟩ – šalica ✧ *njem*.

ŠONJO, šónjo *im. m.* ⟨*G* šōnjê⟩ – slabić

ŠOPAT, šópat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šõpām, *prid. rad.* šōpô, šōpȁla, *prid. trp*. šõpān, *gl. im.* šōpânje⟩ – prisilno hraniti koga

ŠOPIT, šȍpit *gl. svrš.* ⟨*prez.* šȍpīm, *prid. rad.* šȍpijo, šȍpila⟩ – udariti čime o tlo, snažno baciti

ŠORAT, šórat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šõrām, *prid. rad.* šõrô, šõrȁla, *gl. im.* šõrânje⟩ – mokriti, pišati

ŠORC, šȍrc *im. m.* ⟨*G* šȍrca⟩ – kratke hlačice ✧ *engl*.

ŠOS, šôs *im. m.* ⟨*G* šôsa⟩ – suknja ✧ *njem*.

ŠOŠICA, šošȉca *im. ž.* ⟨*G* šošȉcē⟩ – sošica, nosivi rašljasti stup đerme ✧ *dem.* od *soha* ‘račvasto stablo’, od *prasl. *soxa*

ŠPAGA, špága *im. ž.* ⟨*G* špāgê⟩ – konopčić ✧ *njem*. ← *tal*.

ŠPAJZ, špȁjz *im. m.* ⟨*G* špȁjza⟩ – smočnica ✧ *njem*.

ŠPANCIRAT, špancírat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* špancȉrām, *prid. rad.* špancīrô, špancīrȁla, *gl. im.* špancīrânje⟩ – hodati, šetati ✧ *njem*.

ŠPANGA, špánga *im. ž.* ⟨*G* špāngê⟩ – ukosnica, šnala ✧ *njem*.

ŠPANOVAT, špȁnovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* špȁnujēm, *prid. rad.* špȁnovō, špȁnovala, *prid. trp*. špȁnovān, *gl. im.* špȁnovānje⟩ – natezati što (žice, uzice i sl.) ✧ *njem*.

ŠPARAT, špárat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* špārām, *prid. rad.* špārô, špārȁla, *gl. im.* špārânje⟩ – štedjeti ✧ *njem*.

ŠPARTA, špârta *im. ž.* ⟨*G* špârtē⟩ – crta, pravac, **udàrit špârtu** – hodajući stvarati crtu, trasu ✧ *njem*.

ŠPARTAT, špârtat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* špârtām, *prid. rad.* špârtō, špârtala, *gl. im.* špârtānje⟩ – hodati, kretati se amo-tamo ✧ *v. šparta*

ŠPARTAT, špȁrtat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* špȁrtām, *prid. rad.* špȁrtō, špȁrtala, *gl. im.* špȁrtānje⟩ – orati plugom između redova usjeva ✧ *v. šparta*

ŠPEKULANT, špekulȁnt *im. m.* ⟨*G* špekulȁnta⟩ – mudrijaš, lukavac ✧ *v. špekulirat*

ŠPEKULIRAT, špekulírat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* špekulīrām, *prid. rad.* špekulīrô, špekulīrȁla, *gl. im.* špekulīrânje⟩ – mudrovati ✧ *njem.* ← *lat*.

ŠPENCLE, špȅncle *im. sr.* ⟨*G* špȅncleta, *N mn*. špenclȅta⟩ – reklja, slavonski muški kaputić od vune ✧ *njem.* ← *engl*.

ŠPERPLOĆA, špȅrploća *im. ž.* ⟨*G* špȅrploćē⟩ – furnir ✧ *njem*.

ŠPIC, špȉc *im. m.* ⟨*G* špȉca⟩ – vrh, šiljak ✧ *njem*.

ŠPICANGE, špȉcānge *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. špȉcāngījā⟩ – vrsta kliješta ✧ *njem*.

ŠPICAST, špȉcast *prid.* ⟨špȉcasta, špȉcasto, *odr.* špȉcastī, *komp.* špicastȉjī⟩ – šiljast ✧ *v. špic*

ŠPICOKE, špicóke *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. špicōkâ⟩ – šiljaste cipele ✧ *njem*.

ŠPIL, špȋl *im. m.* ⟨*G* špȉla⟩ – svežanj igraćih karata ✧ *njem*.

ŠPINOVAT, špȉnovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* špȉnujēm, *prid. rad.* špȉnovō, špȉnovala, *prid. trp*. špȉnovān, *gl. im.* špȉnovānje⟩ – špinati, pržiti šećer dok ne posmeđi ✧ *njem*.

ŠPITALJ, špitãlj *im. m.* ⟨*G* špitálja⟩ – bolnica ✧ *njem*.

ŠPLIJAT SE, šplījàt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šplījām, *prid. rad.* šplījô, šplījȁla, *gl. im.* šplījânje⟩ – klizati se (po ledu i sl.)

ŠPORET, špòret *im. m.* ⟨*G* špòreta⟩ – štednjak ✧ *njem*.

ŠPOTAT, špótat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* špōtām, *prid. rad.* špōtô, špōtȁla, *prid. trp*. špōtān, *gl. im.* špōtânje⟩ – grditi, karati koga ✧ *njem*.

ŠPRAJC, šprȁjc *im. m.* ⟨*G* šprȁjca⟩ – stup potporanj (*ob.* u graditeljstvu) ✧ *njem*.

ŠPRAJCAT, šprâjcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šprâjcām, *prid. rad.* šprâjcō, šprâjcala, *gl. im.* šprâjcānje⟩ – podupirati, podmetati potpornje ✧ *v. šprajc*

ŠPRICA, šprȉca *im. ž.* ⟨*G* šprȉcē⟩ – **1.** štrcaljka, vrh injekcije; **2.** ručna ili traktorska prskalica za tekuće gnojivo ✧ *njem*.

ŠPRICAN, šprīcān *prid.* ⟨šprīcāna, šprīcāno, *odr.* šprīcānī⟩ – prskan (o voću i povrću)

ŠPRICAT, šprícat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šprīcām, *prid. rad.* šprīcô, šprīcȁla, *prid. trp*. šprīcān, *gl. im.* šprīcânje⟩ – štrcati, prskati (što) ✧ *v. šprica*

ŠPRICNIT, šprícnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* šprīcnēm, *prid. rad.* šprīcnȉjo, šprīcnȉla⟩ – štrcnuti ✧ *v. šprica, špricat*

ŠROT, šrôt *im. m.* ⟨*G* šrôta⟩ – krupno mljeven kukuruz ✧ *njem.*

ŠTA, ŠTO, štȁ, štȍ *zam.* – što

ŠTA BILO, šta bîlo *zam.* – bilo što

ŠTAGALJ, štāgâlj *im. m.* ⟨*G* štáglja, *N mn*. štāgljȅvi, *G mn*. štāgljēvā⟩ – dvorišna zgrada za spremanje sijena i slame ✧ *njem.*

ŠTAGOD, štàgod *zam.* – štogod

ŠTALA, štàla *im. ž.* ⟨*G* štālē⟩ – staja ✧ *njem.*

ŠTAMBILJ, štambīlj *im. m.* ⟨*G* štambílja⟩ – pečat, žig ✧ *njem.*

ŠTAMBILJAT, štambìljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štambiljâm, *prid. rad.* štȁmbiljō, štȁmbiljāla⟩ – udarati pečat

ŠTAMPA, štâmpa *im. ž.* ⟨*G* štâmpē⟩ – tisak ✧ *tal.*

ŠTAMPARIJA, štamparȉja *im. ž.* ⟨*G* štamparȉjē⟩ – tiskara ✧ *v. štampa*

ŠTAMPAT, štâmpat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štâmpām, *prid. rad.* štâmpō, štâmpala, *prid. trp*. štâmpān, *gl. im.* štâmpānje⟩ – tiskati što, izdavati (knjige, novine) ✧ *v. štampa*

ŠTAMPLIĆ, štàmplić *im. m.* ⟨*G* štàmplića⟩ – mala čašica za žešća alkoholna pića (rakiju i sl.) ✧ *njem*.

ŠTANGA, štánga *im. ž.* ⟨*G* štāngē, *DL* štángi⟩ – motka ✧ *njem.*

ŠTANGICE, štāngȉce *im. ž. mn.* ⟨*G mn*. štãngīcā⟩ – vrsta slatkoga kolača u obliku prutića (smjesa oraha, šećera, keksa, jaja) prekrivenih s gornje strane bijelom kremom (od bjelanjaka i šećera) ✧ *v. štanga*

ŠTANICLI, štanȉcli *im. m.* ⟨*G* štanȉcla⟩ – papirna vrećica, tuljak ✧ *njem*.

ŠTEKAT, štèkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štèkām, *prid. rad.* štèkō, štèkala, *gl. im.* štèkānje⟩ – prekidati, zakazivati u radu ✧ *njem*.

ŠTEKDOZA, štekdóza *im. ž.* ⟨*G* štekdōzê⟩ – utičnica ✧ *njem.*

ŠTEKER, štèker *im. m.* ⟨*G* štèkera⟩ – utikač ✧ *njem*.

ŠTELOVAT, štèlovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štèlujēm, *prid. rad.* štèlovō, štèlovala, *prid. trp*. štèlovān, *gl. im.* štèlovānje⟩ – **1.** podešavati što; **2.** postavljati suđe i pribor za jelo na stol za objed [*Cȇlī dân sàmo kȕvām i štèlujēm.*] ✧ *njem*.

ŠTENDER, štènder *im. m.* ⟨*G* štèndera⟩ – stalak za cvijeće ✧ *njem*.

ŠTENE, štène *im. sr.* ⟨*G* štenèta, *N mn*. štènići, *zb*. štènād⟩ – mladunče psa

ŠTEPAT, štèpat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štèpām, *prid. rad.* štèpō, štèpala, *prid. trp*. štèpān, *gl. im.* štèpānje⟩ – prošivati što strojem ✧ *njem*.

ŠTETOĆINJA, štètoćinja *im. m.* ⟨*G* štètoćinjē⟩ – štetočina

ŠTETOVAT (SE), štètovat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* štètujēm, *prid. rad.* štètovō, štètovala⟩ – oštetiti (se), pokvariti što

ŠTICLE, ŠTICNE, štȉcle, štȉcne *im. ž. mn.* ⟨*G mn*. šticlî, šticnî⟩ – štrikane narukvice, štitnici oko zapešća; obično ukrašeni zrncima ✧ *njem*.

ŠTIFLETE, štiflète *im. ž.* ⟨*G mn*. štiflētâ⟩ – visoke cipele ✧ *njem*.

ŠTIGLIC, štīglic *im. m.* ⟨*G* štīglica⟩ – češljugar ✧ *njem*.

ŠTIKAT, štȉkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štȉkām, *prid. rad.* štȉkō, štȉkala, *prid. trp*. štȉkān, *gl. im.* štȉkānje⟩ – strojno vesti što ✧ *njem*.

ŠTIMAT, štȉmat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štȉmām, *prid. rad.* štȉmō, štȉmala, *prid. trp*. štȉmān, *gl. im.* štȉmānje⟩ – ugađati, usklađivati što, odgovarati čemu ✧ *njem*.

ŠTINĆEV SOKAK, Štīnćêv sòkāk ⟨*G* Štīnćêvog sòkāka⟩ – naziv za sokak koji vodi od Crkvenoga kraja prema lokalitetu Gore/Rupe

ŠTIPALJKA, štīpâljka *im. ž.* ⟨*G* štīpâljkē, *DL* štīpâljki⟩ – kvačica za rublje

ŠTIPETAK, štìpetak *im. m.* ⟨*G* štìpetka, *N mn*. štìpetci⟩ – mala količina nečega, koliko se može uhvatiti prstima, prstohvat

ŠTIR, štîr *im. m.* ⟨*G* štîra⟩ – vrsta korova

ŠTIRKA, štîrka *im. ž.* ⟨*G* štîrkē, *DL* štîrki⟩ – krutilo za rublje ✧ *njem*.

ŠTIRKAT, štîrkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štîrkām, *prid. rad.* štîrkō, štîrkala, *prid. trp*. štîrkān, *gl. im.* štîrkānje⟩ – ukrućivati rublje ✧ *v. štirka*

ŠTIT, štȉt *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štȉjēm, *prid. rad.* štȉjo, štȉla⟩ – čitati

ŠTITARAC, Štitárac *im. m.* (**Štitarùša** *ž.*) ⟨*G* Štitárca *m*., Štitarùšē *ž.*⟩ – stanovnik (stanovnica) Štitara

ŠTOF, štòf *im. m.* ⟨*G* štòfa⟩ – vrsta deblje, obično vunene tkanine za odjeću i marame ✧ *njem*.

ŠTOGLA, štógla *im. ž.* ⟨*G* štōglê⟩ – metalni uložak koji se zagrijava i stavlja u peglu; služi kao grijač pegle, **pégla na štóglu** – pegla konstruirana tako da se u nju stavlja navedeni grijač ✧ *njem*.

ŠTOPAT, štòpat[(1)] *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štòpām, *prid. rad.* štòpō, štòpala, *prid. trp*. štòpān, *gl. im.* štòpānje⟩ – zaustavljati što ✧ *njem*. ← *engl*.

ŠTOPAT, štòpat[(2)] *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štòpām, *prid. rad.* štòpō, štòpala, *prid. trp*. štòpān, *gl. im.* štòpānje⟩ – štepati što, prošivati, krpati provlačenjem konca kroz tkaninu (čarapu i sl.) ✧ *njem*.

ŠTRAFNA, štràfna *im. ž.* ⟨*G* štrafnē, *G mn*. štrafnîjā⟩ – platnena traka (ukrašena vezenjem, heklanjem ili šlinganjem) koja se stavlja kao ukras na daske police ili ormara; pruga, crta ✧ *njem*.

ŠTRAFTA, štráfta *im. ž.* ⟨*G* štrāftê, *G mn*. štrāftî⟩ – crta (*ob*. kao ukras na tkanini i sl.) ✧ *njem*.

ŠTRANGA, ŠTRANJGA, štrânga, štrânjga *im. ž.* ⟨*G* štrângē, štrânjgē, *DL* štrângi, štrânjgi⟩ – manji konopac [*Pàzi da se tèle ne upùtā u štrângu.*] ✧ *njem.*

ŠTRCAT, štŕcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štr̃cām, *prid. rad.* štr̃cô, štr̃cäla, *gl. im.* štr̃cânje⟩ – brizgati

ŠTRECAT, štrècat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štrècām, *prid. rad.* štrècô, štrècala, *gl. im.* štrècānje⟩ – (koga) probadati po tijelu, boljeti probadajućim bolovima ✧ *njem*.

ŠTREKA, štrèka *im. ž.* ⟨*G* štrèkē, *DL* štrèki⟩ – željeznička pruga ✧ *njem*.

ŠTREPAT, štrépat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štrēpîm, *prid. rad.* štrēpô, štrēpäla, *gl. im.* štrēpânje⟩ – drhtati, strepiti

ŠTREPAVICA, štrēpȁvica *im. ž.* ⟨*G* štrēpävicē⟩ – drhtavica

ŠTRIK, štrȉk *im. m.* ⟨*G* štrȉka, *N mn*. štrikȍvi, *G. mn*. štrȉkōvā⟩ – uže, konopac (za sušenje odjeće i sl.) ✧ *njem*.

ŠTRIKAN, štrȉkān *prid.* ⟨štrȉkāna, štrȉkāno, *odr.* štrȉkānī⟩ – pleten od vune ✧ *v*. *štrikat*

ŠTRIKAT, štrȉkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štrȉkām, *prid. rad.* štrȉkō, štrȉkala, *prid. trp*. štrȉkān, *gl. im.* štrȉkānje⟩ – plesti što (npr. čarape) ✧ *njem*.

ŠTRIKER, štrȉker *im. m.* ⟨*G* štrȉkera⟩ – obrtnik pletač ✧ *v. štrikat*

ŠTRIKERAJ, štrikerãj *im. m.* ⟨*G* štrikerája⟩ – pletivo ✧ *v. štrikat*

ŠTRINFE, ŠTRIMFE, štrînfe, štrîmfe *im. ž. mn*. ⟨*G* štrînfījā, štrîmfījā⟩ – čarape ✧ *njem*.

ŠTRINFICE, štrînfice *im. ž. mn*. ⟨*G* štrînfīcā⟩ – *dem*. od *štrinfe*

ŠTROJIT, štròjit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štrojîm, *prid. rad.* štroȉjo, štrojȉla, *gl. im.* štrojênje⟩ – strojiti, škopiti životinje

ŠTRUDLA, štrúdla *im. ž.* ⟨*G* štrūdlê⟩ – gibanica, savijača ✧ *njem*.

ŠTRUPANGLA, štrùpängla *im. ž.* ⟨*G* štrùpänglē⟩ – podvezica za čarape ✧ *njem*.

ŠTUCAT(1), štùcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štùcām, *prid. rad.* štùcō, štùcala, *gl. im.* štùcānje⟩ – podrezivati što (bradu, živicu) ✧ *njem*.

ŠTUCAT(2), štùcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štùcām, *prid. rad.* štùcō, štùcala, *gl. im.* štùcānje⟩ – štucati, proizvoditi zvuk trzajem ošita pluća

ŠTUCOVAT, štùcovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štùcujēm, *prid. rad.* štùcovō, štùcovala, *prid. trp*. štùcovān⟩ ✧ *v*. *štucat*(1)

ŠTUKAR, štukār *im. m.* ⟨*G* štukára⟩ – štuka

ŠTULA, štùla *im. ž.* ⟨*G* štùlē, *N mn*. štùle⟩ – štaka za hodanje ✧ *tal*.

ŠTUNDIRAT, štundírat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* štundīrām, *prid. rad.* štundīrô, štundīräla⟩ – razmišljati, umovati ✧ *njem.* ← *lat*.

ŠUB, šûb *im. m.* ⟨*G* šûba⟩ – samo u izrazu **od šûba** – otprve, odjedamput ✧ *njem.*

ŠUBARA, šubȁra *im. ž.* ⟨*G* šubārē, *G mn*. šūbārā⟩ – zimska muška kapa od krzna

ŠUBARKA, šubārka *im. ž.* ⟨*G* šubārkē, *DL* šubārki⟩ – *dem.* od *šubara*

ŠUFUNDLE, šūfūndle *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. šūfūndlījā⟩ – okruglice ili valjčići od tijesta, njoki ✧ *njem.*

ŠUGA, šūga *im. ž.* ⟨*G* šūgē, *DL* šūgi⟩ – vrsta kožne bolesti *tur.* ← *perz*.

ŠUGAV, šūgāv *prid.* ⟨šūgava, šūgavo, *odr.* šūgavī, *komp*. šugavȉjī⟩ – koji ima šugu ✧ *v. šuga*

ŠUKTAT, šūktat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šūkćēm, *prid. rad.* šūktō, šūktala⟩ – hodajući povlačiti nogama po podu

ŠUKUNBABA, šūkunbaba *im. ž.* ⟨*G* šūkunbabē⟩ – bakina baka

ŠUKUNBAKA, šūkunbáka *im. ž.* ⟨*G* šūkunbākê⟩ ✧ v. *šukunbaba*

ŠUKUNDIDA, šūkundȉda *im. m.* ⟨*G* šūkundȉdē⟩ – djedov djed

ŠULJ, šūlj *im. m.* ⟨*G* šúlja⟩ – hemeroid

ŠUMICA, šūmica *im. ž.* ⟨*G* šūmicē⟩ – **1.** mala šuma; **2**. vrsta sobne biljke malih igličastih listova, *Asparagus fern plumosus* ✧ *grč.*

ŠUPA, šūpa *im. ž.* ⟨*G* šūpē⟩ – nadstrešnica, kolnica (za kola, alat i sl.) ✧ *njem*.

ŠUPAK, šúpak *im. m.* ⟨*G* šúpka⟩ – **1.** čmar; **2.** bezveznjak, pokvarena osoba

ŠUPERDIN, šuperdīn *im. m.* ⟨*G* šuperdína⟩ – stražnjica, dupe

ŠUPERIT, šupérit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šupȇrīm, *prid. rad.* šupērȉjo, šupērȉla⟩ – tjerati, izbacivati koga ✧ *njem*.

ŠURJAK, šūrjāk *im. m.* ⟨*G* šūrjāka, *N mn.* šūrjāci⟩ – ženin brat

ŠUS, šūs *im. m.* ⟨*G* šúsa⟩ – *pren*. mušica u glavi [*Nȅkī mu je šūs*.] ✧ *njem*.

ŠUSTER, šūster *im. m.* ⟨*G* šūstera⟩ – obućar ✧ *njem*.

ŠUŠANJ, šûšanj *im. m.* ⟨*G* šûšnja⟩ – otpalo suho lišće i sitne grančice

ŠUŠAT, šūšat *prid.* ⟨šušȁta, šušȁto, *odr.* šušȁtī⟩ – **1.** koji je bez rogova; **2.** koja je bez naušnica (o ženskim osobama)

ŠUŠKA, šūška *im. ž.* ⟨G šūškē⟩ – suhi listovi koji se skinu s kukuruznoga klipa, komušina

ŠUŠKAT, šūškat (kukuruze) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* šūškām, *prid. rad.* šūškō, šūškala, *gl. im.* šūškānje⟩ – komušati kukuruze, skidati šušku s klipova

ŠUTEĆI, šutẽćī *prid*. – šutljiv [*Jã nísam šutẽćā.*]

ŠUTOM, šûtom *pril.* – šuteći [*Svẽ mu šûtom povlađȉvaju.*]

ŠUVAKA, šuvȁka *im. ž.* ⟨*G* šuvȁkē, *DL* šuvȁki⟩ – lijeva ruka

ŠVABIJA, Švâbija *im. ž.* ⟨*G* Švâbijē⟩ – *pejor*. Njemačka

ŠVABO, ŠVABA, Švábo, Švába *im. m.* (**Švabȉca** *ž.*) ⟨*G* Švābê *m*., Švabȉcē *ž.*⟩ – Nijemac (Njemica) ✧ *njem*.

ŠVALER, švȁler *im. m.* (**švȁlērka** *ž.*) ⟨*G* švȁlera *m*., švȁlērkē *ž.*⟩ – ljubavnik (ljubavnica *ž.*) ✧ *njem*. ← *fr*.

ŠVALERANCIJA, švaleràncija *im. ž.* ⟨*G* švaleràncijē⟩ – ljubakanje, bračna nevjera ✧ *v. švaler*

ŠVALERAT SE, švalerȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* švalerâm, *prid. rad.* švȁlerō, švȁlerāla, *gl. im.* švalerânje⟩ – ljubakati se, biti nevjeran ✧ *v. švaler*

ŠVARGLI, švȁrgli *im. m.* ⟨*G* švȁrgla⟩ – svinjski želudac ispunjen komadićima mesa i slanine sa začinima ✧ *njem*.

ŠVERC, švȅrc *im. m.* ⟨*G* švȅrca⟩ – krijumčarenje ✧ *njem*.

ŠVERCAT, švȅrcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* švȅrcām, *prid. rad.* švȅrcō, švȅrcala, *gl. im.* švȅrcānje⟩ – krijumčariti što ✧ *v. šverc*

ŠVERCER, švȅrcer *im. m.* (**švȅrcērka** ž.) ⟨*G* švȅrcera *m*., švȅrcērkē *ž.*⟩ – krijumčar (krijumčarka *ž.*) ✧ *v. šverc*

ŠVORC, švòrc *prid.* ⟨*indekl.*⟩ i *pril.* – bez novca ✧ *njem*.

T

TA KAKI, ta kakî – nije, ne dolazi u obzir

TABANJE, tȁbānje *im. sr.* ⟨*G* tȁbānja⟩ – udaranje, batine ✧ *tur*.

TABERNAKUL, tabernâkul *im. m.* ⟨*G* tabernâkula⟩ – svetohranište, ormarić u kojem je posvećena hostija (kod katolika) ✧ *lat*.

TACNA, tàcna *im. ž.* ⟨*G* tacnẽ, *A* tàcnu/tȁcnu, *G mn*. tacnîjā⟩ – pladanj, poslužavnik ✧ *njem*. ← *fr*., *tal.*

TAĆCI, táćci – *v*. *taški*

TAĆKA, tȁćka *im. ž.* ⟨*G* tȁćkē, *DL* tȁćki, *G mn.* tȁćākā⟩ – vrsta drvenoga plota koji se sastoji od daščica, međusobno razmaknutih i pribijenih na dvije vodoravne letve (žioke) koje su pričvršćene na stupiće ✧ *usp. taklja,* vezano za značenje ‘motka što se zabije u zemlju’, a povezano postankom i s glagolima *taknuti*, *dotaći se* (prema *ARj*)

TAKI, tāki (tāka, tāko) *prid. zam.* – takav, takva, takvo

TAKIJA, takȉja *pril.* – odmah, ovaj čas, taki čas [*Zar takȉja ȉdēš?*]

TAKOC, tākoc *uzv*. – tako je, dobro je

TAL, tāl *im. m.* ⟨*G* tàla⟩ – udio, dio cjeline (npr. u imanju, nasljedstvu) ✧ *njem*.

TALAMBAS, tȁlambas *im. m.* ⟨*G* tȁlambasa⟩ – vrsta bubnja ✧ *tur*. ← *perz*. ← *ar*.

TALANDARA, talandàra *im. ž.* ⟨*G* talandārē⟩ – metalna plitka posuda na nogicama za pripremanje hrane na otvorenom ✧ *tur*.

TALOVNA, tȁlōvna *prid*. – koja je ilovasta, masna, ljepljiva, tvrda, teška za kopanje (o zemlji)

TALJIGAT SE, taljigȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* taljigâm, *prid. rad.* tȁljigō, tȁljigāla, *gl. im.* taljigânje⟩ – voziti se na taljigama, *prenes.* dugo se i neudobno voziti

TAMAN, tàman (tamȁn) *pril.* – upravo, dovoljno, **tamȁn pòsla** – izraz protivljenja, neodobravanja ✧ *tur*.

TAMANIT, tamánit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tamānīm, *prid. rad.* tamānȉjo, tamānȉla⟩ – uništavati ✧ *v. taman*

TAMBURAT, tambùrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tamburâm, *prid. rad.* tàmburō, tàmburāla, *gl. im.* tamburânje⟩ – **1.** svirati na tamburi; **2.** udarati, tući koga ✧ *tur*.

TAMLJAN, tamljân *im. m.* ⟨*G* tamljäna⟩ – tamjan ✧ *grč*.

TANACAK, tànacāk *prid.* ⟨tànacka, tànacko, *odr*. tànackī⟩ – vrlo tanak

TANCAT, tâncat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tâncām, *prid. rad.* tâncō, tâncala, *gl. im.* tâncānje⟩ – igrati, plesati ✧ *njem*.

TANDRKAT, tandŕkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tandŕćēm, *prid. rad.* tandŕkô, tandŕkäla⟩ – kloparati, praviti buku prilikom vožnje, neprestano, nepovezano govoriti, „mljeti“ ✧ *tur.*

TANKIRAT, tankírat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tankĩrām, *prid. rad.* tankīrô, tankīrȁla, *gl. im.* tankīrânje⟩ – točiti gorivo ✧ *engl*.

TANJURAĆA, tanjurȁća *im. ž.* ⟨*G* tanjurȁćē⟩ – dio poljoprivredne mehanizacije koji usitnjava zemlju

TANJURAT, tanjùrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tanjurâm, *prid. rad.* tànjurō, tànjurāla, *prid. trp*. tànjurān, *gl. im.* tanjurânje⟩ – obrađivati zemlju tanjuračom

TAPAT, tàpat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tàpām, *prid. rad.* tàpō, tàpala, *gl. im.* tàpānje⟩ – **1.** gaziti, pritiskom nogu nabijati što; **2.** (koga) spolno općiti (o nekim životinjama, npr. pijetao *tàpā* kokoš)

TAPŠAT, tàpšat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tàpšām, *prid. rad.* tàpšō, tàpšala, *prid. trp*. tàpšān, *gl. im.* tàpšānje⟩ – pljeskati, lupkati nekoga rukom po ramenu ili leđima ✧ *mađ*.

TARABA, tarȁba *im. ž.* ⟨*G* tarȁbē⟩ – ograda od dasaka, plot ✧ *tur*.

TARABANIT, tarabánit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tarabānīm, *prid. rad.* tarabānȉjo, tarabānȉla⟩ – **1.** dugo igrati (u kolu i sl.); **2.** veseliti se, tulumariti

TARACKAT, tarȁckat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tarackâm, *prid. rad.* tàrackō, tàrackāla⟩ – popločavati što ciglama ✧ *tal*.

TARANA, tarȁna *im. ž.* ⟨*G* taranẽ⟩ – vrsta domaćega tvrdog tijesta koje se zdrobi u mrvice i osuši; jede se kuhano u juhi ili u mlijeku, **tarȁna u mlíku** – tarana kuhana u mlijeku; često se davala djeci ili se pripremala kao dio doručka za cijelu obitelj ✧ *tur*. ← *perz.*

TAŠKI, TAĆKI, TAĆCI, táški, táćki, táćci *im. m. mn.* ⟨*G mn*. tãšākā, tãćākā⟩ – ravioli, jastučići (obično četvrtasti) od tijesta nadjeveni pekmezom, sirom ili krušnim mrvicama. Mogu se kuhati i poslužiti u juhi ili se mogu kuhati u vodi pa ocijediti i zatim posuti prezlama, kajmakom i sl. ✧ *njem. Tasche* 'torba, džep'

TAŠNA, tàšna *im. ž.* ⟨*G* tašnē, *A* tàšnu/tȁšnu, *G mn.* tašnîjā⟩ – ženska ili učenička torba ✧ *njem*.

TAŠNICA, tašnȉca *im. ž.* ⟨*G* tašnȉcē⟩ – *dem*. od *tašna*

TAŠUNAT, tašùnat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tašunâm, *prid. rad.* tȁšunō, tȁšunāla, *gl. im.* tašunânje⟩ – pljeskati rukama (prema dječjoj pjesmici „tašun tašun tanana" koja se pjeva uz pljeskanje rukama)

TAT, tȁt *im. m.* ⟨*G* tȁta⟩ – lopov

TAVA, tȁva *im. ž.* ⟨*G* tȁvē⟩ – tiganj, kuhinjska posuda za prženje ✧ *tur.* ← *perz*.

TAVAN, tãvān *prid.* ⟨tãvna, tãvno, *odr.* tãvnī, *komp*. tavnȉjī⟩ – taman, mračan

TAVAN, tavân *im. m.* ⟨*G* tavȁna⟩ – potkrovlje ✧ *tur*.

TAVANICA, tavànica *im. ž.* ⟨*G* tavȁnicē⟩ – tavanska greda ✧ *v. tavan*

TEĆ, tȅć *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tećēm, *prid. rad.* tȅkō, tȅkla⟩ – stjecati, bogatiti se

TEFTER, tȅfter *im. m.* ⟨*G* tȅftera⟩ – oporuka [*Zabiljȅži i mène u tȅfter.*] ✧ *tur*.

TEGLA, tégla *im. ž.* ⟨*G* tēglê⟩ – zemljani lonac (*ob*. za kiseljenje mlijeka) ✧ *lat*.

TEGLICA, tȅglica *im. ž.* ⟨*G* tȅglicē⟩ – vrsta tikve s dugim vratom za vađenje rakije iz bureta

TEGLIT, tȅglit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tȅglīm, *prid. rad.* tȅglijo, tȅglila⟩ – naporno vući što

TEKA, téka *im. ž.* ⟨*G* tēkê, *DL* téki⟩ – bilježnica ✧ *grč*.

TELA, téla *im. ž.* ⟨*G* tēlê⟩ – tele od milja [*Ȉmāmo télu mãlū.*]

TELENJE, telênje *im. sr.* ⟨*G* telênja⟩ – teljenje (o kravi)

TELKA, tēlka *im. ž.* ⟨*G* tēlkē, *DL* tēlki⟩ – tele od milja

TEKUT, tȅkūt *im. m.* ⟨*G* tȅkūta⟩ – kokošja uš

TENFAT, tênfat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tênfām, *prid. rad.* tênfō, tênfala, *gl. im.* tênfānje⟩ – gnječiti kuhani krumpir, **tênfani krȍmpīr** – krumpir pire ✧ *njem*.

TENTAT, têntat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* têntām, *prid. rad.* têntō, têntala, *gl. im.* têntānje⟩ – gnjaviti, zadirkivati koga ✧ *tal*. ← *lat.*

TEOĆAK, tèoćāk *im. m.* ⟨*G* tèoćāka⟩ – ograđen prostor za teliće u štali

TEPALJKA, tepãljka *im. ž.* ⟨*G* tepãljkē, *DL* tepãljki⟩ – naprava za obradu lana u obliku daske na kojoj se nalazi čelična četka sa zupcima kroz koje se provlače vlakna lana (slična ogrebaći samo manjih dimenzija); služila je za fino, završno češljanje vlakana lana koja su ranije provučena kroz ogrebaću [*Ìstom kad prõjdē kroz tepãljku, e ônda je tô fȉnō povìsmo za prèst.*] ✧ *prasl.* **tepǫ*, **teti* ‘udarati’

TEPAT, tèpat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tèpām, *prid. rad.* tèpō, tèpāla, *gl. im.* tèpânje⟩ – umiljato govoriti, govoriti nepravilno kao malo dijete

TEPIH, tèpih *im. m.* ⟨*G* tèpiha⟩ – sag, ćilim ✧ *njem*.

TEPSIJA, tepsȉja *im. ž.* ⟨*G* tepsȉjē, *G mn*. tèpsījā⟩ – plitka limena posuda za pečenje u pećnici ✧ *tur*.

TERAT SE, tèrat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tèrām, *prid. rad.* tèrō, tèrala, *prid. trp*. tèrān, *gl. im.* tèrānje⟩ – iskazivati spolni nagon (o životinjama)

TESTERA, testèra *im. ž.* ⟨*G* testerē⟩ – ručna pila za rezanje drva ✧ *tur*. ← *perz.*

TESTERAT, testèrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* testerâm, *prid. rad.* tèsterō, tèsterāla, *gl. im.* testerânje⟩ – piliti ✧ *v. testera*

TESTERISAT, testerȉsat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* testerȉšēm, *prid. rad.* testerȉsō, testerȉsala, *gl. im.* testerȉsānje⟩ ✧ *v. testerat*

TI, TAJ, tî, tâj (tâ, tô) *zam*. – taj, ta, to

TICA, tȉca *im. ž.* ⟨*G* tȉcē⟩ – ptica

TIĆJE, TIĆE, tȉćjē, tȉćē *prid*. – ptičje

TIMENJAĆE, tȉmenjaće *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. tȉmenjāćā⟩ – tjemenica, ljuštenje kože na tjemenu djeteta

TINTARA, tintàra *im. ž.* ⟨*G* tintȁrē, *G mn*. tȉntārā⟩ – *pejor.* glava

TINTOBLAJ, tȉntoblāj *im. m.* ⟨*G* tȉntoblāja⟩ – plava olovka za pisanje koja se trebala lagano smočiti prije pisanja ✧ *tal*., *njem*.

TIŠLJER, tȉšljer *im. m.* ⟨*G* tȉšljera⟩ – stolar ✧ *njem*.

TIŠLJERAJ, tišljerāj *im. m.* ⟨*G* tišljerája⟩ – stolarstvo, stolarski proizvodi (vrata, namještaj) ✧ *v. tišljer*

TIŠTOK, tȉštok *m*. ⟨*G* tȉštoka⟩ – štok, okvir na vratima ✧ *njem*.

TIT, tȉt *gl. nesvrš.*⟨*prez.* òću*, prez*. *nenagl.* ću, *prez. svrš.* tȉdnēm, *prez. odrični* néću, *prid. rad.* tȉjo, tȉla⟩ – htjeti

TIŽIKA, tȉžika *im. ž.* ⟨*G* tȉžikē, *DL* tȉžiki⟩ – tuberkuloza, sušica ✧ *tal*.

TIŽIKAV, tižȉkāv *prid.* ⟨tižȉkava, tižȉkavo, *odr.* tižȉkavī⟩ – onaj koji ima tuberkulozu

TKANICA, tkȁnica *im. ž.* ⟨*G* tkānicē⟩ – pojas u bojama, dio narodne nošnje

TKANJE, tkânje *im. sr.* ⟨*G* tkânja⟩ – **1.** otkano platno; **2.** način tkanja platna

TKANJENI, tkanjȅnī *prid.* – koji je od tkanja, tkani

TOĆAK, tòćak *im. m.* ⟨*G* tòćka, *N mn.* toćkòvi, *G mn*. tȍćkōvā⟩ – kotač

TODE, tõde *pril.* – tu

TOLEDANI, toledȁnī *prid.* – koji je napravljen tehnikom toleda ✧ *v. toledo*

TOLEDAT, tolèdat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* toledâm, *prid. rad.* tȍledō, tȍledāla⟩ – raditi ručni rad tehnikom toleda ✧ *v. toledo*

TOLEDO, tolèdo *im. sr.* ⟨*G* tolèda⟩ – ženski ručni rad kod kojega se izvlače žice ✧ *šp*.

TOLICKI, TOLIĆKI, tolȉckī, tolȉćkī *prid.* – tolišni, toliko malen

TOLICKO, TOLIĆKO, tolȉcko, tolȉćko *pril.* – toliko malo

TOLIKI, tolȉkī (tolȉkā, tolȉkō) *prid.* – toliki, tolika, toliko

TOLKO, tȍlko *pril.* – toliko

TOPAL, tȍpāl *prid.* ⟨tòpla, tȍplo, *odr.* tȍplī, *komp*. topl̓ījī⟩ – topao

TORBA, tôrba *im. ž.* ⟨*G* tôrbē, *G mn*. tôrbī/tôrbījā⟩ – platnena vreća s uzicama koja se prti na leđa

TORBAK, tȍrbāk *im. m.* ⟨*G* tȍrbāka, *N mn*. tȍrbāci⟩ ✧ *v. torba*

TORBICA, tôrbica *im. ž.* ⟨*G* tôrbicē⟩ – *dem.* od *torba*

TOTMAST, tȍtmāst *im. ž.* ⟨*G* tȍtmāsti⟩ – mast za podmazivanje

TRAĆIT, trȁćit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* trȁćīm, *prid. rad.* trȁćijo, trȁćila, *prid. trp.* trȁćīt⟩ – slaviti što (npr. svatove, zaruke, krstitke i sl.)

TRAFIKA, trafïka *im. ž.* ⟨*G* trafïkē, *DL* trafïki, *G mn*. trȁfīkā⟩ – kiosk ✧ *njem.* ← *tal*.

TRAJBAT, trâjbat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* trâjbām, *prid. rad.* trâjbō, trâjbala, *gl. im.* trâjbanje⟩ – trošiti što (npr. novac)

TRALJA, trȁlja *im. ž.* ⟨*G* trȁljē⟩ – **1.** dronjak, rita, krpa; **2.** kuhinjska krpa ✧ *njem.*

TRALJCI, tráljci *m. mn.* ⟨*G mn*. trãljācā⟩ – tračci, uske trake tkanine prišivene na pregaču s kojima se pregača veže oko pasa

TRALJKA, trãljka *im. ž.* ⟨*G* trãljkē, *DL* trãljki⟩ – *dem.* od *tralja*

TRANIT, tránit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* trānīm, *prid. rad.* trānȉjo, trānȉla, *prid. trp.* trānīt⟩ – hraniti, othranjivati koga

TRAPAV, trȁpāv *prid.* ⟨trȁpava, trȁpavo, *odr.* trȁpavī, *komp*. trapavȉjī⟩ – nespretan

TRBLAV, tr̋blāv *prid.* ⟨tr̋blava, tr̋blavo, *odr.* tr̋blavī, *komp*. trblavȉjī⟩ – koji ima velik trbuh

TRBU, TRBUV, tr̀bu, tr̀buv *im. m.* ⟨*G* trbȕva, *N mn*. trbȕvi⟩ – trbuh

TRCAT (SE), tr̄cȁt (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tr̄cām, *prid. rad.* tr̄cô, tr̄cäla, *gl. im.* tr̄cânje⟩ – **1.** kidati, lomiti što na krajevima, habati se (npr. četka, metla i sl.) [*Šta tr̄cāš tû mètlju, uzmî lopȁtu.*]; **2.** *prenes*. sekirati se, živcirati se, uzrujavati se, pretjerano se „kidati“ oko čega [*Sa svȁćīm se jã tr̄cām i sȁmo se nasekīrām.*] ✧ Glagol nije zabilježen u rječnicima hrvatskoga jezika; *HJP* bilježi samo tvorenicu *otrcati se* ‘izlizati se, ofucati se’ čije se porijeklo tumači kao ekspresivno; u *ARj* zabilježen je pridjev *trcast* ‘kratak, skraćen, krnj’ (povezano s korijenom *trčьk*). No glagol *trcati* zabilježen je u slovenskom jeziku (*Bezlaj*) u značenju ‘tući, bosti rogovima’ pod natuknicom *trkati I*; u istom se rječniku navodi i porijeklo od *prasl*. **tьrkati* ‘udarati, ribati’; *usp*. *trkati* ‘tući’ u hrvatskom jeziku (prema *Skok*).

TRCKAT, tr̋ckat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tr̋ckām, *prid. rad.* tr̋ckō, tr̋ckala, *gl. im.* tr̋ckānje⟩ – (oko čega, s čime) gnjaviti se sa sitnicama u poslu, petljati oko sitnica [*Nèka vȉše tr̋ckat oko tî đigèrīcā, trèbā još sȁlmu zamátat.*] ✧ *v. trcat* (*se*)

TRĆKAT, tŕčkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tŕćkām, *prid. rad.* tŕčkō, tŕćkala⟩ – trčkarati

TRĆKAVICA, tŕčkavica *im. ž.* ⟨*G* tŕčkavicē⟩ – proljev

TREFIT (SE) , trȅfit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* trȅfīm, *prid. rad.* trȅfijo, trȅfila⟩ – zgoditi, pogoditi, dogoditi se ✧ *njem*.

TREGER, trẽger *im. m.* ⟨*G* trẽgera⟩ – držač hlača ili suknje ✧ *njem*.

TREPTIT, trèptit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* treptīm, *prid. rad.* treptȉjo, treptȉla⟩ – treperiti

TRGULJA, trgȕlja *im. ž.* ⟨*G* trgȕljē, *G mn*. tŕgūljā⟩ – vrsta domaće šljive

TRIPAT SE, trīpȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* trīpām, *prid. rad.* trīpô, trīpȁla⟩ – češati se, trljati se

TRISAT, trȉsat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* trȉšēm, *prid. rad.* trȉsō, trȉsala, *gl. im.* trȉsānje⟩ – brisati što

TRKAT, tŕkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tŕćēm, *prid. rad.* tŕkô, tŕkȁla⟩ – **1.** trčati amo-tamo u kakvoj žurbi, trčkarati; **2.** (za kim) truditi se oko koga (oko djevojke i sl.)

TRKELJAT, trkèljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* trkeljâm, *prid. rad.* tŕkeljō, tŕkeljāla, *gl. im.* trkeljânje⟩ – govoriti bez smisla

TRLICA, tŕlica *im. ž.* ⟨*G* tŕlicē⟩ – drvena naprava kojom se (nakon obrade u stupki) taru, stružu i odvajaju preostali drvenasti dijelovi stabljike lana (puzder) od vlakana lana

TRLIT, tŕlit – *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tŕlīm, *prid. rad.* tŕlijo, tŕlila⟩ – trljati, trti, strugati lan kroz trlicu [*Kad se tŕlī lân, otklȍpī se tŕlica da pūzdêr izĩjdē.*]

TROBOZAN, trobozân *im. m.* ⟨*G* trobozȁna⟩ – niska ograda koja je nekad dijelila prostor oko oltara od ostaloga prostora u crkvi ✧ *tur.*

TROBOZANKE, trobozânke *im. ž. mn*. ⟨*N jd*. trobozânka, *G mn*. trobozânkī⟩ – cure koje su na misi bile u prvom redu klupa (do oltara i trobozana); obično su to bile cure u godinama za udaju i cure koje lijepo pjevaju

TROFRTALJKE, trofrtãljke *im. ž. pl. tantum* ⟨*G mn*. trofrtãljkījā⟩ – hlače dužine do polovice lista noge

TROICA, troȉca *im. ž.* ⟨*G* troȉcē⟩ – trojica

TROJCI, trójci *im. m. mn*. ⟨*G* trõjākā⟩ – trojke, troje novorođenčadi

TROPA, trȍpa *im. m.* ⟨*G* trȍpē⟩ – gubitnik u kartaškoj igri ✧ *njem*.

TROPNIT, trȍpnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* trȍpnēm, *prid. rad.* trȍpnijo, trȍpnila⟩ – naglo i glasno sjesti, propasti, pasti godinu u školi ✧ *v. tropa*

TROSKA, trôska *im. ž.* ⟨*G* trôskē, *DL* trôski⟩ – debela, nezgrapna osoba ✧ *njem*.

TROŠTAT, tróštat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* trōštîm, *prid. rad.* trōštô, trōštȁla, *gl. im.* trōštânje⟩ – proizvoditi glasan zvuk (npr. pri puštanju plinova i sl.)

TROTLJAST, trȍtljast *prid.* ⟨trȍtljasta, trȍtljasto, *odr.* trȍtljastī, *komp*. trotljastȉjī⟩ – spor, nespretan ✧ *njem*.

TROVA, tróva *im. ž.* ⟨*G* trōvê⟩ – otrov

TRPEZA, trpȅza *im. ž.* ⟨*G* trpȅzē⟩ – stol (u Gradištu je ova riječ relativno rijetka, za stol je mnogo češća riječ *sinija*; dok je *trpeza* uobičajena riječ npr. u Štitaru) ✧ *grč*.

TRPEZARIJA, trpezarȉja *im. ž.* ⟨*G* trpezarȉjē⟩ – blagovaonica ✧ *v. trpeza*

TRPEŽNJAK, trpȅžnjāk *im. m.* ⟨*G* trpȅžnjāka, *N mn*. trpȅžnjāci⟩ – stolnjak za trpezu [*Ȉmām vȅlikī bȋlī trpȅžnjāk za kȉrbāj i svinokȍlju*.] ✧ *v. trpeza*

TRUBA, trúba *im. ž.* ⟨*G* trūbê⟩ – smotak tkanja

TRUCKAT SE, trȕckat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* trȕckām, *prid. rad.* trȕckō, trȕckala, *gl. im.* trȕckānje⟩ – drmusati se

TRUD, trûd *im. m.* ⟨*G* trûda⟩ – guba, suha gljiva koja raste na stablu, služi za paljenje vatre

TRUDBENIK, trȕdbenīk *im. m.* ⟨*G* trȕdbenīka, *N mn*. trȕdbenīci⟩ – marljiv čovjek, vrijedan radnik

TRUDODAN, trȕdodān *im. m.* ⟨*G* trȕdodāna⟩ – radni dan, mjera utrošenoga rada u socijalističkim seljačkim kolektivima (zadrugama) ✧ *rus*.

TRUL, trûl *prid.* ⟨trȕla, trȕlo, *odr.* trȕlī, *komp*. trulȉjī⟩ – truo

TRUNIT, trȕnit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* trȕnēm, *prid. rad.* trȕnijo, trȕnila⟩ – trunuti

TRUNJ, trûnj *im. m.* ⟨*G* trûnja⟩ – trun, trunka

TRUNJE, trũnje, trûnje *zb. im. sr.* ⟨*G* trũnja, trûnja⟩ – trunke

TRUNJIT, trúnjit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* trũnjīm, *prid. rad.* trūnjȉjo, trūnjȉla⟩ – posipati trunke (po čemu, u što)

TRUT, trȕt *im. m.* ⟨*G* trȕta⟩ – **1.** mužjak pčele; **2.** *prenes.* lijenčina

TRUTONJA, trȕtonja *im. m.* ⟨*G* trȕtonjē⟩ – lijenčina, neradnik, gotovan

TUBA, tȕba *im. ž.* ⟨*G* tȕbē⟩ – tubasti vrh jajeta

TUCE, tȕce *im. sr.* ⟨*G* tucȅta⟩ – tucet, cjelina od dvanaest komada ✧ *njem*.

TUCMEK, tȕcmek *im. m.* ⟨*G* tȕcmeka⟩ – tucmak, osoba koja je nabijena, snažne tjelesne građe i debeljuškasta

TUĆ, tȕć *im. m.* ⟨*G* tȕća⟩ – tuč, bronca, **tȅžak ko tȕć** – jako težak, **tućȁnā pêć** – peć od tuča ✧ *tur*.

TUĆANI, tućȁnī *prid.* – koji je od bronce, mjedi, tuća ✧ *v. tuć*

TUDAM, tȕdam *pril.* – tuda

TUDUM, tȕdum *im. m.* ⟨*G* tudȕma⟩ – glupan, tupan, ograničen čovjek

TUFNA, tȕfna *im. ž.* ⟨*G* tufnȇ⟩ – pjega, točka ✧ *njem*.

TUIĆ, tȕić *pril*. – tolič, malo prije, maločas

TUKAT, tȕkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tȕkām, *prid. rad.* tȕkō, tȕkala, *gl. im.* tȕkānje⟩ – tjerati, juriti koga

TUKAT, túkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tūkām, *prid. rad.* tūkô, tūkäla, *gl. im.* tūkânje⟩ – neprestano ganjati, natjerivati koga

TUKIVO, tȕkīvo *im. sr.* ⟨*G* tȕkīva⟩ – ono što je za tući u stupki i samljeti u prah (npr. paprika)

TUKVANJ, tukvânj *im. m.* ⟨*G* tukvȁnja, *G mn.* tȕkvānjā⟩ – vrsta tikve za šaranje s uskim vratom

TUKVANJIĆ, tukvànjić *im. m.* ⟨*G* tukvanjȉća⟩ – *dem*. od *tukvanj*

TULAV, tȕlāv *prid.* ⟨tȕlava, tȕlavo, *odr.* tȕlavī, *komp*. tulavȉjī⟩ – glup, smušen ✧ *usp. tulati* ‘tumarati’, *tulav* ‘koji tumara’ (prema *ARj*)

TULDUP, túldup *im. m.* ⟨*G* tūldȕpa⟩ – glupan, blesan

TULEBAN, tulebân *im. m.* ⟨*G* tulebȁna⟩ – glupan, blesan

TUNTAV, TUNTLAV, tȕntāv, tȕntlāv *prid.* ⟨tȕntava, tȕntlava, tȕntavo, tȕntlavo, *odr.* tȕntavī, tȕntlavī, *komp*. tuntlavȉjī⟩ – glup, smušen [*Koje čeljade ne može ništa zapamtit i ništa ne zna, tomu kažemo: glupavo, tuntavo.* (Varnica 1900: 130)]

TUPEŽ, tûpež *im. m.* ⟨*G* tûpeža⟩ – *pejor*. tupa, glupa osoba

TUPULJA, tupȕlja *im. ž.* ⟨*G* tupȕljē⟩ – *pejor.* tupa ženska osoba

TUR, tûr *im. m.* ⟨*G* tûra, *L* tûru/túru⟩ – stražnjica

TURAT, túrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tūrām, *prid. rad.* tūrô, tūràla, *gl. im.* tūrânje⟩ – stavljati, gurati što unutra

TURKINJE, tùrkinje *im. ž. mn*. ⟨*G mn*. tùrkīnjā⟩ – **1.** vrsta šljiva; **2.** vrsta jabuka

TURPIJA, turpȉja *im. ž.* ⟨*G* turpȉjē, *G mn*. tùrpījā⟩ – raspa, oruđe za struganje metala i drugih materijala ✧ *tur*.

TURPIJAT, turpìjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* turpijâm, *prid. rad.* tùrpijō, tùrpijāla, *gl. im.* turpijânje⟩ – raspati što

TUŠIT (SE), tūšȉt (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. tūšīm, *prid. rad.* tūšȉjo, tūšȉla⟩ – gušiti (se)

TUVAT, tùvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* tùvām, *prid. rad.* tùvō, tùvala, *gl. im.* tùvānje⟩ – tumarati, besciljno hodati po kući i sl.

TVA, tvâ *zam*. – tvoja

TVORAC, tvòrac *im. m.* ⟨*G* tvòrca, *N mn.* tvòrci⟩ – vrsta životinje, tvor

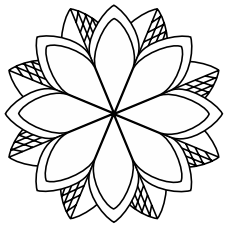

U

U ZO ĆAS, u zô ćas – u zao čas [*U zô ćas sam tô i rȅkla!*]

UAPSIT, uȁpsit *gl. svrš.* ⟨*prez.* uȁpsīm, *prid. rad.* uȁpsijo, uȁpsila, *prid. trp.* uȁpsīt⟩ – uhititi, lišiti koga slobode ✧ *tur.* ← *arap*.

UBARDAT, ubârdat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ubârdām, *prid. rad.* ubârdō, ubârdala, *prid. trp.* ubârdān⟩ – upamtiti što ✧ *v. bardat*

UBATRK, ùbatr̄k *pril.* – uzalud, badava

UBISTVO, ubístvo *im. sr.* ⟨*G* ubístva, *G mn*. ubīstāvā⟩ – **1.** ubojstvo; **2.** stanje onoga tko je izmučen, izmoren [*Zèmlja ko kȁmen, ubístvo kòpat.*]

UBIT, ùbit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ùbijēm, *prid. rad.* ubȉjo, ubȉla, *prid. trp.* ùbit, ubȉt, *gl. im.* ubījânje⟩ – **1.** lišiti koga života; **2.** ozlijediti dio tijela (prst, koljeno i sl.); **3.** uništiti, upropastiti usjeve (o mrazu)

UBIT, ùbit (ubȉt) *prid.* ⟨ubȉta, ubȉto, *odr.* ubȉtī⟩ – **1.** ubijen; **2.** jako ozlijeđen

UBIT SE, ubȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ùbijēm, *prid. rad.* ubȉjo, ubȉla⟩ – **1.** počiniti samoubojstvo; **2**. ozlijediti se nakon pada i sl.; **3.** izmoriti se (radom)

UBORAK, ūbȍrak *im. m.* ⟨*G* ūbôrka, *N mn*. ūbôrci⟩ – oborak, valjkasta drvena posuda za grabljenje i skladištenje žitarica

UBUĐAVIT SE, ubȕđavit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ubȕđavīm, *prid. rad.* ubȕđavijo, ubȕđavila⟩ – upljesniviti se [*Vâj krȕ se ubȕđavijo.*] ✧ *tur*.

UCMEKAN, ucmȇkān *prid.* ⟨ucmȇkāna, ucmȇkāno, *odr.* ucmȇkānī⟩ – ubijen

UCMEKAT, ucmékat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ucmȇkām, *prid. rad.* ucmȇkô, ucmȇkȁla, *prid. trp.* ucmȇkān⟩ – ubiti koga

UCRVAT SE, ucr̆vat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ucr̆vām, *prid. rad.* ucr̆vō, ucr̆vala, *prid. trp.*ucr̆vān⟩ – **1.** dobiti crve; **2.** postati nestrpljiv

UĆ, ùć *uzv.* – povik za tjeranje goveda ili rastjerivanje goveda kada se potuku

UĆI, uć̄ī *gl. nesvrš.* ⟨zabilježeno samo *3. l. jd. prez.*⟩ – huči, huče (od glagola *hukati*) [*Kako lîpo u pèći uć̄ī, gorī̃* (izraz koji se često spominje kada drva dobro gore u peći).]

UĆE, UĆER, UĆERE, ućē, ućēr, ućēre *pril*. – jučer

UĆEPOTKAN, uće̤pȍtkān *prid.* ⟨uće̤pȍtkāna, uće̤pȍtkāno, *odr.* uće̤pȍtkānī⟩ – prljav po površini (o licu i dijelovima lica), musav, zamazanoga lica [*Nôs ti je uće̤pȍtkān.*]

UĆEPOTKAT SE, ućepȍtkat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ućepȍtkām, *prid. rad.* ućepȍtkō, ućepȍtkala, *prid. trp*. ućepȍtkān⟩ – zamusati se, zamazati se (*ob*. o licu)

UĆETVORO, ù̀ćetvoro *pril.* – učetvero

UĆIĆKAT SE, ućīćkȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ućīćkām, *prid. rad.* ućīćkô, ućīćkȁla, *prid. trp.* ućīćkān⟩ – pokupiti čičke, dobiti mnogo čičaka na odjeći

UĆUTIT, ućútit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ućūtîm, *prid. rad.* ućūtȉjo, ućūtȉla, *imp*. ućúti⟩ – ušutjeti ✧ *v. ćutit*

UĆUTKAN, ućù̀tkān *prid.* ⟨ućù̀tkāna, ućù̀tkāno, *odr.* ućù̀tkānī⟩ – ušutkan

UĆUTKAT, ućù̀tkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ućù̀tkām, *prid. rad.* ućù̀tkō, ućù̀tkala, *prid. trp*. ućù̀tkān⟩ – ušutkati koga

UDANIT, udànit *gl. svrš.* ⟨*prez.* udȁnēm, *prid. rad.* udanȉjo, udanȉla⟩ – udahnuti [*Udàni frȉškōg zrâka!*]

UDARIT, udȁrīt *prid.* ⟨udȁrīta, udȁrīto, *odr.* udȁrītī⟩ – udaren

UDAVA, ù̀dava *im. ž.* ⟨*G* ù̀davē⟩ – udaja

UDAVAĆA, udavȁća *im. ž.* ⟨*G* udavȁćē⟩ – cura za udaju

UDEŠAT, udêšat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* udêšām, *prid. rad.* udêšō, udêšala, *gl. im.* udêšānje⟩ – udešavati, sređivati što

UDINIT, udínit *gl. svrš.* ⟨*prez.* udînēm, *prid. rad.* udīnȉjo, udīnȉla⟩ – udjenuti, uvući konac u iglu

UDIT, ù̀dit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ù̀dijēm, *prid. rad.* uđȉjo, uđȉla⟩ – udjenuti, uvući konac u iglu

UDIVAT, udívat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* udîvām, *prid. rad.* udīvô, udīvȁla⟩ – uvlačiti konac u iglu

UDRISKAN, udrîskān *prid.* ⟨udrîskāna, udrîskāno, *odr.* udrîskānī⟩ – usran

UDRISKAT SE, udrîskȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* udrîskām, *prid. rad.* udrîskô, udrîskȁla, *prid. trp*. udrîskān⟩ – usrati se, dobiti proljev

UDUBIT, udũbīt *prid.* ⟨udũbīta, udũbīto, *odr.* udũbītī⟩ – udubljen

UF, ù̀f *uzv*. – uh

UFATIT, ufȁtit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ufȁtīm, *prid. rad.* ufȁtijo, ufȁtila⟩ – uhvatiti (koga, što)

UFLEKAT, uflèkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* uflèkām, *prid. rad.* uflèkō, uflèkala, *prid. trp*. uflèkān⟩ – zamazati što flekama, mrljama ✧ *njem*.

UFLIĆKAN, uflīćkān *prid.* ⟨uflīćkāna, uflīćkāno, *odr.* uflīćkānī⟩ – usran

UFLIĆKAT SE, uflīćkàt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uflīćkām, *prid. rad.* uflīćkô, uflīćkäla, *prid. trp*. uflīćkān⟩ – usrati se proljevastom stolicom

UFRIŠKO, ùfriško *pril*. – svježe

UFRKAT, ufŕkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ufr̄ćēm, *prid. rad.* ufr̄kô, ufr̄käla, *prid. trp*. ufr̄kān⟩ – uviti što

UFTAT, ùftat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ùftām, *prid. rad.* ùftō, ùftala⟩ – uzvikivati „uf“ (uzvik)

UFULJAT SE, ufūljàt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ufūljām, *prid. rad.* ufūljô, ufūljäla⟩ – upetljati se, zapetljati se u što (npr. u kakav spor posao kojem se ne nazire kraj)

UGALJ, ùgālj *im. m.* ⟨*G* ùglja⟩ – ugljen [*Dovẽzli su nam ùgālj.*]

UGOJ, ùgōj *pril., čest.* – samo, samo da, jedino, tek [*Jâko je bȍlestān; ùgōj je žîv.* | *Fála Bȍgu, ùgōj smo stȉgli* (*do kraja njive*).] ✧ *usp. pril. ugod* ‘taman, kao što treba (na ugod)’; od imenice *ugod* ‘ugoda, zadovoljstvo’ (prema *ARj*)

UGORIT, ugòrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ugòrīm, *prid. rad.* ugorȉjo, ugorȉla, *prid. trp*. ugòrīt⟩ – u sebi zgorjeti, dogorjeti, fermentirati (o stajskom gnoju)

UGORIT, ugòrīt *prid.* ⟨ugòrīta, ugòrīto, *odr.* ugòrītī⟩ – koji je u sebi dogorio, fermentirao [*Mèti ugòrīto đùbre u kalenȉce.*]

UGOVNIT SE, ugōvnȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ugõvnīm, *prid. rad.* ugōvnȉjo, ugōvnȉla⟩ – zaprljati se govnom, zagaziti u govno

UGRUVAT SE, ugrūvàt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ugrũvām, *prid. rad.* ugrūvô, ugrūväla, *prid. trp*. ugrũvān⟩ – zadobiti ozljede od pada (nagnječiti se, biti udaren, bez lomova)

UGUSTO, ùgūsto *pril.* – gusto napravljeno

UGVALIT SE, ugvàlit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ugvälīm, *prid. rad.* ugvälijo, ugvälila⟩ – pretvoriti se u gvalu, ugrudvati se ✧ *v. gvala*

UJA, ùja *im. m.* ⟨*G* ùjē⟩ – ujak od milja

UJERO, ùjēro *pril.* – ukoso ✧ *v. najero*

UJESEN, ùjesēn *pril.* – najesen

UJEST, ùjest *gl. svrš.* ⟨*prez.* ujȅdēm, *prid. rad.* ujȅo, ujȅla⟩ – **1.** ugristi, ubosti koga; **2.** uvrijediti koga riječima

UJNICA, ûjnica *im. ž.* ⟨*G* ûjnicē⟩ – ujna od milja

UJTRU, ûjtru *pril.* – ujutro [*Ûjtru se mõrāmo rȁno dȉć.*]

UKEBAN, ukẽbān *prid.* ⟨ukẽbāna, ukẽbāno, *odr.* ukẽbānī⟩ – ulovljen

UKEBAT, ukébat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ukẽbām, *prid. rad.* ukẽbô, ukẽbȁla, *prid. trp*. ukẽbān⟩ – uloviti, uhvatiti koga

UKISELO, ùkiselo *pril.* – od dizanoga tijesta [*Znâ mísit ùkiselo.* | *Prȁvū se koláći ùkiselo.*]

UKITIT, ukȉtit *gl. svrš.* ⟨*prez.* ukȉtīm, *prid. rad.* ukȉtijo, ukȉtila, *prid. trp*. ukȉtīt⟩ – naborati, nafaltati, presaviti što (odjeću sl.), složiti po naborima [*U làdićāru bùdū rubȉne lîpo slȍžīte i ukȉtīte.*]

UKLAĆKAT, uklȁćkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* uklȁćkām, *prid. rad.* uklȁćkō, uklȁćkala, *prid. trp*. uklȁćkān⟩ – uprljati, zamazati što

UKLAST, ùklast *gl. svrš.* ⟨*prez.* uklādêm, *prid. rad.* ùklō, ùklāla, *prid. trp*. ùklān⟩ – zagrabiti što (npr. juhu) i istresti u tanjur, nasuti

UKOĆIT, ukôćīt *prid.* ⟨ukôćīta, ukôćīto, *odr.* ukôćītī⟩ – ukočen

UKOPNICI, ūkòpnīci *im. m. mn*. ⟨*G mn.* ūkòpnīkā⟩ – ljudi koji poslužuju hranu i piće na karminama i pomažu oko pripreme sprovoda

UKUVAN, ukùvān *prid.* ⟨ukùvāna, ukùvāno, *odr.* ukùvānī⟩ – ukuhan

UKUVAT, ukùvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ukùvām, *prid. rad.* ukùvō, ukùvala, *prid. trp*. ukùvān⟩ – ukuhati što

UKUVAVAT, ukuvávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ukuvãvām, *prid. rad.* ukuvãvô, ukuvãvȁla, *prid. trp*. ukuvãvān, *gl. im.* ukuvãvânje⟩ – ukuhavati što

ULAGIV, ulagîv *prid.* ⟨ulagȉva, ulagȉvo, *odr.* ulagȉvī⟩ – koji je sklon ulagivanju, dodvoravanju [*Nȅkaka je ulagȉva, dobrȍ će prõjt.*]

ULAR, ulār *im. m.* ⟨*G* ulára⟩ – povodac, uže na kojem se vodi konj ✧ *tur.* ← *grč.*

ULAŽAT, ulâžat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ulâžām, *prid. rad.* ulâžō, ulâžala, *gl. im.* ulâžānje⟩ – ulaziti

ULICE, Ùlice *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* Ùlīcā⟩ – naziv za dio sela smješten u trokutu između Crkvenoga kraja i Lisićaka, tu je smještena kapelica sv. Pavla

ULJAN, ùljān *prid.* ⟨ùljāna, ùljāno, *odr.* ùljānī⟩ – uliven

ULJAT, ùljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ùljēm, *prid. rad.* ùljō, ùljāla, *prid. trp*. ùljān, *imp.* uljî⟩ – uliti što

ULJETIT SE, uljètit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uljètīm, *prid. rad.* uljètijo, uljètila⟩ – obući se u laganu ljetnu odjeću

ULJETO, ùljeto *pril.* – ljeti

ULJEVAT, uljèvat/uljévat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* uljèvām/uljẽvām, *prid. rad.* uljèvō/uljēvô, uljèvala/uljēvàla⟩ – ulijevati

UMELJAN, umẽljān *prid.* ⟨umẽljāna, umẽljāno, *odr.* umẽljānī⟩ – uprljan

UMELJAT SE, umẽljàt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* umẽljām, *prid. rad.* umẽljô, umẽljäla, *prid. trp*. umẽljān⟩ – zamazati se nečim ✧ *usp. meljati* pod b) ‘kaljati, prljati’ (prema *ARj*)

UMETNIT SE, umètnit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* umètnēm, *prid. rad.* umètnijo, umètnila, *prid. trp*. umètnīt⟩ – sličiti na koga

UMIT, ùmit/umît *prid.* ⟨umîta, umîto, *odr.* umîtī⟩ – umiven

UMLATAT SE, umlatàt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* umlatâm, *prid. rad.* ùmlatō, ùmlatāla, *prid. trp*. ùmlatān⟩ – zaprljati se mlateći prljavim repom po sebi (o govedima)

UMOTAĆ, umotãć *im. m.* ⟨*G* umotáća⟩ – tkanina od lana kojom se umata kruh nakon što se primijesi i ostavi da se diže (prije pečenja)

UMRLO, umŕlo *im. sr.* ⟨*G* umŕla⟩ – umiranje, samrt [*Vūćê se kò da je na umŕlu.*]

UMRT, umr̃t *gl. svrš.* ⟨*prez.* ùmrēm, *prid. rad.* ùmrō, ùmr̄la⟩ – umrijeti

UMULJAN, umũljān *prid.* ⟨umũljāna, umũljāno, *odr.* umũljānī⟩ ✧ *v. umeljan*

UMULJAT SE, umūljàt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* umũljām, *prid. rad.* umūljô, umūljäla, *prid. trp*. umũljān⟩ – zamazati se čime

UNAKRST, ùnakr̄st *pril.* – poprijeko

UNAOKOLO, ùnaokolo *pril.* – uokolo

UNAPREDAK, unāprèdak *pril.* – unaprijed, prije nego što će doći do čega

UNAŠAT, unášat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* unãšām, *prid. rad.* unãšô, unãšäla, *prid. trp*. unãšān, *gl. im.* unãšânje⟩ – unositi što

UNEREDIT SE, unerēdȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* unerẽdīm, *prid. rad.* unerēdȉjo, unerēdȉla, *prid. trp*. unerẽdīt⟩ – uprljati se izmetom

UNIJT, unȋjt *gl. svrš.* ⟨*prez.* unȋjdēm, *prid. rad.* ùnišō, ùnišla, *imp*. uníjdi⟩ – unići, ući [*Dê, uníjdi unũtra*.]

UNTER, ùnter *im. m.* ⟨*G* ùntera⟩ – jedna od karata iz garniture karata „mađarica“, donjak, dečko u francuskim kartama ✧ *njem*.

UNTOROK, ùntorok *im. m.* ⟨*G* ùntoroka⟩ – donja rubina (obično na garnir ili volan) koja se oblačila ispod glavne, gornje rubine (koja se ukrašavala prutovima s vezom) ✧ *njem*.

UNJAVICA, ùnjavica *im. ž.* ⟨*G* ùnjavicē⟩ – hunjavica, prehlada

UNJAVKA, ùnjāvka *im. ž.* ⟨*G* ùnjāvkē, *DL* ùnjāvki⟩ ✧ *v. unjavica*

UOĆIT SE, uoćȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uȍćīm, *prid. rad.* uoćȉjo, uoćȉla⟩ – zabuniti se prilikom gledanja nekoga ili nečega; vidjeti nešto što ne postoji [*Je l to Mára il sam se jã uoćȉla?*]

UPALIRAT (SE), upalírat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* upalȋrām, *prid. rad.* upalīrô, upalīrȁla, *prid. trp*. upalȋrān⟩ – zamrljati, zamazati (se), premazati što ✧ možda od *u* + *polirati*

UPALIT, upālīt *prid.* ⟨upālīta, upãlīto, *odr.* upālītī⟩ – upaljen

UPANTIT, upântit *gl. svrš.* ⟨*prez.* upântīm, *prid. rad.* upântijo, upântila⟩ – upamtiti što

UPARKAN, upârkān *prid.* ⟨upârkāna, upârkāno, *odr.* upârkānī⟩ – uparan, urezan, narezan **upârkānī luk** – nasjeckana zelena pera (listovi) luka pomiješani s kajmakom

UPARKAT, upârkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* upârkām, *prid. rad.* upârkō, upârkala, *prid. trp*. upârkān⟩ – uparati što, urezati paranjem [*Bākȁ je ȕvīk voljȉla jȅst upârkānog lȕka.*] ✧ *v. parkat*

UPEKA, ùpeka *im. ž.* ⟨*G* ùpekē, *DL* ùpeki⟩ – pripeka, vrućina, jako sunce [*Bîlo je jȁgōdā i po jãrkōvā, al sȁmo na ùpeki.*]

UPERIT, upérit *gl. svrš.* ⟨*prez.* upẽrīm, *prid. rad.* upẽrȉjo, upẽrȉla, *prid. trp*. upẽrīt⟩ – usmjeriti što

UPERIT, upẽrīt *prid.* ⟨*odr.* upẽrītī⟩ – usmjeren

UPICANIT SE, upicānȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* upicānīm, *prid. rad.* upicānȉjo, upicānȉla, *prid. trp*. upicānīt⟩ – urediti se, dotjerati se

UPICANIT, upicānīt *prid.* ⟨upicānīta, upicānīto, *odr.* upicānītī⟩ – uređen, dotjeran

UPLESKAT SE, uplēskȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* uplēskām, *prid. rad.* uplēskô, uplēskȁla⟩ – uprskati se, zamazati se (blatom i sl.)

UPLET, ûplet *im. m.* ⟨*G* ûpleta⟩ – umetak čipke na platnu

UPLJUVAN, ùpljuvān *prid.* ⟨ùpljuvāna, ùpljuvāno, *odr.* ùpljuvānī⟩ – koji je nečist od muha (meso i sl.) ✧ *v. upljuvat*

UPLJUVAT, upljùvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* upljùjēm, *prid. rad.* ùpljuvō, ùpljuvāla, *prid. trp*. ùpljuvān⟩ – onečistiti meso (jajašcima od strane muha)

UPOLAK, UPOLA, ùpolak, ùpola *pril.* – po sredini, između

UPOPRIKO, ùpoprīko *pril*. – poprijeko

UPRAV, ùprav *pril.* – upravo [*Ȅvo, ùprav öšla*.]

UPRAVNO, ùprāvno *pril.* – upravo, pravo, kako treba [*Jȇ, ùprāvno tãko, kô što kãžēš*.]

UPREZAT, uprézat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* uprēzām/uprēžēm, *prid. rad.* uprēzô, uprēzȁla, *prid. trp*. uprēzān, *gl. im.* uprēzânje⟩ – vezati konja za kola, prezati

UPRISNO, ùprīsno *pril*. – na prijesan način

UPROPASTIT, upropāstīt *prid.* ⟨upropāstīta, upropāstīto, *odr.* upropāstītī⟩ – upropašćen

UPRPAT (SE), upŕpat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* upr̄pām, *prid. rad.* upr̄pô, upr̄pȁla, *prid. trp*. upr̄pān⟩ – uvaljati (se) u prašinu (o vrapcima i sl), uvaljati u brašno ili šećer (o kolačima)

UPRT, upr̄t *gl. svrš.* ⟨*prez.* ùprēm, *prid. rad.* ùprō, ùpr̄la, *prid. trp*. ùpr̄t⟩ – uprijeti što

UPRTIT, upr̄tit *gl. svrš.* ⟨*prez.* upr̄tīm, *prid. rad.* upr̄tijo, upr̄tila, *prid. trp*. upr̄tīt⟩ – natovariti što na leđa

UPUTAN, upȕtān *prid.* ⟨upȕtāna, upȕtāno, *odr.* upȕtānī⟩ – upetljan u što

UPUTAT SE, upȕtat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* upȕtām, *prid. rad.* upȕtō, upȕtala, *prid. trp*. upȕtān⟩ – upetljati se, umiješati se u što

URADIT, urādīt *prid.* ⟨urādīta, urādīto, *odr.* urādītī⟩ – urađen

URANIT (SE), uránit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* urãnīm, *prid. rad.* urānȉjo, urānȉla, *prid. trp*. urãnīt⟩ – uhraniti (koga, se)

URANIT, urãnīt *prid.* ⟨urānīta, urãnīto, *odr.* urānītī⟩ – uhranjen

UREĆ, ùreć *gl. svrš.* ⟨*prez.* urȅknēm, *prid. rad.* urȅkō, urȅkla, *prid. trp*. urȅknīt⟩ ✧ *v*. *ureknit*

UREKNIT, urèknit *gl. svrš.* ⟨*prez.* urȅknēm, *prid. rad*. urȅknijo, urȅknila, *prid. trp*. urȅknīt⟩ – urećiti koga, baciti uroke na koga ✧ *v. urok*

UROK, úrok *im. m*. ⟨*G* ūrȍka, *N mn*. ūrȍci⟩ – pogled, riječ ili djelovanje koje nekome može nanijeti zlo ili kakvu štetu (prema narodnom vjerovanju) [*Dītȅ se gȁrilo po ćèlu od ũrōkā* (tj. da tko ne baci uroke na njega).]

UROVIĆIT, urȍvićit *gl. svrš.* ⟨*prez*. urȍvićīm, *prid. rad.* urȍvićijo, urȍvićila⟩ – staviti povrće u rović

USADIT, usãdīt *prid.* ⟨usãdīta, usãdīto, *odr.* usãdītī⟩ – usađen

USANĆIT SE, usānćȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez*. usãnćīm, *prid. rad.* usānćijo, usānćȉla⟩ – ukočiti se (o ruci ili nozi), iskriviti se, osušiti se ✧ *ušančiti se*

USANIT, usànit *gl. svrš.* ⟨*prez.* usànēm, *prid. rad.* usanȉjo, usanȉla, *prid. trp*. usànīt⟩ – usahnuti, uvenuti (*ob*. o biljci) ✧ *v. sanit*

USANIT, usȁnīt *prid.* ⟨usȁnīta, usȁnīto, *odr.* usȁnītī⟩ – uvenut

USEKNIT SE, usēknȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* usēknēm, *prid. rad.* usēknȉjo, usēknȉla, *prid. trp*. usēknīt⟩ – ispuhati nos

USELIT, usȅlīt *prid.* ⟨usȅlīta, usȅlīto, *odr.* usȅlītī⟩ – useljen

USIPAT SE, usīpȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* usīpām, *prid. rad.* usīpô, usīpȁla, *prid. trp*. usīpān⟩ – zadihati se, glasno disati

USKLJUĆAT SE, uskljućȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uskljućâm, *prid. rad.* ȕskljućō, ȕskljućāla⟩ – uzavreti (o vodi i sl.)

USKOKODAKAT SE, uskokodākȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uskokodāćēm, *prid. rad.* uskokodākô, uskokodākȁla⟩ – glasno se raspričati

USKRAJAK, uskrájak *im. m.* ⟨*G* uskrájka, *N mn*. uskrájci⟩ – okrajak (kruha i sl.)

USPATRŽIT SE, uspatȓžit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uspatȓžīm, *prid. rad.* uspatȓžijo, uspatȓžila, *prid. trp*. uspatȓžīt⟩ – uznemiriti se, zabrinuti se, uzrujati se

USPIVAT SE, uspȉvat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uspȉvām, *prid. rad.* uspȉvō, uspȉvala⟩ – početi mnogo pjevati

USPLAVIRIT SE, usplavīrȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* usplavȋrīm, *prid. rad.* usplavīrȉjo, usplavīrȉla, *prid. trp*. usplavȋrīt⟩ – usplahiriti se

USPSOVAT SE, uspsovȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uspsȕjēm, *prid. rad.* ȕspsovō, ȕspsovāla⟩ – početi mnogo psovati

USPUVAN, uspūvān *prid.* ⟨uspũvāna, uspũvāno, *odr.* uspũvānī⟩ – upuhan

USPUVAT SE, uspūvȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uspũvām, *prid. rad.* uspūvô, uspūväla, *prid. trp*. uspũvān⟩ – upuhati se

USTRANU, ȕstrānu *pril.* – na stranu

USTRUĆAT SE, ustrûćat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ustrûćām, *prid. rad.* ustrûćō, ustrûćala, *gl. im.* ustrûćānje⟩ – ustručavati se

USUDIT SE, usūdȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* usũdīm, *prid. rad.* usūdȉjo, usūdȉla⟩ – zaprepastiti se, zapanjiti se, iznenaditi se [*Ȉva se uzgalāmȉjo, a jȃ se usūdȉla, nȅ znām štà bi kāzȁla.*] ✧ *usp.* u *ARj usuditi* 1., značenje pod c)

USUKAN, usũkān *prid.* ⟨usũkāna, usũkāno, *odr.* usũkānī⟩ – mršav

USUKAT SE, usūkȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* usũćēm, *prid. rad.* usūkô, usūkäla, *prid. trp*. usũkān⟩ – omršaviti

UŠALTAT, ušȁltat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ušȁltām, *prid. rad.* ušȁltō, ušȁltala, *prid. trp*. ušȁltān⟩ – uključiti što ✧ *njem*.

UŠEPRTLJIT SE, ušepŕtljit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ušepŕtljīm, *prid. rad.* ušepŕtljijo, ušepŕtljila⟩ – zbuniti se, postati nespretan

UŠKAT, ȕškat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ȕškām, *prid. rad.* ȕškō, ȕškala, *prid. trp*. ȕškān, *gl. im.* ȕškānje⟩ – huškati koga

UŠMRCAT SE, ušmȓcȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ušmȓcām, *prid. rad.* ušmȓcô, ušmȓcäla⟩ – postati balav

UŠPANCIRAT SE, ušpancīrȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* ušpancȋrām, *prid. rad.* ušpancīrô, ušpancīräla⟩ – ushodati se ✧ *njem*.

UŠPOTAT, ušpótat *gl. svrš.* ⟨*prez.* ušpõtām, *prid. rad.* ušpõtô, ušpõtäla, *prid. trp*. ušpõtān⟩ – nagrditi, iskarati koga ✧ *v. špotat*

UŠTEKAN, uštȅkān *prid.* ⟨uštȅkāna, uštȅkāno, *odr.* uštȅkānī⟩ – utaknut ✧ *v. uštekat*

UŠTEKAT, uštȅkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* uštȅkām, *prid. rad.* uštȅkō, uštȅkala, *prid. trp*. uštȅkān⟩ – utaknuti, uključiti što u struju ✧ *njem*.

UŠTIRKAN, uštîrkān *prid.* ⟨uštîrkāna, uštîrkāno, *odr.* uštîrkānī⟩ – ukrućen štirkom

UŠTIRKAT, uštîrkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* uštîrkām, *prid. rad.* uštîrkō, uštîrkala, *prid. trp*. uštîrkān⟩ – ukrutiti što štirkom

UŠTREPAT SE, uštrēpȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uštrẽpām, *prid. rad.* uštrēpô, uštrēpäla, *prid. trp*. uštrẽpān⟩ – uzdrhtati se

UŠTROJIT, uštròjit *gl. svrš.* ⟨*prez*. uštròjīm, *prid. rad.* uštroȉjo, uštrojȉla, *prid. trp*. uštròjīt⟩ – uškopiti koga

UŠTROJIT, uštròjīt *prid.* ⟨uštròjīta, uštròjīto, *odr.* uštròjītī⟩ – uškopljen

UŠUR, ùšūr *im. m.* ⟨*G* ùšūra⟩ – dio brašna koji se ostavlja mlinaru kao plaća za mljevenje ✧ *tur*. ← *arap.*

UTAMAN, ùtamān *pril.* – uzalud

UTAMANIT, utamánit *gl. svrš.* ⟨*prez*. utamānīm, *prid. rad.* utamānȉjo, utamānȉla⟩ – poubijati sve

UTAMBURIT, utambùrit *gl. svrš.* ⟨*prez*. utambùrīm, *prid. rad.* utambùrijo, utambùrila, *prid. trp*. utambùrīt⟩ – uskladiti, uštimati što

UTAPKAT, utȁpkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* utäpkām, *prid. rad.* utäpkō, utäpkala, *prid. trp.* utäpkān⟩ – utrti što (npr. put)

UTEĆ, ùteć *gl. svrš.* ⟨*prez.* utećẽm, utȅknēm, *prid. rad.* utȅkō, utȅkla⟩ – pobjeći [*Krȁve će mi ùteć!*]

UTENFAT, utênfat *gl. svrš.* ⟨*prez.* utênfām, *prid. rad.* utênfō, utênfala⟩ – zgnječiti kuhani krumpir, napraviti pire ✧ *v. tenfat*

UTOPIT, utòpīt *prid.* ⟨utòpīta, utòpīto, *odr.* utòpītī⟩ – utopljen

UTOVARIT, utovàrīt *prid.* ⟨utovàrīta, utovàrīto, *odr.* utovàrītī⟩ – utovaren

UTOVARLJAT, utovârljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* utovârljām, *prid. rad.* utovârljō, utovârljala, *gl. im.* utovârljānje⟩ – utovarati što

UTRNIT, utŕnit *gl. svrš.* ⟨*prez*. utr̃nēm, *prid. rad.* utr̃nȉjo, utr̃nȉla, *prid. trp.* utr̃nīt⟩ – biti zahvaćen trncima zbog slabe cirkulacije krvi, izgubiti osjetljivost (o dijelu tijela); zatrnuti

UTRNIT (SE), utr̃nit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez*. utr̃nēm, *prid. rad.* utr̃nijo, utr̃nila, *prid. trp.* utr̃nīt⟩ – prestati gorjeti, ugasnuti (o vatri)

UTRTO MASTI, utr̃to màsti – vrta kolača od brašna, jaja, malo šećera i masti; tijesto se razvalja na prst debljine, reže se na četverokute, stavlja se na jednu polovicu svakoga četverokuta pekmez, a drugom se polovicom preklopi; kada je sve priređeno, stavlja se peći

UTUŠIT (SE), utūšȉt (se) *gl. svrš.* ⟨*prez*. utūšīm, *prid. rad.* utūšȉjo, utūšȉla, *prid. trp*. utūšīt⟩ – ugušiti (koga, se)

UVAĐANJE, uvāđânje *im. sr.* ⟨*G* uvāđânja⟩ – **1.** običaj uvođenja mlade u crkvu (na ranu misu) sutradan od vjenčanja; mlada ide s kojom mlađom ženom, rođakinjom svoga muža; **2.** običaj uvođenja žene u crkvu šest tjedana nakon poroda; ženu u crkvu uvodi svećenik

UVAĐAT, uvâđat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* uvāđām, *prid. rad.* uvāđô, uvāđȁla, *prid. trp*. uvāđān, *gl. im.* uvāđânje⟩ – uvoditi koga ili što

UVATIT, uvȁtit *gl. svrš.* ⟨*prez*. uvȁtīm, *prid. rad.* uvȁtijo, uvȁtila, *prid. trp*. uvȁtīt⟩ – uhvatiti (koga, što)

UVAŽAN, uvãžān *prid.* ⟨uvãžāna, uvãžāno, *odr.* uvãžānī⟩ – uvožen

UVAŽAT, uvážat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* uvãžām, *prid. rad.* uvāžô, uvāžȁla, *prid. trp*. uvãžān, *gl. im.* uvāžânje⟩ – uvoziti što (npr. vozove sijena u štagalj i sl.) [*Uvāžȁli smo sîno ućẽre.*]

UVEĆE, ùvećē *pril.* – uvečer

UVEŽEN, uvežȇn *prid.* ⟨uvežȅna, uvežȅno, *odr.* uvežȅnī⟩ – uvezen

UVO, ùvo *im. sr.* ⟨*G* ùveta, *N mn*. ùše, ùši⟩ – uho

UVOLAZA, ùvolaza *im. ž.* ⟨*G* ùvolazē⟩ – vrsta kukca, uholaža, škarice

UVR, ùvr *prij.* – uvrh, povrh

UVRAĆAT, uvráćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* uvrãćām, *prid. rad.* uvrāćô, uvrāćȁla⟩ – uvračati koga; baciti vračke, čine na koga

UVRATI, ûvrati *im. m. pl. tantum* ⟨*G L* uvrātî⟩ – uvratine, dio uz rub njive koji se ore poprečno; mjesto gdje se zaprega ili traktor okreće i vraća, okretište [*Ȉmā kukurûzā po uvrātî, pa tô nažȁnjēm krȁvama.*] ✧ *usp*. *uvratiti se* ‘svratiti, navratiti’

UVRET, ùvret *gl. svrš.* ⟨*prez.* ùvrēm, *prid. rad.* uvrȅo⟩ – ispariti vrenjem (o vodi i sl.)

UVRGNIT SE, uvr̀gnit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uvr̀gnēm, *prid. rad.* uvr̀gnijo, uvr̀gō, uvr̀gnila, uvr̀gla, *prid. trp*. uvr̀gnīt⟩ – „ubaciti se“ u smislu sličiti na koga, umetnuti se na koga

UVRIDIT, uvrîdīt *prid.* ⟨uvrîdīta, uvrîdīto, *odr.* uvrîdītī⟩ – uvrijeđen

UVRPAT (SE), uvr̄pȁt (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* uvr̃pām, *prid. rad.* uvr̄pô, uvr̄pȁla, *prid. trp.* uvr̃pān⟩ – upetljati, zapetljati (se, što) (kosu, konce i sl.)

UZAIMAT, uzaȉmat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* uzaȉmām, *prid. rad.* uzaȉmō, uzaȉmala, *gl. im.* uzaȉmānje⟩ – posuđivati kome, od koga

UZAJMIT, uzájmit *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzãjmīm, *prid. rad.* uzājmı̏jo, uzājmı̏la⟩ – posuditi, uzeti u zajam od koga, dati kome u zajam

UZAM, uzâm *pril. pr.* – uzevši [*Zãpalīm vȁtru uzâm šı̏bicu.*]

UZBLEJAT SE, uzblējȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzblējîm, *prid. rad.* uzblējô, uzblējȁla⟩ – početi mnogo blejati (o ovcama)

UZBRAT, ùzbrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzberẽm, *prid. rad.* ùzbrō, ùzbrāla⟩ – ubrati što

UZDANIT, uzdànit *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzdànēm, *prid. rad.* uzdanı̏jo, uzdanı̏la⟩ – uzdahnuti

UZDAPTAT SE, uzdȁptat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzdȁptām, *prid. rad.* ùzdaptō, ùzdaptāla⟩ – uzdahtati se

UZDAPTIT SE, uzdapt̏ìt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzdäptīm, *prid. rad.* uzdapt̏ijo, uzdapt̏ila⟩ – uzdahtati se

UZDE, úzde *im. ž. mn.* ⟨*G mn*. ūzdâ⟩ – dvostruka uzica za upravljanje konjem u zaprezi ili prilikom jahanja, kajasi, vođice

UZDERAT SE, uzderȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzdȅrēm, *prid. rad.* ùzderō, ùzderāla⟩ – naglo početi s glasnim plakanjem

UZELENO, ùzeleno *pril*. – na način da je hrana još zelena, svježa (npr. davati svježu travu stoci)

UZGAGAT SE, uzgȁgat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzgȁgām, *prid. rad.* uzgȁgō, uzgȁgala⟩ – početi gagati (o guskama)

UZGALAMIT SE, uzgalāmı̏t se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzgalãmīm, *prid. rad.* uzgalāmı̏jo, uzgalāmı̏la⟩ – naglo početi s vikom, galamom

UZIMU, ùzīmu *pril.* – zimi

UZJODAT SE, uzjȍdat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzjȍdām, *prid. rad.* uzjȍdō, uzjȍdala⟩ – početi grcati od plača, glasno jecati

UZJOGUNIT SE, uzjogūnı̏t se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzjogũnīm, *prid. rad.* uzjogūnı̏jo, uzjogūnı̏la⟩ – zainatiti se, usprotiviti se

UZJUKAT SE, uzjûkat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzjûćēm, *prid. rad.* uzjûkō, uzjûkala⟩ – početi jaukati

UZLAJAT SE, uzlȁjat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzlȁjēm, *prid. rad.* uzlȁjō, uzlȁjala⟩ – početi lajati (o psima)

UZLARMAT SE, uzlârmat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzlârmām, *prid. rad.* uzlârmō, uzlârmala⟩ – uzgalamiti se

UZLUPAT SE, uzlūpȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzlūpām, *prid. rad.* uzlūpō, uzlūpäla⟩ – naglo početi s lupanjem

UZMEST SE, uzmèst se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzmetēm, *prid. rad.* uzmèo, uzmèla⟩ – **1.** početi užurbano mesti metlom [*Ju, ćùla mlādā da će gòsti dõjt pa se bȓžam-bòljam uzmèla*.]; **2.** početi žurno hodati amo-tamo

UZMJAUKAT SE, uzmjaūkȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzmjaūćēm, *prid. rad.* uzmjaūkō, uzmjaūkäla⟩ – početi s mijaukanjem (o mačkama)

UZMUKAT SE, uzmūkȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzmūćēm, *prid. rad.* uzmūkō, uzmūkäla⟩ – početi mnogo mukati (o kravama)

UZMUVAT SE, uzmùvat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzmùvām, *prid. rad.* uzmùvō, uzmùvala⟩ – ushodati se amo-tamo

UZRASTAN, ùzrāstān *prid.* ⟨ùzrāsna, ùzrāsno, *odr.* ùzrāsnī⟩ – koji je dobro narastao, visok [*Ùzrāsna je, bȉće vèlika na svõg òca.*]

UZRIBAT SE, uzrībȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzrībām, *prid. rad.* uzrībō, uzrībäla⟩ – početi mnogo ribati

UZROM, UZVROM, uzrôm, uzvrôm *pril.* – do vrha, vrhom puno [*Ȅno kânta mlíka, uzrôm pùna*.] ✧ *uz* + (*v*)*r*(*h*)*om*

UZUDARAT SE, uzudȁrat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzudȁrām, *prid. rad.* uzudȁrō, uzudȁrala⟩ – uzlupati se (o srcu i sl.)

UZVRPAT SE, uzvȓpȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* uzvȓpām, *prid. rad.* uzvȓpō, uzvȓpäla⟩ – ušeprtljati se, uzmuvati se oko čega prebirući ili premećući stvari

UŽA, úža *im. sr. mn.* ⟨*N jd.* úže⟩ – užad od ispletenih stabljika žita kojima se povezuju snopovi žita prilikom žetve

UŽEGNIT, užègnīt *prid.* ⟨užègnīta, užègnīto, *odr.* užègnītī⟩ – koji je pokvaren od stajanja i vrućine (o masti, ulju i sl.) ✧ *v. užegnit se*

UŽEGNIT SE, užègnit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* užègnēm, *prid. rad.* užègnijo, užègnila, *prid. trp.* užègnīt⟩ – užegniti se, užeći se, pokvariti se od stajanja i vrućine (o masti, ulju i sl.)

UŽGAT (SE), ùžgat (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* ùžgēm, *prid. rad.* ùžgō, ùžgāla, *prid. trp.* ùžgān⟩ – zapaliti što; jako se ugrijati [*Pêć se ùžgāla.*]

UŽIŽIT SE, užīžìt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* užîžīm, *prid. rad.* užīžìjo, užīžìla, *prid. trp.* užîžīt⟩ – dobiti žiške (obično o grahu) ✧ *v. žižak*

UŽIŽIT, užīžīt *prid.* ⟨užīžīta, užīžīto, *odr.* užīžītī⟩ – koji ima žiške ✧ *v. užižit se*

UŽVAKAN, užvãkān *prid.* ⟨užvãkāna, užvãkāno, *odr.* užvãkānī⟩ – sažvakan, usitnjen žvakanjem

UŽVAKAT, užvákat *gl. svrš.* ⟨*prez.* užvāćēm, *prid. rad.* užvākô, užvākȁla, *prid. trp.* užvãkān⟩ – žvakanjem usitniti što (npr. hranu koja se potom vadila iz usta i davala dojenčadi)

V

VAGAŠ, vagãš *im. m.* ⟨*G* vagáša⟩ – udubina od kotača na mekom putu ✧ *mađ.*

VAJ, vâj (vâ, vô) *zam.* – ovaj, ova, ovo

VAJDA, vȁjda *im. ž.* ⟨*G* väjdē⟩ – fajda, korist ✧ *tur.* ← *arap*.

VAKAT, vȁkat *im. m.* ⟨*G* väkta⟩ – vrijeme [*Sȁd je vȁkat od tȍg*.] ✧ *tur.* ← *arap*.

VAKI, vãki (vãka, vãko) *prid. zam*. – ovakav, ovakva, ovakvo

VAKO, vãko *pril*. – ovako

VALDA, VALA, vȁlda, vȁla *pril.* – valjda [*– Vȁla će drãgī Bôg dȁt. – A vȁlda će, molì se*.]

VALOV, vālôv *im. m.* ⟨*G* vālȍva⟩ – korito za napajanje stoke ✧ *mađ.*

VALJALO, valjȁlo *im. sr.* ⟨*G* valjäla⟩ – drveni valjak za razvlačenje tijesta, oklagija

VALJUŠAK, valjȕšak *im. m.* ⟨*G* valjȕška, *N mn.* valjȕšci, *A mn.* valjȕšce⟩ – komadić tijesta koji se kuha; može biti izvaljan (valjkastoga oblika), istrgan (trganac) ili oblikovan žlicom (žličnjak)

VAMO, vȁmo *pril.* – ovamo **vȁmo-tȁmo** – ovamo-onamo, sad na jednu, sad na drugu stranu [*Klȉmā se vȁmo-tȁmo*.]

VANGLA, vángla *im. ž.* ⟨*G* vānglê, *G mn*. vānglî/vānglîjā⟩ – veća kuhinjska posuda, veća od zdjele [*U vāngli se mīsū krȍfne*.] ✧ *njem*.

VANJKUŠ, vȁnjkūš *im. m.* ⟨*G* vänjkūša⟩ – mali jastuk ✧ *mađ.* ← *njem*.

VANJSKA PEĆ, vȁnjskā pêć *im. ž.* ⟨*G* vänjskē pèći⟩ – krušna peć u dvorištu [*Tô se pèklo po nèkoliko krȕōvā u vȁnjskōj pèći*.]

VARENDA, varênda *im. ž.* ⟨*G* varêndē⟩ – arenda, zakup zemljišta, **dȁt zèmlju u varêndu** – dati zemlju u zakup ✧ *lat.*

VARENICI, vareníci *im. m. mn*. ⟨*G mn*. varenīkâ, *A mn.* vareníke⟩ – vrsta tvrđih kolača (peciva) od brašna, jaja i mlijeka (bez masti); srpastoga oblika (četverokuti tijesta se preklope i malo izviju u oblik srpa), bez nadjeva, veličine kifle; pekli su se obično u doba korizme

VAROŠ, Vâroš *im. m./ž.* ⟨*G* Vâroša *m*. / Vâroši *ž.*⟩ – dio sela, ulica koja vodi od centra prema Županji, službeno Ulica kralja Zvonimira

VASER VAGA, vȁser vága *im. ž.* ⟨*G* vȁser vāgê⟩ – libela ✧ *njem*.

VAŠ, vâš *im. ž.* ⟨*G* vâši, *N mn.* vâši/vâše⟩ – uš, kukac nametnik na čovjeku

VAŠAR, vāšâr *im. m.* ⟨*G* vāšȁra⟩ – **1.** sajam, **marvènī vāšâr** – stočni sajam; **2.** *prenes.* nered u prostoriji ✧ *mađ.*

VAŠARIŠTE, vāšȁrīšte *im. sr.* ⟨*G* vāšȁrīšta⟩ – prostor na kojem se održava vašar ✧ *v. vašar*

VAŠLJIV, vašljîv *prid.* ⟨vašljȉva, vašljȉvo, *odr.* vašljȉvī⟩ – ušljiv

VATANKA, vȁtānka *im. ž.* ⟨*G* vȁtānkē, *DL* vȁtānki⟩ – dječja igra u kojoj se djeca u trčanju love, igra vije, lovice

VATAT, vȁtat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vȁtām, *prid. rad.* vȁtō, vȁtala, *gl. im.* vȁtānje⟩ – hvatati (koga, što)

VATRENKA, vatrênka *im. ž.* ⟨*G* vatrênkē, *DL* vatrênki⟩ – mlin na parni pogon [*Žȉto se mljȅlo za stārōgā u vodenȉci, a pȍtlje na vatrênki.*]

VAZDAN, vȁzdān *pril.* – stalno, uvijek

VEĆE, vȅće *pril.* – već [*... sad se veče obuvau u opance, nitko kupi kopčane, nitko s kaišima... sad veče muškom meču kapicu na glavu...* (Varnica 1898: 14)]

VEĆE, vȅćē *im. sr.* ⟨*A V* vȅćē, *G I* vȅćeri⟩ – večer

VEKER, vȅker *im. m.* ⟨*G* vȅkera⟩ – sat budilica ✧ *njem*.

VEKERICA, vȅkerica *im. ž.* ⟨*G* vȅkericē⟩ ✧ *v. veker*

VEKNA, vȅkna *im. ž.* ⟨*G* veknē, *G. mn*. veknȋjā⟩ – kruh duguljastoga oblika, štruca ✧ *njem*.

VEKTARNICA, vȅktārnica *im. ž.* ⟨*G* vȅktārnicē⟩ – kućica skretničara ✧ *tur. vakat* ‘vrijeme, doba’ ← *arap*.

VELIĆAK, vȅlićāk *prid.* ⟨vȅlićka, vȅlićko, *odr.* vȅlićkī⟩ – koji je ovelik

VELIKA NEDILJA, vȅlikā nedȉlja ⟨*G* vȅlikē nedȉljē⟩ – tjedan prije Uskrsa [*Šta se posȉjē i posādī u vȅlikū nedȉlju, bȉće vȅliko.*]

VELIM, velīm *def. gl.* ⟨samo *prez.*⟩ – kažem

VERESIJA, veresȉja *im. ž.* ⟨*G* veresȉjē⟩ – davanje robe „na vjeru“, pozajmljivanje ✧ *tur*.

VERGLAT, vȅrglat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* verglâm, *prid. rad.* vȅrglō, vȅrglāla, *gl. im.* verglânje⟩ – brbljati, stalno vrtjeti jedno te isto (u pričanju i sl.) ✧ *tal*.

VERIGE, verȉge *im. ž. pl. tantum* ⟨*G mn*. vȅrīgā⟩ – lanac koji visi o gredi iznad banka; o verige se vješao kotlić u kojem se kuhalo jelo

VERUMA, VERUMU, vȅruma, vȅrumu *čest.* – vjeru mu (kao blaga kletva ili za pojačavanje dojma izrečenoga)

VESEL, vȅsēl *prid.* ⟨vȅsela, vȅselo, *odr.* vȅselī, *komp*. veseli̇̑jī⟩ – veseo

VEŠ, vȅš *im. m.* ⟨*G* vèša⟩ – rublje ✧ *njem*.

VEŠERAJ, vešerãj *im. m.* ⟨*G* vešerája⟩ – praonica rublja ✧ *v. veš*

VEŠMAŠINA, vȅšmašìna *im. ž.* ⟨*G* vȅšmašinē⟩ – stroj za pranje rublja ✧ *v. veš* + *mašina*

VEŠTET, vȅštēt *im. m.* ⟨*G* vȅštēta⟩ – radionica ✧ *njem*.

VETIJE, vetȉje *pril.* – starije, prostije [*Sprȅmila sam se mȁlo vetȉje*.] ✧ *v. vetiji*

VETIJI, vetȉjī *prid.* – stariji, prostiji [*A kad dojdu na njivu radit, onda se prislaču u vetiju bogažiju.* (Varnica 1898: 26)] ✧ *v. veto*

VETO, vȅto *prid*. – staro, prosto (zabilježen samo *sr*. *rod*) [*... spremi se u čitavo odilo, koje nije baš veto i u čitavu i bilu rubinu...* (Varnica 1898: 72)] ✧ *usp. arh. vetah* ‘star’, *vetho* ‘staro, prosto’, *vetšiji* ‘stariji’ (prema *ARj*)

VEZENKA, vēzênka *im. ž.* ⟨*G* vēzênkē, *DL* vēzênki⟩ – vezena ženska rubina

VEZETIRAT, vezetírat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vezetȋrām, *prid. rad.* vezetīrô, vezetīrâla, *gl. im.* vezetīrânje⟩ – **1.** vizitirati pacijenta (o liječniku); **2.** tražiti što prevrćući stvari ✧ *njem*.

VIJA, víja *im. ž.* ⟨*G* vījê⟩ ✧ *v. vatanka*

VIJAT, vȉjat (što) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vȉjēm, *prid. rad.* vȉjō, vȉjala, *gl. im.* vȉjānje⟩ – provjetravati, pročišćavati zrnje (žita, graha) pomoću vjetra

VIJAT, víjat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vȋjām, *prid. rad.* vījô, vījâla, *gl. im.* vījânje⟩ – **1.** loviti koga u trčanju, tjerati, goniti; **2.** (se) igrati se vije, vatanke

VIJUGA, vijȕga *im. ž.* ⟨*G* vijȕgē, *DL* vijȕgi⟩ – krivulja

VIJUŠ, vȉjūš *im. m.* ⟨*G* vȉjūša⟩ – jak vjetar, snježna mećava

VIKLAT, vȉklat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vȉklām, *prid. rad.* vȉklō, vȉklala, *gl. im.* vȉklānje⟩ – uvijati kosu uvijačima ✧ *v. vikler*

VIKLER, vȉkler *im. m.* ⟨*G* vȉklera⟩ – uvijač za kosu ✧ *njem*.

VIKSA, vȉksa *im. ž.* ⟨*G* vȉksē⟩ – krema za cipele ✧ *njem*.

VIKSAT, vȉksat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vȉksām, *prid. rad.* vȉksō, vȉksala, *gl. im.* vȉksānje⟩ – čistiti obuću kremom za cipele ✧ *v. viksa*

VILA, víla *im. ž.* ⟨*G* vīlê, *N mn*. vîle⟩ – biće iz slavenske mitologije u liku djevojke duge raspuštene kose koja ima natprirodne moći, **ćùpava ko víla** – izraz za ženu nepočešljane kose, **tùkat vîle** – „tjerati vile“, ustati se rano zorom, *usp*. glagol *povilit se,* **vîle Sudîlje** – vile koje su dolazile djetetu nakon rođenja i određivale njegovu sudbinu od rođenja po do smrti [*Kad kȉša pàdā, a sûnce sjâ, tô se ônda vîle kūpȁu.* | *Kad ȉdēš pūtîm, a prȉd tobōm se prašìna zavr̄tī, tô ti vîle rãdū.*], **víla Ravijôjla** – **1.** vila iz legendi o Kraljeviću Marku; **2.** sinonim za raščupanu, nepočešljanu ženu

VINTERICA, vȉnterica *im. ž.* ⟨*G* vȉntericē⟩ – lagana jakna ✧ *engl*.

VIRAK, Vírak *im. m.* ⟨*G* Vírka⟩ – lokalitet istočno od sela gdje su njive i stanovi

VIŠAT SE, vīšȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vīšām, *prid. rad.* vīšô, vīšäla, *gl. im.* vīšânje⟩ – stalno se vješati po čemu [*Tâ dicȁ se stâlno vīšȁju po tîm grānȁma.*]

VIŠLJI, vȉšljī *prid. komp*. – viši

VITLIĆ, vȉtlić *im. m.* ⟨*G* vȉtlića⟩ – drvena naprava koja se okreće; služi za namatanje niti pamuka i lana

VITLOVI, vitlȍvi *im. m. mn*. ⟨*G mn*. vȉtlōvā⟩ – kod zgrada – štapovi koji su se umetali između stropnih greda i tako činili ispunu stropova; prije stavljanja omatali su se blatom i slamom (radi izolacije)

VITRIJOL, vitrijõl *im. m.* ⟨*G* vitrijóla⟩ – petrolej ✧ *njem*. ← *lat.*

VIŽLAST, VIŽLJAST, vȉžlast, vȉžljast *prid.* ⟨vȉžlasta, vȉžljasta, vȉžlasto, vȉžljasto, *odr.* vȉžlastī, vȉžljastī, *komp*. vižlastȉjī⟩ – vitak, tanak ✧ *mađ*.

VLAKE, vláke *im. ž. pl. tantum* ⟨*G* vlākâ⟩ – vrsta teretnih saona za vuču trupaca s četiri drvene klizaljke (po snijegu i blatu)

VODE, võde *pril.* – ovdje

VODENA BOLEST, vodènā bȍlēst ⟨*G* vodènē bȍlesti⟩ – nakupljanje vode u nogama, prsima i sl.

VODENICA, vodenȉca *im. ž.* ⟨*G* vodenȉcē⟩ – mlin na vodi s vodenom pogonskom snagom, **mljȅt ko prāznā vodenȉca** – pričati koješta, brbljati bez prestanka

VOLBA, vólba *im. ž.* ⟨*G* vōlbê⟩ – ljubav ✧ *v. volenje*

VOLENJE, volénje *im. sr.* ⟨*G* volénja⟩ – ljubav, strastvena privrženost

VOLICKI, VOLIĆKI, voli̋ckī, voli̋ćkī *prid.* – ovolicni, ovoliko malen

VOLICKO, VOLIĆKO, voli̋cko, voli̋ćko *pril.* – ovoliko malo

VOLIKI, voli̋kī (voli̋kā, voli̋kō) *prid.* – ovoliki, ovolika, ovoliko

VOLIKO, voli̋ko *pril.* – ovoliko

VOLJE, vȍlje *im. sr.* ⟨*G* vȍlja⟩ – volja, guša u kokoši i ptica

VOZ, vôz *im. m.* ⟨*G* vȍza, *N mn.* vozȍvi, *G mn*. vȍzōvā⟩ – natovarena zaprežna kola (slamom, sijenom i sl.)

VR, vȓ *im. m.* ⟨zabilježen samo ovaj padežni oblik⟩ – vrh [*Na vȓ mi je jezi̋ka*. | *Tô je ù vr glāvê dȍsta*.]

VRAĆKA, vrãćka *im. ž.* ⟨*G* vrãćkē, *DL* vrãćki⟩ – vradžbina, urok

VRAGOVAT, vragòvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vragȕjēm, *prid. rad.* vrȁgovō, vrȁgovāla, *gl. im.* vragovânje⟩ – ludovati, činiti nepodopštine

VRAN, vrân *im. m.* ⟨*G* vrâna⟩ – čep za bačvu

VRANAC, vránac *im. m.* ⟨*G* vránca, *N mn*. vránci⟩ – konj crne boje

VRATANCA, vratãnca, vratânca *pl. tantum sr.* ⟨*G* vratānācā⟩ – vratašca

VRATILO, vrati̋lo *im. sr.* ⟨*G* vrati̋la⟩ – dio stativa (tkalačkoga stana); vodoravni drveni valjak, **strȁžnjē vrati̋lo** – valjak na koji se namataju žice osnove, **prȅdnjē vrati̋lo** – valjak na koji se namata istkana tkanina

VRATNICE, VRATNJICE, vrȁtnice, vrȁtnjice *im. ž. mn.* ⟨*G* vrȁtnīcā, vrȁtnjīcā⟩ – velika vrata na ogradi (plotu) za stoku i vozila

VRAŽI, vrȁžī *prid.* – vražji

VRBINA, vrbína *im. ž.* ⟨*G* vrbīnê⟩ – vrsta cvijeta, verbena, sporiš

VRCALJKA, vr̄câljka *im. ž.* ⟨*G* vr̄câljkē, *DL* vr̄câljki⟩ – vrcalica, sprava za vrcanje meda

VRĆANO, Vrćanô *im. sr.* ⟨*G* Vrćanôg⟩ – naziv šume istočno od sela

VRĆKAT, vȑćkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vȑćkām, *prid. rad.* vȑćkō, vȑćkala, vȑćkānje⟩ – kovrčati što (npr. kosu)

VRĆKAV, vȑćkāv *prid.* ⟨vȑćkava, vȑćkavo, *odr.* vȑćkavī, *komp*. vrćkavi̋jī⟩ – kovrčav, **vȑćkavā ki̋ka** – kovrčava kosa

VRDAT, vȑdat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vȑdām, *prid. rad.* vȑdō, vȑdala, *pril. sad.* vȑdajūć(a), *gl. im.* vȑdānje⟩ – okolišati (oko čega, s čime)

VREL, vrêl *prid.* ⟨vrèla, vrèlo, *odr.* vrèlī, *komp*. vreľijī⟩ – vreo [*Lûg mõrā bȉt vrêl.*]

VRETENO, vretèno *im. sr.* ⟨*G* vretèna⟩ – drveni obli štapić, na krajevima šiljast, a u sredini deblji, na koji se pri predenju namota pređa

VRGNIT, vȓgnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* vȓgnēm, *prid. rad.* vȓgnijo, vȓgnila⟩ – baciti, hitro staviti što [*Dê, vȓgni màlo papȓkē u ćôrbu.*]

VRIŽ, vrȉž *im. m.* ⟨*G* vríža, *N mn.* vrīžȅvi⟩ – vriježa, loza u nekih biljaka (krastavac, bundeva, jagoda i sl.); još se kaže i *frìž*

VRIŽ, vrȉž *prij.* – iznad

VRKAT, vȓkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vȓkām, *prid. rad.* vȓkō, vȓkala, *gl. im.* vȓkānje⟩ – mamiti, nagovarati koga

VRNDAT, vȓndat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vȓndām, *prid. rad.* vȓndō, vȓndala, *gl. im.* vȓndānje⟩ – tražeći prekopavati po čemu, prebacivati, preturati stvari

VRNIT (SE), vȓnit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* vȓnēm, *prid. rad.* vrnȉjo, vrnȉla⟩ – vratiti (se) [*Ȍmā se vȓni dȍma!*]

VRPAT, vȓpat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vȓpām, *prid. rad.* vȓpô, vȓpȁla, *gl. im.* vȓpânje⟩ – petljati, prebirati prstima po čemu (kosi i sl.), preturati po stvarima

VRST, vȓst *im. ž.* ⟨*G* vȓsti⟩ – vrsta

VRŠAJ, vȓšāj *im. m.* ⟨*G* vȓšāja, *N mn*. vȓšāji⟩ – vršenje žita

VRŠAK, Vȓšak *im. m.* ⟨*G* Vȓška⟩ – dio sela, ulica koja vodi od centra prema Cerni, službeno Ulica kralja Tomislava

VRŠALICA, vršàlica *im. ž.* ⟨*G* vršälicē⟩ – stroj za vršenje žita

VRŠLAG, vršlāg *im. m.* ⟨*G* vršlága⟩ ✧ *v. frȓšlag*

VRŠLJAT, vȓšljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vȓšljām, *prid. rad.* vȓšljō, vȓšljala, *gl. im.* vȓšljānje⟩ – praviti nered (po čemu, u čemu)

VUCAK, vùcāk *im. m.* ⟨*G* vùcāka, *N mn*. vùcākovi⟩ – tanki konopac za vješanje opranoga rublja radi sušenja

VUDAM , VUDA, vùdam, vùda *pril*. – ovuda

VUKERIT, vukȅrit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* vukȅrīm, *prid. rad.* vukȅrijo, vukȅrila⟩ – *pejor*. vući što fizički golemo ili teško

VUL, vūl *im. m.* ⟨*G* vúla, *N mn*. vūlòvi⟩ – konac za šivanje i vezenje ✧ *njem*.

VUNICA, vùnica *im. ž.* ⟨*G* vùnicē⟩ – tanka vuna

Z

ZAARAT, zaárat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zaãrām, *prid. rad.* zaārô, zaārȁla⟩ – zaoravati što

ZABADAVA, zabadàva *pril.* – besplatno

ZABARDAT, zabârdat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zabârdām, *prid. rad.* zabârdō, zabârdala, *prid. trp*. zabârdān⟩ – zapamtiti što ✧ *v. bardat*

ZABASAT, zabàsat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zabasâm, *prid. rad.* zȁbasō, zȁbasāla⟩ – izgubiti se, zalutati gdje

ZABAŠURIT, zabašúrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zabašūrīm, *prid. rad.* zabašūrȉjo, zabašūrȉla, *prid. trp.* zabašūrīt⟩ – prikriti što

ZABATAK, zābȁtak *im. m*. ⟨*G* zābȁtka, *N mn*. zābȁci⟩ – bedro, but u peradi, dio iznad batka [*Ȕvīk mu ostȁvīm zābȁtak, tô vȍlī.*]

ZABATALIT, zabatálit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zabatālīm, *prid. rad.* zabatālȉjo, zabatālȉla, *prid. trp.* zabatālīt⟩ – zaboraviti, zanemariti, odbaciti što ✧ *tur*.

ZABAVIT, zabàvit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zabàvīm, *prid. rad.* zabàvijo, zabàvila⟩ – prigovoriti, naći nekomu ili nečemu nedostatak (npr. jelu, osobi) [*Onà je zabȁvila tȍm mòmku*.]

ZABAVLJAT, zabâvljat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zabâvljām, *prid. rad.* zabâvljō, zabâvljala⟩ – prigovarati, nalaziti komu ili čemu nedostatke [*Dȉdāk zabâvljā mõm jȅlu*.]

ZABEZEKNIT SE, zabezēknȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zabezēknēm, *prid. rad.* zabezēknȉjo, zabezēknȉla⟩ – zaprepastiti se

ZABLUDIT, zablúdit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zablūdīm, *prid. rad.* zablūdȉjo, zablūdȉla⟩ – zalutati, otići pogrešnim putem (u prostoru) [*Díte brȁlo jàgode i zablūdȉlo u šȕmi*.]

ZABORIT, ZABOREIT, zaborît, zaborȅit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaborîm, zaborȅim, *prid. rad.* zaborîjo, zaborȅijo, zaborîla, zaborȅila⟩ – zaboraviti (koga, što)

ZABRAŠNIT SE, zabrȁšnit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zabrȁšnīm, *prid. rad.* zabrȁšnijo, zabrȁšnila⟩ – zamazati se brašnom

ZABRLJAT, zabŕljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zabr̃ljām, *prid. rad.* zabrl̃jô, zabrl̃jäla⟩ – *prenes*. pogriješiti, loše obaviti posao

ZABUNDAT SE, zabûndat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zabûndām, *prid. rad.* zabûndō, zabûndala, *prid. trp*. zabûndān⟩ – toplo se obući

ZACOPAN, zacõpān *prid.* ⟨zacõpāna, zacõpāno, *odr.* zacõpānī⟩ – zaljubljen

ZACOPAT SE, zacõpȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zacõpām, *prid. rad.* zacõpô, zacõpäla, *prid. trp*. zacõpān⟩ – zaljubiti se ✧ *njem*.

ZAĆAĐAVIT SE, zaćȁđavit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaćȁđavīm, *prid. rad.* zaćȁđavijo, zaćȁđavila, *prid. trp*. zaćȁđavīt⟩ – začađiti se, uprljati se čađom

ZAĆAĐIT SE, zaćȁđit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaćȁđīm, *prid. rad.* zaćȁđijo, zaćȁđila, *prid. trp*. zaćȁđīt⟩ – uprljati se čađom

ZAĆURIT, zaćúrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaćũrīm, *prid. rad.* zaćūr̃ijo, zaćūr̃ila⟩ – naglim kretanjem (trčanjem, vožnjom) srušiti koga ili što ✧ *usp*. *ćurat*

ZAĆUŠIT, zaćȕšit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaćȕšīm, *prid. rad.* zaćȕšijo, zaćȕšila, *prid. trp*. zaćȕšīt⟩ – **1.** dati komu jaču ćušku, pljusnuti koga jače po licu; **2**. udariti koga jače (u vožnji i sl.)

ZAĆUŠIT, zaćȕšīt *prid*. ⟨zaćȕšīta, zaćȕšīto, *odr.* zaćȕšītī⟩ – *prenes*. malo umno poremećen, udaren, opaljen, trknut

ZADANGUBIT, zadāngȕbit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zadāngȕbīm, *prid. rad.* zadāngȕbijo, zadāngȕbila⟩ – potrošiti vrijeme uzalud

ZADAPTIT SE, zadaptȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zadäptīm, *prid. rad.* zadaptȉjo, zadaptȉla⟩ – zadahtati se, *v*. *daptit*

ZADIJAN, zadījān *prid.* ⟨zadījāna, zadījāno, *odr.* zadījānī⟩ – zadihan

ZADIJAT SE, zadījȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zadīšēm, *prid. rad.* zadījô, zadījäla, *prid. trp*. zadījān⟩ – zadihat se

ZADUVAN, zadũvān *prid.* ⟨zadũvāna, zadũvāno, *odr.* zadũvānī⟩ – zadihan

ZADUVAT SE, zadũvȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zadũvām, *prid. rad.* zadūvô, zadūväla, *prid. trp*. zadũvān⟩ – zadihat se

ZAĐONJAT, zađónjat *gl. svrš.* ⟨*prez*. zađõnjām, *prid. rad.* zađõnjô, zađõnjäla⟩ – *pejor.* zaspati, *v*. *đonjat*

ZAĐUBRIT, zađȕbrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zađȕbrīm, *prid. rad.* zađȕbrijo, zađȕbrila⟩ – nagnojiti, posuti što đubretom ✧ *v. đubre*

ZAERZAT, zaȅrzat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaȅrzām, *prid. rad.* zaȅrzō, zaȅrzala, *prid. trp*. zaȅrzān⟩ – zatvoriti vrata zasunom, erezom [*Zaȅrzāj vrãta i ȁjd spávat.*] ✧ *v. ereza*

ZAFALA, zâfala *im. ž.* ⟨*G* zâfalē⟩ – zahvala

ZAFALIT, zafálit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zafãlīm, *prid. rad.* zafãl̓ijo, zafãl̓ila⟩ – zahvaliti kome

ZAFALJIVAT, zafaljívat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zafaljīvām, *prid. rad.* zafaljīvô, zafaljīvȁla⟩ – zahvaljivati kome

ZAFIJUTIT, zafijútit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zafijũtīm, *prid. rad.* zafijũt̓ijo, zafijũt̓ila⟩ – baciti što u daljinu

ZAFILJIT SE, zafīlj̓it se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zafīljîm, *prid. rad.* zafīlj̓ijo, zafīlj̓ila⟩ – zapiljiti se, zagledati se netremice u koga ili što ✧ *v. filjit*

ZAFILJIVAT SE, zafilj̓ìvat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zafilj̓ìvām, *prid. rad.* zafilj̓ìvō, zafilj̓ìvala⟩ – *nesvrš.* glagol od *zafiljit se*

ZAFLEKAT SE, zaflèkat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaflèkām, *prid. rad.* zaflèkō, zaflèkala, *prid. trp*. zaflèkān⟩ – zaprljati se ✧ *v. fleka*

ZAFRĆIT, zafr̓ćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zafr̓ćīm, *prid. rad.* zafr̓ćijo, zafr̓ćila, *prid. trp*. zafr̓ćīt⟩ – zavrnuti što u vijugav oblik

ZAFRIG, záfrig *im. m.* ⟨*G* zāfr̓iga⟩ – zaprška ✧ *v. zafrigat*

ZAFRIGAN, zafr̓ìgān *prid.* ⟨zafr̓ìgāna, zafr̓ìgāno, *odr.* zafr̓ìgānī⟩ – zapržen ✧ *v. zafrigat*

ZAFRIGAT, zafr̓ìgat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zafr̓ìgām, *prid. rad.* zafr̓ìgō, zafr̓ìgala, *prid. trp*. zafr̓ìgān⟩ – zapržiti jelo (npr. grah) ✧ *tal*.

ZAFRKAVAT SE, zafrkāvàt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zafrkãvām, *prid. rad.* zafrkāvô, zafrkāvȁla, *gl. im.* zafrkāvânje⟩ – šaliti se

ZAFRKNIT, zafr̓knīt *prid.* ⟨zafr̓knīta, zafr̓knīto, *odr.* zafr̓knītī⟩ – čudan, zaguljen, mušičav

ZAFRKNIT SE, zafr̓knit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zafr̓knēm, *prid. rad.* zafr̓knijo, zafr̓knila, *prid. trp*. zafr̓knīt⟩ – prevariti se

ZAFURIT, zafùrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zafùrīm, *prid. rad.* zafùrijo, zafùrila⟩ – popuriti što vodom

ZAGARAT, zagárat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zagãrām, *prid. rad.* zagārô, zagārȁla⟩ – zagorijevati, više puta zagorjeti

ZAGITOVAT, zagȉtovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zagȉtujēm, *prid. rad.* zagȉtovō, zagȉtovala⟩ – spojiti što gitom ✧ *v. gitovat*

ZAGLAVIT, zaglávit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaglãvīm, *prid. rad.* zaglāvȉjo, zaglāvȉla, *prid. trp*. zaglãvīt⟩ – **1.** pričvrstiti, nasaditi metalni dio (motike, sjekire) na dršku **2.** (se) nezgodno ispuniti prostor, začepiti se **3.** nastradati, naići na prepreku, zapeti

ZAGLIBIT, zaglíbit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaglȉbīm, *prid. rad.* zaglībȉjo, zaglībȉla, *prid. trp*. zaglȉbīt⟩ – zapasti u blato

ZAGLOZDA, zāglòzda *im. ž.* ⟨*G* zāglòzdē⟩ – **1.** mali drveni klin koji se zabije između drvenoga držala i ušice motike (sjekire i sl.) tako da učvrsti metalni dio na držalo; **2.** *pejor*. osoba sitne građe i niskoga rasta [*Kakȇ su cȕre málȅ, ko zāglòzde!*] ✧ *usp. zaglozda* ‘klin’ (u nekim govorima slovenskoga jezika)*, zagozda* ‘klin, kajla’ (u nekim kajkavskim govorima i u slovenskom jeziku), *zagvozda* ‘klin, kajla’ (u nekim kajkavskim govorima); od *za* + *gvozd,* od *prasl.* **gvozdь* (etimologija prema *Bezlaj*, pod natuknicom *gozditi*); *usp*. i *zagvozda* ‘zaglavak, klin’ (Jakšić 2003.)

ZAGMURIT, zagmúrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zagmũrīm, *prid. rad.* zagmūrȉjo, zagmūrȉla⟩ – zagnjuriti, zaroniti ✧ *v. gmurit*

ZAGNJURIT, zagnjúrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zagnjũrīm, *prid. rad.* zagnjūrȉjo, zagnjūrȉla, *prid. trp*. zagnjũrīt⟩ – zaroniti

ZAGOVARAT, zagovárat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zagovārām, *prid. rad.* zagovārô, zagovārȁla, *gl. im.* zagovārânje⟩ – (koga) oduzimati nečije vrijeme pričanjem

ZAGOVNIT SE, zagōvnȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zagõvnīm, *prid. rad.* zagōvnȉjo, zagōvnȉla⟩ – zamazati se o govno, ugaziti u govno

ZAGRNIT (SE), zagŕnit (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zagr̃nēm, *prid. rad.* zagr̃nȉjo, zagr̃nȉla, *prid. trp*. zagr̃nīt⟩ – **1.** zagrnuti što (zemljom, pepelom i sl.); **2.** ogrnuti se (kakvim odjevnim predmetom)

ZAGRTAT, zagȑtat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zagȑćēm, *prid. rad.* zagȑtō, zagȑtala, *prid. trp*. zagȑtān, *gl. im.* zagȑtānje⟩ – pokrivati što (zemljom i sl.)

ZAGRUVAT, zagrúvat (što) *gl. svrš.* ⟨*prez.* zagrũvām, *prid. rad.* zagrūvô, zagrūvȁla⟩ – **1.** zabiti što udarcima; **2.** snažno napadati (o snijegu)

ZAINATIT SE, zainātȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zainātīm, *prid. rad.* zainātȉjo, zainātȉla⟩ – ustrajati u prkosu, inatu ✧ *v. inat*

ZAISKAT, zaìskat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaȉšćēm, *prid. rad.* zaȉskō, zaȉskāla⟩ – tražiti, zahtijevati što

ZAJAPURIT SE, zajapūrȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zajapūrīm, *prid. rad.* zajapūrȉjo, zajapūrȉla, *prid. trp*. zajapūrīt⟩ – zarumeniti se u licu

ZAJAPURIT, zajapūrīt *prid.* ⟨zajapūrīta, zajapūrīto, *odr.* zajapūrītī⟩ – rumen u licu

ZAJT, zãjt *gl. svrš.* ⟨*prez.* zãjdēm, *prid. rad.* zäšō, zäšla, *imp*. zájdi⟩ – zaći

ZAKARAT, zakárat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zakãrām, *prid. rad.* zakārô, zakāràla⟩ – nesvršeni glagol od zakoriti; dobivati koru [*Pokrî krù da ne zakãrā.*]

ZAKARTAT, zakârtat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zakârtām, *prid. rad.* zakârtō, zakârtala, *prid. trp*. zakârtān⟩ – izgubiti što na kartama

ZAKERAT, zakérat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zakẽrām, *prid. rad.* zakērô, zakērȁla, *gl. im.* zakērânje⟩ – zanovijetati

ZAKISIVAT, zakisȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zakisȉvām, zakisȕjēm, *prid. rad.* zakisīvô, zakisīvȁla⟩ – često kisnuti, biti izložen kiši

ZAKLENICA, zâklenica *im. ž.* ⟨*G* zâklenicē⟩ – prednji ili stražnji dio kreveta (uzglavlje ili uznožje)

ZAKLENIT, zaklènit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaklènēm, *prid. rad.* zaklenȉjo, zaklenȉla, *prid. trp*. zaklènīt⟩ – zaključati što (vrata, kapiju)

ZAKLENIT, zaklènīt *prid.* ⟨zaklènīta, zaklènīto, *odr.* zaklènītī⟩ – zaključan [*Je l ne vȉdīš da su vrãta zaklènīta?*]

ZAKLEPAT, zaklépat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zaklẽpām, *prid. rad.* zaklēpô, zaklēpȁla⟩ – zaključavati što

ZAKOPĆAT, zakòpćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zakòpćām, *prid. rad.* zakòpćō, zakòpćala, *prid. trp*. zakòpćān⟩ – zatvoriti odjeću dugmetom ili kopčom ✧ *v. kopćat*

ZAKORIT, zakòrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zakòrīm, *prid. rad.* zakorȉjo, zakorȉla, *prid. trp*. zakòrīt⟩ – zakorjeti, dobiti koru, prevući se korom

ZAKORIT, zakòrīt *prid.* ⟨zakòrīta, zakòrīto, *odr.* zakòrītī⟩ – zakoren, koji je dobio koru (o kruhu i sl.)

ZAKRĆIT, zakr̃ćīt *prid.* ⟨zakr̃ćīta, zakr̃ćīto, *odr.* zakr̃ćītī⟩ – zakrčen

ZAKREĆIT, zakrèćit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zakrȅćīm, *prid. rad.* zakrećȉjo, zakrećȉla, *prid. trp*. zakrȅćīt⟩ – prebojati vapnom nešto da se ne vidi (npr. mrlju na zidu) ✧ *v. krećit*

ZAKRNJAT, zakŕnjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zakr̃njām, *prid. rad.* zakr̃njô, zakr̃njàla⟩ – *pejor*. zaspati

ZAKRVAVIT, zakrvãvīt *prid.* ⟨zakrvãvīta, zakrvãvīto, *odr.* zakrvãvītī⟩ – zakrvavljen

ZAKRVAVIT SE, zakrvāvȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zakrvãvīm, *prid. rad.* zakrvāvȉjo, zakrvāvȉla, *prid. trp*. zakrvãvīt⟩ – okrvaviti se

ZAKSTRA, zȁkstra *pril.* – dan poslije prekosutra

ZAKUĆE, zȁkućē *pril.* – dan prije prekjučer

ZAKUKULJIT, zakukũljīt *prid.* ⟨zakukũljīta, zakukũljīto, *odr.* zakukũljītī⟩ – skriven, umotan, uvijen

ZAKUMICE, zâkumicē *pril.* – čvrsto zavezano jednostavnim čvorom dvaput

ZAKUNIT SE, zakūnȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zakūnêm, *prid. rad.* zȁkleo, zȁklēla⟩ – zakleti se

ZAKUVAN, zakùvān *prid.* ⟨zakùvāna, zakùvāno, *odr.* zakùvānī⟩ – zakuhan

ZAKUVAT, zakùvat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zakùvām, *prid. rad.* zakùvō, zakùvala, *prid. trp*. zakùvān⟩ – **1.** zakuhati, zagrijati se do vrenja (o vodi i sl.); **2.** staviti što (rezance i sl.) u vodu koja kuha [*Dê, zakùvāj rezânca.*]

ZAKUVAVAT, zakuvávat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zakuvãvām, *prid. rad.* zakuvāvô, zakuvāvȁla, *prid. trp*. zakuvãvān⟩ – zakuhavati što

ZALEDIT, zalèdīt *prid.* ⟨zalèdīta, zalèdīto, *odr.* zalèdītī⟩ – zaleđen

ZALETOVAT, zalètovat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zalètujēm, *prid. rad.* zalètovō, zalètovala, *prid. trp*. zalètovān⟩ – zavariti što let lampom ✧ *njem*.

ZALUDIT, zalúdit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zalũdīm, *prid. rad.* zalūd̓ijo, zalūd̓ila, *prid. trp*. zalũdīt⟩ – zaludjeti koga

ZALUDIT, zalũdīt *prid.* ⟨zalũdīta, zalũdīto, *odr.* zalũdītī⟩ – zaluđen

ZALUNJAT, zalúnjat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zalũnjām, *prid. rad.* zalūnjô, zalūnjàla⟩ – zalutati ✧ *v. lunjat*

ZALJAT, zàljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zȁljēm, *prid. rad.* zȁljō, zȁljāla, *prid. trp*. zȁljān, *imp*. zaljî⟩ – zaliti što

ZALJEVAT, zaljèvat/zaljévat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zaljèvām/zaljĕvām, *prid. rad.* zaljèvō/zaljēvô, zaljèvala/zaljēvàla⟩ – zalijevati što

ZALJUBIT, zaljūbīt *prid.* ⟨zaljūbīta, zaljūbīto, *odr.* zaljūbītī⟩ – zaljubljen

ZAMAIVAT, zamaȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zamaȉvām, *prid. rad.* zamaȉvō, zamaȉvala⟩ – zamahivati (rukom i sl.)

ZAMANIT, zamánit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zamānēm, *prid. rad.* zamānȉjo, zamānȉla⟩ – zamahnuti ✧ *v. manit* (*se*) ‘mahnuti’

ZAMETAT, zamétat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zamẽćēm, *prid. rad.* zamētô, zamētàla⟩ – slagati, nabacivati, metati jedno na drugo [*Mōràla sam zamétȁt kȁ’ je vozȉjo dȉda dòma vrȅće.*] ✧ *za* + *metat*

ZAMEZIT, zamézit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zamẽzīm, *prid. rad.* zamēzȉjo, zamēzȉla⟩ – prigristi (hranu) ✧ *tur*.

ZAMINJIT, zamínjit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zamĩnjīm, *prid. rad.* zamīnjȉjo, zamīnjȉla, *prid. trp*. zamĩnjīt⟩ – zamijeniti što

ZAMIRIT, zamȉrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zamȉrīm, *prid. rad.* zamȉrijo, zamȉrila, *prid. trp*. zamȉrīt⟩ – zamjeriti, prigovoriti kome što

ZAMIRIT SE, zamȉrit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zamȉrīm, *prid. rad.* zamȉrijo, zamȉrila, *prid. trp*. zamȉrīt⟩ – posvađati se s kime

ZAMIRLJAT SE, zamîrljat se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zamîrljām, *prid. rad.* zamîrljō, zamîrljala⟩ – svađati se (često) s kime

ZAMOTAĆ, zamotãć *im. m.* ⟨*G* zamotáća⟩ – paketić kolača i pečenke koje domaćica spremi svakom gostu na kirbaju da ponese kući

ZAMRT, zamŕt *gl. svrš.* ⟨*prez.* zȁmrēm, *prid. rad.* zȁmrō, zȁmrla⟩ – zamrijeti

ZAMUNDRAKA, zamudrȁka *im. ž.* ⟨*G* zamudrȁkē, *DL* zamudrȁki⟩ – izmišljotina, tričarija, nepotrebna stvar

ZANAŠAT, zanášat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zanāšām, *prid. rad.* zanāšô, zanāšȁla, *gl. im.* zanāšânje⟩ – zanositi

ZANAT, zanãt *im. m.* ⟨*G* zanáta⟩ – obrt ✧ *tur*.

ZANATLIJA, zanatlȉja *im. m.* ⟨*G* zanatlȉjē⟩ – obrtnik ✧ *v. zanat*

ZANEŠEN, zanešên *prid.* ⟨zanešèna, zanešèno, *odr.* zanešênī⟩ – zanesen

ZANOSAT, zanósat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zanõsām, *prid. rad.* zanōsô, zanōsȁla, *prid. trp*. zanõsān⟩ – (što) početi nositi neki odjevni predmet (koji je do tada bio nov i nosio se samo u posebnim prilikama) kao svakodnevnu odjeću [*Zanōsȁla sam vû sȕknju.*]

ZANOVETALO, zanovētȁlo *im. sr.* ⟨*G* zanovētȁla⟩ – osoba koja zanovijeta

ZANOVETAT, zanovétat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zanovẽtām, *prid. rad.* zanovētô, zanovētȁla, *gl. im.* zanovētânje⟩ – (kome) gnjaviti, dosađivati kome stalnim prigovorima

ZAOD, zàod *im. m.* ⟨*G* zaȍda⟩ – WC, toalet

ZAOVA, zȁova *im. ž.* ⟨*G* zȁovē⟩ – muževa sestra

ZAPANIT, zapànit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapȁnēm, *prid. rad.* zapanȉjo, zapanȉla⟩ – začepiti, zatisnuti što (npr. bocu, bačvu i sl.)

ZAPANTIT, zapântit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapântīm, *prid. rad.* zapântijo, zapântila⟩ – zapamtiti što

ZAPARA, zȁpara *im. ž.* ⟨*G* zȁparē⟩ – sparina

ZAPEĆAK, zāpȅćak *im. m.* ⟨*G* zāpȅćka, *N mn*. zāpȅćci⟩ – kut iza peći u sobi

ZAPEKA, zȁpeka *im. ž.* ⟨*G* zȁpekē, *DL* zȁpeki⟩ – jaka vatra u peći, štednjaku i sl.

ZAPEPELIT, zapȅpelit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapȅpelīm, *prid. rad.* zapȅpelijo, zapȅpelila⟩ – istrljati što pepelom (npr. suđe u pepelu) [*Na Pepēlnȉcu se i suđẽ zapȅpelī.*] ✧ *v. pepelit*

ZAPERAK, zāpȅrak *im. m.* ⟨*G* zāpêrka, *N mn*. zāpêrci⟩ – manji izdanak na biljci koji raste uz glavnoga (na kukuruzu i sl.)

ZAPINKLAT, zapȉnklat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapȉnklām, *prid. rad.* zapȉnklō, zapȉnklala⟩ – zavezati što u zamotuljak ✧ *v. pinklat*

ZAPOĆIMAT, zapoćȉmat *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. zapoćȉmām, *prid. rad.* zapoćȉmō, zapoćȉmala⟩ – započinjati

ZAPOTAVIT (SE), zapotȁvit (se) *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapotȁvīm, *prid. rad.* zapotȁvijo, zapotȁvila⟩ – steći, uzgojiti, opskrbiti se čime za uzgoj, posvetiti se uzgoju čega, nabaviti životinje / biljke za uzgoj, potruditi se oko uzgoja [*Zapotȁvila se sȁlāti.* | *Zapotȁvijo se svīnjâ.* | *Zapotȁvila sam sȉmena za na gȍdinu.*] ✧ *usp. zapatiti* ‘uzgojiti, privrijediti, steći’; od *za* + *patiti* (prema *ARj*); drugo tumačenje: *usp. rus. запотевать* ‘znojiti se’, *запотеть* ‘oznojiti se’, *slov. zapotiti se* ‘postati mokar od znoja’, *potiti se* ‘znojiti se, truditi se’*;* sve navedeno vjerojatno vezano za imenicu *pot* ‘znoj’

ZAPOTAVLJAT (SE), zapotâvljat (se) *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zapotâvljām, *prid. rad.* zapotâvljō, zapotâvljala⟩ – *nesvrš.* glagol od *zapotavit* (*se*) [*Tâj lendôv ne zapotâvljā se nȉćega.*]

ZAPRAĆIT SE, zaprȁćit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaprȁćīm, *prid. rad.* zaprȁćijo, zaprȁćila⟩ – ozlijediti se zabijanjem trna (ili kojega drugog sitnog šiljastog predmeta) pod nokat ili kožu

ZAPRAZNIT, zapráznit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaprãznīm, *prid. rad.* zaprāznȉjo, zaprāznȉla, *prid. trp*. zaprãznīt⟩ – ispuniti što (posudu i sl.) [*Je l tâ zdȉla zaprãznīta?*]

ZAPREG, zȁprēg *im. m.* ⟨*G* zȁprēga, *N mn*. zȁprēgovi⟩ – pregača od laganoga platna [*Priko sȕknjē ȉdē jȍš i cicànī zȁprēg.*]

ZAPREGNIT, zaprégnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaprēgnēm, *prid. rad.* zaprēgō, zaprēgla⟩ – podići i podvezati gornju rubinu sa strana ili s prednje strane tako da se vide ukrašeni dijelovi donjih rubina

ZAPRETAN, zaprètān *prid.* ⟨zaprètāna, zaprètāno, *odr.* zaprètānī⟩ – koji je zagrnut pepelom, **zaprètānā pogȁća** – pogača pečena na banku ‘ognjištu’ tako da se zaprete, tj. prekrije vrućim pepelom [*Potȉćē se da bȕdē žâri. I kad se tâ žâr stȉjā, ônda se razgr̃nē. I tâ se pogȁća u tô mètnē, i pȍkrijē se s tôm žarõm. Tô se kãžē zaprètānā pogȁća.*]

ZAPRETAT, zaprètat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zaprètām, *prid. rad.* zaprètō, zaprètala, *prid. trp*. zaprètān⟩ – zagrtati žar pepelom

ZAPRGAT, zapr̃gat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapr̃gām, *prid. rad.* zapr̃gō, zapr̃gala, *prid. trp.* zapr̃gān⟩ – zapržiti što (o jelu)

ZAPRIPOVIDAT SE, zapripovīdȁt se / zapripovȉdat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapripovīdām/zapripovȉdām, *prid. rad.* zapripovīdô/zapripovȉdō, zapripovīdȁla/zapripovȉdala⟩ – zapričati se ✧ *v. pripovidat*

ZAPRTIT, zapr̃tit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapr̃tīm, *prid. rad.* zapr̃tijo, zapr̃tila, *prid. trp*. zapr̃tīt⟩ – naprtiti teret na leđa

ZAPUNAK, zāpȕnak *im. m.* ⟨*G* zāpûnka *N mn*. zāpûnci, *A mn*. zāpûnce⟩ – prošiveni završetak rukava

ZAPURAT, zapúrat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapũrām, *prid. rad.* zapūrô, zapūrȁla, *prid. trp*. zapũrān⟩ – zaprijeti, zatvoriti što (npr. vatru u peći) [*Zapūrȁli ste vȁtru, slȁbo gorī.*]

ZAPURIT, zapȕrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapȕrīm, *prid. rad.* zapȕrijo, zapȕrila, *prid. trp*. zapȕrīt⟩ – preliti što vrelom vodom, pofuriti

ZAPUŠĆAT, zapȕšćat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapȕšćām, *prid. rad.* zapȕšćō, zapȕšćala⟩ – zapustiti (koga, što) ✧ *v. pušćat*

ZAPUTIT SE, zapūtȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapūtīm, *prid. rad.* zapūtȉjo, zapūtȉla⟩ – krenuti na put

ZAPUVAN, zapūvān *prid.* ⟨zapūvāna, zapūvāno *odr.* zapūvānī⟩ – zapuhan

ZAPUVAT SE, zapūvȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zapūvām, *prid. rad.* zapūvô, zapūvȁla, *prid. trp*. zapūvān⟩ – zapuhati se

ZARAD, zȁrad *pril.* – zbog, radi [*Zȁrad ćegã?*]

ZARAJZAN, zarâjzān *prid.* ⟨zarâjzāna, zarâjzāno, *odr.* zarâjzānī⟩ – zavezan žicom ili lancem

ZARAJZAT, zarâjzat *gl. svrš.* ⟨*prez*. zarâjzām, *prid. rad.* zarâjzō, zarâjzala, *prid. trp*. zarâjzān⟩ – učvrstiti što žicom ili lancem

ZARĐAN, zȁrđān *prid.* ⟨zȁrđāna, zȁrđāno, *odr.* zȁrđānī⟩ – zahrđan

ZARĐAT, zarȅđat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zarđâm, *prid. rad.* zȁrđō, zȁrđāla, *prid. trp*. zȁrđān⟩ – zahrđati

ZAREĆ SE, zarȅć se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zarȅknēm, *prid. rad.* zarȅkō, zarȅkla⟩ – nešto neoprezno reći, odati se

ZAROVIT, zaròvit *gl. svrš.* ⟨*prez*. zaròvīm, *prid. rad.* zarovȉjo, zarovȉla, *prid. trp*. zaròvīt⟩ – staviti povrće u rović [*Mĩ ȕ zemlju mȓkvu zaròvīmo*.]

ZASIĆ, zàsić *gl. svrš.* ⟨*prez.* zasīćêm, *prid. rad.* zasȉkō, zasȉkla⟩ – *prenes*. „zasjeći“, prevariti, zafrknuti, zeznuti koga, podvaliti što komu [*Ȁl sam te zasȉkō!*]

ZASIKAVAT SE, zasikāvȁt se *gl. nesvrš.* ⟨*prez*. zasikãvām, *prid. rad.* zasikāvô, zasikāvȁla⟩ – zezati se, zafrkavati se [*Ȁjmo se zasikávat.*] ✧ *v. zasić*

ZASIRĆETIT, zasirćȅtit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zasirćȅtīm, *prid. rad.* zasirćȅtijo, zasirćȅtila, *prid. trp*. zasirćȅtīt⟩ – politi što sirćetom (octom) [*Dê, zasirćȅti tû salátu.*] ✧ *v. sirće*

ZASPAIVAT, zaspaȉvat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zaspaȉvām, *prid. rad.* zaspaȉvō, zaspaȉvala⟩ – počimati spavati [*Tàman díte pȍćēlo zaspaȉvat.*]

ZAŠIĆERIT, zašićȅrit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zašićȅrīm, *prid. rad.* zašićȅrijo, zašićȅrila, *prid. trp*. zašićȅrīt⟩ – dodati šećera u što [*Ȁl si zašićȅrila tû kȁvu!*]

ZAŠIĆERIT, zašićȅrīt *prid.* ⟨zašićȅrīta, zašićȅrīto, *odr.* zašićȅrītī⟩ – zaslađen šećerom

ZAŠILJIT, zašȉljīt *prid.* ⟨zašȉljīta, zašȉljīto, *odr.* zašȉljītī⟩ – zašiljen

ZAŠKILJIT, zaškíljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaškȉljīm, *prid. rad.* zaškȉljȉjo, zaškȉljȉla⟩ – djelomično zažmiriti

ZAŠLJAPAT, zašljápat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zašljãpām, *prid. rad.* zašljāpô, zašljāpäla, *prid. trp*. zašljãpān⟩ – zaprljati ili smočiti blatnom ili mokrom obućom kakvu površinu ✧ *v. šljapat*

ZAŠNIRAT, zašnírat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zašnȉrām, *prid. rad.* zašnīrô, zašnīrȁla, *prid. trp*. zašnȉrān⟩ – zavezati cipele ✧ *v. šnira*

ZAŠPARAT, zašpárat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zašpārām, *prid. rad.* zašpārô, zašpārȁla⟩ – uštedjeti ✧ *njem*.

ZAŠTEKAT, zaštȅkat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaštȅkām, *prid. rad.* zaštȅkō, zaštȅkala⟩ – prekinuti, zakazati u radu ✧ *v. štekat*

ZAŠTOPAT SE, zaštòpat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaštòpām, *prid. rad.* zaštòpō, zaštòpala, *prid. trp*. zaštòpān⟩ – zatvoriti, začepiti se tako da se zaustavi tok (npr. vodovodna cijev) ✧ *v. štopat*(1)

ZAŠTUNDIRAT SE, zaštundīràt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaštundȉrām, *prid. rad.* zaštundīrô, zaštundīrȁla⟩ – zamisliti se ✧ *v. štundirat*

ZATEPAT, zatèpat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zatepȇm, *prid. rad.* zȁtepō, zȁtepāla, *prid. trp.* zatepêna⟩ – udariti koga (npr. autom) ✧ *tepati*, *tepsti* ‘tući po čemu, udarati’

ZATEPEN, zatepȇn *prid.* ⟨zatepȅna, zatepȅno, *odr.* zatepȇnī⟩ – nenormalan, umno zaostao, „udaren“

ZATOR, zâtor *im. m.* ⟨*G* zâtora⟩ – sisa u krmače

ZATRKAT SE, zatȓkàt se (o komadu hrane) *gl. svrš.* ⟨*prez.* zatȓkām, *prid. rad.* zatȓkô, zatȓkäla⟩ – zagrcnuti se, ući u „*krivi sokak*“, tj. u dušnik (umjesto u jednjak)

ZATRNIT SE, zatȓnit se *gl. svrš.* ⟨*prez*. zatȓnēm, *prid. rad.* zatȓnijo, zatȓnila⟩ – zagasiti se (o vatri) [*Mèti kòje dȓvo, zatȓniće se vàtra*.]

ZAULJIT, zaûljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zaûljīm, *prid. rad.* zaûljijo, zaûljila⟩ – preliti što uljem u velikoj mjeri

ZAVAĆAT, zavâćat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zavâćām, *prid. rad.* zavâćō, zavâćala⟩ – zahvaćati

ZAVAĐAT, zavâđat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zavâđām, *prid. rad.* zavâđō, zavâđala, *gl. im.* zavâđanje⟩ – dovoditi koga u zavadu

ZAVAŠLJIVIT SE, zavašljȉvit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zavašljȉvīm, *prid. rad.* zavašljȉvijo, zavašljȉvila⟩ – dobiti vaši, postati vašljiv

ZAVITARNO, zavȉtārno *prid. sr.* – koje je zaklonjeno od vjetra [*Nẽće joj (mlādōj brẽski) bȉt nȉšta, u zavȉtārnom je.*]

ZAVRANIT, zavránit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zavrānīm, *prid. rad.* zavrānȉjo, zavrānȉla⟩ – začepiti rupu na buretu drvenim čepom (vranom) ✧ *v. vran*

ZBIGECAN, zbigẽcān *prid.* ⟨zbigẽcāna, zbigẽcāno, *odr.* zbigẽcānī⟩ – uređen, dotjeran

ZBIGECAT SE, zbigẽcȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zbigẽcām, *prid. rad.* zbigẽcô, zbigẽcäla, *prid. trp.* zbigẽcān⟩ – urediti se, dotjerati se

ZBILJAM, zbȉljam *pril.* i *čest.* – zbilja, ozbiljno, **I zbȉljam?** – ozbiljno?, zaista?, stvarno?

ZBROJOVKA, zbròjōvka *im. ž.* ⟨*G* zbròjōvkē, *DL* zbròjōvki⟩ – lovačka puška češkoga proizvođača „Zbrojovka Brno“

ZBUBAT, zbúbat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zbũbām, *prid. rad.* zbūbô, zbūbäla, *prid. trp.* zbũbān⟩ – loše napraviti posao

ZBUBAT SE, zbūbȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zbũbām, *prid. rad.* zbūbô, zbūbäla, *prid. trp.* zbũbān⟩ – slupati se pri padu

ZDIMIT, zdȉmit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zdȉmīm, *prid. rad.* zdȉmijo, zdȉmila⟩ – pobjeći

ZDIPIT, zdȉpit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zdȉpīm, *prid. rad.* zdȉpijo, zdȉpila, *prid. trp.* zdȉpīt⟩ – ukrasti

ZDOGOVORIT SE, zdogovōrȉt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zdogovõrīm, *prid. rad.* zdogovōrȉjo, zdogovōrȉla⟩ – dogovoriti se

ZDRAVLJICE, zdrâvljice *im. sr.* ⟨*G* zdrâvljica⟩ – *dem.* od *zdravlje*; obično u obraćanju maloj djeci [*Molȉ se nek ti Bógo dã zdrâvljice.*]

ZDROPIT, zdròpit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zdròpīm, *prid. rad.* zdropȉjo, zdropȉla, *prid. trp.* zdròpīt⟩ – zdrobiti što ✧ *v. dropit*

ZDRUZGAT SE, zdrūzgȁt se – *gl. svrš.* ⟨*prez.* zdrũzgām, *prid. rad.* zdrūzgô, zdrūzgȁla, *prid. trp.* zdrũzgān⟩ – slupati se, razbiti se, zgnječiti se pod udarcima, izbubati se prilikom pada ✧ *usp. zdruzgati* i *zdrozgati* ‘razbiti’ (prema *ARj*) i *slov*. *drǫzgati* ‘mljeti, gnječiti grožđe’ (prema *Snoj*, uz natuknicu *droži*); od *prasl*. **druzgati* ‘lomiti, gnječiti’ (prema ESSJA)

ZEC, zêc *im. m.* ⟨*G* zêca, *N mn*. zȅcevi⟩ – **1.** sisavac iz roda glodavaca; **2.** mesnati dio ošita u svinje

ZECAN, zecân *im. m.* ⟨*G* zecȁna, *G mn*. zȅcānā⟩ – mužjak zeca (i kunića)

ZECARA, zecȁra *im. ž.* ⟨*G* zecārē, *G mn*. zȅcārā⟩ – ženka zeca (i kunića)

ZEĆI, zȅćī *prid*. – zečji

ZEĆINJAK, zećīnjāk *im. m.* ⟨*G* zećīnjāka, *N mn*. zećīnjāci⟩ – drvena nastamba za zečeve, mjesto uzgoja zečeva

ZELENKADA, zelenkáda *im. ž.* ⟨*G* zelenkādê⟩ – vrsta cvijeta, narcis ✧ *tur*.

ZEPE, zȅpe *im. ž. mn*. ⟨*G* zêpā⟩ – platnene papuče ili počne

ZERA, zȅra *im. ž.* ⟨*G* zerẽ⟩ – sitnica, mala količina čega ✧ *tur.* ← *arap*.

ZERU, ZERKU, zȅru, zẽrku *pril.* – vrlo malo, sitnicu ✧ *v. zera*

ZETIN, zētîn *im. m.* ⟨*G* zētȉna⟩ – zejtin, ulje ✧ *tur.* ← *arap*.

ZGLAJZAT, zglȁjzat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zglȁjzām, *prid. rad.* zglȁjzō, zglȁjzala⟩ – skrenuti s puta, nadrapati ✧ *v. glajzat*

ZGLOMOTAT SE, zglomotȁt se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zglomotâm, *prid. rad.* zglȍmotō, zglȍmotāla⟩ – pasti uz tresak, stropoštati se [*Oćȅ se jȍš naki pijân zglomòtat se tê ȍklicē.*]

ZGNJEST, zgnjȅst *gl. svrš.* ⟨*prez.* zgnjetẽm, *prid. rad.* zgnjȅo, zgnjȅla, *prid. trp*. zgnjetên⟩ – zgnječiti što [*Nogà mu zgnjetèna.*]

ZGOMBAT SE, zgômbat se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zgômbām, *prid. rad.* zgômbō, zgômbala⟩ – pasti, bubnuti

ZGRBIT SE, zgȓbit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zgȓbīm, *prid. rad.* zgȓbijo, zgȓbila, *prid. trp*. zgȓbīt⟩ – poguriti se

ZGRĆIT SE, zgȓćit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zgȓćīm, *prid. rad.* zgȓćijo, zgȓćila, *prid. trp*. zgȓćīt⟩ – zgrčiti se

ZGRUNTAT, zgrûntat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zgrûntām, *prid. rad.* zgrûntō, zgrûntala⟩ – promisliti ✧ *v. gruntat*

ZGULJIT, zgúljit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zgũljīm, *prid. rad.* zgūljȉjo, zgūljȉla, *prid. trp*. zgũljīt⟩ – zguliti što ✧ *v. guljit*

ZGUTLJAT, zgùtljat *gl. svrš.* ⟨*prez.* zgùtljām, *prid. rad.* zgùtljō, zgùtljala, *prid. trp.* zgùtljān⟩ – gužvajući zgurati, svrpati

ZGVALIT SE, zgvàlit se *gl. svrš.* ⟨*prez.* zgvälīm, *prid. rad.* zgvàlijo, zgvàlila, *prid. trp.* zgvälīt⟩ – zgrušati se, pretvoriti se u gvale

ZIDANI DRUM, zīdānī drûm ⟨*G* zīdānōg drȕma⟩ – seoski put posut sitnim kamenjem, makadam

ZIDANI ŠPORET, zīdānī špòret ⟨*G* zīdānōg špòreta⟩ – najstarija vrsta šporeta (štednjaka) zidan od cigala, omazan žutom zemljom i obojan bijelim krečom (vapnom)

ZIDNJAK, zīdnjāk *im. m.* ⟨*G* zīdnjāka, *N mn*. zīdnjāci⟩ – ukrasna tapiserija na zidu od debljega vezenog platna ili tkana od vune (kupovna ili ručno rađena)

ZIHERICA, zȉherica *im. ž.* ⟨*G* zȉhericē⟩ – igla za zapinjanje ✧ *njem*.

ZIMULJA, zimȕlja *im. ž.* ⟨*G* zimȕljē, *G mn*. zȉmūljā⟩ – velika zimska hladnoća

ZIVTAT, zîvtat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zîvćēm, *prid. rad.* zîvtō, zîvtala⟩ – zjevkati, zijevati povremeno

ZJAKAT, zjȁkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zjäkām, *prid. rad.* zjäkō, zjäkala, *pril. sad.* zjäkajūć(a), *gl. im.* zjäkānje⟩ – gubiti vrijeme

ZJALIT, zjàlit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zjälīm, *prid. rad.* zjälijo, zjälila, *pril. sad.* zjälēć(a)⟩ – vikati, derati se

ZJALO, zjálo *im. sr.* ⟨*G* zjála⟩ – **1.** otvor na krušnoj peći kroz koji se stavljaju drva i kruh; **2.** *prenes*. stražnjica

ZJAT, zjȁt *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zjâm, *prid. rad.* zjô, zjäla⟩ – biti otvoren, zjapiti

ZLATARA, zlatàra *im. ž.* ⟨*G* zlatȁrē, *G mn*. zlätārā⟩ – **1.** zlatom vezena marama, dio svečanoga oglavlja mlade udane žene [*Mlȁđē žène vẽžū glâvu u zlatàru*.]; **2.** muha zujara s karakterističnim metalnim odsjajem na tijelu; ta muha „upljuje“ meso (tj. izleže jajašca na mesu) [*Trëbā pòkrit mêso da ga mȕve zlatȁre ne upljȕjū*.]

ZLINA, zlìna *im. ž.* ⟨*G* zlinẽ, *G mn*. zlīnâ⟩ – zloba

ZNAT, znȁt *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* znâm, *prid. rad.* znô, znäla, *pril. sad.* znäjūć(a), *gl. im.* znànje⟩ – **1.** znati, poznavati (koga, što); **2.** (u što) razumjeti se u što [*Ôn znâ u tâj kompjȕter*.]

ZOLUFA, zȍlūfa *im. ž.* ⟨*G* zȍlūfē, *N mn*. zȍlūfe⟩ – produžetak kose pušten niz lice ispred uha

ZOR, zôr *im. m.* ⟨*G* zôra⟩ – zlo, fizička muka, tegoba [*Zôr mi je, vȅliki mi je zôr* (zlo mi je; muka mi je, velika mi je muka).] ✧ *tur*. ← *perz.*

ZORT, zȍrt *im. m.* ⟨G zȍrta⟩ – strah ✧ *tur*.

ZREL, zrêl *prid.* ⟨zrèla, zrȅlo, *odr.* zrȅlī″, *komp*. zreljȉjī⟩ – zreo

ZRNDALIJA, zȓndalija *im. ž.* ⟨*G* zȓndalijē⟩ – zerdelija, vrsta sitne šljive ✧ *tur.*

ZRNJICE, zrnjíce *im. ž. mn.* ⟨*G* zrnjīcâ⟩ – zrna, sitne perlice

ZUBRA, zùbra *im. ž.* ⟨*G* zùbrē, *G mn*. zùbrī/zùbrījā⟩ – ukrasni cik-cak motiv

ZUBRAT, zùbrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zùbrām, *prid. rad.* zùbrō, zùbrala⟩ – ukrašavati (npr. vesti) što cik-cak motivima ✧ *v. zubra*

ZUCNIT, zȕcnit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zȕcnēm, *prid. rad.* zȕcnijo, zȕcnila⟩ – pisnuti

ZUJAT, zújat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zūjîm, *prid. rad.* zūjô, zūjȁla, *pril. sad.* zūjêć(a), *gl. im.* zūjânje⟩ – *prenes.* biti pripit

ZUZOLJIT, zùzoljit *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zùzoljīm, *prid. rad.* zùzoljijo, zùzoljila⟩ – slabo gorjeti [*Vàtra nȅšta zùzoljī.*]

ZVEĆKA, zvȅćka *im. ž.* ⟨*G* zvȅćkē, *DL* zvȅćki, *G mn*. zvȅćkī/zvȅćkījā⟩ – šumilica, dječja igračka

ZVEKNIT, zvȅknit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zvȅknēm, *prid. rad.* zvȅknijo, zvȅknila⟩ – udariti (koga, što)

ZVIRAT, zvȉrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zvȉrām, *prid. rad.* zvȉrō, zvȉrala, *pril. sad.* zvȉrajūć(a), *gl. im.* zvȉrānje⟩ – upadljivo razgledavati okolo

ZVIRLAT, zvȉrlat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zvȉrlām, *prid. rad.* zvȉrlō, zvȉrlala⟩ ✧ *v. zvirat*

ZVIZNIT, zvȉznit *gl. svrš.* ⟨*prez.* zvȉznēm, *prid. rad.* zvȉznijo, zvȉznila⟩ – odalamiti, udariti koga ili što

ZVOCAT, zvȍcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zvȍcām, *prid. rad.* zvȍcō, zvȍcala, *pril. sad.* zvȍcajūć(a), *gl. im.* zvȍcānje⟩ – prigovarati kome

ZVRNDAT, zvȓndat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zvȓndām, *prid. rad.* zvȓndō, zvȓndala, *pril. sad. z*vȓndajūć(a), *gl. im.* zvȓndānje⟩ – prigovarati kome

ZVRNDAT, zvr̂ndat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* zvr̂ndām, *prid. rad.* zvr̂ndō, zvr̂ndala, *pril. sad. z*vr̂ndajūć(a), *gl. im.* zvr̂ndānje⟩ – prigovarati kome

Ž

ŽABE-LABE, žȁbē-lȁbē – vrsta igre koju su igrali momci i cure; igrači se uhvate za ruke dvoje po dvoje

ŽALOSAN, žȁlosān *prid.* ⟨žälosna, žälosno, *odr.* žälosnī″, *komp*. žalosnȉjī⟩ – žalostan

ŽALOVAN, žȁlovān *prid.* ⟨žälovna, žälovno, *odr.* žälovnī, *komp*. žalovnȉjī⟩ – žalostan

ŽBICE, žbȉce *im. ž. mn.* ⟨*G mn.* žbîcā⟩ – **1.** drvene prečke koje vezuju osovinu točka drvenih kola s naplacima; **2.** metalne tanke prečke na kotaču (bicikla i sl.)

ŽBURAT, žbúrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* žbũrām, *prid. rad.* žbūrô, žbūrȁla⟩ – mnogo piti (vodu ili kakvu drugu tekućinu)

ŽDREBNA, ždrȅbna *prid.* – gravidna (o kobili)

ŽDURAT, ždúrat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* ždũrām, *prid. rad.* ždūrô, ždūrȁla⟩ – ubacivati uz tresak i buku (npr. velike gule drva u peć) [*Ȁl je vrućìna, nemôj vȉše ždúrat u pêć.*]

ŽEĐA, žẽđa *im. ž.* ⟨*G* žẽđē⟩ – žeđ, potreba za tekućinom

ŽENSKINJE, ženskīnje *zb. im. sr*. ⟨*G* ženskȋnja⟩ – ženske osobe [*Onda se može vidit da ženskinje ide boso.* (Varnica 1898: 29)]

ŽERAV, žȅrāv *im. m.* ⟨*G* žȅrāva⟩ – konj svjetle dlake sa sivim mrljama

ŽERSEJ, žersẽj *im. m.* ⟨*G* žerséja⟩ – finija tkanina od tanke vune, pamuka ili svile ✧ *engl.*

ŽGANJCI, ŽGANCI, žgánjci, žgánci *im. m. mn.* ⟨*G mn.* žgãnjācā, žgãnācā, *A mn.* žgánjce, žgánce⟩ – palenta, jelo od kukuruznoga brašna (kukuruzna krupica kuhana u posoljenoj vodi), **sũvī žgánjci** – palenta sama po sebi, bez dodane masnoće; servira se obično prelivena kuhanim mlijekom, **māsnī žgánjci** – palenta, tj. žganjci preliveni topljenom masti i prženim komadićima slanine [*Za nȍg rȁta nī bîlo žȉta ni brȁšna, pa stâlno jȅli žgánjce – pêt pũt nȅdīljno!*]

ŽGLJOB, žgljȍb *im. m.* ⟨*G* žgljòba, *N mn*. žgljobòvi⟩ – zglob

ŽGOLJAV, žgȍljāv *prid.* ⟨žgȍljava, žgȍljavo, *odr*. žgȍljavī, *komp*. žgoljavȉjī⟩ – mršav, slab

ŽICAT, žȉcat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* žȉcām, *prid. rad.* žȉcō, žȉcala, *gl. im.* žȉcānje⟩ – prositi, iznuđivati što od koga

ŽIĆANI, žićȁnī *prid.* – koji je od žice

ŽIOKA, žȉoka *im. ž.* ⟨*G* žȉokē, *DL* žȉoki⟩ – letva, poprečna motka na drvenom plotu ✧ *žila*, od *žil* + *ka* (prema *ARj*)

ŽIROVAT, žȉrovat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* žȉrujēm, *prid. rad.* žȉrovō, žȉrovāla, *gl. im.* žȉrovānje⟩ – hraniti svinje žirom u šumi

ŽIROVNA PEKA, žirõvnā péka ⟨*G* žirõvnē pēkê⟩ – dio svinjskih iznutrica, gušterača

ŽITANCE, žȉtānce *im. sr.* ⟨*G* žȉtānca⟩ – *dem*. od *žito*

ŽITO, žȉto *im. sr.* ⟨*G* žȉta, *N mn*. žȉtā/žȉta⟩ – pšenica

ŽIVAD, žȉvād *zb*. *im. ž.* ⟨*G* žȉvādi⟩ – perad

ŽIVIKA, živȉka *im. ž.* ⟨*G* živȉkē, *DL* živȉki, *G mn*. žȉvīkā⟩ – ožiljak, brazgotina

ŽIVINAR, živinār *im. m.* ⟨*G* živinára⟩ – veterinar

ŽIVINĆE, živínće *im. sr.* ⟨*G* živīnćèta⟩ – domaća životinja (jedno od peradi ili jedno grlo stoke)

ŽIŽA, žíža *im. ž.* ⟨*G* žīžê⟩ – žižak, stijenj, fitilj, traka platna (ili svitnjak) natopljena u posudi s uljem (petrolejem i sl.) koja, zapaljena na jednom kraju, daje svjetlost

ŽIŽAK, žížak *im. m.* ⟨*G* žíška, *N mn*. žíšci, *G mn*. žīžākā⟩ – kukac nametnik u grahu i sl.

ŽLOB, žlȍb *im. m.* ⟨*G* žlòba, *N mn*. žlobòvi, *G mn*. žlȍbōvā⟩ – zglob

ŽMIKAT, žmíkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* žmīkām, *prid. rad.* žmīkô, žmīkȁla, *gl. im.* žmīkânje⟩ – cijediti što gnječeći

ŽMIRE, žmīrê – igra skrivača u kojoj jedan od igrača žmiri dok se ostali ne sakriju; kaže se „igrat se žmire“

ŽO, žô *pril.*– žao

ŽUĆKA, žũćka *im. ž.* ⟨*G* žũćkē, *DL* žũćki, *G mn*. žũćkī/žũćkījā⟩ – igla pribadača, čioda

ŽURKAT, žȕrkat *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* žȕrkām, *prid. rad.* žȕrkō, žȕrkala, *gl. im.* žȕrkānje⟩ – požurivati koga

ŽVAJZNIT, žvȁjznit *gl. svrš.* ⟨*prez.* žvȁjznēm, *prid. rad.* žvȁjznijo, žvȁjznila⟩ – jako udariti (koga, što)

ŽVALA, ŽVALJA, žvȁla, žvȁlja *im. ž.* ⟨*G* žvälē, žväljē, *N mn*. žväle, žvälje⟩ – **1.** željezni dio konjske oglavine koji stoji konju u ustima; **2.** oboljenje sluzokože u kutovima usana, herpes

ŽVALAV, ŽVALJAV, žvȁlāv, žvȁljāv *prid.* ⟨žvälava, žväljava, žvälavo, žväljavo, *odr.* žvälavī, žväljavī⟩ – koji ima na ustima žvalu

ŽVALIT SE, žvȁlit se *gl. nesvrš.* ⟨*prez.* žvälīm, *prid. rad.* žvälijo, žvälila, *gl. im.* žvälēnje⟩ – *pejor*. ljubiti se, ljubakati se

ŽVALJO, žváljo *im. m.* ⟨*G* žvāljê⟩ – žvalav čovjek

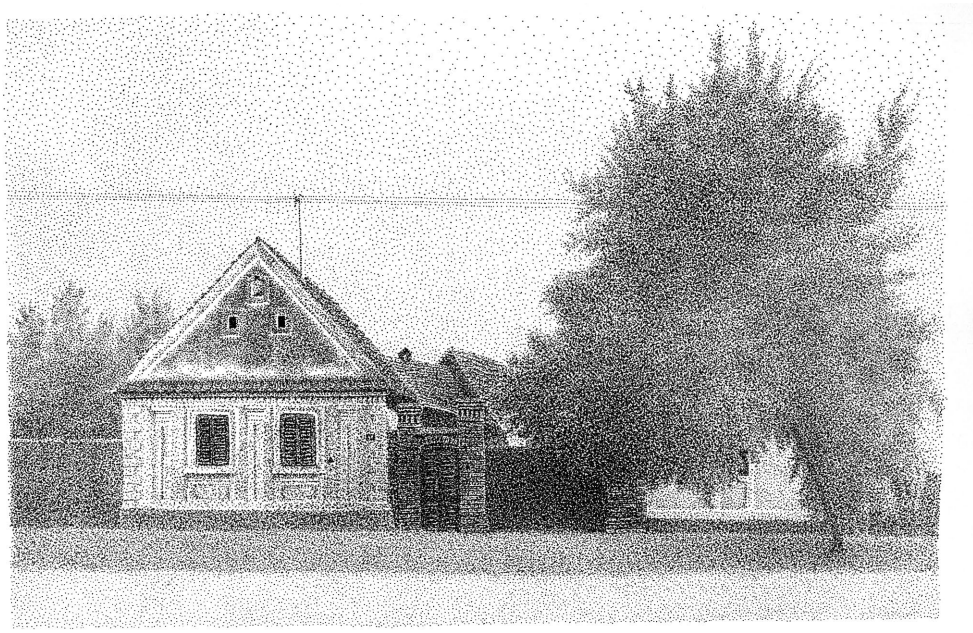

Gradište, kuća Albe Tokalića u Crkvenom kraju, 90-ih godina 20. st.

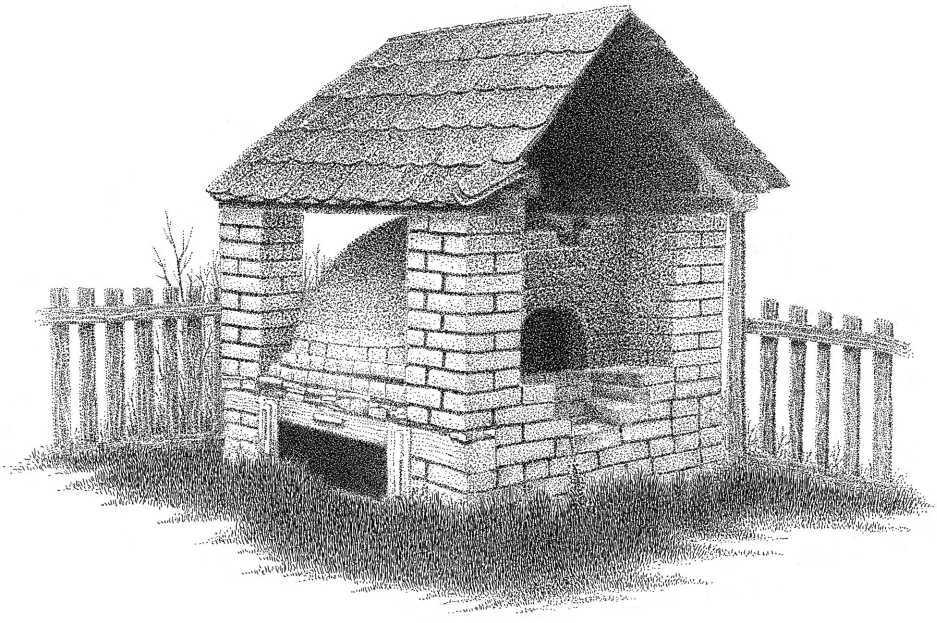

Vanjska peć na stanu Mataković – Šiljkini, 90-ih godina 20. st.

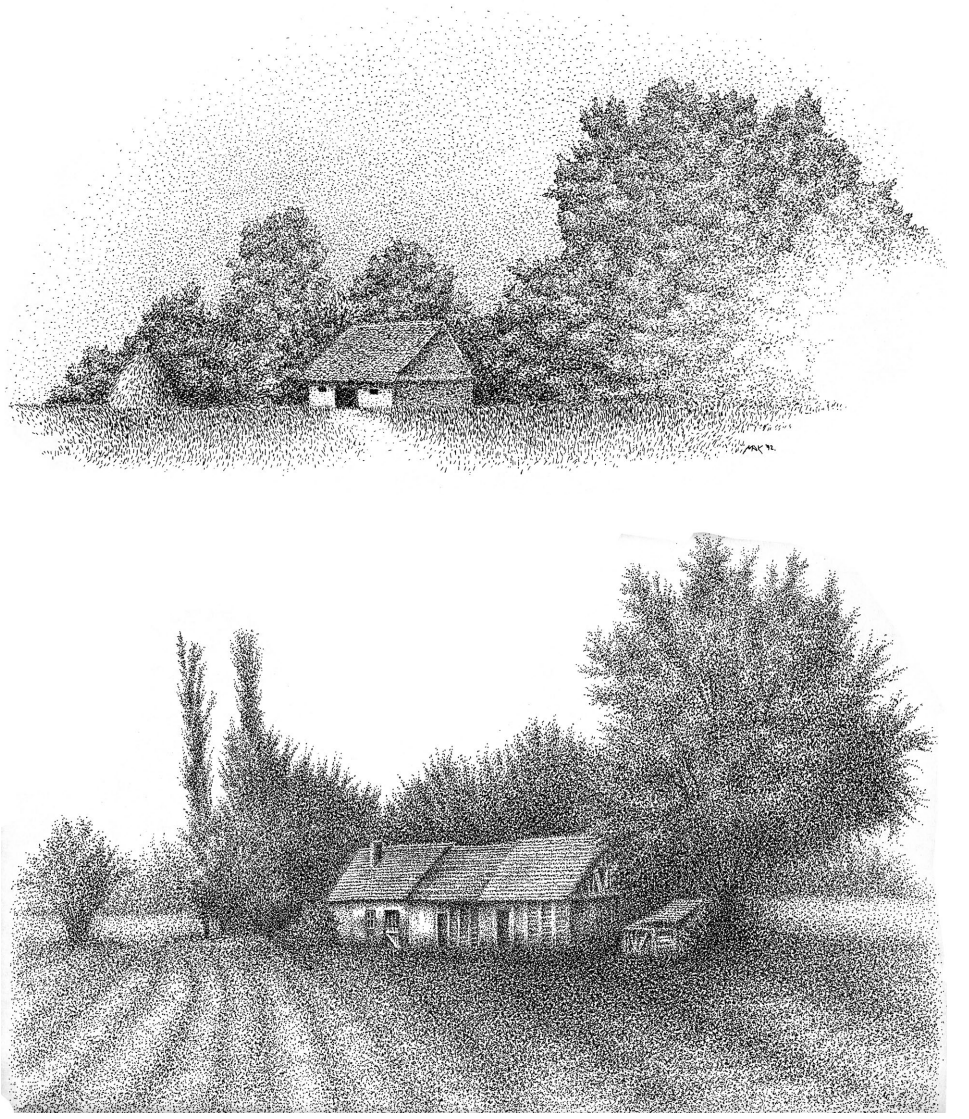

Gradiški stanovi, 90-ih godina 20. st.

LITERATURA / MREŽNI IZVORI

Literatura i izvori

1. Anić, Šime; Klaić, Nikola; Domović, Želimir. 2002. *Rječnik stranih riječi.* Zagreb: Sani-Plus.
2. Anić, Vladimir. 2006. *Veliki rječnik hrvatskoga jezika.* Zagreb: Novi Liber.
3. Bezlaj, France. 1977 − 2007. *Etimološki slovar slovenskega jezika*: 1−5. Ljubljana: SAZU.
4. Dominković, Mato. 2018. *Stare riči štitarske*. Štitar: Osnovna škola Ivan Goran Kovačić, Štitar.
5. *Этимологический словарь славянских языков. Праславянский лексический фонд.* 1974 − 2014: 1−39. Moskva: Nauka (dostupno na: http://etymolog.ruslang.ru, pregledavano 2020. godine).
6. Gluhak, Alemko. 1993. *Hrvatski etimološki rječnik.* Zagreb: August Cesarec.
7. Gluhak, Alemko. 1999. „Neke praslavenske riječi u hrvatskom“, u *Hrvatski dijalektološki zbornik,* br. 11. Zagreb: HAZU.
8. Ivšić, Stjepan. 1913. „Današnji posavski govor“, *Rad JAZU*, knjiga 196, str. 124−254. Zagreb: JAZU.
9. Ivšić, Stjepan. 1913a. „Današnji posavski govor“, *Rad JAZU*, knjiga 197, str. 9−138. Zagreb: JAZU.
10. Jakšić, Martin. 2003. *Divanimo po slavonski*. Zagreb: Pergamena.
11. Kadić, Marko. 1974. „Luženje i pranje rublja“, u *Đakovački vezovi*, prigodna revija, str. 29. Đakovo: Đakovački vezovi, odbor za publicitet vlastitih izdanja.
12. Kadić, Marko. 1980. „Rijetke i zaboravljene riječi hrvatskoga narodnog govora u Slavoniji“, u *Godišnjak za kulturu, suvremena društvena i ekonomska pitanja* br. 9 (tiskano kao separat *Godišnjaka*). Vinkovci: SIZ kulture Općine Vinkovci.

13. *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*. 1880 − 1976: 1−23. Zagreb: JAZU (dostupno na https://dizbi.hazu.hr).

14. Skok, Petar. 1971. *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika.* Zagreb: JAZU.

15. Snoj, Marko. 2016. *Slovenski etimološki slovar.* Ljubljana: Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU.

16. Šatović, Franjo. 1999. „Kukuruzno nazivlje u hrvatskim govorima II“, u *Sjemenarstvo* 16 (1999) 1−2, str. 121–165. Zagreb: Hrvatsko agronomsko društvo.

17. Škaljić, Abdulah. 1966. *Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku*. Sarajevo: Svjetlost.

18. Varnica, Šimo. 1898. *Gradište kod Županje. Odgovori na pitanja iz* „*Osnove*“, rukopis. HAZU, odsjek za etnologiju, SZ 35.

19. Varnica, Šimo. 1900. „Iz Gradišta. Narodni život i običaji.“, u *Zbornik za narodni život i običaje Južnih Slavena*, knjiga 1, sv. 5, str. 120−131; knjiga 2, sv. 5, str. 298–320. Zagreb: JAZU.

Mrežni izvori

1. *Hrvatski jezični portal*. Dostupno na: https://hjp.znanje.hr, pregledavano 2018. – 2020. godine.

2. *Manje korištene i zaboravljene riječi*. Dostupno na: https://obljajbojna.webs.com/staridivan.htm, pregledano 11. 12. 2020.

3. *Обряд „ПЕРЕПЕКАНИЯ” ребёнка: на лопату и в печь*. Dostupno na https://www.perunica.ru/etnos/7615-obryad-perepekaniya-rebenka-na-lopatu-i-v-pech.html, pregledano 4. 12. 2020.

4. *Tolisa portal – Posavski rječnik.* Dostupno na www.tolisa.info, pregledano 20. 11. 2020. godine.

5. *Толковый словарь Даля, Толковый словарь живого великорусского языка*. Dostupno na https://gufo.me/dict/dal, pregledano 4. 12. 2020.

Kako su stari pripovidali I i *II* predstavlja gramatiku i rječnik mjesnoga govora Gradišta kod Županje. Djelo je dvotomno te na 390 kartica donosi detaljan gramatički i rječnički opis mjesnoga govora Gradišta kod Županje i to na vrlo temeljit i sustavan način. Autorica je godinama prikupljala jezičnu građu te ju je uobličila i posložila prema najvišim jezičnim kriterijima te u konačnici stvorila ogledan primjer gramatike i rječnika jednoga mjesnoga govora slavonskoga dijalekta posavskoga poddijalekta. Govor Gradišta kod Županje ubrajamo u arhaične staroštokavske govore koji dobro čuvaju staro jezično stanje te koji u svome aktivnom leksiku bilježe brojne arhaizme, turcizme, hungarizme, germanizme i mnoge druge tuđice koje su stoljećima ostavljale traga u posavskim mjestima. Uz to autorica daje jedan od najsustavnijih gramatičkih opisa jednoga mjesnog govora (…).

Autorica je ovim obimnim rukopisom dala izniman doprinos hrvatskoj dijalektologiji jer je jedan arhaičan govor sustavno i detaljno opisala. Njezin je doprinos još veći uzmemo li u obzir da autorica nije filolog po struci, ali da su njezina znanja o hrvatskoj dijalektologiji, posebno slavonskom dijalektu, posavskom poddijalektu na zavidnoj razini.

dr. sc. Emina Berbić Kolar

ISBN 978-953-49706-0-7
(svezak 1.)

ISBN 978-953-49706-1-4
(svezak 2.)